

ته فسیری زادی

خواناسی له سوره تی «فاتیحه»

ته فسیری زادی

خواناسی له سوره تی «فاتیه»

نووسینی: کریکار

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه بۆ نووسینگهی ته فسیر
چاپی یه کهم ۲۵-۱۴۴۶ز

نووسینگهی ته فسیر

بۆ بڵاوکردنه وهو راگهیاندن
ههولێر - شهقامی ۳۰مه تری ته نیشته منارهی چۆلی

+964 750 818 08 65

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

tafseeroffice \ @ \

ئاماده کردنی پێپرست - نووسینگهی ته فسیر

کریکار، نجم الدین فرج أحمد

ته فسیری زادی خواناسی له سوره تی «فاتیه»، نجم الدین فرج أحمد (کریکار) (نووسهر)،

۴۵۶ لاپه ره

۱۷* ۲۴ سم

بابهت: ته فسیری قورئان، سوره تی فاتیه

ISBN: 978-9922-733-77-7

له بهرپوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان/ هه ریمی کوردستان، ژماره سپاردنی

(۱۰۶۹) ی سالی (۲۰۲۴) ی پێدراوه.

"بیروبۆچوونی ئەم کتێبه، مه رج نییه هه مان بیروبۆچوونی نووسینگهی ته فسیر بێت."

دیژاین: نووسینگهی ته فسیر

ته فسیری زادی

خواناسی له سوره تی «فاتیحه»

کرّیکار

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾ (النساء: ١).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ (آل عمران: ١٠٢).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ (الأحزاب: ٧٠ - ٧١).

أما بعد، فإن خير الحديث كتابُ الله وخير الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم وشر الأمور محدثاتها وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ
قَيُّومُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نَوْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ
فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ
حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ، وَبِكَ
خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ،
أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.^(١)

تېيىنى: كە لە پەرراوێزدا لە نىوان دوو كەوانە نووسراو (ت)، واتە: نووسینگەى تەفسىر.

^(١) أخرجه البخاري (٧٤٩٩)، ومسلم (٧٦٩) باختلاف يسير.

ته‌فسیری سوره‌تی «فاتحه»^(١)

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسوله الأمين (محمد) وعلى آله وصحبه أجمعين..

ناوی سوره‌ته‌که:

ئییامی سیووتی (په‌حمه‌تی خوای لئی بیت) له کتیبی (الایتقان فی علوم القرآن) که‌یدا بیست و قسوور ناوی بۆ ئەم سوره‌ته مه‌زنه هیناوه‌ته‌وه که دیاره هه‌ندیکیان نازناو (له‌قه‌ب)ن و هه‌ندیکی تریان وه‌سفی سیفه‌تی سوره‌ته‌که‌ن.

له‌ناو قورئانه‌وانان (القراء)دا باو بووه، سوره‌ته‌که‌ و ناو ببریت، به‌لام ئەو ناوانه‌ی له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتون، سێ دانه‌ن: (فاتحة الكتاب) و (السَّبعُ المَثاني) و (أُمُّ الْقُرْآن)، یان (أُمُّ الْكِتَاب)، ئیمه‌ش هه‌ر ئەم سێ ناوه‌ی باس ده‌که‌ین.

١. (فاتحة الكتاب): فه‌رمووده‌ی زۆر هه‌یه که ئەم سوره‌ته به‌م ناوه‌یه‌وه باس ده‌کات:

- بوخاری و موسلیم له‌عوباده‌ی کورپی سامیت «عبادة بن صامت»ه‌وه (خوا لئی رازی بیت) ده‌گیرنه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (لا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ).

واته: "نوێژی هیچ که‌سێک دروست نابیت، ئە‌گه‌ر سوره‌تی «فاتحه»ی تیدا نه‌خوێنریت."

^(١) هه‌ندی‌ک کورد ده‌لێن: «فاتحا»، پێم وایه هه‌له‌یه، کورد زۆر جار «که‌سه‌ره» ده‌کات به «یاء» و (التاء المدورة/ هائی کۆتایی وشه) ده‌کات به ئە‌لیف.

■ «فاتحه»، ناویکی ئه وهنده به ناوبانگ و به ربلاوی سوره ته که یه که وه کوو تاکه ناوی لی هاتوو.

(الفاتحة) له پرووی زمانه وانیه وه له (الفتح) وه وه ره گیراوه که کرداری رابردوو که ی: (فَتَحَ / يَفْتَحُ، فَتَحاً وهو فاتح وذلك مفتوح).

(الفتح): لابرندی به ره بهستی چوونه ژووره وهی جیگایه که که ده خوازیت بچنه ناویه وه، مانای شیوازی دارشتنه که ی ئه وه یه که وه سفکراوه که به ره بهستی لاده دات و ری ده کاته وه.. بو ده ستپیکی ره فتار: «گوفتار و کردار» به کاردیت که وه کوو کردنه وهی ده رگایه ک ده بیت بو چوونه ژووره وهی جیگایه ک.

■ هه ندیک زمانه وان و ئه هلی ته فسیر فهرموویانه: (الفاتحة) له ئه سلدا هه ره به مانای (الفتح) وه که یه، وه کوو (الكاذبة) که به مانای (الكذب)، یان (الباقية) به مانای (البقاء) وه، وه کوو خوی گه وه ده فهرمویت:

﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾ (الحاقة: ٨).

واته: "بزانه که سیان لی ده بینیت مایته وه؟! یان (الطاغية) که ئیبنو عه بیاس (خوا لیان رازی بیت) فهرمووی: (الطغيان) وه، وه کوو ده فهرمویت: ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَهَلَكَوا بِالطَّاغِيَةِ﴾ (الحاقة: ٥).

واته: به لام (سه موود)، قهومی سه ییدنا سالح (سه لامی خوی له سه ره بیت) ئه وه به وه هاو وه توقینه ره فهوتان که له سنوور ده رچوو بوو.. ئیبنو عه بیاس (خوا لیان رازی بیت) فهرمووی: (بطغيانهم)، واته: به له سنوور ده رچوونیان.

هه ره وه ها (الحاقة) به مانای: (الحق) و (الخاطئة)، به مانای: (الخطأ) وه.

- (الفاتحة)، چونکه له سه ره وه زنی (الفاعلة) یه، چا وگی (الفتح) وه ده شیت

(مفعول) بێت و به مانای ده‌ستپێکی ئه‌نجامدانی ره‌فتار بێت، یان ناوی بکه‌ر (اسم فاعل) ه و به مانای یه‌که‌مین شت دێت وه‌کوو پالنه‌ری کردنه‌وه‌ی ده‌رگا.

ئه‌سله‌ که‌شی (فاتح الکتاب) ه، (هه‌اء التأنيث) ه که‌ی چووه‌ته‌ سه‌ر، تا له (وه‌سف) ه وه‌ بیگۆرپێت بۆ «ناو»، وه‌کوو ته‌فتازانی له‌ شه‌رحی (الکشاف) دا فه‌رموو یه‌تی: که‌ بۆ مێینه‌یی (التأنيث) نییه‌، وه‌کوو: (الغائبة و العافیه و العاقبة) و هاوشیوه‌یانه‌، هه‌ر وه‌کوو ده‌لێن: (فلان خاتمه العلماء).

واته: فلان زانا کۆتایی زنجیره‌ی زانایانه‌، په‌یوه‌ندیی به‌ (تأنيث) ه وه‌ نییه‌.

- به‌ هه‌ر یه‌ کێک له‌ دوو لیکدانه‌وه‌یه‌، (فاتحه) وه‌سفه‌ ده‌ستپێکی قورئانی پێی وه‌سف کراوه‌ که‌ ئیزافه‌ کراوه‌ بۆ (الکتاب) و بوو به‌: (فاتحه الکتاب)، هه‌رچه‌ند زاراوه‌ که‌ لیکدراوه‌ و دوو وشه‌یه‌، به‌لام به‌ زالبوونی بووه‌ به‌ یه‌ک ناو بۆ سوره‌ته‌ که‌..

- که‌ وا بوو: (فاتحه الکتاب) ده‌ستپێکی قورئانه‌وه‌ی بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ قورئان له‌ سه‌ره‌تایه‌وه‌ ده‌خوینێت.

- که‌ ده‌وتریت: بۆیه‌ پێی و تراوه‌: (فاتحه الکتاب)، چونکه‌ یه‌که‌مین سوره‌ته‌ که‌ ها‌توه‌ته‌ خوراره‌وه‌، پێی ناچیت ئه‌م بۆچوونه‌ پێکابێتی، چونکه‌ له‌ هه‌ر دوو سه‌حیحی: بوخاری و موسلیم و لای ئه‌وانی تریش، فه‌رمووده‌ی سه‌حیح هه‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رمویت: یه‌که‌مین ئایه‌ت و سوره‌ت ها‌ته‌ خواری: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ﴾ (العلق: ١) بوو.

- ده‌وتریت: (سوره‌تی فاتحه الکتاب) به‌ ئیزافه‌ کردنی ناوی گشتی، (سوره‌ت) ه بۆ ناویکی تایبه‌تی که‌ (فاتحه الکتاب) ه و ئاشکرایه‌ چه‌ند ئایه‌تیکی دیاریکراوی قورئانه‌، به‌ (الحمد لله) ده‌ست پێ ده‌کات و به‌ (الضالین) کۆتایی دێت.

- نووسه‌رانی قورئانیش به نووسینی سوره‌تی «فاتحه»، ده‌ستیان به نووسینه‌وهی قورئان کرد.

«فاتحه» ده‌ستپێکی قورئانخویندنی ناو نوێژیشه.

له سه‌رده‌می وه‌حیه‌وه ناوی «فاتحه» به‌م سوره‌ته‌ پیرۆزه‌یه.

- یاوه‌ره نووسه‌ره‌کانی وه‌حی که بو‌یه که‌مین جار هه‌موو قورئانیان نووسییه‌وه، له‌وه‌دا یه‌کرا بوون که سوره‌تی «فاتحه» بکه‌ن به‌یه که‌مین سوره‌تی ده‌ستپێکی قورئان.

ئه‌و نووسخانه‌ی ئه‌وان، بوو به‌ «قورئانی ئیمام» که هه‌موو جارێک و تا ئیستا له‌به‌ر نووسخه‌ی ئه‌و قورئانه‌ ئه‌سلێانه، قورئان ده‌نووسرایه‌وه که لای «خه‌لیفه» ده‌بوو.

٢ - (السَّبْعُ الْمَثَانِي): ئه‌م ناوه‌ش هه‌ر به‌لگه‌ سه‌لمێنراوه.

- ئیمامی بوخاری له سه‌عیدی کوری موعه‌للا «سعيد بن المعلا» وه (خوا لێی رازی بیت) ده‌گێڕێته‌وه که پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: («الحمد لله رب العالمين» هي السبع المثاني والقرآن العظيم الذي أُوتِيَتْهُ).

واته: "سوره‌تی (الحمد لله رب العالمين)، هه‌ر سوره‌تی حه‌وت ئایه‌ته‌ پال یه‌کدراوه‌کانه که له‌گه‌ڵ قورئانی مه‌زندا پێم به‌خشاوه."

- ئیمامی ئیبنو که‌سیر له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌فه‌رمویت: ئه‌وه راسته که پێی و تراوه: (السَّبْعُ الْمَثَانِي)، چونکه له هه‌موو کاتیکی نوێژدا ده‌خوینرێت.

- ئیمامی ئه‌حمه‌د رپوايه‌تیکی له ئه‌بو هوره‌یره‌وه (خوا لێی رازی بیت) هێناوه که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌رباره‌ی (أُمُّ الْقُرْآن) فه‌رمووی:

. (هي أم القرآن، وهي السبع المثاني، وهي القرآن العظيم).

واته: "سوره‌تی «فاتحه»، «أم القرآن» و «السبع المثاني» و قورئانی مه‌زنه."

- ئی‌مامی ئی‌بنو جهریر له ته‌فسیره‌که‌یدا ری‌وایه‌تیکی، هه‌ر له ئه‌بو هوره‌یره‌وه (خوا لئی رازی بیت) هیناوه که ده‌فه‌رمویت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (هي أم القرآن، وهي فاتحة الكتاب وهي السبع المثاني)..

- ئی‌مامی زه‌مه‌خشه‌ری له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌فه‌رمویت: "سوره‌ته‌که‌ ناوی تریشی هه‌یه، له‌وانه: (الکنز، الوافية، سورة الحمد، سورة الصلاة)."

- «سه‌عله‌بی» ده‌فه‌رمویت: "سوفیانی کو‌ری عویه‌ینه ده‌یفه‌رموو: (فاتحة الكتاب: الوافية)یه."

- به‌یهه‌قی ری‌وایه‌تی له (سه‌ییدنا عه‌لی و ئی‌بنو عه‌بباس و ئه‌بو هوره‌یره‌وه) (خوا لئی‌ان رازی بیت) هیناوه‌ته‌وه که ده‌سته‌واژه‌ی: (سَبْعاً من المثاني) یان به سوره‌تی «فاتحه» لێک داوه‌ته‌وه.

- وه‌سف‌ی به (المثاني): (المثاني) له‌سه‌ر وه‌زنی (مفاعل)ه و کو‌ی (مُثَنَّى)یه، واته: (دوان/ دوانه، جوت)، یان (مُثَنَّى) که سووکه‌له‌ی (مُثَنَّى)یه، یان (مُثَنَّى)ی سووکه‌له‌ی (مُثَنَّى)یه؛ وه‌کوو (مَعْنَى)ی سووکه‌له‌ی (مَعْنَى) هه‌مووشیان، هه‌ر به مانای به «دوان» کردنه که یه‌ک شت ده‌خریته پال شتیکی تر، وه‌کوو پینووسی دووهم ده‌خریته پال پینووسی یه‌که‌م، پینووسی سییه‌م ده‌خریته پال پینووسی دووهم و... هتد.

- بو‌یه سوره‌تی «فاتحه» به (المثاني) وه‌سف‌ کراوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی به‌ریز له‌ نو‌یژدا ده‌خوینرین و له‌هه‌موو ر‌کاتی‌که‌دا دوو‌پات ده‌کرێته‌وه.

٣ - (أم القرآن) و (أم الكتاب): ئەم ناوه‌شی هه‌ر به‌ فه‌رمووده سه‌لمینراوه.

- ئیمامی بوخاری له صحیحە کەیدا (کتاب الطب)، لاپەرە ۲۲۰، ژمارە (۱۹)،
له ئەبو سەعیدی خودریبەوه کە:

پێیان وتوو: (أُمُّ الْقُرْآن)، وه کوو دایکیکیان حسیب کردوو کە ئەسڵی
مندالە کەیه تی.

- له فەرموودە ی سەحیحدا هاتوو کە پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فەرمووی: (كُلُّ صَلَاةٍ لَمْ يُقْرَأْ فِيهَا بِأُمِّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خِدَاجٌ).^(۱)
واتە: "هەر نوێژیک (أُمُّ الْقُرْآن) ی تیدا نە خوێنریت، ئەو نوێژە کە لێنی تی
کەوتوو و نوقسانە."

- قورئانەوانان و ئەهلی تەفسیر، سی بۆچونیان له ناونانی سوره تی
«فاتحه» دا به (أُمُّ الْقُرْآن) هەبوو:

یه کەم: له بەر ئەو هی دەستپێکی نووسینەوه و خوێندنەوه ی قورئانە و
وه کوو ئەسڵ وایه بۆ هەموو قورئان، هەر وه کوو دایک کە ئەسڵی پەیدا بوونی
مندالە کانیه تی، بۆیه ئەهلی تەفسیر فەرموویانە کە: "سوره تی «فاتحه» ش
وه کوو دایکە بۆ سوره ته کانی تر له و لایه نه وه که پیشتره و سه ره تای
سوره ته کانی قورئانه."

دووهم: ناوه پۆکی سوره ته که هەموو مەبەسته کانی قورئانی پیرۆزی له خۆ
گرتوو، له: عەقیدە و عیبادەت و شەریعەت، له پەرورەدگاریتی و خوایه تی و
ناو و سیفاتی خوای گەوره و حاکمیتی و دەسلەلاتی پەرهای ئەو.. له
ستایشکردنی خوای گەوره و به دوور گرتنی له هەموو کەموکورتی و
نوقسانیه ک، له سه لماندنی تاکي و پاکيی خوای گەوره و سه لماندنی
زیندوو بوونه وه و پۆژی دوايي و حەشر و حساباتی، هەر وه ها له فرمان و
به ره ه لستی و به لێن و هەر شه کانی..

(۱) أخرجه مسلم وأبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد عن أبي هريرة. (ت).

هه موو و اتا کانی ش جه خت له هه و ل دانی عه بد ده که نه وه، تا سه رفرازی و به خته وه ری هه دوو دنیای به ده ست بهییت که به جیه جیکردنی فرمانه کانی و توخن نه که وتنی به ره له ستیه کانی ده بیت.

ئه م فرمان و به ره له ستیه ش له و سیفه ته یه وه دیت که خوای گه وره، کرد گاره و خاوه نه و هه ر خووی مافی بیسنووری ئه و فرمانکردن و به ره له ستیکردنه ی هه یه.

بوونی خوای گه وره و یه کبوونی، به لگه نه ویستن. ئه و عه بدانه ی به سیفه ته کانی ته و حیدیه وه ده ی ناسن و ده ی به رستن و به شه ریه ته که یه وه پابه ند ده بن و په فتار و په وشتی خو یان له سه ر پسا په وشتیه کان و هیی پیغه مبه ران (سه لامی خو یان له سه رییت) و یاوه رانیان داده ریژن که شایانی نیعمه تی هیدایه تدانی زۆرتەر و ریژ و نازی زۆرتەر و پاداشتی چاکی قیامه ت ده بن.

به پیچه وانه شه وه، ئه وه ی سه رکه ش و یاخی ده بییت و گو ی به وه حی نادات و خوای گه وره به راست و دروست و په وایی نانا سییت و ناییه رستییت و به شه ریه ته که یه وه پابه ند نابییت و ده روونی نه خو ش و به ره لا و لاسه نگ و لاسار ده بییت، ئه وه خوای گه وره له رۆژی دواییدا سزای ددهات.

جا هه ر وه ک چۆن سوره تی ئیخلا س (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) سییه کی قورئانه، هه ر وه ک له فه رمووده ی سه حیحا هاتووه: ئیهامی ئه حمه د و نه سائی له (الیوم واللیلة) و ئه بو عوبه ید له (الفضائل) که یدا و ئیبنو مه نیع و موحه ممه دی کوپی نه صر و ئیبنو مه رده وی له ئوبه ی کوپی که عب «ابی بن کعب» ه وه (خوا لیی پازی بیت) ده گیر نه وه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی: (مَنْ قَرَأَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ فَكَأَنَّمَا قَرَأَ ثُلُثَ الْقُرْآنِ).

واته: "هه ر که سییک (قل هو الله أحد) بخوینیت، وه کوو ئه وه یه که سییه کی قورئانی خویندییت." هه ر وه ک چۆن ئه م سوره ته ناوایه، سوره تی «فاتحه» ش (أم القرآن)، چونکه ئه و هه موو ته وه ر و باسه گرنگانه ی تیدایه.

سپییه م: واتا کانی سوره تی «فاتحه» و ناماژه کانی، سه رجه م مانا کانی قورئانی تیدایه له لایه نی: ئە حکامه کرده وه ییه کانه وه، چونکه واتا کانی قورئان، یان زانستییه کن که ده بیت بزانی، یان کۆمه لیک ئە حکامی شهرعن که ده بیت له واقعی کرده وه ییدا بخرینه کار.

زانستییه کان وه کوو: ته وحید و پیغه مبه ریتی و زیندوو بوونه وه و باسه کانیان که به نامۆزگاری و پینیشاندان و پهند و چیرۆک و گیرانه وهی به سه رهات دهرپاون، یان ئە حکامه کانی شهرعن، وه کوو: په رستنه کان و سه ودا و مامه له و... هتد، یان پارسه ننگکردنی رهفتارن به پالفتهی دهروون (تهزکییهی نهفس) و ئاداب و مافه کان.

سوره تی «فاتحه» هه موو ئەم تهوهر و باسانه ی تیدایه:

- هه موو ناو (اسم) هه کان که له ئایه ته سه ره تاییه کانی «فاتحه» دا هاتوون، وه کوو: (الحمد) و (رب العالمین) و (الرحمن الرحیم) و (مالك يوم الدين)، رپسا کانی عه قیده و خواناسی پروون ده که نه وه: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ) و (إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) ییش نییه تی خواویستی و پابه ندبوون و راپه راندنی شه ریه ته که پروون ده که نه وه.

عیززه ددینی کوری عه بدولسه لام «عزالدين بن عبدالسلام» (په حمه تی خوای لی بیت) که به «سلطان العلماء» به ناوبانگه، له کتیبه کهیدا (حَلُّ الرُّمُوزِ وَمَفَاتِيحُ الْكُنُوزِ) ده فره مویت: "رپیازی خواویستی، رواله ت (ظاهر) و ناخ (باطن) ی هه یه؛ رواله ته که ی: پابه ندبوونه به شه ریه ته که یه وه، ناخه که شی (که رهفتاری دله): زانینی حه قیقه ته، مه به ستیش له «شه ریه ت» و «حەقیقەت»: پیاده کردنی خواپه رستییه به و شیوازه ی که له عه بد داوا کراوه.

هه موو رپسا و یاسای شه ریه ت و حه قیقه ته که ش و له ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ و ﴿إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ دا، چونکه ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ شه ریه ته که یه و ﴿إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ حه قیقه ته که یه.

. ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ هه موو بارودۆخیکی مرۆف و مرۆفایه تی ده گریته وه، له: خواپهرستن و سه ودا و مامه له و داب و ئاداب و... هتد، ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ئاماژه یه بۆ بارودۆخی تاک و کۆی قه ومه گومپراکان و چاره نووسیان!

چیرۆک و به سه رهات و باسی دید و بزوات و هه لۆیستیانه له وه حی. باسی گومپرای و سه رگه ردانی و نه فامییانه که قورئان به ته فسیل باسیان ده کات. له م روانگه یه وه یه که ده وتریت: قورئانی پیروژ به شیوه یه کی گشتی وه لامی هه موو پیداو یستییه کانی تاک و کۆی مرۆفی هه موو کات و هه موو شوین و نه وه یه ک ده داته وه. له بهر ئه وه یه که خویندنی سوره تی «فاتیه» له هه موو رکاتیکی نوێژدا فه رزه، تا به رده وام یاده وه ریی موسولمانان بیت که ئه مه دید و پێی خواو یستییه و ئه وه ش ماف و ئه رک و پاداشت و سزاتانه..

ژماره ی نایه ته کانی سوره تی «فاتیحه»:

- به کۆرای قورئانه وانان و زانایان و شه رعناسان، ژماره ی نایه ته کانی سوره تی «فاتیحه» هه وته.

ئینو که سیر له ته فسیره که یدا ده فهرمویت: "ئیمای قورتووبی فهرموویه تی: ئوممهت له سه ره ئه وه یه که ده نگن که ژماره ی نایه ته کانی سوره تی «فاتیحه» هه وتن، به لām ئه وه ی که حوسه ینی جه عفی فهرموویه تی: نایه ته کان شه شن، یان ئه وه ی که حه سه نی به سری و عه مری کوری عوبه ید فهرموویانه: نایه ته کانی هه شتن، ریزپه ر (شاذن)."

ئهم دوو به ریزه ی دوایی، (حه سه نی به سری و ئینو عوبه ید) فهرموویانه که (إِيَّاكَ نَعْبُدُ) و (إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) دوو نایه تی سه ره بخۆن.. ئهم بۆچونه یان کاریگه ریی له سه ره کۆرا (ئيجماع) هه که ی ئوممهت نه بووه که فهرموویانه: نایه ته کانی سوره تی «فاتیحه» هه وتن. (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) یش یه ک نایه ته.

سوره تی «فاتیحه» مه ککیه، یان مه ده نی؟

ئایا «فاتیحه» له مه ککه ی پیروژ، پیش هیجهرهت هاتووه ته خواری، یان له مه دینه ی نوورانی و دوای هیجهرهت؟

جهووری ئه هلی ته فسیر له سه ره ئه وه کۆن که سوره تی «فاتیحه» مه ککیه، هه ندیکیان فهرموویانه: یه که مین سورهت بوو که هاته خواره وه، به لām

بەلگەى راست و دروست لەسەر ئەو دەیه یە کە مین سورەت کە هاتوووە خوارى: سورەتى (العلق) ه: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (العلق: ۱)، دواى ئەمیش سورەتى (المدثر) هاتوووە، پاشان سورەتى «فاتحە».

دەشلین: سورەتى ﴿ت وَالْقَلَمِ﴾ (القلم: ۱)، پێش «فاتحە» و سورەتى (الزمل) هاتوووە خوارى، رێواى تە جابرى کورپی زەید «جابر بن زید» دەفەر مویت: سورەتى "«فاتحە» پێنجە مین سورەتە لە هاتنە خوارە وەدا."

وتیشمان کە ژمارەى ئایەتەکانى حەوتە و بەلگەى سەحیحى لەسەرە، وە کوو ئەو فەرموودەى لای بوخارى و موسلىمە کە لە ئەبو هورەیرە وە (خوا لێى رازى بێت) گێراویانەتە وە فەرمووی:

پێنجە مەبرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: [قَالَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَصْفَيْنِ، فَنَصْفُهَا لِي وَنَصْفُهَا لِعَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، يَقُولُ الْعَبْدُ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، فَأَقُولُ: حَمْدُنِي عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)، يَقُولُ اللهُ: أَتُنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ)، قَالَ اللهُ: مَجْدُنِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) قَالَ اللهُ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: (اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ). الفاتحة: ۲ - ۷. قَالَ اللهُ: هَؤُلَاءِ لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ].

واتە: "خوای گەورە فەرمووی: نوێژم لە نێوان خۆم و عەبدە کەمدا کردوو بە دوو بەشە وە، نێوەى بۆ من و نێوەى بۆ عەبدە کەم، بە عەبدە کەشم داواکاریی خۆی پێشکەش بکات.

عەبدە کە دەلێت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، منیش دەلێم: عەبدە کەم سوپاس و ستاییشی کردم. کە عەبدە کەم دەلێت: (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)، خوای گەورە دەفەر مویت: عەبدە کەم مەدحی کردم. کە عەبدە کەم دەلێت: (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ)،

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: عه‌بده‌که‌م به‌پیرۆز و مه‌زنی دانام. که ده‌لێت: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ)، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: با ئه‌مه له‌نیوان من و عه‌بده‌که‌مدا بێت. که ده‌لێت: (اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ)، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ئه‌وانه‌ش بۆ عه‌بده‌که‌م (ده‌هێنمه‌دی). عه‌بده‌که‌م چیی تری ده‌وێت، با داوا بکات.

ئاوا ده‌رده‌که‌وێت که ئایه‌ته‌کان هه‌وتن، سیی یه‌که‌م، پاشان یه‌که‌ ئایه‌تی نیوان، پاشان سی ئایه‌تی دوایی که بۆ عه‌بده‌کانیییه‌تی.

زانایانی مه‌دینه، به‌سمه‌له: (بسم الله الرحمن الرحيم) به‌ ئایه‌تیک دانانین و (أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) یش به‌ ئایه‌تیک داده‌نین، به‌لام زانایانی مه‌که‌ و کووفه، به‌سمه‌له به‌ ئایه‌تیک ده‌زانن و (أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) یش به‌ به‌شیک له‌ ئایه‌تیک.

- واحیدی نه‌یشاپووری له‌ کتێبه‌که‌یدا (أسباب النزول) و (الثعلبي) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا له‌ سه‌ییدنا عه‌لییه‌وه (خوا لێی رازی بێت) رپوایه‌تیان هێناوه‌ته‌وه که (فاتحة الكتاب) له‌ مه‌که‌هی پیرۆز هاتوو ته‌خواره‌وه.

- ئیبنو ئه‌بو شه‌یبه له‌ کتێبه‌که‌یدا (المُصَنَّف)، هه‌روه‌ها ئه‌بو نوعیم له‌ کتێبی (دلایل النبوة) که‌یدا و به‌یه‌ه‌قی له‌ کتێبی (دلایل النبوة) که‌ی خۆیدا، هه‌روه‌ها واحیدی و (الثعلبي) له‌ عه‌مری کوپی شوره‌حبیل «عمرو بن الشرحبیل» هه‌وه (خوا لێی رازی بێت) گێراویانه‌ته‌وه: [أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا شَكَا إِلَى خَدِيجَةَ مَا يَجِدُهُ عِنْدَ أَوَائِلِ الْوَحْيِ، فَذَهَبَ بِهِ إِلَى (وَرَقَةَ) فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ لَهُ: "إِنِّي إِذَا خَلَوْتُ وَحْدِي سَمِعْتُ نَدَاءَ خَلْفِي: يَا مُحَمَّدُ، يَا مُحَمَّدُ. فَأَنْطَلِقُ هَارِبًا فِي الْأَرْضِ". فَقَالَ لَهُ: لَا تَفْعَلْ، إِذَا آتَاكَ فَأَثْبُتْ، حَتَّى تَسْمَعَ مَا يَقُولُ لَكَ، ثُمَّ اثْنِي فَأَخْبِرْنِي. فَلَمَّا خَلَا نَادَاهُ: يَا مُحَمَّدُ، قُلْ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ...﴾ حَتَّى بَلَغَ ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾].

واته: "کاتییک پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌والی دا به‌ خاتوو

خه دیجه که چۆن وه حیی بۆ دیت، خاتوو خه دیجه بردی بۆ لای وه رهقهی کوری نه وفه ل (که یه کیک بوو له وانهی خۆیان دووره په ریز ده گرت له: بته پرستی و داب و نه ریتی جاهیلی و هه ندیک شاره زایی له دینه ئاسمانیه کانداهه بوو).

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به وه رهقهی فهرموو: کاتیک به تاقی ته نیا بووم، گویم له دهنگیک بوو له دوامه وه بانگی ده کردم: هۆ موحه ممه د! هۆ موحه ممه د!

منیش هه لاتم بۆ دهشت و دهر و رام کرد لی!

وه رهقه عهرزی کرد: وا مه که، ئه مجاره که هات خۆت رابگره، تائه وه بیستیت که پیت ده لیت، پاشان وه ره وه بۆ لام و هه واله کهم بده ری.

که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه مجاره به تاقی ته نیا که وت، هاته وه و بانگی کرد: هۆ موحه ممه د! بفرموو: (بسم الله الرحمن الرحيم)، تا گه یشته (ولا الضالین) ی سوره تی «فاتحه».

ئه مانه به لگه ی ئه و زانا به ریزانه ن که ده فهرموون: سوره تی «فاتحه» مه ککیه.

ئه وانه ش که ده فهرموون: مه ده نییه، واته: له مه دینه (یان دوا ی هیجره تی پیغه مبهری خوا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بۆ مه دینه) هاتو وه ته خواره وه، ئه م ریوایه تانه هه ندیک له ریوایه ته کانیانه:

- ئیهامی ئیبنو ئه بو شه بیه له (المُصَنَّف) ه کهیدا و ئه بو سه عیدی ئه عرابی له کتیه کهیدا (المعجم) و ته به رانی له (المعجم الأوسط) ه کهیدا له پرسی «مجاهید» ه وه له ئه بو هورهیره وه (خوا لیتی رازی بیت) ده گێر نه وه که فهرمووی: " (فاتحة الكتاب) له مه دینه هاتو وه ته خواره وه.

- ئیهامی ئیبنو ئه بو شه بیه له (المُصَنَّف) ه کهیدا و عه بدی کوری حومه يد

«عبد بن حمید» و ئیبنو لمونزیر و ئەبو نوعەیم له کتێبه کەیدا (حلیة الأولیاء) و زاناگە لیکی تریش له موحاهیدەوه گێراویانەتەوه که سورەتی «فاتیحه» له مەدینه هاتووێته خوارەوه!

- هەندیک بۆ پێکخستنی ئەم رێوایەتانه و پێکهوه گونجاندنیان، فەرموویانە: دوو جار هاتووێته خوارەوه، جاری یەكەم له مەكکه و جاری دووهم له مەدینه.

❖ پێم وایه بەلگه کانی پۆله زانیانی یه كەم زۆر به هیزترن له بەلگه کانی زانیانی پۆلی دووهم، بۆیه رای په سه‌ند: رای جمهووره که فەرموویانە: سورەتی «فاتیحه» له مەكکه‌ی پیروژ هاتووێته خوارەوه (والله أعلم).

هه ندیک فہرموودہ له سہر فہزلی

سورہ تی «فاتیحہ»:

۱. (ئیامی بوخاری و ئەحمەد و ئەبوداود و نەسائی) ږیوایه تی ئەبو سەعیدی کوری ئەلموعه للایان (خوا لیبی رازی بیت) هیناوه ته وه که ده فہرمویت: (کُنْتُ أَصْلِي فِي الْمَسْجِدِ، فَدَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ أُجِبْهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي كُنْتُ أَصْلِي، فَقَالَ: أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ: (اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ) [الأنفال: ٢٤] ثُمَّ قَالَ لِي: لَا أَعْلَمَنَّكَ سُورَةً هِيَ أَعْظَمُ السُّورِ فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ. ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي، فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ، قُلْتُ لَهُ: أَلَمْ تَقُلْ: لَا أَعْلَمَنَّكَ سُورَةً هِيَ أَعْظَمُ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ؟ قَالَ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي، وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ).

واته: "له مزگهوت نوێژم ده کرد، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بانگی کردم، وه لآمم نه دایه وه، پاشان عه رزم کرد ئه ی پیغه مبهری خوا! نوێژم ده کرد بویه وه لآمم نه دایه وه.

پیغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرمووی: ئی مه گهر خوای گه و ره نافه رموویت: ته گهر خوای گه و ره و پیغه مبهری خوا بانگیان کردن، وه لآمیان بده نه وه؟!

پاشان فہرمووی: پیش ته وه ی له مزگهوت بجیته دهر وه، سورہ تیکت فیر ده کهم که مه زنترین سورته له قورئاندا، پاشان دهستی گرتم و که جه نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ویستی ته شریف بیات (له مزگهوت بجیته دهر وه)، عه رزم کرد: جه نابت فہرمووت: سورہ تیکت فیر ده کهم که مه زنترین سورته له قورئاندا. فہرمووی: به ئی، ته وه: (الحمد لله رب العالمين) که (السَّبْعُ الْمَثَانِي) و قورئانی مه زنه و پیم به خشراوه.

- ئیهای ته حمده و نه سائی و ترمزی (که ریوايه ته که یان به سه حیح داناوه) فهرمووده که ی لای توبه یی کوری که عیبیان (خوا لئی رازی بیت) هیناوه ته وه که ده فهرمویت: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی فهرموو: (أَتُحِبُّ أَنْ أُعَلِّمَكَ سُورَةَ لَمْ يَنْزَلْ فِي التَّوْرَةِ وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ وَلَا فِي الزَّبُورِ وَلَا فِي الْفُرْقَانِ مِثْلَهَا؟ ثُمَّ أَخْبَرَهُ أَنَّهَا الْفَاتِحَةُ).

واته: هه ز ده که ییت سورته تیکت فیڕ بکه م که نه له «تهورات» و نه له «ئینجیل» و نه له «زه بوور» و نه له «فورقان - قورئان» یشدا سورته تی وه کوو تهو نییه؟

پاشان هه وائی دا که ته وه سورته تی «فاتحه» یه.

٢. له هه ر دوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه که: (أَبُو الْمُتَوَكَّلِ النَّاجِي) له ته بو سه عیدی خودرییه وه (خوا لئی رازی بیت) گپراویه تییه وه که: (أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرُّوا بِحَيٍّ مِنَ الْعَرَبِ، فَلَمْ يَقْرُوهُمْ، وَلَمْ يُضَيِّفُوهُمْ، فَلَدَغَ سَيِّدُ الْحَيِّ، فَأَتَوْهُمْ فَقَالُوا: هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ رُقِيَّةٍ؟ أَوْ هَلْ فِيكُمْ مِنْ رَاقٍ؟ فَقَالُوا: نَعَمْ، وَلَكِنْكُمْ لَمْ تَقْرُونَا فَلَا نَفْعُ حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعْلًا، فَجَعَلُوا لَهُمْ عَلَى ذَلِكَ قَطِيعًا مِنَ الْغَنَمِ، فَجَعَلَ رَجُلٌ مِّنَّا يَقْرَأُ عَلَيْهِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَقَامَ كَأَن لَمْ يَكُنْ بِهِ قَلْبَةٌ، فَقُلْنَا لَا تَعْجَلُوا حَتَّى نَأْتِيَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَتَيْنَاهُ فَذَكَّرْنَاهُ ذَلِكَ فَقَالَ: مَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ؟ وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ بِسَهْمٍ).^(١)

واته: "هه ندیک له یاوه رانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، به لای هوزیکی عه ره بیدا تییه رین، نه خولقیان کردن و نه میوانداریتی و نه هیچیشیان دانی!

دواتر سه روکی هوز که، دوو پشک (یان مار) پیوهیدا و که سانیکی هوز که هاتنه لای یاوه ره کان و پرسییان: ئایا کهستان روقییه (دوعای شیفاخوازی) ده زانییت؟ یان کهستان تیدایه روقییه بخوینیت؟

^(١) بوخاری (٢٢٧٦)، موسلیم (٢٢٠١).

فهرموویان: به لّی، به لّام ئیوه خولقتان نه کردین، ئیمهش هیچتان بۆ ناکهین، تا له بهرانبهريدا شتییکمان بۆ دانهنین.

وتیان: باشه، پشکتان له مه پیک ده دهینی، ئیتریه کیکیان سوره تی «فاتحه» ی به سه ردا خویند، (کابرا) وا هه ستایه سه ری، ده توت پیشتر هیچی نه بووه!

وتمان: با په له له خواردنی مه ره که دا نه کهین، تا ده گهینه خزمهت پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ده پرسین.

که عه رزمان کرد، پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ئه وه چۆنت زانی که سوره تی «فاتحه» دو عای روقیه یه؟! باشه به شیک له گوشتی مه ره که بۆ منیش دابنین.

۳. له هه ر دوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا هاتووه که ئه بو سه عید (خوا لیبی رازی بیت) گیراویه تیه وه که وه ختییک هه والیان دا به پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که کابرایه ک چاره سه ری نه خوشیکی (به خویندنی سوره تی «فاتحه» به سه ریدا) کردووه. ئه ویش فهرمووی: (وما كان يُدْرِيه أَنَّهَا رُقِيَّةٌ).

واته: "چۆن زانیویه تی که سوره تی «فاتحه» چاره سه ری نه خوشیه که یه تی و بۆ شیفایه؟!"

۴. ئیهامی موسلیم له سه حیجه که یدا و نه سائی له (السُّنَنِ) سه که یدا، ریوایه تیکیان له ئیبنو عه بباسه وه (خوا لییان رازی بیت) گیراوه ته وه که فهرموویه تی: (بینا رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عنده جبريلُ إذ سمعَ نَقِيضًا من فوقه، فرفعَ جبريلُ بصره إلى السماءِ فقال: هذا بابٌ فُتِحَ من السماءِ ما فُتِحَ قطُّ، قال: فنزلَ منه ملكٌ فأَتَى النبيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فقال: أبشِرْ بنورينِ أوتيتهما لم يؤتهما نبيٌّ قبلك: فاتحة الكتابِ وخواتيم سورة البقرة لن تقرأ حرفًا منهما إلا أوتيته).

واته: "لهو کاته دا که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دانیشتبوو، «جویره ئیل» یشی لایوو، دهنگیکی (وه کوو دهنگی کردنه وهی ده رگا بوو) بیست که له ئاسمانه وه هات، جویره ئیل (سه لامی خوی له سه ر بیست) سه ری بهرز کرده وه (و روانیی) بو ئاسمان و فهرمووی: ئه وه ده رگایه که له ئاسماندا کرایه وه، هه رگیز له وه و پیش نه کرابوو وه. فهرمووی: فریشته یه ک له وه ده رگایه وه هاته خوارئ، هاته خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و عه رزی کرد: مژدهت لی بیست، دوو نوورت پی به خشرا که به هیچ پیغه مبهریکی پیش جه نابت نه به خشراون: (فاتحة الكتاب) و ئایه ته کانی کوتایی سوره تی (البقرة)، هه ر پیتیکیان لی بخوینرئ، هه ر له وه یه که به خشراوه پیم."

۵. ئیامی موسلیم و نه سائی و ترمزی (که ریوایه ته که یان به سه حیح داناوه)، فهرمووده که ی لای ئه بو هورهیره یان (خوا لئی رازی بیست) هیناوه ته وه که ده فهرمویت: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (مَنْ صَلَّى صَلَاةً لَمْ يقرأَ فِيهَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خَدَاجٌ).

واته: "هه ر که سییک نوژیکی کرد و سوره تی (أُمُّ الْقُرْآنِ: فاتحه) ی تیدا نه خویند، ئه و ئه و نوژیته ناته و اووه."

خداج: ئه و کوڕپه له یه یه که (نو مانگ و نو پوژ) سه که ی ته و او ناکات و له دایک ده بیست.

۶. هه ر ئیامی ئه حمده له کتیبه گه و ره که ی خویدا: (المَسْنَد) که (۵۲) به رگی گه و ره یه، فهرمووده ی لای عه بدو لالی کوپی جابر «عبدالله بن جابر» ی (خوا لئی رازی بیست) هیناوه ته وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی فهرموو: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِأَخِيرِ سُورَةِ الْقُرْآنِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: إِقرأَ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَتَّى تَخْتِمَهَا).

واته: "پیست بلیم کام سوره ته باشتین سوره تی قورئانه؟

عه رزم کرد به لئ، ئه ی پیغه مبهری خوا!

فه‌رمووی: الحمد لله رب العالمین، تا کۆتایی بخوینه.

٧. چەندین ڕیوایه‌تی تر له سه‌عیدی کۆپی مه‌نسوور «سعید بن منصور»
(مامۆستای ئیمامی موسلیم) و به‌یهه‌قی و ته‌به‌رانی و ئه‌بو شه‌یخ و داریمی و...
هتد، گێڕدراونه‌ته‌وه که پله‌ی (حه‌سه‌ن)ن، ده‌فه‌رموون: سوره‌تی «فاتحه» [شفاء
مِنْ كُلِّ دَاءٍ].

واته: "سوره‌تی «فاتحه» چاره‌سه‌ری هه‌موو ده‌رد و نه‌خۆشییه‌ که."

لیکدانه وهی ئایه ته کان:

ئایه تی یه کهم: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.. به ناوی خوا ی به خشنده ی به به زهیی).

❖ بهم ئایه ته دهوتریت: (به سمه له)، واته: بِسْمِ اللَّهِ که دیاره وشه یه کی لیکدراوه له پیتی دوو وشه ی: (اسم) و (له فزی جه لاله: «الله».

بهم شیوازی دارشتنه ی وشه ده لّین: داتاشین (النحت) که له سه ر وه زنی (فُعْلٌ) ده بیّت، ده شیّت له وشه یه ک بیّت، یان له دوو وشه، یان له رسته یه ک؛ بۆ ئه وه ی ئاسان له سه ر زمانیان بو تریت، وه کوو بۆ (عبد شمس) ی وتوویانه: (عَبْشَمِي) بۆ (عبدالدار) ی وتوویانه: (عَبْدَرِي) بۆ (حضر موت) ی وتوویانه: (حَضْرَمِي) و... هتد.

نه وه کانی دوا یی (دوا ی وه حی) رسته یان وا لّی کرد، وه کوو به سمه له بۆ (بسم الله).

عومه ری کوپی ئه بو ره بیعه «عمر بن ابی ربیعه» ی شاعیر ده لّیت: لَقَدْ بَسَمَلْتُ لَيْلَى غَدَاةً لَقِيْتُهَا.

واته: "که گه یشتیم به «له یلا»، (بسم الله) ی لّی کردم!"

واته: له ترساندا وتی: وه ی (بسم الله!)

پاشان به سمه له بۆ هه موو (بسم الله الرحمن الرحيم) ه که به کار هات، هه رچه نده به سمه له نه (هه) ی تیدایه و نه (هه) که له (الرحمن) و (الرحيم) دا هه ن.

ئیبنو هاروونی توونسی که شه رحی (مختصر ابن الحاجب) ی کردووه،
 فهرموویه تی: "ئهو کردارانیه له پرسته وهرگیراون و دوایی بوون به چاوگ
 (وه کوو: بَسْمَلْ / بَسْمَلَة) ههوت کردارن: (بَسْمَلَة) بۆ (بسم الله الرحمن الرحيم)،
 (سَبَحَلْ) بۆ (سُبْحَانَ اللَّهِ)، (حَيْعَلْ) بۆ (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ)، (حَوْقَلْ) بۆ (لا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)؛ (حَمْدَلْ) بۆ (الحمد لله)، (هَلَلْ) بۆ (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، (جَيْعَلْ) بۆ
 (جُعِلَتْ فِدَاكَ).

دواتر دوو وشه ی تریشیان خستووته ریزیانه وه که بریتین له: (طَيَّقَلْ) بۆ
 (أَطَالَ اللَّهُ بَقَاؤَكَ) و (دَمَعَزَ) بۆ (أَدَامَ اللَّهُ عَزَّكَ).

❖ زانسته وانان (ئههلی عیلم) له وهدا راجیا بوون که ئایا به سمه له ئایه تیکی
 سه ره به خۆی سوره تی «فاتیه» و سوره ته کانی تره، یان هه ره ئایه تیکی سه ره به خۆی
 سوره تی «فاتیه» یه؟

هه ره وه ها له چۆنیتی خۆیندیدا له پێشنوژییدا ئایا به چرپه ده خوینریت، یان
 به دهنگی به رزی بیستراو؟

راجیایی له وهدا نییه که (بسم الله الرحمن الرحيم) له فزیکی قورئانییه،
 به شیکه له ئایه تی (۳۰) ی سوره تی (النمل) که ده فره مویت: ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ
 وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (النمل: ۳۰).

شاژنی (سه بهه) وتی: نامه یه کم له سوله یانه وه (سه لامی خوای له سه ره بیت)
 بۆ هاتوو که (بسم الله الرحمن الرحيم) ه.

له وه شدا راجیا نین که موسولمان هه موو ره فتاریکی گرنگی خۆی به (بسم الله
 الرحمن الرحيم) ده ست پێ ده کات، چونکه پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 ده یفه رموو: (كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا يَبْدَأُ فِيهِ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَهُوَ أَقْطَعُ).^(۱)

^(۱) احمد عبدالجواد له (الدعاء المستجاب/ دار الفكر - بيروت ۱۴۲۴ک/ ۲۰۰۳ز/ ل ۲۵)

واته: "هەر کارێک که گرنگییه کی هه بێت، به (بسم الله الرحمن الرحيم) دهست پێ نه کرایت، ئه وه به ره که ت بپراوه."

جمهووری قورئانه وانان و ئه هلی ته فسیر ده فه رموون: "نووسه ره وه کانی قورئان به سمه له یان له نیوان سوره ته کاندان نووسیوه ته وه (جگه له دهستیکی سوره تی ته وه)، بۆ ئه وه ی له یه کتریان جیا بکه نه وه."

له سه رده می یا وه راندا به سمه له هه ر به و په نگه ده نووسرا که قورئانی پێ ده نووسرایه وه، به لām له سه رده می تایبعتیدا په نگه به سمه له یان کرد به په نگه کی جیاواز له په نگه مه ره که بی سوره ته کان.

کهس له وه دا راجیا نه بووه که به سمه له له یه که مین قورئانی نووسراوه دا، له سه ره تای سوره تی «فاتحه» دا نووسراوه. ئه مه به لگه یه کی ئه و کۆمه له زانیانه ن که ده فه رموون: به سمه له ئایه تیکی سه ره به خۆی سوره تی «فاتحه» یه، چونکه نووسه رانی قورئان له دهستیکی «فاتحه» دا نووسیویانه، خۆ سوره تیکی تر له پیش «فاتحه» دا نییه، تا له وه بترسانایه که «فاتحه» تیکه ل به سوره تیکی تر ده بو!

- ئیبنو روشدی حه فید له کتیی (بدایة المجتهد) ه کهیدا ده فه رمویت: "ئیامی مالیک و ئه وزاعی و شه رعناسه کانی عه وینه و شام و به سه ره ده فه رموون: به سمه له ئایه تیکی سوره ته کانی غه یری «فاتحه» نییه، جگه له وه ی که به شیکه له ئایه تی (۳۰) سوره تی (النمل)."

ئیامی شافعی (له قه ولیکیدا) و ئیامی ئه حمه د و ئیسحاق و ئه بو سه ور و شه رعناسانی مه ککه و کووفه (جگه له ئیامی ئه بو حه نیفه)، ده فه رموون: "به سمه له هه ر له سوره تی «فاتحه» دا ئایه تیکی سه ره به خۆیه."

نووسیویه تی: (رواه عبدالقادر الزهاوي في الأربعين عن أبي هريرة رضي الله عنه).
وقال ابن باز في مجموع فتاواه (۱۳۵ / ۲۵): جاء هذا الحديث من طريقين أو أكثر عند ابن حبان وغيره، وقد ضعفه بعض أهل العلم، والاقرب انه من باب الحسن لغيره. (ت).

ئیمامی شافعی له قه‌ولی دووه‌میدا و ئیمامی عه‌بدو‌ل‌لای کوری موباره‌ک «عبدالله بن مبارک» ده‌فرموون: "به‌سمه‌له‌ ئایه‌تیکه‌ سه‌ربه‌خوی ده‌ستپیکه‌ هه‌موو سوره‌ته‌کانی قورئانه، جگه‌ له‌ سوره‌تی «به‌رائه» که «ته‌وبه»یه."

- ئیمامی ئه‌بو حه‌نیفه‌ هه‌ر وه‌ک چۆن ئیمامی زه‌مه‌خشه‌ری له (الکشاف)ه‌ که‌یدا نه‌قلی کردووه، به‌سمه‌له‌ی به‌ ئایه‌تی سه‌ربه‌خۆ دانه‌ناوه، نه‌ له‌ سوره‌تی «فاتحه»دا و نه‌ له‌ سوره‌ته‌کانی تریشدا.

❖ به‌لگه‌ی ئه‌و زانایانه‌ی فه‌رموویانه: به‌سمه‌له‌ ئایه‌تیکه‌ سه‌ربه‌خوی ده‌ستپیکه‌ سوره‌ته‌کانی قورئان نییه، نه‌ «فاتحه» و نه‌ سوره‌ته‌کانی تر:

١- ئیمامی مالیک له (الموطأ)ه‌ که‌یدا له‌ عه‌لائه‌ی کوری عه‌بدو‌ل‌په‌حمان «علاء بن عبدالرحمن»ه‌وه‌ له‌ ئه‌بو هورهیره‌وه (خوا لایی رازی بیت) گێراویه‌تییه‌وه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: [قال الله تعالى: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ نَصْفَيْنِ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي، فَانصَفْهَا لِي وَانصَفْهَا لِعَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ. يقول عبدي (الحمد لله رب العالمين) فأقول: حَمَدَنِي عَبْدِي ... الخ].^(١)

ئهم پۆله‌ زانایه‌ ده‌فرموون: به‌سمه‌له‌ی تیدا نییه.

٢. فه‌رمووده‌که‌ی ئوبه‌ی کوری که‌عب که‌ له‌ سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدایه‌ که‌ فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پپی فه‌رمو: (الا أَعْلَمُكَ سُوْرَةَ لَمْ يُنْزَلْ فِي التَّوْرَةِ وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ مِثْلُهَا قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ؟ قَالَ: بَلَى، فَلَمَّا قَارَبَ الْخُرُوجَ قَالَ لَهُ: كَيْفَ تَقْرَأُ إِذَا افْتَتَحْتَ الصَّلَاةَ؟ قَالَ أَبِي: فَقَرَأْتُ (الحمد لله رب العالمين) حَتَّى أَتَيْتُ عَلَى آخِرِهَا).

واته: "ئه‌ری پپیش ئه‌وه‌ی له‌ مزگه‌وت به‌جیته‌ ده‌ره‌وه، سوره‌تیکت فیر نه‌ که‌م

^(١) له‌ پپشه‌وه‌ هه‌موو فه‌رمووده‌که‌ هاتووه‌ به‌ مانا که‌یه‌وه.

که هاوشیوهی له «تورات» و له «ئینجیل» یشدا دانه به زیوه؟
عه رزم کرد: به لئی.

که کاتی چوونه دهره وه له مزگهوت هات، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیتی فرموو: که دهست به نوێژکردن ده کهیت، چیی تیدا ده خوینیت؟
ئوبه ی ده فرمویت: الحمد لله رب العالمین م تا کو تاییه که ی بو خویند.

ئه وهش به لگه یه له سه ر ئه وه که به سه مه له ئایه تیک نییه له سه ره تای
سوره تی «فاتحه» دا، ئه گه ر ئایه تیکی بوایه، حه تمه ن (ئوبه یی) ده یخویند، یان
پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فیتری ده کرد، یان بیری ده خسته وه!

۳. ریوایه تی ئه نه سی کوپی مالیک «انس بن مالک» (خوا لئی رازی بیت)
که له هه ر دوو سه حیجی بوخاری و موسلیم و سونه نی ئه بوداود و سونه نی
نه سائیدا یه، هه روه ها له سه رچاوه و زنجیره سه نه دی جیاوازی گیرانه وهیدا هاتووه
که ئه نه س فرمووی: (صَلَّيْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَبِي بَكْرٍ
وَعُمَرَ وَعِثَانَ فَكَانُوا يَسْتَفْتِحُونَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

واته: "نوێژم له دوا ی پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد، هه روه ها
له دوا ی ئه بویه کر و عومه ر و عوسمانه وه (خوا لیمان رازی بیت)، نوێژیان
یه که سه ر به الحمد لله رب العالمین دهست پی ده کرد."

له ریوایه تیکیاندا (لای موسلیم) ئه م ئیزافه شی تیدا یه: [یستفتحون بالحمد
للّٰه رب العالمین لایذکرون بسم الله الرحمن الرحيم لا في أول قراءة ولا في آخرها].
واته: "(بسم الله الرحمن الرحيم) یان تیدا نه ده خویند، نه له سه ره تایدا و نه له
کو تاییدا."

۴. هه ر له سه حیجی موسلیمدا ریوایه ته که ی خاتوو عایشه (خوا لئی
رازی بیت) هاتووه که ده یفرموو: (كان رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَفْتَحُ
الصَّلَاةَ بِالتَّكْبِيرِ والقراءة بالحمد لله رب العالمين).

واته: "په‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ستپێکی نوێژی به‌ ته‌ کبیر (به‌ وتنی: الله أكبر) بوو، خویندنی قورئانیشی به‌ (الحمد لله رب العالمین) بوو."

5. ریوایه‌تی لای ترمزی و نه‌سائی که له‌ عه‌بدوڵلای کورپی موغه‌فهل (عبدالله بن مغفل) ه‌وه‌ (خوا لێی رازی بێت) ده‌گێر نه‌وه‌ که‌ فه‌رمووی: (صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعِثْمَانُ فَلَمْ أَسْمَعْ أَحَدًا مِنْهُمْ يَقُولُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا أَنْتَ صَلَّيْتُ فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

واته: "له‌ پشت پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه‌بویه‌ کر و عومه‌ر و عوسه‌نه‌وه‌ نوێژم کرد، گویم له‌ که‌سیان نه‌بوو به‌فه‌رموویت: (بسم الله الرحمن الرحيم). تۆیش که‌ نوێژت دابه‌ست، بڵێ: (الحمد لله رب العالمین).

6. نوێژکردنی خه‌لکی مه‌دینه له‌ مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له‌ سه‌رده‌می وه‌حیه‌وه‌، تا زه‌مانی ئیمامی مالیک (که‌ سالی ۱۶۴ ک وه‌فاتی کردوه‌)، پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خوله‌فای راشیدین و نه‌میره‌کان پێشنوێژیان تیدا کردوه‌، نوێژ خوینه‌کانی پشتیان (مه‌ئموومه‌کان) یاوه‌ران و تابیعین و زانایان و پێشه‌وایانی دین بوون، له‌ که‌سیانه‌وه‌ نه‌بیستراوه‌ که‌ به‌ ده‌نگی به‌رز (بسم الله الرحمن الرحيم) ی له‌ ئیمامه‌تی نوێژه‌که‌یدا خویندی.

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی بنه‌ره‌ که‌ به‌سمه‌له‌ ده‌ستپێکی قورئانخویندنی ناو نوێژدا ناخوینریت، چونکه‌ ئه‌و هه‌موو پێشه‌وا به‌ریزانه‌ نه‌یانخویندوه‌، نه‌گه‌ر بخوینرایه‌، ده‌بوو به‌ ریوایه‌تی «ته‌واتر» که‌ حه‌تمه‌ن زۆر بلاوده‌بووه‌وه‌ و خه‌لک؛ به‌تایبه‌تیش فه‌رمووده‌وانان و شه‌رعناسان، هه‌ر ده‌بوو بیزان.

7- خاتوو عائیشه‌ (خوا لێی رازی بێت) که‌ باسی سه‌ره‌تای ده‌ستپێکی وه‌حیی گێراوه‌ته‌وه‌، باسی خویندنی به‌سمه‌له‌ی تیدا نییه‌، ده‌فه‌رموویت: (فَقَجَّهَ الْمَلِكُ فَقَالَ: اقْرَأْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا أَنَا بِقَارِيءٍ إِلَى أَنْ قَالَ:

فَقَطَّنِي الثَّالِثَةَ ثُمَّ قَالَ: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ①﴾ ﴿العلق: ١﴾.

واته: "له‌پرێکدا فریشته‌که‌ی لێ ده‌رکه‌وت، به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموو بخوینه‌وه! پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموو من خوینده‌وار نیم.. تا ده‌گاته‌ ئه‌وه‌ی ده‌فه‌رمویت: بو‌جاری سییه‌م به‌ سنگی خۆیه‌وه‌ گوشیمی و فه‌رموو: به‌ ناوی خوا‌ی په‌روه‌ر‌د‌گاره‌وه‌ که‌ هه‌موو شتیکی خه‌لق کردوه‌ه."

جو‌بریل (سه‌لامی خوا‌ی له‌سه‌ر بی‌ت) پێی نه‌فه‌رموو به‌سمه‌له‌ بخوینیت، ئه‌گه‌ر به‌سمه‌له‌ له‌ ئایه‌تی یه‌که‌می سوره‌ته‌کاندا بوایه، ئه‌وه‌ ده‌یفه‌رموو: (بسم الله الرحمن الرحيم) بخوینه.

❖ به‌لگه‌ی ئه‌و زانایانه‌ی فه‌رموویانه: به‌سمه‌له‌ ئایه‌تیکی سه‌ر به‌خۆی سوره‌تی «فاتحه» و سوره‌ته‌کانی تریشه:

١. ئیمامی بو‌خاری له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا له‌ ئه‌نه‌سه‌وه‌ (خوا لێی رازی بی‌ت) ر‌ی‌وایه‌تیکی هه‌یناوه‌ که‌ پر‌سیاریان له‌ ئه‌نه‌س کرد: که‌ قورئان‌خویندنی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ناو نو‌یژی ئیمامه‌تدا چۆن بووه؟
ئه‌ویش فه‌رموو: (كَانَتْ قِرَاءَتُهُ مَدًّا ثُمَّ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَمْدُ (بسم الله) وَيَمْدُ (الرحمن) وَيَمْدُ (الرحيم)).

واته: خویندنه‌که‌ی وا بوو که‌ وشه‌کانی در‌یژ ده‌کردنه‌وه، پاشان بسم الله الرحمن) که‌ی در‌یژ ده‌کرده‌وه، هه‌روه‌ها (الرحمن) و (الرحيم) یش.

٢. ئیمامی ئه‌حمه‌د له‌ «موسنه‌د»ه‌ که‌یدا و ئه‌بوداود له‌ «سونه‌ن»ه‌ که‌یدا و ئیبنو خوزه‌یمه‌ له‌ «سه‌حیح»ه‌ که‌یدا و حا‌کم له‌ (المستدرک)ه‌ که‌یدا ر‌ی‌وایه‌تیان له‌ دایکی ئیمانداران، خاتوو ئوم سه‌له‌مه‌وه‌ (خوا لێی رازی بی‌ت) هه‌یناوه‌ که‌

ده‌یفه‌رموو: (كان رسول الله - صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُقَطِّعُ قِرَاءَتَهُ: «بِسْمِ الله الرحمن الرحيم»، «الحمد لله رب العالمين»، «الرحمن الرحيم»، «مالك يوم الدين».)^(۱)

واته: "پینگه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قورئان‌خویندنه‌که‌ی (له‌ناو نوێژدا) لێک جیا ده‌کردوه (به‌سه‌ریه‌که‌وه نه‌یده‌خویندن): (بِسْمِ الله الرحمن الرحيم) به‌جیا، ئینجا (الحمد لله رب العالمين) به‌جیا، ئینجا (الرحمن الرحيم) به‌جیا، ئینجا (مالك يوم الدين) به‌جیا."

۳. ئە‌بوداود به‌سه‌نه‌دی سه‌حیح و حاکم له (المستدرک)‌ه‌که‌یدا له‌ئینو عه‌بباسه‌وه (خوا لێیان رازی بی‌ت) گێ‌راویانه‌ته‌وه که‌ فه‌رموویه‌تی: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ لَا يَعْرِفُ فَصْلَ السُّورَةِ حَتَّى يَنْزِلَ عَلَيْهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

واته: "پینگه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نیوان سوره‌ته‌کانی (بِو لێک جودا‌کردنه‌وه‌یان) نه‌ده‌زانی، تا‌ئه‌و کاته‌ی (بِسْمِ الله الرحمن الرحيم) ی‌بِو ده‌هاته‌خواره‌وه."

❖ به‌لگه‌ی ئی‌مامی شافعی و عه‌بدو‌للای کور‌ی موباره‌ک و لایه‌نگرانیان که‌ ده‌فه‌رموون: "به‌سمه‌له‌ئایه‌تیک‌ی سوره‌تی «فاتحه»‌یه، له‌سوره‌ته‌کانی تردا‌بِو جیا‌کردنه‌وه و به‌ره‌که‌ت نو‌وسراوه."

ئ‌ی‌مامی فه‌خری رازی، هه‌قده‌خال‌ی کردووه به‌به‌لگه‌ی ئە‌م‌بِو‌چوونه، به‌لام له‌راستیدا زۆ‌ریکیان بِو‌ئه‌وه‌ناشین‌بینه‌به‌لگه، چونکه‌فه‌رمووده‌ی زه‌عیفن؛ ته‌نیا دوو به‌لگه‌یان مونا‌قه‌شه‌کراون:

۱. ئە‌بو‌هوریره (خوا لێی رازی بی‌ت) ده‌گێ‌ر‌یت‌ه‌وه که‌ پینگه‌مبه‌ری خوا

^(۱) داره‌قوتنی ده‌فه‌رمو‌یت: (إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ).

(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: [فاتحة الكتاب سبع آيات أولاهنّ بسم الله الرحمن الرحيم].

واته: "سوره تی «فاتحه» ههوت ئایه ته، یه که مینیان: بسم الله الرحمن الرحيم».

۲. خاتوو ئوم سه له مه، خیزانی به پیزی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرمویتی: (قَرَأَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْفَاتِحَةَ وَعَدَّ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ آية).

۳- کۆرا (الإجماع) ی زانیانی ئوممهت له سه ره ئه وهیه که هه موو ئه وهی له قورئاندا نوو سراون، قورئان.

زانیانی پۆلی یه که م که ئه م به لگانه یان رهت کردووه ته وه، فەرموویانه:

۱. ریوایه ته که ی ئه بو هورهیره (خوا لئی پازی بیّت)، که س له فەرمووده وانان و راویانی فەرمووده ی سه حیجی لای شه ش ئیامه که: (بوخاری و موسلیم و ئه بوداود و ترمزی و نه سائی و ئیبنو ماجه)، ههروه ها (ئیامی مالیک و ئیامی شافعی و ئیامی ئه حمده) و... هتد، نه یانگێراوه ته وه؛ به لکوو (ته به رانی و به یه قی و ئیبنو مه رده وهی) گێراویانه ته وه. توێژه رانی فەرمووده کان فەرموویانه: "هیچیان ناگه نه پله ی سه حیج، ناشکریت به ره له سستی فەرمووده سه حیجه کانیان پی بکریت."

۲. ریوایه ته که ی خاتوو ئوم سه له مه (خوا لئی پازی بیّت) لای (ئه بوداود و ئیامی ئه حمده و به یه قی) ههیه، هه ندیک گێراوه ی به سه نه دی سه حیجه و هه ندیکی تریان ئیامی ته حاوی به زه عیفی داناو، چونکه له سه نه ده که یدا هاتوو که ئیبنو ئه بو موله یکه له خاتوو سه له مه ی گێراوه ته وه، به لآمئیبو ئه بو موله یکه، خاتوو ئوم سه له مه ی نه دیوه!

که وا بوو: سه نه ده که ی پساو (مقطوع) له، ریوایه تی تری پیچه وانه ی ئه م ریوایه ته له خاتوو ئوم سه له مه وه گێردراوه ته وه.

«شیخولئیسلا زه کهرییا» له حاشییه که ی خۆیدا له سهر تهفسیری (البیضاوی) فهرموویه تی: "ریوایه ته که به و له فزهیش نییه، ئه گهرچی کۆی ریوایه ته کانی ده فهرموون: (بسم الله) ئایه تیکی سه ره به خۆیه. ئاوا ناییت به ئایه تیک له «فاتحه»، چونکه ناییت به مته واتر، موسولمانانیش هه موو قورئانیان له پێی ریواياتی مته واتره وه وهرگرتوه.

۳. به لām (به لگهی کۆرا) ی ئوممهت له سهر ئه وه یه که ههرچی له دوو توپی قورئاندا نووسرا بیته وه، قورئانه، ئه ویش به و په هاییه نییه، چونکه زۆر له قورئانه وانان ده فهرموون: "پیناسه ی سوره ته کان کامیان مه ککیه و کامیان مه ده نییه، کاری نه وه ی دوا ی یا وه رانه، وه کوو: «عه بدولحه کیم» له حاشیه که ی خۆیدا له سهر (بیضاوی) باسی کردوه.

ئه گهر ئه وه بسه لمیّت که هه ندیک له یا وه ران پۆلینکردنی سوره ته کانیا ن بۆ مه ککی و مه ده نی کردوه (وه کوو له بۆچوونی ئه هلی تهفسیر و قورئانه واناندا ده رده که ویت)، ههر وه ک چۆن «قهسته لانی» له کتیه که یدا (لطائف الإشارات) به دوا داچوونی بۆ باسه که کردوه.

دیاره ئه وه به هیزتره، چونکه تابعیین نه یانده وێرا هیچ شتیک ده رباره ی سوره ته کان بلین، یان بنووسن، به بی هه بوونی به لگهی ئه وه ی که یا وه ران وایان کردوه.

بۆ نموونه: تابعیین دلنیا بوون که یا وه ران به سمه له یان له ده ستپێکی سوره ته کان، جگه له سوره تی «ته وه» دا ده نووسی و به هه مان په نگه مه ره که بی نووسینی سوره ته کان، ئه وه ی تابعیین زیاده کردبوویان، ته نیا جیاوازی په نگه به سمه له بوو له گه ل په نگه هه موو سوره ته کان.

۴. هه ندیکی تر له لایه نگرانی ئه م قه وله ی (ئیهایمی شافیهی و ئیهایمی عه بدوللای کوری موباره ک) ئه وه ده که نه به لگه که ئیهایمی بوخاری له

ئه نه سه وه (خوا لئی پازی بیت) گێراویه تیه وه که ئایا قورئان خویندی
 پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پیشنوژی نوژدا چون بوو؟
 فهرمووی: [كَانَتْ هَذَا ثُمَّ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَمْدُ (بِسْمِ اللَّهِ) وَيَمْدُ
 (الرَّحْمَنِ) وَيَمْدُ ب (الرَّحِيمِ)].

ده فهرموون: ئه مه ناییت به به لگه، چونکه بکه (فاعل) ی (ثُمَّ قَرَأَ) و (يَمْدُ)
 ده گه رینه وه بو ئه نه س (خوا لئی پازی بیت) که به سمه له ی وه کوو نموونه بو
 قسه کانی هینا وه ته وه که قورئان خویندی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 ناوه ها بوو..

ه. ئیامی عه بدوللای کوری موباره ک و لایه نگرانی قه ولی دووه می
 ئیامی شافعی، ئه وه شیان کردووه به به لگه ی خویان که ئیامی موسیلم له
 ئه نه سه وه (خوا لئی پازی بیت) گێراویه تیه وه که فهرموویه تی: (بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ
 (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ أَظْهَرِنَا ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ أَغْنَى - (غَفَاءَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مُبْتَسِماً
 فَقُلْنَا مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ أَنْزَلْتُ عَلَيَّ سُورَةَ أَنْفَاءَ فَقَرَأَ:
 (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ (الكوثر: ١).

واته: "رۆژیک پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ناوماندا بوو،
 ساتیک کپ بوو، پاشان سهری بهرز کرده وه و زه ده خه نه یه کی هاتی، عه زمان
 کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا! چی خستیتیه پیکه نین؟!

فهرمووی: ئیستا سوره تیکم بو هاته خواره وه، ئینجا خویندی:
 (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ (١)).

ده فهرموون: "ئه وه ش به لگه یه کی تره که به سمه له ئایه تیکی «فاتحه» یه،
 چونکه یاوه ران ئه وه ی ئایه تی قورئان نه بو بیت، له قورئاندا نه یاننوسیوه،
 وه کوو: (آمین) که قورئان نبیه و که سیان له قورئاندا نه یاننوسیوه."

به‌رانبه‌رانیان له وه‌لامی ئەم به‌لگه‌یه‌شدا فه‌رموویانه: "ئەمەش نابێتە به‌لگه‌ی ئەوه که به‌سمه‌له‌ ئایه‌تیکی سوره‌تی «فاتحه»یه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که خوێندووێته‌ی، له‌ جیاتیی ئیستیعاژه (وتنی أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بووه، له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌سمه‌له‌ له‌ جیاتیی ئیستیعاژه‌ش دیت، ئەگەر خوێنەر به‌و مه‌به‌سته‌ بیخوینیت که ده‌بێتە په‌نا ده‌گرم به‌ ناوی خوا‌ی گه‌وره (أَسْتَعِذُّ بِاسْمِ اللَّهِ). "ده‌فه‌رموون: "ئەم ڕیوایه‌ته‌ ده‌بێت ئاوا لێک بدریت‌ه‌وه، چونکه هه‌ر ئەنه‌س (خوا لێی رازی بێت) ڕیوایه‌ته‌ سه‌حیحه‌ که‌ی گێڕاوه‌ته‌وه که فه‌رمووی: گویم لێ نه‌بووه پێغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌سمه‌له‌ی له‌ پێشنوێژیدا خویندبیت."

ئەگەر لایه‌نگرانی بۆچوونه‌ که‌ی دووه‌می ئیمامی شافعی و عه‌بدو‌ل‌لای کورپی موباره‌کیان هه‌ر پێ به‌هێز بێت، ئەوا ده‌که‌ونه ئەو هه‌لۆیسته‌وه که ڕیوایه‌تی دووه‌می ئەنه‌س (خوا لێی رازی بێت)، پێچه‌وانه‌ی ڕیوایه‌تی یه‌که‌میه‌تی.

ئەمەش ڕیوایه‌تی دووه‌م ده‌کات به‌ (مُضْطَرَب)، واته‌: ئەو فه‌رمووده‌یه‌ی که پێچه‌وانه‌ی فه‌رمووده‌یه‌ی کی تری هاوشیوه، به‌لام سه‌حیح ده‌کات.. له‌م حاله‌ته‌ی (مُضْطَرَب)دا ڕیوایه‌تی دووه‌م ده‌خړیته‌ که‌ناره‌وه و کار به‌ ڕیوایه‌ته‌ سه‌حیحه‌ که‌ی یه‌که‌میان ده‌کړیت!

- دوا‌ی ئەم به‌دواداچوونه کورت و خێرایه، ئەوه‌م لاپه‌سه‌ندتره که به‌سمه‌له‌ ئایه‌تیکی سه‌ربه‌خۆی سه‌ره‌تای سوره‌ته‌کانی قورئان نییه، ته‌نیا بۆ جودا‌کردنه‌وه‌ی سوره‌ته‌کان له‌ یه‌کتری نووسراوه، تا بێتە مه‌ودا (فاسل)ی نێوان سوره‌تی رابردوو و سوره‌تی داهاتوو؛ چونکه یاهه‌ران سوور بوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی غه‌یری خودی قورئان نه‌که‌نه فاسلی نێوان سوره‌ته‌کان، بۆیه به‌سمه‌له‌یان داناوه که به‌شیکه له‌ ئایه‌تی سییه‌می سوره‌تی (النمل).

❖ ئەبو داود له (سونه)ه کهیدا و ترمزی له (الجامع)ه کهیدا ریوایه تیکیان له ئیبنو عه عباسه وه (خوا لییان رازی بیّت) هیناوه ته وه، ترمزی به سه حیچی داناوه و ده فره مویت: ئیبنو عه عباس ده فره مویت:

(قُلْتُ لِعَثْمَانَ بْنِ عَفَانَ: مَا حَمَلَكَ عَلَى أَنْ عَمَدْتُمْ إِلَى (بَرَاءَةِ) وَهِيَ مِنَ الْمُثَنِينَ، وَإِلَى الْأَنْفَالِ وَهِيَ مِنَ الْمُثَانِي، فَجَعَلْتُمُوهَا فِي السَّبْعِ الطَّوَالِ، وَلَمْ تَكْتُبُوا بَيْنَهُمَا سَطْرَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؟ قَالَ عَثْمَانُ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا نَزَّلَ عَلَيْهِ الْآيَاتُ، فَيَدْعُو بَعْضَ مَنْ يَكْتُبُ لَهُ، وَيَقُولُ لَهُ: ضَعْ هَذِهِ الْآيَةَ بِالسُّورَةِ الَّتِي يَذْكُرُ فِيهَا كَذَا وَكَذَا، أَوْ تَنْزِلُ عَلَيْهِ الْآيَةُ وَالْآيَتَانِ فَيَقُولُ عَثْمَانُ ذَلِكَ، وَكَانَتِ الْأَنْفَالُ مِنْ أَوَّلِ مَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ بِالْمَدِينَةِ، وَكَانَتْ بَرَاءَةً مِنْ آخِرِ مَا أُنْزِلَ مِنَ الْقُرْآنِ، وَكَانَتْ قَصَّتْهَا شَبِيهَةً بِقَصَّتِهَا، فَقَبِضَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَمْ يُبَيِّنْ لَنَا أَنَّهَا مِنْهَا، فَمِنْ هُنَاكَ وَضَعْتُهَا فِي السَّبْعِ الطَّوَالِ، وَلَمْ أَكْتُبْ سَطْرَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ).

واته: "به عوسمانی کوری عه ففانم وت: بۆچی سوره تی به رائه «ته وه» که له سه د ئایه تییه کانه و سوره تی ئەنفالتان که له (المثانی)یه، خستوه ته ریزی جهوت سوره ته دریژه کان و دیری (بسم الله الرحمن الرحيم) تان له نیواندا نه نووسیوه؟

عوسمان (خوا لیی رازی بیّت) فره مووی: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتیک چه ند ئایه تیکی بۆ ده هاته خواری، به و نوو سه رائه ی وه حیی ده فره موو که له وی بوون: ئەم ئایه ته له و سوره ته دا بنوو سه که باسی ئە وه و ئە وه ی تیدایه. هه ره ها که ئایه تیک، یان دوو ئایه تی بۆ ده هات.

سوره تی (ئه نفال) له و سوره ته سه ره تایبانه بوو که له مه دینه ی بۆ هات، سوره تی (به رائه ت) یش له و سوره تانه بوو که له کۆتایی وه حیدا بۆی دابه زی و باسه کانی ئە میان، هه ره وه کوو باسه کانی ئە ویا نه.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا کۆچی دواایشی کرد وای
نیشان نه دا که «به رائه ت»، هه ره له «ئه نفال»ه، من وام زانی عایدی ئه وه، بۆیه
له ریزی ههوت سوره ته درێژه کان دام نا و دپیری (بسم الله الرحمن الرحيم)م
له نیوانیاندا دانه نا.

«عه للامه ئیبنو عاشور» دواى ئه وهى زۆرینهى راو بوچوونى ئه هلى
تهفسیر و قورئانه وانان و شه رعناسانى هیناوه ته وه و مونا قه شهى به لگه کانیاى
کردو وه، ده فهرمویت: له م ریاویه ته وه ئه وه م بو دهرده که ویت: به سمه له که له
سه ره تای سوره ته کاندانوسرا، جگه له سوره تی «ته وبه»، هه ره له و کاته دا بوو
که له سه رده مى سه ییدنا عوسماندا هه موو قورئان کۆکرایه وه و کرا به یه ک
موصحف.

پیشتر له سه ره تای سوره ته کاندانوسرا بوو، وه کوو موصحفه که ی زه دیدی
کوپری سابت (خوا لئی رازی بیّت) که له زه مانى خیلافه تی سه ییدنا ئه وبه کردا
(خوا لئی رازی بیّت) کۆی کردبو وه وه و پیشتر، هه ره سوره تیک لیک جودا
نوسرا بو نه وه.

راجیای قورئانه وانان و ئه هلى تهفسیر و شه رعناسان بریتیه له وهى که ئایا
به سمه له:

۱. ئایه تیکه له ده ستپیکى هه موو سوره ته کاندان، جگه له سوره تی به رائه؟
یان:

۲. ئایه تیکه له ده ستپیکى سوره تی «فاتحه» دا و به س؟ یان:

۳. ئایه تی ده ستپیک نییه، نه له سوره تی «فاتحه» دا و نه له هیچ
سوره تیکى تر دا؟

راجیاییه که هه ره چۆن و هه ره چه ندیک بیّت، قورئانه وانان له سه ره ئه وه
یه کده نگن که له سه ره تای ده سترکردن به قورئان خویندنا، به سمه له ده خوینرت

مادام له سه ره تاي سوره ته كه وه بـیت، جگه له سوره تی «ته وه»، نه وه شیان له و زانایانه وه گـیـرا وه ته وه كه تابعین و قورئان خویندنیان لیوه فیـربوون.

به لام نه وه كه سانه ی له ژیر کاریگه ریی ته قلیددا، یان به ئیجتهادی خویان فـهـرموویانه كه به سمه له ئایه تیکه له ده سـتـپـیکـی هـمـو و سـوـره ته کـانـدا، جگه له سوره تی «ته وه»؛ نه وه ره فتاره كه یان رۆشنه كه به لگه یه کیان له ده سـتـدا نیـیه به هیزتر بیت له به لگه ی ئایه ت نه بوونی به سمه له له سه ره تاي هیچ سوره تیکدا.

خویندنی به‌سمه‌له:

بێگومان راوبۆچوونی ئەو زانیانەی که پێیان وایه: به‌سمه‌له ئایه‌تیکی ده‌ستپێکی هه‌موو سوره‌ته‌كانه، جگه له سوره‌تی «ته‌وبه»، ئەوه هه‌تمه‌ن خویندنی به‌سمه‌له به‌فرز ده‌زانن، له نوێژ و له غه‌یری نوێژدا.

- به‌لام ئەو زانیانەی که پێیان وایه: به‌سمه‌له ئایه‌تیکی ده‌ستپێکی سوره‌ته‌کانی قورئان نییه، راوبۆچوونیان وایه که: خویندنی به‌سمه‌له نه‌فرزه و نه‌سوننه‌ت، به‌لام پێیان وایه: به‌سمه‌له له ده‌ستپێکی خویندن و نووسینی سوره‌تی «فاتحه» دا بخوینرێت، چونکه سوره‌تی «فاتحه» هه‌یج سوره‌تیکی تری له پێش نییه.

ئه‌وه‌ش ئیقتیدا کردنیان به‌ره‌فتاری نووسه‌ره‌وه‌کانی قورئان، ئەم خویندنه‌ش فرزه‌نییه و به‌لگه‌ش نییه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که سوننه‌ت بێت، به‌لام مادام یاوه‌ره نووسه‌ره‌کانی وه‌حی و مو‌صحفه‌کانی یه‌که‌مین جار وایان کردووه، ئەمانیش پێیان چاکه واکه‌نه‌وه.

ئەم خویندنه‌ی به‌سمه‌له لای ئەم پۆله زانییه، وه‌کوو خویندنی: (الحمد لله) و (الله أكبر) له‌کو‌تایی سوره‌ته‌دریژه‌کاندا.

بۆیه ئەمان له‌قورئان‌خویندنی نوێژه‌فرزه‌کاندا به‌سمه‌له ناکه‌ن، به‌لام ئەوانی تر ده‌بخوینن، چونکه لایان فرزه، یان سوننه‌ت؛ ئەمه‌ش به‌پێی ته‌قلید، یان ئیجتیهادی خۆیان.

خویندنی به سمه له له نیوان خویندنی دوو سوره تدا:

که خویندنی سوره تیکت ته و او کرد و بهرده وام بویت له سهر خویندنی قورئانه که، ئایا به سمه له بۆ سوره تی دوا ی ئه و ده خوینیت؟

وه کوو ئه وهی سوره تی (الفلق) ت خویند و ده چوویته سهر سوره تی (الناس)، ئایا به سمه له له نیوانیاندا ده خوینیت؟

قورئانه وانان و شه رعناسان له وه شدا راجیان که ئایا به سمه له له نیوان خویندنی دوو سوره تی یه ک له دوا ی یه کدا ده خوینیت؟

● «وه رش» له «نافیع» به وه، ههروه ها (ئیبنو عامر و ئه بو عه مر و حه مزه و یه عقوب و خه له ف) که پۆله قورئان خوینانی یه که من (ئه هلی قیرائات)، ئه مانه به سمه له له کاتی خویندنی سوره تی یه ک له دوا ی یه کدا ناخوین.

واته: له کۆتایی سوره تی یه که م و ده ستپێکی خویندنی سوره تی دووه می دوا ی ئه و و سییه م و... هتد، ده فه رموون: ئیقتیدامان به نوو سه رانی وه حی و نوو سه رانی مو صحه فه یه که مینه کانی سه رده می یا وه رانه، ده فه رموون: نوو سینی به سمه له له سه ره تای سوره ته کاندای نیشانه ی ده ستپێکی سوره ته که یه، نه ک نیشانه ی جیا کردنه وه.

ئه گه ر بۆ جیا کردنه وه ی سوره ته کان بوایه، نه ده بوو به سمه له له سه ره تای سوره تی «فاتحه» دا بنوو سرا یه.

ئه وان که پێیان وایه: به سمه له ئایه تیکی سه ره به خۆی سوره ته کان نییه، ناخوین، ده فه رموون: ئیقتیدا له قورئان خوینانی نه وه ی یه که می ئیسلام ده که ی.

● «قالون» له نافع و (ئینو که سیری قورئانه وان و عاصیم و کیسانی و ئەبو جەعفەر) که هەر له پۆله قورئانخوینانی «ئەهلی قورئان»، له خویندنی دوو سورهت و زیاتردا به سمه له له نیوان سوره ته کاندایه خوینن، جگه له نیوان سوره تی (ئەنفال و تهوبه)، چونکه پێیان وایه: سوننه تی قورئانخوینانی سه ره تایه.

ده فهرموون: ئیمهش وه کوو نووسه ره وه کانی نه وه کانی دوا یینی قورئان که به سمه له یان له نیوان دوو سوره تدا، جگه له نیوان (ئەنفال و تهوبه) دا ده نووسی، تا بزانریت ئه ویان ته وای بوو، ده ستکرا به سوره تی دواتر.

● هه موو لایه کیش له سه ره نه وه یه کده نگن که سوره تی تهوبه (به راءت) به سمه له له سه ره تایدا نییه.

خاڵیکی گرنګ:

پاجیایی قورئانه وانان و ئەهلی قیرائات له خویندنی به سمه له دا، له ده ستپیک و نیوان سوره ته کاندایه کاریگه ریی له سه ره پاجیایی شه رعناسان نییه له هوکمی خویندنی به سمه له له نوێژدا.

ئەویان له سه ره پیاویه ته کانی قورئانخویندن و نووسینه وهی ده وه ستیت و هوکمی فیهقی به سمه له ی ناو نوێژ له سه ره پیاویهت و ئیجتیهادی پیشه وایانی شه رع ده وه ستیت.

چوینیتی خویندنه وهی قورئان له لایه ن قورئانه وانان و ئەهلی قیرائات، نه بووه ته سه ره چاوه یه کی ئه حکام وه رگرتن له شه رعدا، وه کوو قورئان و سورهت و کوړا (ئیحجاج) و به راورد (قیاس) و ئەوانی تر...

ئەوه هه له یه که هه ندیک وا ده زانن پاجیایی ئەهلی قیرائات، کاریگه ریی له سه ره شه رعناسان هه بووه، به پیچه وانه وه، قورئانه وانان و ئەهلی قیرائات ده بیینی، سه ره به مه زه به به فیهقییه کانن.

شیکردنه‌وه‌ی به‌سمه‌له:

هه‌ندی‌ک له ئه‌هلی ته‌فسیر، شیکاریی وشه و دارشتن و مانای به‌سمه‌له‌یان له ده‌ستپێکی لێکدانه‌وه‌ی سوره‌تی «فاتحه» دا کردووه، به‌و ئیعتیباره‌ی که ئایه‌تیکی سه‌ربه‌خۆی سوره‌تی «فاتحه» یه.

هه‌ندی‌کی تریان لێکدانه‌وه‌ که‌یان بردووه‌ته شه‌رحی ئایه‌تی (۳۰) ی سوره‌تی (النمل) که ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾..

هه‌ندی‌کیشیان لێکدانه‌وه‌ی (بسم الله) یان لیره‌دا، له ده‌ستپێکی «فاتحه» دا کردووه و شه‌رح و لێکدانه‌وه‌ی (الرحمن الرحيم) یان بردووه‌ته ئایه‌تی (۳) ی سوره‌تی «فاتحه»، منیش ئه‌م شیوازه‌م گرتووه‌ته به‌ر.

. (بسم الله) به‌ ناوی خوای گه‌وره:

«باء» ه که په‌یوه‌ندیی به‌ لادراوی‌که‌وه هه‌یه که ده‌شیت کرداری‌ک بی‌ت و پێشی که‌وتی‌ت، وه‌کوو: (أقرأ بسم الله)، یان (أتلو)، یان (أبدأ).

ئه‌و زانا زمانه‌وانانه‌ی کرداری پێشینیان بۆ داناوه، فه‌رموویانه: بۆ بایه‌خدا نه به‌ کرداره‌که، واته: مادام هه‌ر کاری‌ک که ده‌یکه‌م، هه‌ر به‌ ناوی خوای گه‌وره‌وه‌یه.

ئه‌م خویندنه‌وه‌شم، هه‌ر به‌ ناوی خوای گه‌وره‌وه ده‌ست پێ ده‌که‌م.. ئه‌و زانایانه‌ی تر که (ته‌قدیرکردن) یان خستووه‌ته دوا‌ی (اسم) ه که‌وه، وه‌کوو (بسم الله أبدأ)، یان (بسم الله بدئي/ قراءتي/ تلاوتي) فه‌رموویانه، تا هه‌یج شتی‌یک پێش ناوی خوای گه‌وره نه‌که‌ویت؛ ده‌فه‌رموون: ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی:

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (العلق: ۱).

واته: "بخوێنهوه به ناوی خوای پهروهردگارتهوه که هه موو شتیکی خه لق کردووه."

ئه وه فهرمانی تایبه تی خوای گه و ره بوو بۆ پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و تایبه تیشه به خوێندنه وه.

- هه ندیک پیشه وای زمانه وانی فهرموویانه: "«باء»ه که بۆ (إِستعانة: داوای یارمه تیکردن)ه، واته: خوایه داوات لێ ده که م یارمه تیم بدهیت له خوێندنه وهی قورئانه که دا."

هه ندیک تریان له وانه: ئیامی زه مه خشه ری له (الكشاف) فهرموویانه: "«باء»ه که بۆ هاو پیه تی و وه لدابوون (المصاحبة)یه."

واته: "ئه ی خوای میهره بان! وه لمان به، تائه م په فتاره که خوێندنه وهی قورئانه، نه نجام بدهین"، هه ر وایشه بۆ هه موو په فتار (گوفتار و کرار)یکی تر.

عه للامه ئیبنو عاشور ده فهرمویت: "«باء»ه که لی ره دا، بۆ هه ر سێ چا و گه که ی: (الملابسة والمصاحبة والإلصاق)ه که هه ر سیکیان مانای یه کتری ده ده ن، وه کوو ئه و «باء»یه که خوای گه و ره له وه سفی دره ختی به فه ری زه یتووندا ده فهرمویت: ﴿تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ﴾ (المؤمنون: ۲۰).

واته: دره خسته که به ره مه که ی خو ی (زه یتوون)ه که ده دات، له گه ل زه یته که شیدا، زه یته که هه م هاو پیه به ره مه که یه، هه م پیوه یه تی و هه م تیکه لیتی، چونکه «سیبه وه یه ی» ده فهرمویت: «باء» سیفه تی پیوه نووسان (الإلصاق)ی لێ نا کریته وه."

- (اسم) زمانه وانانی «مه دره سه ی به سه ره» ده فهرموون: "له (سَمُوْهُ) وه ها تو وه که به مانای «به رزی و بالایی» دیت و ئه سه له که شی له (واو نو قسانه کان)ه،

وه‌کوو: (قاض/ قاضي) و (جَوار/ جوارِي)، ئەمیش له زۆر به‌کارهێنانی و زه‌رووره‌تدا (لَامُ الْفَعْل) به‌که‌ی که‌ واوه‌که‌یه، لاچوووه و ماوه‌ته‌وه (سُم)؛ له‌به‌ر ئەوه‌ش که‌ عه‌ره‌به‌کان به‌پیتی ساکن ده‌ست پێ ناکهن، هه‌مزه (أ)یان بۆ هێناوه‌ته‌وه‌ پێشی و بووه به (إِسْم).

- زمانه‌وانانی «مه‌دره‌سه‌ی کووفه» ده‌فه‌رموون: «ئه‌سه‌له‌ که‌ی (وَسْم)ه، واته: (سَمَة) که (عَلَامَة)، واته: نیشان که له شت ده‌خریت و هاتوووه‌ته‌ جێی، تا به‌ سێ پیتی بمی‌نێته‌وه». ئەمان ده‌فه‌رموون: له (سمو)ه‌وه‌ وه‌رنه‌گیراوه.

- ئیمامی ئیبنو حه‌زم له‌ کتیی (المَلَل والنَحَل)ه‌ که‌یدا ده‌فه‌رمویت: «هیچ کام له‌ دوو بۆچوونه‌ نه‌یانپێکاوه، چونکه‌ ئەسلی (اسم)، هه‌ر خۆیه‌تی، له‌به‌ر ئەوه‌ی وشه‌یه‌کی (جامد)ه‌ و (مشتق: داتا‌شراو) نییه‌».

پێم وایه: بۆچوونی یه‌که‌م «مه‌دره‌سه‌ی به‌سه‌ره» په‌سه‌ندتر بێت، چونکه‌ له‌ کاتی کۆی (الاسم)دا، ده‌بێت به (أَسْمَاء).

واته: هه‌مزه‌ که‌ی بۆ ده‌گه‌ڕێته‌وه، هه‌مزه‌ که‌ش له «واو»ه‌وه‌ هاتوووه، له‌ کۆی کۆشیدا (جمع الجمع) ده‌وتریت: (أَسَامِي) له‌ بچوو‌ک‌کردنه‌وه‌شیدا ده‌وتریت: (سُمَي).

- ناو (اسم)، هه‌ر وه‌کوو له‌ کوردی و زمانی تریشدا وایه، له‌فزیکه‌ دانراوه‌ بۆ ناوناویک (المُسَمَّى)، وه‌کوو (قلم: پینووس) و (جبل: شاخ) و (شيء: شت)؛ هه‌روه‌ها ئەو شتانه‌ش که‌ له‌زاکیه‌ی گه‌لانداهه‌ن و په‌نگه‌ له‌ حه‌قیقه‌تدا نه‌بن، وه‌کوو: (شَبَح: خێو) و (خِرافات: ئەفسانه) و... هتد.

- بێگومان «ناو» خودی ناوناواوه‌که‌ نییه، هه‌ردووکیان یه‌ک شت نین، (قَلَم: پینووس) ناوی ئامییری نووسینه‌که‌یه، ناوه‌که‌ی له‌ زماندا یه‌ و ناوناواوه‌که‌ شتیکی به‌رجه‌سته‌یه و له‌ ناوه‌که‌ی جیا یه.

سه‌یره‌ زاناگه‌لیکی «ئه‌شعه‌ری» و «که‌رامیه» و هێی تریش ده‌فه‌رموون: «ناو

و ناوئراو هەر یه کن. "واته: ناوی سیۆ، هەر سیۆه که یه، دهفتهر و ناوه که ی، هەر یه کن!

شتیکی سهیره که ئەم «باس» به بووبووه تهوهری موناقه شهیه کی (علم الکلام). به سهرنجدانیکی ساده و ئاسان دهزانین که ناوئراو پهیدا بووه و دواتر ناوه که ی لئ نراوه، شتی ماددی بن، یان واتایی..

زه مین دروستبوو، ئینجا ناوئرا (زه مین: الأرض)، یان سیفه ته واتاییه کانی وه کوو: ئازایه تی و زیره کی و جوامیری.. یان پیشه کان، وه کوو: (کریکاری، ئەندازیاری، زیرپینگه ری) لهم سهرده مه ی ئیمه شدا ئەمه روشنتر ده بینن، وه کوو ده لئین: (ته له فۆن، ته له فزیۆن، کۆمپیوتەر).

ئێ دیاره پهیدا بوونی ئەم ناوانه دواي داهینانی ئەم جیهازانه یه، ههروهها سیفه ت و پیشه کان، وه کوو: «زه لیلی» و «جاشایه تی».

خوای گه و ره شتی خهلق کردبوو، ئینجا ناوه کانیانی به سه ییدنا ئاده م فه رموو، وه کوو ده فه رمویت: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ (البقرة: ۳۱).

واته: "خوای گه و ره ئاده می فی ری هه موو ناوه کان کرد، ئەوه فریشته یه و ئەوه جنۆکه یه، ئەوه ئیبلیس (دوژمن) تانه (فریو) تان نه دات."

ئاشکرایه که پیشتر فریشته و جنۆکه و ئیبلسی خهلق کردووه و سه ییدنا ئاده م (سه لامی خوای له سه ر بی ت) بینوونی و زانیونی، ئینجا بۆ جودا کردنه وه ی شت له یه کتری، ناویان لئ نراوه و جه نابیشی (سه لامی خوای له سه ر بی ت) فی ری ناوه کانیان بووه..

(بسم الله) بۆ یارمه تی و به ره که ت و سه رفرازی و ره فتاری تر:

خوای گه و ره فه رمووی: (بسم الله). نه یفه رموو: (بالله)، چونکه ده بی ت هه موو

په‌فتاریکی ئه‌هلی ته‌وحید به ناوی خوی تاک و پاک ده‌ست پی بکات، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه که ناوی خوی گه‌وره ئیزافه‌ی له‌فزی جه‌لاله «الله»، یان (رَبُّكَ) ده‌کریت؛ وه‌کوو:

۱. ئه‌و په‌فتاران‌ه‌ی ئومیدی مه‌ده‌دی خوایی و به‌ره‌که‌تی ئه‌ویان لی ده‌کریت، وه‌کوو: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (العلق: ۱).

۲. ته‌سبیحات‌کردن و خویندن و یرده‌کان، هه‌ر به‌ ناوی خوی گه‌وره‌وه‌ ده‌بن، بۆیه ده‌فه‌رمویت: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (الواقعة: ۷۴).

واته: "به‌ ناوی خوی په‌روه‌ردگاری مه‌زنته‌وه ته‌سبیحات بکه، وتنی: (سبحان الله)، واته: پاک و پی‌خه‌وشی (بی عه‌یی) بۆ خوی گه‌وره‌یه."

هه‌روه‌ها: ﴿وَسَبِّحْهُ﴾ (الإنسان: ۲۶)، فه‌رمانه، تا خوی په‌روه‌ردگار له نو‌قسانی به‌ دوور بگيردیت، له‌ زات و سیفاتی.

۳. خواردن و خواردنه‌وه و په‌فتاری هاوشیوه، هه‌ر ده‌بی‌ت به‌ ناوی خوی گه‌وره‌وه‌ بی‌ت، بۆیه ده‌فه‌رمویت: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ (الأنعام: ۱۱۸).

واته: "له‌و گوشته‌ بخۆن که له‌ کاتی سه‌رپریندا ناوی خوی لی هینراوه."

۴. کاتی چوونه‌ سه‌ر پی‌خه‌فی نووستن، سونه‌ته‌ بو‌تریت: (بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَحْيَا وَأَمُوتُ).^(۱)

واته: "ئه‌ی خوی په‌روه‌ردگارم! وا به‌ ناوی تووه‌ ده‌ژیین و ده‌مرم."

۵. هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیکی تر له: چوون و سواربوون و... هتد، بۆیه سه‌ییدنا نووح (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) به‌ مروّف و گیانله‌به‌ره‌کانی تری که

^(۱) بوخاری و موسلیم.

سواری کهشتیه که ی ده کردن، فەرموو: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ
مَجْرِدَهَا وَمُرْسَلَهَا﴾ (هود: ۴۱).

واته: "به ناوی خوای گه وره وه بچنه ناو کهشتیه که وه.. هه ر ئه و
سه ره رشتیی سه رئاو که وتن و سه لامه تی و رویشتن و له نگه رگرتنی ده کات."

۶. هه روه ها: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (الواقعة: ۷۴)، و ﴿سَبِّحْ اسْمَ
رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ (الأعلى: ۱).. که مه به ست لیان: یادی خوای گه وره و هوش
خستنه لای ناوه جوانه کانییه تی، تا له دله وه هوش لای بیت که ناوی ده هیئت،
وه کوو ئه و کاتانه ی له ناخی دل و ده روون و هه ست و هوشی به ئاگاته وه
ده لیئت: (یا غفور یا رحیم)، لیم خوش بییت و به زه بییت پیمدا بیته وه.

*

جاری وا هه یه «ناو» ده هیئریت، به لام مه به ست لی «ناو لی نراو» هه که یه،
وه کوو ده لیین: "ئه وه پێویسته بنووسریت."

واته: نووسین و نووسه ری ده ویت.. خوای گه وره له به ره ره چی باوه ر و
په رستنی بته کانیاندا فەرمووی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ﴾ (الرعد:
۳۳)، خوای گه وره بو دهسته وستان کردنی موشریکانی قورپه یش و ئه وانی تر،
فەرمووی: ده سا باشه، ئه گه ر ئه م بتانه خوان، ئاده ی با کردگاریتی و مراندن و
ژیاندن و زیندوو یه تی خویان و سیفه ته کانی تری خوای گه وره به لمین!

شتیک خه لق بکه ن و ناوی به یین.. وجودی شتیکی ده ستردی خۆتان
به یینه کایه وه و ناوی لی بنین! داخۆ ده توان؟

نه خیر، ناتوان.

لَفْظَ الْجَلَالَةِ: «الله»

«الله» ناوی خوای کردگاری هه موو وجودیکی تره.. وجودی هه موو شتیکی سنووری کات و شوینی هه یه، چونکه مه خلووقه، به لام وجودی خوای گه وره زاتییه و به خویه وه یه تی.

بۆیه ژماره یه کی زۆر له زانیانی عه قیده له پێناسه ی ئەم ناوه پیرۆزه دا فهرموویان: (اسم الذات الواجب الوجود).

واته: ناوی ئەو زاته یه که بوونی هه تمییه.. ناوی ئەو خواجه یه که کردگار و پهروه دگاره و شایانی هه موو جوړه په رستنیکه، ته نیا ئه ویش شایانی په رستنه، چونکه هه ر ئەو کردگار و خاوه ن و پۆزیده ر و ژیه نه ر و به ر پوه به ر و هه ل سو پنه ری کاروباری هه ر هه موو مه خلووقه کانییه تی.

هیچ یه کیکی تر له هیچ سیفه تیکیدا و به هیچ راده و بر و هیچ شیواز و چۆنیتییه ک، له هیچ سیفه تیکیی خوای گه وره ناچن. ته نیا ئه ویش سیفه ته کانی ته واو و په ها و بیسنوورن.

بۆیه له م لایه نه شه وه، هه ر ئەو شایانی هه موو جوړه په رستنیکه که به دل، یان به زمان، یان به کرده وه ئەنجام ده دریت.

. وشه که له لایه نی زمانه وانیه وه:

ئه سلّی وشه که (إله) به به ناساندنی به ئەلف و لام بووه به (الإله: أَلِیلاه): ناوی توخمی په رستراوان (خوای گه وره ده بوو هه ر ئەو په رستریّت و به س)، به لام له بهر ئەوه ی زۆر شتی تر ده په رستریّت و ناو راوان خوا (إله)، بۆیه وشه که بووه ته ناوی توخمی خواکان.

. (أَلِه: یَأَلِه، أَلِهَة)، واته: عَبْد، یَعْبُد، عِبَادَة).. یان: (أَلِه) یان: (أَلِه) که به زۆر

مانا دیت، وه کوو: (تَحَيَّرَ: سه‌رگه‌ردان بوو)، (سَكَنَ: هیدی بووه‌وه)، (فَزَعَ اليه: له ترساندا چوو هه‌نار ئه‌و)، (وَلَعَ: هۆگری بوو)؛ ده‌بینیت ته‌وه‌ری هاوبه‌شی مانای هه‌موویان، په‌یوه‌ستبوونی ناچارایی و ملکه‌چییه‌ بو مه‌زن و خاوه‌ن هیز و ده‌سه‌لاتی به‌توانا.

- (إله) له‌سه‌ر وه‌زنی (فعال) هه‌ که به‌ مانای: (مفعول) هه‌، واته‌: (معبود)، وه‌ کوو: (کتاب) که به‌ مانای (مکتوب) هه‌.

له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی عه‌ره‌به‌ موشریکه‌ کان بته‌کانی خۆیان به‌خوا (إله) ده‌زانی و زۆریان هه‌بوو. «کۆ» یان بو ئه‌م تاکه‌ ناوه‌ داناوه‌ که (آلهة) یه‌، بۆیه‌ ده‌یانوت: (إله بني فلان)، واته‌: خواکه‌ی فلان تیره‌ و هۆز.

بۆیه‌ ناوی (الإله)، واته‌: به‌ ئه‌لفولامیانه‌وه‌ له‌ هیچ بتيك نه‌نا، چونکه‌ ده‌یانوت: (الاله) خواکه‌ی ئاسمانه‌ که کردگاری هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌. ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر مانه‌وه‌ی کاریگه‌ریی (ته‌وحید) که پيشتر عه‌ره‌به‌کانی له‌سه‌ر بووه‌. ئه‌و کاته‌ (الإله) یان، هه‌ر وه‌ کوو له‌فزی «الله» به‌کار ده‌هینا، بۆیه‌ له‌ شیعر و په‌ندی پيشينانی جاهیلیاندا ئه‌وه‌ هاتوه‌ که وتوویانه‌: (معاذ الإله)، وه‌ کوو (معاذ الله)، واته‌: په‌نا به‌ خوای گه‌وره‌.

- هه‌ندیك زمانه‌وانانی تر وتوویانه‌: ئه‌سلی له‌فزی جه‌لاله‌ «الله» بریتیه‌ له‌: (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) که چاوی (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَاتِهْ: (إِحْتَجَبَ) واته‌: له‌ به‌ر هه‌بوونی په‌رده‌ی به‌ر به‌ست ده‌رناکه‌وێت.

ئه‌م مانا و سیفه‌ته‌ش، هه‌ر ده‌چيته‌ ریزی ماناکانی تری (أله) که له‌ سه‌ره‌وه‌ باسمان کرد.

هه‌ندیکی تر ده‌لین: وشه‌ی (إله) له‌ ئه‌سلیدا سریانییه‌ و (لاها) یه‌، به‌لام عه‌ره‌به‌کانی پيش ئیسلام، ئه‌لفی دووه‌میان لاداوه‌ و بووه‌ به‌ (لاه)، ئینجا ئه‌لفولامیان بو ناساندن و زانیی خستوه‌ته‌ سه‌ر و بووه‌ به‌ (ألاه).

دواتریش بۆ ئاسان وتنی لامه کان جووت کراون و بووه به «الله»، ئەوەش به (ل)ی قەڵەو دەخوێنرێتەوه، ئاوا بووه به «ئەللاھ».

زەججایی زمانەوان ئەوەی پێی راستتر و پەسەندتر بووه و فەرمووشییەتی: ئەوە بۆچوونی (خەلیلی کورپی ئەحمەدی فەراھیدی و سیبەوہی)یە. سیبەوہی لە کتێبە کەیدا (الکتاب)، باسی ئەو ئەفولام و تێھەلکیشبوونی دوو لامە کە و تەفخیم (قەڵەوکردنی لامە کە)ی کردووه، بەلام نەیفەرمووه لە زمانی سریانییەوہ هاتووہ.

- کە وا بوو: زاراوەی: «الله» ناوی زۆر تاییەتی خوای تاک و پاکە، ناشیت لە هیچ کەس و شتیک بنریت، لە حالەتی مەرفووعیدا دەبێت بە «الله» لە حالەتی مەنصوبیدا دەبێت بە «الله» و لە حالەتی مەجرووریدا دەبێت بە بە «الله»، لێرەشدا لەزەر ئەوەی (اسم)ی بۆ ئیزافە کراوه و بووه بە (بسم الله: بیسمیلاھی). بۆ پرەچاوکردنی ئەدەب لە گەڵ خوای گەورەدا، ئەھلی ئیسلام دەلێن: (لە فزی جەلالە)، لە جیاتیی وشە «الله»، بۆ ئەوەی نەلێن: «الله» مەرفوعە، یان مەنصوبە، یان مەجروور. ئیمەش دەبێت فیڕ بین و بلیین (إن شاء الله).

* شیکاریی ئیما می مه‌ودوودی (په‌حه‌تی خوی لی بیت) بو

وشه‌ی (الإله)^(۱):

۱. لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانی:

وشه‌ی (إله) که سۆ پسته: (هه‌مه‌، لام، ها) له فه‌ره‌نگه‌کانی زمانی عه‌ره‌بیدا به‌م مانایانه‌هاتوه:

۱. (أَلِهْتُ إِلَى فُلَانٍ): واته: دلم له که‌ناری فلانه که‌سدا سوکنایی بو هات.

۲. (إِلَهَ الرَّجُلِ يَأْلَهُ): په‌نای کابرای دا له‌وه‌ی لئی؟ ده‌ترسا و بۆ خه‌می کرد لئی.

۳. (إِلَهَ الرَّجُلِ إِلَى الرَّجُلِ): پرووی کرده کابرا و به‌ره‌و پیری چوو، چونکه شه‌یدای بووبوو.

۴. (إِلَهَ الْفَصِيلِ بِأُمِّهِ): هوگری دایکی بوو، چوو که‌ناری.

۵. (إِلَهَ يَالِهَهُ وَالْوَهِيَّةَ) په‌رستی.

ده‌لین: وشه‌ی «الله» له (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) وه‌یه، به‌مانای: دیار نه‌بوو..

به‌تێروانیی ئه‌و مانایانه‌ی سه‌ره‌وه، ئه‌وه ده‌رده‌که‌وێت که (إله، يألله، يالَهة) به‌مانای: (تألله، وه، واته: په‌رستن، «الله» به‌مانای: (معبود) واته: په‌رستراو که بریتیه له:

^(۱) کورتیه‌ک له شه‌رحه‌که‌یم وه‌رگرتوه که وا له کتییی (چوار زاره‌که‌ی قورئان/ وه‌رگێڕانی (احمد محمد قه‌ره‌نی) چاپی سییه‌م ۱۴۴۱ک/ ۲۰۲۰ز، بلاوکار: نووسینگه‌ی ته‌فسیر/ هه‌ولێر.

تییینی: ئه‌وی وا له‌نیوان که‌وانه‌ی [...] دا قسه‌ی من (کرێکار)ن.

١. بەدیھێنانی پێداویستییه کانی کەسیک له لایەن یه کێکی به توانا و خاوهن ئیرادهوه، ئەمه پالنه‌ری یه کهمی په‌رستنه، چونکه کەسه که مه‌یلی بۆ خاوهن توانا که ده‌بێت و هه‌ز به‌ نزیکبوونه‌وه ده‌کات لێی، هێنده هۆگری ده‌بێت، تا ده‌په‌رستێت.

٢. کەسیک ده‌زانێت یه کێک هه‌یه پێداویستییه کانی بۆ ده‌هێنێته جێ و به‌هانا و هاواری خه‌لکییه‌وه ده‌چێت که وا بوو: خاوهن ده‌سه‌لات و توانا و هێزی زاله.

٣. ئەو کەسه‌ی به‌پێی رێسای سروشتی، به‌ شیوه‌یه‌کی ئاشکرا و دیار به‌ گرتنه‌ ده‌ستی هۆکاره‌کان، پێداویستییه‌ کەسانیک جێبه‌جێ ده‌کات، ناچێته‌ ئەو ئاسته‌وه که به‌خوا دا‌بنرێت؛ چونکه خوا به‌ده‌ر له‌ هۆکاره‌کان و له‌ ده‌ره‌وه‌ی سروشت و گه‌ردوونه‌وه کار جێبه‌جێ ده‌کات، له‌ هه‌مان کاتیشدا خوا خۆی نابێت دیار بێت، خاوهن هێز و ده‌سه‌لاتێکی نادیاریشه.

٤. بێگومان م‌رؤف به‌ شه‌وق و زه‌وقه‌وه به‌ره‌و ئەوه ده‌چێت که لێی د‌ل‌ن‌یا بووه و پێداویستییه‌ کانی بۆ ده‌بر ده‌کات و له‌ ته‌نگانه‌دا به‌ هانایه‌وه د‌ی‌ت و له‌ خه‌م ده‌په‌ر‌ه‌خ‌س‌ێ‌ن‌ێ‌ت و هێوری ده‌کاته‌وه.

که وا بوو: ئەو مانا و په‌فتارانه‌ی وشه‌ی «الله» ده‌یانگرێته‌وه، ئەمانه‌ن:

جێبه‌جێکردنی پێداویستی، په‌نادان، هێورکردنه‌وه، هه‌بوونی ده‌سه‌لاتی بالا و توانای زالبوون؛ نادیار، ئەوه‌ی له‌ ته‌نگانه‌دا هاواری ده‌که‌ن و په‌نای بۆ ده‌بن، هه‌روه‌ها ئەوه‌ی له‌ هه‌ز و ویسته‌وه خۆشیان ده‌وێت.. ئەمانه‌ مانای (الله: خودا)ن.

* بیروبۆچوونی ئەهلی جاهیلییهت دهرباره‌ی (أله):

با بزانی دید و بۆچوونی عەرەبەکان و قەومەکانی تری جاهیلییهت، به‌رانبەر وشە: (إله) و (ألوهیة) چۆن بوو کە قورئانی پیرۆز هیچیانی وەرەنە گرت و پێناسە و وەسفی خۆی بۆ (إله) هێنا؟

[ئەهلی جاهیلییهت کە هاوبەشیان بۆ خوای گەورە دانابوو، لە: بت و جنۆکە و فریشتە و سەرۆکە دەسەلاتدارەکانیان، چەند ئومێدیکیان بەو (شرکاء) نەهەبوو کە گوايه: بە دەسەلات و توانای بەدەر لە سروشتی مەرۆف و هۆکار، دەتوانن پێداویستی پەرستیارەکانیان بهێننە دی، لەوانە:

۱. قەبوولکردنی هانا و هاواریان، کاتی کێشە و کارەساتیان.

۲. سوود پێ گەياندن و زیان دوور خستنه‌وه لێیان.

۳. سەرکەوتن و زالبوون.

۴. وەرگرنتی بەرنامە و یاسا و پرێسای خوا، بۆ پرێکخستنی ژيانی مەرۆف.

۵. دەسەلاتداری و هیز و تەمکین^(۱).

۱. هانا و هاوار بۆ خوای گەورە دەبریت و بەس:

خوای گەورە دهرباره‌ی هەله‌ی موشریکەکان، لە هاناو هاوار بۆ بردنی بیس—وودیاندا دەفەرمویـت: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ (فاطر: ۱۴).

واته: "ئەگەر لە کاتی تەنگانه و لێقه‌وماندا هاواریان بۆ بیهن، هاواری کانتان نابێستن، ئەگەر گریان بیستیشیان، دەسته‌وستانن لە وەلامدانەوه‌دا؛ چ جایی لە بەدییهنانی داواکارییه‌ کانتاندا."

چەندین جاری تر دەسته‌وستانی بێتوانایی بته‌کانیان نیشان دەدات کە

^(۱) نێوان ئەو جۆره‌ که‌وانه [..] قسه‌ی منن، چونکه‌ باسه‌ کانم پرێزبه‌ند کردوه‌. (کرێکار).

پهرستیاره کانیان دوو چاری کیشه و کاره سات، یان غه زه بی خوی گه وره ده بن، ناتوان به هانیانه وه بی، چ جای قوتار کردنیان!

ده فهرمویت: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالَهُتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ﴾ (هود: ۱۰۱).

واته: "له و کاته ی که فهرمانی فه وتاندنیان له پهروه دگارتیه وه ده رچوو، نه وانه ی هاواریان ده کردنی و هانیان بو ده بردن و ده یانیه رستن، به هاواریانه وه نه چوون، تا سزای خوی گه وره یان له سهر لابه رن؛ هاوار کردنه که یان له غه یری خوی گه وره زهره رمه ندرتی کردن."

که له واقیعه ده که وتنه کاره ساتی سهخت و دژواره وه و ههستیان ده کرد ده فه وتین، هاواری خوی گه وره یان ده کرد و زور سهر راستانه لئی ده پارانه وه، تا قوتاریان بکات که قوتاریشی ده کردن پشتیان له به رنامه که ی ده کرد و ده که وتنه وه کوفر و شیرک و زولم و ناحه قی.

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَّتْ بِكُمْ بَرْجٌ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَجَبْنَاهُمْ مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَجَبْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ (یونس: ۲۲ - ۲۳).

واته: "له و کاته دا که له که شتییه که / که شتییه که تاندا بوون، بایه کی ئاسان که شتییه که ی ده ئارووت، خو شحال بوون به بارو دۆخه که تان، له نا کاو ره شه با هه لی کرد و شه پۆل له هه موو لایه که وه دانییه بهر ته کان و به ته واوی که وتنه گومانی فه وتانتانه وه و که وتنه پارانه وه ی سهر راستانه؛ به کول و دل هانیان بو خوی گه وره ده برد و به لینیان پی ده دا و سویندیان ده خوارد که، نه گهر نه جار

پزگارمان بکەیت و قوتار ببین، دەبینە کەسانێکی سوپاسگوزار و شوکرانەبژێر، کەچی کاتێ کە چوو بە هانایانەوه و پارانەوه کانی گیرا کردن و قوتاری کردن؛ وهفایان بوو بە ئێنەکانیان نەبوو، خراپتر دەرچوون، نکوولیی وهحی و تەوحیدە کەیان دەکرد! کەوتنەوه دەستدریژی و زوڵم و ناحەقی! خراپە کارییان زەمینی گرتەوه!^(۱)

۲. سوود و زیان لە دەست خۆی گەورەدایە و بەس:

خۆی گەورە دەفەرمویت: کە قەومی هوود (سەلامی خۆی لە سەر بیّت) بە هەموو عەقڵ و ھۆشیانەوه بە ھوودیان دەوت: ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ﴾ (ھود: ۵۴).

واتە: "ئێمە باوەرمان وایە کە: ھەندێک لە خواکانمان دەستیان لێوەشاندوویت و شیتیان کردوویت، چونکە تۆ جنیۆت پێداون و ناھێڵیت بیانپەرستین!"

ھەموو بتپەرستانی کۆن و نوێ، خواکانیان دەپەرست، چونکە لەو باوەرەدا بوون کە سوود پێ گەیاندن و زیان لێ لادانیان بە دەست خواکانیانە. موشریکانی سەر دەمی وەحیش و بوون، خۆی گەورە لە باسیاندا دەفەرمویت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ (یونس: ۱۸).

واتە: "شتی وای بیجگە لە خۆی گەورە دەپەرستن کە نە زیانیان لێ دوور دەخەنەوه و نە سوودیشیان پێ دەگەینەن."

- سەبیدنا ئیبراھیم (سەلامی خۆی لە سەر بیّت) بە قەومە کە ی خۆی

^(۱) ئەو موشریکانە لەو حالەتە سەختە یاندا ھاواری خوا قەستینەکانیان نەکرد، ھەر ھاواری خۆی گەورەیان کرد، کەچی شیعە و سۆفی و نەزانانی تر لەو حالەتە شدا ھاواری خۆی گەورە ناکەن!

دەفەرموو: ئاخر ئیوه ئەو بتانە لە جیاتیی خوای گەوره دەپەرستن، چما که هاواریان دەکەن؟، هاواریان دەبیستن؟! ئایا سوودتان پێ دەگەیهن؟! زیانتان لێ دوور دەخەنەوه؟! ایگومان نەخێر؟؟

دەفەرمویت: ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ﴾ (الشعراء: ۷۲ - ۷۴). ﴿أَوْ يَنْفَعُونَكَ أَوْ يُضُرُّونَ﴾ (۷۳) ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ (الشعراء: ۷۲ - ۷۴).

بەلگە ی راست و ڕەوایی دید و ھەلۆیستیان ئەو بوو کە دەیانوت: ئیمە باب و باپیرانی خۆمان بینی وایان دەکرد. واتە: ئیمەش لەسەر ڕەویە ی ئەوان دەڕۆین!

- خوای گەوره لە پووچەلکردنەوێ دید و باوەڕ و پەرستن و داب و نەڕیتیاندا دەفەرمویت کە ھەرچی تووشی ھەر کەسیک دیت، ھەر ئەوێ کە بە ویستی خوای گەوره بوو و بەس، دەفەرمویت: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ (التوبة: ۵۱).

۳. مەدەد و سەرکەوتن، ھەر لە دەست خوای گەورەدایە و بەس:

خوای گەوره باسی کافران دەکات کە باوەڕیان وا بوو: خواکانیان سەرکەوتنیا بۆ دابین دەکەن و سەرکەوتن لای ئەوانەوێ!

بەلام ئەو لە واقعیی ھالیشیاندا بۆیان دەسەلما کە بتەکانیان سەرکەوتن نابەخشن، خۆیان پێویستیان بەوێ کەسیک نەیانشکیپیت! خوشیان لە گەل چە کرداری و ھەبوونی تفاقێ جەنگدا ھەر سەرئەوێ!

دەفەرمویت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ﴾ (یس: ۷۴ - ۷۵). ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ﴾ (یس: ۷۵).

واتە: "بێجگە لە «اللہ»، چەند خودای تریان ھەلبژارد و کردیان بە خوای

خۆیان، بهو ئومیده ی له شهڕ و شوڤدا سهریان بخهن! كه چى نه يانده توانى
سهریان بخهن، ئه گهرچى كافره كان هه موویان سهربازى بته كانیشیان بوون!"

به لām خوای گه وره بهرده وام ئه و راستیه ی له ناخى موسولماناندا ده چه سپاند
و ئه وه وه والهی ده دا به موشریکان و کافران كه سه ركه وتن ته نیا و ته نیا له
لايه نى خوای گه وره وه یه و به س كه ده فهرمویت: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
الأنفال: ۱۰، هه روه ها: ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ﴾ (آل عمران: ۱۳).

- له سوره ته مه كکیه كانیشدا، ئه م «حه قیقه ت» به به لگه نه ویسته بو
هه مووان باس ده كات كه ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ
وَصَرَفْنَا آلَیَّتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِیْنَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ فُرْقَانًا
ءَالِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِکَ إِفْکُهُمْ وَمَا كَانُوا یَفْقَهُونَ﴾ ﴿٣٨﴾ (الأحقاف: ۲۷ -
۲۸).

واته: "هۆ خه لکی مه ككه! ئیوه ده زانن كه ئیمه ناوچه كانی ده ورو به رتانمان
فه وتاند (قه وم و ناوچه كانی سه موود و قه ومی لوط و ئه وانى تر) زۆر و هه مه
جوۆرى به لگه مان بو هینانه وه كه وه حى حه قه و دید و بیروبا وه ږی ئیوه چه وته،
وتمان: به لكوو بگه رپنه وه سه ر وه حى و ته وحید، به لām هه ر مله وړپریان نواند و
سوور بوون له سه ر شیرك و كوفرى خۆیان، ئیمه ش فه وتاندمان، هېچ لایه نگر و
سه ر خه ریکیان نه بوو؛ نه بته كانیان سهریان خستن كه بهرده وام قوربانیان بو
ده كرا و نه خۆیشیان توانییان له به رانه ر غه زه بی خوای گه وره دا خو ږا بگرن!

* بهرنامه دانان و یاسا دارپشتن مافی خوی گه وره و بهس:

موشریکانی عه ره ب و قه و مه کانی تر، له کات و شوینه جیا وازه کاندای مانایه کی تری خوایه تییان کردبوو به مافی سه روک هوژ و که سایه تییه دهسه لاتداره کانیا!

جووله که و دیانه کانیش هه و بوون، مافی بهرنامه دانان و یاسا دارپشتن و هه رامکردن و هه لاکردن دایبوو به پیاوه دینییه کانیا، هه وه ک چۆن خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُّرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا إِلَّا إِلَهُهُ﴾ (التوبة: ۳۱).

واته: "قه شه و عالمه کانی خویان (پیاوانی دینی) یان کردبوو به خوا، هه وه ک چۆن (عیسای کوری مه ریه میان) کردبوو به خوا، له کاتی کدا فه رمانی ئه وه یان پی درابوو که ته نیا یه ک خودا بپه رستن که «الله» یه و جگه له و هیچ خوایه کی تر شایان و شایسته ی پهرستنی نییه."

هه روه ها له سوره تی (الشوری) دا که سوره تی کی مه ککییه، باسیان ده کات که ئه و خه لکه جاهیلییه، هاو به شانه (شرکاء) یان بو خوی گه وره دانا بوو، مافی ده رکردنی یاسایان پی دابوون به وه ی ئه و (شرکاء) هه، هه فه رمانیکیان پی بدانایه جییه جییان ده کرد؛ وه کوو: زینده به چالکردنی کچه کانیا و کردنی کوپه کانیا به قوربانی بته کانیا که سه ریان ده برین بویان!"

خوی گه وره روژن و ئاشکرا و راشکاوانه دهفه رمویت: ﴿أَمْلَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَن بِهِ اللَّهُ﴾ (الشوری: ۲۱).

واته: "یان هاو له یان بو خودای گه وره داناوه، تا یاسا و پرسیان بو داپرژن که خوی گه وره پی پی نه داو." ^(۱)

^(۱) ئه م ئایه ته راشکاوانه ئه وه ده گه یه نن که ئه و که سه ی (یان ئه و که سه نه ی) په پره و

ئەو خواپەتی و عەبدایەتییهی ئەم ئایەتە پێناسەیان دەکەن دیارە کە لە یاسادانانی دەسەلاتداران و گوپرایەلی و شوپنکەوتنی خەڵکە کەدان، ئەوان بەو کارە خۆیان کردوووە خوا لەو خەڵکە و ئەو خەڵکە نەزانەش بە ملکە چکردنیان بۆ خۆیان و یاسا و دەستووریان، بوونەتە عەبد و پەرستیری ئەوان.

ئێمامی مەودودی (پەحمەتی خۆی لێ بیست) لە «چوار زاراوە کە»یدا دەفەرمویت: "بە سەرنجدان لەم ئایەتە دەردە کەوێت کە وشە (إله) ئەمجارە لێرەدا مانایەکی تر دەبەخشێت کە زۆر لەوانی تر جیاوازه.

- باسی ئێرە، باسی هیچ دەسەلاتیکی دەستپڕیشتوو بەسەر یاساکانی سروشتدا نییه.

- ئەوەی لەم دوو ئایەتەدا بە «خوا» ناسینراوە، بۆ ئەوە نییه کە لە تەنگانەدا بانگی بکەن و لێی بپارینەوه.

یان وا بزانیان هەیه، یان قازانج، بەلکوو بۆ ئەوەیە فەرمانەکانی بکەنە یاسا و پێسای دەستووری ژیان، یان بەوەی کە ئەو بلیت واکەن؛ بیکەن، یان وا مەکەن، نەیکەن، چ شتیک ئەو خەڵکی بکات؛ ئەوا بە خەڵکی دەزانن، چ شتیکیش ئەو حەرامی بکات، ئەوا بە حەرامی دادەنێن.

مانای «خودا» لێرەدا ئەوەیە: کە ئەو کەسە (یان ئەو لایەنە) پێویستی بە هێزێکی لە خۆی بالاتر نییه، بگەرێتەوه لای و ئاراستەیی لێ وەرگری و بیکاتە بەرنامەی ژیاڵی خەڵکی، یان یاسا و پێسای دەستووری حوکمرانیان.. ئەو کەسە (یان ئەو لایەنە) کراوە بە «خوا» بەوەی کە مافی پەهای دەرشتنی بەرنامە و یاسا و دەستووری پێ دراوه.^(۱)

پروگرام و دەستوور بۆ کۆمەڵانی خەڵک دادەنێت کە لە دینی خواوە سەرچاوەیان نەگرتیت، یان خەڵکی هان بەدات لەسەر بەرنامەیهکی وا بڕۆن، ئەوا هەست بکات، یان نەیکات؛ بزانی و نەزانی، دانی پێدا بێنیت، یان نکوویی لێ بکات؛ خۆی لە ریزی خۆی گەورە داناوه و داوای خواپەتی لەو خەڵکە کردوو بۆ خۆی، هەر کەسێکی لەو خەڵکە بەو لاف و گەزاف لێدانه پازی بیت و پێی و بیت مافی هەیه، کافر دەبێت. (ئەحمەد).

(۱) ل (۳۶ - ۳۸).

* [که وا بوو: ته‌سلیمبونی خه‌لکی، یان رازیوونیان به‌وه‌ی که‌سیک، یان که‌سانیکی ئەندام په‌رله‌مان، مافی ئەوه‌یان هه‌یه یاسا و ر‌ی‌سای وا دهر‌بکه‌ن که‌پیچه‌وانه‌ی وه‌حیی خوایی بیت؛ «عه‌بدایه‌تی» کردنه‌ بو‌ئه و خوایه، یان بو‌ئه و په‌رله‌مانه‌ی مافی خوای گه‌وره‌ی له‌ خه‌لا‌ل‌کردن و حه‌رام‌کردندا زه‌وت کردووه‌ بو‌ خۆی.

هه‌ر ئەم ته‌سلیمبون و گو‌ی‌رایه‌لی و ملکه‌چ‌کردن و به‌قسه‌کردنه‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ناوی ناوه: «په‌رستن»، ئە‌گینا خه‌لکی چۆن هه‌وا و هه‌وه‌سی خۆی ده‌په‌رستیت].

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ﴾ (الفرقان: ٤٣).

واته: "ده‌بینیت چۆن ئەو که‌سه‌ هه‌وا و هه‌ز و ئاره‌زووی خۆی کردووه‌ به‌ خوای خۆی؟!"

ئپامی مه‌ودوودی ده‌فه‌رمو‌یت: "مانای ئایه‌ته‌که‌ زۆر روون و ئاشکرایه‌ که‌ : ئە‌گه‌ر یه‌کیک شوینی هه‌وا و ئاره‌زووی خۆی بکه‌و‌یت و له‌ سه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیکی دابنیت، له‌ راستیدا کردوویه‌تی به‌ په‌رستراو (إله)."^(١)

* که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿الَّذِينَ عَاهَدُوا لَكُمْ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ (یس: ٦٠).

واته: "ئه‌ری هۆ ئاده‌مزاده‌کان! مه‌گه‌ر من له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌رانم (سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بیت) ر‌امنه‌سپاردن که‌ شه‌یتان نه‌په‌رستن؟!"

باشه‌ که‌ شه‌یتان نادیاره‌، خۆ وه‌کوو بته‌کان نبیه‌ که‌ خواپه‌رستی‌ی بو‌ئه‌نجام بدریت، ئە‌دی په‌رستنی شه‌یتان چۆنه‌؟

^(١) هه‌مان سه‌رچاوه‌ (ل ٣٨).

بێگومان پەرستنی شەیتان بریتییه له: شوێنکەوتنی ئاراستە و پڕی و
هەلۆیستی.

ئەوێ چۆن دەزانرێت؟

بەوێ که پێچەوانەی شەرع پەفتار بکەیت.

فەرمانی خوای گەورە دیارە که له قورئان و سوننەتدا، پابەندبوون بەم
دوو سەرچاوەیەوه خواپەرستییه، له بەرانبەردا: هەوا و هەوێ و شەیتان و
دنیاویستی هەیه که به گۆی کردنی ئەمانە که پێچەوانە کاریی قورئان و
سوننەتە کەیه، پەرستنیانە. هەر کەس پێکێش هەوا و هەوێ خۆی پەرست،
ئاسان شەیتانیی دەپەرستێت و باوەش به دنیا دا دەکات.

٢. تەنیا خوای گەورە دەسەڵات و تەمکین دەبەخشێت:

عەرەبەکانی جاھیلییەت و قەومەکانی پێشین که موشریک بوون،
باوەریان وا بوو که: بته کانیان دەسەڵات و تەمکینیان بۆ دابین دەکەن، هەر
وێک چۆن خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا
لَهُمْ عِزًّا﴾ (مریم: ٨١).

واتە: بێجگە له خوای گەورە چەندین خودای قەستینەیان (وێکو و بت و
جنۆکە و... هتد) بۆ خۆیان و قەومەکانیان دانابوو، تاوێکو و بیانپەرستن و له
ئەنجامدا ئەم بتانە بۆیان ببەن مایە دەسەڵات، تا ئەم بتانە هێزیان بۆ دابین بکەن
و مەدەدیان بدەن!

٣. بێمەیی بابەتی خودایەتی:

ئێمامی مەودودی دەفەرمویت^(١): "هەموو ئەو شتانەی دەربارەی مانا جیا
جیاکانی وشە (إله) باسکران، پەيوەندییەکی ژیریژی (مەنتیقی)یان لە نێواندا

^(١) هەمان سەرچاوەی پیشوو ل (٣٨. ٣٩).

ههیه، ئەو کەسە ی شتیک بکاته پشتیوان و سەرپەرشتیار و جێبه‌جێکاری
پیداویستییه‌کانی و لابەری نەهامەتی لەسەری و وا بزانییت کە وەلامی
پارانه‌وه‌ی دێداته‌وه و توانای ئەوه‌ی ههیه‌ زیانی پێ بگه‌یه‌نیت [یان زیانی لێ
دوور بخاته‌وه]؛ یان قازانجی پێ بگه‌یه‌نیت به‌ شیوه‌یه‌کی به‌ده‌ر له‌ یاساکانی
سروش، ئەوه‌ ئەو کەسە ئەو شتە ی به‌خودا داناوه، مادام وا ده‌زانییت کە ئەو
شته، یان ئەو کەس و لایه‌نه، جو‌ره‌ ده‌سه‌لاتیکی سەر به‌خۆی به‌سەر ئەم
بوونه‌وه‌ره‌دا هه‌یه.

- هه‌روه‌ها، ئەگەر کەسیک باوه‌ری وا بیت کە: ئەو شته، یان ئەو کەس و
لایه‌نه‌ ده‌توانن له‌پێ نادیار (غه‌یب)ه‌وه‌ زیان و سوودی پێ بگه‌یه‌نن، چونکە وا
ده‌زانییت ئەو شته، یان ئەو کەس و لایه‌نه؛ جو‌ره‌ ده‌سه‌لاتیکی به‌سەر ئەم
بوونه‌وه‌ره‌دا هه‌یه، ئەو کەسه‌ موشریکه، چونکە وا داناوه کە ئەو شته
هاوبه‌شی خۆی گه‌وره‌یه‌ له‌ هه‌ندیک سیفاتیدا.

- هه‌روه‌ها ئەو کەسە ی باوه‌ری به‌خودای بالاده‌ست هیناوه، به‌لام داوا له
غه‌یری خۆی گه‌وره‌ ده‌کات و په‌نای بۆ ده‌بات، ئەمیش موشریکه‌ مادام وا
ده‌زانییت ئەو شته، یان ئەو کەس و لایه‌نه؛ جو‌ره‌ هاوبه‌شییه‌کیان له‌ گه‌ل خودادا
هه‌یه، بۆ کارگیرانی ئەم بوونه‌وه‌ره.

- هه‌روه‌ها هەر کەسیک یاسا و ده‌ستووری کەسیک، یان لایه‌نیک، جگه
له‌ به‌رنامه‌ی خودا بکات به‌ یاسای ژبانی خۆی، فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانی
له‌ به‌رچاو بگریت به‌ جو‌ریک کە پێی وا بیت ده‌بیت فه‌رمانی جێبه‌جێ بکات و له
قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانیشی دوور بکه‌وێته‌وه؛ ئەوه‌ بێگومان دان ده‌نیت به‌ ده‌سه‌لاتی
ئەو کەس و لایه‌نه‌دا کە خاوه‌ن یاساکه‌ن، گوايه‌ ده‌سه‌لاتیکی زالیان هه‌یه،
ئەمیش هەر کافره‌!

پوخته‌ی قسان ئەوه‌یه‌ کە: بنه‌ما و جه‌وه‌ری خوايه‌تی (الألوهیة)
ده‌سه‌لاته، به‌ مانایه‌کی تر: ده‌بیت خه‌لکی باوه‌ریان وا بیت کە ئەوه‌ی ده‌سه‌لاتی

بەسەر ئەم بوونەوهر و یاسا سروشتییانەدا زالە، هەر ئەوه که دەبێت خەلکی شۆنکەوتە ی تەعلیماتی بن و بە پێویستی بزائن که فەرمانەکانی جێبەجێ بکەن و ملکه‌چی بۆ دەر بێرن."

ئیمامی مەودودی (پەحمەتی خوای لی بێت) دەفەرمویت^(۱): "ئەوه ئەو تیپروانییه بۆ دەسلالت که قورئانی پیروژ دەیکاته بناغه و چەندین بەلگه بۆ سەلماندنی دەهێتیهوه و پێچهوانه که ی که خوایه تی (ألوهیة) ی غیری خوای گەوریه رەت دەکاتهوه و بریاری خوایه تییه که تایبەت دەکات بە خوای بالادەستەوه.

ئەوه ی بەلگه ی قورئانە ئەوه یه که:

۱. هیچ کەس و شتێک له ئاسمانەکان و زه‌ویدا، جگه له خوای گەوره، دەسلالت و کارگیری بە دەست نییه.

۲. هێنانە بوون و بەخشش و فەرمان دەرکردن، هیز و توانای گۆرانکاری بە دەست خۆیه تی.

۳. هەرچی له ئاسمانەکان و زه‌ویدا یه پێیان خۆش بێت، یان پێیان ناخۆش بێت، ملکه‌چ و ژێرباری یاسای خودان.

۴. هیچ کەس و شتێک، جگه له خوای گەوره، حوکم و دەسلالتی بەسەر ئەم بوونەوهرەدا نییه.

۵. هیچ کەس و شتێک نه‌پێیه‌کانی بوون و هێنانە بوون و به‌رپوه‌بردنی و پێسا‌کانی گەردوون و ژیان نازانیت.

۶. دەبێت تەنیا بریار و تەعلیماتی خوای گەوره، بەسەر ئەم بوونەوهره پان و به‌رینه و نیشته‌جێیانیدا جێبەجێ بکړیت.

^(۱) هه‌مان سه‌رچاوه (ل ۴۰) من به‌لگه ی ترم بۆ هێناوه‌تەوه و باسه‌که‌م ریزه‌ند کردووه. (کرێکار)

له بهر ئهوانه یه که نابیت هیچ یه کییک به هاوبه شی خوی تاک و پاک دابنریت، له په رستن و جیبه جیکردنی فرمانه کانیدا.

که واته: له راستیدا هیچ خودایه ک نییه، ته نیا ئه و نه بیت، بویه هه ر کار و کرده ویه ک بکریت و مبهست لی: خوییه کی تر بیت، کاریکی بینرخ و پووچ و بیبایه خه.

بویه: ئه و به ندایه تییه ی بۆ خوییه کی تری، جگه له «الله» ده کریت، ده بیت هه لبوه شیریتته وه، چونکه هه ر خوی گه وره کردگاره و خاوه نی دهسه لاتى بالا و توانای بیوینه یه، نه ک غه یری ئه و.

جا ئه م به ندایه تییه [شیرکییه] له هه ر لایه نیکدا بیت، وه کوو: لی پارانوه و خو پهنادانی و لی ترسانی و دانانی به واسیته ی نیوان په رستیارانی و خوی گه وره و بالادهست، یان به گوئ کردن و راپه پاندنی فرمانه کانیا.

جا فه رموون له گه ل ئه و شیوازه پر مانا و بیوینه یه ی که قورئان به به لگه دهیه نیتته وه بۆ ئه و مانایانه ی باسما کردن:

۱. ئه و خودایه ی خه لق ده کات، توانای به هاناوه هاتنی خه لکی هه یه، نه ک (به ناو) خودایه ک که خوی مه خلوقه. ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ (النحل: ۲۰).

واته: ئه و بتانه ی له جیاتیی خوی گه وره لیان ده پارینه وه، هیچیان پی خه لق ناکریت و خویان خه لقراو و دروستکراون.

ئینجا ده پرسیت: ﴿أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۱۷).

واته: ئایا ئه وه ی شتان به دی دهه نیت وه کوو ئه وه یه که هیچ به دی ناهینیت؟! ئایا ئیه بیر له وه ناکه نه وه!؟

۲. ئەوی رزق و رۆزی دەدات خوای کردگاره، ئیدی چۆن چاوه‌پێن
(مه‌خلوق) یک رزق و رۆزیتان بدات؟!

دەفەر موییت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنِّي تُوفِّكُونَ﴾ (فاطر: ۳).

واته: ئەو خه‌لکینه! ناز و نيعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌تان به‌بیر بێته‌وه‌ که
پێی به‌خشیون، ئایا له‌ ئاسانه‌کان و زه‌ویدا هیچ به‌دیهێنهر (خالق) یک، جگه‌ له
خوای گه‌وره‌هه‌یه، رزق و رۆزیتان بدات؟!

هیچ خوايه‌ک نیه‌ شایانی خوايه‌تی بیت، جگه‌ له‌ ئەو، ئیتر چۆن و بۆچی له
حه‌ق لاده‌ده‌رین؟

هه‌روه‌ها ده‌فەر موییت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ
مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرَكُونَ﴾ (الروم: ۴۰).

واته: ئەوه‌ خوای گه‌وره‌یه‌ که ئیوه‌ی به‌دی هیناوه‌ و پاشان رۆزی داون،
پاشان ده‌تانمیریت، دواتر زیندووتان ده‌کاته‌وه‌؛ ده‌ی باشه‌ ئەوانه‌ی که
کردووتان به‌هاوبه‌شی خوای گه‌وره‌ له‌ په‌روه‌ر دگاریتی و خوايه‌تیدا، ئایا
ده‌توانن هیچ یه‌کیک له‌م کارانه‌ بکه‌ن؟! پاک و بێخه‌وشی بۆ خوای گه‌وره‌
له‌وه‌ی که‌هاوه‌لی بۆ داده‌نین.

۳. ئەوی خاوه‌نی هیچ شتیک نیه‌ له‌ ئاسانه‌کان و زه‌ویدا، چۆن ده‌کریت
به‌خوا؟!

خوايه‌تی، هه‌ر ماف و شایانی خوای کردگاره‌ که‌ خاوه‌نی هه‌موو ئاسانه‌کان و
زه‌وی و هه‌رچیه‌ که‌ تییاندان و هه‌ر هه‌موو مه‌خلووقاته‌کانی تر. ده‌فەر موییت: ﴿

قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظهيرٍ ﴿٢٢﴾ (سبأ: ٢٢).

واته: بفه‌رموو: ئاده‌ی هاوار و هانا بینه به‌ر به‌ت کانتان که له جیاتیی خوی گه‌وره داتانان و کردووتان به‌خودا! بزنان هیچ وه‌لامیکیان لیوه ده‌بیستن؟! نه‌خیر، ئه‌وانه نه له ئاسمانه‌کان و نه له زه‌ویدا خاوه‌نی تۆسقالیک (مسقاله زه‌رپه‌یه‌ک) شت نین، له خاوه‌نداریتیی هیچ شتیکی ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هاوبه‌ش نین و له هیچ شتیکیشدا هاوکار و یارمه‌تیده‌ری خوی تاک و پاک نین.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾.. وَلَا حَيَاةَ وَلَا نُشُورًا ﴿٢٣﴾ (الفرقان: ٢ - ٣).

واته: ئه‌وی خاوه‌نداریتیی ئاسمانه‌کان و زه‌وی هیی ئه‌وه، نه ئه‌ولادی بۆ خوی گرتوو و نه هاوبه‌شیشی له خاوه‌نیتیه‌که‌دا هه‌یه و نه له ده‌سه‌لاتیکدا هاوه‌لی هه‌یه.

خوی گه‌وره هه‌موو شتیکی به‌دی هیناوه و مه‌زنده‌ی هه‌موو شتیکی هه‌موو مه‌خلووقیکی ئه‌ندازه‌گیری کردوو [هه‌ر دروستکراویک پێویستی به‌هه‌ر شتیکی بیت، بۆ دیاری کردوو و دایناوه بۆی]، که‌چی موشریکه‌کان خودای تریان، جگه له «الله» داناوه و ده‌په‌رستن که هیچ شتیکیان به‌دی نه‌هیناوه و خۆشیان دروستکراون!

هیچ سوود و زیانیکیان نه بۆ خۆیان هه‌یه و نه بۆ غه‌یری خۆیان، نه مردن و ژیا‌نیان به‌ده‌سته و نه زیندوو بوونه‌وه، هیچ نین، نه هاوبه‌شی خوی گه‌ورهن له خه‌لقکردن و خاوه‌نداریتی و ده‌سه‌لاتدا؛ نه له زیان لادان و سوود هیناندا و نه له مردن و ژین و مراندن و ژیا‌ندنه‌وه‌دا، ئیتر بۆچی کراون به‌خوا و هانا‌یان بۆ ده‌بریت و ده‌په‌رستین؟!

٤. ئەوێ خاوهنی دهسهلات و هیزی رهها نییه، چۆن دهکرێته خوا و دهپهرستریت؟! خوای گهوره، خوای کردگاری وجود، خوای خاوهنی وجود و پرۆزیدهری ههر ههموو گیانه بهران، خوای کارگیر و به ته کبیری ههموو بزوت و سرهوتنیک که خاوهنی دهسهلاتی سهروهری و هیزی له بن نه هاتووی بیۆینهیه؛ ههر ئه و شایانی دیاریکردنی بهرنامه ی گۆرپانکاری و یاسا و پرسیا و دهستووری ژیا نی تاک و کۆی کۆمه لگهی مرۆفایه تی و ئیداره ی دهوله تیتی، چونکه ئه و به زانی نی ره ها و دانایی بیۆینه ی خۆی، ئه و بهرنامه و دهستووری داناوه و به پیغه مبه ره بهرپزه کانیدا (سهلامی خویان له سه ر بیّت) ناردوو یه تی، ئیتر چۆن که سیکی نه فام و لاسه نگ و لاسار بو بهرژه و نه دیی خۆی و له ههوا و هه وه سی خۆی و مرۆقی تره وه؛ بهرنامه و یاسا و دهستوور دیاری ده کات؟! ئه مه کوفره، ئه وهش باوه رپوونه به وه ی که خه لکانیک هه ن شیاون بب نه هاوه ل و هاو به شی خوای گه وه!

خوای گه وه ده فه رمو یّت: ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ﴾ (الزمر: ٦).

واته: ئه وه ئه و خوا یه یه که له زگی دایکتاندا، له ناو سی تاریکیدا قوناغ به قوناغ خه لقتان ده کات، ئه وه خوای پهروه ردگار تانه [نه ک بتی دار و به رد و جنۆکه، یان گۆر و مه رقه د، یان فه لسه فه و زانستی به شه ری]، هه موو ده سه لات و هیزی کیش؛ ههر هیی ئه وه و به س. هیچ خوا یه ک نییه شایانی خوا یه تی بیّت، جگه له خوای گه وه، ئیتر چۆن و بوچی له پیری راست و په یامی خوای گه وه لاده درین که حق قه بوول ناکه ن؟!

ههروه ها ده فه رمو یّت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③﴾ (الناس: ١ - ٣).

واته: بفرموو: من په‌نا ده‌گرم به‌خوای په‌روه‌ردگاری خه‌لکی، ده‌سه‌لاتداری سه‌روه‌ری خه‌لکی، خوای خه‌لکی.

ده‌بینیت چۆن قورئان سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ی ریز کردووه، یه‌که‌م په‌روه‌ردگارێتی که‌ کردگارێتی و‌خواه‌نیتی و‌ژیاندن و‌مراندن و‌سوود پی‌گه‌یاندن و‌زیان لی‌دوورخستنه‌وه و‌پۆزیدان و‌شیفا به‌خشین و... هتد، ئینجا ده‌سه‌لاتداری و‌سه‌روه‌ریتی و‌خواه‌نیتی مافی حوکم کردن له‌یاسا دارپشتن و‌حوکپانی و‌داوه‌ری کردن.

دوای ئەم دوو سیفه‌ته، به‌هیچ کلۆجیک هیچ یه‌کیک له‌وجوددا له‌هیچ سیفه‌تی‌کدا به‌هیچ پراده و‌پرێک و‌به‌هیچ شیواز و‌چۆنی‌تییه‌ک هاوبه‌شی خوای په‌روه‌ردگار و‌سه‌روه‌ری بالا‌نییه.

که‌وا بوو: هه‌ر ده‌بی‌ت ئەو تاکه‌خودا (الإله) بی‌ت و‌خوایه‌تی بکات.. هه‌ر ده‌بی‌ت دروشمه‌کانی په‌رستن (که‌به‌دل، یان به‌زمان، یان به‌ئendamani له‌ش، یان به‌پاره و‌په‌نجدان ئەنجام ده‌درین)، هه‌ر بۆ ئەو خوای په‌روه‌ردگار و‌سه‌روه‌ر و‌په‌رستراوه‌به‌حه‌قه، ئەنجام بدرین.

* به‌دیراسه‌کردنی ئەو دوو هه‌زار ئایه‌ته‌ی له‌سه‌ر ته‌وحیدن، به‌هه‌ر سی‌جۆره‌کانییه‌وه: په‌روه‌ردگارێتی (الربوبیة) و‌خوایه‌تی (الألوهیة) و‌حاکمیتی (الحاکمیة)، خاله‌کانی ئەم باسه‌ت مه‌حکه‌متر لا ده‌چه‌سپن (إن شاء الله).^(١)

^(١) ئیمامی مه‌ودوودی (په‌حه‌مه‌تی خوای لی‌بی‌ت) چه‌ندین ئایه‌تی له‌و کتیبه‌ی «جوار زاراه‌که‌ی قورئان» دا هیناوه‌ته‌وه، وه‌کوو: (البقرة: ١٦٥)، (الأنعام: ٤٦، ١٠١، ١٠٢)، (الإسراء: ٤٢، ٤٣)، (الأنبياء: ٢٢، ٢٣)؛ (المؤمنون: ٩١)، (النمل: ٦٠، ٦٤)، (القصص: ٧٠، ٧٢، ٨٨)، (الزم: ٥)؛ (الأحقاف: ٤، ٥). ده‌توانیت ورده‌کارانه‌ دیراسه‌ی ئەم ئایه‌تانه‌ و‌هی‌ی تریش بکه‌یت، تا زیاتر ئەم بنه‌مایانه‌ت له‌لا بچه‌سپن (إن شاء الله). (کرێکار).

* ئەنجامی ئەم توێژینه‌وه و شیکارییه:

ئێمامی مه‌ودودی له‌ کۆتایی شیکارییه‌ که‌یدا ده‌فه‌رموێت^(١): "ئەم شیوازی که‌ قورئان به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر ڕوون و ئاشکرا به‌ لگه‌ی پێ ده‌هێنێته‌وه، ئەو بیرە سه‌ره‌کییه‌ی له‌ به‌رچاو گرتووه، خوێنه‌ر ده‌توانێت به‌ تیگه‌یشتنیکی ته‌واو له‌ پیشه‌کی و ئەنجامه‌کانی بگات، به‌پێی ئەم شیکردنه‌وه‌ی خواره‌وه:

١. ئەو کردارانه‌ی وه‌کوو جێبه‌جێکردنی پێداویستییه‌کان و لابردنی زیان و په‌نادان و سه‌رخستن و سه‌رکه‌وتن و چاودێری و په‌رستن و وه‌لامدانه‌وه‌ی داخوازییه‌کان که‌ به‌ که‌متان داناو، ئەوانه‌ له‌ راستیدا گه‌وره‌ن و په‌یوه‌ندی پته‌ویان هه‌یه‌ به‌و هێز و ده‌سه‌لاته‌ی که‌ کارگیریی ئەم بوونه‌وه‌ری له‌ ده‌سته.

ئەو ده‌نکه‌ گه‌نمه‌ی که‌ ده‌یخۆن، نازانن پیش ته‌وه‌ی پێ بگات و بگاته‌ ده‌ستان، هه‌ر یه‌که‌ له‌: خۆر و زه‌وی و با و ده‌ریا به‌ شدارییان له‌ پێکهێنان و گه‌شه‌یدا کردووه‌؟ بۆیه‌ به‌جێهێنایی پێداویستییه‌ کانتان پێوێستی به‌ ده‌سه‌لاتیک هه‌یه‌ که‌ ناسانه‌کان و زه‌ویی هێناوته‌ کایه‌وه.

٢. ناتوانیته‌ ده‌سه‌لاتی په‌های خوای کردگار، دابه‌ر دابه‌ر بکریته‌، وه‌کوو ته‌وه‌ی به‌ ده‌یهێنان به‌ ده‌ست یه‌کی بێت و ڕۆزیدان به‌ ده‌ست یه‌کی تر، خۆر له‌ ده‌ست ته‌ودا بێت و زه‌وی له‌ ده‌ست یه‌کی تردا بێت؛ په‌یداکردن و پێکه‌یاندن له‌ ده‌ست یه‌کی بێت و نه‌خۆشی و شیفادانیش له‌ ده‌ست یه‌کی تر، مردن و ژیان به‌ ده‌ست یه‌کی و به‌رنامه‌ داڕشتن به‌ ده‌ست یه‌کی تر!

ئەگه‌ر وا بوایه‌، کاروباری گه‌ردوون و ژیان ئاوا به‌ ڕیک‌وپێکی نه‌ده‌ڕوێشت، بۆیه‌ حه‌تمه‌ن، هه‌ر ده‌بوو هه‌موو ده‌سه‌لاته‌کان له‌ ده‌ست یه‌ک حاکم

^(١) «چوار زاره‌وه‌یه‌ی قورئان»، (ل ٤٨. ٥٣) به‌ کورتکردنه‌وه‌وه.

و یه ک داوهردا بیټ که هه رچی له ئاسانه کان و زه میندان؛ پروو بکه نه وه ئه و.

۳. جا که هه ر هه موو ده سه لات له ده ست یه کیک کدایه و تو سقا لیک به شی که سی پتوه نییه، که وا بوو: «خوایه تی» هه ر شایان و شایسته ی خوای گه وره یه که ده سه لات و هیژ و فه رماندانی له ده ستدایه.^(۱)

ئه وه هه ر له و ده وه شیته وه، ئه وه سیفه تیکی تاییه ت به ئه وه و هیچ مه خلوقیک هاوه ل و هاوبه شی نییه تیدا.

که وا بوو: هیچ یه کیک نییه بتوانیت به هاناته وه بیټ و په نات بدات و بتپاریژیت و سه رت بخات و پشتگیری ت بکات، یا زه ره ر و زیانت لی بدات، ته نیا ئه و خاوه ن ده سه لاته ره ها و بالایه نه بیټ.

جا که وایه: به ته نیا «الله» به په رستراو (إله) داده نریت، چونکه هیچ مه خلوقیک ناتوانیت ده ست بخاته کاروبارییه وه.

۴. یه کپارچه یی ئه و ده سه لاته ره ها و بالآ مه رکه زییه، وا پتویست ده کات که جو ره کانی حوکم و فه رماندان، هه مووی بگه رپتیه وه ده ست خوای کردگار و زال و ناچارکار، ئه گه ر وا نه بیټ مانای به شیکی له و ده سه لاتی حوکم و فه رمانزانه؛ ده که ویتیه ده ست یه کیک تر، ئه مه ش کوفه.

ئه گه ر به دیهینان و دروستکردن، ته نیا له توانا و ده ستی ئه ودا بیټ و که س هاوه ل و هاوبه شی نه بیټ، ئه و روژی بدات و هیچ یه کیک تر هاوه ل و هاوبه شی نه بیټ، ئه و کاروباری ئه م دنیا یه به رپوه ببات و له وه شدا هیچ هاوه ل و هاوبه شیکی نه بیټ؛ ئه و به بریاری عه قل ده گهینه ئه وه ی که ده بیټ یاسادانان و حوکمرانی و فه رمان ده رکردن، هه ر له ده ست ئه ودا بیټ و له و لایه نه شه وه هیچ بیانو و پاساو یک نییه بو ئه وه ی هاوه ل و هاوبه شیکی بو خوای تاک و پاک دا بنریت.

^(۱) بویه ده فه رمویت: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ (الأعراف: ۵۴).

هەر وهک چۆن ناشیت یه کێکی تر هاوێل و هاوبهشی ئەو بێت له: مۆلکایهتی و ماف و توانای وهلامدانهوهی داخوازییهکانی گیانلهبه‌ران و... هتد، به‌همان شێوه ناشیت یه کێکی تری غهیری خوای گه‌وره، حاکمی سه‌ربه‌خۆی بێت و بێته یاسا داڕێژهر و حاکم و دادوهر و به‌یاسا و پرسیای هه‌له و په‌له و لاسه‌نگ هوکمرانی بکات.

به‌راستی به‌دییه‌نان و پڕۆزیدان و ژياندن و مراندن و ژێربارکردنی خۆر و مانگ و ئالوگۆرکردنی شه‌و و پڕۆژ و قه‌زا و قه‌ده‌ر و حوکم و مۆلک و فه‌رماندان و یاسا داڕشتن، هه‌موویان چهند لایه‌نیکن له‌یه‌ک ده‌سه‌لات و پڕواله‌ت و جه‌وه‌ه‌ری سیفاتی یه‌ک فه‌رمانه‌وا ده‌گرنه‌وه، حوکم و ده‌سه‌لات به‌هیچ شێوه‌یه‌ک دابه‌شبوون و داڕکردن هه‌لناگریت.

ئەو که‌سه‌ی باوه‌ری وای بێت فه‌رمانی یه‌کێکی غه‌یری خوای گه‌وره له‌و جو‌ره‌ فه‌رمانانه‌یه‌ که‌ ده‌بێت ملکه‌چی و گوێرایه‌لی بک‌ریت وه‌ک فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره (که‌ خودا پ‌ری به‌و فه‌رمانه‌ نه‌دا‌بێت)، ئەو هه‌وێل و هاوبه‌ش بۆ خوای گه‌وره‌ داده‌نیت، وه‌کوو ئەو که‌سه‌ ده‌بێت که‌ داوا له‌ غه‌یری خوای گه‌وره ده‌کات داخوازییه‌کانی بۆ به‌یینه‌ی ده‌ی.

هه‌روه‌ها ئەوه‌ی خۆی به‌ خاوه‌نی ته‌واوی مۆلک ده‌زانیت که‌ گوایه (مالكُ الملك)، یان زāl و ناچار کار و فه‌رمانه‌وا‌ی په‌ها (الحاکم المطلق) به‌مانا سیاسیه‌کانی (که‌ ئەو په‌ری ده‌سه‌لاتی له‌ده‌ستدا بێت؛ ئەوه‌ بانگه‌شه‌ی خوايه‌تیه‌. یه‌کێک به‌ خه‌لکی بلیت: "من سه‌ره‌رشتیار و پارێزه‌ر و ئۆبالگر و پشتیوانی ئێ‌وه‌م و له‌ ده‌ره‌وه‌ی سروشته‌وه (له‌ غه‌یه‌به‌وه) ده‌توانم پێداویستییه‌ کانتان بۆ به‌یینه‌ ده‌ی"، ئەوه‌ش خۆی به‌ هه‌وێل و هاوبه‌شی خوای گه‌وره‌ داناوه. کاتی‌ک که‌ خوای گه‌وره‌ باسی ده‌سه‌لاتی خۆی ده‌کات له‌ به‌ری‌وه‌به‌ردنی سیستمی ئەم بوونه‌وه‌ره و به‌دییه‌نان و ئەندازه‌گیری هه‌موو شتیکی وجود، یه‌کسه‌ر دوا‌ی ئەوه‌ باسی حوکم و مۆلک و ده‌سه‌لات ده‌کات که‌ هیی خۆی و سه‌ر به‌ خۆین، به‌شی هه‌یچ مه‌خلووقیه‌کیان تیدا نییه‌.

ئەمەش بەلگەیەکی ڕوون و ئاشکرایە کە خۆدایەتی (الألوهیة)، ھۆکمرانی و دەسەڵاتداریتیش دەگریتەو، ئەمەش ئەو ڤەرز دەکات کە نابیت مەروڤ ھیچ کەس بکاتە ھاوێ و ھاوبەشی خۆی گەورە لەو ٻوار و ماف و سیفەتەیدا، چونکە خۆدایەتی (الألوهیة) ئەو ڤەرز دەکات کە نابیت لە ٻواری ڤەرمانەرواییدا ھیچ ھاوێ و ھاوبەشێک ٻۆ خۆی گەورە داڤریت.

ئەم ئایەتەش ئەم ڕوکنە سەرەکیانەی تەوھید ڕوون دەکاتەو کە دەڤەرمووت: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ﴾ (آل عمران: ۲۶).

واتە: ڤەرموو: خۆدایە! ئەو خاوەنی مۆلک و دەسەڵات، مۆلک و دەسەڵات بە ھەر کەسیک بتەویت دەبەخشیت و ھەر کەسیکشت نەویت مۆلک و دەسەڵاتی لێ دادەمالیت و لێی دەستینیتەو. بە ویستی خۆت ھەندیک بەرز و ھەندیکی تر نزم دەکەیتەو.

* ناوی «الله» کۆی ھەموو سیفەتەکانی خۆی گەورەییە:

ئێمامی ئیبنولقەیم لە (مدارج السالکین) دا^(۱) دەڤەرمووت: "ناوی «الله»، مانای ھەموو ناوێ جوانەکانی تری خۆی گەورە دەکەیت، کۆی ھەموو سیفەتەکانیتی، چونکە واتای ھەر سێ جۆرەکانی تەوھیدی لە خۆ گرتووە: ڤەرورەدگاریتی (الربوبیة)، خۆدایەتی و ڤەرستن (الألوهیة) و ناو و سیفاتی (توحید الاسماء والصفات)، لە ھەمان کاتیشدا ئاماژە بە ٻێجەوانەکانیشیان [لە شیرک و کوفر] دەکات:

● عەبدەکانی خۆی گەورە لە کاتی کارەسات و ناسۆر و کێشەیاندا [کە

^(۱) بەرگی یەكەم / چاپی دارالحیل / بیروت چاپی یەكەم، ۱۴۱۲ ک / ۱۹۹۱ ز، لاپەرە ۵۶، ۵۷.

به ته واوی ههست به لاوازی و دهسته وستانی خویان ده که ن[هانا و هاوار بو
خوای کردگار و پهروهردگاریان ده بن، ئه مه به لگهی ته واویتی سیفه ته کانی
پهروهردگاریتی (الربوبیة) ن، ههروهه ها به لگهی په حمهت و بهزه ییه
بیسنووره که یه تی که هه موو شتیکی گرتووه ته وه.

● سیفه ته کانی خوایه تی خوای گه و ره هه موویان ته واون، په ها و
بیسنوورن، بیوینه و بی نموونه ن، بیهاوتا و بی هاوشیوه ن؛ دوورن له نو قسانی و
که موکورتی، له بهر ئه وه یه که خوای گه و ره هه موو ناوه پیروژه کانی تری
ئیزافه ی ئه م ناوه پیروژه ی ده کات، ده فهرمویت: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾
(الأعراف: ۱۸۰)

واته: خوای گه و ره ناوه جوانه کانی هه ن. ده وتریت: (الرحمن، الرحیم،
القدوس، السلام، العزیز، الحکیم) ناوی خوای گه و ره ن، واته: (أَسْمَاءُ اللَّهِ) ن،
به لام ناوتریت: (أَسْمَاءُ الرَّحْمَنِ) ن، یان (أَسْمَاءُ الْعَزِيزِ) ن.

که وا بوو: دیاره که ناوی پیروزی «الله»، هه موو ناوه جوانه کانی تری
خوای گه و ره ی له خو گرتووه، ههروهه ها هه موو سیفه ته کانی خوایه تییش، چونکه
له فزه که: «الله» له (إله) وه وهرگیراوه که به مانای (مألوه) ه، واته: (معبود:
په رستراو)، بۆیه مه خلوقه کانی به ملکه چکردن بۆی و خوشویستن و به
مه زندانانی ده پهرستن.

ئهم دوو سیفه ته ی: (پهروهردگاریتی و په حمه تی بیسنووری) سیفه ته کانی
کاملیتی ده سه لاتداریتی و ستاییش بو کردنی (الْمَلِكُ وَالْحَمْدُ) ده گرته وه.

● «پهروهردگاریتی» و «خوایه تی» و «په حمه تی بیسنوور» و «ده سه لاتی
په ها»، کوگای هه ر هه موو سیفه ته کانی مه زیتی و جوانی و بیوینه یی و
په سه ندیشی، هه ر وان و هه موویان ده گه رینه وه سه ر ناوی پیروزی «الله».

سیفه ته کانی: چاکه و خیرخوازی و به خشین و میهره بانی و به هره و سۆز و
لوتف و به زه ییش، هه موویان ده گه رینه وه سه ر ناوی پیروزی (الرحمن).

(الرحمن الرحيم):

ناوی (الرحمة) له زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ وه‌سفی هه‌ستناسکی و سۆز و به‌زه‌یه و که‌سیک ئه‌و (ئینفیعال) ه‌ی لا دروست ده‌بی‌ت که هه‌ست ده‌کات گیانه‌به‌ره‌که‌ی به‌رچاوی له‌گیر و گه‌رتی‌کدایه و هه‌ر هه‌ولێ خۆ قوتار کردن ده‌دات و ناتوانی‌ت، ئه‌میش ئه‌و سۆزه‌ی بۆ ده‌جوولێت و هه‌ز ده‌کات چاکه‌ی له‌گه‌ڵدا بکات به‌ر‌زگار کردنی، یان به‌یارمه‌تیدانی.

ئهم پێناسه‌ی سه‌ره‌وه، دوو روکنی لازم و مه‌لزومی تێدایه:

١. خاوه‌ن به‌زه‌یه‌که، کار و کارلێکردنێکی له‌سۆز و هه‌ستی ناسکیدا به‌رانبه‌ر خاوه‌ن کێشه‌که له‌لادروست بووه.

٢. ئهم سۆز جوولان و به‌زه‌یی‌پیداها‌ته‌وه‌ی، ده‌بی‌ته پالنه‌ری ناخی بۆ ئه‌وه‌ی چاکه‌ له‌گه‌ڵ گیرۆده‌که‌دا بکات. چاکه‌کردن و یارمه‌تیدانی به‌گویره‌ی توانای خۆیه‌تی، چونکه ده‌یه‌وێت سۆز و به‌زه‌یی بۆ بجوولێت و هه‌زیش بکات چاکه‌ی له‌گه‌ڵدا بکات، به‌لام ناتوانی‌ت هه‌یچی بۆ بکات.

واته: حاله‌تێکه وه‌ک په‌ندی پێشینه‌ی عه‌ره‌ب ده‌لێت: (العین بصيرة والید قصيرة: چاو ده‌بینی‌ت، به‌لام ده‌ست کورته و بی‌توانایه).

ئه‌گه‌ر که‌سیک سۆز و هه‌ست و به‌زه‌یی بۆ حالێ گیرۆده‌یه‌ک جوولان، به‌لام به‌هه‌ر هۆیه‌ک بی‌ت یارمه‌تی نه‌دا، به‌مو که‌سه‌ ناڵین «به‌به‌زه‌یی»، چونکه ده‌بی‌ت (ئینفیعال) ه‌که‌ی به‌ره‌مه‌مێکی باشه‌ی هه‌بی‌ت. یه‌کیکی تر یارمه‌تی گیرۆده‌که‌ ده‌دات بۆ ئه‌وی به‌زه‌یی پێدا بی‌ته‌وه، له‌وانه‌یه به‌ پالنه‌ری به‌رژه‌ه‌ندی خۆی بی‌ت، بۆ نمونه: پیاویک یارمه‌تی ژنێکی گیرۆده‌ده‌دات، به‌لام ته‌ماعی پێیه‌تی، یان یارمه‌تی بالنده‌یه‌کی بالشکاو ده‌دات، تا پر‌زگاری

بکات؛ به لّام بۆ خۆی دهوئیت، یان دهیهوئیت بیخوات! ئەم یارمه تیدهره، خاوهن سۆز و بهزهیی نییه.

ئەم ئینفیعاله ی سۆز و بهزهیی و یارمه تیدانه، له گیانله بهرانی تریشدا ههیه، مهیموونیک له سههر درهختیکه و هاوار له ئاسکێک دهکات که وا شیرێک گه یشته نزیک، هه لّی! بهم یارمه تیدانه و قوتارکردنه دهوتریت: (إحسان: چاکه).

ئەم سیفه تی بهزهیی له مهخلووقدا به دهست هینراوه، له دایک و باوکوه هاتووه، یان له دین و بیروباوه رهوه، یان له داب و نه ریتی کۆمه لاییتی کۆمه لگه کهوه.

دیاره ئەمهش له کهسیک بۆ کهسیکی تر و له کۆمه لگه یه کهوه بۆ کۆمه لگه یه کی دیکه جیاواز ده بێت. کهسی دیندار به بهزه ییتره وه ک له بیدین، چونکه ئومیدی به پاداشتی خوای گهوره ههیه. کۆمه لگه یه کی موسولمانی دیندار، چاکه کارترن وه ک له کۆمه لگه یه کی بیدین، یان عهلمانی، یان ماددی که بهزهیی تییاندا زۆر کهمه.

به لّام سیفه تی «به بهزه ییبوون» خوای گهوره که زاتییه و بیسنوور و تاقانهیه، چاکه ی لّی دهوئیت بّی ئەوه ی ئەو ئینفیعاله بگریت، چونکه خوای گهوره خۆی کردگاری سۆز و بهزهیی و ههسته ناسکه کانه، تا مهخلووقات؛ به تاییه تی مروّف ئینفیعالی وا بیانگریت و یارمه تی یه کتری و گیانله بهرانی تر بدهن.

موسولمانان دهزانن که خوای گهوره تاکه و پاکه و سیفه ته کانی کاملن و هیچ مهخلووقیک له هیچ سیفه تیکیدا به هیچ راده و برێک و به هیچ شیواز و چۆنیتییه ک، له سیفاتی خوای گهوره ناچن، چونکه راستیی به لگه نه ویست و (حقیقه تی موتهلق) له که خوای گهوره دهفه رموئیت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ (الشوری: ۱۱).

واته: "هیچ شتیکی له خوای گهوره ناچیت و وه کوو ئه و نییه."

بۆیه (إحسان) له کانی خوای گهوره، له لوتف و فەزڵ و زانست و دانایی خۆیه و هیهتی که به هه موو وجودی به خشیوه و بهرده وامه تێیدا. نه رمونیانی و سۆز و بهزهیی و یارمه تیدان و فەزڵ و چاکه کاریی خوای گهوره، سیفه تی چه سپاویی ئه و و هه ره له خوای گه وره دا بوون، نه ده ستپێکیان هه یه و نه زیاد و که مکردن و به زانایی و دانایی خۆی به رو پاده یان لێ ده به خشییت؛ زۆر، یان که م به پیتی پێداویستی مه خلوقاته کانی، یان بۆ تاقیکردنه وه، یان...

په حمه تی خوای گه وره به رو پاده و سنووری نییه، تائه گه ره به مه خلوقاته کانی به خشی، که م بکات! نا، په حمه تیش وه کوو هه ره سیفه تیکی تری خوای گه وره بیسنووره، وه کوو زانین و توانین و کردگاریتی و خاوه نییتی و... هتد، بۆیه ده فهرمویت: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الأعراف: ۱۵۶).

واته: "بهزهیی من هه موو شتیکی گرتووه ته وه."

ته سه ور بکه، هه رچی پیتی بو ترییت: «شت» په حمه تی خوای گه وره گرتوویه تیه وه!

له م روانگه یه وه یه که (الرحمن) بو وه ته ناو و سیفه تی خوای گه وره.

– به لām (الرحیم) هه ره زیده وه سفه (صیغة المبالغة) یه و له سه ره وه زنی (فَعِيل) ه.

پاجیایی له نیوان پیشه وایانی زمانه وانی عه ره بیدا نییه له سه ره ئه وه ی که هه ره دوو ناوی: (الرحمن) و (الرحیم) وه سفی سیفه تی بهزهیی و سۆزی خوای گه وره ده که ن و هه ردووکیان زیده وه سفن.

ده فهرموون: له به ره ئه وه ی (الرحمن) پیتی له پیتی (الرحیم) زیاتره، چونکه به پیتی پێسای زمانه وانی: (زيادة المبنى زيادة في المعنى)، واته: "پیت زیادکردن

خویشیان ده‌بیت بچنه «دائیره‌ی نفوس» و ناویان بکه‌ن به «عبدالرحمن»، چونکه وتمان: (الرحمن) له‌سه‌ر وه‌زنی (فَعْلان)ه. ئاوا هه‌ر سیفه‌تی‌یک بوو به ریشه و سیفه‌تی چه‌سپاو و زۆر به‌کارهاتوو، ئیتر ئهم زی‌ده وه‌سف (صیغة المبالغة)یه‌ی بۆ به‌کار دیت، وه‌کوو:

- (غَضَبٌ / يَغْضَبُ فهو غاضب وذلك غضبان)، بۆ زۆر توورەبوو.
- (عَطَشٌ / يَعْطَشُ فهو عطاش و ذاك عطشان)، بۆ زۆر تینوو.
- (جَاعٌ / يَجُوعُ فهو جائعٌ وذاك جوعان)، بۆ زۆر برسی.
- (حَارٌ / يَحُورُ فهو حائرٌ وذاك حيران)، بۆ زۆر ویل و سەرگەردان.

هەر وەها بۆیە خواى گەورە وەسفی توورەبوونە کەى سەیدنا موسا (سەلامى خواى لەسەر بێت) دەکات کە لە دواى ئەوەى لە موناجاتى خواى گەورە گەرايەووە بۆ ناو قەومە کەى، بینىى و گۆیڕە کە یە کى کانزایی (مەعدەنى) یان داناو و دەپیە رستن!

دواى بیست و دوو سال لە بانگەوازی خواویستی و تەوحید، ئەوەى بینى! خواى گەورە دەفەرمویت: ﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ﴾ (الأعراف: ۱۵۰).

واتە: "کە موسا گەرايەووە، زۆر زۆر توورە بوو."

زۆر زۆر خەفەتى خوارد. بە خوا، ئەم پیغەمبەرە بەرپێزە (سەلامى خواى لەسەر بێت) ناحەقى نەبوو دواى هاتنى وەحى، دواى قوتاربوونیان لە دەست فیرعەونى تاغوت، دواى ئەمان و رزق و پۆزی؛ کە و تەوونە تە پەرسەنى گۆیڕە کە یە کى کانزایی!

بەزەیی بیسنوور و دەسەلاتى پەها:

- ئیمامى ئیبنولقەیم لە (مدارج السالکین/ بەرگی یە کەم) دا^(۱) دەفەرمویت: "(الرحمن) وەسفیتی و (الرحیم) بەزەیی هاتنەوێهەتى بە عەبدە کانیدا کە هەر وەسفی سیفەتیتی، وە کوو دەفەرمویت: ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ (الأحزاب: ۴۳).

^(۱) سەرچاوەی پیشوو (ل ۵۷ - ۵۸).

واته: خوای گه وره به رانبهر به موسولمانان به به زه ییه. ههروه ها دهفه رمویت:
﴿إِنَّهُمْ رُءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (التوبة: ۱۱۷).

واته: خوای گه وره به رانبهر پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و
یاوه رانی له کوچکه ره کان و پشتیوانه کان و موسولمانانی تریش، به لوتف و
به به زه ییه.

- (الرحمن) که له سه ره و زنی (فعلان) ه، بۆ وه سفکردنی به زه یی و
ره حمه ته که یه تی که بیسنووره و دهوری هه موو شتیکی داوه و هه موو شتیکی
گرتووه ته وه.

- ئه وه ی له سه ره و زنی (فعلان) بیت، بۆ زۆری و پریتییه، وه کوو: (غاضب)
توو په یه، به لām (غضبان) زۆر زۆر توو په یه. بۆ سه ره گه ردان دهوتریت: (حائر)،
به لām که زۆر ویل و سه ره گه ردان که وتبیت، به (حیران) وه سف ده کریت.

ههروه ها (ندمان) که زیده وه سفی (نادم) ه.. ههروه ها (سکران و لهفان) و...
هتد. [له وه سفی پریتییه ئه مانه دا به و سیفه تانه یان دهوتریت که پر کراون، به لām
(الرحمن) ی خوای گه وره خۆی پری بیسنووره].^(۱)

- له بهر ئه م په های و بیسنووری و گشتگیرییه ی ناو و سیفه تی (الرحمن)،
زۆر جار له گه ل باسی عهرشی مه زنی خوای گه وره دا دیت، وه کوو: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى
الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ (طه: ۵).

واته: خوای خاوه ن به زه یی و ره حمه تی بیسنوور، سه رووی عهرش که وت.

ههروه ها: ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ﴾ (الفرقان: ۵۹)، هه مان مانای
ئایه تی پیشووه.

^(۱) نیاوان ئه م دوو جوړه که وانه [...] قسه ی منن. (کریکار)

- عهرشی خوای گه‌وره له هه‌موو مه‌خلووقاته‌کانی گه‌وره‌تره، په‌حمه‌ت و به‌زه‌بیه‌که‌شی، هه‌ر هه‌موو مه‌خلووقاتی له خۆ گرتوو، وه‌کوو ده‌فه‌رمویت: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الأعراف: ۱۵۶)، په‌یوه‌ندییه‌کی نه‌وعیی مه‌حکمه‌ و له‌نیوان ئه‌م په‌حمه‌ته و ئه‌و عه‌رشه‌دا که مانای هی‌ز و ده‌سه‌لاته‌ په‌هاکه‌ی لی ده‌فام‌ریته‌وه.

ده‌بینیت و وه‌سفی خۆی ده‌کات به (الرحمن)، تا بزانی‌ت که لوتفی له‌گه‌ل هه‌موو مه‌خلووقاته‌کانیدا‌یه، وه‌سفی (عه‌رش) هه‌که‌شی به (عظیم) و سه‌رووکه‌وتنی خۆی، مو‌لک و ده‌سه‌لاته‌که‌ی وه‌سف ده‌کات. (سبحان من لم یکن له کفواً احد.. سبحانه).

* ئه‌بو هوره‌یره (خوا لینی رازی بی‌ت) ده‌فه‌رمویت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (لَمَّا قَضَى اللهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابٍ مَوْضِعَ عَلَى الْعَرْشِ، إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي).^(۱)

واته: کاتی‌ک خوای گه‌وره له خه‌لق‌کردن بووه‌وه، له نووسراوی‌کدا که ئیستا له لای خۆیه‌تی و له‌سه‌ر عه‌رش دانراوه، نووسی: په‌حمه‌تم به‌سه‌ر تو‌ره‌بووندا زāl ده‌بی‌ت.

بیر له‌م په‌یامه‌ نووسراوه‌ بکه‌ره‌وه که تاییه‌ته به‌ په‌حمه‌تی خوای گه‌وره و لای خۆی له‌سه‌ر عه‌رش دایناوه، ئینجا سه‌رنج بده له ئایه‌ته‌کانی وه‌سفی: (الرحمن) و (العرش) وه‌کوو ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ی رابردن: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ الرَّحْمَنُ فَسَلَّ بِهِ خَيْرًا ۝﴾ (الفرقان: ۵۹)، و ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَىٰ ۝﴾ (طه: ۵)، ئنجا بزانه‌چ ده‌روازه‌یه‌کی گه‌وره‌ت بو‌ناسینی خوای گه‌وره بو‌ والا ده‌بی‌ت؟! به‌و مه‌رجه‌ی دل و می‌شکت نه‌که‌وتی‌تسه‌ ژیر کاری‌گه‌ری «جه‌همیه» و (التعطيل) له‌وه.

^(۱) بوخاری (۷۴۰۴)، موسلیم (۲۷۵۱).

- هه‌موو سیفەتەکانی: دادپەرۆهری و پێدان و ئێسەندنه‌وه و به‌رز و نزم‌کردنه‌وه و ڕێزدان و ڕێزلیگرتن و عەزیزکردن (به‌ده‌سه‌لاتداری) و زه‌لیل کردن، هه‌روه‌ها حوکمرانی و زالبوون و... هتد، هه‌مووان ده‌گه‌ڕینه‌وه سه‌رناوی پیرۆزی: (المَلِك).^(١) لێره‌دا تایبه‌تی کردووه به‌ پۆژی دوا‌یی که پۆژی پاداشت و سزایه، به‌پێی دادپەرۆهریی خوای گه‌وره، چونکه خوای گه‌وره تاکه حاکم و دادوهری ئه‌و پۆژی ده‌بی‌ت، ئه‌و پۆزه‌ش حه‌قه و حه‌تمیه، ژيان‌ی پیش‌ئ‌ه‌و وه‌کوو ساتیکه، ئه‌و ئامانجه و ژيان بۆ ئه‌و دهروات.

له‌ ده‌ستپێکی هه‌موو ره‌فتاریک (گوفتار، یان کردارت) دا بفرموو:
(بسم الله):

پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ ده‌ستپێکی زۆرینه‌ی ره‌فتاریدا به‌ (به‌سمه‌له) ده‌ستی پێ ده‌کرد، وه‌کوو: (کاته‌کانی ده‌ستنوێژگرتن و کاتی سه‌ربرینی ئاژه‌ل و بالنده و کاتی خواردن و خواردنه‌وه و سه‌رجیی - جیاع - و کاتی تر و ره‌فتاری تر) که هه‌ر یه‌کی له‌وانه و هیی تریش به‌لگه‌ی سه‌لمینراو و راست و دروستیان له‌سه‌ره که زیاتر له‌ کتیی ئادابه‌کان و سیره و سوننه‌ت و کتیه‌ فیهیه‌کاندا هه‌ن (والله اعلم).

^(١) که حاکمیتی خوای گه‌وره‌یه به‌ هه‌موو مانا‌کانی: یاسا داپشتن و حوکمرانی و داوه‌رییه‌وه.

* ئایه تی دووهم: الحمد لله رب العالمین سوپاس و ستایش بو خوی پهروه ردگاری جیهانیان).

پوونکردنه وهی دید و پږی و به سه ردادانی ئه رکی قورس و گه یاندنی وتاری گرنګ که پیشتر هیچی لڼوه نه زانراوه، پڼویست ده کات پیشه کی (مقدمه) و پږه وهی باسی (مدخل) ی پیشتر بخږیته بهر چاو و گوږی، تا له لایه که وه دهروونی به رانبه ران ئاماده ی و هرگرتنی بین و له هه مان کاتیشدا شهیدای بیستنی هه موو په یامه که ببن که ئه و دید و پږی و ئه رکانه ی له خوگرتووه، تا چاکتر زهین و هوښی بدهنی و ههستی بهر پرستییه که یان به ته وای لا پږوشن بیت، تا ئه و هیان لا ببڼه به لگه نه ویست که مادام ئه رکی ئه م په یامه ده گرنه ئه ستو.

ده بیت ئه وهش بزانی و لایان (یه قین) بیت که چاک ئه وهیه ئه م په یامه پڼی چاکه و خراب ئه وهیه ئه م په یامه پڼی خراپه، بو یه ده بیت ئه وهنده به جیددی و سه رپاستانه بو ئه م په یامه لڼپرڼ که هه ر بهر به سټیک، هه ر له مپه ریک ببڼه پڼی گه یاندن و بلاو بونه وهی ئه م په یامه، ده بیت جوامیرانه بی سلکردنه وه و دوودلی رایاندهن و لایاندهن.

ده بیت ئه وهنده بو خواویستی ساغ بوو بیتنه وه که نه که لله ره قی و لووتبه رزی و سه رخستنی نه فس له دینداری، شلگیریان بکه ن و نه بیروبا وه پڼی چه وت و وه هم و خه یالاتی ئه فسانه کاریی کومه لگه جاهیلییه که پڼگاکانی هزر و دهروازه کانی عه قلیان لی دابخه ن و نه ئازار و ناسوری پڼی و نه راوه دوونان و زیندان و چه پوکی تاغوتان چاوترسینیان بکه ن که ئاوا بو خوا ساغ ده بنه وه و بو دینداری لیده پرڼ و ئاماده باشیی له ئه ستوگرتنی بهر پرسیاریتی دنیا و قیامهت ده رده پرڼ، هه تمه ن ئاراسته کانی وه حی دایانده پرڼ و که سایه تیی پارسه نګ و نه به زیان تیدا ده چڼن..

حه‌ز و سۆزبان له‌گه‌ڵ وێژدان و ه‌زریاندا پارسه‌نگ ده‌بن، دانایی و واقیعناسییانه وه‌کوو تیگه‌یشتنی قوول و راست و په‌وای ده‌قه‌کانی په‌یامه‌که‌یان بۆ ده‌بنه‌ سیفه‌ت و سیهای که‌سایه‌تیان که‌ که‌سایه‌تییه‌که‌یان و له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌کانی وه‌حی دامه‌زرا، ئیتر وره‌ پرووخان و شکستی ده‌روون و به‌زینیان به‌رانبه‌ر هه‌موو هه‌یه‌ شه‌رخوازه‌کان لێ دوور ده‌که‌وێته‌وه‌: شه‌یتان و هه‌وا و هه‌وه‌س و تاغووتانی ده‌ره‌کی. ئیتر ململانیی رۆژانه‌یان ده‌مینیت که‌، تا جاریک ده‌گلێن، ده‌یان جار بزات و هه‌لوێستی خواناسیی مه‌به‌ده‌ئی ده‌نوین.

ئهم سوره‌ته‌ که‌ ده‌ستپێکی قورئانه‌ (به‌سمه‌له‌) و (حه‌مده‌له‌) که‌شی که‌ ده‌ستپێکی سوره‌تی «فاتحه»یه‌، هه‌موو ئه‌و خالانه‌ی سه‌روه‌ له‌ خۆ ده‌گریت، به‌لام هه‌موو موسولمانیک په‌ی به‌ هه‌مووی نابات، چونکه‌ له‌ ئه‌سڵدا په‌یامه‌که‌: ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة: ۲)، رێنماییه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی ئه‌عرابیستی و ساده‌یی و دینداری و کاری «ئیمان» و «ئیسلام»یان بریوه‌.

به‌لام ئهم پۆله‌ موسولمانه‌ ئاست سه‌ره‌تاییانه‌شی لێ مه‌حرووم نابیت، هه‌ر که‌سیان به‌گوێره‌ی «بۆ خوا ساغ بوونه‌وه‌» و «بۆ دین لێپران»یان سوود له‌م په‌یامه‌ وهرده‌گرن.

کاتیک که‌ خوای په‌روه‌ردگار ویستی ئهم سوره‌ته‌ بیه‌ته‌یه‌ که‌مین سوره‌تی قورئان که‌ به‌ فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ ده‌ستپێکی ریزه‌ندیی سوره‌ته‌کانی قورئاندا نووسرایه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ رێنمایی خوینه‌رانی و په‌یامه‌که‌ی کرد له‌ بنه‌ما و رێساکانی پالڤته‌ی ده‌روون و بۆ خوا ساغبوونه‌وه‌ و دینداریتی سه‌رراستانه‌.

فیری کردن که‌ سوره‌تی فاتحه «موناجات»ی خوای تاک و پاکه‌، بۆیه‌ ده‌بیست هه‌موو قورئانخوینان ئهم بنه‌ما و رێسایانه‌ ره‌چاو بکه‌ن:

۱. که‌ ده‌لێن: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾، ده‌بیست دل و ده‌روون و ه‌زر و ناخیان خالی

کردییت، ده‌بیټ شیرک و کوفر و په‌کخستنی ناو و سیفاتی خوای گه‌وره (التعطیل) یان لێ ده‌هینابن و به‌تالیان کردبن، تا جیی خواویستییه که ببیته‌وه و بچه‌سپیټ، چونکه (التخلیة قبل التحلیة).

واته: به‌تالکردن پیش پرکردنه.^(١)

٢. که ده‌لین: ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾، ده‌بیټ له هه‌موو هیز و یارمه‌تیده‌ر و هاوکاریک ته‌به‌را بن، ده‌بیټ «یه‌قین» له دل و ده‌روون و هزر و ناخیاندا چه‌سپیټ که له هیچ کات و شوین و حاله‌تیکدا ناتوانن ده‌ستبه‌رداری خوای گه‌وره بن، ده‌بیټ ئه‌وه‌یان لا به‌لگه‌نه‌ویست بیټ که که‌سیک له شتی‌کدا یارمه‌تیان ده‌دات و ئاسانکاریان بو ده‌کات؛ ئه‌وه هه‌ر له خوای گه‌وره‌ویه.

٣. که ده‌لین: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، ده‌بیټ عه‌قلیان به‌وه بشکیټ که که‌وتنه سه‌ر رپی راست و دروست، هه‌ر به‌رینمایی خوای گه‌وره و ئاراسته‌ی ئه‌وه.

٤. که ده‌لین: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾، ده‌بیټ قه‌ناعه‌تی ته‌واویان لا دروست بوو بیټ که ده‌بیټ له‌سه‌ر دید و رپی ئه‌وانه برۆن که ئایه‌ته که باسیان ده‌کات، ده‌بیټ وه‌کوو ئه‌وانیش پابه‌ندی عه‌قیده و عیباده‌ت و شه‌ریعه‌ته که بن.

٥. که ده‌لین: ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾، ده‌بیټ هۆشدار و به‌ئاگا بن، به‌حه‌زه‌ر بن و نه‌که‌ونه سه‌ر دید و رپی و بزاون و هه‌لوێستی ئه‌وانه‌ی که به‌ر غه‌زه‌بی خوای میهره‌بان و غه‌زه‌بی خواناسان که‌وتوون.

٦. که ده‌لین: ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾، ده‌بیټ زۆر ئاگیان له خۆیان بیټ و سوور بن له‌سه‌ر سه‌لامه‌تی بیرکردنه‌وه و تیفکرین و راست و دروستیی

^(١) ژووری میوانداریت جیی (ده) که‌س ده‌گریت، ئیستا (ده) میوانی لێیه، وا (ده) میوانی تر هاتن، هه‌ر ده‌بیټ میوانه کۆنه‌کان جی بو میوانه تازه‌کان چۆل بکه‌ن.

دینداریان، نه بادا بکه ونه ژیر کاریگه ریی «باتل» ی جوانکراو و گومرایی و لاریوونی ناسراو و ناسینراو به حق، چونکه وه کوو «سه یید قوتب» ده فره مویت: "ساده ترین لادان، به ره و خه ته رترین چاره نووسی ده بات، وه کوو یه که مین هیللی گوشه ی کراوه که نه گهر لاکانی که میش دریز بکریته وه، دوورکه و تنه و هیان له گوشه که زور زور زیاتر ده بیت."

- له ههر کات و شوین و حاله تیکدا بوویت و پینیشاندەر و ماموستا و ئاموژگاری شیاو و شایسته ت نه بوو، ئه م شهش روکنه ی خواویستی و سه رپاستیتی دینداری بگره و له خوتدا بیانچه سپینه.

خوای گه و ره ئه هلی قورئانی خوش ده ویت، ئه وانه ی به قورئان و سوننه ته وه پابهندن، هیدایه تیان ده دات.

له م قورئانه دا هه موو مه شخه له کانی رپی بو دیاری کردوون، وه لیاندایه و ئاگای لیانه، تا ئه وان زیاتر بو خوا بسولحین، خوای گه و ره زیاتر هیدایه تیان ده دات و «ئیسیتقامه» یان پی ده به خشیت.

ئه وه تا لی ره شدا فیریان ده کات چوون له گه ل خوای پهروه ردگار یاندا ده دوین و چوون «موناجات» ی له گه لدا ده کهن، ئه و خوایه ی که هزر و ژیری پی داوون و په یامی خوی بو ناردوون و هیدایه تی داوون، تا بینه سه ر دید و رپی په یامه که ی، له بهر ئه مه یه که ده ستپیکی هه موو وتار و گوftar یکی گرنه به (الحمد لله) یه؛ ههر وه ک چوون ئه م سوره ته پیشه کی و ریزووی هه موو سوره ته کانی قورئانه - ئه وانه ی شاره زای دارشته ئه ده بییه کانه ده زانن که ئه مه شیوازیکی زور کاریگه ره له سه ر تیگه یشتن و لادروستبوونی هوشیاری.

* چوار رِیسای پیشەکیی دەستپێک:

سورەتی «فاتیحه» که پیشەکیی قورئانە، سی رِیسا پروون دەکاتەو که مەرجە نووسەر و وتاریژ و خاوەنی پەيام له (خطاب) یاندا رەچاوی بکەن:

۱. دەبیت پیشەکی کورت بیت، تا خوینەر و گوینگر و وەرگرەکان وەرپرس نەبن بەوێ زۆر چاوەروانی بکەن، تا مەبەستی نووسین، یان وتار، یان بانگەوازی که یان بۆ پروون دەبیتەو.

دەبینیت «فاتیحه» له چاو قورئاندا، زۆر زۆر کورتە، تا پیشەکی درێژتر بیت، ناوەرۆکی باس کورتتر دەبیت، بۆیە دەبینیت سورەتی «فاتیحه»، پیش ئەو هەموو سورەتە دووردرێژانە دانراو.

۲- زیرەکیی دەستپێک: که له رەوانبیزی عەرەبیدا پێی دەلێن: (براعة الاستهلال) ئەویش بەو دەبیت که زوو ئامازەیه ک بە تەوهری باسە که ی بدات، تا سەرنجی خوینەر و گوینگر و وەرگرەکانی بۆ باسە که ی رابکێشیت، بۆ ئەوێ خۆیان بۆ وەرگرتنی هەموو خالی باسە که ئامادە بکەن و خەیاڵ بەو لا و لایاندا نەبات.

ئەگەر وەرگرانی له ئاستی رەخنەگرتندا بوون، ئەوێ زیاتر ئامادەیان دەکات، تا وردەکارانە تر خالەکانی باسە که وەربرگرن و تاوتوێیان بکەن، ئاوا وەرگرەکانی دەکاتە ئاوێنە ی خۆی که لایەنەکانی هێز و لاوازیی باسە که ی دەخەنەو پێشچاو؛ لەم روانگەیه وەیه که ناویکی سورەتی «فاتیحه» بریتییه له: (أم القرآن)، چونکه تەوهری هەموو باسەکانی قورئانە.

۳. دەبیت پیشەکیی که رستهکانی کورت و دانسقه و نەستەق بن، وەکوو پەندی پێشینان کورت و پر و اتا بن، وەکوو شیعر گشتگیری خەیاڵ و بۆچوون بن.

٤. به (الحمد لله) ده‌ست پئی بکات.

- (الحمد):

٣. ده‌ستپێکی ئەم سورته به (الحمد لله)، بوو به داب و نه‌ریتیکی سه‌لماو و چه‌سپاو و نه‌گو‌ری ئوممه‌ت.

موسولمانان به‌ درێژایی هه‌زار و چوار سه‌د سألهی می‌ژووین و تائیس‌تا هه‌موو نووسین و وتار و په‌یام گه‌یاندنی‌کیان به (الحمد لله) ده‌ست پئی ده‌که‌ن، چونکه ده‌زانن هه‌رچی په‌فتاریک له‌وانه و به (الحمد لله) ده‌ست پئی نه‌کات، دوا‌براو (الأبتره)، وه‌کوو پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رمو‌یت: (كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا يَبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لَلَّهِ فَهُوَ أَقْطَعُ). (١)

واته: "هه‌ر کاریکی گ‌رنگ به (الحمد لله) ده‌ست پئی نه‌کات، ئەوه کاریکی دوا‌براوه."

له‌ می‌ژووی وتارداندا، هه‌ر وتاره‌که‌ی زیادی کو‌ری ئەبو سو‌فیان «زیاد بن ابی سفیان» - که به‌ زیادی کو‌ری باوکی به‌ناوبانگ بوو - که له‌ به‌سه‌ره‌ پیشکه‌شی کرد، به (الخطبة البتراء: وتاره دوا‌براوه‌که) ناسرا، چونکه به (الحمد لله) ده‌ستی پئی نه‌کرد!

(الحمد) ده‌ستپێکی «فاتیحه»یه و «فاتیحه»ش ده‌ستپێکی قورئانه‌که‌یه. والحمد لله.

٤. (الحمد) له‌ کوردیدا به «ستایش» مانایان کردووه، تا له (الشکر: سو‌پاس)ی جیا بکه‌نه‌وه، ئەوه تا راده‌یه‌ک سه‌رکه‌وتوو بووه به‌ تاییه‌تی که ده‌زانین کاریگه‌ریی «قه‌ومی» له‌سه‌ر مانا‌کردنه‌که‌ی نه‌بووه، چونکه ئەو

(١) ئەبو داود و به‌یه‌قه‌ی.

(عن ابو هريرة، قال الالباني في (ضعيف الجامع) ص: ٤٢١٦، ضعيف). (ت).

زمانه وانانه ی کورد که پیش هه شتا بۆ نه وه د سالّ ئەم زاراوه یان کردووه به مانای (الحمد)؛ کاریگه ریی دینه که یان له سه ر بووه، دوور بوون له کاریگه ریتی قه ومیه تی جاهیلی و عه لمانییه ت و مارکسیتی که بوو بوون به سیما و سیفاتی ئەندامانی کوپری دواتری زمانه وانانی کوردی!

- (الحمد): ستایش، مه دحکردن و وه سف و باسکردنه به باشه، باسی کرداری بیت، یان سیفه تی. کرداری وه کوو: پزگرتن و به هاناوه چوون و لایه نگیری، یان وه سفی سیفه تی بیت وه کوو: جوامیری و سه خاوه ت و ئازایه تی.

زمانه وانان وه سفکردنیان به باشه خستوو ته ریزی ماناکانی (حمد) هوه، چونکه (الحمد) وه سفکردنه که به باشه (الثناء) له خو ده گریت، چونکه (الحمد) گشتگیرتر و به رفراوانتره له (الثناء علی الجمیل).

وشه ی (الثناء) هه ر بۆ وه سفکردنه به چاکه، وه سفکردن به خراپه بریتییه له (الثناء).

- به لام (المدح): زۆرینه ی زمانه وانان ده فه رموون: جوړیکه له (الحمد).
ئیمامی زه مه خشه ری له (الفائق) ه که یدا ده فه رمویت: (الحمد: هو المدح والثناء الجمیل)، له (الكشاف) ه که شییدا ده فه رمویت: (والحمد نقيضه الذم).

واته: پیچه وانیه ستایشکردن زه مکردنه. "زانایانی په وانبیزی و واتاناسان (علماء المعاني) پیچه وانیه ئه و بۆچوونه ن و ده فه رموون: " (الذم) پیچه وانیه ی پراوپری هه موو (الحمد) نییه، چونکه (الحمد) زۆر به رفراوانتره."
ده فه رموون: (الذم) دوو لقه: یه که م: باسه کردنی چاکه کانی.

دووه م: باسکردنی خراپه کانی.

(المدح) یش باسکردنی چاکه کانی تی و چاوپۆشینه له خراپه کانی، له م پوانگه یه وه یه که ناشیت بوتريت: (المدح) بۆ خوای گه وره پر به مانای (الحمد) ه،

نه‌خێر، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ خراپه‌ی نییه‌، تا که‌ سێک باسی چاکه‌ کانی بکات و چاوپۆشی له‌ باسی خراپه‌ کانی بکات، ئه‌وه‌ بۆ نیوان مڕۆقه‌ کان راست و دروسته‌. مانای (الحمد لله)، ده‌بیته‌ (المدح والثناء الجمیل والوصف الحسن لله تعالی)، بۆیه‌ ئیمه‌ که‌ ده‌لّین: (الحمد لله)، واته‌: ستایشی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ین، (مه‌دح)ی ده‌که‌ین به‌ باسکردنی هه‌ر دوو جووره‌ سیفه‌ته‌ کانی: سیفه‌ته‌ زاتییه‌ کانی، وه‌کوو: زیندووویه‌تی و زانایی و توانایی و به‌ئاگایی و دانایی و ئه‌وانی تر.

هه‌روه‌ها وه‌سفی سیفه‌ته‌ کرده‌وه‌ کانیشی ده‌که‌ین، وه‌کوو: خه‌لقکردن و پڕۆزیدان و ژياندن و مراندن و شیفادان و سه‌رخستن و ئه‌وانی تری.

5. (الحمد) مه‌رفوعه‌، چونکه‌ موبته‌دایه‌ و (الله) خه‌به‌ره‌ که‌یه‌تی. ئه‌وه‌ پێوایه‌تی به‌ سه‌نه‌دی ده‌ماوده‌می زمانه‌وانانه‌، پێزمانه‌وانانیش یه‌ کده‌نگن له‌سه‌ری، ده‌فه‌رموون⁽¹⁾: ئه‌سلّی ده‌ستپێکی ده‌بوو (حمداً) بیّت، واته‌: مه‌نصوب ده‌بیّت، چونکه‌ (مفعول مطلق) ده‌بیّت، کرداره‌ که‌ی ته‌قدیر کراوه‌ له‌ توخمی پێته‌ کانی.

واته‌: ده‌بیّت (أحمدُ حمداً لله) یه‌، هه‌ر وه‌کوو (عَجَباً لَكَ) و (وَيْلاً لَهُ).. زه‌مه‌خشه‌ری له‌ (الكشاف) دا که‌ لایه‌نگری بۆچوونه‌ که‌ی سیه‌وه‌یه‌ی ده‌کات، ده‌فه‌رمویت: "ئه‌سلّه‌ که‌ی مه‌نصوب کردنیته‌ی به‌ کرداریکی شاراه‌، وه‌کوو ئه‌و چاوغانه‌یه‌ که‌ عه‌ره‌ب به‌ مه‌نصوبی به‌ کاریان ده‌هینن، وه‌کوو: (شکراً، کفراً، عجباً) که‌ له‌ شوێن کرداره‌کانیان به‌ کاریان ده‌هینن، به‌لام له‌ (الحمد لله) دا که‌ به‌ مه‌رفوعی هاتووه‌، بۆ سه‌لماندن و چه‌سپاندنی ماناکه‌یه‌تی."

مه‌به‌ستی لهم دپه‌ی دوایی ئه‌وه‌یه‌ که‌: بۆیه‌ به‌ مه‌رفوعی هاتووه‌، تا مانای نه‌گۆری و به‌رده‌وامی بدات، چونکه‌ کردار (الحدوث والتکرار) له‌ و (الاسم:

⁽¹⁾ بۆچوونی سیه‌وه‌یه‌یه‌ (په‌حمه‌تی خوای لی بیّت) که‌ هه‌موو پێزمانه‌وانانیش هاواری ئه‌ون.

الحدوث والثبات والدوام)ه، له بهر ئه وهی سوپاسکردنی خوای گه وره؛ کرداریک نییه جاریک و هه زار جار دووپات بیهته وه و ته واو بیته، به لکوو ستایشی بهردهوامیتی، چونکه به هوی سیفه ته زاتییه کانییه وه شایانیه تی، له بهر ئه وهی هه ر ئه و خاوه نی ئه و سیفه تانه یه به و وه سفانه وه.

هه روه ها ستایشی بهردهوامیتی، چونکه به هوی سیفه ته کرده وه کانیشییه وه شایانیه تی، وه ک چۆن شایانی ستایشه، چونکه کردگاره و رۆزیده ره و شیفابه خشه و هیدایه تده ره ... هتد.

(الحمد) که ناوه، ستایشکردنی، هه ر هه موو مه خلوقات ده گرێته وه، به لام (حمداً) هه مووی ناگرێته وه، چونکه ته قديره که ی؛ ئه گه ر (أحمدُ حمداً لله) بیته، هه ر زۆر زۆر که م ده بیته، چونکه هه ر ستایشی من ده گرێته وه، له و زۆرتر (نَحْمَدُ حمداً لله) یه که زۆرتره له ستایشه که ی من.

به لام به هه یچ کرداریک ناگاته گشتگیریه که ی (اسم) که بو (الثبوت والدوام)ه، چونکه خوای گه وره شایانی هه موو جوړه (حمد)یکه. ئومه ییه ی کوپی ئه بو سه لت «امیه بن ابی الصلت» که شاعیریکی جاهیلی پێش ئیسلامه ده یوت:

(الحمدُ لله حمداً لا إنقطاع له... فَلَيْسَ إحسانُهُ عنّا بمقطوع).

واته: "ستایش بو خوای گه وره، ستایشیک که پساوی تی نه که ویت، چونکه چاکه کانی ئه و، له سه رمان بهردهوامه و نابریته وه."

ئه وه شاعیریکی سه رده می جاهیلییه که خواشی به ته واوی نه ناسیوه، بۆیه ئاوا مه دحیکی شیاوی خوای گه وره ده کات، به لام له بهر سیفه ته کرده وه ییه کانی که رۆزیدان و شیفادان و سوود به خشینتی پێیان، به لام موسولمان هه ر له سه ره تاوه له وه دنیایه که خوای گه وره شایانی هه موو جوړ و چه ندیکی ستایشکردنه؛ چونکه ته نیا خوای تاک و پاک سیفه ته زاتییه کانی هه یه.

چاکەمان لە گەڵدا بکات، یان نەیکات، هەر شایانی هەموو جوۆرە ستایشکردنیکە، چ جایی ئەوێ کە (فلیس إحسانه عنا بمقطوع).

٦. لە سورەتی (الجاثیة: ٣٠) دا دەفەر مویت: (ولله الحمد)، لێرەدا دەفەر مویت: (الحمد لله)، چونکە تەوهری باسی ئێرە ستایشکردنە کەیه، نە ک تایبەتکردنی ستایش بە خوای گەورەو وەکوو لە (الجاثیة) دایە.

لێرەدا باس لە یە کەمین نێمەتی خوای کردگارە کە دوای خەلقبوونی عەبدە کە نێمەتی هیدایەتدانی هاتوو، نێمەتی دابەزینی قورئان و نێمەتی دواندنی ئەم مەزھە سەرکەش و نەزان و لاسارە بە وەحیی خۆی، بۆ ڕێنیشاناندنی و چۆنیتی خواپەرستن و پیادەکردنی شەریعەتە کە.

ئەم کۆمەڵە نێمەتە کە بەختەوهریی دنیا و قیامەتی عەبدەکانی پێوێ، ئەم نێمەتە پێش هەموو ناز و نێمەتەکانی تریتی (دوای خەلقکردنی مەزھە کە)، بەلام وەکوو ئیمامی ئیبنولقەیم دەفەر مویت: "ئەوانە خوای گەورە بەراستی و تەواویی نانس، لا ناکەن بە لای نێمەتی وەحیدا، هۆشیان هەر بۆ نێمەتەکانی خۆراک و خواردنەو و پۆشاک و مۆلکایەتی و چێژەکانی تری دنیا دەچیت، هەر وەکوو ئازەل کە بیری بۆ مەزنتەر ناچیت!

بەلام خواناسان و دیندارانی سەرپاست دەزانن کە گەورەترین نێمەتی خوای گەورە لەسەر مەزھە، دوای خەلقکردنیان، ناردنی پەیمانی خۆیەتی بۆ هیدایەتدانیان، پاشان نێمەتی هیدایەتدانیان؛ ئەوێ دەیهویت بۆ وەرگرتنی دینە کە و پێوێ پابەندبوونی."

لێرەدا (الحمد) پێشکەوتوو، تا سوپاس و ستایش و وەسفی خوای کردگار بە سێفەتە تەواوەکانی بکات، تا بێسەلمییت کە ئەو تەنیا خوای پەروردارگاریتی شایانی ئەو ستایشکردنە، چونکە هەموو سێفەتەکانی کاملن.

- دیسان بۆیە (الحمد)ی پێش خستوو، تا عەبدەکانی قەدری (الحمد لله)

بزانن و بیشزانن که له چ مه‌نزله‌یه‌کی زی‌کردایه، تا جیی بایه‌خدان بیت و به‌رده‌وام له‌سه‌ر زمانیان بیت.

- (الحمد) لیره‌دا گرنگییه‌که‌ی ئەسلییه، وه‌کوو (الحمد لله) ی دوا‌ی به‌خشین و ده‌ست‌که‌وتنی سوود و دوور‌خستنه‌وه‌ی زیان نییه‌ لیت که ده‌ست له‌ خیریک گیر ده‌بیت، یان له‌ کیشه‌یه‌ک پزگار ده‌بیت، ده‌لیت: (الحمد لله)، ئەمیان به‌ران‌به‌ر پی به‌خشینی‌که، به‌لام (الحمد لله) ی «فاتحه» له‌به‌ر ئەوه‌یه که‌ خوا‌ی په‌روه‌ر‌دگارت خوی شایانیتی، ئەمه‌ش ئەسله‌ که‌یه.

ئوه‌ ره‌وانبیزی و وه‌سفه‌ که‌یه، وه‌کوو ده‌لین: (البلاغه‌ مقتضی الکلام الحال والمقام).

واته: "ره‌وانبیزی ئەوه‌یه که‌ قسه‌ که‌ پرا‌وپر وا بیت که‌ حاله‌ت و کات و شوینه‌ که‌ ده‌خوازیت، ئینجا نه‌ زور بیت و نه‌ که‌م."

۷. ئەلف و لامی (الحمد لله) که‌ ئەلف و لامی ناساندنی توخمه (لام تعریف الجنس)، واته: هه‌موو توخمی ستایش و سوپاس و مه‌دح و وه‌سفی چاکیتی، هه‌ر بۆ خوا‌ی گه‌وره‌یه و به‌س.

که‌ ده‌وتریت: «توخمی سوپاس و ستایش‌کردن» هه‌موو بیسه‌ریک به‌قه‌ده‌ر تیگه‌یشتن و روشنبیری و زانیاری خوی، چه‌ندان جو‌ر سوپاس‌کردن ده‌زانیت له‌وانه‌ی به‌ زمان ده‌رده‌بردین، یان به‌ ئامازه و کرده‌وه‌ نیشان ده‌درین.

ئەم جو‌ره‌ پیناسه‌ی توخمه، وه‌کوو توخمی (نکرة) یه‌ که‌ ده‌لیت: توخمی شیر، یان توخمی دانه‌ویل، یان توخمی داری به‌ردار، مه‌به‌ست یه‌ک دانه‌ له‌م توخانه‌ نییه.

بۆیه ئەم ئەلف و لامه‌ له‌ مانایدا وه‌کوو (نکرة) یه، بۆیه وا هاتوه، تا گشت‌گیری هه‌موو جو‌ر و چه‌ندیتی و چۆنیتی سوپاس و ستایش و مه‌دح و وه‌سف بگریته‌وه و بۆ خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ملینیت، چونکه‌ شایانیتی.

۸. توخمی ستایشکردنه کهشی پروون کردووه ته وه که تاییه ته به خوای گه و ره، بۆیه به (لام الاختصاص) ده فره مویت: (الله) واته: یه ک دانه ستایشی لی ناروات بۆ غه یری خوای تاک و پاک، چونکه هیچ یه کینک شایانی یه ک دانه، یان پشکی ستایشکردن نابیت؛ چونکه سیفه تی خواجه تی تیدا نییه، به هیچ راده و بریک!

ئه مهش ته ئکیدکی تری ئه وه یه که هه ره موو جوړ و چه ندیتی و چۆنیتییه کی ستایشکردن و سوپاس و مه دح، هه ره بۆ خوای تاقانه یه و به س.

۹. زمانه وانان و ئه هلی ته فسیر و شهرع (فقه) له وه دا راجیا بوون که ئایا (الحمد لله) رسته یه کی هه والدان و گه یاندنی زانیاری (جملة خیریه) یه، یان (إنشائية) یه؟

واته: ده خوازیت ئاوا سوپاس و ستایشی خوای گه و ره بکریت، راو بۆ چوونه کانیان له دوو بازنه دایه:

- بازنه ی یه که م: راو بۆ چوونی ئه و زانیانه یانه که ده فره موون رسته یه کی هه والدان، ئه م به ریزانه له ناو خۆشیاندا بوونه ته وه به دوو پۆل:

● پۆلی یه که م ده فره موون: رسته که هه ر وا به «رسته ی خه به ری» ده مییتیه وه.

● پۆلی دووهم ده فره موون: رسته که خه به رییه، به لام که عه بده که ده لیت: (الحمد لله)، ئیعتراف به شایانی و شایسته یی خوای گه و ره ده کات که ئه و ستایشه تایهت ده بیت به ئه و و به س، له هه مان کاتیشدا خۆی ستایشی ده کات به وتنی.

واته: وه سفی جوانی خوای گه و ره ده کات، ئی ئه وهش چه سپاندنی (الحمد لله) که یه، جگه له وه ی که وتنه که ی خه لکانی تریش فیڕ ده کات.

هه‌موو ئه‌مانه «پسته‌خه‌به‌رییه‌که» ده‌خه‌نه‌مانای پسته‌ی خواستی
ستایش‌کردنه‌وه.

هه‌ر ئه‌م پۆله‌ی دوو‌ه‌می زمانه‌وانان ده‌فه‌رموون: ژنه‌که‌ی «عیمران» که
فه‌رمووی: ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾ (آل عمران: ۳۶).

واته: "خوایه! وا منداڵه‌که‌م بوو، به‌لام کچه!"

ده‌یویست کوپ بی‌ت، چونکه‌نه‌زری کردبوو که بیکات به‌خزمه‌تکاری
په‌رستگا‌که‌یان. ئه‌م پسته‌یه «خه‌به‌رییه»، هه‌والدانه، به‌لام خو‌دیاره‌که‌مه‌به‌ست
لی‌ی خه‌م و خه‌فه‌ت خواردنیتی پی‌ی که‌هه‌یفی کوپ نه‌بوو!

خو‌دیار و ئاشکراشه‌که‌ئه‌وه‌وال نادات به‌خوای گه‌وره‌که‌وه‌لا کچم
بووه! خو‌خوای زانا و دانا خو‌ی ده‌زانیت، به‌لام ئاوا به‌پسته‌یه‌کی هه‌والدان
زانیاریه‌که‌ئاشکرا ده‌کات و مه‌به‌ست لی‌ی: «حه‌یف کردن» یت.

(الحمد لله) که‌ش هه‌ر وایه، بی‌ژه‌ره‌که‌ی پسته‌یه‌کی هه‌والی ده‌رده‌پریت که
وه‌سفی خوای گه‌وره‌و شایانی‌یتی ستایش‌کردنه‌که‌یه‌تی، به‌لام له‌هه‌مات
کاتیشدا ده‌لیت: خوایه! سوپاست ده‌که‌م، ستایش هه‌ر بو‌تو ده‌سه‌لمینم، ئی‌عتراف
ده‌که‌م که‌هه‌ر تو‌شایان و شایسته‌ی مه‌دح و وه‌سفی هه‌موو چاکیه‌کیت.

- بازنه‌ی دوو‌ه‌م: (الحمد لله) پسته‌ی داخوایی ستایش و به‌رده‌وامبوون و
گشتگیری هه‌موو جو‌ر و حاله‌تیکی ستایش‌کردن تاییه‌ت بکات به‌خوای
گه‌وره، ئینجا داوا له‌عه‌بده‌کانی بکات که‌ستایشی بکه‌ن.

که‌وا بوو: مانا ئه‌سله‌که‌ی ناویتی و تو‌خمی ستایشه‌که
تاییه‌تمه‌ندی‌تیه‌که‌ی سه‌لمینراوه‌که‌یه، به‌لام داواکراوه‌که‌ی ئه‌رکی ئه‌نجامدانی
ستایش‌کردنیتی، ئه‌گه‌ر ئه‌م ناداواکراوه‌ش مه‌به‌ست نه‌بوایه هه‌ر ده‌یفه‌رموو
(حمداً لله)، یان (أحمدُ الله).

پیم وایه راو بوچوونی بازنه ی دووهم بههیزتر بیت، چونکه بوونی هه موو ستایشکردن و مه دح و سه نا و وه سفیکی به چاکه، هه م ئه وه ش پروون ده بیته وه که بۆیه خوای گه وه ره فه رموویه تی: (الحمد لله)، تا عه بده کانی فیر بکات چۆن ستایشی ده که ن. (والله أعلم).

- «الله» له پیشتره وه شیکاریی ئه م له فزه پیروژه مان کرد. والحمد لله.

- (رب العالمین) په ره وردگاری جیهانیان، هه ر دوو وشه که ده بنه ئاوه ئناو (صفة) ی له فزی جه لاله: «الله».

دوای ئه وه ی که (الحمد) ی خسته پال ناوی زاتی خو ی له (الحمد لله) که دا، تا ئه وه لای هه مووان پروون بیت که زاتی خوای گه وه ره خو ی له خویدا شایانی هه موو جوړ و چه ندیتییه کی ستایشکردنه.

ئه مجاره لیردها وه سفی (رب) ی به دوا دا هیئا، تا زیاتر بچه سپیت که ستایشکردن شایانی ئه وه، چونکه کردگار و خاوه ن و سه ره رشتیاری هه ر هه موو جیهانیانه.

بۆیه نه یفه رموو: (الحمد لرب العالمین)، تا له و لایه نه شه وه بچه سپیت که هه ر ئه و شایانی ستایشکردنه، هه م له بهر سیفاتی زاتی خو ی، هه م به وه ی شایانی ئه و وه سفه یه که یه کیکه له چوار وه سفه که: (رب العالمین، الرحمن، الرحیم، مالک يوم الدين).

هه ر یه کیک له م وه سفانه ش سه رنجی بیسه ر راده کیشنه وه بو مانا ئه سلویه کانیان، وه سفه کان جیی ناوه وه سفکراوه که شن، بۆیه پیویست نه بووه بفه رمووئ: (الربُّ الرحمن، الربُّ الرحیم، الربُّ مالک يوم الدين).

ئه م وه سفانه ش که حه قی تاییه ت به خوای تاک و پاکن، په تکردنه وه ی خوایه تیی بته کانی جاهیلییه تی کۆن و نوین، نه «لات و عوززا» و نه «فه لسه فه و زانست»، به هیچ بر و راده و چۆنیتی و شیوازیک له و چوار سیفه تانه هیچیان نییه.

- (الرّب) ده‌شیت چاوگ بیت، هەر وه‌کوو ده‌شیت سیفه‌تی لیکچوو (الصفة المشبهة) بیت که له‌سه‌ر وه‌زنی (فَعَلَ) ده‌بیت، واته: (رَبَّهْ / یَرْبُّهْ)، واته: (رَبَّاه) واته: په‌روه‌ده‌ی کرد، سه‌ر په‌رشتیاریتی گه‌شه‌کردنی کرد و ئاراسته‌ی کرد، تا گه‌وره‌بوو.

دیاره که (التربیة) پێگه‌یانندی قو‌ناغ به‌ قو‌ناغی منداڵ، ئاژه‌ل، به‌ره‌می دره‌خت و گیایه‌که‌ت ده‌یگه‌یه‌نێته‌ ئاستی کام‌لبوون که چاو‌دی‌ری و ئاو‌دی‌ری سه‌ر په‌رشتیاریتی ده‌کات. (ئه‌وه‌ یه‌کی‌که‌ له‌ پازده‌ مانا‌که‌ی (رَبّ) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا).^(۱)

هه‌روه‌ها ده‌شیت به‌ مانای (رَبَّهْ) بیت که ده‌کاته (مَلَكَهْ)، واته: بوو به‌ خاوه‌نی. هه‌ر له‌ مانا‌کانی (الرّب): (السید)، (المطاع)، (الحاکم)، (المشرّع) و... هتد، هیچ به‌ره‌ستیکمان له‌ پێدا نییه‌ که وشه‌ی (الرّب) به‌ هه‌موو ئه‌و مانایانه‌ لیک بدریته‌وه‌ که به‌ لگه‌یان له‌ قورئاندا هه‌یه‌، وه‌کوو: ئیامی مه‌ودودی مانا‌کانی به‌ ریزه‌ندی به‌ لگه‌کانیان هیناوه‌ته‌وه‌.

که وا بوو: خوای کردگار، خاوه‌ن و په‌روه‌ردگار و گه‌وره‌ و فه‌رمانه‌وا و شه‌رع‌داڕێژه‌ر و مل‌بو‌ که‌چ‌ کراوه‌.

هه‌روه‌ها ده‌شیت به‌و مانایانه‌وه‌ زی‌ده‌ وه‌سف بیت بو (اله) که، ئه‌گه‌ر سیفه‌تی لیکچوو (الصفة المشبهة) بیت، هه‌ر له‌ خو‌گری ئه‌و مانایانه‌ ده‌بیته‌وه‌، ئه‌و کاته‌ ده‌وتریت: له‌سه‌ر وه‌زنی (فَعَلَ) ه‌ و له‌ کرداری (فَعَلَ / یَفْعَل) ه‌وه‌یه‌ که وه‌سفیک‌ی ده‌گه‌نه‌، وه‌کوو: (نَمَّ / یَنْمُ، فهُوَ نَمٌّ).

واته: "دوو‌زمانی کرد. ئه‌و، دوو‌زمانه‌."

^(۱) کتیی «چوار زاراوه‌که‌ی قورئان»، ئیامی مه‌ودودی، وه‌رگیرانی: ئه‌حمه‌د محمد قه‌ره‌نی، چاپی سی‌یه‌م ۱۴۴۱ک / ۲۰۲۰ز، بلا‌وکار: نووسینگه‌ی ته‌فسیر/ هه‌ولێر، (ان شاء الله) دواتر دیننه‌وه‌ سه‌ر دوو‌ بره‌گی (الاله) و (الرّب) له‌م کتیبه‌ نایابه‌دا.

بۆيە شەيياسى كور مەرداس «شيبان بن مرداس»ى شاعير گالتە بە

خواکانيان ده‌کات که یه کێکیان به‌ردیکی کرد به‌ خوای خۆی، ئاسه‌واری میزی پیوه‌ بوو! ده‌لێت:

أَرْبٌ يَبُولُ الثُّعْلُبَانُ بِرَأْسِهِ لَقَدْ هَانَ مَنْ بَالَتْ عَلَيْهِ الثَّعَالِبُ

ده‌لێت: "چما ئه‌وه‌ش خوايه‌ که رێوی میزی به‌سه‌ردا ده‌که‌ن؟! به‌پراستی ئه‌وه‌ی رێوی میز به‌سه‌ر سه‌ريدا ده‌کات، سووک و زه‌لیله‌."

- که‌ وا بوو: وشه‌ی (رَبِّ) یان بۆ پاشا و سه‌رۆک و ده‌سه‌لاتدارانیان داده‌نا، هه‌روه‌ها بۆ خوايه‌ تیی بته‌کانیشیان.. به‌م مانایانه‌ش.

- به‌هاتنی وه‌حی، ماناکانی (الرَّبِّ) هه‌مووی ته‌رخان بوون بۆ خوای گه‌وره‌، جگه‌ له‌ حاله‌تی ئیزافه‌کردنی، وه‌کوو: (رَبُّ الْإِبِلِ: خاوه‌ن حوشره‌کان)^(١)، به‌لام ماناکانی تری که‌ خاوه‌نیتی و حاکمیتی و ئیداره‌دان و گه‌وره‌یی و مه‌زنی و چاودێری و سه‌ره‌رشتی و په‌روه‌رده‌کردن و ئاراسته‌کردن، قورئانی پیرۆز هه‌ر هه‌موویانی له‌ زه‌ین و فه‌ره‌ه‌نگ و نه‌ریتی عه‌ره‌به‌کاندا رێک خسته‌وه‌ و به‌ «کۆمانا» که‌ی (الرَّبِّ) تایبه‌تی کردنه‌وه‌ به‌ خوای تاک و پاکه‌وه‌.

^(١) به‌و مانایه‌ش له‌ قورئاندا هه‌ر به‌کار هێنراوه‌، وه‌کوو: (رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ)، (رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، (رَبُّ الْعَالَمِينَ)، (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ)؛ (رَبُّ هَذَا الْبَيْتِ) و... هتد.

با زیاتر به کارهینانی وشه‌ی (الرب) له زمانی عه‌ره‌بیدا پروون
بکه‌ینه‌وه^(۱):

۱. په‌روه‌ده‌کردن و پی‌گه‌یاندن و گه‌شه‌پیدان:

ده‌وتریت: (رَبَّ الْوَلَدِ)، واته: منداڵه‌که‌ی په‌روه‌ده‌کرد، تا پی‌گه‌یی. به‌زپ
دایک (باوه‌ژن) ده‌وتریت: (الرَّابَّة)، چونکه‌ پی‌گه‌یاندن و په‌روه‌ده‌کردنی
منداڵه‌که‌ ده‌گریته‌ ته‌ستۆ که‌ هه‌ی خۆی نییه‌.

(رَبَّ / يَرْبُ، رَبَّاءً)، واته: زیادکردن و هاویشتنه‌ سه‌ر و ته‌واونه‌کردن.
ده‌وتریت: (رَبُّ النَّعْمَةِ)، واته: ته‌وی چاکه‌ی به‌ زیاده‌وه‌ به‌سه‌ردا پرشتووه‌ و
وردبینی بووه‌ تییدا.

۲. کو‌کردنه‌وه‌ و کو‌مه‌لکردن و ئاماده‌کردن:

وه‌کوو ده‌وتریت: (يُرَبِّ النَّاسِ)، واته: خه‌لکی له‌ ده‌وری خۆی کو‌ده‌کاته‌وه‌.
به‌ شوینی کو‌بوونه‌وه‌ که‌شیان ده‌وتریت: (المُرَبِّ) و (التَّرَبُّ) واته: کو‌کردنه‌وه‌ و
خستنه‌ ریزی یه‌ک.

۳. چاکسازی و چاودیری و له‌ته‌ستوگرتن و سه‌ره‌رشتیکردن:

ده‌وتریت: (رَبَّ الضَّيْعَةِ) واته: ئاودیری و چاودیری باخه‌که‌ی کرد و ئاگای
لیی بوو.

سه‌فوانی کو‌ری ئومه‌یه «صفوان بن امیه» به‌ ته‌بو سوفیانی ده‌وت: (لَإِنْ
يُرَبِّنِي رَجُلٌ مِّنْ قُرَيْشٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّنْ أَنُ يَرَبِّنِي رَجُلٌ مِّنْ هَؤُلَاءِ).

^(۱) ب‌روانه (لسان العرب/ مادة الرب) ب ۱، ل ۳۸۴ - ۳۹۴، و (قاموس المحيط/ مادة رب) و (المُخَصَّص/ ب ۱۷، ل ۱۵۴).

واته: "ئەگەر پیاویکی قورگرەیشی دالەدم بەدات و لە خۆم بگریت و چاودیریم بکات، پێم خۆشترە وەک لەوەی پیاویکی ھۆزی ھەوازن لە خۆیم بگریت و چاودیریم بکات." واتە: بمخاتە ژیر پکێفی خۆی و سەپەرشتیم بکات.

۴. سەرۆکایەتی و مەزنی و شکۆداری و قسە پۆیشتن و کاربەجی بوون:

دەوتریت: (رَبِّ فُلَانٌ قَوْمَهُ)، واتە: فلان کەس سەرۆکایەتی گەلە کە خۆی گرتە دەست و کاروباری پێک خستن و بوی بەرپۆوەبردن: (رَبَّيْتُ الْقَوْمَ)، واتە: بووم بە حاکم و گەورە و فەرمانرەوای خەڵکە کە.

لەبیدی کۆری رەبیعە «لبيد بن ربيعة»ی شاعیر دەلێت:

وَأَهْلَكُنْ يَوْمًا رَبُّ كِنْدَةَ وَإِبْنَهُ وَرَبُّ مَعْدٍ بَيْنَ خَبْتٍ وَعَرْعَرٍ

واتە: "پۆژپێک سەرۆکی ھۆزی «کیندە» و کۆرە کە، ھەر وەھا سەرۆکی ھۆزی «مەعد» لە نێوان ناوچە «خەبت» و «عەرعر» دا لە ناوچوون و فەوتان."

۵. خاوەنیتى:

لە فەرموودە کدا ھاتوو کە پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە کابرایەکی پرسی: (أَرَبُّ غَنَمٍ أَمْ رَبُّ إِبِلٍ).

واتە: "ئایا تۆ خاوەنی مەری، یان خاوەنی وشتەر؟"

ھەر بەم مانایە کە بە خاوەن مالا دەوتریت: (رَبُّ الدار، رَبُّ البيت، وَرَبُّ الأُسرة)، ھەر وەھا (رَبُّ الناقة: خاوەن حوشتەرە کە)، یان (رَبُّ الطَّبِيعَةِ: خاوەن باخ و باخاتە کە).

(الرَّبُّ) بە مانای (سید) یش دێت کە گەورە و مەزنە.

شیکاری ئیامی مه‌ودودی بۆ وشه‌ی (الرّب)^(١):

١. لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانی:

وشه‌ی (الرّب) له پیتی «راء» و جووتکراوی «باء» هاتوه^(٢)، مانای ته‌سلّی (الرّب): په‌روه‌ده‌کردنه، ئینجا مانای هه‌لسووپان و به‌په‌یه‌بردنی کاروبار و شتی له‌ئه‌ستوگرتن. پاشان مه‌ودودی سویند ده‌خوات و ده‌فه‌رمویت: ئه‌مه‌ چه‌ند مانایه‌ک بوو له وشه‌ی (الرّب)، جا سویندم به‌خوای په‌روه‌ردگار، ئه‌وانه‌ی مانای (الرّب)یان له (په‌روه‌ده‌کار و گه‌شه‌پێده‌ردا ته‌سک کردووه‌ته‌وه، به‌هه‌له‌دا چوون که له‌پاشه‌ و لیکدانه‌وه‌ی (الرّبویه)دا هه‌ر ئه‌م پرسته‌یه‌یان هه‌ناوه‌ته‌وه که ده‌لّین: "الرّبویه: واته: دامه‌زراندن و گه‌شه‌پێدانی شت قوناغ به‌قوناغ، تا ده‌گاته ئاستی ته‌واویتی"، به‌هه‌له‌دا چوون، چونکه ئه‌وه ته‌نیا یه‌ک مانای (الرّب)ه‌ له‌وه هه‌موو مانا به‌رفراوان و جو‌راوجۆرانه‌ی ئه‌م وشه‌یه.

به‌وردبوونه‌وه له به‌رفراوانی ئه‌م وشه‌یه و هه‌نانه به‌رچاوی مانا چروپه‌کانی، ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی که وشه‌ی (الرّب) هه‌موو ئه‌م مانایانه‌ی خواره‌وه ده‌گرێته‌وه:

^(١) کورتیه‌ک له چه‌مکی شه‌رحه‌که‌یم وه‌رگرتوه که وا له کتیی (چوار زاراوه‌که‌ی قورئان، وه‌رگیرانی ئه‌حمده محمد قه‌ره‌نی، چاپی سییه‌م، ١٤٤١ک/ ٢٠٢٠ز، بلاوکار نووسینگه‌ی ته‌فسیر/ هه‌ولێر.

تیبینی: ئه‌وه‌ی له‌نیوان که‌وانه‌ی له‌م جو‌ره‌یه []، قسه‌ی منه. (کرێکار).

^(٢) ئیبنو فارس له (معجم مقاییس اللغة/ ب ٢، ل ٣٨١ - ٣٨٢) ه‌که‌یدا ده‌فه‌رمویت: "باه‌تی (رّب)، پیتی «راء» و «باء» چه‌ند بنچینه‌یه‌کی ئه‌و وشه‌یه‌پیک ده‌هه‌ین: یه‌که‌م: مانای چاککردنی شت و سه‌ره‌پرشتیکردنی به‌رده‌وامیتی.

(رّب) به‌مانای خاوه‌ن و به‌دیه‌په‌نر و چاککاری شت. دووه‌م: له‌گه‌له‌داپوون و سه‌ره‌پرشتیکردن و ئاگاداریکردن که ئه‌مانه‌ش له‌گه‌له‌کدا ده‌سازین. سییه‌م: پالدانی شتیک بۆ شتیکێ تر، ئه‌مه‌ش له‌گه‌له‌ماناکانی پێشوو دا ده‌سازیت و کاتیک که به‌وردی ده‌روانیه‌ هه‌موو ماناکان، ده‌یانینیت له‌سه‌ر یه‌ک پێوه‌رن."

۱. پەرورده کار و ئوبالگرتن بۆ هینانه دىي پىداويستىيه كان، هەر وه ها ئه و که سه ی که ئهرکی پىگه ياندن و پەرورده کردنى مندالى گرتووه ته ئه ستوى.
۲. له خوگر و چاویر به وه ی که به لىن ده دات، چاکسازىي بگرىته ئه ستوى خوى.
۳. سه روک و مه زن و گه وره يه ک که خاوه ن شکويه و خه لکه که ی له ده وری کۆبوونه ته وه.
۴. ده سه لاتدار و ده سترۆيشتوويه ک که گوپرايه لىي ده کرىت و ملى بۆ که چ ده کرىت، دواى ئه وه ی دان نرابىت به مافى سه روکايه تی و گه وره ييه که يدا که خویشى خاوه نى مافى ئىداره دان و ئاراسته کردنى خه لکه که ی هه بىت.
۵. خاوه ن و فه رمانپه واه و گه وره (الْمَلِكِ وَالسَّيِّدِ).

● به کارهينانى وشه ی (الرّب) له قورئاندا:

وشه ی (الرّب) له قورئاندا به هه موو ئه و مانايانه ی هاتووه که هينامانه وه، له هه ندىک جىدا به يه ک مانا و له هه ندىکی تر به زياتر له مانايه ک هاتووه، له هه ندىک جىشدا به هه ر پىنج ماناکه هاتووه:

● به کارهينانى به مانای يه که م (پەرورده کردن و پىگه ياندن، تاناستى ته وائىتى):

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رِجِي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾ (يوسف: ۲۳).

واته: "په نا به خواى گه وره، ئه و پەرورده کارى منه و جىي ئه مانى به من به خشيوه، چۆن بى وه فايي به رانه ر ده که م!"

ئه هلى ته فسیر له لىكدانه وه ی وشه ی (رېي)دا، بوون به خاوه نى دوو بوچوون:

یه که میان: ده‌فهرموون: "سه‌ییدنا یوسف (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیت) مه‌به‌ستی عه‌زیز بوو (پاشای میسر)، چونکه‌ئو که ک‌پیی، به‌ژنه‌که‌ی وت: ﴿اَكْرَمِي مَثْوٰهُ﴾ (یوسف: ۲۱).

واته: جیی سوکنا و هه‌وانه‌وه و خۆراک و پۆشاک‌ی باشی بۆ دابین بکه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌مندالیه‌وه ئه‌و به‌ختیوی کرد و بایه‌خی پێدا و پێگه‌یاندنی قۆناغ به‌قۆناغی گرت‌ه‌ئ‌ه‌ستۆ.

بۆیه‌ فهرمووی: په‌نا ده‌گرم به‌خوای گه‌وره. ئه‌مه‌ یه‌که‌مین به‌ربه‌ستی نه‌کردنی ره‌فتاری ناشیاویتی. دووه‌میان که‌ فهرمووی: گه‌وره و ده‌سه‌لات‌داره مه‌زنه‌که‌م (که‌ پاشای میسر) ئه‌و پرێزه‌ی لی‌ ناوم‌ خیانه‌تی لی‌ ناکه‌م. سییه‌میان: ئه‌م کاره‌ی تۆ داوای ئه‌نجامدانی ده‌که‌یت، سته‌مکاریه‌، سنووربه‌زاندن و تاوانه؛ خوی گه‌وره‌ش سته‌مکاران سه‌رفراز ناکات.

دووه‌میان: "ده‌فهرموون: (إِنَّهُ رَجِيٌّ) مه‌به‌ستی لی‌: خوی گه‌وره‌یه، چونکه‌ راناوی (إِنَّهُ) سه‌که‌ ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ له‌فزی جه‌لاله‌ له‌ دپیری: (مَعَاذَ اللَّهِ) که‌دا، واته: خوی گه‌وره‌ که‌ په‌روه‌ردگارمه‌ و جی و پیی سوکنا و ئه‌مان و ته‌مکینی بۆ ساز کردووم، ئیتر چۆن کاریکی‌ وا تاوان و سه‌رپێچی ده‌که‌م!

ده‌فهرموون: ئه‌م لیک‌دانه‌وه‌یه‌یان لایه‌ق به‌ سه‌ییدنا یوسفه‌ (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیت)، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ره‌ به‌رپێزه‌کان هه‌رچی خیری‌یک بیته‌ رییان، هه‌ر به‌ چاکه‌ و فه‌زلی خوی گه‌وره‌یان داده‌نێن، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ش که‌ له‌سه‌ر ده‌ستی خه‌لکانیکه‌وه‌ پێیان ده‌گات. "منیش ئه‌م بۆچوونه‌یانم پێ په‌سه‌ندتره‌.

به‌هه‌رحال، هه‌ر کام له‌و دوو لیک‌دانه‌وه‌یه‌ وه‌رگیرین، ئه‌وه‌مان بۆ پروون ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ (رب) ئی‌ره‌دا به‌ مانای په‌روه‌رده‌کار و گه‌شه‌پێده‌ر و سه‌ره‌شتیاری پێگه‌یاندن دیت.

- به کارهینانی به مانای دووهم و هه‌ندیک له مانای یه‌که‌م (کو‌کردنه‌وه و کو‌مه‌ل‌کردن و ئاماده‌کردن):

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ (الذی خلقنی فهو یهْدین ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِين ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِين ﴿٨٠﴾) (الشعراء: ٧٧ - ٨٠).

واته: "سه‌ییدنا ئیبراهیم) ده‌رباره‌ی بته‌کانی قه‌ومه‌که‌ی فه‌رمووی: ئه‌وان هه‌موویان دوژمنی من، ته‌نیا خوای په‌روه‌دگار و چاودێر و سه‌ره‌پرشتیاری جیهانیان نه‌بی‌ت، ئه‌و که به‌دی هیناوم و پرێگه‌ی خواناسی نیشان داوم، هه‌ر ئه‌ویش خواردن و خواردنه‌وه‌م پێ ده‌به‌خشیت که نه‌خۆشیش ده‌که‌وم، هه‌ر ئه‌و شی‌فام ده‌دات و چاکم ده‌کاته‌وه."

هه‌روه‌ها: ﴿وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تُمْ إِذَا مَسَّكُمْ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فِرْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾﴾ (النحل: ٥٣ - ٥٤).

واته: "هه‌ر ناز و نعیمة‌تیک هه‌یه، هه‌ر له‌خوای گه‌وره‌وه‌یه، جا که زیانیکتان دێته‌ری، هاوار و هانا بۆ ئه‌و ده‌به‌ن؛ پاشان که زیانه‌که‌ی له‌سه‌رتان رادا و لادا، ئه‌وا کو‌مه‌ل‌یکتان هاوبه‌ش بۆ خوای په‌روه‌دگار داده‌نین."

- به کارهینانی به مانای سییه‌م: (به‌لێندان و چاکسازی و چاودێری و له‌ئه‌ستو‌گرتن):

﴿هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (هود: ٣٤).

واته: "ئه‌وه خوای په‌روه‌رگارتانه که هه‌ر بۆ لای ئه‌و ده‌که‌رێنه‌وه."

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ أُمًّا لَكُمْ مَا قَرَّطْنَا فِي
الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الأنعام: ٣٨).

واته: "هه‌رچی گیانه‌به‌ریک هه‌یه که به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌روات، هه‌ر
ب‌لنده‌یه ک که به‌ دوو ب‌الی ده‌فریت، هه‌ر هه‌موویان نه‌ته‌وه‌ی وه‌کوو ئیوه‌ن، هه‌یچ
شتیکان له‌م کتیه‌دا فه‌رامۆش نه‌کردوه‌ه، پاشان هه‌موویان لای په‌روه‌ردگاریان
کووده‌کرینه‌وه‌ه..

● به‌کاره‌یتانی به‌مانای چواره‌م و هه‌ندیکیش له‌مانای سییه‌م:
(سه‌روکایه‌تی و شکۆداری و کاربه‌جییی):

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (التوبة: ٣٢).

واته: "دیان و جووه‌کان، مالم و قه‌شه‌کانی خۆیان له‌باتییی خوای گه‌وره‌کرد
بوو به‌خوا، گوێپرایه‌لییان ده‌کردن و هه‌رامکراوی ئه‌وانیان به‌هه‌رام ده‌زانی و
هه‌ل‌ل‌کراوی ئه‌وانیان به‌هه‌رام ده‌زانی."

﴿وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (آل عمران: ٦٤).

واته: "با هه‌ندیکیان هه‌ندیکی ترمان نه‌که‌ینه‌ په‌روه‌ردگار و له‌هه‌موو
بریاریکیاندا گوێپرایه‌لییان بکه‌ین و ملکه‌چیان بین، هه‌ر وه‌ک چۆن گوێپرایه‌ل و
ملکه‌چی خوای گه‌وره‌ده‌بین."

مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی: (أرباب) له‌هه‌ر دوو ئایه‌ته‌که‌دا ئه‌وه‌یه‌که‌: ئه‌و
که‌سانه‌ی که‌ گه‌ل و میلیله‌تانی خۆیان ده‌یانکه‌ن به‌رئینیشاندەر و ده‌سه‌لاتداری
خۆیان و فه‌رمانه‌کانیان پاده‌په‌رین، ئه‌وه‌ی ئه‌مان به‌ره‌هه‌ستی لای بکه‌ن، ئه‌وان
توخنی ناکه‌ون.

تہوہش کہ تہمان فہرمان بہ کردنی دہ کھن، یہ کسہر جیبہ جپی دہ کھن و یاسا و تہعلیماتی تہوان لہ حہ لآل کردنی و حہرام کردندا و ہردہ گرن و دہیچہ سپینن، تہ گہرچی دڑی شہریعہ تی دینہ کھی خواش بیت۔ تہمہ بہ خوا دانانی تہو پرنیشاندہر و دہسہ لاتدار و حاکمانہ یہ۔ تہمانہ بوونہ تہ (أرباب) کہ کوی (رب) ہ۔

• بہ کارہینانی بہ مانای پینجہم: (خاوەنیتی):

— ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۚ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ (قریش: ۳-۴)۔

واتہ: "با خاوەنی تہم مالہ (کہ عہ) بہرستن کہ لہ برسیتی قوتاری کردن و تیری کردن، ہہروہا لہ ترس و دلہراوکی قوتاری کردن و تہمانی پی بہخشین۔"

- ﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (الأنبياء: ۲۲)۔

واتہ: "پاکی و بیخہوشی بو خوای خاوەن عہرش، لہو باس و بوختان و قسہ پووچہ لانہی دہیدنہ پال تہو و تہوی پی و ہسف دہ کھن کہ واش نییہ۔"

۳. تپروانینی نہ تہوہ گومراکان سہبارہت بہ وشہی (الرب):

با بزاین چؤن و بوچی قورئان بہرپہرچی نہ تہوہ گومراکانی داوہ تہوہ و «عہقیدہ» یانی لہ بہریہ ک ہلہ شاندوہ تہوہ، پاشان بزاین تہوہی خوای گہورہ مہ بہستیتی لہ وشہی (الرب) داچیہ؟

۱. گہلی سہیدنا نوح (سہلامی خوای لہ سہر بیت):

[کہ سہیدنا نوح (سہلامی خوای لہ سہر بیت) بانگہیشتی تہوہیدی کردن، بہ بانگہوازہ گشتگیرہ کھی ئیسلام کہ لایہ نہکانی: عہقیدہ و عبادہت و شہریعہت پروکنہ کانین لہ پرووی پاکیدا پراوہستان] نکوئیان لہوہ نہ کرد کہ

خودای گه‌وره به‌دییه‌نهری ئەم بوونه‌وه‌ریه و په‌روه‌ردگاره. به به‌لگه‌ی ئەوه‌ی که سه‌یدنا نوح (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) پیتی فه‌رموون: ﴿هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (هود: ۳۴).

واته: "الله" خوای په‌روه‌ردگارتانه و بۆ‌لای ئەویش ده‌گه‌ڕینه‌وه.

یان که فه‌رمووی: ﴿أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ (نوح: ۱۰).

واته: "داوای لی‌خۆش‌بوون له‌ خوای په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن، چونکه ئەو زۆر لی‌بوردیه." [زۆری تری لهم ته‌وه‌ره باسه‌وه پێ‌ راگه‌یاندن]، به‌لام که‌س لێ‌ی راست نه‌بووه‌وه و پیتی بلێت: «الله» په‌روه‌ردگارمان نییه، یان ئەو به‌دییه‌نهری ئاسمانه‌کان و زه‌وی نییه، یان ئەو نییه که بارانمان بۆ ده‌بارینیت؛ هه‌روه‌ها نکو‌لییان له‌وه‌ش نه‌ده‌کرد که خوای گه‌وره په‌رستراوه‌که‌یانه، به‌لام ده‌یانوت: هاوه‌لی هه‌یه.

ناکوکی نیوان سه‌یدنا نوح (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) و قه‌ومه‌که‌ی له‌سه‌ر دوو باس بوو:

یه که‌م: سه‌یدنا نوح (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) پیتی ده‌فه‌رموون: ئەو خودایه‌ی که په‌روه‌ردگاری جیهانه و ده‌زانن که ئیوه و هه‌موو جیهانی به‌دی هیناوه و پێ‌داویستییه‌ کانتان به‌جی ده‌هینیت، له‌ راستیدا هه‌ر ئەو په‌رستراوه و ده‌بی‌ت هه‌ر ئەو بپه‌رستری‌ت و هه‌یچ په‌رستراوی تر نییه: ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (الأعراف: ۵۹).

واته: "هۆگه‌لی خۆم! خودا بپه‌رستن، هه‌یچ خوایه‌کی تر نییه، جگه له ئەو."

ده‌یفه‌رموو: من پێ‌غه‌مبه‌ری خوای گه‌وره‌م و په‌یامه‌کانی خوای په‌روه‌ردگارتان پێ‌ ده‌گه‌یه‌نم: ﴿وَلَا كُنِيَ رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ۶۱ - ۶۲).

قەومە کە ی باوەریان وا بوو: کە بته کانیان (مەد و سواع و یه عوث و یه عوق و نه سر) هەندیک دەسەلاتیان هەیه، چ لە بەرپۆه بردنی گەردوون و ژياندا، چ لە جێبه جێکردنی هەندیک لە پێداویستییه کانیاندا.

دووەم: قەومە کە باوەریان بەو هەبوو کە خۆی گەورە بە دیهێنەری ئهوان و عەرد و ئاسانە کانه و بەرپۆه بەری ئه م بوونه وەرەیه، بە لām باوەریان وا نه بوو کە بە تەنیا خۆی گەورە شایانی ئه وەرەیه، حوکم و دەسەلاتی بالای [وای هەبیت کە ئاراستە ی] پەوشت و کاروباری کۆمە لایەتی و سیاسی و مەدەنی و لایەنە کانی تری ژیان بکات، یان تەنیا ئه و شایانی ئه وەرەیه بێت کە پێنیشان دەر بێت و یاسا دابڕێژێت و فەرمان بە چاکە و بەرھە لستی خراپە بکات و دەشبیت گوێرایە لی و ملکه چی؛ هەر بۆ ئه و دەر بێردرێت.

ئەوان سەرۆک و زاناکانی خۆیان، لە باتیی خوا کەردبوو بە پەرورە دگار و دەمراستی خۆیان لە و کاروبارانە ی کە لە وە و پێش باسکران و سە ییدنا نوح (سە لامی خۆی لە سەر بێت) داوای لی دە کەردن و بانگی دە کەردن کە لە هەموو لایە نیکی ژياندا، تەنیا خودا بە پەرورە دگار بزانی، نە ک پەرورە دگاریتی دابەش بکەن لە نیوان خودا دا تا شراوە کانیاندا.

بۆیە پێی دە فەرموون: دە بێت تەنیا «الله» بە پەرورە دگاریان بزانی، بە هەموو ئه و مانایانە ی کە وشە ی (الرب) دە یانگرتە خۆی و دە بێت شوینی بکەون و گوێرایە لی بن و ملکه چی بۆ ئه و دەر بێرن.

دە بفەرموو: ﴿إِنِّي لَكُم رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ (الشعراء: ۱۰۷ - ۱۰۸).

واته: "من نێردراوی خوام بۆ ئێوه، دە ستپاکم، چیم پێی رابگە یە نریت بی خیانەت پێتان رادە گە یەنم، جا لە خوا بترسن و بە گویم بکەن."

٢. گه‌لی سه‌ییدنا هود (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت):

دوای گه‌لی نوح (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت)، قورئان باسی گه‌لی سه‌ییدنا هوود (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌کات که گه‌لی «عاد» به، نه‌وانیش ده‌یانوت: خوا هه‌یه، به‌لام کیشه‌یان له‌گه‌ل سه‌ییدنا هوود (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) له‌سه‌ر دوو شت بوو:

١. ﴿وَالْإِلَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْفَوْمَ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ (الأعراف: ٦٥).

واته: "بۆ قه‌ومی (عاد) یش براهی خویانمان به‌په‌یامی پیغه‌مبه‌ریتیه‌وه نارد، (هوود) پیتی فهرموون: هۆ گه‌لو! ته‌نیا خوای گه‌وره «الله» به‌رستن، ئیوه هیچ خواجه‌کی تران، جگه‌ له‌و نییه."

٢. ﴿وَنَالِكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرًا جَبَّارًا عَنِيدًا﴾ (هود: ٥٩).

واته: "ئه‌وه‌ش ئاسه‌واری قه‌ومی (عاد) که نکوولییان له‌وه‌حیه‌که‌ی خوای گه‌وره کرد و له‌پیغه‌مبه‌ره‌کانی (له‌هوود و پیغه‌مبه‌رانی پشتریان) یاخی بوون و بوون به‌شوینکه‌وته‌ی هه‌موو سته‌مکاریکی که‌لله‌ره‌ق و مله‌وپیک!"

٣. گه‌لی سه‌ییدنا سالح (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت):

ئه‌م گه‌له‌که‌ دوای «عاد» هاتن، زۆر زالم و سه‌رکه‌ش و یاخی بوون، گومرایی ئه‌مانیش، هه‌ر وه‌کوو گومرایی قه‌ومی سه‌ییدنا نوح و سه‌ییدنا هوود (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت) بوو.

ئه‌مانیش نکوولییان له‌بوونی خوای گه‌وره و کاربه‌ده‌ستیتی ئه‌وه‌ده‌کرد، باوه‌ریان وا بوو: خوای گه‌وره‌شایانی په‌رستن، به‌لام به‌ته‌کانی ئیمه‌ش شایانی په‌رستن!

ده‌یانوت: خوای تریش هه‌ن که به‌شدار بوون له خه‌لقکردندا، بۆیه هاوبه‌شن له په‌رستندا، چونکه گوێیان له هانا و هاواری داوایانه و به‌هانایانه‌وه دین، به هه‌مان شیوه‌ش مافی فه‌رمان ده‌رکردن و قه‌ده‌غه‌کردن (مه‌نه‌ج دانان) یان دابوو به‌سه‌روک و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کانیان.

ئه‌م دوو هۆیه‌ش بوون که بوونه مایه‌ی غه‌زه‌ب گرتنی خوای گه‌وره‌ لیان، تا به‌فه‌تاره‌ت چوون، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالِیْ ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صَلِحًا قَالَ یَقُوْمُ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ﴾ (هود: ۶۱).

واته: "بۆ قه‌ومی (سه‌موود) یش «سالح» ی برایانمان نارد، پیتی فه‌رموون: هۆ گه‌لۆ! هه‌ر خوای گه‌وره‌ «الله» بپه‌رستن، ئیوه‌ هیچ خواجه‌کی تر‌تان نییه‌ که شایانی په‌رستن بی‌ت، جگه‌ له‌ خوای گه‌وره‌."

- هه‌ر وه‌ کوو پی‌غه‌مبه‌ره‌ به‌ریزه‌کانی تر (سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بی‌ت)، جه‌نابیشی به‌قه‌ومه‌که‌ی خۆی ده‌فه‌رموو:

— ﴿اِنِّیْ لَکُمْ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ ۝۱۴۳ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْنَ ۝۱۴۴﴾ (الشعراء: ۱۴۳ - ۱۴۴).

واته: "من نێردراویکی ده‌ستپاکی خوای گه‌وره‌م و بۆ ئیوه‌ نێردراوم، ده‌سا له‌ خوای گه‌وره‌ بترسن و گوێپایه‌لی فه‌رمانی من بن."

— ﴿وَلَا تُطِیْعُوْا اَمْرَ الْمُسْرِفِیْنَ ۝۱۵۱ الَّذِیْنَ یُفْسِدُوْنَ فِی الْاَرْضِ وَلَا یُصْلِحُوْنَ ۝۱۵۲﴾ (الشعراء: ۱۵۱ - ۱۵۲).

واته: "ملکه‌چی سه‌رکرده‌ و پی‌شه‌واسته‌مکار و زی‌ده‌پۆکان مه‌بن، ئه‌وانه‌ی که خراپه‌کاری به‌سه‌ر زه‌ویدا بلاو ده‌که‌نه‌وه‌ و چاکسازی ناکهن."

ئی‌مامی ته‌به‌ری ده‌فه‌رمویت: "ئه‌و سه‌سته‌مکار و زی‌ده‌پۆیانه‌، سه‌روکی

کۆمه لهی شاره که بوون که غهیری خراپه کاری، هیچی تریان نه ده کرد، ئه وانه ئه و
که سانهن که خوای گه و ره ده باره یان ده فهرمویت: ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ
رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ (النمل: ٤٨).

واته: نو کۆمه له شاره که دا (شاری حیجر که له یه مهنه) هه بوو که کاریان
هه خراپه کاری بوو، زو له و سته م و ترس و بیمیان. له گه له کوفر و شیرکیاندا
بلاو ده کرده وه و هیچ چاکه یه کیان نه ده کرد!

٤. گه لی سه ییدنا ئیبراهیم (سه لامی خوای له سه ر بیّت):

گه لی سه ییدنا ئیبراهیمیش (سه لامی خوای له سه ر بیّت)، هه ره وه کوو
گه له کانی سه ییدنا نووح و سه ییدنا هوود و سه ییدنا سالح (سه لامی خویان
له سه ر بیّت) که بریتی بوون له: «عاد» و «سه موود»، ئه مانیش باوه ریان به خوای
گه و ره هه بوو که به دیهینه ری ئه م بوونه وه ره یه.

هه ره وه ها نکو و لیشیان له په رستنی نه ده کرد، به لام ئه مان ئه ستیره شیان
ده په رست (له گه له خوای گه و ره دا، په رستراوی تریان هه بوو)، به لام مانا کانی
خاوه نیتی و سه ره ریتی و فه رمانکردن و به ره له ستیکردن و به رنامه دانانیا
دابوو به سه ره وک (به نه مروود) و ده سه لاتدارانی تری مه مله که ت.

ئایه ته کانی قورئان، ئه م ئینحرافاته عه قایدی و ده ستووری و سیاسی و
کۆمه لایه تیانه روون ده که نه وه.

سه ییدنا ئیبراهیم (سه لامی خوای له سه ر بیّت) سه ره تا ته به رای له
(شیرک) به که یان کرد و رای گه یاند:

﴿قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ﴾ (الأنعام: ٧٨).

واته: "هه گه لو! من به ریم له وهی که ئیوه ها وه له بو خوای گه و ره داده نین."
پی یی ده فهرموون: ﴿أَنْكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾
(الأنعام: ٨١).

واته: "ئێوه هاوڵەتانی بۆ خوای گەوره بریار داوه، بەبێ ئەوەی بەلگەیە کتان له وه حیی خواییهوه بۆ هاتبیّت." دهیفه رموو: ﴿أَفِكَاءُ إِلَهَ دُونِ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ (الصافات: ۸۶).

واته: "جگه له خوای گەوره، خوای تر بۆ خۆتان دادهنن، هەر بۆ ئەوەی ناحەقی به ناوی خواپەرستی و خواویستییهوه بکەن به حەق؟!"

- مونا قەشە کردنه کە ی «نە مروود» ی دەسەڵاتداریش له گەڵ سەبیدنا ئیبراهیمدا (سەلامی خوای لەسەر بیّت) بۆ ئەوه نەبوو، تا هەبوونی خوای گەوره ی بۆ بسەلمینیّت، نە مروود و قەومە کە ی باوهریان به خوای کردگار هەبوو، به لām ئەستێره و هەساره یان له گەڵدا دەپەرست.

مونا قەشە شە ی نە مروود لەسەر مانا کانی: سییه م و چوارەم و پینجەمی وشە ی (الرب) بوو، ئەو نە ی دەو یست تەسلی م بیّت به وە ی کە نابیّت دەسەڵاتی بالā و سەروهریتی و فەرماندان و یاسا دارشتن و خاوەنیتی بۆ پاشا و دەسەڵاتدار و خاوەن هیزان بیّت، چونکە ئەوه مافی خوای کردگار و پەروردگارە.

ئەو هەموو ئەم مافانە ی به هی ی خۆی دەزانی و دەشیویست سەبیدنا ئیبراهیم (سەلامی خوای لەسەر بیّت) به و سیفە تە ی کە هاوولاتی مەملە کە تە کە ی ئەوه، تەسلی م به فەرمانی ئەو بیّت و گوێرایە ل و ملکە چی فەرمانە کانی ئەو بیّت کە پاشا و سەرۆک و (ربّ) ی هەمووانە!

۵. گە لی سەبیدنا لوط (سەلامی خوای لەسەر بیّت):

له قورئاندا دوا ی گە لی سەبیدنا ئیبراهیم (سەلامی خوای لەسەر بیّت)، گە لی سەبیدنا لوط (سەلامی خوای لەسەر بیّت) دیّت.

قورئان ئەوه ڕوون دەکاتە وه کە ئەوانیش باوهریان وا بوو کە: خوای گەوره به دیهینەر و پەروردگارە، به لām تەسلی م به وه نە دەبوون کە «الله» به مانای: سییه م و چوارەم و پینجەمی وشە ی: (الرب) بزائن.

بۆیه: نه‌یاندەوێست باوەر به‌ پیغه‌مبه‌ریتی سەیدنا لوط (سەلامی خوا) له‌سه‌ر بی‌ت) به‌یئن و ئەو مافه‌ بده‌ن به‌ به‌رپزی که‌ خوا ی گه‌وره‌ مافی سه‌روه‌ریتی بالا و ده‌سه‌لاتی ره‌های هه‌بی‌ت له‌: فه‌رمانه‌وایی و یاسا و پر‌سا دا‌رشتن و به‌رنامه‌ دیاری‌کردنا.

هه‌روه‌ها له‌ دیاری‌کردن و پێناسه‌ی چاکه‌ و خراپه‌دا، چونکه‌ ئەوان کۆیله‌ی هه‌وا و هه‌وه‌س و ئاره‌زووه‌ سه‌رکه‌شه‌کانیان بوون، له‌: جه‌رده‌یی و تالان‌کردن، هه‌روه‌ها له‌ تیربازی و خراپه‌ کاریی تر.

جه‌نابیشی وه‌ کوو پیغه‌مبه‌ره‌ به‌رپزه‌کانی تر ده‌یفه‌موو: ﴿إِنِّي لَكُم رَسُولٌ أَمِينٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ (الشعراء: ۱۶۲ - ۱۶۳).

واته‌: "من پیغه‌مبه‌ری خوا ی گه‌وره‌م، ده‌ستپاکم، په‌یامی خوایی به‌ سه‌لامه‌تی وه‌ کوو خۆی ده‌گه‌یه‌نیم، ئیوه‌ش له‌ خوا ی گه‌وره‌ بترسن و گوپرايه‌لیی فه‌رمانی من بن."

ده‌بینیت هه‌مان دوو پوکنی سه‌ره‌کی ئیمانداریان لی داوا ده‌کات (ته‌قواکاری خوا ی گه‌وره‌) و گوپرايه‌لیی فه‌رمانه‌کانی خۆی. هه‌ر وه‌ کوو داواکاری سەیدنا نوح و سەیدنا سالح و سەیدنا هوود (سەلامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت)، چونکه‌ بانگه‌وازی هه‌موویان هه‌ر یه‌ک بوو (که‌ عه‌قیده‌ و عیبادەت و شه‌ریعه‌ت) ده‌بی‌ت له‌ خوا ی گه‌وره‌وه‌ له‌رپی پیغه‌مبه‌ره‌ به‌رپزه‌کانه‌وه‌ وه‌ر‌بگیرن.

هه‌روه‌ها مافی حاکمیتی یاسادانان و حوکمرانی و داوه‌ری‌کردن، نابیت بینه‌ مافی ده‌سه‌لاتداران، چونکه‌ مافی خوا ی گه‌وره‌یه‌ و به‌س. ئەوانیش نه‌ک هه‌ر به‌ دهم بانگه‌وازه‌ که‌یه‌وه‌ نه‌چوون، به‌ لکوو زۆر دژیشی وه‌ستانه‌وه‌!

له‌ سه‌ره‌تادا هه‌ر به‌ هه‌ره‌شه‌ و گوپه‌شه‌ و ترساندن بوو: ﴿قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَ مِنَ الْمُخْرَجِينَ﴾ (الشعراء: ۱۶۷).

واته: "وتیان: هۆ لوط! ئە گەر واز لەم بانگه‌وازه‌ت نه‌هینیت و کۆل نه‌ده‌یت،
حه‌تمه‌ن شاربه‌ده‌رت ده‌که‌ین!"

ده‌یانوت: ﴿قَالُوا أَأُتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٢٩﴾﴾
(العنکبوت: ٢٩).

واته: "وتیان: ئە گەر راست ده‌که‌یت و پێغه‌مبه‌ری خوات، ئەوه‌ سزایه‌کی
خوای گه‌وره‌مان به‌پهنه‌ره‌ سه‌ر!"

● ئەم قه‌ومانه‌ هه‌ر هه‌موویان:

١. باوه‌ریان به‌ بوونی خوای گه‌وره «الله» هه‌بوو، باوه‌ریشیان به‌ فه‌رزیتیی
په‌رستنی هه‌بوو، به‌لام هاوبه‌شیان بۆ داده‌نا، به‌وه‌ی خوای تریان دانا‌بوو،
ده‌یانپه‌رستن.

٢. له‌ په‌روه‌ردگاریتیدا، نه‌یانه‌و‌یست بێنه‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌ و
ته‌نیا شه‌ریعه‌تی ئەو بکه‌نه‌ به‌رنامه‌ و ده‌ستوور و یاسای پێکخستنی ژيانی تاک
و کۆی کۆمه‌لگه‌ و ده‌وله‌تی خۆیان.

٣. نه‌یانه‌و‌یست واز له‌ ملکه‌چی و گوپرایه‌لیی ده‌سه‌لاتی سیاسی و
ئیداره‌ی ده‌وله‌ت و نه‌ریتی کۆمه‌لگه‌ی خۆیان به‌پهن و ئیعتراف به‌وه‌ بکه‌ن که
ده‌بیت به‌رنامه‌ی سیاسی و ده‌ستوور و یاسا و قییه‌می کۆمه‌لایه‌تیان، له‌ وه‌حیی
خوای گه‌وره‌وه‌ هاتبیت. ئەوه‌ی ئەوانی له‌سه‌ر بوون له‌م سێ لایه‌نه‌دا،
پێچه‌وانه‌ی وه‌حی بوو، ئەوه‌ش له‌ دینی خوای گه‌وره‌دا قه‌بوول نیه‌.

٦. گه‌لی سه‌ییدنا شوعه‌یب (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت):

له‌ وتووێژی ئیوان سه‌ییدنا شوعه‌یب (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت) و
قه‌ومه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌و‌یت که باوه‌ریان به‌ خوای گه‌وره‌ هه‌بووه‌، به‌ په‌روه‌ردگار
(الرب) و به‌ په‌رستراو (إله)یشیان داده‌نا، به‌لام له‌ دوو جو‌ر گوپراییدا بوون:

۱. قەناعەتیان وا بوو: که له گەڵ خۆی گەورەدا خۆی تر هەن و هەندیک سیفەتى پەرورەدگارێتى و خواپەتییان هەیه.

که وا بوو: لهو لایەنەوه ئەهلی تەوحید نەبوون.

۲. وایان دەزانى که پەرورەدگارێتى خۆی گەورە، لایەنەکانى ژيانى مەرۆف له رووى: پەروشتى و کۆمەلایەتى و ئابوورى و مەدەنى و سیاسییەوه ناگرێتەوه. وایان دەزانى که ئازادییه کى رەهایان له سەر بەستیدا هەیه و دەتوانن بە ئارەزووى خۆیان بژین.

بەلگەى ئەم دوو گومراپییهیان له قورئاندا، خۆی گەورە دەفەر مۆیت: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَلْقَوُہُ اُعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾﴾ (الأعراف: ٨٥).

واتە: "«شوعەیب» مان بۆ خەلکی «مەدیەن» بە پیغەمبەرێتییهوه نارد، پێی فەرموون: هۆ قەومی خۆم! خۆی گەورە بپەرستن، ئێوه هیچ خواپە کى تەرتان نییه که شایانی خواپەتییەت، جگە له ئەو. بەرنامەى پاک و پوخت و بەلگە و نیشانەى زۆر و رۆشتان له خۆی پەرورەدگار تانەوه بۆ هاتوو، دە سا له پێوانە و کێشاندا گزی له خەلکی مەکەن و مافیان مەخۆن، مەکە ونە بلاوکردنەوهی خراپە کارى له سەر زەمیندا (لەم ناوچە یەدا)، دواى ئەوهی چاکسازیی تیدا کرا؛ ئەگەر راستە و موسولمانن، ئەوا بە قسەم بکەن، ئەو تان چاکترە له لاسارى و یاخیبوون و سەرکەشی."

قەومە که له وهلامیدا دەیانوت: ﴿قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾﴾ (هود: ٨٧).

واته: "ئەڕێ شوعەیب! ئەو نوێژە کانت و دیندارییە کە تەوا فەرمانت پێ دەکات کە داوامان لێ بکەیت دینی باب و باپیرانمان واز لێ بهێنین؟

یان نەهێڵیت لە چۆنیتیی ڕەفتارماندا بە پارە و سامانمانەو سەر بەست بین، بە کەیفی خۆمان پەیدای نەکەین و بە کەیفی خۆیشمان خەرجی نەکەین؟ خۆ تۆ کەسێکی سینه فراوان و دانا و جوامیریت!"

[دیاره کە گومراییە کە یان لە هاوێڵ دانانیانە بوو خواى گەورە کە بابوباپیرانیان لەسەر بوو، نایانەوێت هەڵە ئێوان راست بکەنەو، چونکە خوویان پێووە گرتوو و بە دین و دینداریی دەزانن! لە لایەکی تریشەو دەڵێن: دین حەقی چییە بەسەر پارە پەیداکردن و سەرفکردنییەو؟! واتە: نابێت دین یاسای ئابووری داپڕێژت!]

٧ - فیرعەون و دەستوپێوەندەکانی:

ئەو هەڵەیه لەناو خەڵکیدا بڵاوە کە گوايه: نەک هەر باوەڕی بە بوونی خواى گەورە نەبوو، بەڵکوو داواى خوايه تییشتی کردوو!

مانای وایه: ئەو نەندە گێل بوو کە بە ئاشکرا لەناو خەڵکیدا دەپوت: بەدیھێنەری ئاسمان و زەمین منم!

گەلە کەشی ئەو نەندە گێل و گەلۆر بوون، دەیانوت: راستە و باوەڕیان پێی هەبوو! بەلام لەو راستییەو کە قورئان و میثروو شاهیدی بوو دەدەن، دەردەکەوێت کە: گومرایی ئەویش وەکوو گومرایی نەمروود بوو، جیاوازیان نەبوو، هەردووکیان، هەر لە بواری خوايه تی و پەرورەدگاریتیدا گومرا بوون.

گومرایی شوێنکەوتووانى فیرعەونیش، وەکوو گومرایی شوێنکەوتووانى نەمروود و ابو، ئەگەر جیاوازییە کە هەبێت لەنێوانیاندا ئەو یە کە: لەبەر هەندیک بارودۆخی سیاسى و ملهپوری و دەمارگیری و نیشتمانپەرورەری، لەناو دەستوپێوەندی فیرعەوندا بەرانبەر ئەولاد و ئەحفادی سەیدنا یەعقوب (سەلامی خواى لەسەر بێت)، «بەنۆ ئیسرائیل» پەیدا بوو بوو کە بوو بەو بەرەبەستەى

نهیشت زۆرینهی ئەو نەفامانە عەقیدەیی تەوحیدیان لا پۆشن بێت و وەری بگرن، ئەگەرچی لە دلیانەووە باوەریان پێی هەبوو؛ وە کوو زۆربەیی بیباوەرە ماددیە کانی سەر دەمی ئیستای ئیمە.

پوونکردنەوێه کی کورتی ئەم مەسەلەیه:

کاتیک دەسەلاتی میسر کەوتە دەست سەیدنا یوسف (سەلامی خوی لەسەر بێت)، بانگەوازی ئیسلام و پێناییە کانی خوی لەناو کۆمەلگە کەدا بلاوکردهوه، ئاسەواریکی دینی و کاریگەریی جیهیشت کە، تا چەندین سەدە دواتر کەس نەیتوانی لاوازی بکات.

بە شێوێه کی گشتی کاری کردبوو سەر هەموو دانیشتوانە کە لە دواي ئینحرافیشتیان باوەریان هەر و ماوو کە لەو دیوی ئەم سروشت و گەردوونەو خوی گەورە هەیه کە خوی خواکانی تریشە. [پەیکەر بن، یان خانەوادە فیڕعەو نەکان!]

ئەم کاریگەرییە دینیە بە شێوازی جۆراوجۆر لەناو کۆمەلگە و نەو کانییدا هەر ما، تا ئەو زەمانە سەیدنا موسا (سەلامی خوی لەسەر بێت) بە پیغەمبەریتییهو تەشریفی هینایە ناویان، لە بەسەر هاتی (مؤمن آل فرعون) دا بەلگەیی زۆری ئەم شیکارەمان هەیه، هەر وەک چۆن فەرمووی: ﴿وَيَقَوْمَ مَا لِيْ اَدْعُوْكُمْ اِلَى التَّوْحٰٓةِ وَتَدْعُوْنِیْ اِلَى النَّارِ ۚ تَدْعُوْنِیْ لَآ اُفْرِیْ بِاللّٰهِ وَاَشْرَکُ بِهِ مَا لَیْسَ لِیْ بِهِ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوْکُمْ اِلَى الْعَزِیْزِ الْغَفْرِ ۝۴۲﴾ (غافر: ۴۱ - ۴۲).

واتە: "هۆ گەلی خۆم! بۆچی کە من ئاوا بانگهێشتان دەکەم بۆ پرزگاری و ئێو بانگهێشتم دەکەن بۆ ئاگری دۆزەخ؟ دەتانەوێت کافر بێم بە خوی گەورە و هاوێلی بۆ پریار بدەم لە کاتیکدا کە هیچ زانستییه کم بەسەر شیاویتی هاوێل دانان بۆ خوا نییه. ئەمە لە کاتیکدا کە من بانگتان دەکەم بۆ لای خوی خاوەن دەسەلاتی بیوینە و رەها کە لیخۆشبوو و لیبوردهیه."^(۱)

^(۱) [ئەو قەومە ئەوێندە نەزان نەبوون کە وە کوو قەومە کانی تریش نەبن! حەتمەن باوەریان بە

وهلامی دوو پرسیار:

[ئيامی مه وودودی (پهحه تی خوی لی بی) دوی توژیینه وهیه کی کورتی چهند ئایه تیک، دوو پرسیار ده وروژینیت و هر خویشی شیکارانه وهلامیان ده داته وه و ده فەرمویت:]

- ئایا کیشه ی نیوان سه ییدنا موسا (سهلامی خوی له سه ر بی) و فیرعه ون له سه ر چی بو؟

- ئایا جوژی ئه و گومراییه ی که فیرعه ون و قه ومه که ی له سه ری بوون، چۆن بو؟

با پیکه وه بیر له یه که به یه که ی ئه م ئایه تانه ی خواره وه بکه یینه وه:

۱. پیاوماقولاتی فیرعه ون: ئه وانه ی ده یانویست بانگه وازی سه ییدنا موسا (سهلامی خوی له سه ر بی) له ریشه وه ده ربه یین و نه هیلن له میسر جی بکاته وه، له دید و به رژه ونه ندی خویانه وه پرسیاریان له فیرعه ون کرد: ﴿أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ فِي الْهَتَكِ﴾ (الأعراف: ۱۲۷).

واته: "ئایا واز له (موسا) و قه ومه که ی ده یینیت، تا ئاوا خراپه کاری له ولّتا بلا و بکه نه وه و واز له په رستنی تو و خواجه کانت به یین؟"

به پیچه وانه ی ئه مانه وه، موسولمانه که ی (خانه واده ی فیرعه ون) که باوه ری

خوایه تی خوی گه وه هه بو که به دیه یینه ری بوونه وه ره، به لام ده یانوت: «فیرعه ون کوپی ناموون» که خواجه و لای خوی کردگاره له ناسمان!

فیرعه ون له م روانگه وه که وتبووه ئه و دوو هه له کوشنده وه که ده یووست به خاوه نی گه ل و خاوه ن ده سه لاتی بالا و په های دابنن که هه ر خوی مافی حاکمیتی (به سه ر هه ر سی لقه کانیه وه: یاسادانان و هوکمرانی و داوه ریکردن) هه بی، هه روه ها ئه ونده ش به پاک و پیروزی دابنن که به ناوی ئه وه وه هه ندیک خواپه رستی بکه ن و قوربانیش بو ئه و بکه ن].

به په‌یامی سه‌ییدنا موسا (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) هینابوو، پیتی فه‌رموون:
﴿تَدْعُونِي لَأَكْفُرُ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ (غافر: ٤٢).

واته: "ئیه من بانگه‌یشتی کافر بوون ده‌که‌ن، ده‌تانه‌وێت به‌ نه‌زانی بکه‌ومه
شیکردنه‌وه و هاوه‌ل بو خوا په‌یدا بکه‌م؟!"

ئه‌گه‌ر له‌م دوو ئایه‌ته‌ ورد بینه‌وه به‌لگه‌ی میژووپی و ئاسه‌واری نه‌ته‌وه
کو‌نه‌کانی میسری سه‌رده‌می فیرعه‌ونی بخه‌ینه‌ پال، بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که
فیرعه‌ون و نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌ مانای یه‌که‌م و دووه‌می وشه‌ی (الرب)، هاوه‌لیان بو
خوی گه‌وره‌ په‌یدا کردبوو و بت و سه‌نه‌میان کردبووه‌ هاوه‌لی خوی گه‌وره
ده‌یانپه‌رستن!

دیاره، ئه‌گه‌ر فیرعه‌ون خوی به‌ په‌روه‌ردگاری سه‌رووی جیهانی سروشت
دابنايه، واته: وای ده‌ربخستایه که له‌م جیهانه‌دا زاله به‌سه‌ر سیستمی هو‌کاره‌کان
و بی‌جگه‌ له‌و هیچ خودایه‌کی تر نه‌بی‌ت له‌ ئاسانه‌کان و زه‌ویدا، ئه‌وا به‌ هیچ
جو‌ریک بت و سه‌نه‌می نه‌ده‌په‌رست.

٢. فیرعه‌ون به‌ سه‌ییدنا موسای (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) وت ﴿قَالَ
لَئِنْ أَتَيْتَ آلِهَاتِي لِأَجْعَلَكَ مِنْ الْمَسْجُونِينَ﴾ (الشعراء: ٢٩).

واته: "ئه‌گه‌ر خودایه‌کی تر، جگه‌ له‌ من بگرت و بی‌په‌رستیت، به‌ دلناییه‌وه
به‌ندت ده‌که‌م."

فیرعه‌ون له‌وه‌دا مه‌به‌ستی ئه‌وه نه‌بوو که هه‌رچی (آلهة) هه‌بی‌ت غه‌یری
خوی په‌تیان بکاته‌وه، به‌لکوو مه‌به‌ستی: پووچکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازی سه‌ییدنا
موسا (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) بوو.

که سه‌ییدنا موسا (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بی‌ت) ئه‌وه‌ی روون ده‌کرده‌وه
ده‌سه‌لاتی خودا، نه‌ک هه‌ر له‌سه‌رووی سروشته‌وه‌یه، به‌لکوو تاکه‌ خاوه‌نی

فەرمانکردن و بەرھەڵستیکردنە، بە مانای سیاسی و شارستانیەتی خواوەنی دەسەڵاتی زāl و سەرورەییە؛ فیرعەون بە قەومە کە ی وت: "وا نازانم، جگە لە من، خودایەکی ئاوا هەبێت کە موسا باسی لێوە دەکات." لەم روانگەوێ هەرەشەشی دەکرد.

ئەوێ لەم ئایە تانەوێ دەردە کەوێت و بە لگەی میژوویی و شوێنەواری نەتەوێ کۆنە کان پشتگیری دە کەن ئەوێ کە: فیرعەونە کانی میسر، نە ک هەر خۆیان بە فەرمانرەوای هەر بەرز دادەنا، بە لکوو خۆیان بە پاک و پیرۆز و بەرپز دادەنا، ئەویش بە هۆی خۆ دانە پالی بت و خوداوەندە کان؛ ئەوێشیان بو ئەوێ بوو، خۆیان بگەیهنە ناو دڵ و دەروونی خەلکە رەشوکییە کە و بەسەر گیانیاندا زāl بن.

۳. بانگەشە فیرعەون بو خودایەتیە کە ی ئەوێ نەبوو کە بلیت: بەسەر یاساکانی سروسەدا زāl و من سروشت بەرپۆوە دەبەم، بە لکوو مەبەستی لێی: بواری حاکمیتی و سیاسی بوو (بە مانای سییەم و چوارەم و پینجەمی وشە «الرب»)، وای دادەنا کە مادام ئەو سەرۆکی بالā و گەورە هەر بەرزی میسرە و خواوەنی خاکی (میسر)ە و بەرو بوومیشی هیی ئەوێ! ئیتر دەیوت: "کە وا بێت، هەر خۆم مافی ئەوێ هەیه هەلسوورپنەر بم تیاند، چونکە خۆم کەسایەتیە مەرکەزییە کە ی ولاتم کە بنچینە ی پیکەوێ گریدانی میسر. بۆیە نابیت هیچ یاسایەکی دی، جگە لە یاساکانی من بەرپۆوە بیری." بنەما و بنچینە ی داواکە ی فیرعەون بە دەرپرینی قورئان بەم شیوەیە بوو:

﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَتَقَوَّمُ إِلَيْكَ مِصْرٌ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِ أَفْلا بُصْرُونَ﴾ (الزخرف: ۵۱).

واتە: "فیرعەون بە ناو قەومە کە ییدا پای گە یاند: ئەرێ قەومە کەم! مە گەر مۆلک و دەسەڵاتی میسر هەمووی هیی من نییە؟!

ئه‌دی ئه‌و پرووبار و جۆبارانه به ژێر کۆشکه که‌ی مندا نارۆن؟!

ئایا نابینن چ ده‌سه‌لاتێکم هه‌یه‌؟!

ئه‌و بناغه‌یه‌ش که بانگه‌وازی په‌روه‌ردگارێتییه که‌ی نه‌مروودی له‌سه‌ر
بنیات نرابوو، هه‌ر ئه‌مه‌ بوو که خوای گه‌وره له سوره‌تی (البقرة: ۲۵۸) دا باسی
ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ﴿الْمُرَّةِلَى الَّذِی حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِی رَبِّهٖ اَنۡ اَتٰهُ اللّٰهُ
الْمَلٰٓئِکَۃُ﴾ (البقرة: ۲۵۸).

واته: "ئایا هه‌والی ئه‌و که‌سه‌ت پێ نه‌گه‌یشتوو که ده‌رباره‌ی
په‌روه‌ردگارێتی موناقه‌شه‌ی له‌گه‌ڵ «ئیه‌راهییم» دا ده‌کرد؟ ئه‌وه‌ش به‌هۆی
به‌خۆنازین و له‌خۆباییبونی بوو به‌و ده‌سه‌لاته‌ و مۆلکه‌ی که هه‌ر خوای گه‌وره
پێی به‌خشیبوو!"

۴. سه‌ییدنا موسا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) به‌ فیرعه‌ون و
داروده‌سته که‌ی ده‌فه‌رموو:

● هیچ په‌روه‌ردگار و په‌رستراویک نییه شایانی خوایه‌تی بی‌ت، جگه‌ له
خوای گه‌وره.

● ته‌نیا خوای گه‌وره هه‌موو سیفه‌ته‌کانی (الرب)ی هه‌یه که خاوه‌نه و له
پرووی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌وه، هه‌ر ده‌بی‌ت گوپرایه‌لیی ئه‌و بکری‌ت و
ده‌ستوور و یاسای حوکمرانی و ئاراسته‌ی ژیان، هه‌ر ده‌بی‌ت له‌ دینی خوای
گه‌وره وه‌ربگری‌ت و بچه‌سپێنری‌ت.

۵. خوای گه‌وره سه‌ییدنا موسای (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) به
موعجیزه و به‌لگه‌ی پێغه‌مبه‌رێتییه‌وه نارد، تا فه‌رمان و به‌ره‌هه‌لستییه‌کانی
وه‌حییی خواپی [عه‌قیده و عیباده‌ت و شه‌ریعه‌ت] به‌ فیرعه‌ون و
ده‌ستوپێوه‌نده که‌ی و قه‌ومه‌که‌ی خۆی و قه‌ومی فیرعه‌ون رابگه‌یه‌نی‌ت، داوای

له هه مووان ده کرد که دینی خوای گه وره وهر بگرن و گوپرایه لی بۆ سه ییدنا مووسا (سه لامی خوای له سه ر بیّت) دهر بپرن [به مانایه کی تر دید و پری و ده ستور و یاسا و بزوات و هه لویستی فیرعه ون و قییه می کومه لایه تی و داب و نه ریتی جاهیلیانیه قهومی فیرعه ون واز لی به پین و به رنامه خواییه که له سه ییدنا مووسا (سه لامی خوای له سه ر بیّت) وهر بگرن و بیسه لپین و بیچه سپین]، به لام فیرعه ون و سه رانی حکومه ت و ده سه لاتدار و کار به ده ستانی؛ سه ر سه ختانه به ره له ستیان کرد و وتیان: مووسا و هاروون هاتوون، تا میسرمان له بن ده ست دهر به پین و ده ستور و یاسا و دین و شارستانیان بگورن و «فه ساد» بلا و بکه نه وه!

خوای گه وره ئه م کیشه سه ره کییه مان زور به رو شنی ده خاته به رده ست و ده فه رمویت:

﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾﴾
 (الدخان: ۱۷ - ۱۹).

واته: "پیش ها وه لپه یدا که رانی قورپه یش، فیرعه ون و قهومه که یه مان تا قی کرده وه، کاتیک که مووسام بۆ ره وانه کردن که نیردراویکی به پریز و پیاویکی خانه دان بوو، فه رمووی: هو به نده کانی خوای گه وره! به ره و من بین، وهر نه پریزمان، من نیردراویکی ده ستپاکی خوای گه وره م، خو به زل مه زانن و لووتبه رز مه بن به وهی که وه حیی خوای گه وره قه بوول نه که ن و حوکه کانی جیه جی نه که ن؛ من به لگه و نیشانه ی راستی و ه حیی خواییم بۆ هینان. " [ئاشکرایه که داوای موسولمانبوون و وهر گرتنی ناراسته ی و ه حیی خوایی و قه بوولکردنی رپیه ریتی جیه نابی (سه لامی خوای له سه ر بیّت) ده کات].

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوْهُ أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٢٧﴾﴾ (هود: ۹۶ - ۹۷).

واته: " (مووسا) مان به به لگه و نیشانه کانی خۆمانه وه بۆ فیرعه ون و دارودهسته که ی نارد، به لām ئەوان گویان به بانگه وازه خوايیه که نه دا و شوین فەرمانی فیرعه ون که وتن: (بێگومان) فەرمان و پێی فیرعه ون چه وت و لار بوو، عاقلانه نه بوو.

۸. جووله که و دیانه کان:

ئەمانه هیچ گومانیان لێ ناکریت که باوه پریان به خودای جیهانیان نه بوو ییت، یان باوه پریان به خودایه تی و پهروه ردگار ییتی «الله» نه بوو ییت، هه ر ئەوه به سه بۆ به لگه ی باوه پریونیان که قورئان به خاوه ن په یامی ئاسمانیان داده نیت، به لām ئەو پرسیاره ی به میشکی توێژه ره وه دا دیت ئەوه یه: ده بیته ئەو لادانه عه قایدی و کرده وه ییانه چی بن له باوه پریاندا به پهروه ردگار ییتی خوی گه وه که وای لێ کردوون له ریزی گومرایاندا هه ژمار کراون؟

وه لāmی کورتی ئەم پرسیاره، هه ر له قورئاندا هه یه، بۆ نمونه: که خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (المائدة: ۷۷).

واته: "به جووله که و دیانه کان که خاوه نی کتییی خودایین بلی: ناره وایانه زیده پڕۆیی له دینه که تاندا مه که ن و شوین هه وا و هه وه سی که سانیک مه که ون که پیشتر گومرا بوون و خه لکی زۆریشیان له گه ل خۆیاندا گومرا کرد و له راسته پێ ده رچوون."

له م نایه ته دا ده رده که ویت که گومرایی ئەوانه ش له بنچینه و بنه په تدا، هه ر هه مان ئەو گومراییه یه که قه ومه کانی پیشتر تیی که وتبوون، سه رباری ئەمه ش گومراییه کی تره که زیده په رویی بوو له ئاییندا.

ئێستا ئیمه ده بینین که چۆن دوا ی ئەوه، قورئان ئەو شیوه گشتیه زیاتر

پوون ده کاته وه که ده فەرمویت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ (التوبة: ۳۰).

واته: "جووله که کان وتیان: «عوزهیر» پیغه مبهەر کورپی خوایه، دیانه کانیش وتیان: «عیسا» کورپی خوایه!"

یان که ده فەرمویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ (المائدة: ۷۲).

واته: "ئهوانه ی که وتیان: خودا خودی «عیسای کورپی مەریەم»ه، بهو قسه یه یان کافر بوون.

عیسا فەرمووی: ئه ی به نی ئیسرائیل! ته نیا خودا بپه رستن که پهروه ردگاری منیش و ئیوه شه."

ههروه ها: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾﴾ (آل عمران: ۷۹ - ۸۰).

واته: "ناگونجیّت و ناشیّت که سیک که خودای گه و ره کتییی بو بنیریّت و هوکمپانی بداته دهست و پیغه مبه ریتی پی ببه خشیّت، به خه لکی بلیّت: وهرن ببه به نده ی من، له جیاتیی ئه وه ی ببه به نده ی خوای گه و ره! به لکوو پپیان ده لیّت: ببه به نده ی خوای گه و ره و خواویست بن، چونکه ئیوه کتییی خوای گه و ره ده خوینن و خه لکیشی لی فیر ده که ن. بو ی نییه و نا کریت و ناشیّت فەرمانتان وای پی بدات که فریشته و پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ر بیّت)

بکه‌ن به په‌روه‌ردگاری خۆتان و له جیاتیی خوای گه‌وره‌یان دانین. چۆن دواى
موسولمانبوونتان فه‌رمانی کافربوونتان به‌سه‌ردا ده‌ده‌ن؟! "

له‌م ئایه‌ته‌وه ده‌رده‌که‌وێت که قه‌ومه‌ خاوه‌ن په‌يامه ئاسمانیه‌کان (جووله‌که
و دیانه‌کان) گومراپیان له‌وه‌دا بوو که:

یه‌که‌م: زیاد له‌ سنووری سروشتی ریزیان له‌ پینغه‌مبه‌ران و فریشه‌ و
پیاوچاکان ده‌گرت، راسته‌ به‌ هۆی پله‌ و پایه‌ تاییه‌ته‌ دینییه‌کانیانه‌وه‌ شایانی ریز
لێ گرتن، به‌لام شوینکه‌وتووای ئه‌م دوو ئایینه‌، ئه‌وانیان ئه‌وه‌نده‌ به‌رز
ده‌کرده‌وه‌، تا ده‌یانگه‌یانده‌ ئاستی خودایه‌تی و هاوه‌لیتی خوای گه‌وره‌ و به‌شدار
له‌ هه‌لسوهراندنی ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌دا!

ئینجا ئه‌مه‌ سه‌ری ده‌کێشا بۆ هانا بۆ بردن و په‌رستیان، چونکه‌ وا حاڵی
بووبوون که ئه‌م به‌ریزان له‌ دیوی سروشته‌وه‌، لای خوای گه‌وره‌ به‌شیکیان له
سیفه‌تی خوایه‌تی و به‌شیکیان له‌ ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگاریتیدا هه‌یه‌، وایان
ده‌زانی که ئه‌وانیش ده‌توانن بیانپاریزن و یارمه‌تیان بدن و لێیان خۆش بین!

دووه‌م: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ (التوبة: ۳۱).

واته: جووله‌که‌ و دیانه‌کان حیبر و راهیب (پیاوانی دینی)ی خۆیانیان له‌ بری
خوای گه‌وره‌ دانابوو، کربوویانن به‌ خودای په‌روه‌ردگاریان به‌وه‌ی که
کربوویاننه‌ قسه‌رویشتوو، به‌وه‌ی که گه‌یانده‌بوونیاننه‌ راده‌یه‌ک چیان
بویستایه‌، هه‌لایان ده‌کرد و چیان نه‌ویستایه‌ هه‌رامیان ده‌کرد و به‌ ئاره‌زووی
خۆیان شتیان لێ قه‌ده‌غه‌ ده‌کردن و شتی تریان بۆ رێ پێ ده‌دان و فه‌رمانیان پێ
ده‌دان که بیانکه‌ن؛ بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان له‌ کتێبه‌کانی خوادا هه‌بووێت، هه‌ر
ئه‌و حیبر و راهیبه‌نه‌ش بوون که به‌نامه‌ و رێپاز و داب و نه‌ریتیان بۆ
خه‌لکه‌کیان دیاری ده‌کرد!

به‌م شیوه‌یه‌ ئه‌وانه‌ که‌وتنه‌ ناو ئه‌و دوو جووره‌ گومراپیه‌ی که پێش ئه‌وان

قهومه کانی (سه ییدنا نووح - سه لامی خوای له سه ر بیّت - و عاد و سه موود و خه لکی مه دیه ن و قهومی سه ییدنا ئیبراهیم - سه لامی خوای له سه ر بیّت - و ئەوانی تر) تیی که وتبوون که فریشته و پیاوچا کانیان کردبوو به هاوه لی خوای گه و ره، چ له و لایه نه وه بوو بیّت که باوه ریان وا بوو: فریشته و پیاوچا که کان له و دیو سروشته وه زال و ده سترۆیشتون و هه ندیک سیفاتی پهروه ردگار تیی خوای گه و ره یان هه یه، چ له و لایه نه وه بوو بیّت که باوه ریان وا بوو: ئەم بهر پزانه مافی پهروه ردگار تییان له لایه نی سیاسی و کۆمه لایه تی و لایه نی تره وه هه یه.

ئاوا هه موو بنه ما کانی سیاسه ت و ده ستوور و یاسا و شار ستانی تی و کاروباری کۆمه لایه تی و ریسای ره وشت و داب و نه ریتیان له و مرۆفانه وه وه رده گرت، بی گویدانه ئەوه ی ئاخۆ خودای گه و ره پیی به شتی وا داوه، یان نا؟! یان ئایا بریار و یاسا و ریسای ده سه لاتداره کانیان، له گه ل وه حیی خوا ییدا یه ک ده گر نه وه، یان نا؟!

تا گه یشتنه ئەو ئاسته گومراییه ی که قورئانی پیروژ ده رباره یان فه رمووی:

﴿الْمَرَّتْ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾
(النساء: ۵۱).

واته: "ئایا نابینیت ئەوانه ی پشکیک زانستیان له کتیی ئاسانی (له ته ورات) پی درابوو، باوه ریان به جیبت (بت و جادوو گه ری) و تاغووت (حوکمی یاسا و داوه رانی) هینابوو؟!"

وشه ی «جیبت» وشه یه کی گشتگیره، بۆ هه موو شتیکی سووک و ناحه قی و بی ناوه پۆک به کار دیت، وه کوو: (سیحر و هه والدان غیب و ره شبینی و گه شبینی و کاریگه ربی به دهر له هۆکاره سروشتیه کان).

«تاغووت» یش بریتییه له و که سه ی، یان له و چینه که سه ی، یان له و داوه ر و سه ره رشتیارانه ی له حوکم کردن، یان له داوه ریکردندا له رپیازی خوای گه و ره لایانداوه و سنووری به ندایه تییان بۆ خوای گه و ره به زاندوو و داوای خواهیه تی؛ یان پهروه ردگار تییان کرد بیّت.

جا جووله که و دیانه کان تووشی ئەو دوو جوړه گومراییه بوون که باسەمان کردن، ئیدی هەرچی بیروبۆچوونی پروپوچ و ئەفسانەیی ئەو کاتە هەبوو، خرایە ناو دڵ و میشکیانەوه و بەرە بەرە داخزانە ئاستی بەندایەتی (عبودییه تی) سەتەمکار و سەرۆک و گەورە لادەرە کانیانەوه که بە ئاشکرا سنووری بەندایەتیان بۆ خۆی گەورە بەزاندبوو و لێی یاخی بووبوون.^(۱)

۹. هاوه‌لپه‌یدا که رانی عه‌ره‌ب:

موشریکانی عه‌ره‌ب، نه‌ک هەر باوه‌ریان به‌ بوونی خۆی گەورە هەبوو، به‌ لک‌وو ده‌یانزانی که «الله» به‌ دیه‌ینه‌ر و په‌روه‌ردگار و خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی بیسنووری ئەم بوونه‌وه‌ریه‌، به‌ بته‌ کانیشیانەوه؛ ملکه‌ چیشیان بۆ خۆی گەورە ده‌رده‌ب‌ری به‌و سیفه‌ته‌ی که خوايه‌ و په‌روه‌ردگار، بۆیه‌ له‌ کاتی ته‌نگانه‌دا په‌نایان ده‌برده‌ به‌ر و نکوولییان له‌وه‌ نه‌ده‌ کرد بیپه‌رستن و ملکه‌چی ببن. ده‌رباره‌ی خوا به‌ته‌ کانیان له‌و باوه‌ره‌دا نه‌بوون که ئەوانه‌ به‌ دیه‌ینه‌ری بوونه‌وه‌ر، یان رۆزیده‌ری مرو‌ف بن. باوه‌ریشیان وا نه‌بوو که بته‌ کانیان ده‌بیت کاروباری سیاسه‌ت و یاسا دا‌رشتن و به‌رپۆه‌بردنی کاروباریان له‌ده‌ستدا بیت.

واته: بته‌ کانیان چاوساغيان بن. ئەم ئایه‌تانه‌ ئەوه‌ پروون ده‌که‌ نه‌وه: ﴿قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ يَمْدُهُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾ بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ (المؤمنون: ٨٤ - ٩٠).

واته: "بفه‌رموو: ئەم زه‌وییه‌ و ئەوانه‌ی له‌سه‌ری ده‌ژین، هیی کین، ئەگەر

^(۱) ئینحرافی هەموو قەومەکان له‌ نه‌ناسینی خۆی گەورە، یان له‌ په‌رستیدا، یان له‌ مافی حاکمیتییدا بوو، ئاخ‌ر بۆیه‌ زیاتر له‌ (٢٠٠٠) ئایه‌تی قورئان له‌سه‌ر عه‌قیده‌که‌یه‌! (کرێکار)

ده زانن؟! ده لاین: هیی «الله» یه، بفرموو: ئه دی بۆچی بیریک ناکه نه وه؟! بفرموو: کچی به دیه پنه ری هه وت ئاسمان و ئه وه عه رشه گه وره یه؟!

ده لاین: «الله» یه! بفرموو: ده ی باشه بۆچی سللی لئی ناکه نه وه و ترستان له دلدانیه؟! بفرموو: کچی خاوه ن ئاسمانه کان و زه مینه و هه لیانده سوو پرنیت که دالده و په نا ده دات و موحتاجی که س نییه په نای بدات، ئه گه ر راست ده که ن و ده زانن؟

هه ر ده لینه وه: «الله» یه که هه موو شتیکی به دهسته، بفرموو: ئه دی بۆچی له حه ق لاده دن و خۆتان فریو ده دن به په رستنی بتی دارو به ردین؟ ئیمه هه موو شتیکی حه قمان بۆ ناردوون، به لام ئه وان خۆیان درۆزنن."

- ﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾ (الإسراء: ٦٧).

واته: "کاتییک له ناو ده ریادا ده بن و ترسی خنکان و فه وتان روو به پرووتان ده بیته وه، ئه وانیه هاواریان ده کردنی، وه کوو خۆتان ویلی دووی فریاد په سییک ده بن، ئه و جا دلنیا ده بن که جگه له خوای گه وره هیه یه کییک نییه بیت به هانا تانه وه و قوتاریان بکات؛ که چی هه ر به وه نده ی ده گه نه و شکانی و هه ست ده که ن قوتار بوون، پشت ده که نه وه خوای گه وره و ئاو پریک له وه حی ناده نه وه! به راستی مروث سه رکه ش و ملهو و کو فرانه بژی ره."

- هه نه جه تی په رستنی بته داتاشراوه کانیشیان ئاوا روون ده کرده وه:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر: ٣).

واته: "ئه وانیه که له جیاتی خوای گه وره سه ره رشتیار و پشتیوانیان بۆ خۆیان دانا وه، ده لاین: بۆیه ده یان په رستین، تا پله یه ک له خوای گه وره نزیکمان بکه نه وه، بۆ ئه وه ی داوای لیخو شبو و نمان له خوای گه وره بۆ بکه ن."

- ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس: ۱۸).

واته: "بتپه‌رسته‌کان ده‌لین: ئەوانه (خواکانیان) تەکارمانن له لای خوای گه‌وره!"

- موشریکانی عه‌ره‌بی پیش ئیسلام، خۆیان کاروباری سیاسی و جه‌نگ و ناشتی و یاسایی حوکم و داوه‌ریی نیوانیان و داب و نه‌ریتی کۆمه‌لگه‌که‌ی خۆیانیان پێک ده‌خست، چونکه ده‌یانزانی که بته‌کانیان ئەو کارانه‌یان پێ ناکریت.

بۆیه قورئان داوای لێ کردن که به‌رنامه و پێنهایی خوای گه‌وره وهر‌بگرن، پێی فهرموون: ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُنَبَّعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ (یونس: ۳۵).

واته: "بفه‌رموو: ئایا بتی واتان هه‌یه پێنهایی بکات بۆ پێی راست؟! بفه‌رموو: خوای گه‌وره پێنهایی حه‌ق و حه‌ق‌خوازی ده‌کات. باشه، ئەوه‌ی پێی راست نیشان ده‌دات و حه‌ق ده‌ناسینیت، شایانتره شوین فەرمانه‌کانی بکه‌ون، یان ئەوه‌ی که پێنیشانده‌ر نییه و خۆی پێویستی به پێنیشاندانه؟! ئەمه چۆن په‌فتاریکه که خوای بالاده‌ست و بته‌کانتان وه‌کوو یه‌کن له لاتان؟!"

- دوا‌ی ئەم ناساندنه‌ی دید و تێپروانییان بۆ خوايه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی، قورئان ئەوه ده‌سه‌لمینیت که عه‌ره‌به‌کانی سه‌رده‌می جاهیلییه‌تی یه‌که‌م (زه‌مانی وه‌حی) که‌وتبوونه دوو جو‌ر گوم‌پاییه‌وه و هه‌ر ئەوانه‌ن که قه‌ومه‌کانی پیش ئەوانیشی تی که‌وتبوو:

۱. ئەوان چه‌ندین بتی داتاشراویان کردبوو به‌هاوه‌لی خوای گه‌وره و هه‌ندیکیشیان فریشته و جنۆکه که باوه‌ریان وا بوو: ئەمانه‌ش له هه‌ندیکی

لایه نه وه سیفه تی پهروه دگاریتییان تیدایه، وه کوو ئه وهی که ده توانن دوور له جیهانی هۆکار (عالم الأسباب والعلل) کارگێری هه ندیک دیاردهی سروشتی و گهردوونی هه لّسوورپنن که به خه لکی ناکریت. ئه م باوه ربوونه شیان وای لّی کردبوون که هانا و هاواریان بۆ بهینن و خواپه رستییان بۆ ئه نجام بدهن و پشتیان پّی به ستن! بۆیه له جیاتیی ئه وهی له خوای گه وره پپارپنه وه، له م بتانه ده پارانوه!

۲. له مافی پهروه دگاریتیی خوای گه وره، له دیاریکردنی به رنامه و دارشتنی یاسا و شه ریهت و ئاراسته کردنی سیاسهت و یاسا و پّسای شارستانی و لایه نی هاوشیوه دا، بیریان بۆ ئه وه نه ده چوو که ئه مانه ش مافی خوای گه ورن که پهروه دگار و خاوه ن و بالاده ست و زانا و دانا به.

بۆیه ئه م مافه یان دابوو به سه روک هۆز و پیاوانی دینی و گه وره کانیا، تا به رنامه و یاسای به رپوه بردنی سیاسهت و ئاراسته ی کومه لگه که یان دابپژن. واته: ئه م که سایه تییه ده سه لاتدارانه یان، له م لایه نه شه وه له جیاتیی خوای پهروه دگار داناوو و کردبوویانن به خوای خویان.

خوای گه وره به سه دان ئایه تی قورئان، ئه م دید لّیلیه عه قایدیه و پّی ویلیه سیاسیه ی روون کردووه ته وه.^(۱) یه کیک له و ئایه تانه ی باسی شیرکی خوایه تی ده کات، ده فهرمویت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونََنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَبْتَونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (یونس: ۱۸).

واته: "جگه له خوای گه وره، شتگه لّیک ده په رستن که نه زیانیان لّی دوور ده خه نه وه و نه سوودیان پّی ده گه یه نن. ده شلّین: ئه مانه تکاکاری لای خوای گه وره مانن! به فهرموو: باشه ئیوه که زانیارییه ک به خوای گه وره ده گه یه نن که

^(۱) زیاتر له (۵۰۰) ئایه تی قورئان له سه ر حاکمّیتی و سیاسهت و ده ستوور و یاسایه.

ئەو نە لە ئاسمانەکان و نە لە زەمیندا نە یزائیت؟! پاکی و بیخەوشی بۆ خوای گەوره لەو هی که ئاوا هاوێلی بۆ دادەنێن.

- سەبارەت بە جۆری دووهم لە گومراپیان، قورئانی پیرۆز بە چەندین ئایەت شایەتیی ئەو دەدات که بە نەزانی و بە پێی هەوا و هەوێس و بەرژەوێندی گەوره کانیان، یاسا و پێسا و داب و نەریتیان دادەپرشت و پێوهی پابەند دەبوون.

خوای گەوره دەفەرموێت: ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُهُمْ لِيُزْذَوْهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ﴾ (الأنعام: ۱۳۷).

واتە: "هەر ئاوا گەوره پیاوان و سەرۆک هۆزه کانیان، زیندەبە چالکردنی کچه کانیان لای خەڵکە که پەسەند کردبوو، یان کورە کانیان دەکرد بە قوربانی بۆ بته کانیان و سەریان دەپرین! بۆ ئەو هی بە فەوتانیان بدەن و دینه که شیان (دینه که ی سەیدنا ئیبراھیم - سەلامی خوای لەسەر بیّت) لێ تیکە لۆپیکە ل بکەن."

ئەو هی لەم ئایەتە دا دەردە کهوێت ئەو هی که مەبەست لە وشە ی (شرکاء): بت و سەنەمە کانیان نییە، بە لکوو مەبەست لێی: ئەو سەرۆک خێل و گەوره پیاوانە یانە که کوشتنی منداڵە کانیان لێ کردبوون بە یاسا و لایان جوان کردبوون، ئەم رەفتارە زالمەنیان تیکە ل بە دینی سەیدنا ئیبراھیم (سەلامی خوای لەسەر بیّت) کردبوو، ئاوا ئەو سەرۆک و دەسەلاتدارە نیان کردبوو بە هاوێلی خوای گەوره لەو دا که مافی یاسا دانانیان پێی دا بوون و دانیان بەو دا نابوو که ئەو گەورانیان شایانی ئەو نە بە پێی زانی و ئارەزوو و بەرژەوێندی؛ بەرنامە ی ژیان و یاسای شارستانی و ئاراستە ی کۆمە لایە تی و پێسای رەوشت و ئە حکامی دینیان بۆ دا بنێن.

﴿أَمْلَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾ (الشوری: ۲۱).

واته: "یان دیاره چهند هاوبه شیکیان (وه کوو هاوه لی خوا ی گه وره) داناوه که مافی یاسا و رپسا دارشتنیان داونه تی، تا رپبازی ژیانیان بو دیاری بکه ن و یاسای وایان بو دابرژن که خوا ی گه وره رپی پی نادات. مه به ستیانه خه لک له سهر دینی خوا نه مین!"

ئه وه ی لیره دا ده رده که ویت ئه وه به که سه روک و گه وره پیاوانیان به برنامه و ده ستور و یاسایان وه کوو دین داده نا، خه لکه که یان وا لی کردبوو به پیرۆزیان دابنن و توند پیوه ی پابه ند بن.

ئه م به برنامه داناوه خوی هاوه ل په یدا کردنیکی روون و ناشکرایه که له خوایه تی (إله)، (الاهی) و په روه ردگاریتی (الربوبیة) دا بو خوا ی گه وره یان داناوه، باوه ربوونیشه به شیاویتی ئه م (شرکاء) نه یان.^(۱)

۴. بانگه وازی قورئان ده رباره ی په روه ردگاریتی خوا ی گه وره:

له م لیکۆلینه وه یه وه روون ده بیته وه، ئه و قه ومانه ی که قورئانی پیرۆز به گومرا و سه رلێشیواو و زالم و ئاشووبگیری ناساندوون، هه ر له کۆنه وه و تا

^(۱) سه یید قوتب (په حمه تی خوا ی لی بیت) ده فهرمویت: لادانی عه ره بی سه رده می جاهیلی له رپگهی یه کتاپه رستی له بواریکی تری غه یری بواری بیروباوه ریشدا ده رده که ویت، ئه ویش بواری: یاسا و رپسا دارشتن و ئاراسته ی ده سه لات و فه رمانه وایه تیبه که ئیسلام به سیما و سیفه تیکی تری یه کتاپه رستی و نیشانه ی موسولمانیتی دانه نیت.

ئه وان حوکمیان به داب و نه ریتی جاهیلییه ده کرد که له فه توا و پریری فالچییه کان و سه روک خه لکه کان و موشریکه گه وره کان و پاشاوه ی نه ریتی باب و باپیرانیان پیک هاتبوو.

ئه وه ی جیی سه رسورمان بوو ئه وه بوو که ئه م یاسا و داب و ده ستوریه یان به «شه ریه تی خوا ی گه وره» و «دینی سه ییدنا ئیبراهیم (سه لامی خوا ی له سه ر بیت)» ده زانی! ئیسلامیش بو ئه وه هات خواپه رستی و هه موو ئه و کاروبارانه بو شه رع و ده سه لاتی خوا ی گه وره بگپرتیه وه.

ئه وه ش بوو، مانا و کرۆکی واقعی و عه مه لی (لا إله إلا الله). بروه: (مقومات التصور الإسلامي / ل ۱۰۹). (وه رگپر)

کاتی هاتنه خواره وهی قورئان، قهومیکیان تیدا نه بوو باوه پری به خوای گه وره نه بوو بیئت؛ مله جه پرهشیان نه ده کرد له سه ره ئه وهی که خوای گه وره، په روه ردگاریشه، به لام هه موویان له وه دا گو مپا بوو بوون که مانا کانی وشه ی (الرّب) یان بهش بهش کرد بوو، له هه ره بهشیکیشیاندا هاوه لیان بو خوای گه وره دانا بوو؛ وه کوو باسه مان کرد که تیگه یشتیان له (الرّب) له دوو لایه نه وه هه له بوو:

یه که م: مانا کانی: په روه ده کردن و به دیه پنهان و ئاگا ئی بوون و پاراستن و جیه جیکردنی پیداو یستییه کانیان و... هتد، له و دیوی یاسای سروشتیه وه، له توانای خوای گه وره و مافی ئه ودان، ئه مه لای ئه مان مانایه کی تری هه بوو.

ئه وان هه رچه نده ته نیا «الله» یان به په روه ردگاری هه ره به رزی خو یان داده نا، به لام له گه ل ئه ودا باوه پریان و باوو که: پیغه مبه ران و پیاو چاکان و پیشه وایانی دین و فریشته و جنۆ که و ئه ستیره گه رۆ که کان، هیزه نادیاره کانیش بهشیکیان له و په روه ردگاریتییه ی خوای گه وره دا هه یه، چونکه ئه مانه هاوه ل و یارمه تیدهر و هاو بهشی خوای گه وره ن!

دووه م: ئه و مانایه ی که وشه ی (الرّب) ده یگه یه نیت، له لایه نی: فه رمان به چاکه کردن و پرێگرتن له خراپه و ده سه لاتداری و سه روه ریتی با لا و سه رچاوه ی پرێنمایی و مه رجه عییه تی هه موو ده ستوور و یاسایه ک و پریاریکی حاکمی ده ولت و بوون به جه مسه ری لی خرپوونه وه ی شارستانییه تی و داب و نه ریتی کۆمه لایه تی، ئه مانه لای ئه وان مانایه کی دیکه یان هه بوو. به پیی مانا کردن و بوچوونی ئه وان، یان ئه وه یه که باوه پریان و باوو که که سایه تی مرؤف، خو ی په روه ردگاره، نه ک خوای گه وره؛ یان ژیرباری په روه ردگاریتی ئه و که سایه تی یانه ده بوون، له بواره کانی: شارستانی و سیاسه ت و داب و نه ریتی کۆمه لایه تیدا.

له پال ئه ودا که باوه پریکی نه زه ریی بی کرده و یان هه بوو به وه ی که «الله»

پەروەردگارە! ئەوەش ئەو گومراییه بوو کە پێغەمبەرە (سەلامی خویان لەسەر بێت) بۆ لادان و پادانی دەنێردان.

تەوهری بانگه‌وازی هه‌موویان ئەوه بوو کە وشە (الرب) بە هه‌موو ماناکانییه‌وه لێک بدەن‌وه و بیسه‌لمێنن کە هیچ مانایه‌ک له‌و مانایانه نابیته‌ سیفه‌تی هیچ کەس و لایه‌نێک، سیستمی هه‌موو بوونه‌وه‌ر به‌ بنچینه و کرۆکی ئەو زاراوه‌وه‌ بنده کە خوای گه‌وره‌ به‌دی هێناوه، هه‌ر ئەویش به‌ پێوه‌ی ده‌بات و هه‌موو ده‌سه‌لاتێکی «بزاوت و سه‌روت» له‌ ده‌ست خودای تاک و بێ‌ئینه‌دایه‌.

جا مادام کەس ده‌ستی له‌ به‌ده‌یهێنانی ئەم گه‌ردوونه و سیستمه‌که‌یدا نییه و له‌ به‌پێوه‌بردن و هه‌ڵسو‌پ‌رانی‌شیدا هاوبه‌ش نییه‌..

کە وا بوو: ده‌بێت باوه‌ری ته‌واو به‌وه به‌یتریت کە ئەوانه به‌ فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ن و مافی ئەون، ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌ مه‌رکه‌زییه، هه‌ر ئەویش له‌و دیو بازنه‌ی سه‌روشته‌وه‌ پەروەردگارتانه، پەروەردگاریشتانه له‌ بواره‌کانی: دارشتنی به‌رنامه و ئیداره‌ی سیاسه‌ت و دیاریکردنی یاسا و پ‌رسی‌ای شارستانییه‌ت و په‌سه‌ندکردنی قیه‌م و نه‌ریت و په‌وشتدا، هه‌ر وه‌ک چۆن ته‌نیا خوای کردگار و پەروەردگار، په‌رسته‌راوتانه و هه‌ر ده‌بێت سوژده‌ بۆ ئەو به‌بن، هه‌ر ئەویشه‌ گیراکاری پ‌ارانه‌وه‌ کانتان؛ هه‌ر ئەو مایه‌ی پشتپێبه‌ستنه و دابینکاری پ‌یداو‌یستیه‌ کانتانه، هه‌ر وه‌ک چۆن ته‌نیا ئەو کردگار و خاوه‌ن و ده‌سه‌لاتدار و فه‌رمانه‌در و ناسینه‌ری چاکه و خراپه‌یه‌.

ئەم دوو مانا و چه‌مکه‌نی پەروەردگاریتی کە له‌به‌ر نه‌زانیتان لێکتان جودا کردوونه‌ته‌وه، له‌ پ‌استیدا ستوونی واتای خوایه‌تییه و تایبه‌ته به‌ خوای گه‌وره، بۆیه نابیته‌ هیچ کام له‌و مانایانه له‌وانی تری جودا بک‌ریته‌وه.

به‌ مانایه‌کی تر: نابیت به‌ هیچ یه‌کیک له‌و مانایانه‌ی (الرب)، هاوبه‌شێک بۆ خوای تاک و پاک داب‌ن‌ریت.

خوای گه‌وره به سه‌دان نایه‌ت ئه‌وه‌ی روون کردووه‌ته‌وه، هه‌ر وه‌ک چۆن ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ٥٤﴾ (الأعراف: ٥٤).

واته: "په‌روه‌ردگارتان ئه‌و خوا گه‌وره‌یه‌یه که ئاسمانه‌کان و زه‌ویی له ماوه‌ی شه‌ش رۆژدا دروستکرد، ئینجا له‌سه‌ر عه‌رش جیگیر بوو. خوای گه‌وره رۆژ به شه‌و داده‌پۆشیت و زۆر زوو رووناکییه‌که‌ی ده‌پچیته‌وه و رۆژ و مانگ و ئه‌ستیره‌کان به‌فه‌رمانی ئه‌و ژێربار کراون، مه‌گه‌ر نازانن که به‌ده‌یه‌تیا و فه‌رماندان له‌ده‌ست ئه‌ودایه و به‌س؟ مه‌زنای و پیرۆزی و خێر و فه‌ری په‌روه‌ردگاری جیهانیان، هه‌ر به‌زیاد بێت."^(١)

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ٣٢﴾ (يونس: ٣١ - ٣٢).

واته: "بفه‌رموو: کێ له‌ ئاسمان و زه‌ویدا رۆزیتان ده‌دات؟ کێ خاوه‌نی بیستن

^(١) ورده‌کارانه سه‌رنج به‌ده‌روه‌ نایه‌ته‌که: دوا‌ی ریزه‌ندی باسه‌کانی خه‌لقکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و شه‌و و رۆژ و خۆر و مانگ و ئه‌ستیره‌که هه‌ر هه‌موویان به‌فه‌رمانی ئه‌و ده‌جوولین، یان ده‌سه‌رون، دوا‌ی ئه‌وه:

١. (لَه) که‌خه‌به‌ره و پێش «مو‌به‌دا» که‌ی خستوه، تا به‌سه‌لمیت هه‌موو شتیکی مو‌به‌داکه (الخلق) له‌ده‌ست خۆیدا‌یه‌تی (سبحانه‌و‌تعالی).

٢. (الخلق) ی پێش (الأمر) خستوه، تا به‌سه‌لمیت که‌ ئه‌وی (خه‌لق) ده‌کات مافی (أمر) ده‌رکردنیشی هه‌یه، به‌لام ئه‌وه‌ی خه‌لق ناکات مافی (أمر) ده‌رکردنیشی ناییت.

٣. (خلق) کرداریتی و (أمر) فه‌رمایشته‌کانیته‌ی که‌ بریتییه له‌فه‌رمانی بوون و عیباده‌ت و شه‌ریعه‌ت و.. هتد. (کریکار)

و دیتنتانه؟ کئ زیندوو له مردوو بهدی دههینیت و مردوو له زیندوو
دهردههینیت؟ کئ کاروباری ئەم گەردوون و ژبانەیی بەدهسته و
هەلیاندهسوورینیت و هەر یه کهیان بهرهو مه بهستی خۆی دهبات؟

له وه لامدا دهلین: «الله». بفهرموو: ئەدی بۆچی له سزای ناترسن که ئاوا پشت
له بهرنامه کهی ده کهن! خوای گه وره پهروهردگاری حەقی ئیوهیه، دواى حەق
غەیری گومرایى نییه، ده سا بۆچی له حەق لادهدهن؟! "

﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصَرِّفُونَ﴾ (الزمر: ۶).

واته: "ئاهوه خوای گه ورهیه که پهروهردگاری ئیوهیه، هەر ئه و خاوهنی
هه موو شتی که و دهسه لاتداری بالایه تی، هیچ خوایه ک نییه که به حەق
بپه رستری، جگه له ئه و، ئیدی چۆن ئاوا له ریگای راست لادهدهن و غەیری ئه و
به خوای خۆتان دادهنین؟!"

﴿اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ (الأعراف: ۳).

واته: "شوین ئه و قورئانه بکه ون که له لایه ن پهروهردگارتانه وه بۆتان
هاتوو ده خوارى، شوین ریبارى غەیری ئه و مه که ون، غەیری خوای گه وره ش
مه که ن به مشوورخۆر و سه ره رشتیار و گه وره ی خۆتان."

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا
اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ (آل عمران: ۶۴).

واته: "ئهی خاوه ن په یامه ئاسمانیه کان! وه رنه سه ر وته راست و دروست و
په واکه ی نیوان ئیمه و خۆتان، وه رن با جگه له خوای گه وره، هیچی تر
نه په رستین و هاوه لی بۆ دانه نین، با هه ندیکمان خۆمان له وانی تر نه کهینه
پهروهردگار و یاسا و ریسای ژبان و بزوات دابریژین و خه لکی پیوه پابه ند
بکهین، له جیاتیی پابه ندبوون به په یامی خوای گه وره وه."

- ههروهه: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾﴾ (الناس: ١ - ٣).

واته: "بفهرموو: په نا ده گرم به خوای په روهردگاری خه لکی، ده سه لاتداری بالآ و په های خه لکی و خوای به حق په رستراوی خه لکی."

[ده بینیت چۆن باسی په روهردگار ییتی ده کات که ناسینی خوای گه ورهیه، پاشان باسی ده سه لاتتی بالآی بیسنووری که حاکم ییتی خوای گه ورهیه و ده بیت هه موو که سیک ته سلیمی بیت، ئینجا په رستراوی تییه که ی که هه ر خوی شایانی هه موو جوړه په رستشیکه].

- ئیمامی مه وودودی ئایه تی تریشی لیره دا به نمونه هیناوه ته وه، وه کوو: (هود: ١٢٣، الکهف: ١١٠، مریم: ٦٥، الأنبياء: ٩٢، الروم: ٢٦، ٢٨، ٣٠، فاطر: ١١، ١٣، ١٤، الزمر: ٥ و ٦٧، غافر: ٦١، ٦٢، ٦٤، ٦٥، الجاثية: ٣٦، ٣٧، المزمل: ٩).

* * *

به سه رنجدان لهم ئایه تانه ی سه ره وه ده رده که ویست که قورئان په روهردگار ییتی به رانبهر فه رمانه وایه تی و خاوه ندرایتی [و سه ره وریتی (ده سه لاتتی هه ره بالآ)]، واته: (sovereignty) به کار هیناوه، بۆمان باس ده کات که وشه ی (الرّب) بریتییه له: حاکم ییتی فه رمانه وای هه ره به رز و په ها (موتله ق) ی ئەم بوونه وهره و خاوه ن و ئاراسته وانی، تاک و ته نیا و بی هاوه ل و هاوبه شی ئەم بوونه وهره.

لهم دیده وه و له سه ر ئەم بنچینه و زه مینه یه که باوه رمان وایه: ته نیا خودای گه وره په روهردگاری ئیمه و په روهردگاری هه موو جیهانیانه، په روهردگار و

جیبه جیکاری داخواییه کانمانه، هه ر ئه ویش دابینکاری مافانه و جیی ئومید و پارێزه رمانه.

گوپرایه لئی خوای گه وره به و شیوهیه، ئه و بنجه فیترییه سروشتیه راستیه که بنچینه ی ژیا نی کۆمه لایه تی له سه ر شیوهیه کی راست و ره زابه خش له سه ر داده مه زری ت.

به م ئیعتیاره شه که خودای گه وره شایانی ئه وهیه ئیمه و هه موو به دیه پناوه کانی دی بیه رستین و بو ی لیبرین و ملکه چ بین بو ی، به و ئیعتیاره ش که ئه و خاوه نی ئیمه و هه موو شتی که و فه رمان په وا و ده سه لاند ار و گه وره مانه.

له راستیدا له هه موو زه مانیکدا عه ره به کان و گه له نه فامه کان به هه له دا چوو بوون، تا ئه مپروش هه ر به هه له دا ده چن که ئه و چه مک و واتا گه وره و گشتیه ی (الربوبیه) بو پینج به ش دابه ش ده که ن!

ئینجا به خه یالی خو یان وا تی ده گن که ئه م پینج واتایانه، هه ر یه که یان بو چه ند زاتی ک و چه ند که سی ک ده گه ری ته وه، تا گه یشتنه ئه وه ی که بی دو ودلی بلین: ئه و مانایانه به ته واوی بو چه ند خودا داتا شراوی ک ده گه ری نه وه.

قورئان هات و به به لگه به هی ز و ئیقناعیه که یه وه سه لماندی که نا گونجیت و ری تی نا چیت، له م سیستم و یاسا و رپسا مه رکه زییه ی له بو ونه وه ردا هه یه، کاری ک له کاره کانی (الربوبیه: په روه ردگار ی تی) چ زور بیت، یان که م؛ له ده ست یه کی کی تری غه یری خوای گه وره دا بیت.

ئه م مه رکه زی تییه له م سیستم و ریک خسته نه دا، ده یسه لمینیت که هه موو په فتاره کانی (الربوبیه)، تاییه ته به خودای تاک و ته نیا و بیوینه که ئه م سیسته م و رپسا ناوازه یه ی له م بو ونه وه ردا هینا وه ته بوون و به رپوه ی ده بات.

له بهر ئهوه، ههريه كێك واتی بگات كه به شێك له به شه كانی (الربوبية) ده گه پێتهوه بۆیه كێكي تر، جگه له خودای گه وره، یان بیگی پێتهوه بۆیه به ههري شێوهیه ك بیته و خۆیشی لهم بوونه وهره دا بژی، ئهوه دژایه تی پراستی ده كات و له واقعی ش لاده دات و زولم له حهقیقهت ده كات و خۆی ده خاته بهر هۆكاره كانی زیان لی كه وتن و له ناوچوونه وه.^(١)

* * *

^(١) لێره دا نه قلكردنی باسی (الرب) له كتیبه كهی ئیهامی مه و دوودی (په حمه تی خوی لی بیته)، كتیبی «چار زار اوه كهی قورئان» ته و او بوو كه پوخته كه یم له (٧٢) لاپه ره ی ئه و وه رگرت. (كرێكار).

* گشتگیرانه‌تر بر وانینه وشه‌ی: (الرَبُّ):

دوای به‌دواداچوونی زمانه‌وانیی وشه‌ی (الرَبُّ) و لیکۆلینه‌وه‌ی و پیکه‌وه به‌ستنی ماناکانی^(۱)، چاکتر و راستتر خوای گه‌وره ده‌ناسریت. دوای دیراسه‌کردنی ماناکه‌ی له کتیبه به‌نرخه‌که‌ی ئیام مه‌ودوودی (په‌حه‌ته‌ی خوای لئ بی‌ت)، کتیبی «چوار زاراه‌که‌ی قورئان»، تی ده‌گه‌ین که بوچی خوای گه‌وره دوو هه‌زار و په‌نجا و چوار (۲۰۵۴) ئایه‌تی له‌سه‌ر ته‌وحید ناردووه که نزیکه‌ی هه‌زاریان له‌سه‌ر (الرَبُّ/ الربوبیة)ن!

سێیه‌کی قورئانه‌که‌ باسه‌کانی عه‌قیده‌یه، ئه‌و که‌سه‌ی به‌م ئایه‌تانه‌ی ته‌وحید په‌روه‌رده‌ ده‌بی‌ت، شایانی هه‌لگرتنی په‌یامی خوای په‌روه‌ردگار ده‌بی‌ت و شایسته‌ی ئه‌وه‌یه بی‌ت به (داعی). خه‌لکانیکی زۆر، ته‌نانه‌ت زانا و داعیه‌کانیش، ته‌نیا هه‌ندیک له‌م ئایه‌تانه ده‌خوینن و دیراسه‌یان ده‌که‌ن و به‌س!

وه‌کوو ئه‌وه‌ی ئیتر گه‌یشته‌نه‌ ئاستی «به‌س»ی‌تی! وه‌کوو ئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی تر به «زیاده» دی‌ته به‌رچاویان! ئه‌گه‌ر ئه‌و بیست - سی ئایه‌ته‌ی ئه‌وانه خویندوویانه به‌س بوایه، خوای گه‌وره دوو هه‌زار ئایه‌تی تری نه‌ده‌نارد!

دیاره‌که «ته‌وحید» به‌هه‌موو ئایه‌ته‌کانی روون ده‌بی‌ته‌وه و ده‌چه‌سپیت و ده‌بی‌ته‌هی‌زی ئیمان و پالنه‌ری کرده‌وه و هه‌ستی به‌رپرستی دنیا و قیامه‌تی دینه‌که و ئاسانکاری ئه‌رکه‌کانی ئیستیخلاف.

- خه‌لکی و ته‌نانه‌ت زۆرینه‌ی داعیه‌ کوردیه‌کان، زۆر کورت‌بینانه سه‌یری

^(۱) بو دیراسه‌کردنی ماناکانی وشه‌که له‌وانه: (المالك، السيد، المربي، المطاع، المصلح، المدبر، الجابر، القائم، المشرق، المصاحب، صاحب الكنف، المعبود... الخ)، پروانه: الإنسان العرب، ابن منظور، مادة رب، ب ۱/ ۳۸۴. ۳۹۴ و (قاموس المحيط، الفيروز الآبادي/ مادة رب) و (المخصص، ابن سيدة، ب ۱۷/ ل ۱۵۴) و (معجم مقاییس اللغة، ابن فارس، ب ۲/ ل ۳۸۱)..

ئەم وشە پیرۆزەیان کردوو، کورتبینانە وایە حالی بوون هەر که وتیان: خوای گەوره کردگار و خاوەن و پەرورەدگار، ئیتر ئەو ناسینی!

تەنانت وەهابییەکان، بە تاییەتی مەدخەلییەکانیان، هەر دیراسە (الرَبوبیة) ناکەن، دەلێن: ئەهلی جاهیلییەت دەیانزان (الرَب) خوای کردگار و لە ئاسمانە و حەقە بپەرستری، بەلام شەریکیان بۆ داون.

بەم هەنجەتە ساویلکە، هەزار ئایەتی پەرورەدگاری وەلا دەنێن! بەلام حەق ئەوێە که هەموو ماناکانی وشە (الرَب) فێر بێن، تا بزانی وەک چۆن کردگار و خاوەن و پەرورەدگار، بە هەمان شیوە سەرپەرشتیار و چاودێر و چاکسازیشە، خاوەن دالە و بەئاگا و زانا و دانایشە.

بۆیە (إله، رب، حکم، ولي)یە، بۆیە بوو ئەو «خوای پەرستراوی بە حەق»، بوو ئەو ئەو خاوەن هیزە بپۆنەییە که شایانییەتی «عەبدیتی»ی بۆ دەرپرپی و بۆ بنوینی. ئەو عەبدە ئاوا خوای گەوره دەناسی و پەفتاری لە گەلدا دەکات، بەتەواوی دەبیته «ئەداتی قەدەر»ی خوای گەوره و پازی دەبیته بە هەموو پیشهاته کانی ژبانی، چونکه دلایە هەمووی بە قەدەری خوای خاوەنی.

با وردتر سەرنج بەدەینه ئەم خالانە:

۱. خوای خاوەنمان بۆ ناساندنی هیز و توانای بپسنووری خۆی، پاشان بۆ داواوی پەرستنی بە تاک و تەنیا دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ) (البقرة: ۲۱ - ۲۲).

واتە: "هۆ خەلکینه! پەرورەدگارتان بپەرستن، ئەوێ خەلقی کردوون، ئیو و ئەوانە پێش ئیو، بپەرستن، تا بگەنە ئاستە کانی تەقواکاری.

ئەو خەلىق پەرۋەردگار تانە كە ئەو زەۋىيەى بۆ كەردۈنە تە رايە خەلىق تەخت و ئاسمانى بەسەرتانەۋە بىنا كەردۈۋە و راي گەرتۈۋە، لە ئاسمانەۋە ئاۋى بۆ ناردۈنە تە خەلىق و چەندان جۆر مەۋەى پى بەرھەم ھەنەۋە و بۆى دەستە بەر كەردۈن، دە سا ھاۋەش بۆ خەلىق تاك و پاك، لە مەزنىتى و خەشەۋىستى و كەريگەرى دەسەلاتدا دامەنەن، لە كەتەكدا ئىۋە چاك دەزانن كە ھەر ئەو كەردگارە و رۆزىدەرە و تەگبەركارى ھەمۇ مەخلۇقە كەنەتە.

ۋە كەو دەيانەنەت دۈۋ ئايە تە كە، جەخت لە ھەز و تەۋا و دەسەلاتى رەھەلى خەلىق كەردگار و پەرۋەردگار دە كەنەۋە، بەلام دواتر داۋى خەۋەر سەستىيە كى و پاك و بىگەرد دە كەن كە خەۋەنە كەنەن بەگە يەنە ئاستە كەنە تەقۋا كەرى كە ئاستى سەرفەزى و قەۋۋەتە.

لەنەۋە ئەم نەسانەن و داۋى خەۋەر سەستىيەدا، داۋا دە كەت كە تەنەۋە خەلىق گەۋرە بە خەۋەن دەسەلات و مەزن و خەشەۋىست نەسەرت و بەم سەفە تەنەۋە «ئەبەدىتى»ى بۆ دەربەرت، بە نەسەن و پەرسەن و بە خەشەۋىستى و بە مەزنانەن كە شەۋە ئەۋ بىت.

ئەمە لە گەل ھەندەك رەفتەرى مەسۇلماناندا يەك نەگەرتەۋە كە:

● «شەخى تەرىقەت»ە كەى ئەۋەندە بە مەبارەك و مەزن دانەۋە ئەۋەندە گەۋرەلە و مەكەچەتە، ۋە كەو خەۋەن دەلەن: (كەن بىن ىدى الشەخ و المەشەد كەمەت بىن ىدى الغەسل. ۋاتە: ۋا لە بەرەست شەخ و رەبەرە كە تەدا بە، ھەر ۋە كەو مەدەۋە لە بەرەست مەدەۋەشەردا!)

ئەم بەۋە و كەردارە زەۋەرىنى گەيەندەۋە تە ئاستى پەرسەن، ئەۋەندە شەخە كەى خەش دەۋەت و ھەگەرتە، گەيەندەۋە تە بە ئاستى (ئەندە) كە ھاۋەشەنى خەلىق تاك و پاكەن لە مەزنىتى و خەشەۋىستەدا!

ئەگەر پەيى بىتەت: تۆ كەۋەتەۋە تە شەركەۋە، خەرا بۆ خە دەرباز كەردن و

به‌رگری له نه‌فس و نه‌فامییتی خۆی، ده‌لێت: "تۆ ته‌کفرییت"، له‌به‌ر ئا‌ئه‌وه‌یه که‌ خ‌وای دانا و زانا به‌ خ‌تووره‌ی د‌ل و ه‌زر و ه‌ه‌ست ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (البقرة: ۱۶۵).

واته: "له‌ناو خه‌ل‌کیدا که‌سانی وا ه‌ن، له‌ جیاتیی خ‌وای گه‌وره‌ ه‌یی تریان به‌ مه‌زن و خ‌ۆشه‌ویست داناوه و ه‌ۆگریان، ه‌ه‌ر وه‌ک چ‌ۆن ده‌بوو خ‌وای گه‌وره‌یان ئاوا خ‌ۆش بو‌یستایه و وه‌کوو موس‌ول‌مانه‌کان ه‌ۆگری په‌رستنی بو‌ونا‌یه. ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان ه‌یناوه، ک‌ۆتا په‌له‌ی خ‌ۆشه‌ویستییان ب‌ۆ خ‌وای گه‌وره‌یه."

● «ئیهام و مه‌زه‌هب» ه‌که‌ی، ئه‌وه‌نده‌ ب‌ی ه‌ه‌له‌ و مه‌ع‌سووم داناو که‌ له‌به‌ر ده‌مارگیریی خ‌ۆی، ه‌یچ ش‌ت‌یک‌یان وا ناب‌ین‌یت که‌ ه‌ه‌له‌یه، یان ب‌ی به‌ل‌گه‌یه. به‌ل‌گه‌ی به‌ه‌یزی مه‌سه‌له‌ که‌ ده‌بین‌یت لای ئیهام و مه‌زه‌هب‌یک‌ی تره‌، به‌لام ئاماده‌ نییه‌ وه‌ری ب‌گریت، چون‌که‌ له‌ گه‌ل مه‌زه‌به‌که‌ی، یان زانا‌یانی مه‌زه‌به‌که‌یدا یه‌ک نا‌گره‌وه‌.

ئهم ش‌و‌ین‌که‌وتنه‌ ک‌و‌یرانه‌یه‌، ه‌ه‌ر به‌ره‌و ب‌زرب‌وونی حه‌قی ده‌بات، ئهم گ‌ۆش‌کردنه «مه‌ر» ئاسایه‌، نا‌ه‌یل‌یت ش‌و‌ین‌که‌وتوو چ‌اوی ب‌ک‌ریته‌وه‌؛ ب‌ۆیه‌ له‌ جیاتیی ئه‌وه‌ی «ح‌ق» سه‌رب‌خات، ه‌ه‌ر ب‌ۆچ‌وونی مه‌زه‌به‌که‌ی سه‌رده‌خات، به‌ل‌گه‌ی سه‌ح‌یح و دروست ده‌بین‌یت که‌ ده‌ست‌نو‌یژ له‌ ژنی نا‌ش‌ک‌یت، خ‌و‌ین‌دوویه‌تی و ده‌زان‌یت که‌ پ‌یغه‌م‌به‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خاتوو ع‌ائ‌یشه‌ی خ‌یزانی خ‌ۆی ماچ کردوو و چ‌وو ب‌ۆ نو‌یژی ئیهامه‌تب‌یه‌که‌ی له‌ مز‌گه‌وت!

ئهمه‌ ده‌زان‌یت که‌ چی واز له‌م پ‌یغه‌م‌به‌ره‌ مه‌ع‌سوومه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ه‌یین‌یت و ده‌که‌و‌یته‌ ش‌و‌ین (قه‌ول‌یک‌ی ب‌ی به‌ل‌گه‌) که‌ ده‌ل‌یت: ده‌ست‌نو‌یژ له‌ ژن ده‌ش‌ک‌یت!

● «ح‌زب و ه‌ه‌ل‌و‌یستی» که‌ ده‌مارگیریه‌ مه‌زه‌هب‌یه‌که‌ی ک‌ۆنه‌ و له‌ بواری

فیکر و سیاسه تدا بووژاوه ته وه! کابرای حیزبی (حیزب و هه لۆیسته کانی) هه میسه به راست و په وان ده زانیت!

ئه مه ش هه ره له نه زانین و ده مارگیریه وهیه، له لاوازی ئیمانه وهیه، له دینداریتی سه تحیه وه دیت.

سه یه که سه دان به لگه ی قورئان و سوننه ت و کۆرا (ئجماع) ی ئوممه تی بو پروون ده کریته وه که دژایه تیکردنی (ئیه تیلالی کافر) فره زه و ناشیت به هیچ کلوجیک (مناصرة) بکریت و پروژه کانی سه ربخریت، که چی کابرای حیزبی، به شیاو و «ئه رکی نیشتهانی» ی ده زانیت بیته وه زیری ئه و کافره شه پرانییه و ئه مان ده داته سه رباز و موخابه رات و سیخوره کانیان!

چونکه «حیزب» هه که ی هاوکاری «ئیه تیلال» هه و به شداریی حوکم کردیه تی! ئه مه له کاتیکدایه که ئه م «داعیه» ی ئه م «حزبی ئیسلامی» به ئایه ته کانی (الولاء والبراء) یش ده خوینیت که له هه شتا ئایه ت زیاترن، برا مواهیده جوامیره کانیشی ده بینیت چه ند ئازایانه پروو به پرووی دوژمنانی دینه که ده وه ستنه وه.

خوای دانا و زانا و شاره زای ختووره ی دل، ده فره رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْذِلُوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾﴾ (آل عمران: ١٤٩ - ١٥٠).

واته: "ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه! ئه گه ره ملکه چی ده ربپن بو ئه و که سانه ی دید و پپی کوفریان گرتووه ته به ره و گوپرایه لیان بن، هه تمه ن له دینه که تان پاشگه زتان ده که نه وه (ته نازولتان له عه قیده و شه ریه ت و بانگه واز و بزوات و هه لۆیستی جیهاده که پپی ده که ن به لادان، یان به گۆرینی دید و پپی و به رنامه و هه لۆیستان)، دوایی ئیوه زه ره رمه ند ده بن! ئیتر بوچی هه ره و ئاسان سه رپشکانه به ئیختیاری خۆتان فره مانی خوای خۆتان پشتگوئی ده خه ن؟! "

کابرای «حیزبی» ئەم هه موو ئینحرافاته عه قائیدیانه به «ئيجتیهادی سیاسی» ده زانیت! پوژانه له «ته نازول» دایه، تا ئه وهی سه ری له کوفره وه ده رده چیت! ناشیه ویت که س پیی بلیت: «که وتوویته کوفره وه»، چ بگات به وهی پیی بلین: «کافر بوویت!».

- ئەمانه و دید و رهفتاری هاوشیوه یان، هه موویان له نه زانین و نه ناسینی به حه ق و ته واوی خوای تاک و پا که وه دین. جا ئه گهر وه کخوی نه تناسی، ئیعتیبادیشی ناکه یته سهر، ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (الأنعام: ۹۱).

واته: "به راستی خویان نه ناسی که ده بوو به ته واوی بیناسن و پیزی بگرن!"
 ۲. خوای خاوهن هیزی ره ها و ده سه لاتنی بیسنوور خوی ده ناسینیت و به ئیمانداران ده فره مویت که من خاوهنی ئاسانه کان و زه مینم، من خاوهنی هه موو بزوات و سه ره وتیکی مه خلوقاته کانم: ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿۵﴾ (الصافات: ۴ - ۵).

واته: "خواتان یه که که کردگار و خاوهن و کارگیری ئاسانه کان و زه مین و ئەوانه یه که له نیوانیاندا، هه ره ها کارگیری کات و شوینه کانی خوره لاتنه." کات و شوینی خوره لاتن و خورئاو بوون، یه کیکه له نیشانه هه ره سهر سوپهینه ره کان، خه لکی هه موو پوژیک ئەم دوو دیاره ده یه ده بینن و ده یزانن، به لام ساتیک به دید و سه رنجدانی مه له کووتی له «فیزیکیستی» ی ئەم بزواته گه ردوونییه ناروانن و بیری لی ناکه نه وه!

ههر چرکه یه کی کات بزواتیکی خور و بزواتیکی زه مین و سه دان ئەستیره و که وکه ب، هاوکارانه روو ده ده ن! تا خور هه لدیت، یان ئاوا ده بیت و ملیۆنان بزواتی گه ردوونی له نیوانیاندا روو ده ده ن.^(۱)

^(۱) له زیندانه که مه وه، (ئه لیساندریا/ ئیتالیا)، له سالتیکدا (۷) مانگ خور ده بینم که له زنجیره چیاکانی «ئه لپ» ی نیوان (ئیتالیا و فره نسا) دا ئاوا ده بیت، جگه له وهی دیمه تیکی زور جوانه که تیشکی زپینی خورئاو بوون له و زنجیره چیایانه ده دات که به فره دایپوشیون. خورئاو بوون زور خیرایه، پیچه وانه ی ئەوهی و ده زانین.

ئەم خوا کردگار، ئەم خوا پەرەردگار سەرپەرشتیار، ئەم خوا خاوەن و بە دەسەڵات، داوا لە ئیماندارەکان دەکات کە تەنیا ئەو بە مشوورخۆر و تەگبیرکار و سەرپەرشتیار و لەخۆگری خۆیان دابنێن و بەس، تا خوای گەورە بۆیان ببێتە (ولی). دووفاقی نەکەن. دووڕوویی نەکەن. دوو ئاراستە نەبن: لەو لاوە خوای گەورە بە کردگار و خاوەن و پۆزیدەری خۆیان بناسن و لەو لایشەو سەرپەرشتیارانی کوفر و دەسەڵاتدارانی تاغوت بە ئاراستەوانانی خۆیان بزانن.

بە مانایەکی تر: (وەکوو دیدی عەلمانییەکان) نەلێن: «خوای گەورە بەرپێزە و لە ئاسمانە و حاکمی گەردوونە»، بەلام ژيانی مەرفەئەتی و سیاسەت و ئابووری و دەستوور و یاسای دەوڵەت و ئاراستەکردنی کۆمەڵگە و هاوشێوەیان کاری بیرمەند و سیاسی و شارەزایانی شارستانییهتن، ئەمە کاری ئەوانە، نەک کاری پیغەمبەرەکان (سەلامی خویان لەسەر بێت) و «پیاوانی دینی» و «ئیسلامیانی سیاسی» بێت!

بێگومان ئیمانداری راستەقینە ئەوەی پێ پەرزە، چونکە لەو دنیایە کە خوای کردگاری وجود، پەیامی خۆی بە پیغەمبەرە بەرپێزەکانیدا (سەلامی خویان لەسەر بێت) ناردووە، تا سەرەتا گۆرانکاری لە دید و تیروانین و پێناسەی گەردوون و ژیان و مەرفەئەت لە تاک بە تاک کۆمەڵگەکانیدا بکەن؛ پاشان پەرەردەیان بکەن و وزەیان لە کۆمەڵکاری گۆرانکاریدا بخەنە گەر، تا دەبنە ئەو هێزە کوفر و شیرک و جاهیلییەت، لە دەسەڵات و کۆمەڵگەدا دەگۆرن و حوکمی بریکاری (ئێستیخلاف)ی خوای گەورە دەسەلمێنن و دەچەسپێنن.

موسولمانی سەرپراست لەمە دنیایە، بۆیە دەستەواژەی: «دین و سیاسەت لێک جودان» بە بۆرە مانگا دەزانێت. دنیایە کە شتی وا لە دینە کەیدا نییە، یەکیەک لە ئەرکەکانی خۆی لە سەرزمین بریتییه: دامەزراندنی حوکمی شەرع، دواي گرتنە دەستی هێز و دەسەڵاتی حوکم.

خوای گەوره باسی پیغه مبه ره به ریزه کانی خوئی (سه لامی خویان له سه ره بیّت) وا کردوو که په یامی خوئی پێدا ناردوون بۆ خواناسین و خواپه رستن و پالفتە ی دەروون و پارسەنگی ره وشت و هه لگرتنی بانگه واز و پیکهینانی کۆمه لکاری ئوممه تی عه قانییدی و گۆرانکاری پیشه یی له کۆمه لگه و ده سه لاتدا. بۆ په روه رده کردنی تاک به تاکی ئیپانداران و کۆکردنه وه یان له کۆمه لکاری ئوممه تیدا، تا بتوانن به (ئیمان و هیجرت و جیهاد و مه ئوا و نوصره ت)، دارولئیسلا م دابمه زرین و شه ریه تی خوای گه وره بکه نه ده ستوور و یاسای حوکمرانی و داوهری و ئیداره ی ده ولەت و ئاراسته ی کۆمه لگه که یان بگرنه ده ست، ئینجا وزه و توانا کانی به رده ست بخه نه گه ر بۆ ده رهینانی خیر و بیی و لات؛ تا بیکه نه وه به مایه ی خو شحالی و کامه رانی و ئاسانکاری ژیان.

له بهر ئه مه یه که پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ره بیّت) باسی ته وحید و حاکمیتی و سیاسه ت و ئابووری و کاروباری کۆمه لایه تی و داب و نه ریتی خیزان و خزمایه تی و رپسا کانی ره وشت و ئه حکامی بازار و هه موو شتیکی تری کۆمه لگه که یان ده کرد. ده بینین که:

● سه ییدنا نوح (سه لامی خوای له سه ره بیّت)، ده یفه رموو: ﴿قَالَ يٰ قَوْمُ لَیْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَکِنِّي رَسُوْلٌ مِّنْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝۶۱ اُبَلِّغُکُمْ رِسٰلَتِ رَبِّیْ وَاَنْصَحُ لَکُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝۶۲﴾ (الأعراف: ۶۱ - ۶۲).

واته: "من نه شیتم، نه سه ره لیشیواو (چونکه کافرانی قه ومه که ی وایان وه سف ده کرد!)، به لکوو من نیردراویکی خوای په روه ردگاری جیهانیانم، په یامه کانی خوای گه وره تان پی ده گه یه نم و ئامۆژگاریتان ده که م، چونکه من شتگه لیک ده رباره ی خوای گه وره و دینه که ی ده زانم که خوای گه وره پیی راگه یاندووم و ئیوه نایانزانن."

● سه ییدنا مووسا (سه لامی خوای له سه ره بیّت) که له زیاتر له هه شتا

جینگای قورئاندا باسی هاتوو، هەمووی لەسەر پەرورەدەکردنی تاک و کۆیە بە
وەحیی خوایی، بۆ کۆمەڵکاری و ئوممەتی و گۆرانکاری پێشەیی داب و
نەریتی کۆمەڵایەتی و تێپروانین و پێناسە و سیستمی ئیدارەیی دەوڵەت و
چۆنیتی ئاراستەیی کۆمەڵگە، بۆ هێنانە کایەیی بزاوتی ئازادیخوازی و هیجەرەت
و جیهاد و دامەزراندنی دەوڵەت (کە لە پاش جەنابی - سەلامی خوای لەسەر
بێت - لە سەر دەستی سەیدنا هاروون - سەلامی خوای لەسەر بێت - دامەزرا)،
ئینجا ئامادەکردنی دەوڵەت و کۆمەڵگە بۆ هەلگرتن و گەیانندی بانگەوازی
تەوحید بە خەڵکی.

● باسی سەیدنا لوط (سەلامی خوای لەسەر بێت) دوای تەوحیدەکە،
باسی پاکیی هزر و دل و دەروون و پارسەنگیی ڕەوشت و پاراستنی ڕێساکانی
خێزانە.

● سەیدنا شوعەیب (سەلامی خوای لەسەر بێت)، دوای داوای ناسین و
پەرستنی خوای تاک و پاک و پەرورەدەبوونی ئیبنانداران، دەبینیت سۆراغی
داب و نەریتی بازار و مامەڵەیی کاسبیکردن دەکات، «تەدەخول» لە پێوانە و
کێشانە دەکات، تا دەگاتە سنووری ماف و ئەرکی تاک و کۆ و ناساندنی حەرام
و حەڵال و دیاریکردنی سنووریان. سەیدنا شوعەیب (سەلامی خوای لەسەر
بێت) دژی هەموو جوړیکی دزی و گزی و جەردەیی و ڕێگری دەوێستایەو.

● سەیدنا داود و سەیدنا سولەیمان (سەلامی خوایان لەسەر بێت)، جگە
لە گەیانندی تەوحید و پێکەوهنانی ئوممەتی عەقائیدی و دامەزراندنی دەوڵەتی
ئێسلامی، خوێشیان هەم پێغەمبەر بوون، هەم حاکیی بالادەستی ولات.

● ئێستاش «داعی»ی ئێسلامیی وامان بۆ پەیدا بوون، داوا دەکەن
«بانگەواز» لە «سیاسەت» جودا بکەرێتەو! ئەمەش دیوێکە تری عەلمانییەتە کە
دەلێت: «دین» لە «سیاسەت» جودا بکەرێتەو!

● سیره و سوننه تی پیغه مبهری پیشه و اشان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیاره که چۆن گۆرپانکاری ریشهیی له کۆمه لگه و دهسه لاتی سیاسی نهو سهرده مه دا پیک هیئا و تاک و کۆی خه لکه که ی له دیدی بته رسته ییه وه، له داب و نه ریتی جاهیلییه وه، له ره و شتی جهنگه له وه گۆری بۆ کۆمه لگه یه کی شارستانییتی و بهرپرسی ته وحید و بانگه واز، بهرپرسی حوکمرانی و ئیداره ی بهرپرسی نان و ئهمانی موسولمانان و کافرانی ژیر ئالای حوکمی خوایی.

به مهنه جی وه حی و رهفتاری راقیی خۆی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئوممه تیکی عه قایدیی تۆکمه ی پیک هیئا که بهرپرسیاریتی بلا و کردنه وه ی دینه که یان له هه موو نیوه دوورگه ی عه ره بستان و دهره وه دا گرته ئه ستۆ!

ئوممه تیکی عه قایدیی به بزواتیکی کۆمه لکاری (ئییانی و هیجهره ت و جیهاد و مه ئوا و نوصره ت)، ده وه لته تیکی دارولئیسلامی له سه ر براهه تیی دینی بۆ موسولمانان پیک هیئا که غه یه ره موسولمانه کانیش به پپی په ییان و به لئینی سیاسی له ژیر سایه دا گه یشتنه نان و ئهمانی مسوگهر. ئه و پیشه وایه کۆمه لگه و ده وه لته تیکی وه های له م دینه پیک هیئا که، هه تا ئیستاش کاریگه ربیان به هیزه و خه لکیان پی موسولمان ده بیئت!

ئه وه سه د سه لاله حوکمیکی ئیسلامی هیچ له ته ده وه لته تیکیش نه ماوه، که چی فیکری سیاسی ئیسلامی و کۆمه لکارییه که ی، له هه موو ولاتانی موسولماناندا - سه رباری که ناردان و مه حرو و مکردن و تین و فشاری جاهیلییش له سه ربان - هیشتا له و فیکره سیاسییه پۆژه ه لاتی و پۆژئاواییانه به هیزتره که ده وه لته تانی زله یز پشتیوانیان.

۳. ناسین و ناساندنی خوای گه وره به واتاکانی (الرّب) که راسته وخۆ و لاوه کی ئایه ته کانی قورئان باسیان ده کات، بۆ هیئانه دیی بریکاریی (ئستیخلاف) که یه، بۆ سه لماندن و چه سپاندنییه تی له واقعییکی مروّقییدا.

بۆیه موسولمان پوژانه به پرووداو و ئاراسته قورتانییه کان پهروهه ده بیټ، توند و ټول داده مه زریټ، چوست و چالا کانه ده که ویتته فیربوونی دینه که و چه سپاندن و پابه ندبوونی پییه وه، ئینجا به ههستی بهرپر سیاریتی دنیا و قیامه ته وه ههولی بهرده وامی بو گه یاندنه وهی بانگه وازه که و زیاد و چاککردنی کومه لکارییه ئوممه تییه عه قائییدییه که یه تی؛ بو که سبکردنی وزه ی نوئ و به هیزکردنی ئوممه ت و قاعیدکردنی بزوته که ی.

ئیسټا و له هه موو سه رده می کدا ملیونان موسولمانی هوشیار و چالاک و پشوودریژ ده بینی کاران و بو کومه لکارییه که یان لیپراون و هه زاران که ند و کۆسپ و له مپه ریان دیته سه ر پئ، سست نابن و له کاری خویان کۆل ناده ن، سه بر له سه ر پاوه دوونان و مه حروو مبوون و زیندان ده گرن. ته گه ر ته هلی ئه م دینه ئاوا نه بو نایه، چۆن ده یاتتوانی دین و به ها پیروژه کانیان بیاریژن؟

کاتییک مانا کانی (الرّب) له ناخ و هزر و هوشی موسولمانیکدا ده چه سپین، له ره فتاری پوژانه ی خوی و ده ورو بهر و پیشهاته کاند هه ست به بزوته قه ده ریه کانی ئه م پهروه ردگار (الرّب) ه ده کات، هه ست ده کات خوی کردگاری گه ردوون و ژیان و مروّف، خوی خاوه ن و زانا و دانا و به ئاگا (إله) و (رّب) و (حَکَم) و (ولي) ی ئه ون؛ هه ست ده کات پشتیوان و سه ره رشتیاری به هیز و سه رپاستی هه یه، جیی متانه یه، ئاوا دیندارییه که ی لا خوشتر ده بیټ، حه زی له پابه ندبوونی زیاتر ده بیټ؛ خواناسیی قوولتر له لا ده چه سپین، خواپه رستی لا شیرینتر ده بیټ.

بهرپر سیاریتی دنیا و قیامه تی زیاتر ده بیټ، کات به فیرو نادات، بهرده وام خه ریکی بانگه واز و فه رمان به چاکه و به رهه لستی خراپه و کومه لکاری و جیهاده که یه تی، جوامیر و دلیر و به جه رگ ده بیټ؛ دلسۆز و نه به ز و سه رپاستر ده بیټ، هیچ له مپه رییک نایوه ستینیت، هیچ دژوارییه ک نایتر سینیت.

پیغه مبه ره پیشه واکان (سه لامی خویان له سه ر بیټ) و یاوه ره

سەرراسته کانیان، له م تیگه یشتنه وه گه یشتبون به و «خواناسین» به که دلیا بوون له وهی خوی گه وره خاوه نیانه و له خوی گرتوون، پشتی گرتوون، ئاگای لیانه؛ هه موو بزوت و هه لۆیستیکی ده ورو بهریان دۆستانه، یان دوژمنانه پرووی له وان بیت، یان له غهیری ئه وان، هه مووی هه به قه ده ری مه حکه می ئه وه، ئه و (إله) و (رب) و (حکم) و (ولي) یانه؛ ئیتر چۆن داوایان لی ده کریت پهروه ردگاری تر و حه که می تر و سهر په رشتیاری تر قه بوول بکه ن؟!

خوای گه وره له سوره تی (الأنعام) دا که سوره تیکی مه ککییه، به پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و به ئوممه ته که ی فه رموو:

﴿قُلْ أَغَيَّرُ اللَّهَ أَخْذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الأنعام: ١٤).

واته: "بفه رموو: چما غهیری خوای گه وره ده که مه سهر په رشتیار و ته گیرکار و کار به دهستی خۆم که کردگاری ئاسهانه کان و زه مینه؟! "

— ﴿أَفَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْتَنِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ (الأنعام: ١١٤).

واته: "چما غهیری خوای گه وره ده که مه حاکم و داوهر؟ ئه و که په یامی خوی به دوو رو دریزی باس کردوو و بۆتانی ناردوو."

﴿قُلْ أَغَيَّرُ اللَّهَ أَبْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الأنعام: ١٦٤).

واته: "بفه رموو: چما غهیری خوای گه وره ده که مه وه پهروه ردگار و گه وره و خاوه نی خۆم؟! ئه و که پهروه ردگار و گه وره و خاوه نی هه موو شتی که."

ئاوا به سۆراغکردن و به دوا داچوون و شیکاری ئایه ته کانی (الربوبية) له قورئاندا و به تیگه یشتن و په یوه سترکردنیان به یه که وه، ده گهینه ئه و راستییی که ئه م دینه له سهر ناسینی خوای گه وره وه ستاوه. ئه و ناسینه ش به غهیری ئه م قورئانه و ئه و ریباز و شیوازه ی که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

پروونی کردوو و تهوه مه حاله وه کوو پئویست بێته دی. بۆیه ناشیت خواناسین لای ئیسلام بچوینریت به خواناسینی دین و دیدی تر، هه رگیزا و هه رگیز ناشیت.

کاتیک ئەم خواناسینه ئاوا له هزر و دل و ههستی موسولماندا ده چه سپیت، ده یگه یه نیتته ئاستیکی تر و ده یکات به مرقفیکی تر، میردمنداڵ و هه رزه کاره کانی له پارسه نگی که سایه تییاندا، ده گه نه ئاستی که سایه تیه به ته مه نه دامه زراوه کانی دین و دلیره کانی تر؛ به لام ته مه ن کامله کانی، ئەوه له ریزی پیغه مبه راندا ده بن به بی وه حیه کانیان.

٤. باوه رهینان به قه ده ریش، هه چه نده روکنیکی سه ره به خوی باوه ره، هه ره به ره میکی باوه ربوونه به په ره ردگاریتی (الرہوبیة) که، چونکه قه ده ره بریتیه له بریاری خوی گه وه له هینانه کایه ی ماده و وزه و بزوت و سه ره وت؛ هه ره یه که یان به راده و بریک که چو نیتیه که ده یخوازیت، وه کوو ده فهرمویت:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ (القمر: ٤٩).

واته: "ئیمه هه موو شتی که مان به بر و راده ی پئویستی خوی و ده ور به ری خه لق کردوو."

خوری خه لق کردوو و سازاندوویه تی، کات و شوین و حاله ت و بزوتی بۆ دیاری کردوو، راده و بری وزه و قه باره و بارستایی دیاری کردوو، خستوو یه تیه سه ره خولگه و نیزامی کارکردنی خوی و فره مان ی بزوتی پی کردوو و له هه موو ئان و ساتیکیشدا له ژیر چاودیری خوی کردگاریدا یه.

من و تۆشی خه لق کردوو، له گه ل ده ور به ردا سازاندووینی، به رنامه و ناراسته کردنی بزوت و هه لویستی بۆ ناردوین، چاودیری کار و کرده وه کانمانه.

ئهو، خۆمان و کرده وه کانمانی خه لق کردوو، ئیمه ی ناچار نه کردوو، به لکوو سه ره پشک (مختاری کردوین له کردن و نه کردنی په فتاره که دا، ئە گه ر بو تریت: ئیوه خۆتان کاره کانی خۆتان خه لق کردوو، مانای وایه: غهیری خوی

گه‌وره‌ش هه‌یه کردگار بێت و خه‌لق بکات! ئه‌وه‌ش فره‌خوااییه که نابیت.

قه‌ده‌ر باوه‌ره‌ینانه به‌وه‌ی که^(۱):

أ. خوای گه‌وره زانیاریی ده‌رباره‌ی هه‌موو شتێک هه‌بووه و هه‌یه، وه‌کوو ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ (المجادلة: ۷).

واته: "مه‌گه‌ر نابینیت که خوای گه‌وره ده‌زانیت، چی له ئاسانه‌کان و چی له زه‌ویدا هه‌یه؟"

هه‌روه‌ها بۆ ته‌سه‌ورکردنیکی ساده و ئاسانی ئه‌و زانینه بیسنووه (که له حه‌قیقه‌تدا خه‌یالیش په‌ی پێ نابات) نموونه‌یه‌کی سه‌یر و ده‌گمهنی (فه‌ره‌زیتی: گریان) مان ده‌داتێ که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ (الأنعام: ۵۹).

واته: "گه‌لایه‌ک له دره‌خت ناکه‌وێته خواره‌وه، ئیلا خوای گه‌وره ده‌یزانیت." ئی تۆ ته‌سه‌ور بکه، له‌و ولاته‌ی تۆ لێی ده‌ژیت، له‌ پاییزدا چه‌ند گه‌لای ده‌هریت؟!

ته‌سه‌ور بکه له دارستانی «ئه‌مازۆن» که سه‌دان کیلومه‌تره، له پاییزێکدا چه‌ند گه‌لای ده‌هریت؟! ملیار؟ تریلیۆن؟ ئه‌کتیلیۆن؟

بیگومان زۆر زیاتر، خوای گه‌وره ئاگای له وه‌رینی تاک به‌ تاکێ ئه‌و گه‌لایانه‌یه، له هه‌موو سه‌ره‌زه‌میندا. بیگومان پیش وه‌رین و که‌وته‌نه خواره‌وه، یان پیش خه‌لقبوونیشیان هه‌ر ده‌زانیت.

ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره هه‌ولێ «گیلانه‌»ی هه‌ندی‌ک «زانا» بوه‌ستینی‌ت که ده‌یانه‌وێت به‌ هزری سنوورداری خۆیان سیفه‌ته‌ بیسنووه‌کانی خوای گه‌وره

^(۱) پوخته‌ی پایه‌کانی ئیيان، کاوان ئه‌حمه‌د کوردی، چاپی دووهم، ۱۴۴۱ک/ ۲۰۲۰ز، بلا‌وکار: نووسینگه‌ی ته‌فسیر/ هه‌ولێر.

بزانن که کارێکی نامومکینه، چونکه هزری مروّف ته‌سه‌وری هه‌رچییه‌ک ده‌کات، هه‌موویان سنوورداری: مادده‌ و وزه‌ و کات و شوین، قه‌باره‌ و کیش و راده‌ و بریان هه‌یه‌ و سیفه‌تی خوای گه‌وره‌ش ره‌ها و بیسنووره‌.

بۆیه‌ مه‌حاله‌ مروّف بزانی‌ت زانی‌ن، یان توانینی خوای گه‌وره‌ چه‌نده‌ و چۆنه‌!
ئه‌سله‌ن پرسیا‌ری چه‌ند و چۆنه‌ که‌ نابه‌جییه‌، چونکه‌ می‌شکیکی سنوورداری،
سیفه‌تیکی بیسنوور ئیستیعیاب ناکات، بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:
﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ (النساء: ۱۲۶).

واته‌: "خوای گه‌وره‌ په‌ی به‌ هه‌موو شتی‌ک ده‌بات، زانستی خوای گه‌وره‌
چوارده‌وری هه‌موو شتی‌کی داوه‌." له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌م سیفه‌ته‌ بیسنووره‌دا، باسی
زانینی سنوورداری ده‌کات که‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ﴾ (البقرة:
۲۵۵).

واته‌: له‌ توانای هه‌ر هه‌موو مه‌خلووقاته‌ نیه‌ که‌ په‌ی به‌ (شتی‌ک) له‌
زانستی خوای گه‌وره‌ بیه‌ن!"

ب. خوای گه‌وره‌ سه‌رجه‌م زانیارییه‌کانی ده‌رباره‌ی بوون و نه‌بوون و
بزاوت و سه‌ره‌وتی، هه‌ر هه‌موو مه‌خلووقاته‌کانی له‌ (اللوح المحفوظ) دا تو‌مار
کردووه‌، وه‌کوو ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ تَعْلَم أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ﴾ (الحج: ۷۰).

واته‌: "مه‌گه‌ر نازانی‌ت که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌زانیت چی‌ له‌ ئاسمان و زه‌میندایه‌؟"
هه‌موو زانیارییه‌کی‌شی ده‌رباره‌یان له‌ (اللوح المحفوظ) دا تو‌مار کردووه‌،
پیغه‌مه‌ری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رمویت: (كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ

قبل ان یخلق السموات والأرض بخمس ألف سنة.^(۱)

واته: خوای گه‌وره بر و راده‌ی هه‌موو شتیکی مه‌خلووقاتی نووسیوه، پێش ئەوه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌په‌نجا هه‌زار سال (به‌سالی ئیمه) خه‌لق بکات. "هۆشت بو ئەوه‌ بچیت که هه‌موو ئەو حاله‌تانه‌ی به‌سه‌رتدا دین، خوای گه‌وره‌ زانیونی، پێش پروودانیان هه‌موویان تۆمار کرابوون.

۳. هه‌رچی شتیکی به‌بوون و نه‌مان، به‌سه‌روت و بزاوت له‌هه‌ر کات و شوینیکدا، به‌هه‌موو شیوه‌ و چۆنیتییه‌ک پروو ده‌دات، به‌ویستی خوای گه‌وره‌ پروو ده‌دات؛ هه‌یج شتیکی به‌بی ویستی خوای گه‌وره‌ نابیت، به‌بی زانیاری ئه‌ویش نابیت، به‌بی توانای ئه‌ویش نابیت. هه‌رچی شتیکی له‌هه‌ر کات و شوینیکدا ده‌زویت، یان ده‌سه‌رویت، دیته‌ کایه‌وه، یان نامینیت؛ هه‌ر به‌ویستی خوای په‌روه‌ردگاره‌، وه‌کوو ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْفُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾﴾ (آل عمران: ۲۶ - ۲۷).

واته: "بفه‌رموو: ئە‌ی خوای گه‌وره‌، خوای خاوه‌نی هه‌یز و ده‌سه‌لات! ده‌سه‌لات ده‌به‌خشیت به‌هه‌ر که‌سیک که‌خۆت ده‌ز ده‌که‌یت، ده‌سه‌لاتیش له‌هه‌ر که‌سیک خۆت ده‌ز بکه‌یت ده‌ستینیه‌وه، هه‌ر که‌سیک خۆت به‌ویت شکۆمه‌ندی ده‌که‌یت، هه‌ر که‌سیکیشت نه‌ویت؛ سووک و زه‌لیلی ده‌که‌یت، خه‌یر و چاکه‌ له‌ده‌ست خۆتدان و خۆیشت توانات به‌سه‌ر هه‌مووشتیکدا هه‌یه. شه‌و تیه‌له‌کیشی پوژ ده‌که‌یت، پوژ تیه‌له‌کیشی شه‌و ده‌که‌یت، زیندوو له‌مردوو ده‌رده‌هینیت و مردوو له‌زیندوو ده‌رده‌هینیت. ئە‌گه‌ر بشته‌ویت پوژی که‌سیک به‌بی ژمار ده‌ده‌یت!

^(۱) موسلیم (۲۶۵۳).

٤. هه‌رچی له «وجود» دایه، به هه‌ر هه‌موو شته‌کانییه‌وه که هه‌یه‌تی و ده‌یکات، دروست‌کراوی خوای زانا و به‌توانان، هه‌ر وه‌ک چۆن ده‌فه‌رمویت:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الزمر: ٦٢).

واته: "خوای گه‌وره‌کردگاری هه‌موو شتی‌که! هه‌موو شتی‌ک له هه‌ساره و بزاوتیه‌وه بۆ ئه‌لیکترۆن و بزاوتی، به‌به‌کتريا و کاریگه‌ری، هه‌ر هه‌موو ئه‌م خه‌لق‌کراوانه‌شی به‌ب‌ر و پاده و شیوه و چۆنیتی پپووستی خویان و ده‌ورو به‌ریان خه‌لق‌کردووه، وه‌کوو ده‌فه‌رمویت: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رَهُ وَقَدِيرًا﴾ (الفرقان: ٢).

واته: "خوای گه‌وره‌هه‌موو شتی‌کی خه‌لق‌کردووه و ب‌ر و پاده‌ی هه‌موو شته‌کانی‌شی دیاری کردووه." هه‌موو شتی‌ک: له‌قه‌باره و ته‌مه‌نی خۆره‌وه بۆ بزاوتی «فایرۆس» ی‌کی وه‌کوو: (کوئید/ ١٩) که له‌سالی (٢٠٢٠) دا سێ سه‌د ملیۆن مرۆفی تووشی نه‌خۆشی کرد له‌جیهاندا!

٥. هه‌رچی له‌بوونه‌وه‌ردا پروو ده‌دات سه‌باره‌ت به‌خوای گه‌وره‌چاکه‌یه، خوای گه‌وره‌به‌پیی زانایی و دانایی و دادگه‌ریی خۆی ئه‌نجامی ده‌دات، چونکه خوای گه‌وره‌هیچ شتی‌کی خه‌لق‌نه‌کردووه بی‌سوود و بی‌خیر بووبیت.

خه‌لقی‌شی ناکات، ئه‌گه‌ر چی زیانی مرۆف، یان کۆمه‌لیک گیانه‌به‌ریشی تیدا بیت. خه‌لکانی‌ک وا ده‌زانن که ده‌بوو ئه‌م زیانبه‌خشانه‌به‌بوايه‌ن، به‌لام ئه‌وه زانین و خۆیستی و هه‌پ‌البوونه، جگه‌له‌وه‌ی بی‌ئه‌ده‌بییه‌ به‌رانبه‌ر خوای گه‌وره که لێی ناپرسیت: "بوچی وات کرد؟" خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ٢١٦).

واته: "ده‌شیت شتی‌کتان پێ ناخۆش بیت و خیری تیدا بیت بۆتان، هه‌ر وه‌ک

چۆن دەشییت شتیکتان پێ خۆش بیّت و خراپەیی تێدا بیّت بۆ تان، خوای گەورە دەزانیت و ئیوه نایزان.

• ئینجا لە گەڵ باوەربوونت بەو خالانەیی سەرەوه، دەبیّت ئەوهش بزانیّت کە:

۱. مەرۆف سەرپشکە لە ئەنجامدان و ئەنجامنەدانی رەفتارەکانیدا، دەشیّت ئیسلام قەبوول بکات و بییته باشتەین موسولمانی کات و شوینی خۆی، هەر وه کوو دەشیّت ئیسلام رەفەز بکات و بییته خراپترین کافری شەپانیی کات و شوینی خۆی!

دەشیّت هەستیّت و نوێژە فەرزه کەیی بکات و سوننەتی شیی لە گەڵدا بکات، دەشیّت بە دیار توپانی، یان فیلمیکەوه، یان لە گالته و گەپیکی شەوانەیدا دانیشتیّت و لیگەراییّت نوێژە کانی بچن!

خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۖ﴾ (النبا: ۳۹).

واته: "هەر کەسیک حەز بکات، دەتوانیت رێگای خواوێستی و تەوبە و گەرانهوه بۆ لای خوای گەورە بگریته بەر."

خوای گەورە خستووێتییه سەر دوورپێانیی و سەر بەستی و تواناشی داوه تی، وه ک دەفەر مویت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ ۖ إِمَّا شَاكَرًا ۖ وَإِمَّا كَفُورًا ۖ﴾ (الإنسان: ۳).

واته: "ئیمە رێگامان نیشانی مەرۆف داوه، جا خۆی رێگای سوپاسگوزاری دەگریته بەر، یان رێگای کوفرانه بژیی، ئەوه کەیفی خۆیه تی؛ خۆی سەرپشکە."

۲. خوای گەورە پەيامی خۆی بۆ رێنمایی مەرۆف ناردوو، (۱۲۴ ۰۰۰ - سەد و بیست و چوار هەزار) پیغمبەری ناردوو کە (۳۱۹ - سەد و

نۆزده)يان په ياميان هیناوه، په يامى هه موویان له خواناسیندا یه که، له خواپه رستیى سهرپراستانه دا یه که؛ به لām له ئە حکامى دینه که دا جیاوازن که په یوه ندىيان به بارودوخ و رادهى هوشیاری و دیندارى و حاله تى ناوچهى گه له کانه وه هه بووه و هه یه.

خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ۲۴).

واته: "هیچ ئوممه تیک نییه پیغه مبه ریکی بۆ نه چوو بیت."

ئه مه ش دیاره بۆ هه نجهت برینی خه لکییه، تا سبه ینى له قیامه تدا نه لئین: "خوایه! تۆ په یامت بۆ نه ناردين، تا بزانی چۆن په رستشت بکه یین و دینه که ت چۆن پیاده بکه یین؟"

که س عوزرى نییه، به تاییه تى له م زه مانه ی «ئیتته رنیت» و ئاسانکاریى په یوه ندى و گه یاندندا که دهنگى هه ناسه که ت له کاتى هه ناسه دانه وه تدا به ملیار خه لک ده گات!

۳. دهسته به رکردنى هۆکار و گرتنه به ریان، پیچه وانه ی باوه ربوون به قه ده ر نین، به پیچه وانه وه، ئیسلام فه رمانى داوه به هه ر دوو روکنه کانى کارکردن: یه که م: گرتنه به رى هۆکاری سه رکه وتن.

دووهم: پشتبه ستن به خوای گه و ره و دلیا بوون له وه ی که ئە نجام لای خوای گه و ره وه دیت، شیفا بیت، یان سه رکه وتن، قوتار بوون بیت له کاره سات؛ یان ده رچوون بیت له تاقیکردنه وه دا، هاوسه رگیری بیت، یان ده ست لیک به ردان.

له هه موویاندا و له هاوشیوه یاندا، مروقه کان به رپرسن له وه ی هۆکاره کانى سه رکه وتن بگرته به ر که وه کوو پردی په رینه وه و په رژینن، ئینجا سه رپراستانه پشت به خوای گه و ره ببه ستن و ته سلیم بن به حوکمى قه ده رییانه ی ئه و، ته سلیم بوونیکی دیندارانه ی سه رپراستانه.

خوای گه‌وره له باسی «ذوالقرنین» دا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا مَكْنَأُهُ فِي الْأَرْضِ
وَأَنبَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (٨٤) ﴿فَاتَّبَعَ سَبَبًا﴾ (٨٥) (الكهف: ٨٤ - ٨٥).

واته: "ئیمه توانا و ده‌سه‌لاتی ته‌واومان له ناوچه‌که‌دا پێدا و هه‌موو
هۆکاریکی سه‌رکه‌وتنه‌ان پێ به‌خشی، ئه‌ویش هه‌موو هۆکاره‌کانی گرت به‌ر."

په‌غه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌یفه‌رموو: (تداوا).^(١)

واته: "ده‌رمان به‌کار به‌یئن بو چاره‌سه‌ری نه‌خۆشییه‌ کانتان، واته:
هۆکاره‌کانی چاکبوونه‌وه‌ بگرنه‌ به‌ر."

- دواى تیگه‌یشتن له‌م خاله‌ سه‌ره‌کییانه، ئه‌وه‌ت لا پروون ده‌بیسته‌وه‌ که
هه‌رچی دیت به‌ پێی خۆت و خۆشه‌ویستانت، دیت به‌ پێی کۆمه‌لکاری و بزوت،
هه‌مووی فه‌رمانی قه‌ده‌ری خوای زانا و دانا و دادگه‌رن، چونکه‌ هه‌موو بزوت و
سه‌ره‌وتیک، هه‌موو هاته‌نه‌ کایه و نه‌مانیک:

● به‌ ویستی خوای گه‌وره‌ بووه.

● خوای گه‌وره‌ زانیویه‌تی و ئاگای ئییه.

● خوای گه‌وره‌ ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ریدا هه‌بووه.

کاتییک به‌م جو‌ره‌ ناسینه‌وه‌ په‌فتار له‌ گه‌ل و شه‌ی (الرَّبُّ) دا ده‌کریت،
حه‌تمه‌ن خاوه‌ن په‌فتار زوو ده‌گاته‌ ئاستی خواناسان و ئیتر پله‌ به‌ پله‌ به
ته‌قواکاریدا سه‌رده‌که‌ویت، تا ده‌گاته‌ ئه‌و «یه‌قین»-ه‌ی که‌ ته‌نیا خوای گه‌وره‌
(رَبُّ) و (إِلَه) و (حَكَم) و (وَلِي) یه‌تی:

﴿قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَنْتَ خُذْ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الأنعام: ١٤).

^(١) ئه‌حمه‌د (٢٧٨/٤)، ئه‌لبانی (په‌حمه‌تی خوای لی بی‌ت) له (صحیح الجامع ١/ ٥٦٥) دا
ده‌فه‌رمویت: سه‌حیحه.

﴿أَغْيَرُ اللَّهُ أَبْغَى حَكَمًا﴾ (الأنعام: ١١٤).

﴿قُلْ أَغْيَرُ اللَّهُ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الأنعام: ١٦٤).

﴿أَغْيَرُ اللَّهُ أَبْغَىكُمْ﴾ (الأعراف: ١٤٠).

- ئاوا، تا له هه موو ئایه ته کانی (الربوبیة) ورد بیسته وه و به هزر و هوشی ئیماندارانه وه سه رنجیان بدهیتی و ته قواکارانه رهفتاریان له گه لدا بکهیت، پرووناکیی هیدایه تی خواییت زیاتر پی ده گات و بهرچاو و هزر و ههستت زیاتر پروون ده بیسته وه (إن شاء الله).

دوای ئەم سه رنجدان و تیگه یشتن و رهفتار له گه لدا کردنه و پیگه یشتن پیی، له وه حالی ده بین که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خواناسانه ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمْتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَةٌ أَوْ غَلَمَةٌ أَوْ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رِبْعَ قَلْبِي وَنُورَ صَدْرِي وَجَلَاءَ هَمِّي وَذَهَابَ غَمِّي). [موسلیم].

واته: "ئه ی خوا ی گه و ره! من عه بدی تۆم، کوپی عه بدی تۆم، کوپی ئافره ته عه بدی تۆم، ناوچه وانم به دهستته (تۆ ئاراستهم ده کهیت)؛ حوکمت له سه رم جیبه جی ده بیته، هه ر بریاریکم به سه ردا ده دهیت دادپه روه ریه.

خوایه! داوات لی ده که م و به هه ر ناویک که هه ته لیته ده پاریمه وه، له وه ی دادپه روه ریه.. خوایه داوات لی ده که م و به هه ر ناویک که هه ته لیته ده پاریمه وه، له وه ی که خوت پی ناو ناوه، چ له وه ی که که سیکت لی فی ر کرد بیته، یان له وه ی که له کتیه که تدا ناردو ته ته خواره وه، یان لای خوت هیشتیته وه؛ قورئانی مه زن بکه یته به هاری دل و نووری سینه و راده ری خه م و لابه ری خه فه تم، یا الله!"

ئه‌مه ته‌سلیمبونی سه‌رپشکانه‌ی ته‌قواکارانه‌یه به‌قه‌ده‌ری خوایی، خوای
گه‌وره مه‌حرومان نه‌کات لی‌ی. اللهم آمین.

- (العالمین: جیهانیان)، کۆی (عالم) ه. ئیبنو عاشور ده‌فه‌رمو‌یت

ئه‌وی له‌سه‌ر زه‌وی (فاعِل) بی‌ت و ئاوا کو‌کرا بی‌ته‌وه، (واته: فاعِلین) هه‌ر دوو
وشه‌ن: (عالم) و (یاسم) که‌ ناوی گو‌لی‌که و کو‌یه‌که‌ی (یاسمون / یاسمین) ه،
خه‌ل‌کیش به‌ ناوی کۆی (یاسمین) ه که‌یه‌وه ده‌یناسن.

(العالم) توخم‌یکه له‌ توخمه‌کانی «وجود»، هه‌موو توخمه‌کانی تریش هه‌ر
یه که‌یان «عالم» ی‌که بو‌ خۆی. هه‌ر یه‌ که‌شیان ملیۆنان به‌ل‌گه‌ی تێدایه له‌سه‌ر
خوایه‌تی خوای گه‌وره و بی‌ۆینه‌یی سیفات ه‌کانی.

کۆی (عالم)، (عوالم) ه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌وتریت: (عالم) و مه‌به‌ست
لی‌ی: هه‌موو توخمه‌کانی وجوده، له‌ ریزیشیاندا مرو‌ف و فریشه‌ و جنۆکه که‌
ژیرن، کۆی (عالم) ه که‌ بووه به‌ (عالمین)، چونکه ژیر زاله به‌سه‌ر ناژیره‌کاندا.

عه‌ربه‌کانی پێش زه‌مانی وه‌حی، هه‌ر وایان دانابوو که‌ وجودی غه‌یری
وجودی خوای گه‌وره، هه‌موو هه‌ر یه‌ که‌ عاله‌مه، به‌لام زانایانی ئیسلام دواتر له‌
ته‌فسیریدا فه‌رموویانه: هه‌ر توخمه و جیهانیکی سه‌ربه‌خۆیه.

«ته‌فتازانی» له‌ شه‌رحی (الکشاف) دا ده‌فه‌رمو‌یت: "هه‌ر توخمه و جیهانیکی
که‌ خوای پێ ده‌ناسریت، وه‌کوو: جیهانی مرو‌ف و جیهانی پروه‌ک، به‌پێی
ئیزافه‌کردنی جیهانه‌که‌یه، بو‌یه ده‌وتریت: جیهانی ئاژه‌ل و... هتد."

ئێستا له‌م سه‌رده‌مه‌دا که‌ زانستی مرو‌ف زۆرتر و به‌رفراوانتر بووه، سه‌دان
جیهانی تر که‌شف بوون، وه‌کوو جیهانی: (به‌کتريا و جیهانی فایرو‌س و جیهانی
گیانله‌به‌رانی ده‌ریا) که‌ هه‌زاران جو‌رن و له‌ جو‌ری توخمی زینده‌ورانی سه‌ر
زه‌وی زۆرترن!

- قه تاده دهفه رمویت: "«عالم» خه لکی ماوهی زهمانیکن، واته: نهوهیه کن که له یه ک کاتدا ژیاون."

«ئه بو عوبیده» دهیفه رموو: "«عالم» جیهانی خاوهن ژیرییه کانه که چوارن: (مرۆف، فریشته، جنۆکه، شهیتانه کان)، به کۆمه لگه و زهمانی ئازهلان ناوتریت: عالم."

ئیامی قورتووبی که ئەم بۆچوونانە: (قه تاده و ئه بو عوبیده) و پێشه وایانی تری تابیعینی هیناوه تهوه، دواتر دهفه رمویت: "به لام په سه ندرتینان نهوهیه که «عالمه کان» جیهانی هه موو مه خلوقاتن، هه مه خلوقه و جیهانی توخمی خۆی جودایه له جیهانی توخمه کانی تر، چونکه خوای پهروه ردگار دهفه رمویت: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الشعراء: ۲۳ - ۲۴). کُنْتُ مُوقِنًا

واته: فیرعه ون وتی: خوای جیهانیان چیه؟

سه ییدنا مووسا (سه لامی خوای له سه ر بیت) فه رمووی: خوای پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهمین و ئه وانهیه که له نیتوانیان دان، ئه گهر راست ده که ن و باوه پرتان به خوای گهوره ههیه."

- «زه جبا»ی زمانه وان دهفه رمویت: عالم له (عَلَم) و (علامه) هوه وهرگیراوه، بۆیه عالم جیهانی هه موو شتی که که خوای گهوره خه لقی کردووه، له و دنیا دا بیت، یان له پۆژی دوا ییدا.

- ئیبنو عه بباس (خوا ئییان رازی بیت) دهیفه رموو: "رب العالمین" خوای پهروه ردگاری هه موو مه خلوقاته کانه، ئه وانهی له ئاسمانه کاندان و ئه وانهی له زه مینه کاندان و ئه وانهی له نیتوان ئاسمانه کان و زه میندان و ئه وانهی زانراون و ئه وانهی نه زانراون."

لە وانەى كە پېش ئەم زەمانەى ئىمە نەزانراو بوون و ئىستا دۆزراونەتەوہ:
بەكتىريە كە جىهانىكە و مليۆنان جار لە جىهانى مرۆف زۆرتەر و ھەمەجۆرتەر.

بەكتىريا پېش و جودى مرۆف، لەسەر زەمىندا ھەبووہ و ئىستا دەرکەوتووہ
كە لە ئاسماندا، لەناو خۆردا، لەناو خۆلدا ھەن؛ لە ھەوادا، لە رېخۆلدا ھەن، ھەر
ئەوانەى لە ناودەمى يەك مرۆفدا ھەن، سى سەد و پەنجا (۳۵۰) جۆرن. لەناو
ھەر جۆرە توخمىكى بەكتىريادا دووبەرەى مەلەننى سەخت ھەيە كە لەو تەى
خەلق بوون، نەوہ بە نەوہيان لە جەنگى خویناوى يەكتىردان، بەكتىريا
زيانبەخشەكان (كە زيان بە مرۆف و ئاژەل و پرووہ ك دەگەيەنن؛ ھەر و ھە
بەكتىريا سوودبەخشەكان. بەكتىريا زيانبەخشەكان زۆر شەپخواز و دپندە و
سەختەن كە ھېرش دەكەنە سەر شوینىكى بەكتىريا چاكەكان (وہ كوو دوژمنانى
ئىسلام)، سەرەتا گەمارۆى ناوچە كە دەدەن و خۆراك و سوكنيان دەسووتەنن،
گەمارۆيان دەدەن و ھەموو رېگايەكى پەيوەندى دەرەكيان لى دەگرن، ئاوا
ماوہيەكى زۆر دەيانھێننەوہ؛ تا ھەرچى خۆراكيان ھەيە بىخۆن، ئىنجا لاواز ببن و
تواناي بەرگرييان لە خۆيان و شوینيان نەمىنن، ئىنجا دواتر ھېرشى
بەرفراوانيان دەكەنە سەر و ھەر ھەموويان دەكوژن، نە دىل دەگرن و نە جياوازی
دەخەنە نيوان مەدەنى و سەربازىيەوہ!

- جىهانى مېروولەش ھەر واىە كە سى ھەزار (۳۰، ۰۰۰) جۆريان لەسەر
زەمىندا ھەيە، ھەر جۆرېكيشيان گەلېكى سەربەخۆن، زمان و داب و نەرىتى
خۆيان جودايە لەوانى تر!

- جىهانى بالندە و مېش و ھەنگ و ئاژەلانى دارستان و ئاژەلانى مالى و كرم
و مار و خشۆكەكانى تر، ھەر ھەموويان جىهانى سەربەخۆ و زمانى
سەربەخۆيان ھەيە، ياسا و داب و نەرىتى خۆيان ھەيە!

ئەگەر ھەنگىك قاچى پيس بېت، ناھیلن بچىتەوہ گەرەكى خۆيان، يان
دەبىت بە پاكى بگەرېتەوہ، يان ھەر لە دەرەوہ دەمىننەوہ، تا دەمرىت!

ئه‌گەر قه‌له‌ره‌ش (غراب) ی‌ک زینا بکات، هه‌موو ئه‌وانه‌ی تر به‌ده‌نووک ده‌یکوژن، دوا‌یی «مه‌یت» هه‌که‌ی له‌ شاری خۆیان دوور ده‌خه‌نه‌وه‌!

گه‌وره‌یی (الحمد لله):

- ئیبنو ماجه له (السُّنَنِ) هه‌که‌ خۆیدا به‌ سه‌نه‌ده‌وه له ئیبنو عومه‌ره‌وه (خوا لییان رازی بی‌ت) ده‌گێڕێته‌وه که: "پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ئیمامه‌تی نوێژه که‌یدا له راستبۆونه‌وه‌ی له «رکوع» دا ده‌یفه‌رموو: (سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمَدَهُ).

واته: خوا‌ی گه‌وره ستایش‌کردنی ئه‌و که‌سه ده‌بیستێت که ستایشی ده‌کات.

کابرایه‌ک هه‌ر له‌ناو نوێژه که‌دا دوا‌ی راستبۆونه‌وه‌ی، وتی: (لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِكَ وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ).

واته: خوا‌یه! ستایش بۆ تۆیه که‌ شیاو و شایانی پاکیی پروو‌خسارت و مه‌زنی و گه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتت بی‌ت.

دوا‌ی نوێژه که‌، پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسیی: ئه‌وه کێ بوو له نوێژه که‌دا وای وت؟!

کابرا بێده‌نگ بوو، وایزانی کارێکی هه‌له‌ی کردووه.

پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرسیی‌وه: کێ بوو له نوێژه که‌دا وای وت؟

کابرا هه‌ستایه سه‌ر پێ و وتی: من بووم، ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا!

پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (...لم يدريا كيف يكتبانها

فصعدا إلى السماء فقالا يا ربنا إنَّ عبداً قد قالَ مقالةً لا ندي كيفَ نكتبها قالَ اللهُ عزَّ وجلَّ وهو أعلمُ بما قالَ عبدهُ ماذا قالَ عبدي؟ قالَا يا ربُّ إِنَّهُ قالَ يا ربُّ لَكَ الحمدُ كما ينبغي لجلالِ وجهِكَ وعظيمِ سلطانِكَ فقالَ اللهُ عزَّ وجلَّ لهما: اكتبها كما قالَ عبدي حتَّى يلقاني وأجزيه بها.^(١)

واته: (جوړه ستاییشیکی خوای گه‌وره‌ت کرد) که هه‌ر دوو فریشته‌کان (که له سه‌ر شانی مروژن و چاکه و خراپه‌ی ده‌نووسن) نه‌یانزانی چۆن بینووسن (له‌چ خانه‌یه‌ک له‌خانه‌کانی زیکری خوا‌دا‌دا‌یینین، چونکه ستاییشیکی زۆر شیاو و شایسته‌ی خوای گه‌وره‌بو)، به‌رز بوونه‌وه‌بو ئاسمان و فه‌رموویان: ئە‌ی خوای په‌روه‌ردگارمان! عه‌بدیک قسه‌یه‌کی کرد نازانین چۆن بینووسین؟!

خوای گه‌وره‌که زاناتره له‌وه‌ی عه‌بده‌که‌ی وتوویه‌تی، فه‌رمووی: ئە‌و عه‌بده‌م چیی وت؟

فه‌رموویان: وتی: (لَكَ الحمدُ كما ينبغي لجلالِ وجهِكَ وعظيمِ سلطانِكَ). خوای گه‌وره‌فه‌رمووی: هه‌ر وه‌ک چۆن وتوویه‌تی بینووسن، تا خۆی ده‌گاته‌وه به‌خۆم، خۆم پاداشتی ده‌ده‌مه‌وه.

سوپاس و ستاییش‌کردنه‌که‌ی، ئە‌وه‌نده‌په‌ر و چه‌ر و شایسته‌ی خوای گه‌وره

^(١) قال الألبانی: (حدیث ضعیف...). بوخاری و غه‌یری ئە‌ویش له‌پفاعه‌ی کوپی رافعی زه‌رقی «رفاعة بن رافع الزرقی» (خوا لێ‌ی رازی بیت) ریوایه‌تیان کردووه‌که وتوویه‌تی: له‌دوای پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوێژمان ده‌کرد، کاتیک سه‌ری له‌په‌کووع به‌رز کرده‌وه، فه‌رمووی: (سمع الله لمن حمده)، پیاوی‌ک له‌دوای ئە‌وه‌وه‌وتی: (ربنا ولك الحمد حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه)، کاتیک له‌نوێژه‌که‌بووه‌وه، فه‌رمووی: ئە‌وه‌کی بوو ئە‌و قسه‌یه‌ی کرد؟ کابرا وتی: من بووم.

پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رمووی: سی و ئە‌وه‌نده‌فریشته‌م بینی ده‌ستپیش‌خه‌ریان ده‌کرد، کامه‌یان یه‌که‌م که‌س ده‌بن بینووسن! ئە‌مه‌ش فه‌رمووده‌یه‌کی سه‌حیحه‌به‌بێ‌خیلاف. (ت)

بوو که له بهر زۆریی پاداشته کهی، خوای گه وره به تاییه ت پاداشتی ده داته وه.
به راستی حه قه ئیمه ش به رده وام زمانمانی پیّ پارا و بکه یین.

* * *

په‌یوه‌ندی سی ناوه‌پیرۆزه‌که: (الله، الرب، الرحيم) به‌یه‌کتره‌وه:

ئیمامی ئیبنولقه‌ییم (په‌حه‌تی خوی لی بیت) ده‌باره‌ی ئه‌م سی ناوه‌پیرۆزه: (الله، الرب، الرحيم) و په‌یوه‌ندی هه‌موو مه‌خلوقات پیا‌نه‌وه‌ده‌فه‌رمویت^(۱): "سه‌رنج به‌ده‌ره‌په‌یوه‌ندی خه‌لق‌کردن (الخلق) و فه‌رمان‌پیدا‌ن (الأمر) به‌م سی ناوه‌پیرۆزه‌وه، چۆن (الخلق والأمر والشواب والعقاب) یان لیوه‌په‌یدا بوون؟!

چۆن هه‌موو مه‌خلوقات له‌خه‌لقبو‌ندا یه‌کیان گرتووه‌ و یه‌کن، که‌چی له‌هه‌مان کاتدا ئاوا [له‌جیا‌وازی بر و را‌ده‌ی پا‌به‌ندی و به‌جیه‌نیانی فه‌رمانه‌کانی خوی گه‌وره‌دا] لیک جو‌دان.

- ناوی پیرۆزی (الرب) که‌په‌روه‌ردگاره، کۆی هه‌موو مه‌خلوقات له‌خۆ ده‌گری‌ت، چونکه‌خوی گه‌وره، په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیکی کردگاریانه؛ ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ریانه‌وه‌یه، هیچ شتیک به‌هیچ را‌ده‌ و بر و ئان و ساتیک له‌ژیر رکینی په‌روه‌ردگاری‌تیبه‌که‌ی ده‌رناچن، هه‌رچی له‌ئاسانه‌کان و زه‌ویدا‌ن، عه‌بدی ملکه‌چی ئه‌ون؛ له‌به‌رده‌ستیدا‌ن، له‌ژیرقه‌هری هیزی زالی ئه‌ودان.

ئاوا هه‌موو مه‌خلوقات به‌سیفه‌تی په‌روه‌ردگاری‌تیبه‌مه‌رکه‌زیی خوی گه‌وره‌کۆده‌بنه‌وه، به‌لام له‌ته‌وحیدی خوایه‌تیدا، له‌په‌رستندا لیک جو‌دا و دوور ده‌وه‌ستن، ئه‌وانه‌ی به‌خته‌وه‌ر و کامه‌ران به‌خوی په‌رستراوی به‌حه‌قی داده‌نین و هیچ په‌فتاریکی په‌رستن بۆ غه‌یری ئه‌و ناوینن.

ئه‌وانه‌ی له‌ئاسته‌بالاکانی خواناسیدا‌ن، سه‌رپشکانه‌بریاری تاک و ته‌نیایی خوی گه‌وره‌ده‌ده‌ن و سه‌ربه‌ستانه‌گو‌پرايه‌لی و ملکه‌چی بۆ ده‌رده‌برن و

(۱) (مدارج السالکین)، ب ۱، ل (۵۸ - ۵۹).

بەردەوام شاھیدی دەدەن کە هیچ خواپە ک نییە شایانی خواپەتی بیت، جگە لە «الله»، چونکە دەبیت هەر ئەو بپەرسترت؛ پشت هەر بەو دەبەسترت، ئومیدی هەر بە ئەو و ترس هەر لەو و خۆشویستن و ملکه چکردن و تەسلیمبوون، هەر بۆ ئەو دەردەپردرت.

سەڵکردنەو و ترس لە کەمتەرخەمی جیبه چیکردنی فەرمان، هەر لەو و زەلیلی هەر بۆ ئەو دەردەپردرت [ئەمانە هەموویان خواپەرستی دواي خواناسین]، هیچیان بۆ غەیری خوی گەورە ناکرێن.

بۆیە خەڵکی لەم خواپەرستییانەدا بوون بە دوو پۆل: ئەهلی بیدینی و شیرک و کوفر کە نیشتهجیانی دۆزەخن، لەگەڵ ئەهلی ئیمان و تەقواکاری و دینداری کە نیشتهجیان بەهەشتن.

ئاوا دەبینیت مەخلوق بە سیفەتی (الربوبية)، مەرکەزیانە کۆدەبنەو، بەلام لە سیفەتی (الالهية)ی خوی گەورەدا، دەکەونە راجیایی و تەفرەقە و جوداییەو!

* بەرنامەی دین و ئەحکامەکانی شەرع و فەرمان و بەرهەڵستی دیاریکردن، لە سیفەتەکانی خواپەتین.

* خەلقکردن و سازکردن و گونجاندن و تەگبیر و مشوورخواردن و کارکردن، لە سیفەتەکانی پەروردگاریتین.

* پاداشت و سزا و خستنه بەهەشت و ناردنه دۆزەخ، لە سیفەتەکانی (المملك)ن، [تاکە دەسەڵاتداریتی بالای حوکمە] لە پۆژی دوایدا، هیچ یەکیک هیچ شیوازیکی دەسەلاتی بە هیچ رادە و بریک نامینیت.

■ خوی گەورە بە هەموو سیفەتەکانی (الربوبية)، خوی بە عەبدەکانی

دەناسینیت، بەلام زۆرینهیان بە مەحزی ویستی خۆی و بە ئازادی و سەر بەستی و سەرپشکی خۆیان، پێگای گومراییان گرتوووەتە بەر، خوای گەورەش پێی لێ نەگرتوون [تا بە زۆر دیندارییان پێ نەکات].

■ فەرمانی پەرستنه کانی بە هەموو عەبدە کانی داوہ [دوای ئەوہی لە سەر زمان و ڕەفتاری نێردراوہ بە پێزە کانی (سەلامی خوایان لە سەر بیّت)، چۆنیتی و چەندیتی هەموویانی بۆ ڕوون کردوونەتەوہ]، هیدایەتی دان بۆ ئەنجامدانی خواپەرستیە کان، یارمەتی دان و هاوکاری کردن؛ تا راست و دروست، چاک و پاک بپەرستن.

■ ئینجا بە داد و لوتفی خۆی، پاداشت و سزای هەموو ڕەفتاریک (گوفتار و کردار و باوہر) ی بۆ دیاری کردن.

* دەبینیت ئەم سیفەتە تانە ی خوای گەورە، چەندان لق و پەلیان لێ دەبنەوہ و هەموو دەبنەوہ بە لازم و مەلزومی یە کتری [بۆ تەواوکردنی دیمەنە کە، هیچیشیان بە تەنیا کەموکورت نییە].

* بەلام سیفەتی ڕەحمەت و بەزەیی (الرحیم) ی خوای گەورە، پەیوہست (رابطە) ی پەیوہندی نیوان عەبد و خوای گەورە یە، ھۆکاریکە لە نیوان خوای میہرەبان و عەبدە کانیدا.

خوای گەورە بە پەروەردگاریتی خۆی (الربوبیة) سەرپەرشتییان دەکات و دەخوازێت ئەوانیش بە خواپەرستی (الألوهیة) کە، عەبدیتی بۆ دەربێرن.

بۆ زانینی ئەم ماف و ئەرکانە یە کە نێردراوی خۆی بۆ هەموو قەومێکی ئادەمزادە کان ناردووە، پەيامی خۆی بۆ ناردوون، تا بکەوێتە سەر دید و ڕێی راست و هیدایەتی خوایی بگرنە بەر. ئاوا هیدایەتی دان، مژدە و بەلێنی پاداشتی پێ دان و وادە ی بەھەشتی دان. لەمان خواپەرستی و لەوہوہ ڕەحمەت و پاداشت.

• ئایه تی سییه م: (الرحمن الرحیم):

پیشتر له لیکدانه وهی ئایه تی به سمه له دا، باسی ئەم دوو ناوه پیروژه شهان کرد، به لām لیڤه دا «قهول» یکی ئیامی قورتووبی (په حمه تی خوی لی بیت) ده هیمنه وه که ده فهرمویت: خوی گه و ره دوا ی ئە وهی وه سفی خوی کرد به وهی که (په و ره دگاری جیهانیان) ه، وه سفی خوی ده کات که (الرحمن الرحیم) ه، بۆ ئە وهی بزانی که په حمه تی خوی گه و ره، پیش غه زه ب و سزایه تی؛ چونکه به دوا یاندا (مالک یوم الدین) دیت [که پوژی پرسینه وه و سزا و پاداشته]، چونکه حه تمه ن باسی پوژی قیامه ت و کاره ساته کانه که ئومیدتان به په حمه تی خوی گه و ره زۆر بیت و ترسی قیامه ت په لوپوتان نه شکیت [که چیژ له ژیا نی دنیا تان وه رنه گرن]."

ئاوه ها هه ر دوو سیفه تی: (الرغبة والرهبه: هه ز و ترس) ی پیکه وه هی ناوه. هه ر دوو کیان پیکه وه ده بنه پالنه ری زاتی نی ناخی عه بده که، بۆ گو پرا په لپی و ملکه چی و ئە نجا مدران ی کرده وه چا که کان و خو گرتنه وه و دوو ره په ری زبوون له کرده وه خرا په کان، له تاوان و گونا ه و سه ریچی.

- خوی گه و ره له شوینی تری قورئاندا، ئەم دوو وه سفی پیکه وه هی ناوه وه ک ده فهرمویت: ﴿نَبِّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ وَأَنْتَ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ (الحجر: ٤٩ - ٥٠).

واته: "به عه بده کانم رابگه یه نه: هه ر منم لیخو شبوو و به به زه یی، سزا که شم ئە و سزا به ژانه یه."

- هه ر وه ها: ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (غافر: ٣).

واته: "خوای گه‌وره لیخۆش‌بووی گونا‌هانه و قه‌بوولکاری ته‌وبه‌ی عه‌بده‌کانییه‌تی و سزاشی زۆر توند و سه‌خته."

* له «سه‌حیحی موسلیم» دا هاتوو هه‌بو هوره‌یره (خوای لێی رازی بێت) فه‌رمووی: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ، مَا طَمِعَ فِي جَنَّتِهِ أَحَدٌ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ مَا قَنَطَ مِنْ جَنَّتِهِ أَحَدٌ).

واته: "پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر موسوڵمان بیزانیایه‌ که‌ چ سزایه‌ک (چه‌ند و چۆن) لای خوای گه‌وره‌هیه، که‌س ته‌ماعی له‌ به‌هه‌شته‌که‌یدا نه‌ده‌بوو (هه‌ر خوا خوای ده‌بوو نه‌که‌وێته‌ به‌ر سزاکانی).

ئه‌گه‌ر کافریش بیزانیایه‌ که‌ چ ره‌حمه‌ت و به‌زه‌بیه‌ک لای خوای گه‌وره‌هیه، که‌س له‌ چوونه‌ به‌هه‌شته‌که‌ی بێ ئومێد نه‌ده‌بوو، (چونکه‌ ده‌یانزانی ره‌حمه‌ت و به‌زه‌بی خوای گه‌وره، ئه‌وه‌نده‌ زۆر و گشتگیره‌ که‌ هه‌موو گونا‌ه‌کارێک ده‌گرێته‌وه).

خوای گه‌وره‌ بمانخاته‌ به‌ر ئه‌و ره‌حمه‌ته‌ گشتگیره‌ی و له‌و سزا سه‌خته‌ی لاما‌ن بدات. اللهم آمین.

ده‌کرێت ئه‌م کورته‌ باسه‌ی (الرحمن الرحيم) ببریته‌ کۆتایی لێکدانه‌وه‌ی ئایه‌تی یه‌که‌م: به‌سمه‌له‌ (واته: بسم الله الرحمن الرحيم) و پێش (الحمد لله رب العالمين)، ده‌شکرێت هه‌ر لێره‌شدا بمینێته‌وه‌ (والله أعلم).

ئایەتی چوارەم: مَالِكِ يَوْمِ الدِّنِّ: خاون و دەسەلاتداری پەهای پۆژی پاداشت و سزا).

- (مَالِكِ): بە سێ شیوە خویندراوەتەووە و نووسراوە: (مَلِك، مَالِك، مَلِك) هەر وەها بە شیوازی کرداری: (مَلِك). زانایان موناڵەشە دووانیان (مَلِك) و (مَالِك) یان کردووە کە مانای کامیان گشتگیرترە؟

هەندیکیان فەرموویانە: "(مَلِك) گشتگیرترە، چونکە دەسەلاتداریتی و حاکمیتی و بە خاوەنبوونە. ئەوەی مەلیکە، خاوەن مولکیشە، هەموو مەلیکیک مالیکە، بەلام هەموو مالیکیک (واتە: خاوەن)، مەلیک (واتە: حوکمدار) نییە.

دەشیت کەسیک خاوەنی سامانیکی زۆر بێت، بەلام حوکمرانیی لە دەستدا نەبێت وەکوو پاشایەک، هەر وەها کە (مَلِك) یک فەرمانرەوایی دەکات کە بریارێکی دەر دەچیت، (مَالِك) و غەیرە مَالِك جێبەجێی دەکەن؛ هەر وەها (مَلِك) تەگبیری سامانی ولات و سیاسەتی دانیشتوووان دەکات، بەلام (مَالِك) هەر تەگبیری مَال و سامانی خۆی دەکات. "ئەو پراوۆچوونی (ئەبو عوبەید و موبەررید) و ئیمامی زەمەخشەریش لایەنی گرتوون.

«ئەبو حاتم» دەفەرمویت: "بۆ مەدحی خواى گەورە، (مَالِك) بەهێزتر و گشتگیرترە، چونکە خواى گەورە خاوەنی خەلک و گیان و چارەنووس و سامان و مولکیشیانە، خاوەنی دنیا و قیامەتە، بەلام بۆ وەسفی مەخلوق؛ (مَلِك) بەهێزتر و گشتگیرترە."

«قازی ئیبنولعەرەبی» دەفەرمویت: "خواى گەورە (مَالِك) و (مَلِك) هە.".

له راستیدا دەبینیت، هەر یەک لەم دوو ناوە کە وەسفی خواى گەورەن،

تایبەتمەندیی خۆی هەیه، (مالک: خاوەن) دەتوانیت رەفتار لە سامانیدا بکات
و هەکوو فرۆشتنی و بەخشینی.

(مَلِك: دەسەڵاتی هێز)، تەگبیری بەرپۆڵەبەردنی خەڵک و
سامانیشیان دەکات.

دوای لێکۆڵینەوە بۆت دەردەکهوێت کە هەردووکیان وەسفی خوای
گەورەن، هەر و هەکوو وشە قورئانییەکانی تر، چەندین مانا لە خۆ دەگرن کە
پەڕیوەندییان پێکەوه هەیه؛ ئەم دوو زاراوەش وان. بۆیە دوای بەدواداچوون و
شیکاری، بۆت ڕوون دەبێتەوه کە: (مَلِك) سیفەتی زاتیی خوای گەورەیه و
(مالک) سیفەتی رەفتاریتی. (والله أعلم).

- (یوم الدين: ڕۆژی پاداشت و سزا کە ڕۆژی قیامەتە)

زۆر جار وتوومە و نووسیم کە هەر وشەیهکی قورئانی، سی جار و زیاتر
دوو پات بووبێتەوه، حەتمەن مانایەکیان بناغە ی زاراویە کە و دوو مانای
و هەکوو دیواره و سیپەمین ماناش سەربانە.

ئینجا مانای حوکمی وشە کە دێت، و هەکوو وشەکانی: (ایمان، صبر، طاغوت،
صلاة، زکاة، صوم، حج) و... هتد، وشە ی «دین» یش وایە، ماناکانی ئەوەندە زۆر و
گشتگیرن کە هەموو ئیسلام دەگرێتەوه بە «عەقیدە» و «عیبادەت» و «شەریعەت»
و «پاداشت و سزا» وە. بە لێکۆڵینەوە و شیکاریی ئەم زاراویەش لە ئیمامی
مەودودییه وە (پەرحەتی خوای لی بیت) بەپێینەوه^(١)، تا بێتە پامینه و
پروانگە ی دید و تیروانین و پێناسەمان بۆ «دین» مەبەستمان لێی بێگومان هەر
ئیسلامە کە یە.

^(١) پوختهیه که له کتێبه به نرخه که ی: «چوار زاراوه کانی قورئان»، وەرگیرانی ئەحمەد محمد
قەرەنی، بلاکار: نووسینگە ی تەفسیر/ هەولێر، چاپی دووهم ١٤٤٨ک/ ٢٠٢٠ز، ل (١٥٥-
١٧٢).

* تووژینه‌وه و شیکاریی ئیپامی مه‌ودوودی بۆ وشه‌ی (الدین):

۱. لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانی وشه‌ی (الدین):

وشه‌ی «دین»^(۱) له زمانه‌وانیی عه‌ره‌بیدا به زۆر مانا به‌کار دێت، له‌وانه:

۱- ناچارکردن و ده‌سه‌لاتداری و هوکمرانی و فه‌رمان ده‌رکردن، ناچارکردنی که‌سیک له‌سه‌ر گوێپایه‌لیکردن، به‌کارهێنانی هه‌یزی ناچار (مه‌جبور) که‌ر، هه‌یزی سه‌روه‌ری (Sovereignty) به‌سه‌ریدا و کردنی به‌به‌نده و گوێپایه‌ل؛ ده‌لێن:

● (دَانَ النَّاسِ)، واته: خه‌ڵکه‌که‌ی ناچار کرد، تا گوێپایه‌لی بن، وه‌کوو ده‌لێیت: (دَنْتُمْ فِدَانًا) واته: ناچارم کردن له‌سه‌ر گوێپایه‌لیکردنم.

● (دَانَ الرَّجُلِ): کابرا بووه‌ خاوه‌نی ده‌سه‌لات و سه‌ره‌رز بوو.

● (دَنْتُ الرَّجُلَ): پیاوه‌که‌م ناچار کرد ئه‌و ئیشه‌ بکات که‌ پێی ناخۆشه. (دین فلان)، واته: فلان که‌س ناچار کرا ئیشه‌ بکات که‌ خۆی پێی ناخۆش بوو.

● (دَنْتَهُ)، واته: کاروباریم به‌ریوه‌ برد و خسته‌م ژێر پکێفی خۆمه‌وه. (دَيْتَهُ الْقَوْمَ)، واته: سیاسه‌ت و کاروباری به‌ریوه‌ بردنی خه‌ڵکه‌که‌م دا به‌ده‌ست ئه‌وه‌وه.

پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموێت: (الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ).^(۲)

^(۱) ئیبنو فارس له (معجم مقاییس اللغة)، ب ۲، ل ۳۱۹ دا له‌ مادده‌ی «دین» دا ده‌فه‌رموێت: (دال و یاء و نوون) یه‌ک بنچینه‌ن، هه‌موو لقه‌ ماناکان ده‌گه‌ڕینه‌وه‌ بۆ ئه‌و که‌ بریتییه‌ له: جووری ملکه‌چی و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان.

^(۲) رواه الترمذی عن ابي يعلي شداد بن اوس وقال: حديث حسن. (ت)

واته: "کەسی ژیر و زرنڭ، ئەو کەسە یە کە نەفسی ملکەچ و زەبوون دەکات و موحاسەبە ی دەکات و باری دەهینیت، تائیش بو دواپۆژ (دوای مردنی) بکات."

لەم روانگەوێه کە بە کەسیکی زال و دەسەلاتدار بەسەر ناوچە و نەتەوێه کدا، یان بەسەر هۆز و عەشیرەتیکدا، هەروەها بە فەرمانرەوا دەوتریت: (الدَّيَّان).

«ئەعشامی حەرمازی» ی شاعیر کە پێغەمبەری خوای (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەدواند، دەیوت: (يَا سَيِّدَ النَّاسِ وَدَيَّانَ الْعَرَبِ).^(١)

واته: "ئە ی گەورە ی خەڵکی و دەسەلاتداری زالی هەموو عەرەبەکان!"
لەم روانگەوێه بە کۆیلە دەلێن: (مَدِين)، بە ئافرەتی کۆیلە (کەنیزە ک) یش دەلێن: (المدينة).

لە قورئانیشدا بەم مانایە هاوێه کە دەفەرمویت: ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينٍ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (الواقعة: ٨٦ - ٨٧).

واته: "ئە گەر راست دەکەن و لەژێر هێز و دەسەلاتی خوای گەورەدانی و لە کردەوێتان ناپرسیتەو، دە ی بۆچی پۆحی ئەو مردووەتان ناگێرنەو بۆی کە لەبەر دەستاندا مرد؟!"

٢. گوێرایە لیکردن و بەندایەتی و خزمەتکاری و ژێردەستەبوونی یە کێک و بە قسە کردن و قەبوولکردنی فەرمانی کەسیک و کەوتنە ژێر دەسەلاتیی، وەکوو دەلێن:

● (دَنْتُمْ فِدَانَا)، واته: ناچاری کردن لەسەر گوێرایە لیکردن، ئەوانیش گوێرایە لێ بوون.

(١) (لسان العرب، ب، ١، ل ٢٤ - ٣٠).

● (دِنْتُ الرَّجُلَ)، واته: خزمه‌تی کابرام کرد.

هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوادا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوو هه‌ ده‌یفه‌رموو: (أُرِيدُ مِنْ قُريشٍ كَلِمَةً تَدِينُ بِهَا الْعَرَبُ).

واته: "وته‌یه‌کم له قورپه‌یش ده‌وێت بیلێن که عه‌ره‌بیان بۆ ملکه‌چ ده‌بی‌ت و گوێپرایه‌لیان ده‌بن."

هه‌ر به‌م مانایه‌ به‌ خه‌ڵکانیکی گوێپرایه‌ڵ ده‌وتری‌ت: (قَوْمٌ دِينٌ)، وشه‌ی «دین» یش له فه‌رمووده‌که‌ی تایبه‌ت به‌ «خه‌وارێج» دا، هه‌ر به‌م مانایه‌یه‌ که فه‌رمووی: (يَمُرُّونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمُرُّ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ).^(١)

واته: "خه‌وارێجه‌کان له گوێپرایه‌لی پیشه‌وا (ئیهام/ خه‌لیفه) ده‌رده‌چن، هه‌ر وه‌ک چۆن تیر خێرا له که‌وان ده‌رده‌چێت."^(٢)

٣. به‌ مانای: شه‌رع و یاسا و ده‌ستور، به‌رنامه و پڕیگا و پڕیازی باو و داب و نه‌ریت که ده‌لێن:

● (ما زال ذلك ديني وديني)، واته: تا ئێستاش ئه‌وه داب و نه‌ریت و عاده‌تمه‌.

(١) عن انس، قال شعيب الاناؤط: صحيح. (ت)

(٢) مه‌به‌ستی فه‌رمووده‌که‌ ئه‌وه نییه‌ که «خه‌وارێج» له دین ده‌رده‌چن، نه‌خێر، چونکه کاتییک که له سه‌ییدنا عه‌لییان (خوا لێی پازی بی‌ت) پرسی: ئایا ئه‌وانه کافرن؟ فه‌رمووی: له کوفر هه‌لاتوون.

وتیان: ئه‌دی دوورپوون؟

فه‌رمووی: دوورپووه‌کان زۆر که‌م یادی خوا ده‌که‌ن، ئه‌وان به‌یانی و ئیواری له یادی خوادان.

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وێت که مه‌به‌ست له فه‌رمووده‌که‌: ده‌رچوونیان له گوێپرایه‌لیکردنی پیشه‌وا (الإمام) ه‌.

ئێنول ته‌سیر له کتیبی (النهاية) دا به‌و مانایه‌ لێکی داوه‌ته‌وه، ده‌فه‌رمووی‌ت: "مه‌به‌ست له «دین» گوێپرایه‌لیکردنه، واته: ئه‌وان له گوێپرایه‌لیتی حه‌ق ده‌رده‌چن." ب ٢، ل ٤١ - ٤٢.

- (دانَ الرَّجُلُ): له‌سه‌ر خێر (یان له‌سه‌ر خراپه‌ کاری) پاهاتوووه.
- له‌ فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوووه که: (قُرَيْشٌ وَمَنْ دَانَ بدينهم).

واته: "قورپه‌یش و ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر داب و نه‌ریتی قورپه‌یش بوون." هه‌روه‌ها له‌و فه‌رمووده‌دا هاتوووه که: (إِنَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ عَلَى دِينِ قَوْمِهِ).

واته: "پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌سه‌ر ئه‌و داب و نه‌ریت و پڕی و په‌سمانه‌ بوو که قه‌ومه‌که‌ی له‌سه‌ری بوون، له‌ پرووی ژن ماره‌کردن و ته‌لاقدان و چه‌ندین شتی تری مه‌ده‌نی و کۆمه‌لایه‌تی.

٤. سزا و پاداشت دانه‌وه، لێپرسینه‌وه و هوکمدان، یا خه‌لاتکردن، له‌ په‌ندی پێشینیانی عه‌ره‌بیه‌شدا هاتوووه: (كَمَا تَدِينُ تَدَان).

واته: "چۆن له‌گه‌ڵ خه‌ڵکیدا په‌فتار ده‌که‌یت، هه‌ر وا په‌فتارت له‌گه‌ڵدا ده‌که‌نه‌وه [چی بچینیته‌ هه‌ر ئه‌وه ده‌دووریته‌وه]."

قورئانی پیرۆزیش به‌م مانایه‌ قسه‌ی یی‌باوه‌ران ده‌گیرێته‌وه که ده‌فه‌رموێت: ﴿إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذَا نَا لَمَدِينُونَ﴾ (الصافات: ٥٣).

واته: "ئایا، ئه‌گه‌ر مرده‌ین و بووین به‌ خاک و خۆل، دیسان زیندوو ده‌کرێنه‌وه و لێیان ده‌پرسرێته‌وه و سزا ده‌دریین؟!"

له‌ فه‌رمووده‌که‌ی لای عه‌بدوڵلای کورپی عومه‌ردا (خوا لێیان پازی بیت) هاتوووه که پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (لَا تَسُبُّوا السَّلَاطِينَ، فَإِنْ كَانَ لِابْدُ فَقُولُوا اللَّهُمَّ دَنَّهُمْ كَمَا يَدِينُونَ).^(١)

واته: "جنیو به‌ کاربه‌ده‌ستان [حاکمه‌کان] مه‌ده‌ن، ئه‌گه‌ر هه‌ر ناچار بوون

(١) المصطلحات الاربعة في القرآن، لأبي الاعلى المودودي. (ت)

شتیکیان پێ بلّین (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خراب بوون)، بلّین: خودایه‌! ئه‌وان چیمان به‌سه‌ر ده‌هێنن، تۆش سزای وایان بده‌ره‌وه‌.

وشه‌ی (الدّیان) به‌مانای: قازی و داوه‌ری دادگاش دیت. ده‌باره‌ی سه‌ییدنا عه‌لی (خوا لێی رازی بیت)، له‌ پیریکیان پرسى، له‌ وه‌لامدا وتی: (إِنَّهُ كَانَ دَيَّانُ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا).

واته: "ئه‌و دواى پیغه‌مبه‌رى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، گه‌وره‌ترین قازى ئه‌م ئومه‌ته‌ بوو."

٢. به‌کارهێنانی وشه‌ی «دین» له‌ قورئاندا:

له‌م باسه‌ی رابورد سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی «دین»، ده‌رده‌که‌وێت که‌ چه‌مکی ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ سه‌ر چوار مانا وه‌ستاو، پرووتتر بلّین: «دین» له‌ بیرو زه‌ینی هه‌ر تاکیکی عه‌ره‌دا، چوار مانای بنه‌ره‌تی ده‌دات به‌ ده‌سته‌وه‌:

یه‌ که‌م: زالبوون و ده‌سه‌لاتی ناچارکردن. (قوة القهر والغلبة).

دووهم: گوێرایه‌لی و به‌ندایه‌تی‌کردن و په‌رستن، له‌ لایه‌ن ملکه‌چه‌که‌وه‌ بۆ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیک.

سێیه‌م: ئه‌و رێباز و یاسا و ده‌ستووره‌ی که‌ خه‌ڵک په‌په‌رویان ده‌که‌ن و پێیانه‌وه‌ پابه‌ند ده‌بن.

چواره‌م: لێپرسینه‌وه‌ و داوه‌ری‌کردن و سزادان و پاداشت دانه‌وه‌.

عه‌ره‌به‌کان به‌ر له‌ هاتنی ئیسلام، به‌پێی له‌هجه‌ جیا جیاکانی خۆیان وشه‌ی «دین»یان جاریک به‌یه‌کیک له‌و مانایانه‌ی سه‌ره‌وه‌ به‌کار ده‌هێنا و جاریکی

تریش به مانایه کی تری، به لām تیروانییان بۆ ئەم چوار مانایه پروون و ناشکرا نه بوو، دووربینی و مه زنی و بالایی پیوه دیار نه بوو.

له بهر ئەوه به کارهێنانی وشە «دین» تیکهڵ به خلتە و پلته بووبوو، هەر بۆیه بواری ئەوه نه پرەخسابوو که ئەم وشەیه بپیته زاراوهیه ک له زاراوه پتهوه فیکریه کانی ئەوان، تا ئەو کاتهی قورئان هاته خواریوه و به هه موو مانا گشتگیره کانی به کاری هینا و کردی به زاراوهیه کی کۆگای خۆی، له بهر ئەمهیه که ده بینیت وشە «دین» له قورئاندا جیگه ی سیسته میکی تهواو ده گریته وه که له چوار بهش پیک دیت:

۱. دهسه لاتنی بالا و فرمانه وایه تی.

۲. گوپرایه لی و ملکه چی بۆ ئەو دهسه لاتنه بالا و فرمانه وایه.

۳. یاسا و پرسیا و دهستووری سیسته میکی فیکری، یان سیاسی، یان کۆمه لایه تی.

۴. موخاسه به و پرسینه وه و دیاریکردنی پاداشت و سزای ئەو رهفتارانه ی کراون.

قورئان جاری وا ههیه وشە «دین» به مانای یه کهم و مانای دووه به کار دههینیت، جاریکی تر به مانای سییه م له یه ک کاتدا مه بهستی لپی هەر چوار ماناکه یه تی، واته: ئەو نیزام و پرسیا تهواو و پیکوپیکه ی پیشتر باس کرا، پرەچاو کراوه.

بۆ پروونکردنه وه ی ئەم باسه، وا چاکه ورده کارانه سهیریکی ئەم ئایه تانه بکهین:

أ. به کارهینانی وشه‌ی «دین» به مانای یه که‌م و دووه‌م:

﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمُ
فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾﴾ (غافر: ٦٤ - ٦٥).

واته: "خوای گه‌وره ئه‌و زاته‌یه که زه‌ویی بۆ کردوونه‌ته جیی داینبوون و
نیشته‌جیبوون، ئاسمانی بۆ بنیات ناون، به جوانترین شیوه‌ی ئیوه‌ی ئاده‌مزادی
دروست کردووه و وینه‌ی کیشاون و له‌هه‌لال و پاک هه‌ر یه که‌تان پشکه
پۆزیی خۆی بۆ دیاری کردووه؛ ئه‌وه خوای په‌روه‌ردگارتانه، ریز و فه‌ر و
پیرۆزی و مه‌زنی، هه‌ر بۆ ئه‌وه که په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، هه‌ر ئه‌و زیندووه و
نامریت؛ هیچ خواجه‌ک نییه‌ شایانی خواجه‌تی بیت، جگه‌ له‌و. ده‌سا هانا ته‌نیا بۆ
ئه‌و ببه‌ن و سه‌رراستانه دینداریتان بۆ ئه‌و ته‌رخان بکه‌ن. سوپاس و ستایش بۆ
په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیان."

— ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ
﴿١٢﴾﴾ (الزمر: ١١ - ١٢).

واته: "بفه‌رموو: من فه‌رمانم پێ کراوه که سه‌رراستانه و به‌دلسۆزی خوای
گه‌وره بپه‌رستم و دین و دینداریی خۆم بۆ ئه‌و یه‌کلا بکه‌مه‌وه. من فه‌رمانم پێ
کراوه که یه‌که‌مین موسوڵمان بم."

— ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٣﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُم مِّن دُونِهِ﴾ (الزمر: ١٤ -
١٥).

واته: "بفه‌رموو که: من سه‌رراستانه خوای گه‌وره ده‌په‌رستم و دلسۆزانه

خۆم بۆ دینه‌که‌ی یه‌کلایی کردووه‌ته‌وه، دینداریم ته‌نیا بۆ ئه‌وه، ئیوه‌که‌یفی خۆتانه‌هه‌رچییه‌کی غه‌یری خوای گه‌وره‌ده‌په‌رستن، پڕۆن بیه‌رستن."

﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ (الزمر: ۱۷).

واته: "ئه‌وانه‌ی له‌په‌رستن و گوێپرایه‌لیدا خۆیان له‌تاغوت به‌دوور گرت و توخنی نه‌که‌وتن و گه‌رانه‌وه‌لای خوای گه‌وره، مژده‌ی سه‌رفرازیان ده‌دریستی."

— ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاغْبُغِبْ لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ (الزمر: ۲-۳).

واته: "به‌ته‌ئکید ئیمه‌کتیی‌که‌مان به‌حه‌ق بۆ ناردوویت، ده‌سا تویش، ته‌نیا خودای گه‌وره‌بیه‌رسته و خۆت بۆ دین و دیندارییه‌که‌ی ئه‌و یه‌کلا بکه‌ره‌وه. دین و دینداری هه‌ر ده‌بیت خالیس و موخلیسانه، هه‌ر بۆ خوای گه‌وره‌بکڕین."

هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌کانی: (النحل: ۵۲، آل عمران: ۸۳، البینة: ۵) و... هتد.

له‌هه‌موو ئه‌م ئایه‌تانه‌دا، وشه‌ی: «دین» به‌مانای ده‌سه‌لاتی بالا و سه‌روه‌ریتی و هه‌یزی قه‌هرهاتوو، ئینجا به‌مانای ملکه‌چی و گوێپرایه‌لیی «عه‌بد»انه‌بۆ خاوه‌نی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌بالا و سه‌روه‌ریتی و هه‌یزی قه‌هره. مه‌به‌ست له‌(إخلاصُ الدِّینِ لله) ئه‌وه‌یه‌که‌ئاده‌مزاد به‌حوکم و بپاری هه‌یج یه‌کیک رازی نه‌بیت، جگه‌له‌خوای گه‌وره‌به‌ندایه‌تییشی پاک و سه‌رپاستانه‌بۆ خوای گه‌وره‌بیت و به‌س، گوێپرایه‌لییشی بۆ هه‌یج که‌سیک نه‌کات له‌ره‌فتاریکدا که‌خودای گه‌وره‌پیی ناخۆش بیت.^(۱)

^(۱) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌که‌: گوێپرایه‌لیکردنی غه‌یری خودای گه‌وره‌بۆ هه‌موو شتیک بیت، ده‌بیت له‌چوارچێوه‌ی گوێپرایه‌لیکردنی خودادا بیت، وه‌ک گوێپرایه‌لیکردنی ئه‌ولاد بۆ دایک و باوکی و کۆیله‌یه‌ک بۆ گه‌وره‌که‌ی و ژنیک بۆ می‌رده‌که‌ی، ئه‌گه‌ر له‌چوارچێوه‌ی شه‌رعی خودادا بیت، ئه‌وه‌گوێپرایه‌لیکردنی فه‌رمانی خودایه‌.

ئه‌گه‌ر له‌و چوارچێوه‌یه‌ده‌رچوو، ئه‌وه‌یاخه‌یوون و ده‌رچوونه‌له‌شه‌رعی خودای گه‌وره‌،

ب. به‌کاره‌ینانی وشه‌ی «دین» به‌مانای سییه‌م:

— ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِيْنِي فَلَا اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِيْ يَتَوَقَّكُمُ وَاْمُرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيفًا وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٥﴾﴾ (یونس: ۱۰۴ - ۱۰۵).

واته: "بفه‌رموو: ئه‌ی خه‌لکینه! ئه‌گه‌ر ئیوه‌ گومان‌تان له‌ راستیی دینه‌ که‌م هه‌یه‌، ئه‌وا من‌ ئه‌و بتانه‌-تان ناپه‌رستم که‌ ئیوه‌ له‌ باتیی خوای گه‌وره‌ ده‌یانپه‌رستن که‌ نه‌ زیانیان هه‌یه‌ و نه‌ سوود، به‌لکوو ئه‌و خودایه‌ ده‌په‌رستم که‌ ده‌تانم‌رنییت، زیان و سوود؛ هه‌ر به‌ ده‌ستی ئه‌وه‌. ئاوا فه‌رمانم‌ پێ کراوه‌ که‌ له‌ ریزی ئیباداراندا بم، هه‌میشه‌ سه‌رپه‌رستانه‌ روو له‌ دینی خوا بکه‌ و مه‌یلت، هه‌ر به‌ لای ئه‌وداییت، له‌ هه‌یج شتی‌کدا نه‌ که‌ویه‌ ریزی موشریکانه‌وه‌؛ ئه‌وانه‌ی هاوه‌ل و هاوبه‌شیان بو خودای گه‌وره‌ داناوه‌."

﴿اِنْ اِلٰهِكُمْ اِلَّا اللّٰهُ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ﴾ (یوسف: ۴۰).

واته: "حوکم و موڵکایه‌تی و فه‌رمانی په‌رستن و کارگیریی و ئاراسته‌کردن، مافی خوای گه‌وره‌ن و هه‌ر به‌ده‌ست ئه‌ون، بریاری داوه‌ که‌ ده‌بییت هه‌ر ئه‌و بپه‌رستریت و به‌س. ئا ئه‌وه‌شه‌ دینی راست و دروست و په‌وا."

﴿كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَٓ مَا كَانَ لِیٰ اَخُوْهُ فِیْ دِيْنِ الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (یوسف: ۷۶).

واته: "ئا ئه‌وا ته‌گه‌یرمان بو (یوسف) کرد، تا بتوانیت براهی لای خو‌ی به‌یلتیه‌وه‌، چونکه‌ به‌پیی ده‌ستوو‌ر و یاسای پاشای میسری ئه‌و سه‌رده‌مه‌، بو‌ی

ئه‌مه‌ له‌ گوپ‌رایه‌لیکردنی حکومه‌تیشدا هه‌ر وایه‌، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م حکومه‌ته‌ له‌سه‌ر یاسای خودا بنیات نرابییت؛ ئه‌وه‌ گوپ‌رایه‌لیکردنی پێویسته‌، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر یاسا دانراوه‌کانی بنیاده‌م (القوانین الوضعیه‌) بنیات نرابوو، ئه‌وه‌ گوپ‌رایه‌لیکردنی تاوان و ده‌رچوونه‌ له‌ گوپ‌رایه‌لیکردنی فه‌رمانی خودای گه‌وره‌.

نەبوو براکە ی بەند بکات، لەبەر ئەوەی یاسای سزادانی دزی له دەستووری ئەو پاشایەدا وا بوو کە لە دزە کە بدریّت و دوو قاتی نرخێ ئەو شتە ی دزیویەتی، غەرامە بکریّت."

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ (الشورى: ۲۱).

واتە: "یان هاوێڵ و هاوبەشیان هەیە کە بۆ خوا ی گەورەیان داناون، تا دەستوور و یاسا و ریسای وایان بۆ دا برێژین کە خودای گەورە پێی نەداون و پێیان رازی نییە."

هەر وەها ئایەتی: (الأنعام: ۱۳۷، التوبة: ۳۶، النور: ۲، الروم: ۲۶، ۲۸ - ۳۰، الکافرون: ۶).

مەبەست لە وشە ی «دین» لەو ئایەتانە ی سەر وەدا، ئەو بەرنامە و دەستوور و یاسا و ریسا و رێباز و سیستەمە فیکری و کردارییە یە کە مەروۇف پابەند دەبێت پێیانەو.

جا ئە گەر هەر یە کێک لەمانە و هاو شێوەیان، بە پێی شەری خوا دا برێژابوو، ئەو بە یگومان ئەو کەسە ی پێیەو پابەندە و راپدە پەرێنێت، لە دینی خوادایە.

ئە گەر ئەو دەسەلات و دەستوور و رێبازە، پاشایە ک دا برێشتبێت، هەر کەس بە یە کێکیانەو پابەند بێت، ئەو ئەو کەسە لە دینی پاشادایە، نە ک لە دینی خوادا، ئە گەر دەسەلات و بەرنامە و دەستوور و یاسا و بریاری قەشە یە ک؛ یان «شیخ» یەک [یان حکومە تیک] بێت و کابرا پێیانەو، یان بە یە کێکیانەو پابەند بێت و جێبە جێی بکات، بێگومان ئەو کابرایە لە دینی ئەواندایە، نە ک لە دینی خوادا.

بە هەمان شێوە، ئە گەر ئەو دەسەلات و دەستوور و یاسایە، ئەو بەرنامە و

رپیاز و بریاره هیی خیزانییک، یان هۆزیک؛ یان جه ماوه ری نه وه یه ک بیت و پیچه وانه ی دینی خوا بیت، هه ر کهس پییانه وه، یان به یه کیکیانه وه پابه ند بیت و جییه جیی بکات، به دلنیا ییه وه نه وه کهسه له دینی نه وه دهسه لاتداره؛ یان نه وه هۆزه، یان نه وه جه ماوه رده دایه.

به کورتی: نه وه ی یه کییک بکاته پشت و په نای خو ی و به دهسه لات ی بالا و سه روه ری بزانییت و له دید و ری کرده وه ییدا شوین ئاراسته ی نه وه بکه وییت و هه موو بریار و حوکمییک له وه ر بگرییت و به حوکمی بالا ی دابنیت، ئینجا به پیی نه وه دهستوور و بریار و حوکمه رهفتار بکات، به پیی ئاراسته ی نه وانه، یان یه کیکیان به رنامه ی ژیان ی دابریژیت و بیگریته بهر؛ نه وه له دینی نه وه کهسه دایه، به بی هیچ گومان و پاراییه ک به شوینکه وته ی دینی نه وه کهسه داده نرییت، نه ک به شوینکه وته ی دینه که ی خوی گه وه [مادام دهسه لات به بالا که ناشه رعییه و مافی سه روه رییتی نییه، یان دهستوور و رپسا و یاساکه ی پیچه وانه ی شه رعه، یان بریار و حوکم و ئاراسته ی دژ به فه رمانی خوی گه وه ریه، له گه ل ئاراسته ی قورئان و سوننه تدا یه ک نایه ته وه].

ج. وشه ی «دین» به مانای چواره م:

﴿إِٰمَٰنُ وَعَدُوْنَ لَصَادِقٌ ۝ وَإِنَّ الدِّیْنَ لَوَاقِعٌ ۝﴾ (الذاریات: ۵ - ۶).

واته: "نه وه ی به ئینتان پی دراوه که هاتنی رۆژی قیامه ته، به دلنیا ییه وه راسته، رۆژی پرسینه وه و پاداشت و سزا حه تمییه و هه ر دپته پیش."

— ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِٰدِيْنَ ۝ فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْإِٰتِيْمَ ۝ وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِيْنَ ۝﴾ (الماعون: ۱ - ۳).

واته: "ده بینیت نه وه کهسه ی رۆژی پرسینه وه و پاداشت و سزا به درۆ ده خاته وه کییه؟ نه وه، نه وه کهسه یه که هه تیوان ده داته بهر پال و سوکایه تییان پی

ده کات و جاریک که سیک هان نادات خوراکیک بدات به هه ژاریک.

تاوانی ئەم کەسە ئەوەندە قورس و گەورەیه، وە کوو هیهی ئەو کەسە وایه که زیندوو بوونه و هاتنی پۆژی پرسینه وە و پاداشت و سزا به درۆ ده خاته وە.

- ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٨﴾ يَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿١٩﴾﴾ (الانفطار: ١٧ - ١٩).

واته: "تۆ چوزانیت که پۆژی پرسینه وە و پاداشت و سزا چیه؟ پاشان تۆ چوزانیت که پۆژی پرسینه وە و پاداشت و سزا چیه؟

ئەو پۆژی ئەو هیه که کەس به هانای کەسیکی تره وە ناچیت و کەس خاوهنی هیچ دەسه لاتیکی نییه. هه موو شتیکی ئەو پۆژه هیهی خوای گەورەیه و بهس."

لەم ئایه ته پیرۆزانه دا پروون ده بیته وە که وشە «دین» به مانای پۆژی پرسینه وە (موحاسبه کردن) و پاداشت و سزایه.

د. به کارهینانی وشە «دین» وە کوو زاراوهیه کی گشتگیر:

تا ئیره قورئان وشە «دین» ی به و اتا و شیوانه به کار هیناوه که نزیک بووه له دیدی باو و بلاوی ناو عه ره به کانی سه رده می وەحی، به لām له وەودوا ده بینین که به شیوهی زاراوهیه کی گشتگیری کۆکار (الجامع الشامل) به کاری ده هیئت و مه به ستی لی: به نامه و ده ستور و یاسا و پرسیا و سیستمی هه مه لایه نهی ژبانی تاک و کۆیه که مروّف به کاریگه ریی دینه که ملکه چی بو ده سه لاتیکی ده رده بریت، هه ر ده سه لاتیکی بیت که دیندارانی وا ده زانن له گه لیدا ده گونجین، ئینجا گوپرایه لپی ده کات و په پیره وی ده ستور و پری و په سمی ئەو سیستمه ده کات، پاشان سه ره نه جانی باش پابه ندبوونی به بریاره کان و ده سه لاته که و گوپرایه لی و سل کردنه وە ی له هه ره شه کانی؛ ده ره هق به

سه‌رپیچیکاری له فه‌رمان و بریار و یاساکانی، چاوه‌پیی پاداشت و خه‌لات و به‌رزبونه‌وه‌ی پله و پایه‌ی ده‌کات.

ره‌نگه له هیچ زمانیکدا زاراوه‌یه‌ک به‌و گشتگیریه‌ بوونی نه‌بیت که نه‌و هه‌موو چه‌مک و مانایانه له خو بگریت، نزیکه وشه‌ی (سته‌یت - State) خو‌ی له قهره‌ی نه‌و چه‌مکه بدات، به‌لام نه‌میش نه‌وه‌نده به‌رفراوان نییه، تا هه‌موو ماناکانی وشه‌ی «دین» بگریته خو‌ی، به‌لکوو پیویستی به‌وه هه‌یه که چوارچیوه‌ی چه‌مکه که‌ی فراوانتر بگریت؛ تا بگاته سنووریکی نه‌و مانایانه‌ی «دین».^(۱)

له‌م ئایه‌تانه‌ی خواره‌وه‌دا، وشه‌ی «دین» به‌و زاراوه به‌رفراوان و گشتی و هه‌مه لایه‌نه هاتووه:

﴿قَتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (التوبة: ۲۹).

واته: "له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا بجه‌نگن که باوه‌پیی راست و دروستیان به‌خوای گه‌وره و پوژری دوایی نه‌هیناوه و نه‌وانه به‌حرام دانانین که خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره که‌ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌حرامیان داناوه، له‌وانه‌ی که‌خواهن

^(۱) باوه‌پ ناکه‌م هیچ وشه‌یه‌کی گشتگیری و له هیچ زمانیکدا - نه‌وه‌نده‌ی زانیاریم هه‌بیت - بوونی هه‌بیت، چونکه قورئان شیوازیکی ئیجگار به‌هیزی گرتووه‌ته به‌ر به‌وه‌ی که وشه‌کانی به هه‌موو نه‌و مانایانه ده‌هینیتته‌وه که هۆزه عه‌ره‌به‌کان به‌کاریان هیناوه، میژووی دهرکه‌وتن و دارشتنی وشه‌که‌یشی لای هۆزه عه‌ره‌به‌کان ره‌چاو کردووه، ئینجا یه‌ک وشه‌ی زاراوه‌یی کردووه به‌کوگا و ته‌وه‌ری هه‌موو ماناکان. ئاوا وشه‌ی قورئان دارپژراوه. دکتور (مسعود بن سلیمان الطیار) که زیاتر له‌سی (۳۰) ساله له‌خزمه‌تی ته‌فسیره‌کاندایه، کتییی له‌سه‌ر (المفردة القرآنية) نووسیوه، باسی میژووی وشه قورئانییه‌کان ده‌کات، تا نه‌و کاته‌ی وه‌حی به‌کاری هیناوه. کتییبه‌کانی زۆر به‌سوودن والحمدلله. (کریکار)

کتیبی ئاسمانین، چونکه شوین حق و دینه راسته‌که‌ی ناکه‌ون که ئیسلامه‌که‌یه، تا ئه‌و کاته‌ی ملکه‌چی بۆ ئیسلام [و ده‌سه‌لاته‌که‌ی] ده‌رده‌برن و ژێرده‌ستانه باجی خۆیان ده‌ده‌ن."

له‌ پرسته‌ی (لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ) دا، وشه‌ی «دین» به‌ مانای یه‌که‌م و دووهم به‌ کار هاتووه، له‌ پرسته‌ی (وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ) دا، وشه‌ی «دین» به‌ مانای چوارهم هاتووه و له‌ پرسته‌ی (وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ) دا؛ «دین» به‌ مانای سییه‌م هاتووه.

(دینَ الْحَقِّ) لهم ئایه‌ته‌دا، زاراوه‌یه‌که‌ خوای بالا‌ده‌ست خۆی فهرمووبه‌تی و له‌و سێ پرسته‌ی هێڵمان به‌ ژێردا کیشاون، مانای دین (أمر)ه‌که‌ی لێک داوه‌ته‌وه‌ که‌ ههر چوار مانای «دین»ه‌که‌یه‌ و له‌یه‌ک ئایه‌تدا باسی کردوون.

- ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ (غافر: ۲۶).

واته: "فیرعه‌ون وتی: لینگه‌رین، با (مووسا) بکوژم، جا با ههر هاواری خوای په‌روه‌ردگاری بکات، تا قوتاری بکات! من له‌وه‌ ده‌ترسم دینه‌که‌تان لێ بگۆریت و خراپه‌ و ئازاوه‌گێری له‌ (میسر)دا بنیته‌وه!"

ئه‌گه‌ر سه‌رنجی چیرۆکی سه‌ییدنا مووسا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) و فیرعه‌ون له‌ قورئاندا بده‌ین، ئه‌وا هیچ گومانیک له‌وه‌دا نامینیت که‌ وشه‌ی «دین»، ته‌نیا به‌ مانای چه‌ند دروشمیکێ په‌رستنی دینی نه‌هاتووه، به‌لکوو مه‌به‌ست لێی: ده‌وله‌ت و ده‌ستوور و یاسا و پرێسا و ده‌سه‌لاتی سیاسیه‌.

جا ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون لێی ده‌ترسا ئه‌وه‌ بوو، ئه‌گه‌ر سه‌ییدنا مووسا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) له‌ بانگه‌وازه‌که‌یدا سه‌رکه‌وت، ئه‌وا ده‌وله‌ت و ده‌ستووری

ولاتی ده که ویته دهست و ره گوریشهی دهستوور و یاسا و نه ریته
فیرعه و نییه کان له بناغه یانه وه هه لده کیشتیت.

بویه ده یویست بیانخاته سهر ئه و خه مه ی که یان ئه وه تا له جیاتیی سیستم
و دهستوور و یاسای فیرعه ون، دهستوور یکی تر ده هیئتیه کایه وه، یان ئه وه تا
ده ولت و کومه لگه له به ره لایی و بی یاسایدا نوقم ده بیت و فه وزا و
پاشا گهردانی و بی سهر و به ری سهرزه مینی ولات بگریته وه.

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (آل عمران: ۱۹).

واته: "ئه و دینه ی که خودای گه وره پیی رازییه ببیته دهستوور و یاسای
هه موو لایه نه کانی ژیا نی، تاک و کوی کومه لگه و ده ولت تان هه ر ئیسلامه و
به س."

- ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَسِرِينَ﴾ (آل عمران: ۸۵).

واته: "هه ر که سیک غه یری ئیسلام، هه ر دید و ری یاز و به رنامه یه ک بگریته
به ر، دوا ی ئه وه ی که خوا ی گه وره موحه ممه د موسته فای (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
نارد، ئه وای لی قه بوول ناکریت."

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (التوبة: ۳۳).

واته: "ئه وه خوا ی گه وره یه که پیغه مبه ره که ی خوی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
به رینمایی دینی حقه وه ناردووه (که ئیسلامه و هه موو لایه نیکی ژیا نی تاک و
کوی مروفایه تی گرتووه ته وه)، خوا ی گه وره ده یه ویت دینه که ی به سه ر هه موو
دین و دیدیکدا سه ریخات، با موشریکان، هه ر پییان ناخوش بیت."

﴿وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾
(الأنفال: ۳۹).

واته: "ئەى ئیمانداران! لە گەڵ کافر و موشریکاندا بجەنگن، تا نەبنە ھۆکاری پاشگەزکردنەوێ موسوڵمانان لە دینە کەیان (یان لاوازکردنی دینداری لە ژیاناندا) و تا شیرک سەر نە کیشیت و پەرە نەستینیت، تا دەستوور و یاسای ژیان، ھەر دینە کەى خودای گەورە دەبێت و بەس."

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ ۖ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ ۖ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝﴾
(النصر: ۱ - ۳).

واته: "ھەر کاتیک سەرکەوتنی خوای گەورەتان پێ گەشت و فەتھى مەکەتان کرد و زال بوون، جا دەبینیت پۆل پۆل خەڵکی دینە کەى خوای گەورەو و موسوڵمان دەبن، دە سا جەنابیشت زیاتر ستایشی خوای پەرورەدگارت بکە و داوای لێخۆشبوونی لێ بکە؛ بەراستی خوای گەورە قەبوولکاری تەوبەییە."

- وشەى «دین» لە ھەموو ئەم ئایەتانەدا، دید و تیروانین و بەرنامە و ڕێپاز و دەستوور و یاسای ژیانى تاک و کۆی مەروڤ، لە ھەموو بوارەکانى فیکرى و کۆمەلایەتى و پەشتییەو، [کە وەک «ئیمان» لە ناخى تاکەکاندا دەچەسپیت و وەک (عمل صالح) لە واقعیى تاک و کۆى موسوڵماناندا دەسەلمیت و دەچەسپیت].

- خودای گەورە لە دوو ئایەتى یەكەم و دووھەمدا ڕای دەگەییەنیت کە یاسای پەسەند و بەرنامەى قەبوولکراو لای ئەو، ئەو بەرنامە و دەستوور و ڕێسایەییە کە لەسەر بناغەى «عەبدایەتى» و پەرسەنى خوای گەورە دادەنرێت کە لەسەر گوێڕایەڵی و ملکەچى بۆ خوای خاوەن سەرپەرشتیار و پەرورەدگار دەبێت، بۆیە

هر بهرنامه و پریاز و دهستوووریک له سهر گوپراهی لپی دهسه لاتییک که په پره ویی دینی خوی گه وره ناکات، دامه زرابیت؛ ره فزه و وهرناگیریت.

ئهمه ش شتیکی به لگه نه ویست و سروشتیه که خوی گه وره به بهرنامه و پریاز و دهستووری غهیری دینه که ی خوی پازی نابیت، چونکه خوی کردگار، خوی مرقی خهلق کردووه و په روه رده ی دهستی خویه تی و خوی سهرپه رشتی و ته گیری هه لسوکه وته کانی ده کات و له مهمله که تی خویدا جیگیری کردووه و ژیانی بو دابین کردووه.

بویه نابیت سهر بو غهیری خوی گه وره نه وی بکات و گوپراهی لپی یه کیکی تربیت و شوین بهرنامه و پریاز و دهستووری یه کیکی تر بکه ویت. کورت و موخته سهر: نابیت بیته «عه بد» ی یه کیکی تر.

- له ئایه تی سییه مدا فه رموویه تی که: پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ناردووه به خوی و شه ریه ته پاکه که یه وه که ئیسلامه، مه به ستیشی ئه وه یه جیگه ی هه موو پری و شوین و دهستووور کانی ژیان بگریته وه و بیته تاکه په یامی مرقایه تی.

- له ئایه تی چواره مدا خودای گه وره فرمان ده کات به ئیپانداران که له گه ل هه موو کافر و موشریکاندا بجه ننگن، تا دهسه لاتی کوفر و شیرک کوتایی دیت، به دهر برینیکی تر: تا هه موو دهستووور و یاسایه ک که له خوا یاخییه، نه مینیت و به ندایه تی و گوپراهی لی تاییه ت بیت به خوی په روه ردگار و په یامه که یه وه.

- له ئایه تی کوتاییدا (ئایه تی پینجه م)، خوی گه وره پوووه و پوو ی پاک ی پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فره مویت: کاتیک دوی هه ول و تیکو شانی بیوچانی بیست و سی ساله، شو رشی ریشه یی و گوپرانکاری گشتگیری ئیسلامی پوو ی دا و ئیسلام به هه موو لایه ن و په هه نده کانییه وه جیگه ی گشت دید و تیروانینه فیکری و سیاسی و په روه رده یی و ره وشتی و

کۆمه لایه تی و ئابووری و شارستانی تی کوفر و شیرک و جاهیلییه تی گرتوه و نوینه ری هه موو هۆز و تیره کانی عه ره بستان دهسته دهسته موسولمانبوون و هاته ژیر رکێفی دهوله تی ئیسلامه وه.

ئه وه سه لمینرا و چه سپینرا که سه ییدنا موحه ممه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نێردراوی خودای گه وره یه و په یامی خوای گه وره ی هیناوه و به ته واوی گه یاندوو یه تی و ئه و بهر پر سیاری تییه دنیا ییه ی له ئه ستویدا بوو به ته واوی گه یاندی [مه نه هج و ئوممه ت و بزوته که ی له واقیعدا سه لماند و چه سپاند]، له م کاته دا خوای گه وره پپی ده فهرمویت: ئه وه خوای گه وره یه که [مه نه هج و ئوممه ت و بزوت] له که ی بۆ ته واو کردوویت و هه موو ده سه لاتیکێ ناوچه که ی خستوو ته ده ست جه نابه وه، ده سا جه نابیش ت دان به پاکی و بیخه وشیی خوای گه وره دا بنی و به دووری بگره له هه موو که موکو رپییه ک و ستاییشی بکه و شوکرانه بژی ری به له سه ر هه لێژاردن ت و پشت گرتن ت و سه رخستن ت، چونکه به یارمه تی ئه و بوو که توانیت ئه و ئه رکه زۆر گه وره یه ی خرایه ئه ستۆت جییه جی بکه ی ت؛ داوا ی لی بکه و بلی: خوایه! هه ر هه موو سه رکه وتنه که له لایه ن خبۆ ته وه بووه.

خوایه! له که موکو رتی من ببووره که له ماوه ی ئه م بیست و سی ساله ی پیغه مبه ریتیمدا لیمه وه ده رکه وتوو ه. خوایه لیم خوش به.^(۱)

ئامین، خوایه له ئیمه ش خوش به.

^(۱) باسه نه قلاکراوه که ی ئیمامی مه ودوودی، لێره دا ته واو بوو.

تۆخردنه وهی چەند خالێکی بنه‌ره‌تی عه‌قائیدی:

له‌ فه‌ره‌نگه‌ کانی: (لسان العرب، ب ١٧، ل ٢٤ - ٣٠) و (معجم مقاییس اللغة، ب ٢، ل ٣١٩) دا‌هاتوو‌ه‌ که‌:

یه‌که‌م: وشه‌ی (دانَ) مانا و پێچه‌وانه‌ که‌ی ده‌دات:

● مانا که‌ی: هیزی ملکه‌چکار و به‌ده‌سه‌لات و حوکمداره‌.

● پێچه‌وانه‌ که‌ی: ملکه‌چکردن و زه‌لیلی ده‌رپرین و ته‌سلیمبوون به‌ هیزیکی ملکه‌چکار و به‌ده‌سه‌لات و حوکمداره‌ که‌.

- مانای یه‌ که‌م: وه‌سفی خوای گه‌وره‌ به‌ سیفه‌ته‌ کانی: په‌روه‌دگاریتی و کردگاریتی و حاکمیتی و سه‌ره‌رشتیاریتی مه‌خلووقاته‌ کانی (واته‌: الربوبية).

- مانای دووهم: وه‌سفی «عه‌بدیتی» یه‌ بۆ خوای په‌روه‌دگار که‌ بریتییه‌ له‌ گوپراه‌لی و ملکه‌چی و زه‌لیلی ده‌رپرین و په‌رستن (واته‌: الألوهية).

■ ده‌وتریت: (دانَ الناسَ)، واته‌: خه‌لکه‌ که‌ی خسته‌ ژیر هیز و ده‌سه‌لاتی (قا‌هر)ی خۆی و ناچارێ کردن به‌ گوپراه‌لی و ملکه‌چی.

■ (دنتم فدانوا): من خستنه‌ ژیر رکیفی خۆم و ناچارم کردن ملکه‌چ بکه‌ن، نه‌وانیش ملکه‌چ و گوپراه‌لی بوون.

- ده‌بینیت وشه‌ی «دین» له‌ وشه‌ دژه‌کان (الکلمات الأضداد)ه‌، واته‌: وشه‌یه‌ ک مانایه‌ ک ده‌دات و مانای پێچه‌وانه‌ که‌شی ده‌دات.

بۆ نموونه‌: وشه‌ی (مَولی) واته‌: (السید والمطاع)، وه‌کوو خوای گه‌وره‌

ده‌فه‌رمویت: ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ (البقرة: ٢٨٦).

واته: "خوايه! تۆ گه‌وره‌مانی، ئەوه‌ی که ده‌بێت ملکه‌چت بین." ده‌شوترا:
(بلال مولى أبی بکر)، واته: "بیلال (ی حه‌به‌شی) کۆيله‌ی سه‌ییدنا ئەبویه‌ کری
سد‌دیقه (خوا لێیان رازی بێت)." وشه‌که له‌یه‌ک کاتدا مانای خاوه‌ن کۆيله‌ و
کۆيله‌که‌یشیی گه‌یان‌د. وشه‌ی «دین» یش هه‌ر وایه، خاوه‌نی هێز و
ملکه‌چکاره‌که‌یه و ته‌سلیم‌بوونه به‌ خاوه‌ن هێزه‌ ملکه‌چکاره‌که‌.

له‌م جو‌ره‌ و شانه، له‌و فره‌هه‌نگه‌ ناو برا‌وانه‌دا زۆرن. زانایه‌کی زمانه‌وانیی
گه‌وره‌ وه‌کوو «ئینبو سک‌کیت» کتیییکی سه‌ربه‌خۆی له‌ سه‌ر ئەو و شانه‌ داناوه،
هه‌ر به‌و ناوه‌وه (الكلمات الأضداد)، واته: وشه‌ دژ به‌یه‌که‌کان.

ئیهامی مه‌ودوودی (په‌حه‌مه‌تی خ‌وای لێ بێت) هه‌ر دوو مانا‌که‌ی هێناوه‌ته‌وه
(بێ ئەوه‌ی ئاماژه‌ به‌م خ‌اڵه‌ی مانا‌داره‌که‌ی بکات)، بینیت فره‌مووی:

(له‌به‌ر ئەوه‌یه که ده‌بینیت له‌ قورئاندا وشه‌ی «دین» جی‌گه‌ی سیسته‌میکی
ته‌واو ده‌گرێته‌وه که له‌ چوار به‌ش پێک دێت:

١. فره‌مانه‌ره‌وایه‌تی و ده‌سه‌لاتی بال‌ای ناچارکردن.

٢. گو‌پ‌رایه‌لی و ملکه‌چی ده‌رپ‌رین بۆ ئەو ده‌سه‌لاته‌ بال‌ایه.

٣. ئەو یاسا و ر‌پ‌سا و ده‌ست‌و‌وره‌ی خ‌ه‌ڵک په‌پ‌ره‌ویان ده‌که‌ن، فیکری بێت،
یان کۆمه‌ل‌ایه‌تی.

٤. مو‌ح‌اسه‌به‌ و پ‌رسینه‌وه‌ و پا‌داشته‌دانه‌وه‌ و سزادان له‌سه‌ر ئەو کارانه‌ی
ئه‌نجام درا‌ون.

دووهم: هه‌موو ئیسلام له‌ چوار مانا‌که‌ی وشه‌ی «دین» دا کۆده‌بێته‌وه:

مانای یه‌که‌م: ئاماژه‌یه بۆ «عه‌قیده‌ی ته‌وحید» که بریتیه‌ له‌ ناسینی خ‌وای
کردگار و په‌روه‌ردگار به‌ ناوه‌ جوانه‌کانی و سیفه‌ ته‌کامله‌کانی خ‌وی.

مانای دووهم: ئاماژه‌یه بۆ ئه‌نجامدانی خواپه‌رستییه‌کان و نواندنی

عەبدایەتیی تەواو بۆ خوای گەورە، بەو شیواز و چۆنیتییانەی پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ڕوونی کردووەتەووە.

سێیەم: ئاماژەیە بۆ پابەندبوون بە شەریعەتە کە ی خوای گەورەووە، بە پاراستنی سنوورەکانی حەلال و حەرام.

چوارەم: ئاماژەیە بۆ ئەو چارەنووسە ی ڕۆژی قیامت کە لەسەر زانی و پابەندبوونی مۆقە کانەووە، بە سێ ماناکە ی یە کە مینی دینە کەووە: (عەقیدە، عیبادت، شەریعەت) دادەمەزێت کە سێ مەیدانی خوا بە یە ک ناسی (تەوحید)ن.

کە وا بوو: مانای چوارەم لەسەر پابەندبوونە بە سێ ماناکە ی یە کە مەووە، کابرا، ئە گەر خوای گەورە ی بە تەواوی ناسی و پاک و تاک و سەرپاستانە پەرستی و بە شەریعەتە کە یەووە پابەند بوو، شایانی پاداشتی خوای گەورە دەبێت.

ئە گەر لە یە کێکیش لەم سێ مەیدانە دا کە مەترخەم بێت، شایانی سزا دەبێت، لەم ڕوانگەووە یە کە مانای (یوم الدین) ناشیت بکریتە «ڕۆژی دوایی»، یان «ڕۆژی قیامت»، یان «ڕۆژی پرسینەووە»، چونکە «پرسینەووە» بە شیکە لە مانای چوارەمی «دین».

سێیەم: دەشیت مانای یە کە م و دووهم پیکەووە گری بدرێنەووە و ببنە مانای «خواناسین»، مانای سێیەمیش دەبێتە: پابەندبوونی ویست و ئیرادە ی موسولمان بەو خواناسییەووە و ڕووتیکردنی بە پەرستن. ئە مە، ئەو یە کە ئیامی ئیبنولقەیم ناوی ناو: (توحید الإرادة والقصد).

مانای چوارەمیش لای ئیامی مەودوودی، دەبێتە مانای سێیەمی «دین» بە کە کە لە لای ئیامی ئیبنولقەیمیش بریتیە لە: «ڕۆژی پرسینەووە و پاداشت و سزا».

* * *

هیوادارم خوینهرانی به‌پ‌یز کت‌یبه‌که‌ی ئی‌هامی مه‌ودوودی، «چوار
زاراوه‌که‌ی قورئان» زۆر ورده‌کارانه‌بخوینن، نه‌ک هه‌ر «موت‌آله‌عه‌کردن»ی،
چونکه‌لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می تی‌گه‌یشتنی دینه‌که‌یه، به‌تایبه‌تی عه‌قیده‌که‌ی.

* ئایه تی پینجه م: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

واته: هەر تۆ ده په رستین و داوای یارمه تیش هەر له تۆ ده کهین.

- (إِيَّا،) راناوی جیا به (ضمیر منفصل)، (کاف و هاء و ياء) ی بۆ ده بیته پاشگر و ده بیته: (إِيَّاكَ، إِيَّاهُ، إِيَّاهَا، إِيَّاي).

ئهم سى پسته پاشگره، پیتی پروونکردنه وه (أحرف البيان) ن، بۆ ئه وهیه، تا پروونی بکه نه وه که (إِيَّا) بۆ کى به کار هاتوه: (إِيَّاكَ) بۆ دوواندنێ که سى دووهمه و (إِيَّاهُ/ إِيَّاهَا) بۆ که سى سییه مه و (إِيَّاي) بۆ که سى یه که مه که تاکیکی دوواوه.

- (إِيَّاكَ) هەر تۆ به ته نیا، مانای رسته که: (نَعْبُدُكَ: ده تپه رستین)، به لام لیڤه دا (مفعول به) یه که که راناوی (إِيَّاكَ) یه، چووه ته ده ستپیکی رسته که وه، تا مانای (حَصْر) بدات.

واته: ته نیا تۆ ده په رستین، له هه مان کاتیشدا مانای بایه خپیدانه که ههم په رستنت جی بایه خمانه و ههم خۆت جی بایه خمانی، بۆیه ده تپه رستین.

- (العبادة: په رستن): لووتکه ی مه به سته له خۆشویستن و خۆزه لیلکردندا بۆ په رستراوه که.

- ئیبنو که سیر ده فه رمویت: "عبادهت له زاراوه ی شه رعدا بریتییه له: هەر په فتاریک که خۆشه ویستی و ملکه چی و ترس له خۆ بگریت."

هەر په فتاریکت به و سى سیفه ته وه له گه ل که سیکدا کرد، ئه وه په رستووته (بیگومان له په فتاری وادا که تایبه تن به په رستن، هەر وه ک چۆن کورپک، یان

کچیک فەرمانی دایک و باوکی جێبه‌جێ ده‌کات، هەر که‌سیک تا پله‌ی خۆشه‌ویستی بۆ شتیکی دربرێت، هه‌تمه‌ن کردوویه‌تی به‌ شه‌ریکی خوای گه‌وره‌ (ند) له‌ خۆشه‌ویستی و به‌ مه‌زن داناندا.

وتمان: کۆتاپله‌ی خۆشه‌ویستی، نه‌ک خۆشه‌ویستییه‌ سروشتیه‌ سنوورداره‌ که‌ به‌رانه‌ر دایک و باوک و ئەولاد و مولک و سامان و... هتد.

خۆشه‌ویستی له‌ مان زیاتر بۆ پیغه‌مبه‌ری خوايه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، چونکه‌ ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ).^(١)

واته: "به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته (سوینده به‌ خوای گه‌وره) که‌ستان باوه‌ری نابیت^(٢)، تا منی لا خۆشه‌ویستتر نه‌بم، له‌ باوک و ئەولاد و هه‌موو خه‌لکی.

ئه‌م خۆشه‌ویستییه‌ش تایبه‌ت و له‌ سنووری خۆیدا، به‌لام خۆشوێستی خوای تاک و پاک یه‌که‌مه‌ و نابیت خۆشوێستی هه‌یج شتیکی تر بگاته‌ ئاستی، ته‌نانه‌ت خۆشوێستی پیغه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که‌ له‌ سنووری به‌شه‌ریتی و گه‌وره‌یی و فه‌زلی خۆیدا ده‌میڤیه‌وه، به‌لام خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره؛ ئەوه‌ له‌و ئاسته‌دا یه‌که‌ هه‌ر هه‌موو خۆشه‌ویستییه‌کانی تر، نه‌ وه‌ک ئەون و نه‌ ده‌گه‌نه‌ ئاستی ئەو. خۆشوێستی که‌سیک، یان شتیکی و به‌ مه‌زندانان و هۆگرپوونی له‌ گه‌ل ترسان له‌ په‌نجاندن و سزای، به‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ک نابیت بگاته‌ ئاستی خۆشوێستی خوای گه‌وره، ده‌نا ده‌چێته‌ خانه‌ی شیرکه‌وه‌.

^(١) بوخاری (١٥)، موسلیم (١٧٧).

^(٢) (ئیهامی ئیبنو ده‌قیق العید) و ئیبنو عوسه‌یمین (په‌حه‌مەتی خویان لی بیت) ده‌فه‌رموون مه‌به‌ست لێی: کامل نه‌بوونی ئیهانتی، نه‌ک نه‌فیکری ئیهانی: (شرح الأربعین النوویه) به‌ شه‌رحی (ئیهامی نه‌وه‌وی و ئیبنو ده‌قیق العید و عبدالرحمن بن ناصر السعیدی و عبدالعزیز فیصل آل مبارک و بن عثیمین)، (په‌حه‌مەتی خویان لی بیت). بلاوکار: مؤسسه‌ الزاد، القاهرة، چاپی یه‌که‌م ١٤٣٣ه‌/ ٢٠١٢ز، (ل ٢٦٣ - ٢٧٥). (کرێکار).

«ئەبۆلزنەد»ی پێشەوای تابیعین دەفەرموێت: «ئەم فەرموودەیه کۆی زۆر مانایە. خۆشەویستی سێ جۆرە: خۆشەویستی دەربەرین لەبەر پێز و گەورەیی، وەکوو خۆشویستی باوک.. خۆشویستی سۆز و بەزەیی، وەکوو خۆشەویستی باوک بۆ ئەولادی.. خۆشویستی قەدرزانیی وەک یەک، وەکوو خۆشویستی کەسوکار و هاوڕێ و خەڵکی تر.»

ئەمانە ئاستی یەکمەمی خۆشەویستین. ئاستی دووەمین بۆ پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کە دەگاتە کوشتار لەسەر ناو و پێز و پلەیی خۆی و پیغەمبەریتییەکی، هەر وەک چۆن سەیدنا ئەبو عوبەیدە کۆری جەرپراخ (خوا لێی پازێ بێت) باوکی خۆی کوشت، چونکە سووکایەتی بە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردبوو! لە «بەدر»یشدا لە بەرهی موشریکەکاندا بوو. سەیدنا ئەبو عوبەیدە (خوا لێی پازێ بێت) هەر لەو غەزایەدا بە دواوە بدولرەحمانی کۆریدا گەرا کە لەبەرهی کافران بوو، تا بە دەستی خۆی بیکوژێت. ئاستی سێیەمین بریتییە لە خۆشەویستی خۆی گەورە کە هەر پەتاریک پیچەوانە فەرمانی ئەو بێت، پەت دەکرێتەو.

خوای گەورە دەفەرموێت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (البقرة: ۱۶۵).

واتە: «لەناو خەڵکیدا کەسانی واهەن لە جیاتیی خۆی گەورە، هێی تریان بە مەزن و خۆشەویست داناو و چوونیه ک (المائل)ی خۆی گەورەیان کردوون!»

ئەوانە هەر دەبوو خۆی گەورەیان بەو رادە و بڕ و چۆنییتییه خۆش بووستایە، وەکوو موسولمانەکان کە کۆتا پلەیی خۆشەویستییان هەر بۆ خۆی گەورەیه..

ئێمامی شەوکانی لە (فتح القدیر)دا لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا دەفەرموێت: ^(۱)

^(۱) فتح القدیر/ ب/ ۱/ ل ۱۶۱، بلاوکار: دار الکتب العربی/ بیروت ۱۴۲۳ ک/ ۲۰۰۷ ز.

"باسی له موشریکانی عەرەبە بە ئەک هەر بته کانی خۆیان دەپەرست، بە لک و ئەوەندە ھۆگریان بوو بوون و خۆشیان دەویستن کە لە مەزنیستی و خۆشویستندا، گەیان دەبوو یان ئەستای خۆشویستن و مەزنیستی خۆی گەر، بە لام موسولمانان خۆی گەرەیان لەو ئاست و رادە و بڕە زیاتر خۆش دەوێت کە موشریکەکان خواکانی خۆیان خۆش دەوێت."

بێگومان ملکہ چینی رەھا دەربەڕین و ترس و تۆقین، لە کەس و شتێک بە جۆرێک کە وای لێ دەکات ھەموو فەرمانیکی وەرگری و بێ چەند و چوون راپەرینیست و ھیچ بڕیار و فەرمانیکی رەت نەکاتەو، یان توخنی ھیچ بەرھەڵستیەکی ئەو نەکەوێتەو! ئێ ئەو ھاوبەش دانانە لە مەزنیستی و خۆشویستی و ھۆگری (ئەنداد) دا، وەکوو: دەرویشایەتی و کەرە مەزھەبیەت و حیزبایەتی و شوێنکەوتنی تاغوتانی حوکم. ئەمانە پەرستیارانی شیخ و سەر مەزھەب و سەرۆک حیزب و حاکمە کافرەکان.

- دواى سى ئایەتی یە کەم، خۆی گەرە لە ئایەتی چوارەمدا باس لە دواندنی دوو لایەن دەکات: دوینراو کە خۆی تاک و پاکە و دوینەر کە عەبدە کە یە و دەلێت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾، تا عەبدە کە ھزر و دل و ھۆشی کۆبکاتەو و تەرکیز بکاتە سەر گوشتارە کە ی کە بە خۆی کردگار و پەرورەدگاری دەلێت: خوا یە! تەنیا تۆ دەپەرستین و بەس.

کە بە شیوازی کۆی دوینەر (جمع المتکلمین) دەفەرمویت: (نَعْبُدُ) بۆ ئەو یە کە رای بگە یە نیت کە ئەم عەبدە خۆی و ھەموو عەبدە کانی تر کە وەکوو ئەو، تەنیا خۆی تاک و پاک دەپەرستن و بەس.

● ھەندیک دەفەرموون: لەبەر ئەو یە کە حالەتی دواندنی عەبدە کە بۆ خۆی گەرە و مەزن، ئەوەندە پیروژ و بەسام و ھەیبەتە، عەبدە کە خۆی زۆر لەو بە بچوو کتر و کەمتر دەزانیت بە تەنیا بێتە پێشەو و لە گەل خۆی گەرەدا

بدویت، بۆیه ده لیت: ئیمه هه موومان هه ر تو ده په رستین و بهس. ئه و نوونه ی (نعبد) و (نستعین) بو خو به مه زن زانین نییه، به لکوو بو خو به بچووک و به که مزانین (التواضع) ه.

- په رستنی پیش داوای یارمه تیی کردوه، بو ئه وه ی (نعبد) هوکار و پیشه کیی بیت بو به ده سه ته یانی یارمه تییه که. هوکار گرته بهر، رپی به رجه سته ی که یشته مه به سته.

● هه روه ها پیشخستنی (نعبد) ه که، بو بایه خدانه به مافی خوای گه وره پیش داواکردن لئی، واته: مافی خوای گه وره بده که ئه رکی سه رشانته، ئینجا داوای یارمه تیی لی بکه.

- ئینو جه ریر و ئینو ئه بو حاته م ریوایه تیان له ئینو عه بباسه وه (خوا لیان رازی بیت) گیراوه ته وه که ده یفه رموو: "(إياك نعبد)، واته: خواجه! هه ر تو به تا که خوا ده زانین، ته نیا له توش ده ترسین، نه ک له یه کیکی تر."

- ئه داکردنی فه رزه کانی په رستن، به مه رجه داواکراوه کانی خۆیان وه، هوکاری به ده سه ته یانی مه ده دی خوایی و یارمه تیدان و سه رخستنی، ئه نجامه که ش دیاره که سه رکه وتنی دنیا و سه رفرازی قیامه ته.

بۆیه پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دوعایدا ده یفه رموو: (اللهم أعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك).^(١)

واته: "خوایه! یارمه تیم بده له سه ر یادکردنت، له سه ر سوپاس و ستایشکردنت، له سه ر راست و پاک په رستنت."

ئاوا هه ست ده که یت که (العبادة) و (الاستعانة) لازم و مه لزومی یه کن. ده لین: خوایه! هه ر تو ده په رستم و داوای یارمه تی هه ر له تو ده کم و بهس،

^(١) رواه أبوداود والنسائي، وصححه الشيخ الالباني. (ت)

پەرستنم بۆ یارمەتیدانی زیاترمە، یارمەتیدانیشم بۆ خواپەرستنی زۆرترمە.

- (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ): داواى یارمەتى، هەر لە تۆ دەکەین و بەس، لە هیچ یەکی تر داوا ناکەین.

- (الإستعانة) ئیعتیاد کردنه سەر خۆی گەورەیه لە بەدەستهێنانی سوود و دوورخستنهوهی زیاندا، لە گەڵ هەبوونی متمانەى تەواو بە یارمەتى و مەدەدى خۆی گەورە.

- داواى یارمەتیکردنه که وه کوو پەرستنه که گشتییه، بۆ ئەوهی زۆر موحتاجییى ئیمە پروون بکاتەوه، هەروەها زۆریی لوتف و میهرەبانیی ئەو که یارمەتیی زۆرمان دەدات.

واته: خوايه! ئیمە بۆ ئەنجامدانی پەرستنت، بۆ دینداریان و زیاتر پەيوەستبوونمان بە شەریعت و بانگەوازه که تەوه، بۆ فرمان بە چاکه و بەرهه‌لستی له خراپه و له جيهاد و وهستاندن دهستدریژی و زولم و حوکمی تاغوتان، پێویستمان بە یارمەتیتە؛ هەر وهک چۆن لە هەناسەدان و خواردنهوه و خواردندا پێویستمان بە یارمەتیتە، هەر وهک چۆن لە پەیداکردنی بژیوی و چاره‌سەری نه‌خۆشی و ده‌برکردنی پێداویستییه‌کانماندا پێویستمان بە یارمەتیتە.

- ئیبنو کەسیر له قەتاده‌وه ده‌گێڕێته‌وه که ده‌یفه‌رموو: "(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) فرمانتان پێ ده‌کات که پەرستنتان، تەنیا بۆ ئەو بێت و بەس، داواى یارمەتیی له هەموو کاروباریکتاندا، هەر لهو بکەن و بەس."

- داواى یارمەتییە که: (نستعین) ی خستوو ته داواى (نَعْبُدُ) که وه، چونکه عەبد له به‌جیهێنانی ئەرکه‌کانی خواپەرستیدا، زۆر پێویستی به‌کۆمه‌ک و یارمەتیی خۆی گەورەیه؛ له به‌هێزکردنی ویست و ئیراده‌یدا، له هیممه‌تبه‌رزى و له‌شسووکى و هەزى خواپەرستیدا، له به‌هێزکردنی ئیمان و ته‌قواکاریدا. ئە‌گەر خۆی گەورە یارمەتیده‌ری عەبد نه‌بێت، عەبد هیچی بۆ نا‌ک‌رێت، نه‌ له

خواپهرستی و نه له دینداریتیی بهردهوام و نه له کاروباری رۆژانهیدا.

● ئیمامی موسلیم له موعه‌للای کوری عه‌بدولپه‌حان «معلی بن عبدالرحمان» هوه، له باوکییه‌وه، له ئه‌به‌هوره‌یره‌وه (خوا لئی رازی بیت) ده‌گیریتته‌وه که پینغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَصْفَيْنِ، نَصْفُهَا لِي وَنَصْفُهَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، إِذَا قَالَ الْعَبْدُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) قَالَ اللهُ: حَمْدِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، قَالَ: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ: (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ) قَالَ: مَجْدَنِي عَبْدِي، فَإِذَا قَالَ: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: (أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) قَالَ: فَهَؤُلَاءِ لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ).

واته: "خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: نوێژم کردووه به دوو به‌شه‌وه: نیوه‌ی بۆ من و نیوه‌که‌ی تری بۆ عه‌بدیه‌که‌م، عه‌بدیه‌که‌م هه‌رچییه‌کی تریش داوا بکات مافی خۆیه‌تی. کاتییک که عه‌بدیه‌که‌م ده‌لێت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: عه‌بدیه‌که‌م ستاییشی کردم و په‌رستمی.

که ده‌لێت: (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: عه‌بدیه‌که‌م مه‌دحی لایه‌ق و شیاوی کردم.

که ده‌لێت: (مَالِكِ يَوْمَ الدِّينِ)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: عه‌بدیه‌که‌م منی به‌مه‌زن و به‌پێژ دانا.

که ده‌لێت: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ئێره‌ نیوان من و عه‌بدیه‌که‌مه‌، با عه‌بدیه‌که‌م چیی ده‌وێت داوا بکات [واته: مافی منی دا به‌به‌جێهێنانی ناسینم و په‌رستم، با ئه‌ویش مافی خۆی وه‌رگیریت].

که ده‌لێت: (أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: باشه‌ با ئه‌وه‌ بۆ عه‌بدیه‌که‌م بێته‌دی، هه‌روه‌ها داوا هه‌ر چییه‌کی تریش که ده‌یکات."

* «ئەبولقاسمی بە غەویی» و «بارودی» که هەردووکیان کتیبیان هەیه بە ناوی: (معرفة الصحابة)، ئەمان و تەبەرانی له (الأوسط) و ئەبو نوحەیم له (دلائل) دا له ئەنەسی کۆری مالیکەو (خوایی رازی بێت) دەگیرنەو، هەروەها له ئەبو تەلحەو (خوایی رازی بێت) که فەرموویانە: (كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ، فَلَقِيَ الْعَدُوَّ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: يَا مَالِكُ يَوْمَ الدِّينِ، إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ، قَالَ: فَلَقَدْ رَأَيْتُ الرِّجَالَ تُصْرَعُ فَتَضْرِبُهَا الْمَلَائِكَةُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهَا وَمِنْ خَلْفِهَا).

واتە: "له غەزایە کدا له خزمەت پیڤەمبەری خوادا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بووین، ڕووبە ڕووی دوژمن بوو، گویم لێ بوو دەیفەرموو: (يا مالک يوم الدين إياک نعبد وإياک نستعين).

دەفەر مویت: دەمبینی پیاو دە کوژران و دە کهوتن، فریشتە لەملاولای پیڤەمبەری خواو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێیاندا دە کیشان.

● شیکاری زمانەوانییانە «عەللامە راغیبی ئەصفەهانی» بۆ وشە (عَدَد)^(١):

- (عبد).

(الْعُبُودِيَّة): نیشانەکانی زەلیلەییە، (الْعِبَادَة) لەو کاریگەرترە، چونکە گشتگیرتر و ڕەوانبێژانەترە، لەبەر ئەوەی کۆتا پلەی زەلیلەییە؛ بۆ هیچ یەکی غەیری خوا ی گەورە دەرنابردی، چونکە ناز و نیعمەتەکانی خوا ی گەورە لەسەر هەموو مەخلووقاتەکانی [بە تاییەتی مەزۆف] لە ژمارە نایەن.

^(١) مفردات ألفاظ القرآن، توژینەوێ صفوان عدنان داودی، بلاوکار دار العلم/دمشق - چاپی سێهەم ١٤٢٣/ک/٢٠٠٢ ز. (ل ٥٤٢ - ٥٤٣).

بۆیه خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ (الإسراء: ۲۳).
 واته: "خوای گهوره فهرمانی به سه رتанда داوه و داوای پابه ندیشی لی
 کردوون که جگه لهو، هیچی تر نه په رستن."
 . عبادت (خواپه رستی) دوو جوړه:

■ خواپه رستییه ک که به دهسته به رکړدنه و سه رپشکی تیدا نییه، چونکه
 ناچاره وا خواپه رست بیت.

ئه مه مروث و ئاژهل و بالنده و خشوک و هه موو گیانله به ران ده گریته وه،
 وه کوو سوجده بردنیاں بو خوای تاک و پاک که دهفهرمویت:

﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ (الرعد: ۱۵)

واته: "هه رچی له ئاسمانه کان و زه میندایه (له خاوه نی ژیری و هاوشیوه یان)
 کړنووش بو خوای گهوره ده بن، ملکه چیان به بیت، یان به ناچاره." هه روه ها
 دهفهرمویت: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (النحل: ۴۹).

واته: "هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه میندایه (ژیر و ناژیر)، هه موو
 کړنووش بو خوای گهوره ده بن، هه رچی که به سه ر زه میندا دیت و ده چیت،
 هه روه ها فریشته که له خواپه رستندا فیز و لووت به رزی ناوینن."

■ خواپه رستییه کی تر ئه وهیه که سه رپشکانه یه، خواپه رسته که ئازاده
 ده یکت، یان نا، ئه میان تاییه ته به مروث و جنوکه و هاوشیوه یان، ئه مانه
 فه رمانیاں پی دراوه که خوای گهوره به په رستن.

وه کوو دهفهرمویت: ﴿اعْبُدُوا رَبَّكُمُ﴾ (البقرة: ۲۱).

واتە: "خوای پەرورەدگاری خۆتان بپەرستن."

هەر وەها: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (النساء: ۳۶).

واتە: "خوای گەورە بپەرستن."

- (العبد): بەندە: کۆیلە، چوار جۆری ھەیە:

۱. عەبدی شەریعی: واتە: بە حوکمی شەریعەتی خوا بوو بە کۆیلە، ئەمە ئەو مەرووفەییە کە دەکردی و دەفرۆشیری کە لە قورئاندا باسی ھاتوو، چ لە باسی گشتیدا، چ لە باسی حەقسەندنەوەدا؛ چ لە باسی نازادکردنیاندا، خوای گەورە دەفرموی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾ (النحل: ۷۵).

واتە: "خوای گەورە نموونە بە کۆیلەییە ک دەھێنیتەو بە خواوەنی ھەیە (کریویەتی)." هەر وەها: ﴿وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ﴾ (البقرة: ۱۷۸).

واتە: "کوشتنەوێ کۆیلەیی قاتل کە کۆیلەییەکی کوشتوو." هەر وەها لە باسی نازادکردنیدا، وەکوو کە فارەتی کوشتنی موسولمانیک:

﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا فَتَحَرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ (النساء: ۹۲).

واتە: "ئەگەر کەسێک موسولمانێکی بە ھەڵە کوشت، دەبێت کۆیلەییەکی موسولمان نازاد بکات لە گەڵ خۆینبایی کوژراوە کەدا کە دەدرێت بە کەسوکاری."

۲. عەبدی خەلقراو: واتە: لەبەر ئەوەی خواوەنە کە خەلقى کردوو بوو بە عەبدی، ئەو ھەر بۆ خوای گەورە دەبێت، چونکە کەس نییە یەکی تری خەلق کردبێت، لەم روانگەییەوێ کە دەفرموی: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ (مریم: ۹۳).

واته: "هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌میندایه، هه‌موویان به‌عه‌بدیتی ده‌گه‌رینه‌وه
لای خوای به‌به‌زه‌یی."

۳. عه‌بدیکی سه‌رپاستی خوای گه‌وره: وه‌کوو له‌باسی سه‌ییدنا ئه‌ییبدا
(سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا أَيُّوبَ﴾ (ص: ۴۱).

واته: "بیر له «ئه‌ییب» ی عه‌بدمان بکه‌ره‌وه، یادی بکه." هه‌روه‌ها سه‌ییدنا
نوح (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت): ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ (الإسراء: ۳).

واته: "«نوح» که عه‌بدیکی سوپاسگوزار و شوکرانه‌بژیر بوو." هه‌روه‌ها
سه‌ییدنا موحه‌مه‌د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ﴿نَزَلَ الْفُرْقَانُ عَلَى عَبْدِهِ﴾ (الفرقان: ۱).
واته: "ئه‌وه خوای گه‌وره‌یه که قورئانی نارد هه‌روه‌وه بو عه‌بده‌که‌ی (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)."

۴. عه‌بدی دنیا: دنیا په‌رست: ئه‌وه ئه‌وه که سه‌یه که شه‌و و پوژی داوه ته‌ده‌م
یه‌ک و هه‌ر له‌هه‌ولی دنیاخۆریدا‌یه. له‌خزمه‌تی ئاواته‌کانی دنیایدا‌یه، ناپه‌رژیته
سه‌ر پوژی دوا‌یی!

عه‌بدی پاره و پووله! وه‌کوو پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له
فه‌رمووده‌ی سه‌حی‌دا ده‌فه‌رمویت: (تَعِسَ عَبْدُ الدَّرْهِمِ وَتَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ).^(۱)

واته: "کلۆل و داماو و په‌نجه‌پۆ، عه‌بدی دره‌مه‌.. عه‌بدی دیناره که داماو و
په‌نجه‌پۆیه."

له‌م مانایه‌وه‌یه که ده‌وتریت: خۆ هه‌موو که‌سی‌ک عه‌بدی خوای گه‌وره‌نییه،
«عه‌بد» لێره‌دا به‌مانای (عابد: په‌رستیار) هه، به‌لام وشه‌ی «عه‌بد» گشتگیرتره له
«عابد».

^(۱) سه‌حیحی بوخاری، کتاب الرقاق، ب ۷/ ۱۷۵.

هه موو مروڤ و هه هه موو مه خلوقات عه بدی خوی گه وره ن، لیره دا
کوی عه بد ده بیته (عباد)، ئیدی (عباد) ی وا هه یه سه ر پشکانه و سه ره ستانه
عه بدیتی خوی گه وره ده کات و هه یه به ناچاری و توپی.

کوی (عه بد: کویله): (عبید)ه، کوی (عه بد: به مانای عابد: په رستیار:
(عباد)ه که ده وتریت: (عبید الله) هه موو مروڤ و گیانله به ران و بیگیانه کان
ده گریته وه، به لام (عباد الله) هه ر په رستیاره کانی ده گریته وه.

بۆیه خوی گه وره له وه سفی خۆیدا ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾
(ق: ۲۹).

واته: "من به هیچ کلوجیک، به هیچ راده و بر و چوئیتی و شیوازیک سته م
له عه بده کانم ناکه م."

واته: له هه موو گیانله به رانم، نه له وانهی په رستیارمن و سه ره راستانه
ده مپه رستن و نه له وانه ش که یاخی بوون.

کورتە باسیکی (العبادة) و (الاستعانة)^(۱)

نهیینی خەلقکردن و فرمان دره کردنی خوای گه وره (الخلق والأمر) و سه رچاوه و باسی په یام و کتیب و ئە حکامه کانی شهرع و دیاریکردن و جیبه جیکردنی پاداشت و سزا و... هتد، هه موویان ده گه پینه وه سه ر ئەم دوو زاراوه ی: (العبادة) و (الاستعانة) یه.

ئەم دوو زاراوانه بوونه ته ئەو ته وهره ی که ته وحیدی به ده وردا ده گه پیت، بۆیه وتراوه: خوای گه وره (۱۰۴) سەد و چوار کتیبی خۆی بۆ مرقایه تی ناردووه، مانای هه موویان له: (تهورات و ئینجیل و قورئان) دان، مانا و واتا و مەبه ستی هه ر سێ کتیبه که ش له قورئان دان، هه موو مانا و مەبه ستی قورئانیش وا له سوره ته درێژه کان (المفصل) دا، هه موو مانا و مەبه ستی ئەوانیش وا له سوره تی «فاتیه» دا. له (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) دا.

ئەم دوو زاراوه یه دوو به شی لیک دانه براو پیک ده هینن:

به شی یه که م: مافی خوای گه وره یه که (إِيَّاكَ نَعْبُدُ) هه و به شه که ی تری پیشکی عه به ده که (إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) هه، باسی نهیینی ئەوه دواتر دیت (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

. په رستن (العبادة) خۆی دوو لقه:

۱. کۆتا ئاستی خۆشویستن.

۲. کۆتا ئاستی خواره وه ی زه لیلی و ملکه چکردن.

عه ره به کان ده لێن: (طریق مَعْبَدٌ)، واته: (مُذَلَّلٌ): ریگایه کی ته خت و زه لیلی

ژیرپی.

^(۱) چەند بڕگە باسیکە لە (مدارج السالکین، ب ۱) ی ئیهامی ئیبنو لقه ییم وەرگیراوه.

* (التَّعَبُّدُ: التَّدَلُّلُ وَالْخُضُوعُ)، په‌رستن: دهر‌برین و نواندن و سه‌لمانندی
ملکه‌چی و زه‌لیلیه.

که یه کینکت خوش ویست، به‌لام ملکه‌چ و زه‌لیلی به‌رده‌ستی نه‌بوویت،
مانای وایه عه‌بدی ئەو خوشه‌ویسته‌ت نییت. کاتیکیش که زه‌لیلی به‌رده‌ستی
که‌سیکیت و خوش‌ت ناوێت، عه‌بدی ئەو که‌سه نییت.

ئەو کاته ده‌بیته عه‌بدی که‌سه که که بوو‌بیته خوشه‌ویستی تاقانه‌ت و
زه‌لیلانه ملکه‌چ بوو‌بیته بۆ.

له‌م روانگه‌یه‌وه‌یه که ده‌لین: ئەو که‌سانه‌ی نه‌فیی خوش‌ویستنی عه‌بد بۆ
خوای گه‌وره ده‌که‌ن، له‌ راستیدا نکو‌لیی خودی خواپه‌رستی ده‌که‌ن. ئەو
که‌سانه‌ی نه‌فیی ئەوه ده‌که‌ن که خوای گه‌وره خوشه‌ویستی عه‌بد ده‌دینه‌ره‌کانی
بی‌ت و کۆتا ئامانجی دیدار‌یتیه‌که‌یان، گه‌یشتنه دیداری خوای گه‌وره بی‌ت،
چونکه هه‌موو هیوا و ئاواتی دنیا‌یان: به‌ده‌سته‌پێنانی په‌زامه‌ندیی خوای گه‌وره‌یه.

ئەوانه‌ی نکو‌لی له‌م هیوا و ئاواتانه ده‌که‌ن، ئەمانیش له‌ راستیدا نکو‌لی له
خوایه‌تییه‌که‌ی خوای گه‌وره ده‌که‌ن! هه‌رچه‌نده باوه‌ریان به‌ خوا هه‌یه و ده‌شلین:
خوای گه‌وره په‌روه‌ردگاری جیهانیانه و کردگاری هه‌مووانه.

ئەو که‌سانه‌ و ده‌زانن ئەم جو‌ره ناسینه‌ی خوای گه‌وره «ته‌وحید»-ه داوا
کراوه‌که‌یه و به‌سه بۆ عه‌بد بزانی‌ت و باوه‌ری پێی هه‌بی‌ت! وا ده‌زانن، ئە‌گه‌ر
که‌سیک باوه‌ری به «وجود»ی خوای گه‌وره هه‌بوو، ده‌یزانی که خوای گه‌وره
کردگار (خالق)ی وجوده، ئە‌مه‌نده به‌سه که به «ئه‌هلی ته‌وحید» دا‌بر‌یت!

سه‌یره! جاخۆ عه‌ربه‌به‌ موشریکه‌کانی سه‌رده‌می وه‌حی ئاوه‌ها بوون، ئە‌وه دید و
تێ‌روانی‌نی «ته‌وحید»-یان بوو، به‌لام ئە‌وه نه‌بووه مایه‌ی به‌ده‌ربوونیان له‌ بازنه‌ی
کوفر و شیرک و هه‌ر به‌ موشریکه‌حسێب بوون، نه‌ به‌ موسو‌لمان و نه‌ به «ئه‌هلی
ته‌وحید» حسیب نه‌کران.

خوای گه وره دهرباره ی ئه وان ه ده فهرمویت: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف: ۸۷).

واته: "ئه گهر له و کافر و موشریکانه ی عهره ب پرسیت کئ ئاسمانه کان و زه ویی خه لق کردوه؟ به ته ئکید هه ده لئین: خوای گه وره."

. ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف: ۸۷).

واته: "جا، ئه گهر لئیشیان پرسیت: کئ ئه وان خه لق کردوه؟ به دنیاییه وه، هه ده لئین: خوای گه وره خه لقی کردوین."

﴿قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ٨٤ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ٨٥ ﴿قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ ٨٦ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ٨٧ ﴿قُلْ مَن يَدِينُهُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ٨٨ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ ٨٩ ﴿الْمُؤْمِنُونَ: ٨٤ - ٨٩﴾.

واته: "بفه رموو: باشه کئ خاوه نی ئه م زه مینه و ئه و خه لکه یه که له سه ری ده ژین؟ ئه گهر راست ده که ن و زانیارییه کئ به لگه دارتان هیه، فه رموو پیمان بلین."

حه تمه ن ده لئین: خوای گه وره خاوه نیانه.

بفه رموو: ئئ باشه بۆچی سه رنجی وه حییه که ش ناده ن؟ بۆچی تینافکردن؟ چونکه سه رنجدان و تپروانین چه ندان راستیتان بۆ پروون ده کاته وه..

پیشان بفه رموو: کئ په روه ردگار و کردگاری هه وت ته به قه ی ئاسمان و په روه رگار و کردگار و خاوه نی عه رشه مه زنه که یه؟

هه ده لئین خوای گه وره. پیشان بفه رموو: ده سا بۆچی ته قوای خوای گه وره په چاو ناکه ن؟!

پێیان بفرموو: مۆلکی وجود (خاوه‌نیتی هه‌رچی شتیک که هه‌یه) هیه کیه؟ کێ ده‌توانیت به‌هانی لێقه‌وماو و موحتاجانه‌وه‌ بیت و قوتاریان بکات؟ که‌سیش ناتوانیت دالده‌ی یاخیه‌ک له‌ خوای گه‌وره‌ بدات. کێ هه‌یه‌ بویریت، یان بتوانیت تاوانکاریک له‌ خو بگریت که‌ خوای گه‌وره‌ فرمانی گرتن، یان په‌ک‌خستن، یان حوکی مردنی به‌سه‌ردا داوه‌؟ ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن و زانیاریه‌کی به‌لگه‌دارتان هه‌یه (له‌سه‌رچاوه‌ی وه‌حیه‌وه) فرموون وه‌لامان بده‌نه‌وه.. به‌لام ئه‌وان هه‌ر ده‌لێن: ئه‌وه‌ ماف و توانا و ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌یه و به‌س.

پێیان بفرموو: ده‌ی که‌وايه‌ بوچی ئاوا له‌ دید و پرێی حه‌ق لاده‌ده‌ن و جیگۆرکێ به‌ له‌ف و واتای حه‌ق و باتل ده‌که‌ن؟! "

- (الإستعانة: داوی یارمه‌تی لێ کردن)، دوو لقه: مه‌انه‌کردن به‌ خوای گه‌وره‌ و ئیعتیادکردنه‌ سه‌ری، حه‌قیقه‌تی (إياك نعبد وإياك نستعين) له‌ راستیدا ئه‌وه‌یه.

ئه‌م دوو لقه (که‌ پشت به‌ خوا به‌ستن و په‌رستن/ التوکل والعبادة) له‌ چه‌ندین شوینی قورئاندا پێکه‌وه‌ هاتوون، ئه‌وه‌ی سوره‌تی «فاتحه» یه‌کیانه.

دووه‌م: فرمایشتی سه‌ییدنا شوعه‌یب (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت) که‌ فرموی: ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ (هود: ٨٨).

واته: "سه‌رکه‌وتنم، هه‌ر له‌ ده‌ست خوای گه‌وره‌دایه و هه‌ر به‌وه، منیش پشتم به‌و به‌ستوو و به‌رده‌وام ده‌گه‌ریمه‌وه‌ لای ئه‌و."

سێیه‌م: ئایه‌تی: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ (هود: ١٢٣).

واته: "زانینی بوون و بزاون و سه‌هوت و پێداویستی نادیارانی ئاسمانه‌کان و

زهمین، هەر له توانای خوای گه وره دایه، هه موو کاریک ده گه پیتته وه لای ئه و، ده سا تۆیش بیپه رسته و پشتی پی ببه سته.

چواره م: خوای گه وره دوعای موسولمانانی نه قل کردووه که ده فهرمویت: ﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (الممتحنة: ٤).

واته: "خوای په روه ردگارمان! ئیمه پشتمان به تۆ به ستووه و گه راوینه ته وه بۆ لای تۆ، چاره نووسیش، هه ر هاتنه وه به رده سته تۆیه."

پینجه م: ئایه تی: ﴿وَذَكَرْ أَسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾ (٨) رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ (المزمل: ٨ - ٩).

واته: "به رده وام ناوی خوای په روه ردگاری خۆت له سه ر زمان بیت و یادی بکه، بۆ په رستنی لیپیری، خوای گه وره کردگار و خاوه نی رۆژهللات و رۆژئاوایه؛ هیچ خوایه ک نییه شایانی خوایه تی بیت، جگه له و، ده سا تۆیش به سه ر په رشتیاری خۆتی دابنئ."

شه شه م: ئایه تی: ﴿قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ (الرعد: ٣٠).

واته: "بفه رموو: هه ر خوای گه وره یه که په روه ردگارمه، هیچ خوایه ک نییه شایانی خوایه تی بیت، جگه له و. پشتم به و به ستووه و ته و به و گه رانه وه شم هه ر بۆ لای ئه وه."

له م شه ش شوینه دا ده بینیت، هه ر دوو ئه سله که ی: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) ی پیکه وه هیناوه.

* بۆچی «عیبادهت» ی پیش «ئىستیعانه» هیناوه؟

پیش خستنی (العبادة) به سهر (الإستعانة) دا، له بوارى پیشخستنی «ئامانج» به پیش «هۆکار»، چونکه:

۱. «خواپهرستی» بهو چۆنیتییه ی که خواى گه و ره قه بوولی ده کات، ئامانجی گه و ره ی خواپهرستانه که ده زانن بۆ ئه و خواپهرستییه خهلق کراون. داواى یارمه تیى لى کردن (الإستعانة) به که، هۆکاری گه یشتنه ئه نجامه.

۲. له بهر ئه وه ی (إياك نعبد) په یوه سته به خواپه تییه که وه، ههروه ها به ناوی پیروزی «الله» وه و (إياك نستعين)، په یوه سته به پهروه ردگاریتی (الربوبية) و ناوی (الرب) وه، بۆیه پیویستی کردوه (إياك نعبد) پیش (إياك نستعين) بکه ویت؛ ههروه ها ناوی پیروزی «الله» له سه ره تاي سوره ته که دا، پیش ناوی پیروزی (الرب) که وتوه.

۳. (إياك نعبد) پشکی خواى گه و ره یه و به شی که له کۆمه له باسه کانی یه که می ئه و چوار ئایه ته ی یه که م که سوپاس و ستاییشی خواى گه و ره ن و شایانتره بکه ویته پیش پشکی عه بده که وه.

(إياك نستعين) به که پشکی عه بده، به شی که له باز نه ی مافی ئه و که له اهدنا الصراط المستقیم، ماناکانی (الإستعانة) ش له خو ده گریت، به لام زاراه ی (الإستعانة) ماناکانی (العبادة) له خو ناگریت. هه موو که سیکی خواپهرست و ته قواکاری سه رپاست که داواى کۆمه کی له خواى گه و ره کردوه یارمه تی دراوه، [ئه ره که کانی خو ی به جی هیناوه و مافی ده سته که وتوه]، ئه وه پیچه وانه نابیته وه، ناشیت هیچی [له خواپهرستییه کاند] نه کردوه و یارمه تی بدریت؛ چونکه خاوهن هه وا و هه وه س و بهرژه و نه دییه که سییه کان، داواى یارمه تی له خواى گه و ره ده که ن [که که مته رخه میشن له خواپهرستیدا] که یارمه تی بدرین،

وزه و توانا کانی خۆیان ده خه نه وه خزمه ت هه وا و هه وه س و بهرژه وه ندیه کانیان، نه ک بیه نه زه و توانا و چالاکی ته قواکاری!

۵- (الاستعانة) به شیكه له (العبادة)، پیچه وانه نابنه وه، (العبادة) خواپه رستییه که و داوای قه بوو لبوونیتی، (الاستعانة) ش داوای یارمه تیکردنه بو خواپه رستی و... هتد.

۶- (العبادة) ره فتاری دینداری سه رپاست و ته قواکاره و پیشه یه تی، به لام (الاستعانة) داوای سه رپاست و سه رخوا ریشه، ته قواکار و فاسق هه ردووکیان داوا ده که ن.

۷. (العبادة) مافی خوای گه وریه و کردوویه تی به ئه رکی سه رشانی من و تو. (الاستعانة) که داوای من و تو یه بو یارمه تیدانمان له سه ر خواپه رستییه کان که هه ر لوتف و میهره بانی و دادپه روه ریی خۆیه تی.. مافیش پیش خیر و لوتف کردنه.

۸. (العبادة) سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی خوای گه وریه له سه رمان، خوای گه وره ش پی خۆشه سوپاس بکری ت له سه ریان (له سه ر ناز و نیعمه ته کان). (الاستعانة) کرداری ئه وه له لوتف و میهره بانی و به زه یی خۆیه وه له گه ل ئیمه یدا ده کات، له یارمه تیدان و پشتگرتن و سه رخستن.

که تو ده چیه «بازنه ی عه بدیتی» یه وه بو خوای گه وره، خواپه رستییه کان و ئه نجام ده ده یه که خوای گه وره قه بوو لیتی، بو یه حه تمه ن خوای گه وره یارمه تیت ده دات.

که وا بوو: بوون به «عه بد» پیش هات و هاوار و هانییه که خوییه یارمه تیم بده! تا عه بده کان، خواپه رستییه کان پاکتر و چاکتر و زیاتر ئه نجام بده ن به مه رجه کانی خۆیانه وه، چه ندیتی و چۆنیتی یارمه تیدانه که ی خوای گه وره ش چاکتر و زیاتر ده بی ت.

٩. «خواپەرستی» یەکان کە ئەم عەبدە کە وتووێژە ئەنجامدانیان، پیشتر دوو جۆر یارمەتیی تری دراوه:

- یەكەمیان: یارمەتیی داوه، تا پێی هیدایەتی دۆزیووەتووه و گرتوویەتی بەر، دەنا وەکوو گوێرا و بەرەللاکان دەردەچوو.

- دووهمیان: یارمەتی دراوه، تا یەك بە یەك خواپەرستیەکان ئەنجام بدات و لەشسووكانە و بەردەوام بێت لە مومارەسە کردنیاندا. بەم شێوەیە، تا دەمریت بەردەوام لەو «خواپەرستی» و «داوای یارمەتی کردن» بیدا دەبێت.

١٠. لەبەر ئەوەی (إياك نعبد) بۆ ئەوە و (إياك نستعين) لەوەوەیە و بەوە، ئەوەی کە مافی ئەوە، پیش ئەوە کە وتووێژە کە لە لوتف و میهرەبانیی خۆیەوە دەیکات.

خواپەرستیە کە کە پەيوەستە بە خۆشویستن و رازیکردنی ئەوەوە، فەرزه، بەلام داوای یارمەتیکردنە کە پەيوەستە بە ویستی ئەوەوە، ئەوەی کە پەيوەندی بە خۆشویستن و رەزامەندی ئەوەوە هەیە لە پیشترە وەك لەوەی پەيوەندی بە ویستیە وەهەتی.

خۆ هەر هەموو گەردوون و ژیان و گیانلەبەرەکان، هەموو فریشتە و جنۆکە و شەیتانەکان و هەموو موسوڵمانان و کافران، هەموو یارمەتیدانێکیان پەيوەستە بە ئارەزوو و ویستی خۆی گەورەو؛ کافران ئەهلی ویستی خۆی گەورەن، بەلام موسوڵمانان ئەهلی خۆشەویستی ئەون، بۆیە هەر کەسێک تۆز سقالتیک ئێمان (خۆشەویستی)ی خۆی گەورە لە دڵدا بێت، ئەگەر بشچێتە دۆزەخەو؛ بۆ هەتاهەتایی تێیدا نامینێتەو، کافران دۆزەخی بە نەمری لە دۆزەخدا دەمیننەو.

ئەوە هەندێک لە حیکمەتی هاتنی (إياك نعبد) بە پیش (إياك نستعين).

* خه لکی له زانین و پابه ندبوونیان به (العبادة) و (الإستعانة) وه چوار پۆلن:

* پۆلی یه کهم: به پزترین و چاکترین و پله بالاترین، ئەمانه ئەو دینداره ته قواکارانه که به راستی ئەهلی «عیادهت» و «ئیسیتعانه» ن، مه به ستیان له ژانیان خواپه رستیانه، بۆیه داواکارییه که شیان له خوای گه وره هه ر ئەوه یه که زیاتر یارمه تییان بدات و له شسووکیان بکات بۆ خواپه رستیایی زیاتر؛ ده پارپنه وه لیی، تا له ئەنجامدان و به رده وامیی (فه رز و ئەرک و سوننه ته کان) دا سه رکه و توویان بکات.

له به ر ئەمه یه که باشتترین دوعاش ئەوه یه که داوا بکه یت خوای گه وره زیاتر یارمه تی بدات له به ده سه ته ینانی ره زامه ندیی ئەودا، نابینیت چۆن پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، موعازی کوری جه به ل «معاذ بن جبل» ی فیر کرد و پیی فه رموو: (يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ، فَلَا تَنْسَ أَنْ تَقُولَ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ: اَللّٰهُمَّ اَعْنِيْ عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ).^(۱)

واته: "ئه ی موعاز! به خوا قه سه م، من خۆشم ده وپییت، بیرت نه چیت له دوا ی هه موو نوێژیک بلییت: (اَللّٰهُمَّ اَعْنِيْ عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ).

واته: خوایه! یارمه تیم بده له سه ر زیکرکردن (یادکردن) و سوپاسکردن و چاک په رستنت."

^(۱) فه رمووده یه کی سه حیج و زانراوه: ئیامی ئەحمه د (۵/ ۲۴۴، ۲۴۷)، ئەبو داود (۱۵۲۲)، نه سائی (۵۳۱۳)، ئیبنو خوزه یمه (۷۵۱) به سه حیحیان داناونه و ئیبنو حییان (۲۰۱۷، ۲۰۱۸)، حاکم (۲۷۳/ ۱) و ئیامی زه هه بی فه رموویانه: سه حیحه.

به سوودترین دوعا: داواکردنی یارمەتیی خوای گەورەیه بۆ ئەنجامدانی
فەرمانەکانی، تا پەزنامەندیی ئەو بە دەست بێت، باشترین خەڵاتیش:
یارمەتیدانە کە خوای گەورەیه بۆ ئەو عەبدانە ی کە خۆزگەیان هەر بۆ
بە دەستەپێنانی پەزنامەندیی ئەو و لە هەولدان.

هەر هەموو دوعا کانیشت لە مۆلگە ی ئەم مانایەدا دەخوێنەوه، داوا ی
یارمەتیدان لە بە دەستەپێنانی پەزنامەندیی خوای گەورە و لادان و پاداران ی
کۆسپەکانی پڕ، تا ئەو پڕیە خۆپەرستی کە گرتوویەتی بەر سەرکەوتوانە
پێی بگاتە ئەنجام.

ورده کارانه سەرنجی ئەم خالانە بە:

شیخی ئیسلام، بینو تەیمییه، (خوا پۆخی پیرۆز بکات) دەیفەرمو: "سەرنجم دا لە بە سوودترین دوعا لە ریزی دوعا کاند، بینیم لە هەموویان
بە سوودتر: داواکردنی یارمەتیدان لە بە دەستەپێنانی پەزنامەندیی خوادا، ئەوەشم
لە سورەتی «فاتیحه» دا بینی لە (إياك نعبد وإياك نستعين) دا."

لە بەرانبەر ئەم پۆلە دیندارە تەقواکارەدا، پۆلی دووهم هەیه:

* پۆلی دووم: ئەوانەن کە پروویان لە (خۆپەرستی و داوا ی یارمەتی لە
خوای گەورە) وەرگێراوه، نە خۆپەرستی ئەنجام دەدەن، نە داوا ی یارمەتی
دەکەن!

ئەگەر دوعا بکەن و بپارێنەوه، هەر داوا ی بە دیهاتنی حەز و ئارەزوو کانیان
دەکەن، هاتنە دیی بەرژەوندیی و تێکردنی حەزە کانیان لا پەسەندترە، وەک لە
بە دەستەپێنانی پەزنامەندیی خوای گەورە!

هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدان، داوا لە خوای گەورە دەکەن و دەپارێنەوه،
ئەولیایانی خوای گەورە و دۆژمنانی، هەر داوا لە خوای گەورە دەکەن و
دەپارێنەوه لێ.

خوای گه‌وره به‌شی ئەمانیش و به‌شی ئەوانیش دەدات، خۆ ئیبلیس پیستیرین دوژمنی خوایه، خوای گه‌وره رقی لێیه‌تی و غه‌زه‌بی لێ گرتوو و ده‌یو‌غ‌زێتی، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا داوای له‌ خوای گه‌وره کرد [که ته‌مه‌نی درێژ بکات و ئازادی بکات له‌ هه‌ول‌دانی بۆ گو‌م‌را‌کردنی عه‌بدە‌کانی]؛ خوای گه‌وره‌ش داواکه‌ی بۆ به‌دی هینا و خوا‌زاراوه‌که‌ی بۆ هینایه‌ دی، ته‌مه‌نیشی دای و بواریشی دا حه‌زه‌کانی به‌هینیته‌ دی.

به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی داوا‌کاریه‌که‌ی بۆ به‌ده‌سه‌ته‌ینانی په‌زامه‌ندیی خوای گه‌وره‌ نه‌بوو، هه‌ر بووه‌ مایه‌ی گو‌م‌رای زیا‌تر و به‌ده‌ختیی زۆر‌تری خۆی، تا هات زیا‌تر له‌ خوای گه‌وره‌ دوور‌که‌وته‌وه، تا گه‌یشه‌ ئەوه‌ی که‌ به‌ر «له‌عنه‌ت»ی خوای گه‌وره‌ که‌وت و به‌یه‌ کجاری ده‌رکرا و دوور خرایه‌وه.

ئهمه‌ حال و چاره‌نوسی هه‌موو ئەو که‌سانه‌ش ده‌بێت که‌ داوا له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن، به‌لام بۆ هینانه‌ دیی حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانیان، دوور له‌ په‌زامه‌ندیی خوای گه‌وره، هه‌ر که‌سێک داوای یارمه‌تیدانی له‌ خوای گه‌وره‌ بۆ چوست و چالا‌ک‌بوونی نه‌بێت له‌سه‌ر خوا‌په‌رسته‌یه‌کانی، بۆ گو‌پ‌را‌یه‌لی و ملکه‌چی زیا‌تری فه‌رمانه‌کانی نه‌بێت، حه‌تمه‌ن خوای گه‌وره‌ش دووری ده‌خاته‌وه، تا به‌یه‌ کجاری ئیهمالی ده‌کات.

ئوه‌ی ژیره، با ئەم خاڵه‌ی به‌رده‌وام له‌ یاد بێت، با سه‌رنج بداته‌ نیاز و په‌فتاری خۆی و خه‌ڵکی‌تر، با ئەوه‌ش بزانی‌ت که‌ خوای گه‌وره‌ کاتیک دوعای عه‌بدیکی یاخی گیرا ده‌کات و داوا‌کاریه‌که‌ی ده‌هینیته‌ دی؛ له‌به‌ر پێ‌ز و مه‌نزله‌ی عه‌بده‌که‌ نییه، جاری وا هه‌یه‌ یه‌کی لێی ده‌پارێته‌وه، تا شتیکی دیاری‌ک‌راوی بۆ به‌هینیته‌ دی، خوای گه‌وره‌ ده‌زانی‌ت که‌ هینانه‌ دیی داواکه‌ی له‌ قازانجی ئەو که‌سه‌ نییه و زه‌ره‌رتی، یان تووشی ده‌رده‌سه‌ری ده‌بێت پێی؛ یان پێی ده‌فه‌وتیت، به‌لام له‌ زۆر لێ پارانه‌وه‌یدا بۆی ده‌هینیته‌ دی که‌ سه‌که‌ له‌ لای خوای گه‌وره‌ بێ‌سرخ و هی‌چ‌وو‌چه، له‌ به‌ر‌چاوی خوای گه‌وره‌ که‌وتوو، به‌لام له‌

سه خاوه تی خوۍ و ده وله مهندي و بښيازي خوښه وه داواکي گيرا ده کات و خوازاوه که ی بۆ ده ښيټه دی.

به پڼچه وانه شه وه، ده شپټ که سيکی دینداری سهر راست هه مان داخوای هه بیټ و بوی ده پارټه وه، به لام خوای گه وره داواکي ناهيټه دی!

خو خوای گه وره له سه خاوه تی خوۍ نه که وتووه و له ئاست هم عېده چا که یدا به خيلي ناکات، به لام ده زانیټ و له بهر بهر ژه وندي عېده که يه تی که دوعا که ی گيرا ناکات، نايه ويټ پيوه ی گيروده بیټ و بوی بيټه کيشه و درده سهری [وه کوو داوای منداډ، يان قازانجی کاسبی، يان چاکبونه وه له نه خوښی]، خوای گه وره هم عېده دینداره سهر راسته ی خوۍ خوش ده ويټ؛ ده يه ويټ سهر بگریټ، هه روه ها سهر راستانه بيهيټه وه و بيپاريزيټ.

نه گهر ئاستی مته نه کردنی به خوای گه وره که می کردیټ، له نه زانیی خوښه وه، گومانی خراب به خوای گه وره ده بات، وا ده زانیټ خوای گه وره خوښی ناويټ و نايه ويټ بهر ژه ونديی کانی بۆ بهيټه دی.

ده بينيټ خوای گه وره هه مان داوای نه و خه لکانه ی تری هيټاوه ته دی که پروويشيان له دینه که نيه و خواپه رستييان نيه، که چی ده ستي بهرزی پارانه وه ی نه می دیندار و محتاجی به به تالی گيړاوه ته وه! نه مه به دگومانييه به خوای گه وره و ميهره بان، به خوای دانا و زانا.

دیندار ده بیټ له م جوړه ديدليييه دوور بیټ. ته قواکار ده بیټ هم ئاسته ی بريټ و له وه دلنيا بوويټ که هه موو شتيک به پيی زانست و ويست و توانا و دانایي خوای گه وره ديټه دی.

پاريزراویش نه و که سه يه که خوای گه وره گرتوويه تيه خوۍ و يارمه تيده ريټی، بویه که شيکی بۆ پيش ديټ له گيروگرفت و سهر نه که وتن و زیان، يه کسر گله یی له ره فتار و بزوات و هه لويستی خوۍ ده کات، نه ک له قه صدی خوای گه وره. شاعیر ده ليټ:

وعاجزُ الرأي مضياعٌ لِفُرصَتِهِ حتى إذا فاتَ أمرٌ عاتَبَ القَدَرَا

واته: "ئه‌وه‌ی بێ دید و راو‌بو‌چوونه، هه‌لی ره‌خساو ده‌فه‌وتی‌نیت که ئیشه‌که‌یشی له‌ده‌ست ده‌رده‌چیت، ده‌که‌و‌یت‌ه‌ گله‌یی و گازانده له‌قه‌ده‌ری خ‌وای گه‌وره."

که‌سی ساویلکه و پشیو، گله‌یی له‌به‌ختی خ‌وای ده‌کات! چی بکه‌م؟ ئیشه‌که له‌ده‌ست مندا نه‌بوو، هه‌مووی ته‌گیری شه‌یتان بوو. ئه‌گه‌ر ئاوا بوایه، ئاوا بو من ده‌هاته‌ پێش، ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه، من خ‌وم دام نابوو وا بکه‌م، خه‌تای من نه‌بوو.

که‌سی دیندار و به‌فام و پارسه‌نگ، ته‌سلیم به‌قه‌ده‌ری خ‌وای گه‌وره ده‌بیت، ئه‌گه‌ر گله‌یی بکه‌ت، حه‌تمه‌ن هه‌ر له‌خ‌وای ده‌کات. له‌پاده‌ی باوه‌ر و بری پابه‌ندی دینداری و په‌ی نه‌بردنی ته‌واوی، نه‌ک له‌قه‌ده‌ری خ‌وای دانا و کارزان.

ئاگادار و به‌حه‌زه‌ر به‌ئه‌وه‌ی داوای شتیکی دیاریکراوی لێ بکه‌یت که چاره‌نووسیت له‌به‌رچاو نییه، ئه‌گه‌ر شتیکی وا هه‌بوو که هه‌ر ده‌بوو داوای یارمه‌تی لێ بکه‌یت، ئه‌گه‌ر یکی بخه‌ره‌ پال، وه‌کوو ئه‌وه‌ی بلیت: خ‌وايه‌ تو زانیت، ئه‌گه‌ر ئه‌م کاره‌ خ‌یری دین و دنیامی تێدایه‌ یارمه‌تیم بده‌ با بۆم بێته‌ دی. ئه‌مه‌ له‌ «دوعای ئیستیخاره» دا هه‌یه، بیکه‌ بۆی^(١)، به‌لام ئیستیخاره‌ که‌ت هه‌ر به‌ زمان نه‌بیت، با دل و هه‌ست و ه‌وش‌ت لای بیت؛ وا دوعا بکه‌ که هه‌یج نازانیت،

^(١) دوو رکات نوێژ ده‌که‌یت، ئینجا دوعای ئیستیخاره‌ که ده‌خوینیت، دوعاکه‌ش بریتییه‌ له: (اللهم إني أستخيرك بعلمك وأستقدرك بقدرتك، وأسألك من فضلك العظيم، فإنك تقدر ولا أقدر، وتعلم ولا أعلم وأنت علام الغيوب، اللهم إن كنت تعلم أن هذا الأمر (ويسمي حاجته) خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري، فاقدره لي ويسره لي ثم بارك لي فيه، وإن كنت تعلم أن هذا الأمر (ويسمي حاجته) شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري، فاصرفه عني واصرفني عنه واقدر لي الخير ثم رضني به). رواه البخاري عن جابر مرفوعاً. (ت).

نازانیت بهرژه وه ندیت له چ هه لۆیستی کدایه، تا بیگریته بهر؛ کاره که بکهیت باشتره، یان نه یکهیت؟ وا دوعا که بکه که مات و مه لوول و دهسته وهستان که وتوویت، توانای هه لاوێردنت نییه.

دوای ئه وه به ته وای خۆت و کاره که ت ته سلیم به خوای زانا و دانا بکه، با ئه وه هه لۆیستی کیانت که له قازانجی دین و دنیا، یان قیامهت بخاته دلت هه و سوورت بکات له سه ری. وا دوعا بکه که بزر و سه رگه ردانیت، خۆت ته سلیم به خوای گه و ره بکه با ئه و ریت نیشان بدات.

ئه مه ره فتاری خواناسانه، ئه گه ر ئیستیخارهت کرد و هه ر رای خۆت پی په سه ند بوو، ئه وه دیاره دوعا و نزات، هه ر سه ر زاره کی بووه. دیاره که ویستووته خوای گه و ره لایه نگری «جه هالهت» ی تو بیت!

ئه گه ر خوای گه و ره له میهره بانیی خۆیه وه، بی دوعا و پارانه وه و داوا کردنت، شتیکی پی به خشیت، دوا شو کرانه بژی ری؛ خیرا بیار پیره وه و بلّی: خواجه! یارمه تیده رم بیت، تا له گو پرایه لی فره مانه کانی خۆتدا سه رفی ده که مه وه.

خواجه! بۆم بکه ره مایه ی ده سته که وتنی ره زامه ندیی خۆت. خواجه! بۆم نه بیته هۆکاری دا بران له تو و دین کزیم و مایه ی تو وره بوونت.

خواجه! نه بیته هۆی دوور خسته وه م له ره زامه ندیت، یا الله.

وا نه زانیت که شتیکی له لوتف و میهره بانیی خۆیه وه پی به خشیت، له بهر پله و مه نزله ی بهرزی خۆته!

که نه شیدایتی، وا نه زانیت له بهر سووکی و بی قه دریته لای خوای میهره بانت. نا، خوای گه و ره به خشین و گرتنه وه ی خۆی، ده کاته ماده ی تاقیکردنه وه ی باوه ر و سه بری عه بده کانی.

به خشین و گرتنه وه ی، په یوه ندیی به زانایی و دانایی و سه خاوهت و

دادپهروه‌ری و سیفه‌ته‌کانی دیکه‌یه‌وه‌ه‌یه، نه‌ک به‌پله و مه‌نزله‌ی دنیا‌یی
عه‌بد و ناوداری و قسه‌زانی و خو‌هه‌لک‌یشانه‌وه.

بۆیه‌ده‌فرمویت: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ
رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّيَ أَهَنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا...﴾
(الفجر: ۱۵ - ۱۷).

واته: "به‌لام مرو‌ف که‌خوا‌ی په‌روه‌ردگاری‌ری‌زی لئ‌ی ده‌نیت و نیعه‌تی خو‌ی
پئ‌ی ده‌به‌خشی‌ت، ده‌لئ‌ت: ئه‌وه‌تا‌خوا‌ی گه‌وره‌منی لا‌په‌سه‌نده، بۆیه‌وا‌پئ‌ی
به‌خشیوم. کاتی‌ک که‌پزق و رۆ‌زییه‌که‌شی لئ‌ی ده‌گری‌ته‌وه، تا‌تاقی‌ی بکاته‌وه،
ده‌لئ‌ت: خوا‌ی په‌روه‌ردگارم سووکایه‌تی‌ی پئ‌ی کردووم! نه‌خیر، نه‌خیر وا‌نییه."

ده‌فرمویت: هه‌موو‌ئه‌و که‌سانه‌ی نیعه‌تی خو‌م پئ‌ی به‌خشیون، له‌به‌ر‌ری‌ز
و مه‌نزله‌یان نییه‌له‌لام، نه‌خیر؛ به‌لکو‌و پئ‌یم به‌خشیون، تا‌[بئ‌یته‌به‌لگه‌ی
قیامه‌ت له‌سه‌ریان که‌سو‌پاس و ستای‌یشیان له‌سه‌ر کردووه‌] زیاتریان‌بده‌مئ‌ی،
یان کوفرانه‌بژیریان کردووه‌و لایان‌به‌لای سو‌پاس‌گوزاری‌ی مندا‌نه‌کردووه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها‌ئه‌و که‌سانه‌ی نیعه‌ته‌کانی خو‌م لئ‌ی گرتوونه‌ته‌وه، زۆ‌ر بن، یان‌که‌م،
بۆ سووکایه‌تی‌ی پئ‌ی کردن و زه‌لیل‌کردن‌یان نه‌بووه‌و نییه، له‌به‌ر‌پله و مه‌نزله‌ی
(نزم)یان نییه‌له‌لای من.

نیعه‌تی من هۆ‌کاری تاقی‌کردنه‌وه‌ی ئه‌وانی‌شن، تا‌ده‌ربکه‌وئ‌ت، ئایا‌سه‌بر
له‌سه‌ر نه‌بوونی ده‌گرن؟

ئه‌گه‌ر سه‌بریان له‌سه‌ر گرت و شوکرانه‌یان له‌سه‌ر کرد، دیاره‌که‌له
تاقی‌کردنه‌وه‌مدا‌ده‌رچوون، ئه‌وه‌له‌وه‌زیاتریان پئ‌ی ده‌به‌خشم که‌داوایان ده‌کرد.

ئه‌گه‌ر نارازی‌بانه‌که‌وته‌کوفرانه‌بژیری و گله‌یی و گازنده، حه‌تمه‌ن منیش
ده‌یخه‌مه‌به‌ر غه‌زه‌بی خو‌م و ئه‌وه‌ی پئ‌یشم داوه، که‌می ده‌که‌مه‌وه‌له‌سه‌ری، یان
هه‌ر ده‌بیرم.

خوای گه‌وره به‌رپه‌رچی ئەو که‌سانه ده‌داته‌وه که وا ده‌زانن ده‌وله‌مەندبوون و هەبوونی به‌لگه‌ی به‌رپیزی و مەنزله‌ی به‌رزیانه لای خوای گه‌وره، یان وا ده‌زانن هه‌ژار‌بوون و نه‌داری، به‌لگه‌ی سووکایه‌تی و زه‌لیلیانه لای خوای گه‌وره، چونکه لای ئەو بی‌رێزن! نا، وا نییه..

ده‌فه‌رمویت: ئەو عه‌به‌دانم که ده‌وله‌مەند کردووه له‌به‌ر ئەوه نییه که به‌رپژه لام، ئەویشیانم که هه‌ژار کردووه له‌به‌ر ئەوه نییه که بی‌رپژه لام، نا، نه‌خێر..

خوای گه‌وره رێسا‌که‌ی پروون ده‌کاته‌وه که ده‌وله‌مەندی و هه‌ژاری و هەبوون و نه‌بوون، په‌یوه‌ندیان به‌ به‌رپیزی و بی‌رپیزی عه‌به‌ده‌وه نییه لای ئەو.

خۆ که خوای گه‌وره به‌ کافر ده‌به‌خشیت و سه‌روه‌ت و سامانی زۆری ده‌دات، له‌به‌ر ئەوه نییه که لای ئەو به‌رپژه که له‌ موسوڵمانیشی گرتووه‌ته‌وه و نه‌یداوه‌تی، له‌به‌ر ئەوه نییه که لای ئەو بی‌رێز بیت.

رێز و مەنزله‌ی لای خوای گه‌وره، په‌یوه‌ندیی به‌ خواناسین و خواپه‌رستی و گوێپه‌ریه‌لی و ملکه‌چییه‌وه هه‌یه، بی‌رپیزی و نزمیی مەنزله‌ی لای خوای گه‌وره، په‌یوه‌ندیی به‌ خوا نه‌ناسین و خوا نه‌په‌رستن و گوێپه‌ریه‌لی نه‌کردن و ملکه‌چ نه‌کردنه‌وه هه‌یه بۆ خوای گه‌وره؛ په‌یوه‌ستن به‌ یاخیبوونه‌وه لێی. سوپاس و ستایش له‌میش و له‌ویشیاندا، هه‌ر بۆ ئەوه، ئەو خواجه که ده‌وله‌مەند و بێنیازه و هه‌ر ستایش‌شکراوه. به‌م جو‌ره ده‌بینیت که به‌خته‌وه‌ریی دنیا و قیامه‌ت په‌یوه‌سته به‌ (إياک نعبد وإياک نستعین)ه‌وه.

* پۆلی سێیه‌م: ئەوانه‌ی که زۆریک له‌ عیباده‌ته‌کانیان هه‌یه، بی‌ داوای یارمه‌تی. ئەمانه دوو جو‌رن:

- جو‌ری یه‌که‌میان: «قه‌ده‌ری»یه‌کانن که ده‌لێن: خوای گه‌وره هه‌موو پێداویستییه‌کی عه‌به‌دانه‌ی ده‌بر کردووه، هیچ شتێک نه‌ماوه‌ته‌وه، تا داوای بکه‌ن.

خوای گه وره خه لقی کردوون و هه موو شتیکی تر که له خواناسین و خواپه رستن و دینداریدا پیوستان بیته بۆی سازاندوون: پیغه مبه رانی بۆ ناردوون و پۆی راستی پۆی ناساندوون، به رنامه ی دید و پۆی خستووته به رده ستیان و هیدایه تی داوون بۆی.

توانای ئه نجامدانی ره فتاری پۆی داوون، له هیچیان که م نییه، تا نه یگه نۆ و په یدای نه کهن، یان بیگه نۆ و نه توانن؛ تا داوا له خوای گه وره بکهن یارمه تییان بدات بۆ ده ستخستنی.

خوای گه وره یه کسانانه به شی ئه ولیایانی خۆی و دوژمنانی خۆی داوه، یارمه تی ئه وانێ داوه هه ر وه ک چۆن یارمه تی ئه مانێ داوه، هه ر دوو لای ئازاد و سه ره به ست و سه ره پشک کردوو، ئیتر ئه ولیایانی خوای گه وره پۆی خواوستان گرتووته به ر؛ ئیماندارانه ره فتار ده کهن، دوژمنانی خوای گه وره ش دید و پۆی کوفران گرتووته به ر و کافران ره فتار ده کهن.

خوای گه وره ئه ولیایانی خۆی به زیده به خششیک تاییه تمه ند نه کردوو، سه ره که وتنی زیاتری پۆی نه داوون، تا «ئیمان» یان له دلدا بچه سپینیت؛ له به رانبه ریاندا خوای گه وره دوژمنه کانی خۆی به به ره لاکردن و ریسواکردن و زیده سووکایه تییه ک تاییه تمه ند نه کردوو، نه زانین و وه ره پوو خان و بی هیمه تی به سه ردا نه داوون و له سه ر کافر بوونیان ناچاری نه کردوون. ئه ولیاکان «عیباده ت» به کان ئه نجام ده دهن، بۆ ئه وه ی داوای یارمه تی بکهن.

ئه م قه ده ره ییانه دراونه ته ده ست نه فسی خۆیان، پۆی «ئیسیتیعانه» و «ته وحید» یان لیگراهه. ئیبنو عه بباس (خوا لیان رازی بیته) ده یغه رموو: "باوه ره ینان به قه ده ر پیکه خه ری «ته وحید» هه که یه، هه ر که سیک باوه ری به خوای گه وره هینابیت و قه ده ری به درۆ خستییته وه، ئه وه به درۆ خستنه وه که ی ته وحیده که ی هه لوشاندوو ته وه."

- جوۆری دووه میان: ئەوانەن کە خواپەرستییه کان دەکەن و زیکر و وێردە کان دەخوینن، بەلام پشکی «ئیسستیغانە» و پشت بە خوا بەستن (تەوہ ککول) یان کەمە، دڵ و دەروونیان ئەوەندە بەرفراوان نەبوو، تا ھۆکارەکانی قەدەریان تێدا جێگیر ببێت.

بۆیە زۆر تەسلیمی قەدەری خوایی نەبوون، ئەمانە بەبێ تەسلیمبون بە قەدەر، وەکوو مردوویان لێ ھاتوو کە هیچ کاریگەری نەماو، بگرە وەکوو عەدەمن کە «وجوود» ی نییە. قەدەر وەکوو پۆحە لە جەستەدا، بزۆینەر و ھەلسووپنەری پەفتاری خواناسی، بۆیە لە پتوہری خواناسی و خواپەرستیدا سەیری کاریگەری ئەم بزۆینەرە سەرەکییە دەکری.

ئەم پۆلە خەڵکە ھیزی دید و زەینیان لە بزواوہو نەچووہ تە سەر بزۆینەر، لە ھۆکارەو نەچوونە تە سەر دروستکاری ھۆکارەکان، لە ئامێر و ئالییەتیاتی پەفتارەو نەچوونە تە سەر بکەر (فاعل) ی پەفتارەکان؛ ئەمانەش بوونە تە ھۆی لاوازیبوونی ویست و ئیرادە و ھیمەتیان، سەرئەنجامە کەشی دیارە کە پشکیان لە (إياك نعبد) دا کەمە. ئەمانە لەبەر نەبوونی رادە و بپری داواکراو لە «ئیسستیغانە» و «تەوہ ککول»، چێژ لە «عیبادەت» ناکەن، مەگەر ھەر ئەوەندە لە ساتەوختی خویندنی زیکر و وێردەکاندا تامی بکەن.

ئەم خواپەرستانە پشکیکیان لە سەرکەوتن و کاریگەری و کەسبکردندا ھەیە، بە ھیندە رادە و بپری تەوہ ککولیان، لە بەرانبەریشدا پشکی کزی و لاوازی و دەستەوستانیشیان ھەیە، بە ھیندە کەمی «ئیسستیغانە» و «تەوہ ککول» بە کەیان.

بەرپاستی، ئەگەر عەبد راست بکات و سەرپاستانە پشت بە خوای گەورە ببەستیت، چیا لە بن دەردەھینیت، ئەگەر فەرمانی پێ بدریت!

ئەگەر بپرسیت: ئەدی مانای «تەوہ ککول» و «ئیسستیغانە» کە چییە؟

ده لیم: ئه وه حاله تیکی دله که له سه ره نه نجامی ناسینی خوای گه و ره وه دروست ده بیت، کاتیک که سییک «یه قین» ی ده بیت که خوای گه و ره تاقه کرد گاره و کرد گاری تر بوونی نییه، خوای گه و ره مشوور خوری هه موو مه خلوقات و ته گیری هه مووانی له لایه و ئاگای لیانه و چاودیر و ئاودیر یانه. که «یه قین» ی ده بیت زیان دوور خستنه وه و سوود گه یاندن، هه ره له ده ست خوای گه و ره دان و بهس، هه ره خوای گه و ره ده به خشیت و ده گریته وه، هه ره چیه ک ئه وه نه یو سیستی؛ نه بووه، ئه گه رچی خه لکانیکیش هه زیان پی کردیت. زانینی ئه وه و لی دلیابوونی، ده بیت پالنه ری «ئیعتیاد کردن» به سه ره خوای زانا و دانا، ده بیت مایه ی ته سلیم کردنی چاره نووسی خو و په فتار و هه لسوکه وت به خوای چاودیر و به ئاگا و میهره بان. ئاوا عه بدی خواناس له هه موو په فتاریکیدا پرووی له خوای گه و ره ده بیت، دلی هیمن و ئارام و ئاسووده ده بیت، متانه ی به خوای گه و ره زور ده بیت، له وه دلیا ده بیت که خوای گه و ره ی به سه؛ خوای ده وه له مه ند و به ده سه لات و بیناز. ده گاته ئه وه «یه قین» ی که ئه وه ی خوای گه و ره بیه ویت، ده بیت، ئه وه یشی بووه، ئه وه ویستی خوای گه و ره ی له سه ره بووه؛ ده نا نه ده بوو، جا خه لکی بیانه ویت، یان نا.

حالی ئه وه که سه ی به ته واوی پشتی به خوای میهره بان به ستووه، ده گاته ئه وه ئاسته ی که به دلیایی ته واو (یه قین) و متانه وه ده لیت: "خوام به سه." ئی ئه وه هه ره ئه و ئایه ته یه که ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ۳). واته: "ئه وه ی پشت به خوای گه و ره ده به ستیت، ئه و ی به سه." جا، ئه گه ره ئه م که سه له ریزی ته قواکاراندا بیت، ئه وه دیاره که چاره نووسی زور چاکه، ئه گه ره له ریزی ته قواکارانیشدا نه بیت ئه وه پۆلی چواره مه:

* پۆلی چواره مه: ئه وانه که باوه ریان وایه خوای گه و ره هه موو په فتاریکی سوود و زیانی له ده ستدایه، ئه وه ی خوای گه و ره ویستی بووه، ئه وه یشی نه یو سیستی نه بووه. ئه مانه له گه ل هه ز و ئاره زووی خو یاندان، هه ز و

ئارەزووشیان شوینکەوتەوی خوای گەورە و پیغەمبەرە بەرپزە کەوی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نین.^(۱)

ئەمانە گوێ نادن بەوەی کە خوای گەورە چیی پی خۆشە و چیی پی ناخۆشە، ئەمانە حەز و ئارەزووەکانی خۆیان دەوێت و بەس. ئەمانە پشت بە خوا دەبەستن، لێی دەپارێنەو، داوای یارمەتیی لێ دەکەن، بەلام بۆ هێنانە دیی حەز و ئارەزوو و بەرژووەندییەکانی خۆیانە! ئەمانە زۆریش دوعا دەکەن، شل و کول نابن لە دوعاکردن! [مافی خوای گەورەیان لە ناسین و پەرستیدا نەداوە و گیراکردنی دوعاکانیان بە مافی پەرەوای خۆیان دەزانن!] زۆرینەی جاریش وایە خوای گەورە زۆریک لە دوعاکانیان بۆ دەهێنێتە دی، لە بەدەستەپێنانی سەرودەت و ساماندایێت، یان پلە و پایە و دەسەلات، یان لە کاریگەری و هێزی کەسیتی و توانای بەرچاو و... هتد؛ بەلام ئەمانە داھاتوویان نییە، هەر چییە ک کە دەستیان کەوتوو لە سامان و دەسەلات و هێز و توانا ناییتە بەلگەی چاکیتی و موسوڵمانیتییە کەیان، یان سەرراستی و راستگوییان، چ بگات بەوەی بێتە نیشانەی ئەولیاوەتی و لە خوا نزیکیی! سامان و دەسەلات و کاریگەری و هێز و ناوداری و نێعمەتگەلیک کە خوای گەورە دەیدات بە موسوڵمان و بە کافریش، هەر کەسێک وای بزانێت خوای گەورە بۆیە یەکیک لەم نێعمەتانەی، یان زیاتری بە فلان کەس بەخشیو، چونکە لێی رازییە؛ هەر کەسێک ئەم باوەر و دید و تێروانینەی هەبێت لە ئەفام ئەزانترە، لە خواناسان دوورترە، هەر نازانێت دین و دینداری چییە!

ئەمە پەوی بەوە نابات کە خوای گەورە چیی دەوێت و چیی ناوێت و بۆچی؟

^(۱) پەنگە کەسێک بلێت: جاخو هەموو موسوڵمانیک ئەوە دەزانێت، ئیتر بۆچی لێرەدا ئەوەندە بە گرنگ گیراوە؟! ئەوە راستە کە خەلکی دەیزانن، بەلام نە لایان بوو تە بەلگەنەویست (البدیهیة) و نە رەفتاریشی وەلدا دەکەن، وەکوو ئەوەیە سەرت لە دە جۆر دەرمان دەرچیت و بە کارهێنانیان ئیھال بکەیت. (کرێکار)

ئەم حالەتە لە دنیا دا وە کوو دەسەلاتی میر و سەر وەت و سامانی
 دەولەمەندانە، ئە گەر خاوەنە کانیان لە گوێرایەلی و ملکه چیی خوای گەورە دا
 بە کاریان هینا، ئە گەر خستیانه خزمەتی دینه که و بۆ پەزامەندیی خوای
 گەورەیان سەرف کرد؛ ئەوا دەچنە ریزی دەسەلاتدارە دادپەرورەکان و
 پیاوچاکان و خێرەومەندە سەخییە کانه وە، خو ئە گەر وا دەر نە چوون و وا
 پەفتاریان نە کرد، حەتمەن ئەو ناز و نیعمەتانیان لی دەبێتە مایە ی ژان و ناسۆر
 و بە تەئکید خوای گەورەش دوورتریان دەخاتە وە؛ دەیانخاتە ریزی دەسەلاتدارە
 زالمەکان و دەولەمەندە پیسکهکان و پیاوخراپانە وە.

* * *

* رِيساكانی خواپهرستی (قواعد العبودية):

ئه‌مه پوخته‌ی ئه‌و باسه‌یه که ئیامی ئینولقه‌ییم (په‌حه‌تی خوای لی بی‌ت) هه‌ر به‌و ناویشه‌یه له کتییی (مدارج السالکین) که یدا^(۱) نووسیویه‌تی:

ده‌ستاری خواپهرستی له‌سه‌ر پازده رِيسا ده‌گه‌ریت، هه‌ر که‌سیک به‌ته‌واوی وه‌ریان بگریت و کاریان پی‌بکات، ئه‌وه خواپهرستییه که‌ی به‌کاملی ئه‌نجامداوه.

خواپهرستی له‌سی مه‌یداندا ئه‌نجام ده‌دریت: دل، زمان، به‌ده‌ن (ئه‌ندامانی تری له‌ش)، هه‌ر یه‌کیک له‌م مه‌یدانانه بواری چه‌ندین جو‌ر خواپهرستی تاییه‌ت به‌خوین.

ئه‌ه‌کامی خواپهرستییه کان پینج حوکمن: فه‌رز، سوننه‌ت، هه‌رام، مه‌کروه (بوغزینراو)، موباح (رِپی‌دراو).

* خواپهرستییه کانی دل (عبودية القلب):

۱. فه‌رزه‌کانی دل: هه‌ندیکیان کو‌رایان له‌سه‌ره و هه‌ندیکیان راجیاییان له‌سه‌ره:

أ. ئه‌وانه‌ی کو‌رایان له‌سه‌ره که فه‌رزن، وه‌کوو: نیازپاکی (الإخلاص)، پشت به‌خوا به‌ستن (التوکل)، خو‌شویستن (المحبة)، پشوودرێژی و ئارامگرتن (الصبر)؛ گه‌رانه‌وه بو‌لای خوای گه‌وره (الإنابة)، ترس له‌خوای گه‌وره

^(۱) به‌رگی ۱، ل ۱۳۶ - ۱۵۰ به‌کورتکراوه‌یی.

(الخوف)، ئومید بوون بە خوای گەورە (الرجاء)، راستگۆزانینی تەواو (التصديق الجازم)؛ نییه تـبوون له پەرستنه کـاندا. هـەر وهـها ئـامۆژگـاری کـردن و فـیڕ کـردنی خـوای پـرستی کـه تـه و هـری دـینه کـه یه، بـریتییه له: هـه و لـدان بـۆ پـرو و نـکردنه وهی خـوای پـرستی و ئـه نـجامـدانی بـه تـه وای، بـه و شـیوه یه ی کـه خـوای گـه و ره هـز ده کات بکـرین، هـه و هـها پـشو و درـیژی و ئـارامـگرتن.

ب. ئه وانه ی راجیایان تـیدا یه: وه کوو رازیبوون و قه ناعه تـکردن.

به لای هـه ندیک شـه ر عـناس و سـوفییـه وه ئـه مه فـه رزه، چـونکـه پـیچـه وانه کـه ی سـکا لا دـه ر بـرین و نـاشـکـوری کـردنه کـه حـه رامـه، چـاره سـه ری سـکا لا دـه ر بـرین و نـاشـکـوری، هـه ر رازیبوونه به قه ده ری خـوای گـه و ره.

مـادام ئـه مه چـاره سـه ری تی، کـه واته قـه ناعـه ت فـه رزه. به لای هـه ندیک شـیانه وه سـونـه ته، چـونکـه نه له قـور ئان و نه له سـونـه تـدا فـه رمانی پـی نه کـرا وه کـه دـه بیـت هـه مـو و کـه س وای، به پـیچـه وانه ی سـه بر (پـشو و درـیژی و ئـارامـگرتن) کـه خـوای گـه و ره له زۆر شـوینی قـور ئانـدا فـه رمانی دا وه سـه بر بـگـیر دـریت.

هـه و هـها پـشـتـبـه سـتن به خـوای تـاک و پـاک، وه کوو دـه فـه ر مـو یـت: ﴿فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ (یونس: ۸۴).

واته: "ئـه گـه ر مـوسـولـمان، دـه سا پـشت به خـوا بـه سـتن."

- هـه و هـها گـه رانه وه بـۆ لای خـوای گـه و ره، وه کوو دـه فـه ر مـو یـت: ﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ﴾ (الزمر: ۵۴).

واته: "بـگـه ر پـنـه وه لای خـوای پـه ر و دـگـارتـان و تـه و به بـکـه ن."

- هـه و هـها نـیـاز پـاکـی (الإخلاص) وه کوو دـه فـه ر مـو یـت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (البینة: ۵).

واته: "فهرمانی ئەوهیان پێ کرابوو که هەر ده‌بێت خوای گه‌وره بپه‌رستن، به‌لام به‌ نیازی پاک و سه‌رپاستی و دیندارییه‌وه."

- هه‌روه‌ها ترسان له‌ خوای گه‌وره، وه‌ کوو ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا تَخَافُهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۷۵).

واته: "ئه‌گه‌ر پاست ده‌که‌ن و موسولمانن ده‌ سا له‌وان (له‌ کافران) مه‌ترسن و هه‌ر له‌ من بترسن و به‌س."

- هه‌روه‌ها پاستگویی و سه‌رپاستی، وه‌ کوو ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (التوبة: ۱۱۹).

واته: "ئه‌ی ئەو که‌سانه‌ی باوه‌رتان هێناوه! له‌ خوا بترسن و له‌ گه‌ل پاستگۆیانی سه‌رپاستدان بن."

۲. خواپه‌رستییه‌ سوننه‌ته‌کانی دڵ، وه‌ کوو:

پازیوون و قه‌ناعه‌تکردن: ئەوه له‌ قورئاندا هه‌ر مه‌دح کراوه و مه‌دحی پازییان و قانعان کراوه، فه‌رمان به‌ پازیوون و قه‌ناعه‌تکردن نه‌ کراوه، ئەوه باسی پازیوونه به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر، نه‌ک پازیوون به‌ خوايه‌تی خوای گه‌وره و به‌ پێغه‌مبه‌ریتی موحه‌مه‌د موسته‌فا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پازیوون به‌ ئیسلام، چونکه‌ ئەمانه‌ فه‌رزن و سه‌دان جار فه‌رمانیان پێ کراوه.

- مه‌به‌ستمان ئەوه‌یه که‌ ئەم په‌فتاران، به‌ فه‌رز و سوننه‌تیانه‌وه، له‌ خواپه‌رستییه‌کانی دڵن.

۳. هه‌رامکراوه‌کانی دڵ: وه‌ کوو: لووتبه‌رزی و هه‌وا و فیز (الکبر)، ریابازی، به‌ خۆ سه‌رسامبوون (واته: خۆپه‌سه‌ندی)، سه‌وودی بردن به‌ خه‌لکی؛ بێئاگایی له‌ خوای گه‌وره، دوورپوویی که‌ دوو جو‌ره: دوورپوویی کوفرین و دوورپوویی یاخیبوون (معصية).

دوو پرووی یاخیوون وه کوو: گوناھه گه وره کان (الکبائر) و گوناھه بچووکه کان (الصغائر).

گوناھه گه وره کان وه کوو: ریا بازی، خۆپه سه ندى و شانازی کردن و خۆبادان به سهر خه لکیدا و نائومییدی له په حمهت و به زهیی خوی گه وره، یان خۆشحالی به ئازار و ژانی موسولمانان و هه ز کردن له بلا و بونه وهی داوینپیسی و خراپه کاری له ناو موسولمانان و... هتد.

هه رامیتی هه ندیک له مانه، یان به رده وامبوون له سهر هه ریه کیکیان، زۆرتر و گه وره تره له گوناھه کانی زینا کردن و شه رابخۆری و گوناھه گه وره ناسراوه کانی تر.

چاکی و چاکسازی دڵ و په فتار، به دووره په ریزییه له ئه مانه، به ته وه کردنه لییان، ئه گینا ئه وه دلیکی پیسه که دلێش پیس و بوگه ن بوو؛ به ده نیش داده وه شیت!

ئهم دهرده کوشندانهی دینداری، هه موو له نه زانیی خراپه رستییه کانی دله وه دین، یان له ئه نجامه دانی دووره په ریزی و خۆگرتنه وه لیانه وه دین، چونکه ئهرکی (إياک نعبد) له ئه ستوی دلدایه، پیش ئه وهی به رپرسیاریتی به ده ن بیت؛ کاتیک دڵ ئیهمال ده کریت و ئهرکه کانی ئه ستوی خۆی ئه دا ناکات، هه تمه ن به پیچه وانه کانی پر ده بیته وه [به هه وا و هه وهس و دنیا ویستی و... هتد].

ئهم په فتارانهی دڵ [کردنه کان بن، یان وه لکردنیان]، هه ندیکیان گوناھی گه وره ن و هه ندیکیان گوناھی گچکه، ئیتتر به گویره ی سه ختی و سووکی، یان چری و پروونی.

- گوناھی گچکهی دڵ وه کوو: هه ز کردن له هه رامکراوه کان که دڵ بزبان بشنیت، هه روه ها پله و ئاستی بهرز و نرمی ئارهزوو و هه ز له هه رام، حوکی هه ریه که یان جودایه.

بۆ نمونه: هز له کوفر و شیرک، کوفره؛ هز له بیدعه، فاسقبوونه؛ هز له گوناوه گه وره کان، گوناوه و سهرپیچییه. ئاده مزاد کاتیک ده توانیت ئه مانه بکات و له بهر خاتری خوی گه وره وازیان لی ده هیئت، پاداشت وهرده گریټ.

ئه گهر له بهر نه توانینی ئه نجامنه دان وازی لی هیټابن، یان هه ولی بۆ دان و بهر به سستی هاته ری و نه یکرد، شایانی سزای بکه ریان ده بیټ؛ هه ر وه ک چوټ نیازی نییه بیانکات پاداشتی هه یه، نیازی هه بیټ بیانکات سزای هه یه، چونکه بهر به ست هاته ری و نه یتوانی بیکات، دهنه ده یکرد. سزای ئه وهش وه کوو سزای بکه ریټی.

. ئه بوبه کره (خوا لیی رازی بیټ) ده گیرټه وه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووی:

(إِذَا تَوَجَّهَ الْمُسْلِمَانُ بِسَيْفَيْهِمَا، فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ، قَالُوا: هَذَا الْقَاتِلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا بِالْأَلِ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ).^(۱)

واته: "که دوو موسولمان به شمشیر بهرانبه ری به ک (بۆ کوشتار) ده وه ستنه وه، بکوژ و کوژراو ده چنه دۆزه خه وه!

عه رزیان کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ئه وه بکوژه و زانیان، ئه دی کوژراوه که بۆچی ده چیته دۆزه خه وه؟!

فه رمووی: ئی ئه ویش سوور بوو له سه ر کوشتنی هاوړپکه ی. "هه ردووکیان یه ک حوکمیان هه یه. له مه وه خوا په رستییه کانی دل و ریټدراوه کان ده زانرین.

^(۱) بوخاری (۶۸۷۵)، موسلیم (۲۸۸۸).

خواپه رستییه کانی زمان (عبودية اللسان):

۱. فهرزه کانی زمان: شایه تمان هینان، خویندنی ئەوهنده ئایه ته قورئانییه ی پیویستی پییانه و ده بیست فیریان بیست و بیان خوینیت، ئەوانه ی راست و دروستیی نوێزه کانیان له سه ر ده وه ستیت.

ههروه ها زیکره فهرزه کانی ناو نوێژ که خوی گه و ره، یان پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمانیان پئی کردووه، وه کوو: ته سبیحاتی ناو رکووع و سوچه و وتنی: (ربنا لك الحمد) و ته حیات خویندن و ته کبیر کردن [وتنی: الله أكبر] له بزوت و سه ر وه ته کانی نوێژ کردندا.

ههروه ها له فهرزه کانی زمان که له سه ری بیكات، وه لامدانه وه ی سه لام لی کردنه، ههروه ها فه رمان کردن به چاکه و ریگری له خراپه و فی کردنی نه زانان و ریشاندانی ری لی و نبووان و شاهیدیدانیک که ئەویان بو دیاری کردووه، یان له توانا و زانییدایه که بیدات؛ ههروه ها راستگویی له قسه کردنیدا.

۲- سوننه ته کانی په رستن به زمان: وه کوو قورئان خویندن و خه تمکردنی، به رده وامی له سه ر زیکره کان، خویندنی زانسته به سووده کان و ئەوانه ی بو ئەوان زه روورین.

۳. هه رامه کانی زمان: وتنی هه ر شتیک که خوی گه و ره و پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پییان ناخۆشه، وه کوو: وتنی ئەو قسه و باسه بیدعانه ی پیچه وانه ی دینه که نه، ههروه ها بانگه وازی بیدعه خوازی، جوان کردن و به هیز کردن و سه رخستنی بیدعه؛ ههروه ها تانه و ته شهردان له ره وشتی موسولمان، وه کوو: تومه تبار کردنی به زینا، یان جنیودان به موسولمان و ئازاردانی به قسه و باسکردنی به خراپه، درۆ کردن، شاهیدیدانی درۆ؛ قسه کردن به ناوی خوی گه و ره وه به نه زانیی به لگه ی شه رعی، ئەمیان له هه موویان هه رامتره.

٤. بوغزینراو (مه کرووه) به کان: وه کوو: وتنی قسه یه ک که نه وتنی چاکتره که سزای له سهر نه بیت.

پیشه وایانی سه له ف راجیان له حوکمی ئەو قسانه دا که وتن و نه وتیان وه کوو یه ک بیت:

ئینولموزیر باسی کردوون، رایه کیان ئەوه یه که ده فهرموون: ههر قسه یه ک که موسولمان ده یکتا، یان له سهری ده که ویت، یان سوودی بوئی ده بیت، به لام ئەوانه ی هیچیان له م دوانه نه بن؛ حوکمیان له سهر نییه [ئاسایین]، ده فهرموون: ئەمه وه کوو بزوت و سهر وته ئاساییه کانی ئەندامانی له شن، بویه رپیدراون.

ئوه به و شیوه گشتیه نییه، چونکه بهرپرسیاریتی له کاری زماندا وه کوو بهرپرسیاریتی کاری ئەندامانی تری له ش نییه، چونکه قسه یان خراپه، یان چاکه، یان کردنی باشتره.

نابینت که له فهرمووده دا هاتوه هه موو ئەندامانی له ش پروو له زمان ده که ن و ده لێن: "له خوا بترسه، چونکه رهفتار و چاره نووسی ئیمه به تووه بهنده."

ئهو سه عیدی خودری (خوا لئی رازی بیت) ده گیرپهته وه که پهنه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ؛ فَإِنَّ الْأَعْضَاءَ كُلَّهَا تَكْفُرُ اللِّسَانُ، فَتَقُولُ: اتَّقِ اللَّهَ فِينَا؛ فَإِنَّمَا نَحْنُ بِكَ؛ فَإِنِ اسْتَقَمْتَ اسْتَقَمْنَا وَإِنِ اعْوَجَجْنَا عَوَجَجْنَا).^(١)

واته: "هه موو پوژیک ئەندامانی له ش به زه لیلییه وه به زمان ده لێن: له خوا بترسه، ئیمه هه موو به تووه یین، توو پابه ند و پارسه نگ بیت، ئیمه ش پابه ند و پارسه نگ ده بین، توو لار و له ویر بیت: ئیمه ش لار و له ویر ده بین."

زۆرینه ی خه لکی که ده چنه دۆزه خه وه به هو ی زمانیه وه یه.

(١) ئەحمەد (٩٦/٣)، ترمزی (٢٤٠٧)، ابن أبي الدنيا له کتیبی (الصّمت و حفظ اللسان ٣٩/١٢)، ئیمامی نه وه وی له (ریاض الصالحین) دا ده فهرمویت: (تُكْفَرُ)، واته: ملکه چ و زه لیل ده بن. پروانه (دلیل العالمین شرح ریاض الصالحین، ١٠/٨).

● ئه وهی زمان ده یلئیت: یان ئه وهیه که خوا و پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پپی رازین، ئه گهر وا بوو ئه وه په سهندتر ئه وهیه بو تریت، ئه گهر وا نه بوو په سهندتر ئه وهیه نهوتریت. ئه مه وه کوو بزواتی چوار په ل نییه که جاری وا ههیه خودی بزواته که ی سوودگه یاندنه به هه موو له ش و حه وانه وهی خویشیه تی، ئه مانه که ریپیدراون و له قیامه تدا زیانیان بو ی نابییت، به لام زمان زوړینه ی بزواته کانی به زیان ده شکینه وه به سهر خاوه نه که یدا^(۱)، جا بیر بکه ره وه لیی.

ئه گهر بو تریت: ئه گهر کرداریک، کردن و نه کردنی وه کوو یه ک بیت، بزواتی زمانیش ئه وه حوکه می ده بیت که شیاوه، به لام له وه لامی ئه مه دا و تراوه:

مه رج نییه وا بیت، له وانه یه شتیک ریپیدراو بیت، یان فهرز بیت، به لام هوکاری ئه نجامدانی مه کرووه ده بیت؛ وه کوو که سیک نه زریکی له سه ره که ده بیت خواپه رستییه ک بکات [بو نمونه: وتوویه تی نه زرم بیت سی رۆژ به رۆژوو ده بم]، خواپه رستییه که بووه ته فهرز له سه ری، ههر ده بیت بیکات، ئه گهر چی هوکاره که ی که نه زر له خو گرته که یه، مه کرووه [چونکه نه زر، خیر و خیراتکردنی که سی به خپله].

ههروه ها سویند خواردن له سه ر شتیک و که وتنی، ئه مه مه کرووه، به لام خو کاری ئه نجامدانی، خواپه رستییه که که که فاره تدانی سوینده که یه.

له م نمونانه زوړن، ئه گهر هوکاریک خراپه یه کی له ناواخندا بیت مه کرووه، له وانه یه حه رامیش بیت، به پپی هوکار و مه به سته که ده گوړیت.

^(۱) له راستیدا زیان و سوود و بهرپرسیاریتی له بزواتی زماندا زوړتر درده که ون، چونکه مرؤف زمانی زوړتر به کار ده ینیت، جاری واش هه یه غافلانه قسه درده پریت، جگه له قسه کردنه که؛ خه لکی تریش پپی ده زانن، وه کوو بزواتی چاو و گوئی نییه که ده شیت له کاردا بن و که س پیان نه زانیت.

خواپه‌رستییه‌کانی به‌دهن:

ئه‌و پینج خواپه‌رستییه‌ی له‌سه‌ر به‌دهن: (بیست و پینج) پله‌ن، چونکه هه‌سته‌وه‌ره‌کان پینجن، هه‌ریه‌که‌یان پینج جو‌ر خواپه‌رستییه‌ی له‌سه‌ره.

۱. خواپه‌رستییه‌کانی بیستن: فه‌رزیتییه‌ی بیده‌نگ بوون و گوێگرتن له‌وانه‌ی که‌ خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رزیان کردووه له‌سه‌ری، وه‌کوو: گوێگرتن له‌ باسکردنی ئیسلام و ئیبان و فه‌رزه‌کانیان بو‌ی، هه‌روه‌ها گوێگرتن له‌ قورئانخویندنی ئیمامه‌که‌ی له‌ نوێژی جه‌ماعه‌تدا، هه‌روه‌ها گوێگرتنی له‌ وتاری هه‌ینی (ئه‌مه‌ بو‌چوونه‌ په‌سه‌ندتره‌که‌ی زانایانه‌).

۲. حه‌رامه‌کانی بیستن: وه‌کوو بیستنی کوفر و بیدعه‌ که‌ بیستنیان حه‌رامه‌، مه‌گه‌ر له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک بێت، وه‌کوو: به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی، یان شاه‌یدیدان له‌سه‌ر که‌سیک که‌ وای وتووه، یان بو‌ به‌هیزکردن و دینداری و پابه‌ندبوونی زیاتر به‌ سوننه‌ته‌وه‌، کوفر و بیدعه‌یه‌ک باس ده‌کات: له‌گه‌ڵ چاره‌نووسی بکه‌ره‌کانیان، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیچه‌وانه‌ی باوه‌ر و سوننه‌تن، یان بیستنی نه‌هێنیه‌یه‌کانی که‌سیک که‌ له‌ تو‌ی شاردوونه‌ته‌وه‌ و نایه‌و‌یت تو‌ پێیان بزانی.

ناب‌یت برۆیت به‌ دوا‌یدا و گو‌ی هه‌لب‌خه‌یت بو‌ بیستنی، مه‌گه‌ر مافیکی خوایی تیدا بفه‌وتیت، یان نه‌خشه‌یه‌ک بێت بو‌ زیانگه‌یاندن به‌ موسو‌ل‌مانێک که‌ بێتا‌وانه‌، یان له‌ کاتی چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشییه‌ کدا.

هه‌روه‌ها گو‌یگرتن له‌ گو‌رانی و مو‌سقا، له‌ ئامپه‌ره‌کانی وه‌کوو: عود و ته‌پل و ده‌هۆل و شمشال و هاوشیوه‌یان.

مه‌رج نییه‌ که‌ گو‌یی ئییان بوو ئیتر گو‌یچکه‌ی بناخ‌نیت، به‌ تایبه‌تی که‌ خۆی نایه‌و‌یت گو‌ییان لێ بگریت، ئه‌گه‌ر خه‌می ئه‌وه‌ی لێ هات که‌ به‌ زو‌رمانه‌وه‌ی

دلی بویان لی بدات و گوئیان لی بگریټ، ئه وه باشتروایه دوور بکه ویتته وه لییان.

- ههروه ها گوینگرتنی پیاو له ئافره تان که ده ترسیټ دلی بویان بشنیت، به لام ئه گهر گوینگرتنی له ئافره تیکی نامه حرم زهرووری بوو، ده کریت گوئی لی بگریټ، وه کوو: گوینگرتن له شاهیدیدانی ژنیک، یان له سه ودا و مامه له ی، یان له پرسیارکردنی شهرعی، یان گوینگرتن له ئیفاده دانی له دادگا و... هتد.

ئه وی وه کوو ئه مانه یه: بونکردنی ئیحرامپوشه (مُحَرَّم) که ناشیت به ئه نقه ست بونی خوش بکات [وه کوو پرووه کی، یان عه تر، یان ئه وی وه کوو ئه وانه]، ئه گهر بونی خوشی به سه ردا هات، مه رج نییه لووتی خوی بگریټ لی.

یان وه کوو نه زه رکردن تیکی له ناکاو و له پر که به ئه نقه ست سه یری نامه حرمه که ی نه کرد بیت، چونکه بینینی یه که مین جاری له سه ر ناکه ویت [که لائیرادییه و ده روانیت، تا بزانیټ گیانله به ره، یان بیگیان، ئازله؛ یان مروټ، نیرینه یه، یان میینه، گه وریه؛ یان گچکه. جا ههر که زانیی ئافره تی بالغه، ئیتر بوی نییه له سه ر بینینه که ی به رده وام بیت، یان بو جاری دووه میش سه یری بکاته وه].

- بیستنی په سه ند (سوننه تیانه): وه کوو گوینگرتن له باسه کانی زانستی شهرع و قورئان خویندن و زیکری خوای گه وره و هه موو ئه وانه ی که خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پییان خوشه گوئیان لی بگریټ، له غه یری گوینگرتنه فره زه کان.

- بیستنه بوغزینراو (مه کرووه) به کان: وه کوو گوینگرتن له هه رچی شتیک که خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یبوغزین و هه ز ناکه ن گوئیان لی بگریټ.

تیبینییه ک بو کاتی نووسینهوهی ئەم باسه: ئیمامی ئیبنولقەیم نەخشە کە ی وا بووه کە (واجب و مستحب و محرم، مکروه و مباح) ی هەر یه ک له: (عبودية القلب) و (عبودية اللسان) و (عبودية الجوارح) باس بکات، به لام خووی به و ریز به ندییه نه پوشتوو و له هه ندیکیشیاندا هیچی له سه ر «مه کرووه» و «موباح» نه نووسیوه، یان تیکه لی کردوون؛ من هه ولم دا به خالبه ندکردیان که میک روشتریان بکه مه وه.

٢. خوا به رستییه کانی ته ماشاکردن (النظر):

– **فه رزه کانی ته ماشاکردن:** وه کوو ته ماشاکردنی قورئان و کتیبه کانی زانستی شهرع، کاتیک که پتویست ده بن ته ماشا بکرین و بخوینین، تا حه رام و حه لایان پی بزائیت و لیک جودا بکرینه وه، به و به لگانه ی تییاندا هه ن [چ ده رباره ی عه قیده و عیباده ت بن] چ ده رباره ی خوړاک و خواردنه وه و پو شاک، یان ره فтар و ره وشت.

– **سو ننه کانی ته ماشاکردن:** وه کوو ته ماشاکردنی کتیبی شهرع و سه رچاوه کانی دین و دینداری که باوه ر و زانستیان پی زیاد ده بیت، هه روه ها ته ماشاکردنی قورئان و ته ماشاکردنی پروو خساری زانیانی پیاو چاک و دایک و باوک، وه کوو ته ماشاکردن و سه رنجدانه به لگه و نیشانه کانی خوا به تیی خوی گه و ره له گه ردوون و ژیاندا، تا باوه ر پتییان پته و تر بیت.^(١)

– **حه رامه کانی ته ماشاکردن:** وه کوو ته ماشاکردنی ئافره تانی نامه حه رم [بیگومان بو ئافره تیش ته ماشاکردنی پیاوانی نامه حه رم] به پالنه ری حه ز و ئاره زووی جنسی و [غه ی ره جنسی، ئه گه ر پتویست نه بوو]، وه کوو:

^(١) روانین و سه رنجدانه نیشانه کانی گه ردوون له ریزی سه ره کیتیرین فه رزه، چونکه فه رمانی زۆر و سه ختیان له قورئاندا له سه ر هاتوه، هه روه ها هه ره شه ی زۆر سه خت له و که سانه کراوه که خو یان کو یڕ ده کهن له ئاستیاندا و هزر و هه سته و هره کانیا نیان تیدا به کار ناهینن، ئیتر هه ر وا بیتا گا ده مینیتته وه.

تەماشاکردنی داخوازیکاری هاوسەرگیری و تەماشاکردنی فرۆشیار و شاھید و داوەر و پزیشک و هاوشیوەیان.

- مەکروهەکانی تەماشاکردن: زیاده تەمشاکردنە نازەروریه کان که بەرژەوهندیه کیان تیدا نییه، زیادکردنی ئەمیش وەکوو قسە زیادکردنە. له تەماشاکردنی زیادهی نازەروریشدا، ڕەنگە کەسێک وا موبتەلا بێت پێوی که چاو له هیچ لانه‌دات، یان چاو له هیچ نەتروکێت!

زۆرن ئەوانە و موبتەلا بوون، و ئالوودە بوون بۆیان تەرک نەکراو! بۆیه پیاوچاکانی سەلەف هەر وەک چۆن خۆیان له زۆر قسەکردن دەبوارد، له زۆر تەماشاکردنیش خۆیان دەبوارد.

- ڕپێدراوەکانی تەماشاکردن: هەموو ئەوانەن که نه له دنیا‌دا زەرەریان ههیه و نه له ڕۆژی دوايشدا سوودیان ههیه.

لاباسێک: تەماشاکردنی عەرەت دوو بواره:

.بواری یە کەم: تەماشاکردنی عەرەتانی ژێر جل و بەرگ.

- بواری دووهم: تەماشاکردنی عەرەتانی پشت دیوار و دەرگای مالان و هاوشیوە.

ئەگەر کەسێک له شوێنیکه‌وه تەماشای مالێکی دەکرد، له دەرگاوه [یان له‌سەر دیوار و سەربانه‌وه، راسته‌وخۆ، یان به‌جیهازیکی وەکوو: کامیرا و مۆبایل و دووربین]، خاوەن عەرەتی ماله‌که شتیکی تی گرت و چاوی کوێر کرد، حەقی چاوی هەدەرە و بۆی نییه داوای حەقی خۆی بکاتەوه؛ خاوەن عەرەته‌که تەوا‌بنار نابێت، ده‌قی فەرمووده‌ی پیغه‌مبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌سەر ئەم حوکمه‌یه.^(١)

^(١) بوخاری (٦٩٠٢) و موسلیم (٢١٥٨) له ڕیوايه‌تی ئەبو هورەیره‌وه (خوالی‌ی رازی بێت) گێڕاویانه‌ته‌وه که پیغه‌مبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (مَنْ اطَّلَعَ فِي بَيْتِ قَوْمٍ بِغَيْرِ إِذْنِهِمْ فَقَدْ حَلَّ لَهُمْ أَنْ يَقْتُلُوا عَيْنَهُ).
 (١) بوخاری (٦٩٠٢) و موسلیم (٢١٥٨) له ڕیوايه‌تی ئەبو هورەیره‌وه (خوالی‌ی رازی بێت) گێڕاویانه‌ته‌وه که پیغه‌مبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (مَنْ اطَّلَعَ فِي بَيْتِ قَوْمٍ بِغَيْرِ إِذْنِهِمْ فَقَدْ حَلَّ لَهُمْ أَنْ يَقْتُلُوا عَيْنَهُ).

ئەو، ئەگەر تەماشاکارە که هەنجەتی نەبوو که بروانیته ئەو، وەکوو ئەوێ دوژمنیکی لەو جییه، یان ئەم فەرمانبەری دەولەتیکی شەری موسولمانانە و فەرمانی پێ کراوە، یان خاوەن عەورەتە که پێیدراوە.

۳. خواپەرستییه کانی چێژتن (الذوق):

• **فەرزه کانی چێژتن:** وەکوو خواردن و خواردنەوێ شتیکی حەرام که کاتی ناچاری دەترسیت، ئەگەر نەبخوات، یان نەبخواتەوێ گیان لە دەست بدات و بمی، لەم حالەتەیدا فەرزه ئەو حەرامە بخوات؛ یان بخواتەوێ، ئەگەر نەبخوارد، یان نەبخواردەوێ و مرد، بە قاتلی نەفسی خۆی حسیب دەبیت و گوناھبارە!

ئێمامی ئەحمەد و «تاووس» دەیانفەرموو: "هەر کهسیک ناچار بوو مردارەوێ بوو بخوات و نەبخوات، تا دەمریت، ئەو ئەهلی ئاگرە و دەچیتە دۆزەخەو!"

• **خواردنەوێ دەرمانیش وایه، ئەگەر دەیزانی که چارەسەری بهو دەرمانەیه و ئەگەر به کاری نەهینیت دەمریت [حەب و عەمەلیاتکردنیش هەر وان]، به کاری نەهینا و مرد، بۆچوونی پەسەندتر ئەوێه که به بکوژی خۆی حسیب؛ بەلام ئەگەر گومانی لە درەمانە که هەبوو که چارەسەری تەواوە، یان نا [وەکوو کهسیک که خۆی شارەزای دەرمان و چارەسەرە]، لەمەدا زانیانی**

واته: "هەر کهسیک تەماشای مائی کهسانیکی کرد، بێ ئەوێ پێیان پێ داویت، بۆیان جائیزه چاوی تەماشاکارە که کوێر بکەن"، رێوایه‌تی موسلیم دەفەرموێت: (فَقَاتُ عَنْهُ مَا كَانَ عَلَيْهِ مِنْ جُنَاحٍ).

واته: "ئەگەر چاویان کوێر کرد، گوناھیان ناگات"، رێوایه‌تی ئێمامی ئەحمەد و نەسائی دەفەرموێت: (فَلَا دِيَّةَ وَلَا قِصَاصَ).

واته: "نە حەقی هەیه خۆنی چاوه‌که‌ی وەرگریت و نە تۆلەش بکاتەو"، رێوایه‌تی (ئەبو داود) دەفەرموێت: (فَقَقُوا عَيْنَهُ فَقَدْ هَدَرَتْ).

واته: "ئەگەر چاویان کوێر کرد، ئەو مافی لەدەستدانی چاوی به‌فیرۆ دەروات."

سەلەف و خەلەف راجیا بوون کە ئەگەر بە کاری نەهینا و مرد، ئایا هەر بە بکوژی خۆی حسیبە، یان نا؟ چونکە دُنیا نەبوو لەوێ چارەسەرە، بە لکۆو گومانی هەبوو.

– سوننەتە کانی چێژتن: هەموو ئەوانەن کە دەبنە مایە یارمەتیدان و چوست و چالاکبونت لەسەر خواپەرستی و گوێپرایەلیی فەرمانە کانی خواى گەورە، لەوانەى لە شەرعدا رێپێدراون.

هەروەها خواردن لە گەڵ میواندا، تا شەرم نەبگریت و کەم بخوات، یان بترسیت و نەبخوات.

هەروەها خواردنی خۆراکی دەعوەت کە دەبێت بە دەم دەعوەتە کە یەوە بچیت، یان سوننەتە بچیت، هەندێک لە شەرعناسان فەرموویانە: فەرزه بچیتە دەعوەتە کە و نانی بخویت، چونکە بە لگەى زۆر هەیه کە فەرمان بە هەردووکیان: (چوون و خواردنە کە) دەکات.

. حەرمانە کانی چێژتن: وەکوو چێژتنی شەراب و ژەهری کوشندە و تامکردنی ئەو شتانەى لە پۆژوووەوان قەدەغە کراون.

– مەکروهە کانی چێژتن: وەکوو چێژتنی ئەو خۆراک و خواردنەوانەى گومان لە حەلالیتیان هەیه و خواردنی زیاد لە پێویست (گەدەبەلى)، خواردنی خۆراکێک کە لە ساتەوختی دەستپێکیدا دەرە کەوێت کە بە حەرمان پەیدا کراوە، یان خاوەن خۆراکە کە ریا بازە و دەعوەتى خەلکی بۆ خۆنۆندن کردووە، پێغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتى: (نَهَى عَنْ طَعَامِ الْمُتَبَارِينِ).^(١) هەروەها تامکردن و چێژتنی خۆراکی کە سێک کە لە پروودا

^(١) سەحیحە، ئەبوداود (٢٧٥٤)، تەبەرانى له (الكبير ١١ / ٣٤٠) و حاکم (١٢٩ / ٤) و بە سەحیحى داناو، ئیمامى زەهەبى لایەنگرى بوو، ئەبولفەتح الأزدى له کتیبى (مَنْ وَافَقَ اسْمَهُ اسْمَ أَبِيهِ، ل ٢١)، له ئیبنو عەبباسەو (خوا لایان پازى بێت)؛ هەروەها سیووتى له (الجامع الصغير ٦ / ٢٥٩) دەفەرمویت کە بەیەهەقى له (شعب الإيمان) دا هیناویەتییهو وە سیووتى

داده مینیت و فەرمووی خواردن لی دە کات، شەرم دە یگریت و دە لیت: فەرمو بخۆ!

. چیژتنی ریپیدراو:

٤. خواپەرستییه کانی بۆنکردن: (الشّم)

- فەرزە کانی بۆنکردن: هەر بۆنکردنیک که حەلال و حەرامی پی جیا دە کریتەو فەرزە، وە کوو: بۆنکردنی شتیک، تا بزانی پيساییه، یان شتیک پاكه؟

یان شتیک ئایا ژەهریکی کوشندهیه، یان بی زیان؟

یان بۆنی شتیک دە کات، تا بزانی سوودی پیوه ماوه، یان خراپ بووه [وہ کوو چیشتیکی کۆن، میوهیه کی گەنیو و رزیو و... هتد]، یان بۆنکردنیک؛ تا بزانی ئەو نرخە ی بۆ دانراوه گونجاویتی، یان کەم، یان زیاتره [وہ کوو بۆنکردنی سەری ماسی تا بزانی چەند کۆنە]، یان بۆنکردنی ئازەل؛ یان کۆیلە و هیی تری هاوشیوه.

. سوننەتە کانی بۆنکردن: بۆنکردنی هەموو شتیکە که یارمەتیدەرت دە بیئت بۆ زیادکردنی خواپەرستیت، یان ملکه چیکردنی زیاتری شەرع، یان هەستەوەرە کان بە هیژتر دە کات، یان بۆنی شتیک که «میزاج» ت باشتەر دە کات بۆ وەرگرتنی زانست و چەسپاندنی؛ ئەو هی لەم ریزە شە وە کوو ئەو هی عەتر، یان ریحانە [یان گول و هاوشیوه یان که بۆندان] بە دیاری دە تدریتی و تۆش وەری دە گریت.

وہ لآمی ئەو زانیانە ی داوہ تەوہ که فەرموویان ریوایەتە که زەعیفە، چونکه «میکرەمە» بە مۆرسە لی گیراویە تییه وە، بە لآم لە ئیبنو عەبباسە وە سەحیحە، ئیمامی ئەحمەد دە فەرمویت: (المتباریان) ئەو کەسانەن که دە عوہ تی خواردن دە کەن بۆ خەلکی هەر بۆ شانازیکردن و ریاکاری. (مشکاة المصابیح ٢/٩٦٣).

له سه‌حیحی موسلیمدا هاتووێه که پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌یفه‌رموو: (مَنْ عَرَضَ عَلَيْهِ رِيحَانٌ فَلَا يَرُدُّهُ، فَإِنَّهُ طَيِّبٌ الرِّيحِ، خَفِيفُ الْمَحْمَلِ).^(١)

واته: "هه‌ر که‌سیک ریحانه‌یان پێشکه‌ش کرد، با نه‌یگێرێته‌وه و وه‌ری بگرێت، چونکه‌ بۆنی خۆشه‌ و هه‌لگرتنی ئاسانه‌."

حه‌رامه‌کانی بۆنکردن: که‌ بۆنکردنی به‌ئه‌نقه‌ستی بۆنی هه‌رامه‌، وه‌ کوو بۆنکردنی عه‌تری دزراو و زه‌وتکراو، یان بۆنکردنی ئافره‌تی نامه‌هره‌م نه‌بادا تووشی «فیتنه‌» ببێت پێی.

مه‌کروه‌ه‌کانی بۆنکردن: وه‌ کوو بۆنکردنی زالم و سته‌مکاران و خاوه‌ن گومان له‌ دین و [حیزبی و عه‌لمانی] و ... هتد.

رپێدراوه‌کانی بۆنکردن: هه‌موو ئه‌وانه‌ن که‌ ده‌قیک رپیی لێ نه‌گرتوون، یان له‌ بۆنکردن و بۆنه‌کردنیاندا به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک بوونی نییه‌، یان حوکمی له‌ شه‌رعدا نه‌هاتووێه.

خواپه‌رستییه‌کانی به‌رکه‌وتن/ ده‌ستلێدان (اللّمس)^(٢):

- فه‌رزه‌کانی به‌رکه‌وتن: وه‌ کوو ده‌ستبازیکردن له‌ گه‌ل هه‌وسه‌ره‌که‌یدا، به‌ تاییه‌تی کاتی سه‌رجیییکردن (جیماع)، یان که‌نیزه‌ک (ژنه‌ کوێله‌) که‌ی که‌ پێویسته‌ ئه‌وه‌نده‌ی تیر بکات چاوی له‌ هه‌رام نه‌بێت.

- سوونه‌ته‌کانی به‌رکه‌وتن: هه‌موو شتی که‌ ده‌بێته‌ هۆکاری چاوگرتنه‌وه‌ له‌ نه‌زه‌ری هه‌رام و که‌وتنه‌ په‌فتاری هه‌رام و تیرکردنی هه‌زه‌کانی خێزانی.

- هه‌رامه‌کانی به‌رکه‌وتن: به‌رکه‌وتنی هه‌موو ئافره‌ت [یان پیاو] یکی نامه‌هره‌م.

^(١) موسلیم (٢٢٥٣) له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌وه (خوا لێی پازی بێت).

^(٢) مه‌رج نییه‌ به‌رکه‌وتن هه‌ر ده‌ستلێدان بێت، ده‌شێت به‌ باسک و ددان و لیو و هتد، بێت.

- مه‌کروهه‌کانی به‌رکه‌وتن: وه‌کوو ده‌ستبازی له‌گه‌ڵ هاوسه‌ریدا له‌ کاتی ئیحرامپۆشینی هه‌ج، یان عومره‌دا، یان له‌ کاتی ئیعتیکاف کردندا، یان له‌ کاتی به‌پۆژوو بووندا؛ ئه‌گه‌ر له‌وه‌ ده‌ترسا که ده‌ستبازییه‌ که سه‌ر بکیشیت بۆ په‌فتاری ناجائیز [وه‌کوو جیبا‌ع‌کردن که که‌فاره‌تی ده‌که‌وێته سه‌ر]، هه‌روه‌ها به‌رکه‌وتن [یان ده‌ستدان له‌] مردوو بۆ غه‌یری مردوو شۆره‌که‌، چونکه له‌ دوا‌ی مردن هه‌موو له‌شی مردوو که حوکمی عه‌وره‌تی زیندووی هه‌یه‌، ئه‌وه‌ پێزگرته له‌ مردوو؛ بۆیه‌ باشت‌ر وایه‌ کاتی مردوو شۆردن په‌رده‌ به‌ ده‌وری جیگا‌که‌دا بگێرن، هه‌ندیک له‌ زانایان فه‌رموویانه‌: باشت‌ر وایه‌ پارچه‌ کفنیکی خۆی پێوه‌ بیت که ده‌شۆردریت. هه‌روه‌ها ناشیت به‌ر رانی که‌سیکی نامه‌هره‌م بکه‌ویت، یان ده‌ستی لێدا، چونکه وتمان: ران عه‌وره‌ته‌.

- رپێپدراوه‌ی به‌رکه‌وتن: هه‌موو به‌رکه‌وتن و ده‌ستلێدانێکه‌ که نه‌ زانی بۆ دین و دینداری هه‌یه‌ و نه‌ سوود.

خواپه‌رستییه‌کانی ده‌ست به‌کارهێنان (البَطْشُ بالید):

نموونه‌ی ئه‌م خواپه‌رستییه‌ زۆر ئاشکران، له‌ که‌س شاراوه‌ نین.

- فه‌رزه‌کانی ده‌ست به‌کارهێنان: وه‌کوو کاسبیکردن و دابینکردنی بژێویی خۆی و ما‌ل و مندالی، یان که‌سوکاری که له‌گه‌ڵی‌اندا ده‌ژی، یان بۆ قه‌رزدا‌نه‌وه‌ی (هه‌رچه‌نده‌ ئه‌مه‌یان راجیایی تێدا‌یه‌ که ئایا فه‌رزه‌ له‌سه‌ری، یان نا؟) په‌سه‌ند و پاست ئه‌وه‌یه‌ که فه‌رزه‌ له‌سه‌ری، تا قه‌رزه‌کانی بدا‌ته‌وه‌، ئه‌گینا چۆن قه‌رزه‌کانی ده‌دا‌ته‌وه‌؟

به‌لام کاسبیکردنی زۆر بۆ ده‌وله‌مه‌ندبوونی به‌و ئومێده‌ی زه‌کات بدا‌ت، ئه‌مه‌ فه‌رز نییه‌ له‌سه‌ری، به‌لام کاسبیی زۆر و په‌یدا‌کردنی مه‌سرووفی هه‌ج‌کردنی، راجیایی له‌سه‌ره‌ که ئایا فه‌رزه‌ بگاته‌ راده‌ی توانینی هه‌ج‌کردن؟ به‌نا‌بانگ‌ترین بۆچوون ئه‌وه‌یه‌ که نه‌خێر فه‌رز نییه‌ له‌سه‌ری

هه‌ر له‌و فه‌رمانه: یارمه‌تیدانی ناچار و دام‌اوان و شه‌یتان ره‌جم‌کردن و ده‌ستن‌وێژ‌گرتن و ته‌یه‌م‌مووم کردن.

- **سو‌ننه‌ته‌کانی ده‌ست به‌کاره‌ینان:** وه‌کوو نووسینی هه‌رچی شتیک که سوودی بۆ دین و دینداری هه‌یه، یان به‌رژه‌وه‌ندیی موس‌ول‌انانی تێدایه، هه‌روه‌ها نه‌جامدانی کاری چاکه به‌ده‌ست، وه‌کوو: یارمه‌تیدانی که‌سیک که خه‌ریکی مالّ پیکه‌وه‌نانه، یان ئاو هه‌ل‌ده‌گوزیت و پتووستی به‌هاوکاری هه‌یه، یان تیارکردنی گیانه‌به‌ریک، یان یارمه‌تیدانی باره‌ه‌ل‌گرتن و بارکردن؛ یان وڵاخه‌که‌ی بۆ ده‌گریت، تا خاوه‌نه‌که‌ی یاری بکات. هه‌روه‌ها ده‌ستدان له‌به‌رده‌ره‌شه‌که‌ی که‌عبه و ماچکردنی، دوو راو‌بو‌چوونی له‌سه‌ره.

- **حه‌رامه‌کانی ده‌ست به‌کاره‌ینان:** وه‌کوو کوشتنی که‌سی بیتاوان که خوا‌ی گه‌وره‌هه‌رامی کردووه، یان زه‌وت‌کردنی مو‌لک و سامانی خه‌لکی، یان لێدانی که‌سیک که لێدانی جائیز نییه؛ هه‌روه‌ها وه‌کوو: یاریکردنی هه‌رام به‌زار، یان له‌و هه‌رام‌تر (لای ته‌هلی مه‌دینه) که شه‌تره‌نجه [که له‌م سه‌رده‌مه‌شدا راجیایی له‌سه‌ر هه‌رام‌یتیی هه‌یه]^(۱)، هه‌روه‌ها وه‌کوو: نووسین و نووسینه‌وه و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی بیدعه، مه‌گه‌ر به‌و مه‌به‌سته‌بینووسیتته‌وه که به‌ره‌رچی بداته‌وه..

هه‌روه‌ها نووسینی شاه‌یدی درۆ و زو‌لم و ده‌ست‌دریژی و داوه‌ریکردنی لاسه‌نگ و زاله‌انه، یان نووسینی شعیری دل‌داری و غه‌زله‌ و پێداهه‌لدانی ئافه‌تانی نامه‌هه‌رم، یان نووسین و نووسینه‌وه‌ی هه‌رچی شتیک که زیانی بۆ موس‌ول‌مان هه‌بیت بۆ دین و دنیا‌یان؛ به‌تایبه‌تی ته‌گه‌ر پاره‌ی له‌و نووسینه‌نه‌دا ده‌ست بکه‌و‌یت، چونکه‌ ته‌وه‌ ده‌چیته‌خانه‌ی چه‌واشه‌کاری و دژایه‌تی و دین‌فرۆشییه‌وه، وه‌کوو خوا‌ی گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَوْلٌ لَهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ آيَاتُهُمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ﴾ (البقرة: ۷۹).

^(۱) «حافز ئاجورپی» کتییکی گشتگیری له‌سه‌ر هه‌رام‌یتیی شه‌تره‌نج نووسیوه، زیاتر له‌زانیه‌ک شه‌ترنجیان به‌هه‌رام‌داناوه.

واته: "سزای وهیل (جۆریکه له سزای قیامهت، یان دۆلێکه له دۆزهخ) بۆ ئه و
که سانهی که شت دهنووسن و دهلێن: ئه مه له دینی خودادایه، وهیل بۆ ئه وانهیه،
چونکه پاره به و چه واشه کارییه پهیدا ده کهن."

ههروهها نووسینی فهتویه ک که پێچهوانه ی حوکمی قورئان و سوننهت بیّت،
مه گهر له ئیجتیهادیکی تهواوی پێشه وایه که وه هاتیبت، ئه میان هه له که ی
گوناهباری ناکات.

- مه گروهه کانی دهست به کارهێنان: وه کوو بزواتی نابه جۆ و بیسوود و
یاریکردن له وانه ی که حهرام نین، یان نووسینی شتییک که سوودی نابیت نه له
دنیا و نه له پۆژی دوایدا.

. پێپندراوه کانی دهست به کارهێنان: هه موو کرداریکه که نه زیانی ههیه و
نه سوود.

خواپه رستییه کانی پۆیشتن:

فه رزه کانی پۆیشتن: وه کوو پۆیشتن بۆ نوێزه کانی جومعه و جه ماعهت که
بیست و قسوور به لگه له سه ر واجیبوونی ههیه، له شوینی تر دا باس کراون.

پۆیشتن بۆ ته و افکردن به دهوری که عبه دا، ههروهها پۆیشتنی نیوان
«سه فا و مه روا» چ به پیادهیی، یان به سواری؛ ههروهها پۆیشتن و گه ران به
دوای حوکمی خوای گه و ره، یان حوکمی پێغه مبه ری خوا دا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) له سه ر مه سه له یه کی ژیا نی خو ی، یان که سانیکی تر؛ ههروهها پۆیشتنی
بۆ مائی خزم و که سوکاری که «سیله ی ره حم» ه، بێگومان دیده نیی دایک و
باوکی که له پێشتره، ههروهها پۆیشتنی بۆ کو پری ئامۆژگاری و زانستی
شه رعی بۆ فی ربوون فه رزه؛ ههروهها پۆیشتنی بۆ حه ج، ئه گه ر مه سافه ی حه ج
که م بوو، یان پۆیشتنه که ی زیانی بۆ نه ده بوو.

- **حەرامەکانی پۆیشتن:** وەکوو پۆیشتن بۆ ئەنجامدانی حەرامێک کە پۆیشتنی شەیتانییە و بە پالەدان و ھاندانی ئەو، وەکوو خوای گەورە دەفەر مۆیت: ﴿وَأَجَلَبَ عَلَيْهِمْ بِحِيلِكَ وَرَجَلِكَ﴾ (الإسراء: ۶۴).

واتە: "بڕۆ ھاندەریان بە بە لەشکری پیادە و سوارییە کانتەو."

بۆیە ھەر کەسێک کە دەپروات بۆ ئەنجامدانی تاوانێک، پیادە پروات، یان بە سواری؛ دەبێتە سەربازێک لە لەشکری پیادە، یان سواری شەیتان.

. **خوایەرسەتییەکانی سواربوون:** واتە: بە سواری پۆیشتن بۆ ئەنجامدانی کارێک.

. **فەرزەکانی سواربوون:** وەکوو چوونە جیھاد و حەجی فەرز.

. **سوننەتەکانی سواربوون:** وەکوو چوون بە سواری بۆ وەرگرتنی زانست و سەردان و دیدەنبی خزمان و خزمەتی دایک و باوک.. ھەروەھا وەستان لە چیاى عەرەفات (کاتی حەج)، راجیایی لەویدا ھەیە کە ئایا فەرزە بە پێوە بوەستیت، یان دەشییت بە سواری بێت؟

پەسەندتر ئەو ھەیە کە بە ئێ، بە سواری باشتر، ئەگەر بەرژەو ھەندیی دەھێنایە دی، وەکوو پێنیشانەدان و فێرکردنی روکن و سوننەتەکانی حەجکردن؛ یان دوعاکردن بە سواری، تا لە خەڵکەو دەیار بێت، بەو مەرجەش کە سواربوونە کە زیانی بۆ سوارییە کە نەبێت.

- **حەرامەکانی سواربوون:** ھەموو سواربوونیەکە کە مەبەستی چوونی بۆ ئەنجامدانی گوناھێکە.

- **مەکروھەکانی سواربوون:** وەکوو سواربوون بۆ یاری و خۆخاڵاندن، ھەروەھا ھەموو سواربوونیەک کە خێر و چاکەى پێ دەفەوتێت.

- رپپیدراوه کانی سواربوون: هه موو سواربوونیکه که نه سوودی هه یه و نه زیان.

ئه مه په نجا ئاست که له سه ر «ده» شت ریز کراوه: دل، زمان، بیستن، بینین؛ لووت، دهه، دهست، پی؛ عه وره ت (الفرج) و سواربوونی سواری.

* سه لماندن و چه سپاندنی (ایاک نعبد و ایاک نستعین):

سه لماندن (ایاک نعبد و ایاک نستعین) به هینانه دیی دوو پروکنه سه ره کییه که ی خوا په رستی ده بیست، یه که میان: شوینکه وته یی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

دوهه میان: نیاز پاکى و خواویستی که هه موو شتیک له بهر خاتری خواى گه وره ئه نجام بدریت.

خه لکی له وه رگرتن و پابه ندبوون و ئه نجامدانى ئه م دوو پروکنه دا چوار پۆلن:

- پۆلى یه که م: خواویستانی شوینکه وته:

ئه مانه به راستى ئه هلی: (ایاک نعبد و ایاک نستعین)ن، هه موو ره فتار (گوفتار و کردار) یکیان بو خواى تاک و پاکه: کاتیک که ده به خشن بو ره زامه ندیی ئه وه ده به خشن. که ده ست ده گرنه وه و نابه خشن، هه ره له بهر خاتری خواى گه وره یه. هه ره که سیکیان خو ش بویت، هه ره له بهر خاتری خواى گه وره خو شیان ده ویت. هه ره که سییک ببوغزینن، هه ره له بهر خاتری خواى گه وره ده ببوغزینن. ناخ و دهره وه یان، جه وه ره و سیایان بو خواى تاک و پاک پالفته کردوه. بو خواى گه وره ده ژین، له که سه وه چاوه روانیی سوپاس و ستایش و

مه دکردن نین، ته ماعیان له که سدا نییه؛ چاویان له سامان و پله و ناوداریی که س نه بریوه. نه ده خوازن مه دح بکړین و ناوبرین، نه ده یانه ویت سه رنجی خه لکی یو لای خو یان رابکیشن و دل و هه ست و هوشیان که سب بکه ن، نه له زه مکردنیشیان ده ترسن و نه گوی به ره خنه و گله یی و گازانده یان ده دن، چونکه وا ده روانه نه و خه لکه هه ر وه ک نه وه ی که ده روانه نیشه جییانی گورستا.. نه زیان ده گه یه نن و نه سوود، نه ده مرین و نه زیندوو ده که نه وه.

ئه م ته قواکارانه به ته واوی له وه دلنیا بوون که رهفتار له بهر خاتری خه لکی و چاوبرینه پله و مهزبله و سهروه ت و سامان و ناوبانگ و کاریگه ری و ئومیدی قازانج له وانه وه و که نارگرتیان له ژیان، سیما و سیفاتی خواناسان نین. ئه م سیفه تانه سیفاتی نه فامانن، دید و پړی ئه و که سه نه زانانن که به ته واوی خویان نه ناسیوه و بو په روه ردگاریان ساغ نه بوونه ته وه.

هه ر که سیک ئه م خه لکه بناسیت هه ری هه کیان له جی و پړی شیواوی خو یاندا داده نیت. ئه م ئیماندارانه خوی په روه ردگاری خو یان ناسیوه و کار و کرده وه و په نجیان هه ر بو ئه و تایبه ت کردوه، به خشین و ده ستگرتنه وه یان، خو شوستن و بوغزاندنیان هه ر له بهر په زامه ندیی خوی تاک و پاکه. له وه دا گه یشتوننه ته ئاستی «یه قین» که هه ر که سیک ئیعتیما د بکاته سه ر خه لکی و له جیاتیی خوی گه وره خه لکانیک جیی ئومیدی بن، ئه وه به راستی خوی نه ناسیوه و خه لکیشی به ته واوی نه ناسیوه، هه ر که سیک خوی گه وره بناسیت و خه لکیش وه کوو خو یان بناسیت، هیوا ی به خه لکی زیاتر نابیت وه ک له خوی گه وره؛ ئه و خه لکه ناخاته پیش خوی گه وره و به ئاگا و به ته گیریه وه.

ئه م موسولمانه سه رپاستانه هه موو رهفتار (گوفتار و کردار) یکیان به پړی فره مانی خوی گه وره یه، ئه وه ده که ن که خوی گه وره پړی خوشه و لپی رازییه، ئه وه ش ئه وه یه که خوی گه وره هیچی تر له عه بده کانی قه بوول ناکات، چونکه ناشه رعیی ناویت.

خوای گه‌وره ئەم هه‌موو عه‌بدانه‌ی خۆی به‌ ژیان و به‌ مردن مو‌بته‌ لا کردووه، تا بۆ خوای خاوه‌نیان یه‌ کلا ببنه‌وه و بۆ دین و دینداری لیبیرین، تا هه‌موو ر‌ه‌فتاریکیان چاکه‌ بیت و لیان وهر‌بگری‌ت. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (المک: ۲).

واته: "ئه‌وه خوای گه‌وره‌یه که مردن و ژیا‌نی خه‌لق کردووه، تا تا‌قیتان بکاته‌وه پ‌ی‌یان که ئاخۆ ک‌ی‌تان ر‌ه‌فتاری چاک‌تر ئه‌نجام ده‌دات؟"

خوای گه‌وره هه‌رچی‌یه‌کی له‌ سه‌ر زه‌میندا خو‌لقاندووه و سازاندووه کردووه‌تی به‌ مایه‌ی جوانی و ر‌ازاوه‌یی دنیا، تا هه‌موویان له‌ هه‌موو کات و شو‌ین و حا‌له‌ت‌یکدا و بۆ هه‌موو خه‌ل‌کی ببنه‌ مایه‌ی تا‌قی‌کردنه‌وه‌ی ئ‌ی‌یان و خوا‌په‌رستی و ر‌ه‌فتار و ر‌ه‌وشتیان، تا ده‌رب‌که‌و‌یت ک‌ی‌یان کرده‌وه‌ی چاک‌تر ئه‌نجام ده‌دات؟ ئە‌مه‌ش ئە‌و شته‌یه که له‌ ژیا‌نیاندا ل‌ی‌یان داوا ک‌راوه.

- فوزه‌یلی کو‌ری ع‌یاز «الفُضیل بن ع‌یاض» (ر‌ه‌حه‌مه‌تی خوای ل‌ی بیت) ده‌یفه‌رموو: "ر‌ه‌فتاری چاک ئە‌وه‌یه که پاک و دروست بیت. ل‌ی‌یان پرس‌ی: ئە‌بو عه‌لی! پاک و دروست چۆنه‌؟

فه‌رمو‌ی: هه‌ر کار‌یک نیازپا‌کانه له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره ئه‌نجام در‌ای‌یت، به‌لام دروست [شه‌رع‌ی] نه‌ب‌یت قه‌بو‌ل ناب‌یت. ئە‌گه‌ر دروست [شه‌رع‌یانه] بیت و نیازپا‌کانه بۆ خوای گه‌وره ئه‌نجام نه‌در‌ای‌یت هه‌ر قه‌بو‌ل ناب‌یت. ر‌ه‌فتار ده‌ب‌یت پاک و دروست بیت. "ئه‌وه‌ش مه‌به‌ستی ئە‌و ئایه‌ته‌یه که ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰).

واته: "ئه‌و که‌سه‌ی ئوم‌یدی به‌ دیداری خوای په‌روه‌ر‌دگار‌یتی که له‌ گونا‌هی خوش بی‌یت، با کار و کرده‌وه‌ی چاک بکات و ها‌وبه‌ش له‌ خوا‌په‌رستیدا بۆ خوای

په‌روه‌دگاری خۆی دانه‌نیت، له‌خواپه‌رستییه‌کانیدا هیچ یه‌کیک نه‌کات به‌شهریکی خۆای گه‌وره. "هه‌ر وه‌ک چۆن ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ (النساء: ۱۲۵).

واته: "کۆ دینداریتییه‌که‌ی له‌هیی ئه‌و که‌سه‌چاکتره‌که‌خۆی به‌ته‌واوی ته‌سلیم به‌خۆای گه‌وره‌کردوو و هه‌موو په‌فتاریکی له‌به‌ر خاتری ئه‌و کردوو؟ ئا ئه‌وه‌ته‌قواکار و سه‌رپاسته‌."

که‌وا بوو: خۆای گه‌وره‌کار و کرده‌وه‌یه‌که‌قه‌بوول ناکات، ئه‌گه‌ر خالیسانه‌له‌به‌ر خاتری ئه‌و ئه‌نجام نه‌دراییت و به‌پیی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خۆی نه‌بوو بیت. هه‌ر په‌فتاریک، هه‌ر دوو روکنه‌که‌ی تیدا نه‌بوو، مائی قه‌لبه‌و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌سه‌ر خاوه‌نی. به‌ساغ و سه‌لامه‌تییش ناگه‌رپه‌ته‌وه‌بوو، به‌لکوو ده‌بیته‌تۆز و خۆلی به‌ر با و به‌هه‌ده‌ر ده‌چیت.

له‌فه‌رمووده‌ی سه‌حیح‌دا هاتوو که‌خاتوو عائیشه‌(خوا لێی پازی بیت) ده‌یگه‌رپه‌ته‌وه‌که‌په‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: (كُلُّ عَمَلٍ لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ).^(۱)

واته: "هه‌ر کاریک ئه‌م دینه‌مان نه‌یگه‌رپه‌ته‌وه‌[واته: به‌لگه‌ی شه‌رعیی له‌پشت نه‌بیت] ئه‌وه‌په‌فه‌، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی."

هه‌ر په‌فتاریکیش ئاراسته‌ی په‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌یگه‌رپه‌ته‌وه‌، هه‌ر ده‌بیته‌مایه‌ی دوورخستنه‌وه‌ی بکه‌ره‌که‌ی له‌خۆای گه‌وره‌، چونکه‌خۆای گه‌وره‌به‌و شیواز و چۆنیتییه‌ده‌په‌رستریت که‌خۆی فه‌رمانی پێداوه‌و په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چه‌سپاندوو یه‌تی، نه‌ک به‌حه‌ز و ئاره‌زووی خه‌لکی.

^(۱) موسلیم (۱۷۱۸) فه‌رمووده‌که‌(متفق علیه‌یه‌، به‌لام به‌له‌فزی: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ).

- پۆلی دووه: خوانهویستانی رێ گۆراو:

ئه مانه ههچ رهفتاریکیان بۆ په زامه نندی خوای گه وره ناکه، گوێ ناده نێ
 پهفتاریان شه رعییه، یان نا، به پێی سونه تی پیغه مبه ری خوایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 یان نا؛ رپی ئه ویان بزر کردووه، یان هه شتا له سه ری ماون، نازانن و
 هه ولێک ناده ن بزانن!

پهفتاری ئه م هه زانه وه کوو رپیازی ریا بازه کانه که پهفتاری وا ده که ن نه
 خوای گه وره فه رمانی پیداوه نه پیغه مبه ره به ریزه که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).
 ئه مانه به دترین پۆلی خه لکین، خراپترین که سن، له هه موو که سیک و کو مه ل و
 قه ومیک زیاتر ده که ونه بهر غه زه بی خوای گه وره، پشکیان له رقی خوای
 گه وره زۆر به رده که ویت؛ خوای گه وره ده فه رمو یت: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا
 أَتَوْا وَيُجِبُونَ أَنَّ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (آل عمران: ۱۸۸).

واته: "وا نه زانیت ئه وانه ی که خۆش حالن به کار و کرده وه کانیان و هه ز
 ده که ن له سه ر کار و کرده وه یه ک که نه یان کردووه مه دح بکری ن و سو پاس و
 پی زانیان بۆ ده ربهر دیت^(۱)، له سزا و تازار قوتاریان ده بی ت، نه خیر، ئه وانه سزای
 زۆر به ژانیان بۆ دانراوه."

دلخۆش به گومرایی و له رپی لادان، به شیرک و بیده و خراپه کاری گۆش

^(۱) نه قسه ی حه قیان کردووه و نه کرده وه ی چاکیان ئه نجام داوه، له گه ل به ره کانی کو فردا
 ده ستله ملاتین و ده شیان ه ویت سو پاس بکری ت له سه ر پهفتار گه لێکی شه رعی که نه یان کردوون!
 تۆ سه ری ئه و بی شه رمی و چاو قایمییه! حو کمی به ئیسلام نه کردووه و ده لیت: پیم بلین
 پینجه م خه لیفه ی راشیدین! نازانیت قورئان بخوینیت ه وه و ده لیت: پیم بلین قورئان خوین! هه چ له
 شه ر نازانیت و ده لیت: پیم بلین مه لا! ده مارگیری حیزبی چاوی کویر کردووه، ده لیت: پیم
 بلین داعی ئیسلام! خیری ک به هه تیویک ناکات ده لیت: بنو سن خیره و مه ند! شیعه و
 زۆری ک له سؤ فیه کان به «شیرک» ده لین: ته وحید! که چی ده شیان ه ویت مه دح بکری ن!

دەکرین و دەشیانەوێت لەسەر ئەو «تەوحید» و «سوننەت»ەیی که هیچیان لێ نازان، سوپاس بکری!

ئەم پۆله مۆنحەریفە لە ریزی زانیان و عاریفان و ئەهلی تەقواکارییدا زۆرن. ئەوان زانا و خواناس و خواپەرستن و ئەم دەغەلانی که خۆیان خزانەووەتە ریزی ئەوانەوه، لادەر و پیاواز و فریوکارن! ئەوان ئەهلی سوننەت و دینداری و پابەندی سەرپرستانە، ئەمانیش گومرا و بەرەللا و سەرگەردان دووروو و پیاواز و خراپەکار! دەشیانەوێت وەکوو ئەو پیاوچاگانە مەدح بکری! گوايه خواویست و زانا و خێرەومەند و پیاوچاکن! لە کاتیکدا هیچ رەفتاریکی خواویستی و پیاوچاکی و زانیەتی و خێرەومەندی نەکردووه!^(۱)

ئەمانە وان لە ریزی ئەو کەسانەدا که خۆی گەورە غەزەبی لێ گرتوون و گومرا بوون، بوون بە ئەهلی (المغضوب علیهم) و (الضالین).

* پۆلی سییهەم: خواویستانی رێ بز:

ئەمانە ئەوانەن که رەفتاریان بو بە دەستەپێنانی رەزامەندی خۆی گەورەیه، بەلام رێیان بز کردووه، ئەهلی زانستی شەری نین و نە کەوتوونەتە سەر دید و رێی سوننەت، لە جێی ئەوه سەدان جۆر بیدعیان گرتووەتە بەر؛ وەکوو زۆریک لە سوفی و خواپەرستە نەزان و نەخویندەوارەکان و ئەوانەیی خۆی گەورە، بە شیواز و چۆنیتی بیدعه دەپەرستن.

لەو باوەرەشدان که ئەوهیه خواپەرستی راست و دروست و لە خۆی گەورەیان نزیک دەکاتەوه، لە کاتیکدا [لەبەر رۆشنایی بەلگە قورئان و سوننەت دەردەکەوێت که رێ بزبوون و ویلییه]، بۆیه حەتمەن بۆیان دەبنە مایه دووری لە خۆی تاک و پاک و مایه سزادانیان!

(۱) دەلێی وەسفی سیاسەتچی و داعییه حیزبییه کانی سەردەمی ئیمه دەکات!

ره‌فتاری ئەمانه وه‌کوو فیکه و چه‌قه‌نه و چه‌پله‌پێزانه که‌ی قور‌ه‌یشه که له سه‌رده‌می جاهیلییه‌تدا کاتی ته‌وافکردنیان به‌ده‌وری که‌عبه‌ی پیرۆزدا ده‌یانکرد، واشیان ده‌زانی «عیباده‌ت»-ه و بۆ خ‌وای گه‌وره‌ی ده‌که‌ن!^(۱) [هه‌ر وه‌ک چۆن خ‌وای گه‌وره‌ی باسیانی فه‌رمووه له ئایه‌تی: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً﴾ (الأنفال: ۳۵).

واته: "نوێژکردنی ئەه‌لی جاهیلییه‌ت له‌که‌عبه‌ی مالێ پیرۆزی خ‌وادا هه‌ر فیکه‌لێدان و چه‌پله‌پێزان بوو." [

ده‌بینیت خواناسی نه‌زان و له «خه‌لوه‌ت»دا، ناچیت بۆ نوێژی جومعه و جه‌ماعه‌ت، چونکه خه‌لوه‌ته‌که‌ی پێ گ‌رنگ‌تره و له‌و باوه‌ره‌دايه که ئەم خه‌لوه‌ت‌کی‌شانه‌ی له‌ خ‌وای گه‌وره‌ی نزیک ده‌کاته‌وه! یان پۆژ له‌ د‌وای رۆژ به‌ پۆژوو ده‌بیت و فاس‌ل ناخاته‌ نێوانیان‌وه، پێیشی وایه: ب‌دعه‌یه‌ چاک‌تره و خ‌یری زیاتره له‌ پۆژوو‌گ‌رتنه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ده‌یان ره‌فتاری دا‌هێن‌راوی تر که هێن‌راونه‌ته‌ جیی ده‌یان س‌وننه‌تی سه‌لمێن‌راو و رۆشن.

* پۆلی چواره‌م: پابه‌ندانی خ‌وانه‌ویست:

ئەمانه‌ش ئەوانه‌ن که هه‌موو ره‌فتاریکیان به‌پێی شه‌رعه، به‌پێی به‌ل‌گه‌ی قورئان و س‌وننه‌ته، به‌لام خ‌واو‌یست نین، وه‌کوو ر‌یابازان. کابرا جیهاد ده‌کات، به‌لام مه‌به‌ستی ئێی ر‌یابازییه، ده‌مارگیری و ده‌رکه‌وتن و نیشاندانی ئازایه‌تی خ‌وی پێ مه‌به‌سته.

حه‌ج ده‌کات بۆ ئەوه‌ی پێی ب‌لێن «حاجی»، قورئان ده‌خ‌وینیت [له‌ شایي و

^(۱) ته‌پ‌ل و ده‌ف و گ‌ۆرانیی شیرکی زۆریک له‌ ده‌رویشانی سه‌رده‌میش هه‌ر وایه!

شیندا وه کوو قورئانخوین خوی نیشان دهدات، تا بلین «قورئانخوینه». ئەمانه
 په فتاریان وه کوو له خه لکییه وه دیاره، هه مووی چاکه و به گویره ی شه رعی
 خوای گه وره یه، له و په فتارانن که شه رع فه رمانی به کردنیان داوه، به لام هیچ
 په فتاریکیان نرخی نییه، خوای گه وره «وه زن» یکیان بو دانانیت، چونکه بو خوای
 گه وره ئەنجام نه دراوان، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (البینة: ۵).

واته: "فه رمانی ئەوه یان پی درابوو که خواو یستانه خوای گه وره به رستن و
 سه رپاستانه دینداری بکه ن."

هه موو که سیک فه رمانی پی دراوه که ته نیا و ته نیا خوای تاک و پاک
 به رستیت و خواو یستانه خوا په رستی بکات و به پیی ئەو چۆنیتیانه بیت که
 پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردوونی. ئاوا ده بنه ئەهلی إِيَّاكَ نَعْبُدُ
 وإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ).

* * *

ئىمامى مەودودى و شىكارىي وشەى (العبادة):

۱. لىكۆلینەوێ زمانەوانى:

- (العُبُودَةُ وَالْعُبُودِيَّةُ وَالْعَبْدِيَّةُ): هەر يەك لەوانە، ملکه چى و خۆبه که مزانی، خۆبه دهسته وه دان و ته سلیمبوونی که سیک بۆ یه کیکى تر که هیچ بهرگرییه کى بهرانبەر نه نوینیت و له فه رمانى لانه دات و لى یی یاخى نه بییت، تا ئه و بتوانیت ئه م به کار به یینیت بۆ مه به سته کانى خۆی.

له م سۆنگه یه وه عه ره ب به وشترى جله و کیشى ئاسانکارى ده وت: (بَعِيرٌ مُّعَبَّدٌ).

- (طریق مُّعَبَّدٌ): رینگایه کى خوشکراو که خه لکی پێشتر زۆر پێیدا رۆشیتوون.^(۱)

● «عیبادهت» له م پروانگه یه وه: به ندایه تی و گوێپرایه لى و به خودا دانان و خزمه تکردن و رێ لى گرتنه.

^(۱) ئیبنو فارس له (معجم مقاییس اللغة ب ۲ / ل ۲۰۵) دا له مادده ی (عبد) دا ده فه رمویت: "«عهین و باء» دوو بنچینه ی راستی ئه م وشه یه ن و دژه یه کن، یه که میان مانای نه رمى و ملکه چى ده گه یه نیت و دووه میش: توندوتیژییه."

. ئیبنو سیدده له فه ره نه گى (المُخَصَّص ب ۱۳ / ل ۹۶) یدا ده فه رمویت: "بنچینه ی (العبادة) به مانای ملکه چى و په رستن و خۆبه که مزانی و خۆ دوورگرتن و زه بوونى دیت، هه موو ملکه چیه ک ملکه چى تری له سه ره وه نه بییت (واته ئه و په ڕى ملکه چکردن بییت) ئه وه عیباده ته. جا گوێپرایه لى تیدا بییت بۆ په رستراوه که، یان نا. هه موو گوێپرایه لیه ک بۆ خوایه ک له شیوه ی ملکه چیکردن و خۆبه که مزانی بییت ئه وه عیباده ته. په رستن جوړیکه له ملکه چکردن، بۆیه شایانى هیچ یه کیک نییه جگه له خواى گه وره که بوون و ژیان و تیگه یشتن و بیستن و بینین و... هتد، به خشیوه و که مترین را ده ی په رستن به رزتره له وه ی شایانى مه خلووق بییت، بۆیه په رستن هه ر ده بییت بۆ خواى گه وره بییت که ئه و هه موو به خشیوه ی به خشیوه."

- له (لسان العرب، ب ٤، ل ٢٥٩ . ٢٦٩) دا له ژیر ماددهی (ع ب د) بهو شیویه ی خواره هاتوو که به کورتکراوه یی دهیخهینه روو:

١. (العَبْدُ): بهنده و کۆيله که پیچه وانه ی «ئازاد و سه ره به ست» ه. که ده لّین: (تَعَبَدَ الرَّجُلُ)، واته: کابرا ئه وی تری کرد به کۆيله، یان وه کوو کۆيله په فتاری له گه لدا کرد. (عَبَدَ الرَّجُلُ وَأَعْبَدَهُ)، هه ره بهو مانایه دیت [واته: کابرای کرد به کۆيله].

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: "من دوژمنی سی که سم، یه کیک له وانه: (رَجُلٌ إِعْتَبَدَ مُحَرَّرًا). له ریوایه تیکی دیکه دا: (اعْبَدَ مُحَرَّرًا)، واته: که سییک که که سیکی سه ره به ست بکات به کۆيله."^(١)

له قورئانیشدا هاتوو که «مووسا» پیغه مبهر (سه لامی خوا ی له سه ره بیت) به فیرعه ونی فه رموو: ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ﴾ (الشعراء: ٢٢).

واته: "منه تی ئه وه م به سه ردا ده که ییت که به نی ئیسرائیل (کوپانی یه عقووب - سه لامی خوا ی له سه ره بیت -) کردوو به کۆيله ی خۆت؟! "

٢. (العبادة): گوپرایه لیبیه که که ملکه چیی له گه لدا بیت. (عَبَدَ التاغوت)، واته: گوپرایه لیبی تاغووتی کرد. (إِيَّاكَ نَعْبُدُ)، واته: بهو شیویه گوپرایه لیبیت ده که یین که ملکه چیی تیدا بیت، ئه مه ش ته نیا بو تو ده که یین. (اعبدُوا رَبَّكُمْ)، واته: گوپرایه لیبی په روه ردگارتان بکه ن. (وقومُها لنا عابدون)، واته: نه ته وه که ی ئه وان ملکه چیی ئیمه ن.

^(١) چوار زاروه که ی قورئان/ وه رگپران ی ئه حمده محمد قه رهنی/ چاپی سییه م ١٤٤١ ک/ ٢٠٢٠ ز ل ١٢٨. وه رگپری به ریز ناوا کردوو یه تی به کوردی: (پیاویک که که سیکی کۆيله ئازاد بکات).. ئه م به کوردی کردنه وا ده زانم هه له یه، چونکه قورئان و سوننه ت کۆيله ئازادکردن هان ده دن، سه ییدنا ئه بویه کری صدیق (خوا لیبی رازی بیت) هه وت کۆيله ی کرییه وه و ئازادی کردن، ئیتر چون ده بیت به دوژمن؟ (کریکار).

هەر که‌سیک ملکه‌چی پاشایه‌ک بی‌ت و گوپرایه‌لی ده‌ستوور و فه‌رمانی بکات، پی‌ی ده‌وتریت: «عابد». ئیبنولته‌نباری ده‌فه‌رمویت: "(فلان عابد). واته: فلانکه‌س ملکه‌چی خودایه و خۆی داوه‌ته ده‌ست فه‌رمانی ئه‌و."

۳. (عَبْدُهُ عِبَادَةً وَمَعْبَدًا)، واته: په‌رستی و کردی به‌ خوا. (التَّعَبُّدُ)، واته: زه‌بوونی و ملکه‌چی و په‌رستن. که‌ ده‌لین: (هو المَعْبَدُ)، واته: ریزلینگیراو و به‌ گه‌وره‌ سه‌یرکراو، وه‌ کوو ئه‌وه‌ی به‌رستری‌ت.

شاعیر ده‌لێت:

(أرى المال عند الباخلين مُعْبَدًا)

واته: "مال و سامان له‌ لای په‌زیل و قرچوکان ده‌بینم وه‌ کوو په‌رستراو سه‌یری ده‌کری‌ت، ئه‌وه‌نده‌ خوشه‌ویسته و ریزی هه‌یه‌ لایان!"

۴. (عَبْدَ بِهِ): له‌ گه‌لیدا بوو، لێی جودا نه‌بووه‌وه.

۵. (ما عَبْدَكَ عَنِّي): چی وای لێ کردیت نه‌توانی بی‌یت بۆ لام؟

له‌م لیکۆلینه‌وه‌دا ده‌رده‌که‌ویت که‌ چه‌مک و مانای بنه‌رته‌تی وشه‌ی (عبد) ئه‌وه‌یه‌ که: مروّف ملکه‌چ بی‌ت بۆ گه‌وره‌یی و به‌رزیی ده‌سه‌لاتی یه‌ کێک که‌ ده‌سته‌برداری سه‌ره‌به‌ستی خۆی بوو بی‌ت بۆ ئه‌و، واش ته‌سلیم بی‌ت که‌ هه‌یچ یاخیوون و به‌ره‌نگاری و پووبه‌پووبوونه‌وه‌یه‌ک له‌ راپه‌راندنی فه‌رمانیدا نیشان نه‌دات و به‌ته‌واوی چوو بی‌ته‌ ژیر رکیفییه‌وه‌.

ئه‌وه‌یه‌ کاکله‌ی به‌ندایه‌تی و عه‌بدیتی، بۆیه‌ کاتی‌ک کابرای عه‌ره‌ب گوئی له‌ وشه‌ی (العبد) و (العبادة) ده‌بوو، یه‌ که‌م شت که‌ به‌ می‌شکیدا ده‌هات بی‌روبو‌چوونی به‌ندایه‌تی بوو وه‌ کوو ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌ باسه‌ان کرد.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌رکی سه‌ره‌کیی عه‌بد گوپرایه‌لیکردنی سه‌ییده‌که‌یه‌تی، هه‌روه‌ها راپه‌راندنی [بی‌ موناقه‌شه‌کردنی] فه‌رمانه‌کانییه‌تی، به‌ دلنیا‌یه‌وه‌

وشه‌ی (العبادة) گوپرایه‌لی کردنیش ده‌گرێته‌وه. جا ئه‌گهر «کۆيله» ههر به‌وه‌نده نه‌وه‌ستا که خۆی به‌ته‌واوی ته‌سلیمی «گه‌وره» که‌ی بکات، به‌لکوو ملکه‌چ و گوپرایه‌لیشی ده‌بی‌ت و دان ده‌نی‌ت به‌پله و پایه‌ی به‌رزی گه‌وره‌که‌ی و ده‌سه‌لاتیدا [ئه‌گهر گه‌وره‌که‌ی به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان بووی‌ت له‌گه‌لیدا و یارمه‌تی بدات و ئاسانکاری له‌ژياندا بۆ بکات، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌پاریزی‌ت و خۆراک و پۆشاک و ئه‌مانی بۆ دابین ده‌کات و... هتد]، حه‌تمه‌ن ئه‌و کۆيله‌یه ده‌لی پر ده‌بی‌ت له‌سۆز و خۆشه‌ویستی گه‌وره‌که‌ی، هۆگری ده‌بی‌ت و خۆی به‌قه‌رزاری به‌خشه‌کانی ده‌زانیت و به‌جوانترین شیواز سوپاسی بۆ ده‌رده‌پریت و «عه‌بدیتی» یه‌که‌ی خۆی به‌ته‌واوی جێبه‌جێ ده‌کات به‌رانه‌ری.

به‌هه‌موو ئه‌و ره‌فتارانه‌ی کۆيله‌که‌ ده‌وتریت: عبادەت و به‌خودا دانانی گه‌وره‌که‌ی، بۆیه‌ بوونه‌ته‌ په‌رستن، چونکه‌ له‌ ناخ و پو‌اله‌تدا کۆيله‌که‌ به‌نده‌یی بۆ گه‌وره‌که‌ی نواندوه و به‌ته‌واوی ملکه‌چی بووه. [ئێ ئه‌مه‌یه‌ ئه‌و «عه‌بدیتی» یه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ داوای له‌ مرۆف کردوه به‌قه‌ناعه‌ته‌وه موماره‌سه‌ی بکه‌ن بۆ].

* به‌کاره‌یتانی وشه‌ی (العبادة) له‌ قورئاندا:

دوای چوونه‌ نیو بنج و بناوانی وشه‌ی (العبادة)، له‌ رووی زمانه‌وانییه‌وه که ده‌گه‌رێینه‌وه بۆ قورئانی پیرۆز ده‌بینیت به‌زۆری به‌ ماناکانی: یه‌که‌م و دووهم و سێهه‌م به‌کار هاتوه، له‌ هه‌ندیک شوێنیشدا به‌هه‌ر سێ ماناکان پێکه‌وه به‌کار هاتوون.

بۆ نموونه: به‌کاره‌یتانی وشه‌ی (العبادة) به‌مانای یه‌که‌م و دووهم له قورئاندا:

- ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ

فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنْزَمْنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ ﴿٤٧﴾ ﴿المؤمنون: ٤٥ - ٤٧﴾^(١)

واته: "ئینجا (مووسا و هاروون) ی براییان به نیشانه گه‌وره‌کانه‌وه (که نو به‌لگه و نیشانه‌ی پروون و ئاشکرا بوون) نارد بو لای فیرعه‌ون و داروده‌سته‌که‌ی، به‌لام پشتیان تی کرد و خویان به زل زانی، چونکه گه‌لیکی سه‌رک‌ه‌ش و یاخی و فیزاوی بوون، وتیان: چۆن باوه‌پ به دوو که‌سی مروف وه کوو خۆمان به‌ئینین که گه‌له‌که‌یان کۆیله‌ی گوپ‌رایه‌ل و ژیرباری ئیمه‌ن؟! "

﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (الشعراء: ٢٢).

واته: "منه‌تی ئه‌وه‌م به‌سه‌ردا ده‌که‌یت [پروو به‌پرووی فیرعه‌ون ده‌یفه‌رموو] که به‌نو ئیسرائیل کردوو به‌کۆیله‌ی خۆت؟! "

مه‌به‌ست له «عیباده‌ت» له هه‌ر دوو ئایه‌ته‌که‌دا: به‌ندایه‌تی و ملکه‌چی و به‌گوێ کردنه، هه‌ر به‌و مانایه‌ش بوو که فیرعه‌ون وتی: "گه‌لی (مووسا و هاروون) ملکه‌چه‌نان، ژیر ده‌سته‌مان، به‌قسه‌مان ده‌که‌ن. "سه‌ییدنا مووساش (سه‌لامی خوا‌ی لی بیت) فه‌رمووی: "تۆ به‌نو ئیسرائیل ناچار کردوو، تا به‌ئاره‌زووی خۆت به‌کاریان به‌ئینیت."

● مانای یه‌که‌می «عیباده‌ت»، به‌ندایه‌تی و گوپ‌رایه‌لیکردن:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (البقرة: ١٧٢).

^(١) ئیامی ته‌به‌ری (ره‌حه‌تی خوا‌ی لی بیت) له تەفسیره‌که‌یدا (ب ١٨ / ل ١٩) ده‌فه‌رمویت: (لنا عابدون)، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که گوپ‌رایه‌ل و ملکه‌چه‌ن و فه‌رمانمان جیبه‌جی ده‌که‌ن و ژیربارمان. عه‌ره‌ب ده‌ئین: (كُلُّ مَنْ دَانَ الْمَلِكَ عَبْدٌ لَهُ).
واته: هه‌ر یه‌کیک ژیرباری ده‌سه‌لات، یان پاشایه‌ک بیت، ئه‌وا گوپ‌رایه‌لی لی ده‌کات و کاروباری ده‌داته ده‌ست ئه‌و و ته‌سلیمی ده‌بیت.

واته: "ئه‌ی ئیهمانداران! له‌و شته‌ پاک و‌ هه‌ل‌لانه‌ بخۆن که‌ پێمان به‌خشیون و‌ سوپاسی خودای له‌سه‌ر بکه‌ن، ئه‌گه‌ر راسته‌ و‌ ملکه‌چی ئه‌ون و‌ هه‌ر ئه‌و ده‌په‌رستن."^(۱)

ئه‌م ئایه‌ ته‌ به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ هاته‌ خواره‌وه‌ که‌ عه‌ره‌به‌کان له‌ پێش ئیسلامدا جووره‌ها مه‌رج و‌ پڕی و‌ شوینیان بۆ خواردن و‌ خواردنه‌وه‌ داناو.

ئه‌وه‌ش له‌به‌ر گوێرایه‌لیکردنی پێشه‌وا دینییه‌کانیان و‌ شوینکه‌وتنی باوبایرانیان بوو، به‌لام که‌ موسولمانبوون، خوای گه‌وره‌ فهرمووی: "ئه‌گه‌ر من ده‌په‌رستن پێویسته‌ هه‌موو ئه‌و به‌ند و‌ باوانه‌ بشکینن و‌ هه‌موو شتیکی بخۆن که‌ بۆم هه‌ل‌ل کردوون."

واته: ئه‌گه‌ر ئێوه‌ به‌نده‌ی زانا و‌ پیاوه‌ دینییه‌ کانتان نین و‌ خۆتان به‌ به‌نده‌ی گوێرایه‌لی خوا ده‌زانن، ئه‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌رتان شوین ئه‌و به‌ند و‌ پڕی و‌ په‌سمه‌ بکه‌ون که‌ خودا بۆی داناو.

بۆیه‌ وشه‌ی (العبادة) لێره‌شدا به‌ مانای به‌ندایه‌تی و‌ ملکه‌چی و‌ گوێرایه‌لیکردن هاتوه‌.

— ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ﴾ (المائدة: ۶۰).^(۲)

^(۱) ئیمامی ته‌به‌ری (په‌حمه‌تی خوای لی بیت) له‌ ته‌فسیری ئایه‌تی: (إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ) دا له‌ (به‌رگی ۲، ل ۵۰) دا ده‌فه‌رمویت: "ئه‌گه‌ر ئێوه‌ پابه‌ندن به‌ فهرمانی ئه‌وه‌وه‌ و‌ گوێگرایه‌لی ئه‌ون، ئه‌وا هه‌موو شتیکی بخۆن که‌ بۆی هه‌ل‌ل کردوون و‌ واز له‌ به‌ند و‌ باوی شه‌یتان به‌ینن له‌ هه‌رامکردنی ئه‌و شتانه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت بیانخۆن. که‌ بۆی دیاری کردوون بیانخۆن و‌ تێ نه‌گه‌ن که‌ هه‌رامه‌ و‌ ئه‌و پڕی لی گرتوون که‌ شتی هه‌ل‌ل به‌ هه‌رام دا بنین، چونکه‌ به‌ هه‌رام دانانی ئه‌و شتانه‌ له‌ کاتی نه‌فامیدا گوێرایه‌لیکردنی شه‌یتان بوو، هه‌روه‌ها شوینکه‌وتنی پێشه‌وا کافره‌کان و‌ باوبایرانیان بوو."

^(۲) ئیمامی ته‌به‌ری (په‌حمه‌تی خوای لی بیت) له‌ لیکدانه‌وه‌ی «تاغووت» دا، پاش ئه‌وه‌ی قسه‌ی

واته: "بفرموو: ئەو شتە ی ئیوه به عیسی دادەنن بۆ ئیمە که یه کتابە رستییه، هه‌والتان پێ دەدهم که سزایه کی خراپتر له‌و عه‌یگرته‌تان لای خودا چۆنه؟ ئەوهی که خودای گه‌وره نه‌فره‌تی لێ کردووه و له‌ به‌زه‌یی خۆیی دوور خستووه‌ته‌وه و رقی خۆی به‌سه‌ردا رشتووه، له‌وان مه‌یموون و به‌رازی دروست کردووه، هه‌روه‌ها که‌سانیک که سه‌رکه‌شانه تاغووتیان په‌رستووه."

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾
(النحل: ۳۶).

واته: "ئەوانە ی له‌ په‌رستنی تاغووت دوورکه‌وتنه‌وه و گه‌رانه‌وه لای خوای گه‌وره، مژده‌ی لیخۆشبوون و چوونه به‌هه‌شتیان پێیه."

له‌م سێ ئایه‌ته‌دا مه‌به‌ست له‌ عیبادەتی تاغووت بریتییه له‌: به‌ندایه‌تی بۆ کردن و گوپرایه‌لیکردنی. مانای تاغووت له‌ زاراوه‌ی قورئاندا وه‌ کوو له‌ پێشه‌وه ئاماژه‌مان پێ کرد، هه‌ر ده‌وله‌تیک یان ده‌سه‌لاتیک، یان پێشه‌وایه‌ک، یان فه‌رمانه‌وایه‌ک له‌ خودا یاخی بییت و هه‌لگه‌رپێته‌وه و مافی خودا له‌و باره‌یه‌وه زه‌وت بکات؛ ئینجا فه‌رمان ده‌ر بکات و خه‌لکی له‌سه‌ر زه‌ویی خوا ناچار بکات و هانیان بدات له‌سه‌ر ئەو فه‌رمانه‌ برۆن که ده‌ری کردووه، جا به‌ ناچاری و تۆپزی بییت، یان به‌ فریودان، یان فیڕکردنی تیکده‌رانه‌ی^(۱) ته‌سلیمبوونی مرو‌ف

هه‌ندیک له‌ توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌هینیتیه‌وه، له‌ به‌رگی (۳/ ل ۱۳) دا ده‌فرمویت: "ئەوه‌ی لای من راست بی‌ت ئەوه‌یه که: تاغووت بریتییه له‌وه‌ی هه‌موو شتیکی له‌ سنووری خۆی لا بدات و حه‌قی خودا بۆ خۆی زه‌وت بکات و له‌ باتیی خوای گه‌وره بپه‌رسترت، جا چ به‌ ناچاری و به‌زۆر بپه‌رسترت، یان به‌ ئاره‌زووی خۆیان گوپرایه‌لیی بکه‌ن و بپه‌رستن، ئیتر ئەو په‌رستراوه‌ بنیاده‌م بی‌ت؛ یان شه‌یتان، بت بی‌ت، یان هه‌ر شتیکی تر. وا ده‌زانم به‌ره‌تی وشه‌ی «تاغووت» له‌وه‌یه که کابرای وتیار ده‌لیت: فلان که‌س تاغووته، واته‌ له‌ پاده‌ی خۆی تیپه‌ر بووه و له‌و سنووره‌ لایداوه که بۆی دیاری کرابوو." [سنوری عه‌بدیتی خۆی به‌ زاندووه و چووه‌ته‌ سنووری مافی خوای گه‌وره‌وه‌].

^(۱) بێگومان هه‌رچی تاغووتی سه‌ر زه‌وی و رژیمة‌کانیانه بۆ هه‌لئانی ژێر ده‌سته‌کانیان، تا له‌

بەو جوړە دەسەلاتە و ملکه چکردنى بوى و گوپرايه ليکردنى؛ عبادەت کردنه بو
ئەو تاغووتە.

سەر ياسايان پرون و ژىرباريان بن، ئەم سى نامرازە بە کار دەهينيت:

۱. ناچارکردن: ئەويش بە دامەزراندنى دەزگای سەرکوتکەر و داپلۆسىنەر بو
چاوسوورکردنەوه و تۆقاندن و گرتن و کوشتنى ئەوانەى که لەسەر ياساکانيان نابن، تا ئەوانى
تر ناچاربن ملکه چ بکەن.

۲. فريودان: بە پەله و پايە و هەلڤشتنى مال بو هەندىک و وەعدە پيدانى درۆ و
چاوبەستکردن و ليکدانهوى واقيع لە سەر ناراستى و بە کارهيننانى ئافرەت و خەريککردنى
گەنجان و پەرەپيدانى وەرزى بە شيوەيه کى لەپادەبەدەر، هەروەها شتى تری فريودان.

۳. بە فېرکردنى زانستى پووخيەنەر و تېکدەر: ئەويش بە ديارىکردنى پىگای لارولەوېر، تا
پۆلەکانى گەل بەرە بەرە لە تايين و پەوشت و کولتوورى خويان دوور بخەنەوه، ئەمەش بە
هينانى ئەو بيردۆزە و شيوە تيفکرىنەى که هېچ ولايتىکى پيشکەوتوو پى پازى نەبووه.

بو نمونە: لە زیندەوهرزانيايدا بيردۆزى داروينيان هيناوه که وا لە بنیادەم دەگەيهنيت
بنهچه کەى لە مەيمونەوه هاتوو.

لە ئابووریدا دیدى مارکسیزم که مەرۆف وە کوو کالایەک دەخەملينيت، لە کۆمەلناسییدا
دیدى دۆرکایم و فروید که وا لە خەلک دەگەيهنن هەموو هەولى مەرۆف بو تيرکردنى
ئارەزووى جنسه، يان که دەلین: حق لە گەل هيزدايه.

لە بابەتى ميژووش کتیبى ئەوانەى که ئىسلام لە بەرچاوى خەلک ناشيرين دەکەن و
دەيگۆرن، وە کوو «جوړجى زيډان» و پۆژەهلاتناسەکان.

هەروەها گرتنەبەرى سیاسەتى تېکەلکردنى کچ و کوپ هەر لە مندالییهوه و فيرکردنى
سرودى وا که بۆنى شیرکى لى دیت و گوشکردنيان بە بيروبوچوونى خاکپەرستى و
زمانپەرستى و چينايەتى و پيروژگرتنى کهسايەتى و چەندان شتى تر. سەرئەنجام پۆخلەواتى
رېباز و دەستووريان دەردەکەويت و گەل لايان وەخەبەر دیت و ديانخاتە کەنارەوه. بەلام بە
داخەوه تا ئىسلاميان دەگاتى دەکەونه داوى تاغووتىکى تر و هەمان تاقىکردنەوهيان لەسەر
دووبارە دەکاتەوه! ئەگەر بىدار نەبنەوه و لەسەر ياسای خوا نەپرون [هەر وا عارەبانەى
تاغووت راكيشن]. (وەرگێڕ/ ئەحمەد).

* مانای دووه‌می «عیبادهت»، به گوی کردن و گوپرایه‌لیکردنه (الطاعة):

لیره‌دا ئه‌و ئایه‌تانه ده‌هینینه‌وه که زاراوه‌ی «عیبادهت» یان ته‌نیا به مانای دووه‌م تیدا هاتوو:

- خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَءَ آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (یس: ۶۰).

واته: "ئه‌ی بنیاده‌م! (پرووه و پرووی یاخیبووانه له فه‌رمانی خوای گه‌وره) ئایا من له سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ران ئاگادارم نه‌کردنه‌وه و ئامۆژگاریم نه‌کردن که گوپرایه‌لی شه‌یتان نه‌که‌ن؟ به‌راستی شه‌یتان دوژمنیکی ئاشکرای ئیوه‌یه."

ده‌زانین له‌م دنیا‌یه‌دا که‌س دلی بو‌په‌رستنی شه‌یتان ناچیت، هه‌موو که‌سیک له‌ خو‌ی دوور ده‌خاته‌وه و نه‌فه‌ره‌تی لی ده‌کات، بو‌یه خوای گه‌وره له‌ پوژی دوا‌یدا که‌ تاوان ده‌خاته‌وه پیش چاوی بنیاده‌م، له‌سه‌ر ئه‌وه نییه که شه‌یتانی په‌رستوو: به‌لکوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که گوپرایه‌لی کردوو و زوو ئه‌و ریگیانه‌یان گرتوو ته‌ به‌ر که شه‌یتان نیشانی داو.

﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (۲۲) ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ (۲۳)، ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۲۷) ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (۲۸) ﴿قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (۲۹) ﴿وَمَا كَانْ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ﴾ (۳۰) (الصافات: ۲۲ - ۲۳ و ۲۷ - ۳۰).

واته: "سته‌مکاران و هاو‌جووت و هاو‌وینه‌کانیان پیکه‌وه کو‌بکه‌نه‌وه [کافر

له گهڻ کافر و زالم له گهڻ زالم و [زينا کار له گهڻ زينا کار و شه رابخور له گهڻ شه رابخور و... هتد، له گهڻ ئەوانه ی له باتیی خوا ده یانپه رستن، پښگه ی دۆزه خیان نیشان بدهن، چونکه له دنیا دا پښی راستیان نه گرتە بهر.

ئەم شوینکه وتوو سه رلنیشیواوه گومپایانه له پوژی دوایدا له گهڻ سه روکه کانیا ن پرووبه پروو ده بنه وه، لومه ی یه کتری ده کهن، شوینکه وتوو ان به سه روکه کانیا ن ده لښن: ئیوه به رده وام پښگه ی راستان لی ده گرتین و له لایه نی راستی و خیرخوازییه وه بو لامان ده هاتن، تا پرواتان پښ بکه ی ن. سه روکه کانیش ده لښن: نه خیر، ئیوه خو تان له وه رگرتنی ئیماندا دلتن رهق بوو، ئیمه هیچ ده سه لاتیکمان به سه ر ئیوه دا نه بوو، خو تان کو مه لیکي سه رکه ش و له پښی ده رچوو بوون."

به وردبوونه وه له م گفوگو یه ی نیوان په رستیاران و په رستراوان، ده رده که ویت که مه به ست له په رستراوه کان بت و خودا داتاشراوه کان نین که قه ومه که ده یانپه رستن، به لکوو ئەو پښه وا و چاوساغانه ن که خو یان وا نیشان ده دا که پښنا و ئاموژگاریی خه لکین و له به رگی پیاوچاک و زانا و پیاو ماقولاندا ده هاتنه پښ و به ته سبیح و جوببه و قه د و قیافه تی روا له تییا ن^(۱)، وایان ده کرد که خه لکی شوینیا ن بکه ون و فیتنه سازیه کانیا ن که به ناوی چاکسازیه وه باسیان ده کردن، به هه ولی ئاشتییا نه و خزمه تی خه لکی وه ربگرن! لاساییکردنه وه ی کویرانه ی ئەو جوړه که سانه و شوینکه وتنیا ن و وه رگرتن و پاپه راندنی فه رمانه کانیا ن، هه مویا ن وان له بازنه ی په رستنیا ندا.

ئەمه شه که خوی گه وره له م ئایه ته و له ئایه تی تر دا به «عیباده ت» ی ناساندووه، وه کوو ئایه تی:

^(۱) بیگومان ئەوانه ش ده گرته وه که به سیاسه تی (دیباگوکی) ئانه خه لکی له ده وری خو یان کو ده که نه وه و به ره و مه به سه کانی خو یانیا ن ده بنه. (وه رگرت / ئەمه د).

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ (التوبة: ۳۱).

واته: "ئەوانە (فەلە و جوولە کە کان) حەبەر و پراهیە کانی خۆیان (کە پیاوانی دینە کە یان بوون) لە باتیی خۆی گەورە کردبوو بە خۆدای خۆیان، ھەروەھا (عیسای کۆری مەریەم) لە کاتی کدا کە فەرمانی ئەوانەیان لێ تەئکید کرابوو ھە تەنیا خۆی تاک و پاک بپەرستن."

مەبەست لە بە خۆدا دانانی زانا و پیشەوا ئایینیە کانی و پەرستنیان لە لایەن خەڵکە کە ھە لەم ئایەتەدا، ئەوانە کە ئەو خەڵکە پراویان و بوو ئەو زانا و پیشەوایانە خاوەنی دەسەلاتی کە دەبێت بە گۆییان بکەیت لەوێ کە دەلێن بیکە، یان مەیکە، ھەروەھا باوەریان و بوو کە دەبێت ملکە چیان بن؛ بێ ئەوانە خۆدای گەورە، یان پیغەمبەری خۆدا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە فەرموودە راستە کاندان ئامازەیان بەو ماف و دەسەلاتە ئەوانە کردی، ئەو خەڵکە «عیبادەت»ی ئەوانەیان کردوو، جا زانییەتیان یان نەیان زانییەت؛ چونکە خەڵکیان لێ حەرام دەکردن و حەرامیان بوو خەڵال دەکردن.^(۱)

^(۱) ئامازەییە بوو ئەم پرۆوداوە:

ئێبنو سەعد و عەبدی کۆری حومەید و ترمزی (کە پراویە تەکیان بە حەسەن داناو) و ئێبنو لوزییر و ئێبنو ئەبو حاتم و ئەبو شەیح و ئێبنو مەردووی و بەیھەقی لە (السنن) ھەموو لە عەدی کۆری حاتمە ھە (خوایی رازی بێت) گێراویانە تەو کە فەرمووی: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ الْبَرَاءَةِ (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ)) فَقَالَ: أَمَا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ، وَلَكِنْ كَانُوا إِذَا أَحْلَوْا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحْلَوْهُ، وَإِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ).

واته: "ھاتمە خزمەت پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھەو کاتەدا بوو کە سورەتی تەوبەیی دەخویند، گەیشتە (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ)، ئێنجا فەرمووی: ئەوانە ھە کوو پەرستن (ئەو حەبەر و پراھینانە خۆیانیان) نەدە پەرست، بەلام کە شتیکیان بوو خەڵال دەکردن، خەڵکە کەش بە خەڵکیان دەزانی کە شتیکیان لێ حەرام دەکردن، خەڵکە کەش بە حەرامیان دەزانی."

* مانای سییه می «عیادهت»، به خودا دانان (التَّائِه):

با ئیستا سهیری ئه و ئایه تانه بکهین که وشه ی (العبادة) تییاندا به مانای سییه م هاتوو، با ئاگاداری ئه وهش بین که لیره دا مانای عیادهت له به خودا داناندا به پپی ئه وهی که له قورئاندا هاتوو، دوو شت ده گریته وه:

یه که م: ئه وهیه که مروّف هه ندیک له دروشمه کانی په رستن بو یه کییک ئه نجام بدات وه ک سوژده و رکووع و له خزمهت وهستان و سوورانه وه به ده وریدا (تهواف کردن) و ماچکردنی ده رگا و شتی تر و نه زر له خو گرتن و قوربانیکردن، تا هه موو ئه و شتانه ی که خه لکانیک به مه بهستی په رستن و قوربانیکردن ئه نجامیان ده دن. جا گرنگ نییه مروّف و بزانییت که ئه و که سه خودایه کی بالاده ست و سه ربه خو یه، یان بو ئه وه ده پیه رستییت، تا به هو یه وه له خودای بالاده ست نزیک بیسته وه، یان بیکات به هو کار و وه سیله ی تکا و شه فاعه تکردن؛ یا خود بیکات به ها وه لی ئه و خودا بالاده ست و و بزانییت شتیکی به ده ست له هه لسوورانی کاروباری ئه م دنیا یه.

دوو هه م: ئه وهیه که مروّف و دابییت یه کییک له م دنیا یه دا زاله به سه ر یاسای هو کاره کاند. ⁽¹⁾ ئینجا له کاتی گیروگرفت و پیویستی و ناچاریدا هاواری وه به ر بیات و په نای پی بیات و پیی وابییت له ته نگانه و لیقه و مان و که مده رامه تی و له ده ستدانی که سوکاردا به هانا یه وه دیت.

له ریوا یه ته کانی تر دا ده فه رمو ییت: (وتلک عبادتهم إياهم) واته: "په رستنه که یان ئا ئه وه بوو."

⁽¹⁾ مه به ست ئه وه یه: هه ر کاریک هو کاریکی ده ویت بو ئه نجامدانی، خوا ی گه وه له م گه ردوون و بوونه وهره دا ئه م رپسایه ی دانا وه که بو روودانی هه ر کار و رووداو (حَدَث) یک، هو کار (سَبَب) یک هه بییت.

ئەم دوو شیوهیه له کرداری مۆفدا، هەردووکیان دەچنە ناو بازنەه
ماناکانی (بەخودا دانان) بەپێی ئەم ئایەتانە:

﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي﴾
(غافر: ٦٦).

واتە: "بفەرموو خودای گەورە پێی نەداوم ئەو بتە دار و بەردانە بپەرستم له
باتیی ئەو، له کاتی کدا بەلگەی روشن و موعجیزەی ئاشکرام له لایەن
پەروەردگارەوه بۆ هاتوووە کە نابێت جگە لەو بپەرستریت."

— ﴿وَأَعْتَزِّلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ٤٨﴾ فَلَمَّا
أَعْتَزَّلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ (مریم: ٤٨ - ٤٩).

واتە: "ئێبراهیم بە قەومە موشریکە کە خۆی فەرموو: لێتان دادەبڕیم و
کە نارگیر دەبم له خۆتان و له بتەکانیشتان کە له جیاتیی خوا دەیانپەرستن و
هاواریان لێ دەکەن و هانیان بۆ دەبەن و لێیان دەپارێنەوه، سەرپاستانە و
نیازپاکانە پوو دەکەمە خودا و بێ هاوێڵ و هاوبەش دەپەرستم، کاتیک لهوان
و له خواکانیان دا بڕا ئێسحاقیان پێ بەخشی پاشان یەعقوب."

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ ٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾
(الأحقاف: ٥ - ٦).

واتە: "کێی لەو کەسە گومرا ترە کە هانا بۆ غەیری خوا دەبات و له غەیری ئەو
دەپارێتەوه کە هەتا پوژی دواایش ناتوانن بە هانیانەوه بێن و دوایەکیان گیرا
بکەن، نە ک هەر ئەو هیان له توانادا نییە، بەلکوو هەر ئاگاشیان لەو هاوار و هانا
و دوایانەهێ ئەوانیش نییە. له پوژی دوایدا کە خەلکی کۆدە کرێنەوه،
پەرستراوه کان [بت بن، یان جنۆکە و مەرقد و مردوووان] دەبنە دوژمنی

په رستیاره کانیان و نکولی له وه ده کهن که نه وان په رستییتیان، ده لین: ئیمه
فهرمانمان پي نه کردون که بمانپه رستن، هر ئاگاشان لی نه بووه که ئیمه یان
په رستووه.

له م سی ئایه ته دا به ئاشکرا در ده که ویت که «عیبادهت» به مانای هاوار و
هانا بو بردن و لی پارانه وه یه.

﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ﴾ (سبأ: ۴۱).

واته: "به لکوو هاوه لپه یدا که ران هاواریان وه بهر جنوکه^(۱) ده برد و
به ندایه تییان بو نه وان ده کرد و زور به یان باوه ریان وا بوو که نه مانه کچی خودان
و ده سه لاتیان هه یه."

مه به ست له په رستنی جنوکه و باوه ر پي بوونیان له م ئایه ته دا، نه و ئایه ته ی
سوره تی (الجن) باشتروونی ده کاته وه که ده فهرمویت:

﴿وَلَئِنَّهُمْ لَكَانُوا لِلْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ (الجن: ۶).

واته: "هه ندیک له بنیاده مه کان (انس) په نایان وه بهر هه ندیک له پیوانی
جنوکه ده برد."

دیاره که مه به ست له په رستنی جنوکه: هاوار لی کردن و هانا بو بردن و په نا
وه بهر بردنیانه له کاتی مردن و لی مردن و به لا و ناخوشی و کهم ده رانه تیدا.
مه به ستیش له باوه ر پي بوونیان: باوه ر کردنه به هه بوونی ده سه لات و توانایان له
په نادان و به ده نگه وه چووندا.

﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ (۷) قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ

^(۱) نه و جنوکه نه ی که له رپی خودا لایانداوه، نه وانه ی که له قورئاندا به (شیاطین) ناوبراون،
ده نا جنوکه ش موسولمانیان تیدایه.

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتُهُمْ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ (الفرقان: ١٧ - ١٨).

واته: "لهو پۆژهدا (پۆژی قیامت) ئەوانەى غەیری خوا دەپەرستن و پەرستراوە کانیشیان (وه کوو سه ییدنا عیسا و سه ییدنا عوزیر و فریشته کان) کۆده کرینه وه، خودای گه وره له پەرستراوه کان ده پرستی: ئایا ئیوه ئەو به ندانه ی منتان گومرا کرد، به وه ی پیتان وتبن بمانپەرستن؟ یان خویان ریگه یان ون کرد؟

ئەوانیش به سه رسورمانه وه ده فەرموون: پاکی هەر بۆ تۆیه ئەى خودای گه وره! تۆ دووریت له هه موو هاوه ل و هاوبه شیك و بۆ ئیمه ناشیت جگه له تۆ هیچی تر به گه وره و مشورگیر و پەرستراو دابنێین."

لەم ئایه ته وه پوون ده بیته وه که مه به ست له پەرستراوه کان: پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ر بیست) و پیاوچا کانن (الأولیاء)، مه به ستیش له پەرستنیان ئە وه یه که وا بزانی ت ئەوانه له تاییه تمه ندییە کانى به ندایه تی بالآتر و ده ست پۆیشتووترن و هه ندیک سیفه تی خوایه تییان هه یه و توانای ئە وه یان هه یه له ری غه ییه وه به هانای خه لکییه وه بین و زیانیان له سه ر لایه ن.

بۆیه پینان وا بووه که حه قه هه ندیک پەرستنیان بۆ ئە نجام بدریت وه ک: لى پارانه وه و قوربانى بۆ کردن و ته وافکردن به ده ورى نزرگه و مه رقه ده کانیا نندا، هه روه ها ریزگرتن و به گه وره و مه زن دانان تا ده گاته پەرستن و ملکه چکردن و سه ر بۆ دانه واندنیان.

— ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَلُّوْاْ إِيَّايَ كُفُّواْ عَنِّي عِدُوْنَ ﴿٤٠﴾ قَالُواْ سُبْحٰنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنا مِّنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُواْ يَعْبُدُونَ الْغُلُوطَ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾﴾ (سبأ: ٤٠ - ٤١).

واته: "لهو پۆژهدا که خودای گه وره هاوه لپه یدا که ران و پەرستراوه کانیا ن (فریشته کان) کۆده کاته وه، پاشان به فریشته کان ده فەرمویت: ئایا ئەوانه که ئیوه یان ده پەرست، ئیوه فه رمانتان پى کردبوون؟

دهه فرموون: پاکی هەر بۆ تۆیه خودایه! تۆ بهر زتریت له وهی یه کیک هاوڵ و هاو بهشت بیت، هەر تۆ خودای گه وره و په رستراوی ئیمهیت، ئیمه له وانه بهرین، ته نیا تۆ دۆستی ئیمهیت؛ نه ک ئه وان."

جا مه بهست له په رستنی فریشته له م ئایه ته دا: به خودا دانایانه، ملکه چکردنه بۆ په یکه ر و وینه خه یالیه کانیا، هەر وه ک چۆن خه لکی سه رده می نه فامی وایان ده کرد^(۱)، مه بهست له مه ش: رازی کردنیان بووه به و ئومیده ی داوای به زهیی و لیبووردنیان لای خودای گه وره بۆ بکه ن و له کاروباری دنیا یاندا پشتیان بگرن.

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْضُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُوا عَلَيْنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس: ۱۸).

واته: "هاو له پیداکه ران شتانیکی غه یری خودا ده په رستن که نه زیانیان لی دوور ده خه نه وه و نه سوودیان پی ده گه یه نن، ده یان په رساتن و ده لین: ئه مانه تکا کارمان لای خودای گه وره."

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر: ۳).

واته: "ئه وانه ی جگه له خودای گه وره سه ره رشتیاری تریان گرتووه و کردوویان به گه وره ی خویان، ده لین: ئیمه بۆ ئه وه ده یان په رستین، تا پله یه ک له خودای گه وره مان نزیک بکه نه وه و بۆمان بپارینه وه."

مه بهست له عیبادت له م ئایه ته دا: به خودا دانانه، ئه و مه بهسته شی تیدا پروون کراوه ته وه که له بهر چی هاو له پیداکه ران ده یان په رستن.

^(۱) له م سه رده مه ش له ناو (دینداران) دا ملیاران خه لکی پی سی سه ییدنا عیسا (سه لامی خوای له سه ر بیت) و مه رقه دی ئیها مانی شیعه و مه رقه دی شیخ و مشایه خی (سونی) ماچ ده که ن و کړنووشیان بۆ ده بن و روژانه ده یان جار هاوار و هانا بۆ ئه و بتانه ده بریت! (کریکار)

پەرستن به هەر سی مانای:

به ندایه تی و گوپرایه لیکردن و به خودا دانان:

له هه موو ئه و نمونانه ی له پیشه وه باسان کردن، پروون ده بیته وه که وشه ی (العبادة) له قورئاندا له هه ندیک جیگادا به هەر دوو مانای: «به ندایه تی بو کردن» و «به گوئی کردن» دیت، له هه ندیک جیگای تردا به مانای «به گوئی کردن» دیت، له جیگای تردا ته نیا به مانای «به خودا دانان» دیت.

■ ئه وه ت له یاد بیته و ئه و ئایه تانه ی که وشه ی «عیباده ت» یان تیدا به هەر دوو مانای «به ندایه تی» و «گوپرایه لیکردن» هاتوه، مه به ست له پەرستراو تییاندا یان شه ی تانه، یان ئه و ئاده میانه ی که له خودا یاخی بوون و خۆیان کردوه به تاغووت و خه لکیان ناچار کردوه که له باتیی به ندایه تی و پەرستن و گوپرایه لیکردنی خودای گه و ره، گوپرایه لیی ئه مان بکه ن و وه کوو شوینکه وته شوینیان بکه ن؛ یان مه به ست ئه و پیشه واه و سه رۆکانه ن که خه لکیان ژیربار هیناوه بو ئه و پئی و شوین و شیوازی ژیا نه ی که دایان هیناوه و په یامی خواشیان خستوه ته لاوه و کاری پئی نا که ن و پشتگو ییان خستوه.

■ ههروه ها ئه وه شت له یاد بیته: ئه و ئایه تانه ی که وشه ی «عیباده ت» یان تیدا به مانای «به خودا دانان» و گه و ره و مه زن گرتن هاتوه، ئه وه مه به ست له پەرستراو (معبود) له ویدا یان ئه و پیغه مبه ر و پیاوچاک و دۆستانه ی خودان که خه لکی به خودای خۆیان دانابوون، هه رچه نده ئه وان هەر پئی راستیان نیشانی خه لکی دابوو و فییری خوداناسی و چو نیتی خودا په رستیان کردبوون، یان مه به ست ئه و فریشته و جنو کانه ن که له بهر نا حالییوونی خه لکه که؛ به هاوه ل و هاوبه شی خودای گه و ره یان دانابوون و به شیک له ده سه لاتی خوایه تییان، له هه لسو وړاندنی یاسا و هو کاری سروشتدا پئی دابوون، یان ئه وه ته مه به ست

پەیکەر و وینه خەیاڵییەکان بوون کە جیگاکانیان بووبوون بە پەرستگا و پرووگەیی نوێژ و شوێنی پیرۆزی پارانەوهیان کە شەیتان فریوی دابوون.

قورئانی پیرۆز پەرستنی ھەموو ئەو پەرستراوانە ڕەت دەکاتەو و بە ھەڵەییەکی گەورەیی دادەنێ، ئیدی ئەو پەرستنهیان: «بەندایەتیکردن» بووبیت، یان «گوێزایەتیکردن» و بە گوێ کردنیان بووبیت، یان «بەخودا دانان» یان بووبیت، جیاوازیان نییە؛ قورئان پێی دەفەرموون: ھەموو ئەمانەیی دەیانپەرستن بەندەیی خودان و شیایوی پەرستن نین، لە پەرستنیاندا غەیری سەرشوێری و مایەپووچی، ھیچی تەرتان بۆ نامینیتەو.

خاوەنی راستەقینەیی ئەوانەیش و ئاسمانەکان و زەوی و ھەر چییەکیشتیایاندایە، ھەر خودای بالادەست و بەرز و تاک و پاکە کە ھەموو کاروباریک بەدەست ئەو، کەواتە: بێجگە لەو ھیچ یەکیکی تر شایانی پەرستن نییە و نابیت بپەرستیت.

— ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا مِثْلُكُمْ قَدْ دَعَوْهُمْ فَلَيْسَ تَجِيبُوا لَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (الأعراف: ١٩٤).

واتە: "ئەوانەیی ئێوە لە باتیی خوای گەورە لییان دەپارێنەو و داوای جێبەجێکردنی داخوازییەکانتان یان لێ دەکەن^(١)، ھەر بەندەیی وەکوو ئێوە، دە لییان بپارێنەو و داوایان لێ بکەن با وەلامتان بدەنەو، بزانی ھیچیان پێ دەکریت بۆتانی بکەن؟! "

— ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكَمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ (الأعراف: ١٩٧).

واتە: "ئەوانەیی ئێوە لە باتیی خوای گەورە لییان دەپارێنەو، نە دەتوانن سەرتان بخەن و نە خویشیان یان پێ سەر دەخریت."

^(١) مەبەست لە وەلامدانەو یان: قەبووڵکردنی دوعاکانیان و بەدیهێنانی داواکارییەکانیانە لە واقعیی حالیاندا، وەکوو بێشتەر ناماژەمان پێ کرد.

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾﴾ (الأنبياء: ٢٦ - ٢٨).

واته: "هاوه لپیدا که ران (تیره یه ک بوون له به نو خوزاعه) وتیان: خودا مندالی هه یه (وَلَد: به کوپ و کچ دهوتریت) ئەم تیره یه ده یانوت: فریشته کچانی خوای گه وره! نه خیر وایه.. فریشته به نده ی به پیزن و خاوه ن پله و مه نزله ی به رزن، قسه له فه رمایشتی خوای گه وره دا ناکه ن، به پیی فه رمانی ئەو ده جوولینه وه: خودای گه وره ئاشکرا و نه یینی ئەوان ده زانیت، فریشته کان تکا ده که ن بو که سانیک که خوای گه وره ویستوونی و لییان رازی بووه. فریشته کان له خوای گه وره ی مه زن ده ترسن."

﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثًا﴾ (الزخرف: ١٩).

واته: "کافره کان فریشته یان به میینه وه سف ده کرد، له کاتیکدا ئەمان به نده ی پاکی خوای میهره بان [نیرو مییان نییه]."

﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾﴾ (الصافات: ١٥٨).

واته: "کافره کان په یوه ندیی باوک و ئەولاد و خزمایه تییان له نیوان خودای گه وره و جنۆکه دا داده نا! ده یانوت: خودای گه وره له جنۆکه هاوسه ری بو خوی هه لژاردووه! فریشته له هه ردووکیانه وه پهیدا بووه! به لام جنۆکه کان له و کافرا نه باشتر ده زانن [که هه مووان به نده ی خوای گه وره ن و] هه موو ئاماده ی لپرسینه وه ده بن."

﴿لَنْ يَسْتَعِيفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِي وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيَّ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾﴾ (النساء: ١٧٢).

واته: "هه‌رگیز مه‌سیح خۆی به زلتر نازانیت له‌وه‌ی بېت به «عه‌بد»ی خودای گه‌وره و به لایه‌وه که‌می و نه‌نگی نییه، فریشته‌ نزیکه‌کانی خوداش به ده‌عیه و فیز نین و به‌ندایه‌تی بۆ خودای گه‌وره ده‌نوین. هه‌ر یه‌کیک فیز و لووتبه‌رزى و خۆبه‌زلزانی له به‌ندایه‌تیکردنی خودادا بنوینیت، ئە‌وا ئە‌و له‌ رۆژی دوایدا هه‌موویان کۆده‌کاته‌وه و پرسینه‌وه‌یان له‌ گه‌لدا ده‌کات."

— ﴿تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الإسراء: ٤٤).

واته: "زه‌وی و هه‌ر چه‌وت ئاسمان و ئە‌وه‌ی تیاپاندایه‌ شایه‌تی بوونی خودا و پاکی و ته‌واویی له‌ هه‌موو که‌موکورتی و نو‌قسانیه‌ک و یه‌کتایی بۆینه‌یی ده‌ده‌ن، هه‌رچی له‌ بوونه‌وه‌ردا هه‌یه‌ زی‌کری خ‌وای گه‌وره‌ ده‌کات، به‌لام ئیوه‌ له‌ زی‌کرکردنیان تێ ناگه‌ن."

﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾ (هود: ٥٦).

واته: "هه‌رچی گیانداریک که‌ به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌روات، ئاراسته‌ی له‌ده‌ست خ‌وای گه‌وره‌دایه، (آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا) نموونه‌یه‌ که‌ بۆ ده‌سه‌لات و زال بوون و خاوه‌نیتی."

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ٢٦).

واته: "بفه‌رموو: ئە‌ی خودای گه‌وره! ئە‌ی خاوه‌نی هه‌موو مولکیک، تۆ به‌ ویستی خۆت مولک و مال به‌ یه‌کیک ده‌به‌خستی و له‌ یه‌کیکی تر ده‌ستینیه‌وه، پله‌ به‌رزى و سه‌ربه‌رزى به‌ یه‌کیک ده‌به‌خشیت که‌ ئاره‌زووت لێیه، له‌ یه‌کیکیشی ده‌گریته‌وه که‌ ئاره‌زووت لێی بێت لێی وه‌رگریته‌وه و وه‌ری ده‌گریته‌وه و سووک و پسوایشی ده‌که‌یت.. خیر و چاکه‌ هه‌موو به‌ده‌ست

خۆته، به پراستی ئه‌ی خودای گه‌وره‌ تو! به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌توانایت."

دوای ئه‌وه که قورئان به‌ به‌لگه‌وه سه‌لماندی که ئه‌وانه‌ی [ئه‌هلی شیرک] به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کانی په‌رستن، ده‌یانپه‌رستن، هه‌موویان به‌نده‌ی خودان و بێده‌سه‌لاتن به‌رانبه‌ر خوای تاک و پاک.. (ئینجا مروّف و جنۆکه بانگه‌یشت ده‌کات، تا به‌ ته‌نیا خودای گه‌وره‌ بپه‌رستن و به‌ هه‌موو مانا جو‌راو جو‌ره‌کانی «عیباده‌ت» به‌ندایه‌تی بۆ ئه‌و ئه‌نجام بده‌ن).

که‌ وا بوو: ده‌بی‌ت به‌ندایه‌تیت هه‌ر بۆ خوای گه‌وره‌ بکری‌ت و به‌س، هه‌ر گو‌پرايه‌لیی ئه‌و بکری‌ت و به‌س. نابیت و ناشیت و نالویت هیچ په‌فتاری‌ک له‌ سی و اتاکه‌ی «عیباده‌ت» بۆ یه‌کی‌کی‌ تر، جگه‌ له‌ خوای تاک و پاک بکری‌ت، که‌م بی‌ت، یان زۆر.

- ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل: ۳۶).

واته: "به‌ ته‌ئکید له‌ناو هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ کدا پی‌غه‌مبه‌ری‌کمان هه‌ل‌بژاردوو که به‌و خه‌ل‌که‌ رابگه‌یه‌نی‌ت ته‌نیا خوای گه‌وره‌ بپه‌رستن و توخنی تاغوت نه‌که‌ون."

﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ (الزمر: ۱۷).

واته: "ئه‌وانه‌ی توخنی تاغوت نه‌که‌وتن و په‌فزیا‌ن کرد بی‌په‌رستن و به‌ره‌و خوای گه‌وره‌ گه‌رانه‌وه، ئه‌وانه‌ مژده‌ی خوشیا‌ن ده‌دری‌تی."

- ﴿الَّذِينَ آوَاكَ إِلَهُكَ الْمَسْكُونَةُ﴾ (یس: ۶۰ - ۶۱).

واته: "ئه‌ری ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م! من نه‌موت په‌ی‌مان بده‌ن که شه‌یتان نه‌په‌رستن؟

وتم: که ئەو دوژمنی ناشکرا و دیاری ئیویه.

وتم: شوین ڕیازی ئەو مه که ون و بهدوایدا مه ڕۆن."

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ (التوبة: ۳۱).

واته: "جووله که و دینه کان حیر و راهیبه کانی خۆیانان (پیاوانی دینه که یان) له باتیی خوای گه وره کردبوو به پهروهردگار و سه ره پهرشتیار و ڕینیشاندهری ژیانان.

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ (التوبة: ۳۱).

واته: "هه ره فرمانی ئەوه یان پێ درابوو که ته نیا یه ک خوا بپه رستن."

- ههروه ها ئایه ته کانی: (الرحمن: ۵ - ۶، مریم: ۹۳ - ۹۵، البقرة: ۱۷۲).

خوای گه وره له م ئایه تانه دا فرمان ده کات که به ته نیا ئەو بپه رستری، په رستن که ش بریتییه له: «به ندایه تی» و «گوپرایه لی» و «ملکه چکردن»، به لگه ی ئەمه ش له ئایه ته کاندایه باش ده رده که ویت، چونکه تییاندا خوای گه وره فرمان ده کات که له گوپرایه لی کردنی شه یتان و تاغوت و قه شه و عالم و باب و باپی ره له ڕی ده رچوو ه کانیان دوور بکه ونه وه و بچه سه ره گوپرایه لی خودای گه وره.

﴿قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (غافر: ۶۶).

واته: "بفه رموو: من له و کاته وه که به لگه کانی خوای پهروهردگارم به وه حی پێ گه یشتوو، ڕیی ئەوه م لی گیراو ه مانه بپه رستم که ئیوه له باتیی خوای گه وره ده یانپه رستن، من فه رمانم پێ کراوه که ته سلیم به خوای پهروهردگاری جیهانیان بيم و ملکه چی بم."

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ

عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (غافر: ۶۰).

واته: "پەروەردگارتان فەرمووی: لێم بپارینەوه و دوعا بکەن گیرای دەکەم، ئەوانە ی له لووتبەرزبیاڵەوه پێیان کەمییه دەست بو دوعاکردن بەرز بکەنەوه و له خودا بپارینەوه، بە سەرشۆری فری دەدرینه دۆزەخەوه.

- ﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۚ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ﴾ (فاطر: ۱۳ - ۱۴).

واته: "ئەوه ئەو خودای پەروەردگاری ئێوهیە کە خاوەنی هەموو «وجود»ە و هەموو دەسەلاتیک هیی ئەوه. ئەوانە ی ئێوه له باتی خودای گەورە لێیان دەپارینەوه و هانا و هاواریان بو دەبەن، خاوەنی هیچ شتیکی هێندە ی پەردە تەنکە کە ی دەوری ناو کە خورمایە کیش نین، جگە لەوه ی بێ توانا و بێ دەسەلاتیشن، پارانەوه و لالانەوه کانتان نابیستن؛ چونکە گویان لێ نییه، ئەگەر گویشیان لێ بیت توانای وەلامدانەوه یان نییه. پوژی دوا یی کاتییک خودای گەورە دەیانخاتە گۆ و قسە دەکەن، خۆیان یان لێ بەری دەکەن، نکولی پەرستەن کانتان دەکەن، لەوێش تووڕە دەبن کە له دنیادا بە هاوێڵ و هاوبەشی خوی گەورەتان داناون و بەندایەتیتان بو کردوون."

- ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۗ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾﴾ (المائدة: ۷۶).

واته: "بەرمو: چما ئێوه شتگەلیک له باتیی خوی گەورە دەپەرستن کە خاوەنی دەسەلاتی هیچ جوړە زیان دوورخستەوه و سوودگە یاندنیک نییه؟! ئی خۆ خوی گەورە بیسەر و زانییه."

خودای گەورە لەم ئایەتانەدا فەرمانمان پێ دەکات کە پەرستن (بە مانای بە خودا دانان: التأله) تایبەت بکەین بە ئەوهوه، بەلگە ی ئەمە بە ئاشکرا له

ئایه ته کاندایاره که وشه‌ی (العبادة) یان تیدا هاتوو که به مانای دوعا کردن و لی پارانیه.

عاده ته‌ن له پیش و پاشی ئه و ئایه تانه‌دا هاتوون که باسی بت و خودا داتاشراوه کان ده که‌ن که نه فامه کان له په‌روه‌ردگاریتی و له به‌ریوه‌بردنی یاساکانی ئه و دیو سروشته‌وه، کردبوویانن به هاو‌ه‌ل و هاوبه‌شی خودای گه‌وره.

ئیس‌تا بو هه‌موو ژیری‌ک پروون بووه‌وه که هه‌ر کاتی‌ک وشه‌ی (العبادة) له قورئاندا هات، هه‌مه‌ت مانای یه‌کی‌ک له سی ماناکانی ده‌به‌خشیت: (به‌ندایه‌تی، گوپرایه‌لی، به‌خودا دانان)، به‌وه‌مرجه‌ی له ئایه‌ته‌کانی پیش و پاشیدا هیچ به‌لگه و ئاماژه‌یه‌کی وای تیدا نه‌بی‌ت که ماناکه به‌ره‌و مه‌به‌ستی تر بیات.

بو نمونه: سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ی خواره‌وه بکه:

﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي﴾ (طه: ۱۴).

واته: "به‌ته‌ئکید ئه‌وه منم که خودای گه‌وره‌م، هیچ خوایه‌ک نییه‌ شایانی خوایه‌تی بی‌ت، جگه‌ له من، ده‌ سا توش بمپه‌رسته."

— ﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (الأنعام: ۱۰۲).

واته: "ئه‌و خودا گه‌وره‌یه‌ی که په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه، هیچ خودایه‌ک نییه‌ شایانی خوایه‌تی بی‌ت، جگه‌ له‌و، به‌دییه‌ینه‌ری هه‌موو شتی‌که: ده‌ سا به‌ ته‌نیا ئه‌و بپه‌رسته، ئه‌و هه‌لسو‌رپه‌نه‌ری هه‌موو شتی‌که."

— ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلٰكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (يونس: ۱۰۴).

واتە: "بفەرموو: هۆ خەڵکینە! ئەگەر ئێوە گومانتان لە راستیی ئایینە کەم هەیه، ئەوا من ئەوانە ناپەرستم کە ئێوە لە باتیی خوای گەورە داتاناون و دەیانپەرستن، من خودای گەورە دەپرستم، ئەوەی دەتانمڕیت، من فەرمانم پێ کراوە لە پیزی ئیماندارندا بـ".

— ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾
(یوسف: ٤٠).

واتە: "ئەمانە ی ئێوە دەیانپەرستن، هەر ناوانیکی بێ ناوەرۆکن، هیچ دەسەلاتیان نییه، خۆتان و باب و باپیرانتان داتان هیناون و ناوتان لێ ناو خودا! خوای گەورە فەرمانی بە پەرستنیان نه کردوو، ئێوە هیچ بەلگەیه کتان (له وه حیهیه) نییه، تا شیاویتی پەرستنیان بسەلمینیت، فەرمانڕەوایی مافی خوای گەورەیه و تایبەتە بەو زاتەوه کە فەرمانی کردوو ههچی تر غهیری ئەو نه پەرستن؛ ئا ئەو هه شه بهرنامه ی دروست و ڕیگای راست و ئایینی ڕهوا.

﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ (هود: ١٢٣).

واتە: "زانینی نادیار و پەنھانی ئاسمانە کان و زەوی، ماف و توانای خوای گەورەیه و بەس، هه موو کاریک بۆ لای ئەو ده گه ڕیته وه، ده جه نابیشته هه ر ئەو بپه رسته و له هه موو کاریکتدا پشتی پێ ببهسته."

﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ (مریم: ٦٤ - ٦٥).

واتە: "خودای گەورە ئاگای له هه موو کرده ویه کمانه - ئەوەی له ڕابردوودا کردوومان و ئەوی بە دەستمانه وەن و ئەوەی له داهاتوودا دەیانکەین -، خوای پەروردگارت ههچی له بیر ناچیت، پەروردگاری ئاسمانە کان و زەوی و هه موو

ئهوانهیه که له نیوانیاندا، هه لسوورپنه و ئاراسته وانیانه؛ ده سا بیپه رسته و سه بری ئیزافی به خۆت بده و سه بری زیاتر له سه ر په رستنی بگره.

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ١١٠).

واته: "جا ئه وهی ئومیدی به دیداری خوای پهروه ردگاریتی و دهیه ویت پاداشتی خودای دهست بکه ویت و له سزای دوور بخریته وه، با له بهر خاتری خوای گه وره و به نیازی پاکه وه کرده وهی پاک بکات (به پیتی شهرعی خودا بیت و له بهر خاتری خوداش کرابیت)، با له په رستنی خودای پهروه ردگاریدا هاوه ل و هاوبه ش بو خوای پهروه ردگاری دانه نیت."

له مانایه تانه دا وشه ی «عیبادهت» به مانای: «به خودا دانان» و «به ندایه تی» و «گوپرایه لی» ها تووه، پیویست ناکات و ناشیت وشه ی «عیبادهت» تاییه ت بکریت به مانایه ک له مانا کانییه وه.

قورئانی پیروژ کاتیک باسی «عیبادهت» ده کات، دهیه ویت ئه وه له مروث بگه یه نیت که «خودایه تی» و «به ندایه تی» بو کردن و «گوپرایه لی کردن» ده بیت به ته نیا بو خودای مه زن ئه نجام بدریت، ئه وه ش ده بیت مروث به خواویستی و نیاز پاکی و ئیخلاسه وه بو خوای ئه نجام بدات.

ئه گهر بویستریت که وشه ی «عیبادهت»، ته نیا له یه ک مانایدا کورت بکریته وه (وه کوو دروشمه کانی په رستن) ئه وه له راستیدا مانای کورت هه له پینانی بانگه وازی قورئانه!

ئه نجامی حه تمی ئه و کورت هه له پینانه ش هه ر ئه وه ده بیت که خه لکی به و شیوه نو قسان و کورتبینانه باوه ر به دینی خوا ده هیمن و هه ر وا ده زانن بانگه یشتی قورئان به ده وری چه ند چه مک و مانایه کی ته سک و دیاریکراوی که مدا ده خولیته وه!

ئه‌وه بی‌گومان بی‌روبو‌چوونیکێ ته‌سکینانه‌ی دیاریکراوی ده‌بی‌ت. جا وه‌ختیک کابرایه‌ک هه‌موو دینه‌که‌ واکه‌موکورت و نو‌قسان ده‌بینیت، ئیتر به‌ شی‌وه‌یه‌کی نات‌ه‌واو شوین ئایینه‌که‌ ده‌که‌و‌یت، ئایینه‌که‌ و دینداری هه‌ر له‌ دروشمه‌کانی په‌رستن، نویژ و پ‌ۆژ‌وه‌که‌ و په‌رستنه‌کانی تر‌دا ده‌بینیت؛ واکه‌حالی ده‌بی‌ت که‌ دینه‌که‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌! ئه‌وه‌ش ئه‌و ک‌یش‌ه‌یه‌یه‌ که‌ ئه‌م ک‌ت‌یبه‌مان بو‌ چاره‌سه‌ری نو‌وسی.

به‌م قه‌وله‌ی ئی‌مامی مه‌ودوودی (په‌حمه‌تی خ‌وای لی‌ بی‌ت) شیکاره‌ گ‌رن‌گه‌که‌ی ئه‌و بو‌ و‌شه‌ی «عیباده‌ت» ته‌واو بو‌و، به‌م کاره‌ش پ‌وخ‌ته‌یه‌کی ته‌واوی ئه‌و چ‌وار زاراوه‌یه‌مان لی‌ وه‌رگ‌رت که‌ له‌ ک‌ت‌یبه‌ به‌ن‌رخه‌که‌یدا هات‌وه‌ (چ‌وار زاراوه‌که‌ی قورئان: الإله، الرب، العبادۃ، الدین).

خ‌وای گه‌وره‌ به‌رچاومان پ‌ۆش‌ن‌تر بکات و زیاتر ت‌ی‌مان بگه‌یه‌نیت. (اللهم آمین)

* ئایه تی شه شه م: (﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾: واته: ریگا

راسته که مان نیشان بده و پابه ندمان بکه پیوهی).

- (أَهْدِنَا): ڕێناییمان بکه، ڕێمان نیشان بدهن و دواییش له سهر ڕیگا که بمانهێلهروه و مه هێله لادهین و ڕێمان لی بزر بییت.

چاوه که ی (الهدایه) یه که ده شیت راسته وخو (مفعول به) وه برگیریت وه کوو ئیره: (أَهْدِنَا الصِّرَاطَ) یان: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (البلد: ۱۰).

واته: "هه ر دوو ڕیگا که ی خیر و شه ڕمان نیشانی مرؤف داوه."

هه روه ها ده شیت به (ینی) بگاته (مفعول به) یه که ی، وه کوو: ﴿أَجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (النحل: ۱۲۱)، باسی سه ییدنا ئیبراهیم (سه لامی خوی له سهر بییت) ده کات، ده فهرمویت: خوی گه وره جه نابی سه ییدنا ئیبراهیمی هه لئارد و ڕێنایی کرد بو راسته ڕیگا که. نیشانی دا و هیشتییه وه له سهر ی. یان: ﴿فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ (الصافات: ۲۳)، باسی چاره نووسی قیامه تی سته مکاران و هاوکارانیان ده کات، ده فهرمویت ڕیگای دۆزه خیان نیشان بدهن و له سهر ڕیگا که بیانیه ئنه وه، نه هیلن ئه م لا و لا بکه ن!"

هه روه ها: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الشوری: ۵۲).

واته: "جه نابت ڕیگا راسته که نیشانی خه لکی ده دهیت و سووریت له سهر مانه وه یان له سهر دید و ڕیگا که."

هه روه ها ده شیت له جیی (الی)، (لام) بییت وه کوو: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا﴾ (الأعراف: ۴۳).

واته: "ستایش بۆ ئەو خواپه‌ی که هیدایه‌تی داین بۆ ئەم دید و پڕی و هه‌لوێسته."

هه‌روه‌ها: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ (الإسراء: ۹).

واته: "ئەم قورئانه پڕنیشانده‌ری هه‌موو ئەو په‌فتارانه ده‌کات که پارسه‌نگی و راستی و په‌واپیان تێداپه‌."

زه‌مه‌خشه‌ری ده‌فه‌رمووت: "ئه‌سلێ گه‌یشتنی به‌ (مفعول به‌) یه‌که‌ی به‌ (لام)ه‌، یان به‌ (الی)ه‌، به‌لام لێره‌دا بۆ کورتکردنه‌وه‌ی ماوه‌ی هیدایه‌تدانه‌که‌یه‌، بۆیه‌ نه‌ (إلی) و نه‌ (لام)ی نه‌هیناوه‌، وه‌کوو (إهدنا) که‌ت بێسته: خواپه‌! هه‌ر ئیستا هیدایه‌تم ده‌!"

- هه‌ندیک له‌ زمانه‌وانان فه‌رموویانه: "ئه‌گه‌ر کرداری هیدایه‌ته‌که‌ راسته‌وخۆ بۆ پیتی (الی/لام) بگاته‌ (مفعول به‌) یه‌که‌، مانای پڕنیشانده‌، ئه‌گه‌ر به‌ هۆی پسته‌وه‌ بوو، ئه‌وه‌ مانای به‌رده‌وامبوونی پا‌به‌ندی (الإستقامه‌) که‌یه‌؛ تا بگات به‌ ئامانجه‌که‌ی."

زانایانی مه‌زه‌به‌ عه‌قڵیه‌ کان له‌ گه‌یشتنه‌ ئامانج، دوا‌ی پروونکردنه‌وه‌ی دید و پڕیکه‌، راجیا بوون:

● ئه‌شعه‌رییه‌ کان ده‌فه‌رموون: خوا‌ی گه‌وره‌ پروونکردنه‌وه‌ و نیشانده‌نی دید و پڕیکه‌ی کردووه‌ به‌ به‌رپرسیاریتی خۆی، بۆیه‌ په‌یام و پێغه‌مبه‌ره‌ به‌پڕیزه‌کانی خۆی (سه‌لامی خوا‌یان له‌سه‌ر بێت) بۆ مرۆفایه‌تی ناردووه‌، ئه‌و ئاوا هیدایه‌تیان ده‌دات، به‌لام گه‌یشتنه‌ مه‌به‌ست؛ به‌رپرسیاریتی خه‌لکه‌که‌ (عه‌به‌ده‌کان) خۆیان.

واته: خوا‌ی گه‌وره‌ حه‌قی به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه‌ نییه‌ که‌ عه‌به‌ده‌که‌، دوا‌ی ئه‌وه‌ی دید و پڕی وه‌حیی ناسی و دینه‌که‌ی وه‌رگرت، به‌رده‌وام ده‌بێت له‌سه‌ری، تا ده‌گاته‌ ئامانج؛ یان له‌ پڕی سارد ده‌بێته‌وه‌، یان لاده‌دات.

ئه‌وه به‌رپرسیاریتی خۆیه‌تی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ
السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ (الإنسان: ۳).

واته: "ئیمه هه‌ر دوو ریگای خێر و شه‌رمان نیشانی مرۆف داوه، ئیتر
خۆی سه‌رپشکه کامیان ده‌گرێته به‌ر."

له هه‌مان کاتیشدا خوای گه‌وره پاداشتی که‌سی پابه‌ند و به‌رده‌وام و
سزای لیچوونه‌وه و لادانیشی دیاری کردووه.

● موخته‌زیله (له‌وانه: ئیهامی زه‌مه‌خشه‌ری) ده‌فه‌رموون: هیدایه‌تدان، پێ
نیشاندان و گه‌یاندنه‌که‌یشی‌تی به‌ ئامانج، ئه‌گینا گومرایی پێش زانی‌نی دید و
رێکه و گومرایی دوا‌ی نیو‌رێ برین و لادان جیا‌وازیان چیه‌، بۆیه داوا‌کراو
رێنیشاندان و یارمه‌تیدانی گه‌یشتنه‌که‌شه.^(۱)

● ئه‌هلی حه‌دیس (له‌وانه: ئیهامی ئیبنولقه‌ییم) ده‌فه‌رموون: وشه‌ی
«هیدایه‌ت» له‌ پرووی زمانه‌وانی و زاراوه‌یه‌وه، هه‌ر دوو روکنه‌که‌یه‌تی.

ئیبنولقه‌ییم ده‌فه‌رمویت:

■ (الهدایة) به‌ مانای پروونکردنه‌وه و رێنیشاندانی رێگاکه‌یه (البیان
والدلالة). پاشان (التوفیق والإلهام) ه، واته: سه‌رخستن و پشت‌گرتن و
یارمه‌تیدرانی عه‌به‌که و به‌هێزکردنی ویست و ئیراده‌ی به‌ پته‌وکردنی ئیهامی، تا
پالنه‌ری به‌رده‌وامی‌تی و پابه‌ندی تیدا ئه‌وه‌نده به‌هێز بی‌ت، تا خۆ را‌بگریت؛ تا
ده‌گاته ئامانجه‌که‌ی که‌ ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌یه.

دواتر ده‌فه‌رمویت: له‌م روانگه‌یه‌وه‌یه که‌ هه‌موو عه‌بدیک مه‌جبوره‌ داوا‌ی
هیدایه‌تی خوایی بکات. ئه‌و بۆچوونه‌ش باتله‌ که‌ ده‌لێت: جا که ئیمه خوا

^(۱) التحرير والتنوير، جوزئی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۰ز، ل ۱۸۵، ۱۸۶.

هیدایه تی داوین و ریگا که مان ناسیوه و گرتوو مانه ته بهر، ئیتر بۆچی دیسان داوای هیدایه تدان بکهینهوه؟

ئهوه بۆ چوونیککی لاوازه و هۆکاره که ی نه زانینه. ئهوه ئیمه ی رینیشاندراو نایزانین، زۆر زیاتره له وهی دهیزانین (دهرباره ی زانینی حهق)، پاشان داوا ده که ی خوای گه وه نه ماندا ته دهستی نه فس و ویستی خۆمان، نه بادا شل ببین و ریگا که بهردهین.

بۆیه ئهوانه ی دید و ریگا که یان زانیوه و گرتوو یانه ته بهر [واته: موسولمانان] پتووستیان به دوعای هیدایه ته که ههیه به مانای دووه می (واته: التوفیق والایهام) که بریتییه له: پابهندی و بهردهوامیتهی دینداری، تا مردن.

ئهوه جگه له وهی که «هیدایهت» مانای سییه میشی ههیه که داوای یارمهتیدرانه بۆ ئاسان برینی پردی سیرات (الصرط) له پوژی دوا بیدا. پردی سیرات پردیکه به سه ر دۆزه خدا ده پروات بۆ به ههشت و هه موو که سیکیشی به سه ردا ده پروات.

ئهوه عه بدهی له دنیا دا دید و پیتی دینه که ی زانیوه و گرتوو یه تییه بهر و بهردهوام، تا مردنی پتیانه وه پابه ند بووه، ئهوه په رینه وهی پردی سیراتی بۆ ئاسان ده بیته، هه ر که سه و به هیته دی راده و بری دیندارییه که ی له دنیا دا؛ بۆیه که سانی وا هه ن وه کوو برووسکه به سه ر پرده که دا ده په رنه وه، هه شیانه هیته دی چاوتروو کانیکی پی ده چیت، هه یانه وه کوو «با» به سه ریدا تیده په ریت، هه یه وه کوو سواری غاردان و هه یانه به را کردن و هه یانه به روشتن و هه یانه به گاگۆلکی (له سه ر ئه ژنۆ و ده ست) و هه یانه به زۆر خۆی راده کیشیت و بریندار و ماندوو شه که ته و هه ر ده پروات؛ هه شیانه هه ر زوو له سه ر پرده که ده که ویتته خواری بۆ ناو ئاگره که ی دۆزه خ!

ئه م ئاره زوو و یله و هه وا و هه وه سه ی له دنیا دا عه بد له دین و دینداری

دوور ده خه نه وه، له رۆژی قیامه تدا ده بنه قولایی ئاسنین و به پردی سیراته وه ده بن، پئی له عه به ده که ده گرن بپه رپته وه، ئه گهر له دنیا دا زۆر به هه وا و هه وه س و ئاره زوو و دنیا ویستییه وه خه ریک بوو بیت، قولایه کانی سه ر پردی سیراتی زۆر ده بن.^(۱) خوا په نامان بدات.

پیم وایه: بۆچوونه که ی ئیامی ئیبنولقه ییم په سه ند تره، چونکه ئه و که سه ی موسولمانی دینداره و له نوێه کانیدا هه ر داوا ده کات: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، ئه وه ئیمه یین و داوای هیدایه تدان به مانای دووهم و سییه می ده که یین، خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى﴾ (محمد: ۱۷).

واته: "ئهو که سانه ی هیدایه تی خوای گه و ره یان وه رگرتوو و دیندارن، خوای گه و ره زیاتر هیدایه تیان ده دات به یارمه تیدانیان له سه ر پابه ندیی زیاتر و به رده وامیی دینداری و سه رکه وتن به ئاسته کانی ته قوا کاریدا" هه ر وایشه که ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ (العنکبوت: ۶۹).

واته: "ئهو که سانه ی له پیناوی ئیمه دا (له پیناوی خوای گه و ره دا) جهاد ده که ن، به دلناییه وه ئیمه ش رپبازه که ی خۆمانیان نیشان ده ده یین و له سه ر دینداری دامه زراویان ده که یین."

* جوړه کانی هیدایه ت:

۱. به خشین هیزی بزاون و هه ستردن: خوای گه و ره به راده ی پتو یست و بارو دوخی ده و روبه ریان ده یبه خشی ت به گیانله به رانی، تا بزاون و سه روت و جی و پئی خۆیانی پئی ریک بخه ن. خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝۱ الَّذِي خَلَقَ فَسْوَی ۝۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدًى ۝۳﴾ (الأعلى: ۱ - ۳).

^(۱) مدارج السالکین، ب ۱، ل ۳۱ - ۳۲.

واته: "مەدح و ستایشی خۆی پەرەردگاری بەرز و بالآت بکە و بە دوور بێگرە لە ھەموو کەموکورتی و نوقسانییە ک.. ئەو خۆایەکی (خەلقی کرد) و (سازاندی) و ھەموو پێداویستییەکی (تەقدیر کرد) و (ھیدایەتی دا)، تا بکەوێتە سەر سیستم و خولگەی ژيانی خۆی." ھەرچی لە بوونە وەردا دەبینیت بە گیانلەبەر و بێگیانە وە بۆ ھەسارەیک، لە ئەلیکترۆنیکیکە وە بۆ بزات و سەرەوتی ھەموو شتێک و لە میشوولەیکە وە بۆ فیلیک، ئەو بەزات و سەرەوت، بۆ ھەستکردنیش سەرنج بەدەرە گریانێ کۆرپەیکە کە ھەست بە برسیتی، یان ترس دەکات؛ یان شیریک کە ھەلمەت دەبات، یان لە مەترسییە کە ھەلدیت، یان دەستپێکی ھۆش و پەیی پێ بردن و دەرکردنی مڕۆف و... ھتد.

۲. دیارکردنی پێ و نیشان و بەلگەی زانین و جیاکردنە وەکی ھەق لە باتل و راست لە چەوت کە لە پێ وەحی و بیرکردنە وەکی ژیرانە و ئەزموونی زۆرە وە دیت: پێ وەحی ئەو زانراو و ناسراو کە فەرمان بە وەرگرتنی ھەق و پابەندبوون پێیە وە دەکات و پێ ناپەرەوایی دەناسینیت و ھۆشداری و ھەرەشەکی گرتنە بەری دەکات.

بیرکردنە وەکی ژیرانە: لە بیرکردنە وەکانی خۆتە وە بپروانە بۆ لائیکەکی بیرکردنە وەکی بیرمەندان و زانایان و فەیلەسووفان. ئەزموونیش ھەر گیانلەبەرە و ھەزاران ئەزموونی لا کۆدەبیتە وە، ئاوا دەزانن چی باشە، یان ئەمانە، یان گونجاوە بۆیان و چی خراپە؛ یان دژوارە، یان نەگونجاوە. لە ئەزموونە وە دەزانیت بێخەوی چەند خراپ و دژوارە. لە ئەزموونە وە دەزانیت کە ناتوانیت ئەوەندە کیلۆ ھەلگیریت و... ھتد.

۳. پێنایمیکردن و فیڕکردن بۆ زانینی کورتبینی و نەناسین: وە کوو ئەوەکی کە سێکی بیرمەند زۆری بیرکردووە وە کە لە فلان مەسەلەدا چۆن دەبێت پەفتار بکات، خۆی گەورە چۆن و چ پەفتاریکی پێ قەبوولە؟!

ئەمە بە فیڕبوون و زانینی زانستەکانی وەحی چارەسەر دەبێت، نازانیت ئەو

خۆراکه هه‌ڵه‌، یان نا، تا به‌لگه‌ی شه‌رعی بۆت ڕوون ده‌کاته‌وه‌ که کامیانه‌. نازانیت ئه‌و ڕه‌فتاره‌ ته‌وحیده‌، یان شیرک، دواتر به‌ زانینی به‌لگه‌ی شه‌رعی بۆت جودا ده‌کرێته‌وه‌، یان به‌لگه‌کانی که ده‌یانزانیت که من و به‌رانبه‌ر ناگه‌یه‌نیت ته‌ تیگه‌یشتن و قه‌ناعه‌تکردن به‌ راست و دروستیی ئامۆژگارییه‌ که‌ت.

ڕێنیشان‌دانی پێغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بێت) و یاوه‌ران و شه‌رعناسان له‌مه‌وه‌یه‌، چونکه‌ ئه‌وان به‌ وه‌حیی خوایی، راست و دروست و ڕه‌واییان له‌ چه‌وت و ناحه‌قی جودا کردووه‌ته‌وه‌، وه‌کوو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ (الأنبياء: ۷۳).

واته‌: "کردمان به‌ پێشه‌وای ڕێنیشان‌دان، تا به‌پیی وه‌حیی ئیمه‌ هیدایه‌تی خه‌لکی بده‌ن."

۴. ڕێنمایی و ئاراسته‌کردن بۆ گه‌یشتنه‌ راستیی مه‌به‌ست و زانینی چاره‌سه‌ر و پابه‌ندبوونی راست و دروستی دینداری که ڕێگا‌کان و ئاسته‌کانی هیدایه‌تی خوایی (له‌ بڕگه‌ی داها‌توودا به‌ ته‌فسیل باس کراوه‌)، وه‌کوو زانینی حوکمی شه‌رعی به‌ ته‌واوی ده‌رباره‌ی کێشه‌یه‌ک وه‌کوو هیدایه‌تدانه‌ که‌ی سه‌ییدنا سوله‌یمان (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بێت) بۆ چاره‌سه‌ری نا‌کوکیی ئه‌و دوو که‌سه‌ی ها‌تنه‌ خزمه‌تی، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿فَفَهَّمَهَا سُلَيْمَنَ﴾ (الأنبياء: ۷۹).

واته‌: "له‌ (سوله‌یمان) مان گه‌یاند که حوکمی شه‌رعیی کێشه‌ که‌ چۆنه‌." ئه‌مه‌ هیدایه‌تی خوای گه‌وره‌یه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ره‌ به‌‌ڕێزه‌ کان، بۆیه‌ ناویشی ناوه‌ (ه‌دی).

وه‌کوو ده‌فه‌رمویت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَقْتَدَهُ﴾ (الأنعام: ۹۰).
واته‌: "ئا ئه‌وانه‌ (ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ به‌‌ڕێزانه‌) ئه‌وانه‌ن که خوای گه‌وره‌ هیدایه‌تی

داون و راست و ره‌وا به‌پیی وه‌حیی خوای گه‌وره ره‌فتاریان کردووه، جه‌نابیشته ییقتیدایان پی بکه و به نمونه وه‌ریان بگره.

موسولمانان که ده‌پارینه‌وه و ده‌لین: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، هه‌ر یه‌که و به‌گویره‌ی پیویستی خوی داوا ده‌کات، یه‌کیک نوژ ناکات و ده‌لێت: خواجه هیدایه‌تم بده‌یت، یه‌کیکی وه‌کوو ئیهامی «ئینو ته‌یمیه» که وه‌لامی پرسیاریکی شه‌رعی لی تیکه‌ل ده‌بوو، یان نه‌یده‌زانی کام حوکمه ده‌یگرته‌وه، ده‌ستی ده‌خسته‌پشتی و ده‌هات و ده‌چوو، ده‌یفه‌رموو: (یا مُعَلِّمَ إِبْرَاهِيمَ عَلَّمْنِي).

واته: «ئه‌ی په‌روه‌ردگار و ماموستای فی‌رکاری «ئیه‌راهم» منیش فی‌ر بکه.» کۆمه‌لیک «فه‌قی» داوای زانیی زیاتریان مه‌به‌سته، تا به‌لگه‌ی زیاتری «هیدایه‌ت» فی‌ر بن، ئیتر ئاوا خوای گه‌وره، ئیمه‌ش وه‌کوو پیاوچاکانی ده‌وری پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیت) هیدایه‌ت بدات. اللهم آمین.

* ئاسته‌کانی هیدایه‌ت:

ئیهامی ئیبنولقه‌ییم (په‌حمه‌تی خوای لی بیت) ده‌فه‌رمویت^(۱): ئاسته‌کانی هیدایه‌تی خوای گه‌وره «ده» ئاستن، هه‌یانه‌تاییه‌ته و هه‌شیانه‌گشتیه. [که ئه‌مانه‌ن له‌ ئاستی بالاوه به‌ره‌و خوار]:

ئاستی یه‌که‌م: گفتوگوی خوای گه‌وره له‌ گه‌ل عه‌به‌ده‌که‌یدا:

ئه‌وه ئاستی قسه‌کردنی خوای گه‌وره‌یه له‌ گه‌ل عه‌به‌ده‌که‌یدا، راسته‌وخو بی هه‌بوونی هۆکاری نیوان که له‌ حاله‌تی بی‌داریدا ده‌بیت، هه‌روه‌ها قسه‌کردنی

^(۱) مدارج السالکین، ب ۱، ل ۶۲.

عه‌بده‌که‌ی له‌گه‌ڵ‌ خ‌و‌ای‌ تا‌ک‌ و‌ پا‌ک‌دا‌ له‌ هه‌مان‌ کا‌تا‌دا‌.

ئه‌وه‌ لو‌وت‌که‌ی‌ هه‌ره‌ به‌ر‌زی‌ ه‌ی‌دا‌یه‌‌تی‌ خ‌و‌ای‌یه‌ که‌ عه‌ب‌د‌یک‌ ب‌گا‌ته‌ ئه‌و‌ ئا‌سته‌ تا‌یه‌‌ته‌ی‌ را‌سته‌وخ‌ۆ‌ له‌ گه‌ڵ‌‌ خ‌و‌ای‌ گه‌وره‌دا‌ ب‌د‌و‌یت‌ و‌ وه‌لا‌م‌ وه‌ر‌ب‌گر‌یت‌ه‌وه‌، هه‌ر‌ وه‌ک‌ چ‌ۆ‌ن‌ خ‌و‌ای‌ گه‌وره‌ له‌ گه‌ڵ‌‌ سه‌ی‌ی‌د‌نا‌ مو‌وسا‌دا‌ (سه‌لام‌ی‌ خ‌و‌ای‌ له‌سه‌ر‌ ب‌یت‌) د‌وا‌.

خ‌و‌ای‌ گه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌و‌یت‌: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۴).

واته: "خ‌و‌ای‌ گه‌وره‌ به‌ د‌وان‌ی‌ را‌سته‌وخ‌ۆ‌ له‌ گه‌ڵ‌‌ (مو‌وسا‌) دا‌ د‌وا‌."

پ‌ی‌ش‌تر‌ با‌سی‌ وه‌ح‌یی‌ خ‌ۆ‌ی‌ کرد‌ که‌ ب‌ۆ‌ سه‌ی‌ی‌د‌نا‌ نو‌وح‌ (سه‌لام‌ی‌ خ‌و‌ای‌ له‌سه‌ر‌ ب‌یت‌) و‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر‌ان‌ی‌ ت‌ری‌ (سه‌لام‌ی‌ خ‌و‌ای‌ان‌ له‌سه‌ر‌ ب‌یت‌) نا‌رد‌، د‌وا‌تر‌ با‌سی‌ ئه‌م‌ ئ‌یم‌تی‌ازه‌ تا‌یه‌‌ته‌ ده‌کا‌ت‌ که‌ له‌ گه‌ڵ‌‌ سه‌ی‌ی‌د‌نا‌ مو‌وسا‌دا‌ (سه‌لام‌ی‌ خ‌و‌ای‌ له‌سه‌ر‌ ب‌یت‌) د‌وا‌وه‌.

ئه‌مه‌ ن‌ی‌ش‌انه‌ی‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ د‌وان‌ له‌ گه‌ڵ‌‌ عه‌ب‌د‌یک‌دا‌ تا‌یه‌‌ته‌تره‌، وه‌ک‌ له‌ هه‌ر‌ وه‌ح‌ی‌ نا‌رد‌نی‌ که‌ له‌ سه‌ره‌ت‌ای‌ ئ‌ایه‌ته‌که‌دا‌ با‌سی‌ وه‌ح‌ی‌ نا‌رد‌نه‌که‌ ده‌کا‌ت‌، ب‌ۆ‌ ئه‌و‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ره‌ به‌ر‌یز‌انه‌ی‌ (سه‌لام‌ی‌ خ‌و‌ای‌ان‌ له‌سه‌ر‌ ب‌یت‌).

پاشان‌ ده‌ب‌ین‌یت‌ به‌ (م‌فع‌ول‌ م‌ط‌لق‌) جه‌خت‌ له‌ د‌وان‌د‌نه‌ حه‌ق‌یق‌یه‌ که‌ ده‌کا‌ته‌وه‌ که‌ (ت‌کل‌ی‌م‌) ه‌ که‌ چ‌او‌گی‌ (ک‌ل‌م‌) یه‌، ب‌ۆ‌ ئه‌وه‌ی‌ ه‌ی‌چ‌ گو‌ما‌ن‌یک‌ له‌وه‌دا‌ نه‌م‌ین‌یت‌ که‌ له‌ گه‌ڵ‌‌ی‌ د‌وا‌وه‌، ئه‌وه‌ حه‌ق‌یق‌ه‌ته‌که‌یه‌، نه‌ک‌ ئه‌وه‌ی‌ (مو‌عه‌ت‌ه‌ز‌ی‌له‌ و‌ جه‌ه‌م‌یه‌ و‌ مو‌عه‌ت‌ی‌له‌) ده‌ی‌ل‌ل‌ین‌ گو‌ایه‌ ئه‌وه‌ هه‌ر‌ ئ‌ی‌له‌ها‌م‌یک‌ بو‌وه‌ که‌ خ‌و‌ای‌ گه‌وره‌ خ‌ست‌و‌یه‌تی‌یه‌ د‌ل‌ی‌ سه‌ی‌ی‌د‌نا‌ مو‌وسا‌وه‌ (سه‌لام‌ی‌ خ‌و‌ای‌ له‌سه‌ر‌ ب‌یت‌)؛ یان‌ ج‌ۆ‌ره‌ ئاماره‌یه‌ که‌، یان‌ پ‌ی‌نا‌سه‌یه‌کی‌ وا‌ت‌ایی‌ و‌ ده‌روونی‌یه‌، نه‌ک‌ د‌وان‌ و‌ د‌وان‌د‌ن‌ (قسه‌کردن‌ و‌ گ‌فت‌و‌گ‌ۆ‌).

زانای زمانه‌وان «فه‌رپراء» ده‌فه‌رمویت: عه‌ره‌ب به دواندنی مرؤف، هه‌ر چۆنیک بی‌ت، ده‌لێت: «قسه» و که به چاو‌گیش جه‌ختی لی ده‌کاته‌وه، هه‌یچ مانایه‌کی تری غه‌یری قسه (الكلام) ناگه‌یه‌نیت، وه‌کوو (إرادة: ویست وایه)، ده‌وتریت: (فلان یُریدُ إرادةً).

واته: "فلان که‌س ئه‌و ویسته‌ی مه‌به‌ست بوو"، واته: حه‌قیقه‌تی ئه‌وه‌ی که ده‌یویست: ئه‌وه‌ بوو، به‌لام بۆ دیوارێک، بۆ نموونه ده‌لێن: (أراد الجدار)، واته: دیواره‌که ویستی، نالین: (أراد الجدارُ إرادةً)، چونکه دیواره‌که ویستیکی حه‌قیقی مه‌به‌ست نییه، ویستی دیواره‌که مه‌جازیه.

— هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ﴾ (الأعراف: ۱۴۳).

واته: "کاتیک (موسا) له‌سه‌ر به‌لێنه‌که‌ی نیوانمان هاته ئه‌و شوینه و خوای په‌روه‌ردگاری له‌گه‌لی دوا، فه‌رمووی: ئه‌ی خوای په‌روه‌ردگارم! ڕیم بده، با ته‌ماشات بکه‌م."

ئهم دوان و دوانده، غه‌یری ئه‌و جاریه‌که بۆ لای فه‌یره‌ونی نارد، له‌م دوانده‌ی دووه‌میاندا داوای ته‌ماشاکردنی خوای په‌روه‌ردگاری ده‌کات، له‌یه‌که‌میاندا ئهم داواکارییه‌ نه‌بوو؛ له‌یه‌که‌میاندا ته‌خته‌قوره‌کان (الألواح)ی وه‌رگرت. ئهمیان به‌پێی ئه‌و به‌لێنه‌بوو که خوای گه‌وره پێی دابوو [که وه‌لیدا ده‌دویت له‌شوینه‌ دیاریکراوه‌که‌ی کێوی طور].

دوان و دواندنی یه‌که‌م، به‌پێی هه‌یچ به‌لێنیک نه‌بوو، له‌ویاندا خوای گه‌وره پێی فه‌رموو: ﴿قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمَتِي﴾ (الأعراف: ۱۴۴).

واته: "ئه‌ی موسا! من له‌نیوان خه‌لکیدا جه‌نابتم هه‌لبژاردوو، به‌وه‌ی که په‌یامی خۆم پێت به‌خشی و دواندنی تاییه‌تم وه‌لتدا هه‌بوو."

کۆرا (ئىجماع) ی سه له ف له سه ر ئه وه یه که: مانا که ی (به قسه کردنم وه لتدا: بتکلمي لك) یه.

خوای گه وره ئه وه پروون ده کاته وه که سه ییدنا موسای (سه لامی خوای له سه ر بیّت) بانگ کردووه و وه لیدا دواوه. بانگ کردنه که له دووره وه یه و له گه لّ دواندنه که له نزیکه وه یه.

عه رب ده لّین: ئه گه ر باز نه ی دواندنه که گه وره بیّت [له دووره وه بیّت] ئه وه بانگ کردن و هاواریه، یان هانا بۆ بردنه، سه ییدنا ئاده م (سه لامی خوای له سه ر بیّت)، [وه کوو له فه رمووده ی سه حیددا هاتووه] که له ساحه ی مه حشه ردا خه لّکه که ده چنه خزمه تی و عه رزی ده که ن (پپی ده لّین): ئیمه ئه ولادی جه نابیتین و جه نابت باوکی ئیمه تی، سا لای خوای گه وره تکامان بۆ بکه، با له م ساحه یه دا نه مانوه ستیتیت و زوو حساباتمان له گه لّدا بکات..

جه نابی (سه لامی خوای له سه ر بیّت) یه ک یه ک [یان پۆل پۆل، یان به یه ک جار] ده یان تی ریت بۆ خزمه تی پیغه مبه ره کانی تر (سه لامی خویان له سه ر بیّت) و داویان لیّ ده کات تکا بۆ خه لّکه که بکه ن^(۱) که داوا له سه ییدنا موسا (سه لامی خوای له سه ر بیّت) ده که ن، عوزر ده هینیتته وه و نایه ویّت بیکات، سه ییدنا ئاده م (سه لامی خوای له سه ر بیّت) پپی ده فه رموویت: ئاخ جه نابت نزیکتیت و نزیکتره که تکا کردنه که ت قه بوولّ بکات، چونکه: (أَنْتَ مُوسَى الَّذِي أَصْفَاكَ اللَّهُ بِكَلَامِهِ وَخَطَّ لَكَ التَّوْرَةَ بِيَدِهِ).^(۲)

واته: "جه نابت هه ر ئه و «موسا» یه یه ت که خوای گه وره به تاییه ت بۆ دواندنت هه لّی بژاردیت و «ته ورات» ی به ده ستی خۆی بۆ نووسیته وه."

^(۱) دانهر ناماژه به (حدیث الشفاعة) ده کات که له فه رمووده (مه واتر) سه کانه. بپروانه سه رچاوه کانی: (الأزهار المتناثرة / ل ۳۰۳) ی سیووتی، (لفظ اللّالی المتناثرة / ل ۵۷) ی (الزبيدي)، (نظم المتناثر / ل ۲۴۵) ی (الكتاني).

^(۲) بوخاری (۳۴۱۰، ۵۷۰۵، ۵۷۵۲، ۶۴۷۱، ۶۵۴۱)، موسلیم (۲۶۵۲).

هه‌روه‌ها له فهرمووده‌ی باسی «ئیسراء و معراج» دا هاتوو هه: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ئاسمانی شه‌شه‌م، یان هه‌وته‌م [پ‌یوایه‌ته‌کان جیاوازن] سه‌ییدنا موسای (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) بین‌ی که وه‌سفی ده‌کات، ده‌فهرمویت: (وَذَلِكَ بِتَفْضِيلِهِ بِكَلَامِ اللَّهِ).^(۱)

واته: "ئه‌وه‌ش [که له‌و پله و مه‌نزله‌یه‌یه] به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌یه که خوای گه‌وره به‌دواندن‌ی وه‌لیدا، کردبووی به‌خاوه‌ن فه‌زڵ و پله و مه‌نزله‌ی تایبه‌ت.

ئه‌گه‌ر ئه‌م دوان و دوانده‌ی که له‌گه‌ڵ سه‌ییدنا موسادا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) پرووی داوه، هه‌ر وه‌کوو وه‌حی هاتنه‌ که بوایه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت)، ئه‌م فهرموودانه، هیچ مانایه‌کیان نه‌ده‌بوو! ئه‌و کاته‌ش نازناوی سه‌ییدنا موسا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) نه‌ده‌بوو به (کلیم الرحمن).

خوای گه‌ور ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ (الشوری: ۵۱).

واته: "نامومکین بوو خوای گه‌وره له‌گه‌ڵ مرو‌فدا بدویت، مه‌گه‌ر وه‌حی بووبی‌ت، یان له‌پشت په‌رده‌وه، یان نێردراویک بنی‌ریت بۆ لای که هه‌رچی خوای گه‌وره‌هه‌ز بکات پێی ده‌گه‌یه‌نیت."

خوای گه‌وره‌جیاوازیی خستوو‌ته‌ نێوان «دوان و دواندن به‌وه‌حی بۆ ناردن» و «دوان و دواندن به‌ناردنی نێردراو» و «دوان و دواندن له‌پشت په‌رده‌وه».

^(۱) فهرمووده‌ی ئیسراء و معراجیش (مه‌واتر)ه، هه‌ر به‌وه‌له‌فه‌زی سه‌ره‌وه له‌شه‌ریکی کوری عه‌بدوللای کوری ئه‌بی نه‌مر «شریک بن عبدالله بن ابی نه‌مر» له‌ئه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه (خوا لێی‌پازی بی‌ت) هاتوو، لای بوخاری (۷۵۱۷)ه و لای موسلیم (۱/ ۱۴۸)ه، ده‌قه‌که‌شیان بریتیه‌یه له: [وَذَلِكَ بِتَفْضِيلِهِ بِكَلَامِ اللَّهِ].

. ئاستی دووه م: وه حیی تاییه ت به پیغه مبه ران (سه لامی خویان

له سه ر بیت):

خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ﴾ (النساء: ۱۶۳).

واته: "ئیمه وه حیمان بۆ جه نابت ناردووه هه ر وه ک چۆن وه حیمان بۆ (نوح) و
پیغه مبه ره کانی دوا ی ئه و نارد." هه ر وه ها ده فه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ
يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾
(الشوری: ۵۱). [له ئاستی یه که مدا مانا کراوه].

خوای گه و ره له م ئایه ته دا وه حیی به جوړیک له جوړه کانی قسه کردن
داناوه، له ئایه تی پیشوودا وه حییه که دواندنی تاییه ته به نیردراوه کانی (سه لامی
خویان له سه ر بیت) که به بی هۆکار (واسطه) ی نیوان پروو ده دات، راسته وخۆ و
تاییه ت به جه نابیان (سه لامی خویان له سه ر بیت).

وه حی جوړیکه، یان به شیکه له دوان و دواندنی گشتی که بریتییه له:
گه یاندنی مانا و مه به ست به ڕیگای جیاواز.

وه حی له پیناسه ی زمانه وانیدا بریتییه له: ئاگادار کردنه وه یه کی زۆر خیرای
نهینی. به کرداره که ی ده وتریت: (وَحَى)، هه ر وه ها (أوحى)، هه ر وه کوو «روئییه» ی
شاعیر ده ئیت:

(وَحَى لَهَا الْقَرَارَ فَأَسْتَقَرَّتْ.. واته: بریاریکی بۆ نارد که بسره وه، ئیتر
سره وت). ئه وه ش چه ندین جوړه که دواتر باسیان ده که ین (ان شاء الله).

ټاسټی سپیه: ناردنی نیردراوی فریشته یی بو لای نیردراوی به شه ری:

فریشته یه ک که نیردراوی خوی گوره یه و ټه و ده حییه خوییه ی پی سپردراوه، ده ټیت بو نیردراوی کی به شه ری.

ټه م سی ټاستانه ی باس کران، تایه تن به پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ریټ)، بو که سی تر نین.

ټاسټی چواره م: خسته دلوه (التَّحْدِث):

ټه م ټاسټه له ټاسټی وه حی که مټره، له ټاسټی سه رپاستان (الصديقون) یش خوارتره، سه ییدنا عومه ری کوری خه تټاب (خوا لیی پازی بیت) له م ټاسټه ی چواره می هی دایه تدایه، هه ر وه ک چو ن پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که ټاسټه که ی ناساند فه رموی: (إِنَّهُ كَانَ فِي الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ مُحَدِّثُونَ، فَإِنْ يَكُنْ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ فَعَمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ).^(۱)

واته: "له ټومه تانی پیش ټیوه دا خه لکانیک هه بوون که خوی گوره زانیاری ده خسته دلیانه وه، ټه گه ر له م ټومه ته شدا هه بیت (یان هه بویه)، ټه وه عومه ری کوری خه تټاب ده بوو."

گویم لی بوو شیخی ئیسلام، ئیبنو ته یمیه (په حمه تی خوی لی بیت) ده یفه رموو: "پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له و فه رموو ده یه دا ته ئکید ی له وه کرده وه که له ټومه تانی پیش ټیمه دا هه بوون، به لام هه بوونیانی له ریزی ټومه تی خوماندا به سته وه به (إِنْ) ی مه رجی تییه وه.

ټه گه رچی ټومه تی ټیمه چاکترینی ټومه تانه، به لام ټه و که سانه ی تیدا ده گمه ن بووه، ټومه تانی پیشوو پیویستیان به بوونیان هه بووه له ریزی خو یاندا،

^(۱) بوخاری (۳۴۶۹، ۳۶۸۹)، موسلیم (۲۳۹۸) له ریوایه تی موسلیمدا هاتووه: (المحدثون: الملهمون) ه.

به لām ئەم ئوممه ته، له بهر ئه وهی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) په یامه که ی کامله، خوی گه و ره ئەم ئوممه ته ی محتاجی که سانی وا نه کردو وه که خوی گه و ره ئاوا زانیاری پی دابن و راسته وخو خستی تییه دلپانه وه ی.

(المحدث): ئەو که سه یه نه یی و راسته وخو، دل و هزر و زهینی ده دوتیریت و زانیاری ده دریت، دوی ئه وه ی پرو داهه کان ده بینیت که به و چو نیتییه پرویان داهه که خراوه ته دل و هزر و زهینییه وه.

شیخان [مه به ست له ئیامی ئینو ته یمیه یه] ده یفه رموو: "سه رپاست (صدیق) له «موحه ددیس» کاملتره، چونکه به ته واویتی صدیقییه تییه که ی و شوینکه وتنی بی چهند و چوونی پیغه مبه ره که ی (سه لامی خوی له سه ر بیت)، ئاسته کانی «موحه ددیستی» و «ئیلهام» و «که شف» ی برپوه.

موحه ددیس دل و هزر و زهین و هه ست و هوش و په نهان و ناشکرای خوی ته سلیم به پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردو وه، به وهش پیوستی به وه نه ماوه دل و هزر و زهینی ئاوا بدوتیریت (خوا لپی رازی بیت).

هه روه ها ده یفه رموو: "ئەم موحه ددیسه ی ئوممه ت [مه به ستی سه ییدنا عومهری کوری خه تابه] هه رچییه کی ده خرایه دل و هزر و زهینه وه، یه کسه ر ده یهینایه پیش پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئە گه ر جه نابی ته صدیقی بکرایه سه ییدنا عومهر وه ری ده گرت و کاری له سه ر ده کرد، ده نا په تی ده کرده وه، به وه شدا ده زانریت که ئاستی «ته حدیس» له ئاستی «صدیقی» که متره.

ده یفه رموو: "به لām ئەوانه ی له خه یالاتی نه فامیدان و ده لین: (حَدَّثَنِي قَلْبِي عَنْ رَبِّي).

واته: دل له خوی گه و ره وه بوی گیرامه وه. راسته! دلی بوی گیراوه ته وه، به لām له کیوه و چیی بو گیراوه ته وه؟

له شەیتانەوه بووه، یان له خوای پەرورددگارەوه؟

ئەگەر وتی: (حَدَّثَنِي قَلْبِي عَنْ رَبِّي) و بە فەرموودەیه کی سەنەد سەحیح و پەیوەست تەصدیق نە کرا، ئەوه درۆیه، چونکە سەبیدنا عومەر (خوا لێی رازی بیّت) که موحدەدیدی ئوممەتە، قەت وای نە فەرمووه، هەرگیزا و هەرگیزا پۆژیک بە دەمیدا نە هاتوو [بە فەرموویّت: حَدَّثَنِي قَلْبِي عَنْ رَبِّي] خوای گەوره پاراستوویەتی له کردنی قسە ی وا.

جارێک نووسەرە کهی سەبیدنا عومەر (خوا لێی رازی بیّت) له نامەیه کیدا نووسی: (ئەمە ئەوهیه که خوای گەوره خستوویەتیە دڵ و هزری ئەمیری موسوڵمانانەوه)، عومەری کورپی خەتتاب (خوا لێی رازی بیّت) وتی: ئەگەر راست دەرچوو ئەوه دیارە که له خوای گەوره وهیه، ئەگەر هەڵبوو، ئەوه دیارە که له من و شەیتانەوهیه.

ئەمە دەرپرین و فەرماشتی موحدەدیدی ئوممەتە که یه که پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شاهیدی له سەر «موحدەدیس» یتییە کهی داوه که ئاوا دە فەرمویت [ئێ ئەمە له کوێ و ئەوه له کوێ که]: دەبینیت کابرای ئیتتیحاد و حلول و ئیباحی و شەتتاح و گوێ له مستی بێ شەرم^(۱) لاف و گەزاف لێ دەدات و دەلێت: (حَدَّثَنِي قَلْبِي عَنْ رَبِّي).

بروانە جیاوازی نیوان فەرماشتی سەبیدنا عومەر (خوا لێی رازی بیّت) و هەر و هەوا دید و هەلۆیستی ئەو و قسە ی پووچەلی کابرای گومرا، ئینجا ماف بەهه و لایەنە ی که شایانیتی. نە که ی گەنیو و گەپیو بکهیت به یه ک.

^(۱) ئەو وشانە هەمووی هیی ئیمامی ئیبنو تەیمیهن که ئیبنو لقەیم لێوهی نەقل دەکات: (تری الإتحادي والحلولي، والإباحي (بەرەللاً) والسَّطاح (قسە فرێدەر) و السَّاعي (که هەموو قسەیه ک وەر دەرگرت) مجاهر بالقحة (که به ئاشکرا بێ ئەدەبی دەکات) والغفريّة (بوختانکار) دەلێت: (حَدَّثَنِي قَلْبِي عَنْ رَبِّي).

٬ ئاستی پینجه م: ئاستی تیگه یاندن (الإفهام):

خوای گه وره ده فره رمویت: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحَكِيمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا
ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾﴾
(الأنبياء: ٧٨ - ٧٩).

واته: "یاد و باسی ئەم دوو پیغه مبه ره به پیره: (داود و سوله یان) بکه که
خوای گه وره زانستی به رفراوان و دانایی و پارسه نگی پی به خشیوون، تا
حوکمی خه لکی بکه و نا کوکیه کانی نیوانیان یه کلابکه نه وه.. کاتییک که
خاوه ن بیستانیک هاته خزمه تیان و سکالا (شکات) ی له خه لکانیک کرد که
شه و مه پ و مالاته کانیان به ند نه کردوون و چوونه ته ناو بیستانه که ی نه وه وه و
هه موو به ره می بیستانه که یان خواردووه.

(داود) فره رموی: ده بییت مه پ و مالاته که بدریت به خاوه ن بیستانه که،
چونکه خاوه ن مه پ و مالاته که ئیهال بووه، به لام (سوله یان) ی کوری فره رموی:
خاوه ن مه پ و مالاته که، مه پ و مالاته که ی بداته خاوه ن بیستانه که، تا سوود له
شیر و خوری و شتی تریان و هه رگریت، کابرای خاوه ن بیستانیش بیستانه که
بدات به خاوه ن مه پ و مالاته که؛ تا خزمه تی بکات و بیگه یه نیته وه نه و ئاسته ی
که به ره می ده بییت، هه ر وه کوو حاله تی پیش خواردن و فه وتانه که ی. کاتییکش
که ئاوا پیگه یشته وه، هه ر یه که یان نه وه ی و هری گرتووه ده بداته وه به خاوه نه
ئه سله که ی و نه وه ی خوی و هه رده گریته وه."

خوای گه وره ده فره رمویت: "ئیمه حازر و نازری داوه ریکردنه که یان بووین."
ده فره رمویت: "ئیمه کیشه و چاره سه ر و حوکمه که مان له «سوله یان» گه یاند،
حالیهان کرد لی، ئیمه دانایی و زانسته مان به هه ردووکیان به خشیوو.

- له سه‌ییدنا عه‌لی کورێ ئه‌بو تالیبیان (خوا لێی رازی بی‌ت) پرسى: (هَلْ خَصَّكُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَيْءٍ دُونَ النَّاسِ؟ فَقَالَ: لَا، وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ، وَبَرَأَ النَّسَمَةَ، مَا أَعْلَمُهُ إِلَّا فَهْمًا يُؤْتِيهِ اللَّهُ عَبْدًا فِي كِتَابِهِ وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ، وَكَانَ فِيهَا الْعَقْلُ، وَهُوَ الدِّيَاتُ، وَفَكَأُكَ الْأَسِيرِ، وَأَنْ لَا يُقْتَلَ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ).^(١)

واته: "ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا راسپاردیه‌کی تاییه‌ت به‌ ئیوه‌ی داوه‌ پیتان که به‌ خه‌لکی تر نه‌ دراییت؟

فه‌رمووی: نه‌خیر، به‌و خوایه‌ی دانه‌ توویکی پیغه‌یان‌دووه‌ و رو‌حیک‌ی سازاندووه‌ [هیچی تاییه‌تمان نه‌ دراوه‌تی]، جگه‌ له‌ تیغه‌یشتنیک‌ له‌ کتیبه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ که‌ ده‌یه‌خشی‌ت به‌ هه‌ر عه‌بدیک‌ی خو‌ی حه‌ز بکات بیداتی، ئانه‌م لاپه‌ره‌یه‌شمان هه‌یه‌ که‌ باسی حه‌قی خو‌ین سه‌ندنه‌وه‌ی کوشتن (قه‌تل) و ئازکردنی دیلی تیدایه‌؛ هه‌روه‌ها که‌ نابیت موسولمانیک‌ به‌ کافرێک‌ بکوژریته‌وه‌."

- له‌ نامه‌که‌ی سه‌ییدنا عومه‌ری کورێ خه‌تتاییشدا (خوا لێی رازی بی‌ت) که‌ بو‌ ئه‌بو موسای ئه‌شعه‌ریی (خوا لێی رازی بی‌ت) نارد، تیییدا نووسی‌بووی: (وَالْفَهْمُ الْفَهْمُ فِيمَا أَدْلَى إِلَيْكَ).^(٢)

واته: "هۆشت له‌ پاش تیغه‌یشتن بی‌ت له‌وه‌ی بو‌ت باسی ده‌که‌ن."

تیغه‌یشتن یه‌کیکه‌ له‌و نیعمه‌تانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ عه‌بدی به‌خشیوه‌، نووریکه‌ خوا ده‌یه‌اویته‌ دل و هزری عه‌بده‌وه‌. به‌ تیغه‌یشتنی راست و دروستی، خوای په‌روه‌ردگار ده‌ناسیت، به‌ تیغه‌یشتن ده‌رک به‌ شتگه‌لیک‌ ده‌کریت که‌ به‌بی‌ ئه‌و، مه‌حاله‌ ده‌رکیان پێ بکه‌ین.

^(١) بوخاری (١١١).

^(٢) به‌یهه‌قی (١٠ / ١٥٠)، داره‌قوتنی (٤ / ٢٠٦).

ده‌بینیت دوو کهس حافزقورئانن [و عه‌ره‌بی ده‌زانن]، به‌لام له تیگه‌یشتنی ده‌قی ئایه‌تیگدا زۆر جیاوازن، یه‌کیکیان زۆتر له واتاکانی ده‌قه‌که‌هالی بووه و زانیاری و ئاراسته‌ی زیاتری لێ وەرگرتوووه‌که‌له‌وی تریان.

تیگه‌یشتنی فه‌رمایشتی خوای گه‌وره و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نیشانه‌یه‌کی «صدیقیتی»یه، به‌لگه‌یه‌کی سه‌رپاستانه‌ی شوینکه‌وته‌یی پیغه‌مبه‌ری خوایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). ئاست و پله‌ی زانیان له‌مه‌دا لێک جیاوازه، ته‌نانه‌ت وتراوه‌که: ده‌کریت فه‌رقی نیوان زانییه‌ک و زانییه‌کی تر، یه‌ک به‌هه‌زار بیت.

ده‌شی‌ته‌هه‌زار زانا ئینجا به‌هینده‌ی زانییه‌کی تریان بزائن. سه‌رنج بده‌ره تیگه‌یشتنه‌که‌ی ئیبنو عه‌بباس (خوا لێیان رازی بیت) که له‌نیوان زانا پیره‌کانی ئه‌هلی «به‌در» دا بوو، پرسیری مه‌به‌ستی سوره‌تی: (اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ) یان لێ کرا، فه‌رمووی: (أَنَّهُا نَعِيُّ اللَّهِ سُبْحَانَهُ نَبِيَّهُ إِلَى نَفْسِهِ).

واته: "ئه‌وه پرسه‌کردنی خوای گه‌وره‌یه‌له‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که‌کوچی دوا‌یی ده‌کات."

ئێ ئه‌مه تیگه‌یشتنیکی تایبه‌ت به‌ئیبنو عه‌بباس (خوا لێیان رازی بیت) بوو که زانیی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئه‌م سوره‌ته، نیشانه‌ی نزیک‌بونه‌وه‌ی ئاکام (ئه‌جه‌ل)ی پیغه‌مبه‌ری خوایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). سه‌ییدنا عومه‌ریش (خوا لێی رازی بیت) لایه‌نی گرت و فه‌رمووی: "منیش هه‌ر وا لێی هالی بووم."^(١)

ده‌بینیت مه‌به‌ستی سوره‌ته‌که‌له‌و زانا به‌ته‌مه‌نانه‌ی غه‌زای «به‌در» شاراوه بوو، که‌چی ئیبنو عه‌بباس (خوا لێیان رازی بیت) زانیی، هه‌رچه‌نده‌ته‌مه‌نی زۆر له‌و یاوه‌ره‌پیرانه‌که‌متر بوو. ئه‌گه‌ر ئه‌م تیگه‌یشتنه‌تایبه‌ته‌نه‌بیت، کێ هۆشی بو‌ئه‌وه‌ده‌چیت که ئه‌م سوره‌ته‌نیشانه‌ی نزیک‌بونه‌وه‌ی ئه‌جه‌لی پیغه‌مبه‌ری خوایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟

^(١) باسی ئه‌م رووداوه به‌ته‌فسیلت‌ر وا له‌بوخاری (٨/ ٧٣٥) دا.

لووتکه‌ی تیگه‌یشتنه‌ی حه‌قیقیه‌ی که‌ی مه‌به‌ست، له‌ویوه‌یه‌ی که‌سه‌که‌ به‌بی به‌لگه‌ و نیشانه‌ و شهر‌حی پیشتر، یه‌کسه‌ر له‌ ده‌قه‌ که‌ تی ده‌گات و ده‌زانیت مه‌به‌ست لئی چیه‌، له‌م لووتکه‌وه‌ ناست و پله‌ی به‌ره‌و خوارتر ده‌ست پی ده‌کات، تا ده‌گاته‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌بی به‌لگه‌ و نموونه‌ و شهر‌ح هیچ له‌ ده‌قه‌ که‌ی به‌رده‌ستی تی نه‌گات.

. ئاستی شه‌شه‌م: زانینی حه‌ق و هه‌لاوێردنی:

ئه‌م ئاسته‌ پله‌ی زانینی حه‌قه‌، زانینی به‌لگه‌ و نیشانه‌کانی و جیا‌کردنه‌وه‌یه‌تی له‌ باتل، تا ده‌گاته‌ ئه‌و دلبیایی (یه‌قین)ه‌ی که‌ له‌ دل و هزر و زه‌یندا ده‌بیته‌ حه‌قیقه‌تیکی ئه‌وتۆ و وه‌کوو ئه‌وه‌ی لی دیت که‌ به‌ چاو ده‌بینیت.

ئه‌م ئاسته‌، هه‌نجه‌تی خوای گه‌وره‌یه‌ له‌سه‌ر خه‌لکی که‌ پیش‌گه‌یشتنه‌ ئه‌م ئاسته‌ی زانین و تیگه‌یشتن و ناسینه‌وه‌ی نیشانه‌کانی حه‌ق، خوای گه‌وره‌ سزای که‌س نادات [له‌سه‌ر وه‌رنه‌گرتنی دینه‌که‌، یان حوکه‌ شه‌رعییه‌که‌]، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانَتِ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (التوبة: ۱۱۵). واته‌: "مومکین نه‌بووه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ که‌سانیک، دوای ئه‌وه‌ی که‌ هیدایه‌تی دابوون، گومرا و سه‌رگه‌ردان بکاته‌وه‌، تا ئه‌وه‌نده‌ حه‌ق و باتلی بو‌ پروون نه‌کردیته‌وه‌ که‌ حه‌قی پی‌ بناسنه‌وه‌ و بیگرنه‌ به‌ر پی‌."

ئه‌م گومرا‌بوون و سه‌رگه‌ردانییه‌، سزای خوای گه‌وره‌یه‌ بو‌ ئه‌وانه‌ی که‌ پیشتر خوای گه‌وره‌ هیدایه‌تی دابوون و حه‌قیان بو‌ پروون کرابووه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ خو‌ی حه‌قه‌ که‌ی پی‌ ناساندبوون [به‌لگه‌ی دیار و ئاسان و نیشانه‌ی ئاشکرا و راشکاو و به‌ زمانی خو‌یان]، به‌لام ئه‌و حه‌قیان له‌ خوای گه‌وره‌وه‌ وه‌رنه‌گرت، زانیان وه‌حیه‌ که‌ چیه‌ و چی ده‌خوازیت؛ به‌لام کاریان پی‌ نه‌کرد، دینه‌که‌یان ناسی و ئیه‌مالیان کرد!

ئیتەر خوای گەورەش بە گومرا و سەرگەردانکردنیان سزای دان. خوای گەورە قەت کەسی گومرا نە کردوو، ئیلا دوای ناردنی حەق بوو بۆی، دوای ناساندن و پوونکردنەوی بوو بۆی [تا بەرپرسیاریتی گومرای و بەرەلایە کە خۆی بکەوێتەو سەرشارنی خۆی و سبەینی نە لێت: خواوە تۆ هیدایەت نە داوم].

ئە گەر ئەوەت زانی و باش لێی تی گەشتیت، ئەو حەتمەن پەیت بە نەینی قەدەر بردوو و گومانی زۆرت لا پەوینەو و پارایی و دوولیت کەم بوو تەو، یان هەر نە تماو، دەرکت بەو کردوو کە دانایی و دادی خواوی کامەیه و چۆن لە گومرای و سەرگەردانی ئەو کە سەندە دا دەرە کەوێت کە حەقیان ون کردوو و پێی ناحەقیان گرتوو تە بەر.

قورئانی پیرۆز لە زۆر شوێندا ئەوێ بە ئاشکرا و پاشکاوانە باس کردوو، وە کوو دەرەمویت: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ (الصف: ۵).

واتە: "کە ئەوان لە حەق لایان دا، خوای گەورەش بەو سزای دان کە پێی هیدایەت وەرگرتنەو لێ گرتن." هەر وەها دەرەمویت: ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ﴾ (النساء: ۱۵۵).

واتە: "هەر وەها ئەو قسەیان کە دەیانوت: دڵ و هزر و هۆشان قەپات بوون، هیچ وەرناگرن.. نا، ئەو خوای گەورە مۆری قەپاتبوونی لێ داو، چونکە سوور بوون لە سەر دید و پێی کوفرییان."

کوفری ئەمانە دوانە:

یە کە میان: کوفری کە لێ پەقی و سەر سەختی و عینادیانە کە نایانەوێت دینە کە وەر بگرن.

دوو هەمیان: کوفری سروشت و تەبیعیەتی خۆیان. خوای گەورە بە هیدایەتە دانیان سزای دان. ئەمانە هەر چەندە حەق لایان پۆشن بوو، بە لگە و

نیشانه‌کانی هه‌قناسین ئاشکرا و راشکاو له‌به‌رده‌ستیاندان بوو، به‌لام و ه‌ریان نه‌گرت، ئینجا به‌ته‌وسه‌وه بو گالته‌پیکردن ده‌یانوت دل و ه‌زر و زه‌ینمان قه‌پات بووه، به‌لام له‌پاستیدا ئه‌وه سزا خوا‌ییه‌که‌یه که پ‌یگای ه‌یدایه‌ت و ه‌رگرتنی لی گرتوون و لیان گه‌پاوه گومرا ببن، وه‌کوو ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَقَلِّبْ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (الأنعام: ۱۱۰).

واته: "له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که یه‌که‌مین جار باوه‌ریان به‌دینه‌که نه‌هینا، ئیمه‌ش دل و ه‌زر و دید و تی‌پروانیمان لی گرتنه‌وه، بو‌یه نه‌که‌وتنه‌سه‌ر دید و پ‌یی باوه‌په‌ینان، پ‌یی راستیان ئاوا لی بزر بووه؛ ئیمه‌ش وه‌لیان ده‌که‌ین، تا له‌گومرایی و به‌ره‌للایاندان بخولینه‌وه. سزای دان به‌وه‌لکردنی باوه‌په‌ینان، چونکه‌زان‌ییان هه‌ق کامه‌یه، به‌لام لایان نه‌کرد به‌لایه‌وه، خ‌وای گه‌وره‌ش پ‌یگاکانی ه‌یدایه‌تی لی گرتن و لینگه‌پا نو‌ق‌می گومرایی ببن.

ورده‌کارانه‌سه‌رنج بده‌ره‌ئه‌م هه‌لو‌یست و حاله‌ته. ئه‌وه شتیکی کاریگه‌ره، خ‌وای گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ (فصلت: ۱۷).

واته: "به‌لام «سه‌موود» [که ه‌و‌زیکی گه‌وره‌بوون له‌ناوچه‌ی «حیجر» له‌باشووری نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بستان] که ه‌یدایه‌تمان دان و هه‌قمان بو‌پروون کردنه‌وه [له‌پ‌یی سه‌بیدنا س‌الحی پ‌یغه‌مبه‌ریان‌ه‌وه (سه‌لامی خ‌وای له‌سه‌ر بی‌ت)]، به‌لام ئه‌وان کو‌یریان پ‌ی چاکتر بوو، وه‌ک له‌وه‌رگرتنی وه‌حیی خ‌وایی."

ئه‌م ه‌یدایه‌تدانه‌پروونکردنه‌وه‌ی هه‌قه‌که‌یه، پ‌ینیشاندانه‌بو‌زانینی نیشانه‌و به‌لگه‌کانی پ‌یغه‌مه‌به‌ریتی. خ‌وای گه‌وره له‌میهره‌بانی و دادپه‌روه‌ری خ‌ویه‌وه، راشکاو و پ‌وشن و ئاشکرا ده‌یخاته‌به‌رده‌ستی بانگه‌یشتکراوان، تا وه‌ری بگرن، تا تیره‌هه‌ر به‌یانکردنی وه‌حییبه‌که‌یه.

ئەگەر وەریانگرت و هاتنه سەر دید و پێی وەحی، ئیتر خوای گەورە قۆناغی دوووەمی هیدایەتدانیان پێ دەبەخشیت کە بریتییه له: (هُدَى التَّوْفِيقِ وَالْإِلْهَامِ).

واته: "هیدایەتدان و پێنمایی پابهندی و سەرکەوتن له وەرگرانی دین و برینی ئاستی دینداری."

ئەم یەكەمین جۆر و قۆناغی هیدایەتدانهش کە (هُدَى الْبَيَانِ وَالِدَلَالَةِ) یه، دوو جۆره:

١. پووونکردنەوێه ک له «ئایەت» به خوێنراو و بیستراوه کانه.

٢. پووونکردنەوێه که ی تر به دیتن و سەرنجدان و لێکۆڵینهوێه له «ئایەت» به دیتراوه کان، له به لگه و نیشانه کانی تهو حید له بوونه وەردا که هه موو که سێک هه ندیکیان ده بینیت و هه ست به هه ندیکی تریان ده کات [وه کوو: بوونی ئاسانه کان و ژیان و مردن و... هتد].

هەر دوو جۆره که ی هیدایەتدانی: (الْبَيَانِ وَالِدَلَالَةِ) که نیشانه کانی پێی هیدایەتن به رهو تهو حید، به رهو دلیابوون له بوون و تاکیتی خوای کردگار و له سیفاته کامله کانی به لگه ی راستگویی پیغه مبه ره به ریزه کانین (سه لامی خویان له سه ر بیّت) که هەر چیه کیان فرمووه له وه حیی خوای گه و ره وه بووه و بووه ته شارپی خواناسین و خواپه رستن.

له بهر ئه وێه که خوای گه و ره داوا له عه بده کانی ده کات ورده کارانه سه رنج بده نه دیارده بینراوه کانی گه ردوون و ژیان که هانیان ده دهن، تا به دوا داچوون و توێژینه وه و لێکۆڵینه وه یان له سه ر بکه ن، تا به لگه و نیشانه ی هەر دوو پێگا که ی: (هُدَايَةُ الْبَيَانِ وَالِدَلَالَةِ) که بیستنی وه حی و سەرنجدانی مه له کووتی گه ردوون و ژیا نه، بگه نه خواناسی و دینداری.

خوای گه و ره پیغه مبه رانی (سه لامی خویان له سه ر بیّت) بو ئه م

پروونکردنه‌وه‌یه ناردووه، هانی بیستن و وه‌حی و سه‌رنجدانی گه‌ردوون و ژییانی، کردبووه ئه‌رکی پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت) و زانیانی‌ش دوا‌ی جه‌نایان. ئیتر خوی گه‌وره بیه‌وی‌ت هه‌ر که‌سیک گومرا بکات، ده‌یکات.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی‌ت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُحْكِمَ لَكُمْ شُرُوسَ اللَّهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (إبراهیم: ٤).

واته: "هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکمان ناردبی‌ت، هه‌ر له‌قه‌ومه‌که‌ی خوی بووه و به‌زمانی ئه‌وان دواوه، تا هه‌موو شتیکیان بو‌پروون بکاته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه ئیتر خوی گه‌وره هه‌ر که‌سیکی بو‌یت گومرا بی‌ت؛ گومرا‌ی ده‌کات و هه‌ر که‌سیکی‌شی بو‌یت دید و رپی راست بگریته به‌ر، هیدایه‌تی ده‌دات. خوی گه‌وره به‌ده‌سه‌لات و دانایه‌." و

ئاستی هه‌وته‌م: پروونکردنه‌وه‌ی تاییه‌تی هه‌ق:

پروونکردنه‌وه‌یه‌کی تاییه‌ته بو‌هیدایه‌تدانیک، به‌تاییه‌تی پروونکردنه‌وه‌یه‌که‌سی سیفه‌تی تی‌دایه: «بایه‌خدانی خوی»، «پینیشاندان و پابه‌ندی» و «هه‌لبژاردن و بو‌خوا ساغبوونه‌وه».

ئهم هیدایه‌تدانه هه‌یچ دوودلی و پارایی و گومانیک له‌د‌ل‌دا ناهیل‌یت و هه‌موو په‌فتاریکی د‌ل‌ و ه‌ز و ه‌وش ته‌رخان ده‌بی‌ت بو‌خواناسین و خواپه‌رستن و سیبا و جه‌وه‌ه‌ری دینداری.

خوی گه‌وره له‌باسی ئهم ئاسته‌ی هیدایه‌تدا ده‌فه‌رموی‌ت: ﴿إِنْ حَرَّصَ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ (النحل: ٣٧).

واته: "هه‌رچه‌نده جه‌نابت سووریت له‌سه‌ر هیدایه‌تدانایان (یان سوور بیت

له سه ره هیدایه تدانیان) خوای گه وره هیدایه تی که سانیک نادات که خویان دواى زانیی حه ق و ئاسانی وه رگرتنی، گو مړا بوون.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَئِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (القصص: ۵۶).

واته: "جه نابت ناتوانیت هیدایه تی ئه و که سه بدهیت که حه ز به هیدایه تدانی ده که یت، به لام خوای گه وره هه که سیکی بویت هیدایه تی ده دات."

. ئاستی هه شته م: به دل بیستن:

خوا گه وره ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ (الأنفال: ۲۳).

واته: "ئه گه ر خوای گه وره بیزانیاه که خیریان تیدیاه [موسولمان ده بن]، ئه وهی که به گوئ ده یانیست بوئ ده گه یاندنه دلیان و هزر و هوشیانی پی هان ده دا بو هیدایه تدانیان، به لام ئه گه ر وایشی لی بکردنایه هه ر پشتیان هه لده کرد و گوپیان به پیغه مبه ریتی و په یامی وه حی نه ده دا."

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۖ وَلَا الْأُظْلَمُ وَلَا النُّورُ ۖ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ ۖ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۚ إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ (فاطر: ۱۹ - ۲۳).

واته: "کویر و چاوساغ له یه ک ئاستدانین [واته: کافر و موسولمان وه ک یه ک نین]، هه ر وه ک چۆن تاریکییه کان وه کوو پرووناکیی نوور نابن [دید و ریگا کانی باتل وه کوو دید و ریپازه راسته که ی خوای گه وره نابن]."

هه‌روه‌ها سایه و نسێ وه‌کوو قرچه‌ی گهرمای نیوه‌پۆ نین [واته: پاداشت و سزای لای خوای گه‌وره وه‌کوو یه‌ک نین]، زیندوووه‌کانیش وه‌کوو مردوووه‌کان نین [زانایانی شهرع و نه‌زانه‌کان وه‌کوو یه‌ک نین، یان موسولمان و کافران]، خوای گه‌وره هیدایه‌تی ئه‌ولیا‌ییانی خو‌ی ده‌دات که هه‌رچی به‌گۆیچکه‌یان ده‌بیستن یه‌کسه‌ر له‌ دڵ و هزر و هۆشیاندا جینگیر ده‌بیت [واته: ده‌بیته‌ مایه‌ی گه‌شه‌و نه‌شونمای ئی‌هانیان].

جه‌نابت ناتوانیت نیشه‌جیانی گۆر بیست بکه‌یت [هیدایه‌تی کافران بده‌یت که کوفر، دڵ و هزر و هۆشی په‌ک خستوون]، جه‌نابت هه‌ر هۆشده‌ریکت و به‌س [پروونکردنه‌وه‌ی دینه‌که و گه‌یاندنیت له‌سه‌ره، نه‌ک هیدایه‌تی ئه‌و خه‌لکه، ئه‌وه به‌ده‌ست خوای گه‌وره خو‌یه‌تی].

ئهم [بیستانده] ^(۱) تاییه‌تتره له‌ بیستاندنێ هه‌نجه‌ت و به‌لگه‌ی ته‌بلیغی وه‌حیه‌که، ئه‌ویان به‌ خویندنه‌وه‌ی قورئان و ئالۆگۆری راو‌بو‌چوون و وه‌لامی گومانه‌کان دیته‌ دی، به‌لام ئه‌میان بیستاندنێ دله‌ نه‌ک بیستاندنێ گۆیچکه [گۆیچکه‌ ده‌بیستیت، به‌لام هیچ له‌ قسه‌کانی به‌رانبه‌ر ناچیته‌ دڵ و هزر و هۆشییه‌وه].

قسه، ده‌سته‌واژه و مانای (اللفظ والمعنی) هه‌یه که ده‌چیته‌ دڵ و هزر و هۆشه‌وه و له‌ یاددا ده‌مینیته‌وه، له‌فه‌که گۆیچکه وه‌ری ده‌گریت، به‌لام حه‌قیقه‌تی ماناکه‌ی و مه‌به‌ست لێی؛ ئه‌وه پشکی دڵ و هزر و هۆشه، ده‌نا خو‌ پشکی گۆیچکه‌ی له‌ بیستنه‌که باس کردوووه که به‌لێ ئه‌وان ده‌بیستن، به‌ مانای ئه‌وه‌ی

^(۱) بێگومان زمانی عه‌ره‌بی ئاسان خو‌ی هاوشیوه‌ی هه‌موو حاله‌تیکی لێوه‌ داده‌تاشریت، هه‌میشه وه‌رگیره‌کانی زمانی عه‌ره‌بی ئه‌و کیشه‌یه‌یان له‌ هه‌موو زمانیکدا دیته‌ ری که وشه‌ی وا له‌ زمانه‌کاناندا نادۆزنه‌وه که ته‌رجه‌مه‌ی وشه‌ عه‌ره‌بییه‌که بیت، وشه‌ی (الأساع) یه‌کیکه له‌وانه و به‌ واتای (وا بکه‌یت بیستیت) دیت؛ منبش بو‌ ئه‌وه‌ی رسته‌که دو‌پات نه‌که‌مه‌وه، ئهم وشه‌یه‌م داتاشی.

گوڤیان لیبه و گوڤ ده گرن [به لām چونکه وه حی له لایان بیبایه خه، هیچی ناچیته دل و هزر و هۆشیانه وه]، ده فهرمویت: ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ إِلَّا أَسْمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ (لَاهِيَةَ قُلُوبُهُمْ) (الأنبياء: ۲ - ۳).

واته: "هه ر ئایه تیکی نوڤی قورئانیان له خوای پهروه ردگاریانه وه بو بیت، بایه خی پئی نادهن، گوڤی لی ده گرن و هه ر خه ریکی گه مه ی خۆشیان، دل و هزر و هۆشیان بیئا گایه؛ چونکه به یاری و مه زاقی خۆیانه وه مه شغوڵن." ئەم بیستنه هیچ سوودیکی بو بیسه ره که ی نییه، سه رباری ئەوه ش ده بیته هه نجه تی قیامهت له سه ری، چونکه وه حییه و خراوه ته بهر ده ستی، به لām ئەو یاری و مه زاقی خۆی له لا به سوودتر بوو!

به لām بیستنه به سووده که که داوا کراوه و به ره مه می هه یه، ئەوه ده که ویته دل و هزر و هۆشی ئەو که سانه وه که دل و هزریان بو خواناسی ته رخا ن کردووه، نه ک بو زه وق و شه وق و گه مه و مه زاق. به لām ئەوه دل به تال و هزره زرکه تاله کانن گالته یان به هه مووی دیت، بو یه دوا ی بیستنی وه حییه که به لا قرتیه وه ده لین: ئه ری ئەوه وتی چی؟!

وه ک چۆن خوای گه و ره ده فهرمویت: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنفًا﴾ (أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ) (محمد: ۱۶).

واته: "له و کافرا نه، دوو رووی وایان تیدایه دینه خزمهت و گویت لی ده گرن، به لām هه ر به و نه ده ی لای جه نابت رویشتن به زانایانی یا وهران [وه کوو ئیبنو عه بباس و ئیبنو مه سه وود] و... هتد، (خوا لییان رازی بیت) [ده لین: ئه ری تو زیک له مه و پینش پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چیی فهرموو؟! باسی چیی کرد؟!]

ئه وانه قور به دلپاندا نراوه و ری هیدایه تیان لی گیراوه، بو یه هه ر وا شوین هه وا و هه وه سیان ده که ون."

جیاوازیی نێوان ئەم ئاستەى هیدایەت و ئاستی تیگەیاندن ئەوەیە کە ئەم ئاستە بە هۆی گۆیچکەوێه، بەلام ئاستی تیگەیاندنە کە گشتگیرترە، هەر یە کە یان تاییەتمەندیی خۆی هەیە، هەر یە کە یان پەيوەندیی بە چۆنیتی وەرگرتنی وەحییە کە و هۆکار و ئامارە و پەيوەندیدارییەو هەییە بە شتی ترەو. ئاستی بیستاندن کە بە ئومیدی گەیشتنە دل و هزر و هۆش دەردەپردریت، لەم بیستاندنەو ئەو بیستنه پروو دەدات کە دەبیته مایه ی قەبوولکردنی دینه کە.

کە وا بوو: سێ جور بیستن هەییە: بیستنی گۆیچکە، بیستن دل و هزر و هۆش، بیستنی قەبوولکردن و بەدەمەوچوون.

. ئاستی نۆیەم: ئاستی ئیلهام:

خوای گەورە دەفرمویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۗ﴾ (الشمس: ۷-۸).

واته: "سویند بە نەفس و بەوێ سازاندوویەتی، خوای گەورە ئەم نەفسەى مروۆی ئاراستە کردووە و پێی نیشان داو: پێی خراپەکاری و پێی تەقواکاری." پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە حوصەینی کوری موتەیری خوزاعیی^(۱) - کاتییک کە موسولمان بوو - فرموو: (قُلْ اللَّهُمَّ اَلْهَمْنِي رُشْدِي وَفَنِي شَرَّ نَفْسِي).^(۲)

واته: "ئەى خوای گەورە! هزر و ژیریم ئاراستە کە و لە خراپەى نەفسی خۆم پپارێزە."

^(۱) لە کتیبی (الإصابة) دا ناوی «عوبەید»ە و لە کتیبی (الاستیعاب) دا و لە هەندیک سەرچاوەى فرمودەدا ناوی «عومەر»ە.

^(۲) ترمزی (۳۴۸۳)، تەبەرانى لە (المعجم الكبير ۸/ ۱۷۴)، نەسائی لە (عمل اليوم والليلة/ ۹۹۳/ ۹۹۴) و ئیلامی ئیبنو ماجه (پەحمەتى خوای لى بیست) لە کتیبی (الإصابة ۱/ ۳۳۸) دا دەفرمویت: «سەحیح»ە.

خاوەنی کتیی (المنازل)، [کە ئیلامی هورەوییه] دەفەرمویت: "ئاستی ئیلام، ئاستی ئەو تەقواکارانە یە کە گەشتوونەتە ئاستی (المُحَدَّثون)، ئەو ئاستیکی سەر و ئاستی «فیراسە» یە.^(١) لەم ئاستەدا خاوەن ئیلام ئیلامە کە لە گەڵیدا، کە ی وستی بە کاری دەهێنیت، بەلام خاوەن فیراسەت وانییه.

جاری وانییه بەر بەستیک بەر بە کارکردنی فیراسەتە کە ی دەگریت، ئەو جگە لەو ی کە ئیلام خەلاتیکی خاوییه، بە رەنج و هەڵدان دەست ناخیت، بەلام فیراسەت پە یوەستە بە رەنجدانی تەقواکارییه، تا تەقواکاری بەهێز بیت، ورده کاری و پیکانی فیراسەت زۆرتر بەهێزتر دەبیت."

[ئیننولقەیم دەفەرمویت: دەلیم]: (التحدیث: خستنه دلهوه) تایبەتترە لە ئیلام، ئیلام گشتیه و هەموو موسوڵمانیک بۆ هیه و لەرپیدا یەتی بیگاتی بە پیتی پتەویی باوەر و هیزی دینداری و ئاستی تەقواکارییه کە ی، تا خوا گەورە لەم رەنجانەیدا زیاتر سەرکەوتوو ی بکات، ئیلامیشی پی دەبەخشیت.

بەلام (تەحدیث: خستنه دلهوه) ئەو ئیلامیکی تایبەتە بە کەسیک. هەر وە ک چۆن پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەر بارە ی سەیدنا عومەر (خوا لئی رازی بیت) فەرمووی: (إِنْ يَكُنْ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ أَحَدٌ فَعَمْرُ). پیشتر مانامان کرد.

واتە: "ئە گەر کەسیک لەم ئوممەتەدا [لە ئاستی تەحدیسدا بیت] ئەو عومەری کوری خەتتابە [واتە: ئەو یە کیکە لەوانە ی لە ئوممەتە کە ی مندا لەو ئاستەدان]."

تەحدیس ئیلامیکی تایبەتە^(٢)، وەحییە کە بۆ غەیری پیغەمبەران دیت لە

^(١) ئیلام، ئاراستە کردنی دل و هزر و هوشە، فیراسەت، هیزی هەلاوێردنی حەقە لە باتل. (والله أعلم).

^(٢) ئاستی تەحدیث لە خستنه دلهوه کە ئاراستە کردنی خاوەنە کە یەتی لەرپی دلێهوه بالاترە لە ئیلام کە هەر زانیاری پیدانە ئەمیش هەر لەرپی دلەوه، ئەمیش بالاترە لە فیراسەت کە بەرهمە ی تەقواکارییه.

مرۆفدا که داوای به جیهینانی ئه رکیکه لێی، یان ئاراسته کردنیتی بۆ ئه نجامدانی
 پهفتاریک وه کوو: ئایه تی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ (القصص:
 ۷).

واته: "وهیجان بۆ دایکی موسا نارد که شیر ی بدهری و بیخه م به لێی."
 ههروه ها ئایه تی: ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَىٰ الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرَسُولِي﴾
 (المائدة: ۱۱۱).

واته: "کاتیک وه حیم نارد بۆ یاوه رانی عیسا که باوه ر به من و نیردراوه که م
 بهینن."

ئه مانه جوړیکی وه حین بۆ مرۆف هاتوون، بۆ غهیری مرۆفیش، وه کوو:
 ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾
 (النحل: ۶۸).

واته: "خوای پهروه ر دگارت وه حیی بۆ ههنگ (میش ههنگوین) نارد که له
 چیا و درهخت و له ناو ئه وانهی مرۆف بۆتان ساز ده که ن [له پوورهی قور و
 کلۆره دار و تهخته و... هتد]، مال دروست بکه ن."
 ئه م وه حیهانه هه موویان ئیلهامن.

ئه م ئاسته ی ئیلهام له سهروو ئاستی فیراسه ته وهیه، چونکه ئیلهام جیگیر و
 نه گۆر و کارایه، به لām فیراسه ت جاری وا ههیه له خاوه نه که ی عاسی ده بیّت و
 نایه ته ژێرباری!

ئیلهام و فیراسه ت، هه ردوویان سیفه تی گشتی و سیفه تی تاییه تییان
 ههیه، سیفه تی تاییه تییه هه ر یه کیکیان له سیفه تی گشتیهی ئه وی تریان بالآتره،
 سیفه تی گشتیهی هه ر یه کیکیان زۆر روو ده دات؛ به لām تاییه تمه ندیه کانیا ن
 ده گمه نن.

جیاوازی سه‌ره‌کیی نێوانیان ئه‌وه‌یه که فیراسه‌ت ده‌شیت به‌ره‌می
 په‌نجی دینداری بیت، له‌و پرێگه‌یه‌وه به‌ده‌ست ده‌هینریت، به‌لام ئیلهام خه‌لاتی
 خوایه و که‌س به‌ په‌نجی دینداریتیان‌ه‌ی به‌ده‌ستی ناهینیت. [به‌لام بێگومان
 په‌نجی زۆری ته‌قواکاری دوا‌ی سه‌رپاستیی دینداری و بو‌خوا لی‌بران، ده‌بنه
 مایه‌ی په‌زنامه‌ندیی خوا‌ی گه‌وره و له‌م پرێیه‌وه ده‌شیت، ئه‌گه‌ری پێ به‌خشینی
 بیت. الله أعلم].

١. ئاستی ده‌یه‌م: خه‌ونی راست:

خه‌ونی راست به‌شیکه له‌ پی‌غه‌مبه‌ریت، وه‌کو له‌ فهرمووده‌ی سه‌حی‌حدا
 هاتوه که ده‌فهرمویت: (الرؤيا الصادقة جزء من ستة وأربعين جزءاً من النبوة).^(١)
 واته: "خه‌ونی راستی به‌ شیکه له‌ چل و شه‌ش به‌ش له‌ پی‌غه‌مبه‌ریت."

زۆر بو‌چوون ده‌رباری ئه‌م فهرمووده‌یه که بو‌چی خه‌ونبین ئه‌و
 تاییه‌تمه‌ندییه‌ی هه‌یه؟

هه‌ندیک فهرموویانه: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیش هاتنی وه‌حی، پی‌غه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خه‌ونی راستی ده‌بینی، ماوه‌ی شه‌ش مانگ هه‌ر وا بوو، ئینجا
 ماوه‌ی بیست و سێ سال [که ده‌کاته (٤٦) چل و شه‌ش، شه‌ش مانگی] له
 حاله‌تی بیداریدا وه‌حیی بو‌هات. پرێژه‌ی خه‌ونبینیه که له‌چاو وه‌حیه که‌دا (٨/
 ٤٦)ه. ئه‌م شیکاره لیکدانه‌وه‌یه کی ورده‌کارانه‌ی جوانه، به‌لام رېوایه‌تی تر هه‌یه
 که ده‌فهرمویت: (إِنَّهَا جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا).^(٢)

^(١) بوخاری (٦٩٨٩) له‌ ئه‌بو سه‌عیده‌وه (خوا لێی رازی بیت)، ناوێشانه‌که‌ی لای بوخاری
 (الرؤيا الصادقة)یه. موسلیم (٢٢٦٤) له‌ ئه‌بو هوره‌یره‌وه (خوا لێی رازی بیت)، ئه‌م فهرمووده‌یه
 له‌ رېوایه‌ته (مه‌واتر)ه‌ کانه. بېروانه (الأزهار المتناثرة) (١٧٤/٦٤)، (لفظ الالهي / المتناثرة
 (٢٤)، (نظم المتناثر ل / ٢٢٩).

^(٢) موسلیم (٢٢٦٥) له‌ ئیبنو عومه‌ره‌وه (خوا لێیان رازی بیت).

واته: "خه‌ونی راست به‌شیکه له هه‌فتا به‌ش له پیغه‌مبه‌ریتی."

بو‌سازاندنی هه‌ر دوو فەرمووده‌که، زانیان فەرموویانه: ئه‌وه به‌پیی
 حاله‌تی بینهری خه‌ونه‌که‌یه، خه‌ونی پیاوچاکان (الصّديقون) به‌شیکه له چل
 به‌شی پیغه‌مبه‌ریتی و خه‌ونی موسولمانان به‌گشتی به‌شیکه له هه‌فتا به‌شی
 پیغه‌مبه‌ریتی (والله أعلم).^(١)

خه‌ونبیننه‌که ده‌ستپییکی وه‌حیه، راستیی خه‌ون ده‌که‌ویسته‌سه‌ر
 راستگویی بینهره‌که‌ی، ئه‌و که‌سه‌ی که راستگوترینه، خه‌ونه‌که‌شی راسته؛ به
 تاییه‌تی له کۆتایی زه‌ماندا، هه‌ر وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فەرموویه‌تی.^(٢)

ئه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌که، تا زه‌مان دیت خه‌لکی له پیغه‌مبه‌ریتی و
 ئاسه‌واره‌کانی دوور ده‌که‌ونه‌وه، ئیتر خوای گه‌وره‌خه‌ونی راست بینین بو
 موسولمانان ده‌کاته‌مژده‌ و قه‌ره‌بووکردنی دوریه‌که‌یان له پیغه‌مبه‌ریتی و
 ئاسه‌واره‌کانی.

به‌لام له‌سه‌رده‌مانی وه‌حیدا زه‌رووری نه‌بو، چونکه‌یاوه‌ران پیوستیان پئی
 نه‌بو، هه‌موو له‌ژێر نووری وه‌حیدا ده‌ژیان، ئیپانیان پته‌و‌بوو؛ پۆژانه‌ش به‌هێزتر
 ده‌بو. نه‌وه‌کانی دوا‌ی ئه‌وان که ئیپانیان کز بو، پیوستیان به‌دیتنی که‌رامات
 بو، وه‌کوو ئیپامی ئه‌حمده‌ده‌یفه‌رموو.

- عوباده‌ی کوری صامیت «عبادة بن الصامت» (خوا لئی پازی بیت)
 ده‌یفه‌رموو: (رُؤِيا المؤمنِ کلامٌ یُکَلِّمُ به‌ الرَّبِّ عَبْدُهُ فی المنام).

^(١) بره‌انه: (فتح الباری ١٢/٣٦٨). راوبۆچوونی جوانی تیدا‌یه.

^(٢) دانه‌ر ئاماژه‌ به‌ ریوایه‌ته‌که‌ی ئه‌بو هوره‌یره (خوا لئی پازی بیت) ده‌کات که فەرمووی:
 پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (إِذَا كَانَ آخِرُ الزَّمانِ، لَمْ تَكُذْ رُؤِيا المؤمنِ
 تَكْذِبْ، وَأَصْدَقُهُمْ رُؤِيا أَصْدَقُهُمْ حَدِيثًا). بوخاری (٧٠١٧)، موسلیم (٢٢٦٣).

واته: "له‌ کۆتایی زه‌ماندا، خه‌ونی موسولمان درۆ ده‌رناچیت، راستترین خه‌ون
 راستگوترینیان ده‌بیینیت."

واته: "خه ونبینی موسولمان دواندنه و خوی پهروه ردگار له خه وندا
عه بده که ی خوی ده دوییت."

بویه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: (لَمْ يَبْقَ مِنَ النَّبْوَةِ
إِلَّا الْمُبَشَّرَاتُ، قِيلَ وَمَا الْمُبَشَّرَاتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الرُّيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُؤْمِنُ أَوْ
تُرَى لَهُ).^(۱)

واته: "ئه وهی له پیغه مبهریتی ماوه ته وه هر مژده کانه. عه رزیان کرد: ئه ی
پیغه مبهری خوا! مژده کان چین!؟"

فه رمووی: بینینی خه ونی راسته که موسولمان ده یینیت، یان نیشانی
ده دریت."

ئه گهر وازا که چهند که سائیک یه ک جوړ خه و نیان بینی، ئه وه حه تمه ن
راسته و به درو ناخریته وه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که زانیی
یا وه رانی له خه و نیاندا شه وی قه در له «ده» شه وی کوتایی په مه زاندا بووه،
فه رمووی: (أَرَى رُؤْيَاكُمْ قَدْ تَوَاكَأَتْ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُتَحَرِّيًا
فَلْيَتَحَرَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ).^(۲)

واته: "ده بینم خه ون دیتنه کانتان که وتووه ته ده شه وی کوتاییه وه. جا که و
بوو: ئه وی منه ی له یله تولقه در ده کات (بوی ده گهریت)، با له ده شه وی کوتایی
په مه زاندا منه ی بکات."

- خه ونبینین وه کوو «که شف» ه، خه ونی واهیه، په حمانیه و خه ونی و
هیه نه فسانیه و خه ونی وایش هیه شه بتانییه. پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) ده فه رمویت: (الرُّؤْيَا ثَلَاثَةٌ: رُؤْيَا مِنَ اللَّهِ، وَرُؤْيَا تَخْزِينٍ مِنَ الشَّيْطَانِ وَرُؤْيَا
مِمَّا يُحَدِّثُ بِهِ الرَّجُلُ نَفْسَهُ فِي الْيَقَظَةِ، فِيرَاهُ فِي الْمَنَامِ).^(۳)

^(۱) بوخاری (۶۹۹۰) له ئه بو هوره یه وه (خوا لئی پازی بیت).

^(۲) بوخاری (۲۰۱۵)، موسلیم (۱۳۶۵) له ئینو عومه ره وه (خوا لئیان پازی بیت).

^(۳) بوخاری (۷۰۱۷)، موسلیم (۲۲۶۳) له ئه بو هوره یه وه (خوا لئی پازی بیت).

واتە: "خەون سێ جۆرە: جۆریکی لە خواى گەورەوێه، جۆریکی تری لە شەیتانەوێه، جۆرەکەى تر ئەوێه کە کابرا لە کاتى بیدارىدا هەست و هۆشى بۆ شتێک دەچێت [میشکی پێوهی مەشغول دەبێت] دواتر لە خەونیدا دەبینیت." - ئەو جۆرهیان کە مایه‌ی هیدایه‌تی خوایه، بێگومان ئەوێانه کە لە خواى گەورەوێه.

- بینینی خەون بۆ پێغه‌مبهران وەحیه، چونکە شەیتان لە جەنابیان (سەلامی خویان لەسەر بێت) دوورە.

ئوممەت لەسەر ئەوێه کە پێغه‌مبهران (سەلامی خویان لەسەر بێت) بێگوناھ (مەعسوم)ن، بۆیه سەبیدنا ئیبراھیم (سەلامی خواى لەسەر بێت) کە خەونى بینى کۆرەکەى (سەبیدنا ئیساعیل - سەلامی خواى لى بێت -) سەردەبرێت، دواى بەخەبەرھاتنى، کەوتە دانانى نەخشەى جێبەجێکردنى خەونەکەى.

بەلام خەونى غەیری پێغه‌مبهران (سەلامی خویان لەسەر بێت)، ئەوێه دەخرێتە تەرازووی شەرعه‌وێه، ئەگەر نووری وەحی بێگرێتەوێه، ئەوێه کاری پێ دەکرێت، ئەگینا کاری پێ ناکرێت.

ئەگەر بڵێن: ئەدێ، ئەگەر خەونەکە راست دەرچوو، یان چەند کەسیک وەکوو یەک بینیان؟

دەڵێن: کەى وا دەرچوو، ئەستەمە پێچەوانەى وەحی بێت، حەتمەن لەگەڵ وەحیدا یەک دەگرنەوێه کە جەخت لە شتێکی دیاریکراوی دینەکە دەکاتەوێه، یان هۆشداری دەدات کە حوکمیکی شەرع لە جێى خۆیدا بە کار نەهێنراوێه؛ ئاوا خەونەکە دەبێتە مایه‌ی ئاگادارکردنەوێه.

. ئەوێه بە ئومێدە خەونى راست ببینیت، با راستگۆ بێت، با حەڵاڵخۆر بێت، با فەرمان بکات بە چاکە و بەرھەڵستی لە خراپە بکات، با بانگەوازی بە بکاتە

ئەرك و پیشەى خوێ؛ با كه دهخەوێت دەستنوێژی هەبێت و پرووه و قیبلە بخەوێت، با تا ئەو كاتەى خەوى لێ دەكهوێت، بە زیكری خوای گەورهوه مه شغول ببیت. حەتمەن ئاوا ئەو خەونەى دەبینێت خەونیكى راست دەبێت، (إن شاء الله).

- راستترین خەون، خەون و دیتنى كاتى سپێدەى بەیانیانە (پیش كاتى نوێژی بەیانى)، ئەو كاتى هاتنە خوارەوى خوای گەورهیه، كاتى نزیكبوونەوى رەحمەت و لێبوردنى خوای میهرەبانە. كاتى خامۆشیى شەیتانەكانە، بە پیچەوانەى خەونبینى كاتى نیو شەو كه شەیتان و رۆحه شەیتانییه كان لەو كاتەدا بلاو دەبنەوه.

— فریشتەیهك بەرپرسي خەونه، ئەوه، ئەوه كه خەونه كه بە عەبدەكه دەبینێت، كات و شیواز و چۆنیتی بیننه كهی؛ ئەو هەڵیدەبژێرێت و سازى دەكات، بە گوێزەى حال و كەسه كان خەونیان نیشان دەدات.

ئیمامى مالیک (رەحمەتى خوای لى بێت) دەیفەرموو: "بینینی خەونى شەرعییانە، وه کوو وه حیهه."

ئیمامى مالیک (رەحمەتى خوای لى بێت) له لێكدانەوى خەوندا توندوتیژ بوو كه كەسیك خەونیكى بەبێ بەلگه [ی قورئان و فەرمووده و ژيانى یاوه‌ران] لێك بدایه‌ته‌وه، توورە ده‌بوو، ده‌یفەرموو: "چما گالته به وه حیهى خوای گەوره ده‌كەن؟!"

- باسى خەون و ئەحكامه‌كانى و پێگاکانى لێكدانەوه‌یان و... هتد، لێره‌دا باس ناکرێن، بۆ ئەوه‌ى له‌ باسه‌كه‌ى خۆمان دوور نه‌كه‌وینه‌وه.

- ﴿الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾:

هه‌موو ئوممه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ کده‌نگن که (الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ) بریتیه له: ریگای راست که پیچا و پیچ و هه‌لدیر و هه‌لدیری تیدا نه‌بیت، له‌وه‌وه‌ ماناکه گوێزراوه‌ته‌وه‌ بو دیدی راست و په‌وا و پیناسه‌ی حه‌قی «خالق» و «مه‌خلوق».

بۆیه که ده‌وتریت: ریگایه‌کی راست گرتوه‌، واته: له‌سه‌ر حه‌قیت و ماف و ئه‌رکه‌کانی خۆت و خه‌لکی تر ده‌زانیت و سنووریان ده‌پاریزیت. هه‌ر وه‌ک چۆن ده‌لین: «رئ/ریگا»، ده‌شلین: «ریباز» واته: زانیی ریگاکه و گرتنه‌ به‌ری و پیدا پۆشتنی [وه‌کوو راسته‌ شه‌قام، به‌رده‌باز]، ئه‌گه‌رچی له‌م سه‌رده‌مه‌دا وشه‌ی «ریباز»، زیاتر بو دید و بیروباوه‌ری فیکری و سیاسی به‌کار دیت.

- (الصِّرَاطَ) به (السِّراط) یش ده‌خوێنرێته‌وه‌، به‌لگه‌ی له‌سه‌ر هه‌دووکیان

هه‌یه:

- حاکمی نه‌یشاپووری له (المُسْتَدْرَك) دا ریوایه‌تیک له‌ئه‌بو هوره‌یره‌وه (خوا لێی رازی بیت) ده‌هینیت و به‌سه‌حیحی ده‌ناسینیت، ئیمامی زه‌هه‌بیش لایه‌نی گرتوه‌، ده‌فه‌رمویت: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قرأ إهدنا الصراط المستقيم.. بالصاد).

واته: "په‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئایه‌ته‌که‌ی به «صاد»

خوێنده‌وه: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾.

- سه‌عیدی کوری مه‌نسوور و عه‌بدی کوری حومه‌ید و ئیمامی بوخاری له

(التأريخ) دا له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه (خوا لێیان رازی بیت) ده‌گێر نه‌وه‌ که: (قرأ

الصِّرَاطَ بالسین)، واته: "وشه‌ی (الصِّرَاط) به‌که‌ی به (السِّراط) خوێنده‌وه."

ئیبو ئه بو حاتم له ئیبو عه بیاسه وه (خوا لییان رازی بیت) ده گیرته وه که ده یفه رموو: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾. واته: (أَلْهَمْنَا دِينَكَ الْحَقَّ).

واته: "خوایه! دینه حقه که ی خۆتمان پی بناسینه و هیدایه تمان بده بۆ وه رگرتنی."

وه کیع و عه بدی کوری حومه ید و ئیبو جهریر و ئیبو لمونزیر و حاکم (که به سه حیحیان داناوه) له جابری کوری عه بدوللاوه (خوا لییان رازی بیت) ده گیرنه وه که فهرموویه تی: (هو دین الإسلام).

واته: "مه به ست لپی له: (أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ) دینی ئیسلامه، ئه وه بۆچوونی زۆر له یاوه رانیشه."

- ئیهامی ئه حمهد و ترمزی و نه سائی و ئیبو جهریر و ئیبو لمونزیر و ئه بو شه یخ و حاکم (که به سه حیحیان داناوه)، ههروه ها (ئیبو مه رده وه ی و به یهه قی) له (شُعَبَ الْإِيمَانِ) دا هه موویان له نه واسی کوری نیعمان «النَّوَّاسُ بْنُ النُّعْمَانِ» هه وه (خوا لپی رازی بیت) ده گیرنه وه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: (ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا، وَعَلَى جُنْبَتِي الصِّرَاطِ سَوْرَانِ، فِيهِمَا أَبْوَابٌ مُفْتَحَتٌ، وَعَلَى الْأَبْوَابِ سِتُورٌ مُرَخَّاةٌ، وَعَلَى بَابِ الصِّرَاطِ دَاعٍ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! ادْخُلُوا الصِّرَاطَ جَمِيعًا وَلَا تَتَفَرَّقُوا، وَدَاعٍ يَدْعُو مِنْ فَوْقِ الصِّرَاطِ، فَإِذَا أَرَادَ الْإِنْسَانُ أَنْ يَفْتَحَ شَيْئًا مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ قَالَ: وَيْحَكَ لَا تَفْتَحْهُ، فَإِنَّكَ إِنْ تَفْتَحْهُ تَلَجَّهْ، فَالصِّرَاطُ الْإِسْلَامُ، وَالسُّورَانِ حَدُودُ اللَّهِ، وَالْأَبْوَابُ الْمُفْتَحَةُ مُحَارِمُ اللَّهِ تَعَالَى، وَذَلِكَ الدَّاعِي عَلَى رَأْسِ الصِّرَاطِ كِتَابُ اللَّهِ، وَالدَّاعِي مِنْ فَوْقِ: وَاعِظُ اللَّهِ تَعَالَى فِي قَلْبِ كُلِّ مُسْلِمٍ).^(۱)

واته: "خوای گه و ره پێبازه راسته که ی به نموونه یه ک هیناوه ته وه: راسته پێیه ک هه یه، دوو دیوار به که ناریدا ده پۆن که ده رگای کراوه یان پێوه یه،

^(۱) ئیبو که ثیر دوای ته خریجی ریوایه ته که نویسیوتی: (إِسْنَادُهُ حَسَنٌ صَحِيحٌ).

به سهر هر درگاهه کیانه وه په رده هیه که شوړ بووه ته وه تا خواری، له سهر هر درگاهه ک که سیګ هیه؛ بانگی خه لک ده کات و ده لیت: هو خه لکینه! همووتان به سهر راستی پښګاهه دا برؤن، په رته وازه نه بن (ته فقهه تان تی نه که ویت).

داعیه کیش وا له سهر راسته پښګاهه و خه لکه که بانګ ده کات، نه گهر که سیګ ویستی یه کیګ له و درگاهانه بکاته وه که په رده یان پټویه، داعیه که هاواری لی ده کات که نه که یت! نه یکه یته وه.. بیکه یته وه حه تمن ده چیته ژووره وه..

پښازه راسته که: ئیسلامه. دیواره کان: سنووری حه لال و حه رامن که خوا ی گه وړه دیاری کردوون. درگا کراوه کان: قه ده غه کراوه کانی خوا ی گه وړه. نه و داعیه ی که له سهر پښګاهه یه و هاوار له خه لکه که ده کات: قورئانه. نه و هی له سهر وه هاوار له هم مووان ده کات: ئاموژگاری خوا ی گه وړه یه، ته قوا یه که له دلی هم موو موسولمانیکدا هیه.

- (وه کیع و عه بدی کوړی حومه ید و ئیبنو لمونزیر و نه بوبه کری نه نیاری و حاکم و به یه قی) له (شُعَبُ الْإِيمَان) دا له ئیبنو مه سعوده وه (خوا لئی رازی بیت) ده گپړنه وه که فهرموویه تی: "(الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ)، قورئانه."^(۱)

- (عه بدی کوړی حومه ید و ئیبنو جهریر و ئیبنو لمونزیر و نه بو حاته م و ئیبنو عه دی و ئیبنو عه ساکر) له «نه بولعاليه» وه (خوا لئی رازی بیت) گپړاویانه ته وه که ده یفه رموو: "(الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ) پیغه مبهری خوا یه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دوا ی جه نابیشی، دوو یا وهره که یه تی [مه به ستی سه ییدنا نه بوبه کری صدیق و سه ییدنا عومه ری کوړی خه تابه (خوا لئی رازی بیت)]."

- (حاکم) ریوا یه تیکی هپنا وده وه و به سه حیجی دانا وه که نه بولعاليه له

^(۱) حاکم به (سه حیج) ی دانا وه.

ئیبنو عه‌بباسه‌وه (خوا لیان رازی بی‌ت) گێراویه‌تییه‌وه که ئه‌ویش ده‌یفه‌رموو: "پێغه‌مبه‌ری خوایه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و دواى جه‌نابى هه‌ر دوو یاوه‌ره‌که‌ن (خوا لیان رازی بی‌ت)."

ئه‌م لی‌کدانه‌وانه‌ هه‌موویان هه‌قن، چونکه‌ شوینکه‌وتنى قورئان و پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ئیسلامه‌که‌، هه‌موویان هه‌ر یه‌کن، هه‌ر گرتنه‌ به‌ری رێبازه‌ راسته‌که‌ی خواى گه‌وره‌ن.

- ئیبنو جه‌ریر له‌ دواى هێنانه‌وه‌ی ئه‌م ریاویه‌تانه‌ و لی‌کدانه‌وه‌کان، ده‌فه‌رمویت: "ئه‌وه‌ی لای من په‌سه‌ندترینه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ خویندنی ئایه‌ته‌که‌ [واته‌: (أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ) داوایه‌ له‌ خواى گه‌وره‌ که‌ له‌سه‌ر ئه‌و دین و دیندارییه‌ پامانگه‌ر که‌ خۆت پێی رازی بوویت و هیدایه‌تی ئه‌و که‌سانه‌شت بۆ داوه‌ که‌ نیعمه‌تی خۆت به‌سه‌ردا رشتوون له‌ عه‌بده‌ سألحه‌کانت، له‌: پێغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت) و راستگۆیان و سه‌رپاستان و شه‌هیدان و پیاوچاکان که‌ له‌ گوشتار و کرداریان رازی بوویت، چونکه‌ رێبازه‌ راسته‌که‌تیان گرتنه‌ به‌ر و له‌ سه‌ری مانه‌وه‌، تا مردن."

هه‌ر که‌سیک خواى گه‌وره‌ ئه‌م رێبازه‌ی نیشان بدات و یارمه‌تی بدات، تا پێوه‌ی پابه‌ند بی‌ت، ئه‌وه‌ سه‌رفرازه‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌رانی (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت) به‌ راستگۆ زانیون و په‌یامی خواى گه‌وره‌ی وه‌رگرتوو و فه‌رمانه‌کانی جێبه‌جێ کردوو و توخنی ئه‌وانه‌ نه‌که‌وتوو که‌ به‌ره‌هلستیی لێ کردوون؛ ژيانى له‌سه‌ر مه‌نه‌ه‌جی پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و چوار خوله‌فای راشیدین (خوا لیان رازی بی‌ت) دا‌رشتوو، هه‌روه‌ها چاوی له‌ پیاوچاکان کردوو و وه‌کوو ئه‌وان په‌فتاری کردوو.

هه‌موو ئه‌مانه‌: (الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ) به‌که‌ن.

(أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ) گ‌رنگ‌ترین و گ‌شت‌گیرترین دوعایه‌، بۆیه‌ خواى

گه‌وره داوای له موسولمانان کردووه که له هه‌موو نووژێکی فهرز و سوننه‌تدا بیخوینن. ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره هیدایه‌تی بدات، زانسته‌کانی وه‌حی فیر ده‌بیت و کاریان پێ ده‌کات و خه‌لکیان لێ فیر ده‌کات و په‌یامی بانگه‌وازی خوای گه‌وره هه‌لده‌گری‌ت و کوومه‌لکارانه له پیناویدا ده‌بزویت و ده‌سه‌لات و کوومه‌لگه‌ی له ریشه‌وه بو ده‌گو‌رپیت، حه‌تمه‌ن له‌سه‌ر رپی سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفرازان و خوای گه‌وره له پاداشتی‌دا ده‌یخاته ریزی ئه‌و ته‌قواکارانه‌وه که فه‌رموویه‌تی: رپیازه راسته که رپیازی ئه‌و خواناسه سه‌رراستانه‌یه.

• ئیمامی ئیبنولقه‌ییم و راسته‌پنگه (الصِّراطُ الْمُسْتَقِیْمُ) ^(۱):

ئیمامی ئیبنولقه‌ییم ده‌فه‌رمویت: (الصِّراطُ الْمُسْتَقِیْمُ) به شیوازی تاک (مفرد) هاتووه، به دوو حاله‌ت بووه به (معرفه): ئه‌لفولامی پیوه‌یه (الصِّراط) و ئیزافه‌ش کراوه، ئه‌وه‌ش بو دیاریکردن و تاییه‌تکردنیتی، تا بزانی‌ت که یه‌ک رپیگای تاییه‌تییه و به‌س. کاتی‌کیش که باسی غه‌زه‌بلی‌گیراو و گو‌مراکان ده‌کات، به هه‌ر دوو حاله‌تی: «تاک» و «کو» باسیان ده‌کات.

هه‌ر وه‌ک چۆن ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ (الأنعام: ۱۵۳).

واته: "ئه‌وه رپیازه راسته‌که‌ی منه، بی‌گرنه به‌ر (شوینی بکه‌ون)، مه‌که‌ونه سه‌ر رپیچکه و تووله رپیگا‌کان، چونکه ته‌فه‌رقه‌تان ده‌خه‌نه ناو و په‌رته‌وازه‌تان ده‌که‌ن و له‌سه‌ر رپیازه‌که‌ی خوای گه‌وره نامینن." ده‌بینیت له‌فزی (الصِّراط) تاکه، هه‌روه‌ها (سبیل)، به‌لام تووله‌رپی و رپیچکه‌کانی به «کو» هی‌ناوه، چونکه زۆرن.

- ئیبنو مه‌سه‌عوود (خوا لپی رازی بیت) ده‌گی‌رته‌وه: (خَطُّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ

^(۱) مدارج السالکین، ب، ۱، ل ۱۳۸.

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ، ثُمَّ خَطَّ خَطوطًا عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ يَسَارِهِ
 وَقَالَ هَذِهِ سُبُلٌ، عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ يَدْعُو إِلَيْهِ ثُمَّ قَرَأَ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنَّ
 هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَأَتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ
 وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (١٥٣) (الأنعام: ١٥٣).^(١)

واته: "پێغه مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) [له‌سه‌ر ئه‌رزه‌ که] هیلکی
 کیشا و فه‌رمووی: ئه‌مه‌ ڕی‌بازه‌ که‌ی خ‌وای گه‌وره‌یه‌، پاشان چه‌ند هیلکی تری له‌
 راست و چه‌پی هیلکی یه‌ که‌مه‌وه‌ کیشا و فه‌رمووی: ئه‌مانه‌ش ڕی‌چکه‌ کان، له‌سه‌ر
 هه‌ر ڕی‌چکه‌یه‌ کیان شه‌یتانی‌ک هه‌یه‌، خه‌لکی بو‌ ڕی‌چکه‌ که‌ی خ‌وی بانگه‌یشت
 ده‌کات.

پاشان فه‌رمایشته‌ که‌ی خ‌وای گه‌وره‌ی خ‌وینده‌وه‌ که‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ئا ئه‌وه‌
 ڕی‌بازه‌ راسته‌ که‌ی منه‌ بی‌گرنه‌ به‌ر، مه‌ که‌ونه‌ سه‌ر ڕی‌چکه‌ کان، چونکه‌ ته‌فه‌ره‌ تان
 تی ده‌خه‌ن، په‌رته‌وازه‌ ده‌بن و له‌سه‌ر ڕی‌بازه‌ راسته‌ که‌ی خ‌وای گه‌وره‌ نامینه‌وه‌. ئا
 ئه‌مه‌یه‌ ڕاسپارده‌ی خ‌وای گه‌وره‌ که‌ بو‌ی کردوون، تا به‌حه‌زه‌ر بن و له‌سه‌ر
 ڕی‌بازه‌ که‌ی بمینه‌وه‌، تا ده‌گه‌نه‌ ئاستی ته‌قواکاری."

■ ئه‌وه‌ی به‌ «تاک» باسی ڕی‌بازه‌ که‌ی خ‌وی کردووه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ تا که‌
 ڕی‌گای راسته‌ که‌ ده‌گه‌یه‌ نیت به‌ خ‌وای گه‌وره‌ که‌ ڕی‌گای پێغه‌مبه‌رانه‌ (سه‌لامی

^(١) دوو تو‌یژه‌ره‌وه‌ی کتیبی (مدارج السالکین) که‌ «ئه‌حمده‌ فه‌خری ئه‌له‌فه‌اعی» و «عیسام
 فارس هه‌رستانی»ن له‌ په‌راویزی لایه‌په‌یه‌ کدا ده‌باره‌ی ڕی‌وایه‌ ته‌ که‌، ده‌فه‌رموون: "سه‌حیحه‌،
 ئیهامی ئه‌حمده‌ (١/ ٤٣٥، ٤٦٥) ڕی‌وایه‌ تی کردووه‌، هه‌روه‌ها ئیبنو حبان به‌ سه‌حیحی داناوه‌ (٦،
 ٧) و حاکم (٢/ ٣١٨) به‌ سه‌حیحی داناوه‌ و ئیهامی زه‌هه‌بی لایه‌نی گرتووه‌.
 ده‌لیم: (تو‌یژه‌ره‌وه‌ کان ده‌لین): له‌ سه‌نه‌ده‌ که‌یدا، عاصمی کو‌پی به‌هده‌له‌ «العاصم بن به‌دلة»
 هه‌یه‌ که‌ ڕی‌وایه‌ ته‌ کانی ناگه‌نه‌ ئاستی «سه‌حیح»، به‌لام فه‌رمووده‌ که‌ ڕی‌واياتی تری هه‌یه‌،
 وه‌کو‌و ئه‌وه‌ی لای ئیهامی ئه‌حمده‌ ژماره‌ (٣/ ٣٩٧) ه‌ که‌ له‌ جابه‌وه‌ (خوا لینی رازی بی‌ت)
 گێردراوه‌ ته‌وه‌؛ هه‌روه‌ها ئیبنو ماجه‌ (١١) ده‌فه‌رمو‌یت: (اسناده‌ جید فی الشواهد والمتابعات).

خوایان له سهر بیټ) و خوای گه و ره په یامی خوی پێدا ناردوون. هیچ کەس بە غەیری ئەم پێگایە، بە پروو سووری ناگاتە خوای گه و ره.

هەرچی پێچکە هەیه کە خەڵکی غەیره موسوڵمان دەیگرێت بەر، سەرئەنجامیان گەشتێنە بنبەست و زیان لێ کەوتیانە، لە هەر دەرگایە ک بەدەن، لێیان ناکرێتەو.

تا قە پێگایە ک کە شارپێه و دەیانگەیه نێتە سەرفرازی دنیا و قیامت، ئەم شارپێه، هەر ئەم تاکە پێگایە کە بە خوای گه و ره په یوه سته، بۆیه خوای گه و ره له وه سفیدا دەر مویت: ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ (الحجر: ٤١). حەسەنی بەسری (پەحمەتی خوای لێ بیټ) دەر مویت: "واتە پێیازیکی راستە و بەره و من دیت." ئەمەش دوو ئەگەر له خو دەر گرت:

١. دەشیټ لهو لایەنەو ه بیټ کە هەندیک ئامراز و پیت له جیی یه کتری به کار دین، لێره شدا (عليّ) به مانای (إليّ) یه.

٢. دەشیټ مه به ستنی حەسەنی بەسری لێکدانه و ه ی ئایه ته که بوو بیټ به مانا گشتییە کە ی، ئەمەش له دید و پێی سه له فه وه نزیکه، ئاوا مانا که ده بیټه: (صراطٌ مُّوصِلٌ إِلَيَّ)، واتە: "پێگایە کە ده گه یه نیت به من."

■ موحاهید دەر مویت: "واتە حق لای خوای گه و ره یه و هەر بو لای ئەویش ده گه پێته و ه."

نیشان دانی پێگا حەقه کە له سهر خوای گه و ره یه، تا بزانرێت کە لاری و چهوتی و لۆفه ی تێدا نییه، ئەو وه کوو قه وله کە ی حەسەنی به سیرییه و پروونتریشه، ئەمە په سه ندرین لێکدانه و ه ی ئایه ته که یه.

■ و تراویشه: کە (عليّ) بو دیاری کردنی ئەرکی پروونکردنه و ه ی پێیازه که یه، واتە: به یانکردن و نیشان دانی پێگا که له سهر منه.

هەر دوو لیکدانه‌وه‌که، هەر وه‌کوو ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی (النحل) له‌که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ (النحل: ۹).

واته: "ئه‌و پرێگایه‌ی که راست و پرێکه و به‌ره‌و من دێته‌وه، پرێگایه‌کی راسته و ده‌یگه‌یه‌نێته‌ خوای گه‌وره‌."

«توفه‌یلی غه‌نه‌وی» ی شاعیر ده‌لێت:

مَضَا سَلَفًا، قَصْدُ السَّبِي عَلَيْهِمْ وَصَرَفُ الْمَنَايَا بِالرَّجَالِ تَقَلَّبْ

واته: "ئه‌وان پێشمان که‌وتن، پرێگاکه‌ی ئێمه‌ش به‌ره‌و ئه‌وانه و هه‌ردووکیان، هه‌ر ده‌یانگه‌نئ، ئه‌گه‌رچی گورزی مه‌رگ تل به‌ پیاوان ده‌دات." شاعیریکی تریش ده‌لێت:

فَهِنَّ الْمَنَايَا أَيَّ وَادٍ سَلَكَتَهُ عَلَيْهَا الرِّقْي، أَوْ عَلَيَّ طَرِيقُهَا

واته: "ئێتر ئه‌وه مه‌رگه و له‌سه‌ر پرێمه، هه‌ر دۆلێک بگرمه‌ به‌ر، پریم هه‌ر به‌ره‌و ئه‌وه، یان ئه‌و پرێی به‌ره‌و منه‌."

■ هه‌روه‌ها ده‌لێن: له‌ پیتی (عَلَيَّ) دا نه‌ینییه‌کی جوان هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که: ئه‌وه‌ی پرێبازه‌ راسته‌که‌ی خوای گه‌وره‌ی گرتوووه‌ به‌ر، به‌وه شادمان ده‌بی‌ت که پرێنمایی خوای گه‌وره‌ی وه‌رگرتوووه و له‌سه‌ر پرێگاکه‌یه. ئه‌مه‌ش حه‌قه، هه‌ر وه‌کوو خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی موسوڵمانان ده‌فه‌رمویت: ﴿أَوَلَيْكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ (البقرة: ۵).

واته: "ئه‌وانه پرێنمایی خوای گه‌وره‌یان وه‌رگرتوووه و له‌سه‌ر پرێبازه‌که‌ی ئه‌ون." به‌ پێغه‌مبه‌ره‌ نازداره‌که‌شی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رمویت: ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ (النمل: ۷۹).

واته: "پشت به‌ خوای گه‌وره‌ به‌سته، جه‌نابت له‌سه‌ر پرێبازه‌ حه‌قه ئاشکراکه‌یت."

حهق خوای گه ورهیه، رپیازه کهشی حهقه، دینه کهی حهقه، ههر که سیک دینه کهی وهر بگریت و له سهر رپیازه کهی ئەو بییت؛ ئەو له سهر حهقه و هیدایه تی خوایی وهر گرتوه.

ئاوا بۆت دهرده کهویت که ئەو مانایانهی (عليّ) دهیدات، (اليّ) نایدات، ئە گهر وردتر سهرنج بدهیت ئەو نهینیه جوانهت بۆ دهرده کهویت که بۆچی فهرموویه تی (عليّ)؟!

■ ئە گهر بلییت: جا چۆن ئەو ده گونجیت که موسولمان به سهر حهقه وه بییت؟

واته: له سهر ووی حهقه وه و له سهر ووی هیدایه تی خواییه وه ده بییت و حهق و هیدایه ته که ده کهونه ژیر موسولمانه که وه؟!

له وه لāmدا ده لیم: [ئینولقه ییم ده فهرمویت: ده لیم]: له سهر رپیاز بوون سی سیفه تی جودا کاری تی دایه:

۱. بالایی و پله به رزی که به هیدایهت و وهر گرتنی حهق به رز بووه ته وه بۆ ئاستیان و دهستی لیان گیر بووه.

۲. مانه وه و خۆراگری له سهر دینداریتی پێیان (به هیداته خواییه که و حهق خوازی).

۳. به رده وامیی پابه ندبوون له سهر ههر دووکیان.

هینانی پیتی (عليّ) ئەم به رزی و خۆراگری و پابه ندبوون به به رده وامییی تی دایه، چونکه گرته به ری رپیازی حهقه، ئەمه پیچه وانهی دید و رپی گومرای و گومانبردن و پاراییه.

بۆیه بۆ ئەوان پیتی (في) به کار هیناوه که مانای تیدا بوون و نوقمبووم ده گه یه نیت تیدا. ئەوه پروون ده کاته وه که ئەوهی نه که وتوو ته سهر دید و

رپی حق، گومرا و سه گهردانه و نوقمی گومان و دوودلییه و جهسته و دل و دهروونی غهرقی گوناوه و تاوانه!

بروانه خوی گه و ره له باسی دیدی لیل و گومراییی و دوودلی و تاوانکاریدا چۆن دهفرمویت: ﴿فَهُمْ فِي رَبِّهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾ (التوبة: ٤٥).

واته: "له ناو گوناوه و پاراییاندا نوقم بوون، هه ر دین و ده چن." ههروه ها: ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّوهُمْ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (الأنعام: ٣٩).

واته: "ئه و که سانه ی نیشانه و به لگه کانی ئیمه یان به درۆ خسته وه، له تاریکیدا به که رولالی که وتوون!"

[سویحانه الله! بروانه ئهم رسته کورته چۆن وه سفی سه ختییه حاله ته که ده کات و ده یچوینیت به حالی که سییک که له تاریک و نوته کییه کی چرپایه، نه خوی ریگای قوتار بوون ده دوزیتته وه، نه گوپی له هاوار لی کردنی خه لکیکه، ئه گه ر به هانا یه وه بین؛ خویشی لاله و رسته یه کی مانای هانا و هاواری پی دروست ناکریت، تا هاوار له خه لکی بکات بینه یارمه تی!]

ههروه ها ئایه تی: ﴿فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (المؤمنون: ٥٤).

واته: "لییان گه ری، با هه ر له نه زانین و گومراییی خۆیاندا نوقم بین و تا ماوه یه ک و ابن." ههروه ها غه رقبوونیان له گومان و پاراییدا، دهفرمویت: ﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ﴾ (فصلت: ٤٥).

واته: "ئه وانه وان له ناو گومان و پارایی و پشیویدا."

ئاوا ده بینیت بو دید و رپی هیدایهت و موسولمانان (علی) ی به کار هیئاوه، بو گومراییی و ویلی و کافریتی پیتی نوقمبوون و تیدابوونی (فی) به کار هیئاوه. سه رنج بده ره ئهم ئایه ته: ﴿وَإِنَّا أَوْأَيَّاكُمْ لَعَلَّاهْدَىٰ أَوْفٍ ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (سبا: ٢٤).

واته: "یه کێک له ده‌سته‌ی ئیمه، یان له ده‌سته‌ی ئیوه له‌سه‌ر حه‌قه، چونکه هیدایه‌تی خوایی گرتوو‌ته‌ به‌ر، ده‌سته‌که‌ی تر له گومپایی و گوماندا نوقم بووه." ئاشکرایه که دید و پرسی حه‌ق و حه‌ق‌خوایی ئه‌و که‌سانه‌ی گرتوویانه، ئاست به‌ ئاست ده‌باته‌ ئاستی بال‌تر، ئاوا به‌ره‌و ته‌قواکاری و له‌ خوا نزیکی به‌رز ده‌کاته‌وه، دید و پرسی گومپایش ئاست به‌ ئاست به‌ره‌و خوارتری ده‌بات؛ تا ئه‌و که‌سه‌ی گرتوو‌یه‌تی به‌ به‌ر ده‌گه‌یه‌نیته (أَسْفَلَ السَّافِلِينَ) که‌ بنی خواری خواره‌وه‌ی دۆزه‌خه!

پایه‌کی تری سییه‌م هه‌یه، هه‌ر ده‌باره‌ی لیکدانه‌وه‌ی ئایه‌تی: ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلٰی مُسْتَقِیْمٍ﴾ (الحجر: ٤١).

که‌ راو‌بو‌چوونی «کیسائی»ی زمانه‌وانه که‌ ده‌فه‌رمو‌یت: "ئایه‌ته‌که‌ هه‌ر‌شه‌یه، به‌‌ئینی ته‌می‌کردن و سزادانه، وه‌کوو ئایه‌تی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَ‌لْمُرْصَادِ﴾ (الفجر: ١٤).

واته: خوای په‌روه‌ر‌دگارت له‌ چاودیری (موراقه‌به‌کردن) یاندایه، خستوونی به‌ ته‌ ژیر موراقه‌به‌ی خو‌یه‌وه. "ئه‌وه به‌ رای کیسائی وه‌کوو ئه‌وه‌یه که‌ به‌ هه‌ر‌شه‌کردن به‌ که‌سیک ده‌‌ئیت: ئی باش! خۆ رینگات هه‌ر به‌سه‌ر منه‌وه‌یه.

واته: هه‌ر د‌ئیت‌وه به‌رده‌ستم. ده‌ته‌و‌یت پ‌یی ب‌ئیت که‌ له‌ سزا که‌م قوتار ناییت، به‌لام ئه‌م لیکدانه‌وه‌یه دووره، مانای گشتیی ئه‌م ئایه‌ته‌ و ئایه‌ته‌کانی پ‌یش و دوای ئه‌و، ئه‌م بو‌چوونه ناسه‌لم‌ینن.

■ ئه‌مه‌ش که‌ کیسائی ده‌فه‌رمو‌یت: "وه‌کوو ئایه‌تی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَ‌لْمُرْصَادِ﴾ (الفجر: ١٤) وایه"، وه‌کوو ئه‌و نییه، جیاوازیان ئاشکرایه له‌ هه‌ر‌شه‌کردندا چۆن و بو‌چی له‌ مه‌دحی ر‌ی‌بازه‌که‌یدا بو‌تر‌یت: «پاست و پ‌یکه؟» پاست و پ‌یکی ر‌ی‌بازه‌که‌ ناب‌یت هه‌یچ هه‌ر‌شه‌ و ترساندنیک له‌ د‌لی ئه‌و که‌سه‌دا که‌ دید و پ‌ی راسته‌که‌ی نه‌گرتوو‌ته‌ به‌ر و له‌سه‌ر دید و پ‌ی تره.

پاشان چۆن دهشیته هه ره شه له که سییک بکریته به وهی رپیازه که ی خوی گه وه راست و حه قه؟! وای پئی ناچیت راو بوچوونیکی راست و دروست بیت.

■ به لام نه و که سه ی که به مانای (ئه رک: واجب) لیککی داوه ته وه که ده لیت: مانا که ی ئاویه: «نیشان دانی رپیازه راسته که و هیدایه تدان بۆی» ئه رکی منه. ئه م مانا کردنه راسته، به لام که بو تریت: مه به ستی ئایه ته که هه ر ئه مه یه، نه وه سه رنج دانییک ده خوازیت.

■ گویم لی بوو شیخو ئیسلام، ئیبنو تهیمییه (ره حه تی خوی لی بیت) ده فیه رموو: "ئه و دوو ئایه ته وه کوو ئایه ته کانی سوره تی (اللیل) ن که ده فیه رمویت: ﴿إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ﴿۱۳﴾ (اللیل: ۱۲ - ۱۳).

واته: هیدایه ت دانه که له سه ر ئیمه یه و ته گبیر و حساباتی دنیا و قیامه تیش کاری ئیمه یه."

■ ده لیم: [ئیبنو لقه ییم و ده فیه رمویت]: زۆرینه ی ئه هلی ته فسیر له لیکدانه وهی سوره تی: (واللیل إذا یغشی) دا غه یری مانای «ئه رک و واجبیتی» یان باس نه کردو وه.

واته: نیشان دانی رپیگاکه (رپیگای هیدایه ت) و رپیگاکانی گومپایی، ئه ریکی ئیمه یه و ئیمه ده یکه یین. هه یانه وه کوو «به غه وی» له سوره تی: (النحل) دا غه یری ئه م مانایانه ی نه هینا وه ته وه.^(۱)

به لام له سوره تی: (الحجر) دا هه ر سی ماناکانی هینا ونه ته وه.^(۲) «واحیدی» یش له ته فیسیری (البسیط) دا دوو مانا که ی سوره تی: (النحل) ی هینا وه، شیخی خوشمان [مه به ست ئیامی ئیبنو تهیمییه] له هه ر سی سوره ته که دا راو بوچوونی (حه سه نی به سری و مواهید) ی هینا وه ته وه.

(۱) پروانه ته فیسیری به غه وی (۳/ ۴۲۰).

(۲) هه مان سه رچاوه (۳/ ۴۰۳).

* ئایه تی حه وته م: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ (الفاتحه: ٧).

واته: "رێبازی ئه و که سانه ی که نیعمه تی خۆت به سهردا رشتوون، نه ک دید و رپی ئه وانه ی غه زه بیان لی گیراوه و بوغزینراون، یان ئه وانه ی رپیازه راسته که یان لی بزر بووه و گومراوون.

- (صِرَاطَ) مه نصوبه: ده شیت (به ده ل) ی (صِرَاطَ) که ی پیشتر بیت که هم جه ختکردنه وه له و ده گه یه نیت، هم بیرخستنه وه یه کی تری، تا زیاتر جیی بایه خی موسولمان بیت؛ ههروه ها ده شیت (عطف بیان) بیت، چونکه رپی باوه که پروون ده کاته وه و شه رحی ده کات که ئه وه یه رپیازه داواکراوه که که خوی گه وه له سوره تی (النساء) دا ده باره ی فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ (النساء: ٦٩).

واته: "هه ر که سیک ملکه چی فهرمانه کانی خوی گه وه و پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیت، ئه وه خوی گه وه ده یخاته / ده یانخاته ریزی ئه و که سانه وه که نیعمه تی خوی به سهردا رژاندوون له: پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ر بیت) و راستگو یان و شه هیدان و پیواچاکان، به راستی هاو رپییه تی و هاوده نگیی ئه وانه خۆشه، ئه وه فه زل و چاکه ی خوی گه وه خۆیه تی. ئه وه به سه که خوی گه وه هه موو شتیک ده زانی و ئاگای لپییه تی."

- فهرمووی: رپیازی ئه و که سانه ی که نیعمه تی خۆت به سهردا رشتوون، نه یفه رموو ئه وانه ی که هیدایه ت داون، له کاتی کدا دوعا که دوعای

ھىدايەتخووزىيە، چونكە نىعمەتەكانى خىواي گەورە ئىجگار زۆرن بەسەر ھەر يەككە لە مەخلووقاتەكانى؛ بە تاييەتى مەرۇف و بە تاييەتتەش موسولمان كە جگە لەوھى لە ناز و نىعمەتە گشتىيە ھاوبەشە كاندايە، وەكوو ھەر مەخلووقىكى تر لە گيانلەبەرەن، وەكوو نىعمەتەكانى خەلقبوون و پوزىدان، پىنشانەكانى بۆكات و شوینی پوزىيەكەى و سازاندن و گونجاندنى لەگەڵ دەورووبەريدا.

ھەر وەھا چاكبوونەوھى لە نەخۆشى و پاراستن و ئاگالىبوونی و... ھتد كە لە ژمارە نايەن، بەلام مەرۇف ناز و نىعمەتى زياتر لەوان و تاييەت بە خۆى زۆر پى بەخشاو، نىعمەتى ھزر و ژىرىي پىداو، تا بىر بىكەتو و زانىيارىيەكانى گەنجىنە (خەزن) بىكات و لە يادىدا بىمىنەو، يان نەمىنەو و مەشكى ھەليانە گرەت بۆى؛ تائەو ساتەى دەيەوینەو، خىرا بۆى دەھىيتەو بەر چاو و گوى و ھەستەو ھەرەكانى!

مەرۇفى موسولمانىش لە ناز و نىعمەتى زۆر تاييەتتەدايە، چونكە لەو ناز و نىعمەتانەى كە مەرۇفى تر و گيانلەبەر و مەخلووقاتى تر ھەيانە و ئەمىش ھاوبەشە تىياندا، بەدەر لەوانەى ئەوان، موسولمان نىعمەتى زانىنى وەحى و پەيپىبردن و ھىدايەتدان و پى دۆزىنەو و گرتە بەرى و پىو پابەندبوون و مانەوھى لەسەرى و دىندارى و سەركەوتن بە پەلە و ئاستەكانى تەقواكارىيشى ھەيە، تادەگاتە ئاستى زۆر تاييەتى پىاوچاكان.

— ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ كە تۆ نىعمەتى خۆت پى بەخشىون، ئەسلى (أَنْعَمْتَ) لە (النعمۃ) ھوھى:

(النَّعْمَةُ): لە (النَّعِيم) ھو ھەرگىراو كە برىتييە لە: ژيانى خۆش و كامەرانى و رابواردنى گونجاو بۆ مەرۇف.

لەبەر ئەوھى لەسەر وەزنى (فَعْلَة) يە كە وا بوو: ناوى (ھيئەت) يە، واتە:

چۆنیتی شته كه، وه كوو (قعدة: چۆنیتی دانیشتنه كه). نيعمهت: هه موو چيژيكي خوشه كه بي خه م لي خواردن و لي تيكدان دهست ده كه وييت، يان ده ميئته وه، جا چيژي ماددي بييت، وه كوو چيژه كاني جهسته: تامکردن، بۆنکردن، بيستن، بهر كه وتن، بينين.

ههروه ها چيژي جنسي، يان چيژي دهرووني، وه كوو: خو شحالبوون به خاوه نييتي و به دیدار و به سهر كه وتن و نابووتبووني دوژمن و هاوشيوه يان، يان چيژي رۆحي، وه كوو: ليخوشبووني خوايي و بينيني كه ده بنه گه شه ي رۆح. (والله اعلم).

ئيمانداري و تهقواكاري، بهر هه مي نيعمه تي هيدايه تي خواي گه ورنه، بۆيه گه وهره ترين نيعمه تي دنيا، هيدايه تداني خواي گه وهره يه بۆ عه بده كه ي؛ له ناسيني خواي گه وهره و په رستني و پابه ندبووني شه ريعة ته كه ي و چوونه ريزي ئيمانداران و پياوچاكانه وه.

ئه وانه ي خواي گه وهره نيعمه تي هيدايه ت و پابه ندبوون و سهر فرازي قيامه تي پي به خشيون له: پيغه مبه ران و راستگويان و شه هيدان و پياوچاكان، وه كوو ده فهرمويت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ٧٠﴾ (النساء: ٦٩ - ٧٠).

واته: "ئه و كه سانه ي كه ملكه چي فه رمانه كاني خواي گه وهره و پيغه مبه ره كه ين (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه وانه خواي گه وهره ده يان خاته ريزي ئه و كه سانه وه كه نيعمه تي خوي به سهر دا پرژاندوون له: پيغه مبه ران (سه لامى خويان له سهر بييت) و راستگويان و شه هيدان و پياوچاكان. به راستي هاوړيه تي و هاوده نكي ئه وانه خوشه، ئه وهش فه زلي خواي گه وهره خويه تي. ئه وهش به سه كه خواي گه وهره هه موو شتيك ده زانييت و ئاگاي ليه تي."

ئەم نەعمەتە تایبەتییهی خوای گەورە کە هیدایەتدانە بۆ دینداری، سێ سیفەتی سەرەکی و کاریگەری تێدایە:

یە کەمیان: ئەو یە کە هیچ شتێک نایەتە پێی چێژوەرگرتن لێی، کابرای ئیماندار لە ناوجەرگە کێشەکانیشیدا، هەر وا خوشحاله بە خواناسی و خواپەرستییه کە ی.

دووهم: نەعمەتیکی بەردەوامە، وە کوو نەعمەتە دنیاوییه کان نییه کە دەشی تێک بچن.

سێیەمیان: ئەنجامی ئەم چێژوەرگرتنە زۆرانە لە نەعمەتی هیدایەت، پاداشتی خوای گەورە یە!

بروانە غەیری ئەم نەعمەتە کە لە جیاتیی ئەم سێ سیفەتە کاریگەرە ئاسوودەکارە، سێ سیفەتی نەرەحەتکاری بەردەوام هە یە: ناسۆری کافر بوون، ژانی بەردەوامبوونی ناسۆرە کە، سزای دوا یینی!

بێگومان نەعمەتی خوایی، غەیری هیدایەتدانە کەش دەگرێتە وە کە لە هەژمار نایەن، وە کوو خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ (إبراهیم: ۳۴).

واتە: "ئەگەر نەعمەتەکانی خوای گەورە بژمێرن، بۆتان لە ژمارە نایەن." بێگومان ئەمانە نەعمەتەکانی دنیان، نەعمەتەکانی پۆژی دوا یی زۆرتر و خوشتر و مەزتر و بەنرخترن، یە کە میان دیتنی خوای پەر وەردگارە.

- ئینجا بروانە ئەم پە یوهندییە لازم و مەلزومییهی نیوان نەعمەت و هیدایەتی تایبەتی، خوای گەورە خۆی هیدایەتە کە ی داون، بەلام ئەوانیش بەهیمەت بوون لە وەرگرتن و پێو پە ندبوون و راپەراندنی هەموو ئەرکە کانیدا.

بۆیه: شایانی نيعمه ته کانی تریش بوون، له وانه چوونه ریزی کاروانی پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ر بیت) و راستگۆیانی وه کوو: سه ییدنا ئەبویه کر (خوایی رازی بیت) و شه هیدانی وه کوو: (سه ییدنا عومەر و سه ییدنا عوسمان و سه ییدنا عه لی)، ههروه ها پیاوچا کانی وه کوو: (موعازی کوری جه به ل و ئەبوده رداء و خاتوو عائیشه)، (خواییان رازی بیت).

ئهم پیاوچا کانه که هیدایه ت دراون بۆ گرتنه به ری رێگا راسته که ی خوی گه و ره، شایانی ئهم نيعمه ته بپۆینه یه بوون. ئەمانه ملیۆنان! وانه زانیت که من! ئەمانه پیاوچا کانی ئیپانداران، هه ر له زه مانی سه ییدنا ئاده مه وه (سه لامی خوی له سه ر بیت)، تا رۆژی قیامه ت.

ئەمانه له سه ر عه قیده ی ته وحید و خواپه رستی حه ق و پابه ندیی به لگه ی شه ر بوون.. به ئیسلامه وه دیندار بوون که دینی هه موو پیغه مبه رانه (سه لامی خویان له سه ر بیت) که عه قیده یان یه که و هه ندیک ئەحکامی شه ر یه تیان جیاوازه.. پالفته ی ده روون و پارسه نگی ره وش ت له هه موویاندا هاوبه شه.. هه لگرتنی به رپرستی بانگه واز و کۆمه لکاری ئومه تی و حاکمیتی شه ر که ئیسلامه که یه، ئەرکی هه موویان بووه.

نه وه، نه وه یه کی تریان فیر کردوه و رایان هیناوه له سه ر هه ستی به رپرستیاریتیبه که ی. نابینیت سه ییدنا یه عقوب (سه لامی خوی له سه ر بیت) چون له راسپارده که یدا بۆ ئەولاد و نه وه کانی ده فه رمویت: ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (البقرة: ۱۳۲).

واته: "به موسولمانیتی نه بیت، نه مرن."

واته: سووربن له سه ر دینداریتیتان به ئیسلامه که، تائه و ساته وه خته ی مردنتان ده گاتی.

- برپاوه ئهم شیوازه بپۆینه ی قورئان له فیرکردنی شوینکه وتوه کانیدا که چون ده بیت دوعا بکه ن: سه ره تا ستاییشکردنی خوی گه وریه به ئیعتیراف کردن

و شاهیدیدان له سه ریە کبوونی خوای پهروهردگاری جیهانیان، له پهروهردگاریتی و خوایه تییدا، وهسفکردنی به سیفه تی ره ها و بیسنووری پهحمەت و بهزهیی..

پاشان به دهسه لاتداری خاوهن هیزی ره ها و بیسنووری دنیا و قیامەت، ئینجا په رستنی پاک و سه رپاستانه ی و داوای یارمه تی لی کردنی، ئەمانه که مافی خوای گه وره و عه بده دوعاکاره که ئیعترافی پی کردوون و حەقی خۆیانی داونه تی؛ ئینجا داوای هیدایه تدان ده کات بو پڕگا راسته که ی که سه ره برزانه ده یگه یه نیته خوای گه وره.

به لام له وه دوا ده فهرمویت: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ (الفاتحه: ۷)، وه کوو ئەوه ی زیاتر داوای سۆز و بهزهیی خوای گه وره بکه و بلین: ده خوایه هیدایه تی ئیمه ش بده.. ئەها هیدایه تی ئەوانه شت دا که نیعمه تی خۆت به سه ردا پڑاندبوون.. ده خوای میهره بان و به خشنده و به بهزهیی! خوای خاوهن و ده ولهمه ند و بیباک! ده ئیمه ش هیدایه ت بده، با ئەرکی عه بدیتیت ئەنجام بدهین و روو سووری قیامه تمان بکه یت.

له دنیا شدا که له بهرپز و سه خیه ک داوا ده که یت، بو سۆز جوولاندنی به رانه برت ده لیت: ده یارمه تییه کی منیش بده هه ر وه ک چۆن یارمه تی فلان که س و فیسار که ست دا.. با وه کوو هیی ئەوانیش نه بیت و که متریش بیت، به لام ده مه حرووم مه که و به شم بده!

ده ی خوای تاک و بیباک! هیدایه تی ئیمه ش بده که له م غه ربایه تی دین و دنیا یه ماندا، به دینه که ته وه پابه ندین و هه ز به سه رخستنی شه ریه ته که ت ده که ین.. خوای گه وره له و نیعمه ته ت بییه شان مه که، خو بهزهیی تو، هه ره موو شتیکی گرتووه ته وه. (اللهم آمین).

- خالکی تری جوان هه یه له هاتنی باسی (أنعمت علیهم) که دا ئەویش ئەوه یه که له هه موو سه رده می کدا که سانی بی هیممه ت و خۆویست و سست

هەن که باسی ئیسلامە که یان بەو بەرفراوانییە بۆ دە کریت و باسی قورسیی دینداری و مەترسیی بەرپرستیی بانگەوازی خواییان بۆ دە کریت، بۆ خۆدزینەو بەو بەر سیبەرە که ی شەیتان، دەلیت: جا ئەو بە کێ دە کریت؟

ئەو هەر پیغەمبەرانی (سەلامی خواییان لەسەر بیت) که دەتوانن ئەم ئاستە دیندارییە بخەنە ئەستۆی خۆیان، ئەویش لەبەر ئەوەی خوای گەورە هەلیبژاردوون و بیگوناھ و پاکن. خوای گەورە بەردەوام وەلیاندایە، بەلام ئەو نەزائین و خۆ راپسکانی ژێر بارە! خوای گەورە:

۱. نەیفەرمووە ئیوەش وەکوو پیغەمبەرانی (سەلامی خواییان لەسەر بیت)، چونکە پیغەمبەرانی (سەلامی خواییان لەسەر بیت) ئەو نمونە بەرزەن که نوینەری چەسپینراوی وەحییە کەن و بۆ شوینکەوتوواییان نمونە ی ئیقیدای پێ کردن.. دە سا هیمنەتتان هەبیت و هەول بەدەن لەو ئاستە ی ئەوان نزیک ببەنەو، هەر کەسەتان بە هیندە ی هیزی ئیرادە و پالئەری ئیمانە که ی ناخی.

۲. خوای گەورە وەسفی پلە و ئاستی چوار پۆل ئیماندار ی سەرراستی کرد که یە ک لە دوا ی یە کەن، لە بالاترینەو که پیغەمبەرانی بۆ بالاترەکان که راستگۆیان، بۆ شەهیدان و بالاکانی تر که پیاوچاکان، تا هەنجەتی بی هیمنەت و تەمبەل و تەو زەلەکان بپریت؛ بۆ ئەوەی بە ئارەزوومەندانی پالئەنەو ی بەر سیبەر و «ئیرادە نێرەمووک»^(۱) سەکان^(۱) بفرمویت: دە ی خۆ راستگۆیان و شەهیدان و پیاوچاکان، پیغەمبەرانی مەعووم نین و دوا ی یارمەتی خوای گەورە، بە رەنجی نەپساوی خۆیان و هەولی بەردەوامیان، گەشتوونەتە ئەو ئاستە ی شایان بن بخرینە ریزی ئەو کاروانە پیروزی پیاوچاکانەو.. ئیدی چی رێ لە ئیوە دە گریت که وا نەبن؟!

غەیری هەوا و هەوەسی خۆتان و حەزی دنیاویستی و حەوانەو!

^(۱) ئەو دەستەواژە ی ئیلامی ئینولقەییە (رەحمەتی خوای لی بیت) که بە دانیشووەکانی جیهاد دەفرمویت: "هە ی ئیرادە نێرەمووک! تۆ لە کوێ و جیهاد لە کوێ؟!"

- ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ٧:

(غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ) ده شیت «به دهل» ی (أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) بیټ، به و ئیعتیاره ی که (أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) له کان له غه زه بی خوی گه و ره که ئیردراون و نه مانیان دراوه تی، پاریزراویش بوون له گو مپابوون، چونکه خوی گه و ره هیدایه تی داو؛ هه و ره ها ده شیت (صفة) ت بیټ، هه رچه نده ده بیټه صیفه تی (معرفة) یه ک، (غیر) به ئیزافه کردن نابیت به (معرفة)، وه کوو وشه ی تر نییه.

بۆ نمونه: (سیارة) نه زانراو (نكرة) ه، به لام که ئیزافه ت کرد ده ناسریت، بۆ نمونه: (سیارة ابي سیارة الإسعاف)، به لام ئیره دا بووه ته زانراو، چونکه باسی له دوو ریازی زۆر له یه ک جودا و دوورن، بۆیه خه می تیکه لبوون و سه رلئیتیکچوونی تیدا نییه.

- (الْمَغْضُوبِ): ئه وانه ی غه زه بیان لی گیراوه و تووره بوون لیان: غه زه بی خوی گه و ره، تووره بوونی فریشته لیان، بوغزاندنیان و که نارخستنیا ن له لایه ن موسولمانانه وه، که وتونه ته به ر رقی هه موو لایه ک.

- غه زه بی خوی گه و ره که تووره بوونیتی، سیفه تی کرده وه یی خوی گه و ره یه، به لام ئیمه نازانین چۆن تووره ده بیټ، چۆن ده بوغزینیت و چۆن غه زه ب له که س و قه ومیک ده گریت. ئیمه ئاسه واری ئه م سیفه ته ده بینین، یان هه ستی پی ده که یین، خوی گه و ره شادومان ده بیټ، خۆشحال ده بیټ؛ دیت، ده روا ت، دیته خواری بۆ ئاسانی یه که م وه کوو له قورئان و فهرموده دا هاتووه.

چۆنیتی هیچیان نازانین، چونکه ناتوانین به هزری سنووردارمان سیفه تی بیسنووری خوی گه و ره «ئیسستیعاب» بکه یین، نایگه ینی، بۆیه باوه رمان به سیفه ته کانی خوی گه و ره (زاتی بن، یان کرده وه یی) هه یه به بی دیاریکردنی چۆنیتییان.

ئه‌هلی ته‌ئویل: (ئه‌شعهری و ماتوریدی و موخته‌زیله و... هتد)، ده‌فه‌رموون: "غه‌زه‌بی خوای گه‌وره‌سزادان و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌تی له‌تاوانباران و یاخیووان، ههر و هک چۆن ده‌سه‌لاتدارانی دنیا له‌سه‌رپنچیکارانی بریاریان تووره‌ده‌بن و سزایان ده‌ده‌ن، له‌گه‌ل ره‌چاوکردنی جیاوازی جه‌وه‌ه‌ریی سیفه‌تی خوای گه‌وره‌و سیفه‌تی ده‌سه‌لاتدارانی دنیا."

قورتوبی ده‌فه‌رمووت: "ئه‌سلّی (غضب) بریتییه‌له: (الشدة)، واته: توندوتیژی و سه‌خت ره‌فتارکردن. به‌ئه‌ژدیها و ماری سه‌خت و دژوار و گه‌وره‌ده‌وتریت: (الغضب)، (الغضب) که ده‌بیته‌سیفه‌تی خوای گه‌وره‌به‌مانای ویستنی سزایه، ده‌شیت سیفه‌تی زاتی بیت و ده‌شیت خودی سزاکه‌بیت."

* له‌فه‌رمووده‌ها هاتووه: (و صدقه السر تُطْفِيءُ غَضَبَ الرَّبِّ). رواه أبو داود، وصحه‌الالبانی.

واته: "خیر و خیرات کردن به‌نه‌ینی، تووره‌بوونی خوای گه‌وره‌ده‌کوژینیته‌وه (هیور ده‌کاته‌وه)."

. ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ نه‌ک ریچکه‌ی گومپریان و ویل و ری بزر کردووان.

■ قورتووبی ده‌فه‌رمووت: "(الضلال: گومپرای) لادانه‌له‌ریبازی حه‌ق و گرتنه‌به‌ری ریچکه‌ی لاری. گومپرا له‌سه‌ره‌تادا که‌وتووته‌سه‌ر ریگای مه‌به‌ست، وه‌کوو ئه‌وه‌ی که‌سیک ریگای گوندیک ده‌گریته‌به‌ر، یان که‌سیک به‌سه‌یاره‌ری شاریک ده‌گریت، به‌لام دواتر له‌ری فهرعی و لقی تر که له‌ریگا و جاده‌که ده‌بنه‌وه؛ لپی تیک ده‌چیت نازانیت راسته‌ریگا که کامه‌بو؟! "

بۆیه به‌ئيجته‌هادی هزر و زانینی خوی، ریگایه‌کیان ده‌گریته‌به‌ر که ده‌شیت بزربوون و گومپرای به‌دوادا بیت."

■ سوفیانی کوری عویه‌ینه‌له «ته‌فسیر»ه‌که‌یدا، هه‌روه‌ها سه‌عیدی کوری

ده‌فه‌رمویت: ﴿يَسْمَا أَشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءٌ وَبِعْضِبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ (البقرة: ٩٠).

واته: "خراپترین کاریک که کردیان ئه‌وه‌یه دینه‌که‌یان فرۆشت و کوفریان کړی! له‌حه‌سوودیاندان سنووری خوای گه‌وره‌یان به‌زاند، چونکه پێیان ناخۆش بوو که خوای گه‌وره له‌فه‌زلی خۆیه‌وه وه‌حی بنی‌ریت بوو ئه‌وه‌عه‌بده‌ی خۆی هه‌لیده‌بژیریت^(١)، بۆیه که‌وتنه به‌ر غه‌زه‌بی یه‌ک له‌دوای یه‌کی خوای میه‌ره‌بان. سزای به‌ژان و زه‌لیلکار بوو کافران دانراوه."

غه‌زه‌بی یه‌که‌م له‌سه‌ر باوه‌ر نه‌هینان و کافربوونیان بوو به‌سه‌ییدنا عیسا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت)، غه‌زه‌بی دواتر به‌هۆی په‌رستنی گویره‌که‌هی «سامری» یه‌وه‌بوو، غه‌زه‌بی دواتر به‌هۆی کافربوونیان و باوه‌ر نه‌هینانیان بوو، به‌پێغه‌مبه‌ریتی موحه‌مه‌د (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و قورئان.

هه‌روه‌ها له‌سوره‌تی (المائدة) دا ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ هَلْ أَنْتُمْ بِبَشَرٍ مِنْ ذَلِكَ مُتَوَبِّهٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَةَ وَلِخَنَازِيرٍ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (المائدة: ٦٠).

واته: "بفه‌رموو: هه‌واڵتان بده‌می که‌ئو خراپه‌کاریانه‌چین که‌بوونه‌مایه‌ی توو‌ره‌بوونی خوای گه‌وره و غه‌زه‌ب‌گرتنی لێیان، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌سزا سه‌خته‌ی که‌بۆی داناو؟

^(١) که‌پێغه‌مبه‌ری خوايه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). جووله‌که‌کان ده‌یانزانی که‌کو‌تا پێغه‌مبه‌ر دیت، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان زۆر پێغه‌مبه‌ریان (سه‌لامی خوايان له‌سه‌ر بی‌ت) بوو چووبوو، چاوه‌روان بوون کو‌تا پێغه‌مبه‌ره‌که‌ش هه‌ر له‌خۆیان بی‌ت، کاتی‌ک بینیان که‌وا نه‌بوو باوه‌ریان پێ نه‌هینا و له‌حه‌سوودیاندان کافربوون پێی!

سزای بۆ داناوان، لەعەنتی لێ کردوون، واتە: لە پەحمەتی خۆی دووری خستوونەتەوە و کردوونی بە مەیموون و بەراز، پەرستیارانی تاغوت (کە شەیتان و بت و پیاوی دینی و ئەو حاکمانەن کە ئەمان کەوتبوونە بەردەستیان کە بە غەیری وەحی ئاراستەیان دەکردن).

ئەوانە خراپترین جی و ڕێیان دەبێت و لە دنیا شدا هەر وا ویل و گومرا و سەرگردان دەمیننەو.

ئەم حوکمە ی کە بەسەر ئەم دوو خەڵکە مۆنحەریفەدا دراو، جوولە کە بە غەزەب لێ گرتنی خوای گەورە ئێیان و دیان بە گومرا بوونیان، مانای وا نییە، هەر ئەمانە بەر غەزەبی خوای گەورە کەوتوون و هەر دیانە کان گومرا؛ نەخێر، مەبەست لە غەزەب لێگیراوان و گومرایان، هەموو ئەهلی کوفەر، بەلام ئەم دوو خەڵکە ئەم حوکمەیان تاییەتەر کەوتوووە سەر.

(المغضوب علیهم) کە نموونەی زەقیان جوولە کە کان، لەبەر ئەوەیە کە ئەمانە «بە ئەنقەست» خۆیان خستە بەر غەزەبی خوای گەورە، ئەمانە بەو بەلگانهی لەبەر دەستیاندان بوو لە کتێبە دینیەکانی خۆیان و شەرە کانیانەو، دەیانزانای کە سەبیدنا موحەممەد (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کۆتا پیغەمبەر، بەلام نەیانویست تەسلیم بەو حەقیقەتە ببن، چونکە لە گەڵ هەواو هەوەس و پەلە و پایە ی کۆمەڵایەتی خۆیان و دینفرۆشییان و بەرژەو ندییەکانی دەوڵەمەندی و دنیاویستی و حەسادەتی سروشتیاندا یەکی نەدەگرتەو.

هەر وەها، چونکە فێر بوون لە وەحیی خوایی و پیغەمبەران (سەلامی خوایان لەسەر بێت) یاخی ببن. ئەم قەومە سروشت پشیو و سەرخوا، نێردراوی خوای گەورەیان زۆر زۆر بۆ چوو! زۆر کەم بوون و پیغەمبەریان زۆر بۆ چوو! هیچ فەرمانێکی خوای گەورەیان - کە بە وەحیش دەچوو بەردەستیان - بەبێ منجە منج و دەمەوهری و ملەجەری، جێبەجێ نەکردووە!

ده‌یانزانی ئەوه پیغه‌مبه‌ریکی خوایه و تاییه‌ت بو ئەوان چوو، که‌چی دژی ده‌وه‌ستانه‌وه، هیچ‌فرمانیکیان لی وەر‌نده‌گرت، خۆشیا‌ن هەر‌به‌موسولمان و دیندار و نزیک له‌خوای گه‌وره‌ده‌زانی!

هیچ‌قه‌ومیک وه‌کوو ئەوان سه‌رخوار و موسته‌هتیر نه‌بووه، هیچ‌قه‌ومیکی تر‌ئه‌وه‌نده‌نێردراوانی خویان شه‌هید نه‌کردووه. (سه‌ییدنا‌زه‌که‌ریا و سه‌ییدنا‌یه‌حیا و سه‌ییدنا‌سه‌موئیل) و چه‌ندینی تر (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر‌بی‌ت)، به‌ده‌ستی ئە‌مانه‌شه‌هید‌بوون، بۆ‌یه‌به‌شان‌از‌یه‌وه‌ده‌یانوت: ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ...﴾ (النساء: ۱۵۷).

واته: "ئیمه «عیسای کوری مه‌ریه‌م» مان‌کوشت که‌نێردراوی خوا‌بوو!!" بر‌وانه‌ئهو‌ره‌وشت و ئە‌ده‌به! نه‌شیا‌ن‌کوشتووه، که‌چی به‌سه‌ره‌زیه‌وه‌ده‌لێن: ئیمه‌کوشتان، ئە‌گه‌ر‌چی نێردراوی خواش‌بوو!

ئهم‌قه‌ومه‌که‌م و سه‌ره‌ه‌خت و چه‌قه‌به‌ستووه، له‌پیغه‌مبه‌ره‌کانیا‌ن (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر‌بی‌ت) یا‌خی‌ده‌بوون، فه‌توای زانا‌شه‌ره‌عنا‌سه‌خوا‌ویسته‌کانیا‌ن‌وا ده‌گو‌ری، تا‌له‌گه‌ل‌به‌ر‌ژه‌وه‌ندیی خۆیا‌ندا‌یه‌ک‌ب‌گه‌ریته‌وه. زو‌ری‌ک‌له‌زانا‌کانیشیا‌ن‌له‌گه‌ل‌ه‌ه‌ز و هه‌وا و هه‌وه‌سی قه‌ومه‌که‌دا‌ده‌رو‌شتن.

که‌با‌وه‌ر‌یشیا‌ن‌به‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا، مو‌حه‌مه‌د‌موسته‌فا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نه‌هینا، هەر‌له‌م‌روانگه‌یه‌وه‌بوو، جگه‌له‌وه‌ی که‌له‌خۆیا‌ن‌نه‌بوو!^(۱)

- ئی‌یا‌می ئیبن‌ولقه‌ییم ده‌فه‌رمو‌یت: "خه‌لکی له‌ناسینی‌هه‌ق و کار‌پێ‌کردنیدا دوو‌پۆلن:

^(۱) خۆم‌گو‌یم‌له‌چا‌وپێ‌که‌وتنی «ح‌اخ‌ام»‌یک‌ی‌جو‌وله‌که‌بوو‌له‌گه‌ل‌که‌نا‌لی‌ته‌له‌فزی‌ونی‌جه‌زیره‌دا‌ده‌یوت: "ئیمه‌با‌وه‌ر‌مان‌به‌مو‌سا و پیغه‌مبه‌ر‌گه‌لێکی‌خۆمان‌نه‌هینا، ئیتر‌چۆن‌با‌وه‌ر‌به‌مو‌حه‌مه‌د‌ده‌هینین؟! "پیا‌وی‌دینه‌که‌شیا‌ن‌بوو! ئە‌مانه‌خۆیا‌ن‌به‌«گه‌لی‌خوا»‌ده‌زانن، به‌لام «رۆ‌حی‌قه‌ومیتی» و نه‌ژا‌ده‌ر‌ستی‌لایان‌به‌ر‌تره‌له‌دین!

١. حه قناس. ٢. حه قنه ناس.

حه قناسیش دوو به شه:

أ. ئه وهی کار به حه قناسییه که ی ده کات.

ب. ئه وهی کار به حه قناسییه که ی ناکات.

ئاوا ده بنه ئه و سئ پۆله ی له م ئایه ته دا [ئایه تی حه وته می «فاتیحه»] باس
کراون:

پۆلی یه که م: ئه و حه قناسانه ن که کاریان به حه قناسییه که کردووه، ئه مانه
ئه هلی (أنعمت علیهم)ن.

پۆلی دووهم: ئه و حه قناسانه ن که کاریان به حه قناسییه که نه کردووه، ئه مانه
ئه هلی (المغضوب علیهم)ن.

پۆلی سییه م: ئه وانه ن که حه قیان نه ناسیوه و دینداریتیان به نه زانی
گرتووه، ئه مانه ئه هلی (الضالین)ن.

خه لکیش له هه موو کات و شوین و نه وه یه کدا، هه ر ئه م سئ پۆله ن و نابن
به چوار.

- ئه وانه ی بهر غه زه ب که وتوون، گوهراشن، چونکه کاریان به حه ق
نه کردووه، بۆیه رئ بزر و سه رگه ردانیشتن.

- ئه وانه ی گوهر و سه رگه ردان که وتوون، بهر غه زه بیش که وتوون، چونکه
هه ولیان نه داوه دینه حه قه که بزانه ن و فیری بن و له رپییه وه دینداری بکه ن، له
جیاتیی ئه وه به نه زانیی خۆیان؛ یان به حه زی خۆیان، یان له بهرژه وهندیی
گه وره کانیان که وتوونه ته سه ر «دین» یکی باتل.

له بهر ئه وه یه که هه ریه ک له م دوو کۆمه له «دیندار»ه، هه م بهر غه زه بی
خوا که وتوون، هه م وئ و گوهر بوون.^(١)

^(١) مدارج السالکین، ٣٣/١.

دیانه کان که پۆلی سییه من، گومرا بوون له ئەنجامی نه زانیندا، چونکه دینداریتی و خواپەرستییه کانیا به پپی زانستی وه حی نه بوو، نه زانین هۆکاری سه ره کیی گومرا بوونه.

که سییک که دهیه ویت سه فەر بکات بۆ گوندیک، ئە گەر به نه زانی بکه ویتە پڕی، حەتمەن گومرا ده بێت، بزر ده بێت؛ چونکه ده شیت له پڕی لابات، بی ئە وهی بزانییت که لایداوه، ئە مه جگه له هه لدر و هه لدر و چیا و دۆل، جگه له دهیان له مپەر و به رهستی تر.

بۆیه ده بوو عه قلی پی بشکایه و له کهسانیکی شاره زای پڕی و ئە هلی ناوچه که ی پیرسیایه، ده بوايه «دهلیل» یکی به ئە دی له گه ل بوايه.

- پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که له گه ل سه ییدنا ئە بوبه کری صد دیدا (خوا لپی رازی بیت) هه جره تیان کرد له مه که وه بۆ مه دینه که سیکی شاره زای پڕیگا که یان به کرئ گرت، هه رچه نده موشریکیش بوو که عه بدو لالی کوری ئوره یقتی له یسی «عبدالله بن اریقط الیثی» بوو، عامری کوری فوه هیره «عامر بن فهیره» ش هه ر له خزمه تیاندا بوو.^(١)

- دیانه کان دوا ی کۆچی دوا یی کردنی نه وهی حه وارییه کان (یا وه رانی سه ییدنا عیسا - سه لامی خوا ی له سه ر بیت -) زۆرینه یان که و تنه گومرا ییه وه له مه سه له ی پیغه مبه ریتی سه ییدنا عیسا و «کوریتی» ی خوا ی گه وه، تا سالی (٣٢٥ ز) که یه که مین کۆنگره ی جیهانیان به ست (که خویان پپی ده لپن: «مه سکونی» له شاری «نیقیه» که ئیستا له تورکیایه.. ئە م کۆنگره یه که به سه ره ر شتی ئیمپراتۆر «قوسته نین» بوو که دوا ی چه و سانه وه و په رته وازه بوونی دیانه کان، دالده ی دان و پپی بۆ کردنه وه، تا ئە و کۆنگره یه بیه ستن و نا کۆکییه عه قائی دییه کانیا یه کلا بکه نه وه، به و مه رجه ی هه موویان

^(١) صفی الدین المبارکفوری: روضة الأنوار فی سیرة النبی المختار، بلاوکار: وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف/الریاض. چاپی یه که م ١٤٢٤ ک - ٢٠٠٤ ز، (ل ١٤٨).

دان به وەدا بنین که دەسەڵاتی سیاسی بۆ ئیمپراتۆر قوستەنتین بێت و دەسەڵاتی دینی بۆ ئەو کەسە ئێوان هەڵدەبژێرن و دەبێت بە «پاپا». لەو رۆژەوێ دین لە دەوڵەت و دەستوور و سیاسەت جودا کرایەوێ و هەموو پێی رازی بوون.

خاڵیکی تری جەوھەریی ئەم کۆنگرە پێناسە «ماهییت»ی سەیدنا عیسا (سەلامی خوای لەسەر بێت) بوو کە مەسیحییەکانی ئەو سەردەمە تێیدا بووبوون بە سێ پۆلەوێ، دوو پۆلیان گەشتنە ئەوێ کە سەیدنا عیسا (سەلامی خوای لەسەر بێت) کۆری خواوە و بۆ سەرینەوێ گوناھێ خەڵکی ھاتووەتە سەر زەوی، تا کە فارەتی گوناھە کە سەیدنا ئادەم (سەلامی خوای لەسەر بێت) بدات!

پۆلی سێیە میان کە ئەھلی تەوحید بوون و پێھەرە کەیان «عەبدوللای کۆری ئاریۆس» بوو کە «ئەسقووف»ی ئەسکەندەرییە میسر بوو، ئەو دەیفەرموو: "سەیدنا عیسا (سەلامی خوای لەسەر بێت) عەبدی خوا و نێردراوی ئەوێ."

کۆنگرە بریاری دا: کە: (دەبێت هەموو مەسیحییە کە باوەری وای بێت کە عیسا کۆری خواوە!) ئیتر پۆلی «ئاریۆس» (پەحمەتی خوای لێ بێت) لە کۆنگرە کە کرانە دەرەوێ و کەوتنە بەر شالۆی کوشتن و راوێدوونان و ئەشکەنجە، ئاریۆس خۆشی شەھید کرا.

ئیدی لەو رۆژەوێ دیانە کان لەسەر ئەم گومرایی و توندوتیژی و سەختگیرییە سوورن، ئەگەرچی دواي ھاتنی ئیسلام زۆرینە دیانەکانی باکوری (ئەفریقا و شام) موسولمان بوون، چونکە زۆرینەیان شوینکەوتە ئاریۆس بوون.

خوای گەرە بە (ئەھلی کیتاب) بە گشتی و بە (دیان)ەکان بە تاییەتی دەفەرمویت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (المائدة: ۷۷).

واتە: "ھۆ ئەھلی کیتاب! (جوولە کە و دیان) توندپەرەوی و پەرگیری لە

واته: "پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمووی: کاتیک ئیام ده لیت ئامین، ئیوهش بلین ئامین، چونکه وتنی ئامینی هه ر که سیکتان بیته هاوکاتی وتنی ئامینی فریشته کان، ئه وه خوا ی گه و ره له گونا هه کانی پیشینی خوش ده ییت."

- (موسلیم و ئەبوداود و ئەسائی و ئیبنو ماجه) له ئەبو موساوه (خوا لێی رازی بێت) ده‌گیرنه‌وه که فه‌رمووی: (قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إِذَا قَرَأَ (يعني الإمام) غير المغضوب عليهم ولا الضالين) فقولوا آمين يُحببكم الله).
واته: "پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: کاتی‌ک ئی‌یام خویندنی ئایه‌تی (غیر المغضوب علیهم) ی ته‌واو کرد، ئی‌وه بلێن «ئامین»، خ‌وای گه‌وره خ‌وشی ده‌وین."

- (ئ‌ی‌یامی ئەحمه‌د و ئەبوداود و ترمزی) له وائیلی ک‌ور‌ی ح‌وج‌ر «وائ‌ل بن حجر» به‌وه (خوا لێی رازی بێت) ده‌گیرنه‌وه که فه‌رموویه‌تی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَرَأَ: (غير المغضوب عليهم ولا الضالين) فقال: آمين. وَهَذَا بِهَا صَوْتُهُ).

واته: "گویم لێ بوو پێغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی‌ک (غیر المغضوب علیهم ولا الضالین) خوینده‌وه، فه‌رمووی: ئامین. ده‌نگی وتنه‌که‌شی در‌ی‌ژ کرده‌وه."

. ر‌ی‌وایه‌ته‌که‌ی ئەبوداود ده‌فه‌رمو‌یت: (رَفَعَ بِهَا صَوْتَهُ).

واته: "له وتنی «ئامین» دا ده‌نگی به‌رز کرده‌وه."

* مانای ئامین:

— ئیامی قورتووبی له تەفسیرە کەیدا دەفەر مویت: "پای زۆرینهی زانسته وانان (ئەهلی عیلم) ئەوێه کە «ئامین» بە مانای: (اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا) یە، واتە: خوا یە وەلامان بدەرەو و دوکا کەمان گیرا بکە."

— خویندەنەوێ «ئامین» وە کوو خویندەنەوێ و شە ی «یاسین» یە، خویندەوێه کی تری «ئەمین» یە وە کوو «یەمین».

«جەوهری» ی زمانەوان دەفەر مویت: "دوو پیتکردن (تشدید) ی میمه کە ی ئامین (واتە: ئامین / بە دوو میم) هەلە یە."

تەفسیلاتی وتنی ئامین له نوێژدا، و له کتێبه فیهیه کاندایە.

* هەندیک لەوێ کە له سورەتی «فاتیحە» وە فێر دەبین:

یە کەم: جۆرە کانی تەو حیدی له خۆ گرتووه:

دەزانین کە بازنە ی ئەهلی سوننەت و جەماعەت کە بەرانبەر بازنە ی: (شیعە و قەدەر ییە و جەبری یە و جەهمییە و... هتد) یە، پێنج مەدرەسە یە: (ئەشعەری، ماتوریدی، موختەزیلە، خەواریج، ئەهلی حەدیس)، ئێرە شوینی باسی تەفسیلاتیان نییە، بەلام لەبەر ئەوێ من لەسەر دید و رۆی سەلەفم؛ واتە: «مەدرەسە ی ئەهلی حەدیس»، له روانگە ی ئەم مەدرەسە یە وە دەلێن: سورەتی «فاتیحە» هەموو جۆرە کانی «تەو حید» ی له خۆ گرتووه.

ئێامی تەبەری (پەحمەتی خوی لی بیت) کە سالی (۳۳۱ک) کۆچی دوایی کردووه، ئێامیکی پایە بەرزی ئەهلی سوننەت و جەماعەتە، جگە لەوێ به و

بە ئیمامی قورتوویی دەوتریت: «ئیمامانی تەفسیر»، تەبەری لە فەرمووده و فیه و ئوسوولیشدا ئیمامە؛ سەر مەزھەب بوو، وە کوو چوار ئیمامە بەرێزە کە ناسراوە کە بریتین لە: (ئەبو حەنیفە و مالیک و شافعی و ئەحمەد).

ئیمامی تەبەری لە سەرئەنجامی ئیستیقرا ئا (واتە: سەرنجدان و لیکۆلینە وە و تیفکرین لە ئایە تەکانی قورئان) گە یشتە ئەوەی کە «تەوحید» سی جۆرە:

یە کەم: (توحید الربوبیة)، واتە: پەروەردگاریتی کە بریتیە لە: باوەر بوون بە تاک و تەناییی خوای گەورە لە کار و فەرمانەکانیدا، لە خەلقکردن و پۆزیدان و ھیدایەتدان، لە ژياندن و مراندن، لە سوودگەیاندن و زیان لێ دوور خستەنەو؛ لە مشوورخواردن و ئاگالیبوون و سەرپەرشتیکردن، لە چاودیری و تەگبیرکردن و پەروەردەکاری و ھەموو پەفتاریکی تری شیاو. ئایە تەکانی زیاتر لە (سەد و پەنجا) ئایە تەن.

دووەم: (توحید الألوهیة)، واتە: پەرستن کە بریتیە لە: باوەر بوون بە شایانیتی خوای تاک و تەنیا، بە پەرستن و مومارەسە کردنی پەرستەنەکان لە بەر خاتری ئەو (بە نییەتپاکی) و ئەو شیوازانی کە پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کردوونی، ئەمە جگە لە مەراسیمەکانی خواپەرستی کە لە خودی پیغەمبەری خواوە (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وەرگیراون، وە ک: (نوێژ و پۆژوو و حەج و زەکات و قوربانیدان و پارانەو و تەکاکردن و گوپراپەلی و ملکەچی و سوچدە بۆ بردن) و... ھتد؛ (کە لە قورئانیشدا زیاتر لە سی ئایە تیان لە سەرە)، ھەموو پەفتاریکی تری شیای دنیاییش دەبێتە خواپەرستی بە دوو مەرج:

۱. بە نیازپاکییەو لە بەر خاتری خوای گەورە کرا بێت.

۲. بە لگە یەکی لە شەرعدا ھەبێت (ئایەت، یان فەرمووده، یان کۆرا ئیجماع و بەراورد/ قیاسی راست).

بە ھەبوونی ئەم دوو مەرجە، خویندن و کاسبیکردن و سەردانی یە کتری،

پزیشکی و مامۆستایه تی و کارمه ندی، جووتیاری و سه پانی و کریکاری و سه دان جوړه ره فتاری تر؛ هه موویان ده بنه خواپه رستی و پاداشتی خواپه رستیان له سه ره (والله أعلم).

سییه م: (توحید الأسماء والصفات)، واته: تاک و ته نیایی خوای گه و ره له ناو و سیفاتیدا که بریتییه له: باوه پ بوون به وهی که خوای گه و ره هه موو سیفه ته کانی ته واون و دووره له هه موو که موکورتی و نو قسانیه ک، هه ر خوای گه و ره له وجوددا وایه، غه یری خوای گه و ره مه خلوقاتی فره مان قه ده ریپانه ی نه وه.

ئه مه ش به وه ده بیّت که سیفه ته کانی خوای گه و ره وه کوو خویان وه ربگرین، بیّ نه وهی بیانچوئین به هیچ (تشبیه) شتیک، چونکه شتی تر مه خلوقه، بیّ نه وهی چوئیتی و شیوازیان بو دابنن (تکییف)؛ هه روه ها بیّ په کخستن و وه لکردن (التعطیل) و بیگۆرینی ماناکانی بو شتگه لیک که له هزری مرؤفدا هه ن و ماددین.

واته: بیّ (التأویل). دوورکه و تنه وه له م چوار په فتاره: (التشبيه، التکيف، التعطيل، والتأویل) ئیقتیدا کردنه به سه له ف، به یاوه ران و پیشه وایانی تابیعین و تابیی تابیعین که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مه دحی کردوون.

ئه وهی سه ره وه، پوخته ی دید و بوچوونی ئیپامی ته به رییه که بوو به ره نگرژیی مه دره سه ی نه هلی هه دیس له عه قیده دا.

ئیپامی ئیبنو ته یمیه (ره حمه تی خوای لی بیّت) که (سالی ۷۲۸ک) کوچی دوایی کردوو، ئه م سئ جوړه ته وحیده ی به ته فسیریکی زانستیپانه ی قوول شهرح کرد و ره تی راو بوچوونی هه موو مه دره سه کانی تری سووننی و شیعه و نه وانی تری دایه وه.

شهرحه که ی به رگی گه و ره ی یه که مه له کتیبی (مجموع الفتاوی) که ی که

(٣٧) بهرگه، ههڕ ئهوه شه که زانایانی سه له فی سهردهم له سههرین، نه لئی لادهدهن، نه بۆی زیاد ده کهن.

* جوهره کانی ته وحید لای ئیامی ئیبنولقه ییم (ره حمه تی خوای لی بیت):

ئیامی ئیبنولقه ییم (ره حمه تی خوای لی بیت) که (سالی ٧٥١ک) وه فاتی کردوه، یه کیکه له چوار قوتاییه سه ره کییه که ی ئیامی ئیبنو تهیمییه، به لکوو یه که مین سه رخه ری ئیامه که یه تی.

ئیامی ئیبنولقه ییم، پیشه وایه کی گه و ره ی عه قیده و ئوسوول و ته فسیر و فه رمووده و شهرع و زمانی عه ره بییه، جگه له وه ی که پیشه وایه کی کاریگه ری پالفته ی ده روون (ته زکیه ی نه فس) ه که به راستی «ئیامی عیرفانییه تی سه له فییه کانه».

- ئه م ئیامه به ریزه، ههڕ له سهردهمی ماموستا که شیدا، ته وحیدی ده کرد به دوو جوهر:

١. توحید المعرفة والإثبات: واته: ته وحیدی ناسین و سه لماندنی سیفه ته کانی خوای گه و ره.

٢. توحید الإرادة والقصد: واته: ته وحیدی ویست و مه به ست.

یه که میان: ناسینی خوای گه و ره یه وه کوو خو ی که هه یه.

دوو ه میان: پروو کردنه خوای گه و ره یه به نیاز یکی پاک ی په رستن، به باوه ر یکی پته و، به بیۆینه یی ئه و له شایانیتی په رستندا.

یه که میان، ناسینی خوای گه و ره یه، دوو ه میان، په رستنی خوای گه و ره یه.

ئیهامی ئیبنولقه‌یم ئەمە‌ی به ته‌فسیل له به‌رگی یه‌که‌م و سییه‌می (مدارج السالکین) و هه‌ندیک کتییی تردا شه‌رح کردووه.

* کێشه‌ی ته‌وحیدی حاکمیتی:

دوای هاتنی ئیستیعماری ئەوروپایی بۆ وڵاتی موسوڵمانان و پماندنی ده‌سه‌لاتی سیاسی وڵات و لادانی شه‌رعییه‌تی ئیسلام له‌ حوکمرانی و لاوازکردنی دین و دینداری و زیادکردنی نه‌زانینی دینه‌که‌ و بایه‌خدان به‌ دید و پرسی فه‌لسه‌فییانه‌ی رۆژئاوایی بۆ ژیان و گه‌ردوون و مرۆف، بۆ (خالق و مه‌خلوق)، بۆ دین و دنیا، هه‌موو به‌ دیدی عه‌لمانییه‌ت (سکولاریزم) که‌ دینی له‌ هه‌موو چالاکییه‌کی ژیان و ئاراسته‌کردن دوورخسته‌وه؛ له‌: حوکمرانی و سیاسه‌ت، له‌ ده‌ستوور و یاسا، ته‌نانه‌ت له‌ هونه‌ر، تا لای خۆیان «مه‌سیحیتی»یان که‌نار خست، زۆریان هه‌ولدا ئیسلامیش وای بکه‌ن، به‌لام ئەوه‌تا دوای دوو سه‌د و په‌نجا ساڵ، له‌ هه‌ولێ عه‌لمانییه‌تیان به‌ زۆری سه‌ربازی و ئەمنی، به‌ ده‌ستوور و یاسا و حوکمرانی، به‌ فیڕکاری و راگه‌یاندن و حزبایه‌تی فشه‌؛ به‌ پاره‌ و پله‌ و پایه‌ و به‌ چه‌واشه‌کاری و درۆ و فریودان، به‌لام (الحمدلله‌) ئیستای ئیسلام و موسوڵمانان، له‌ هه‌موو ئەو سه‌رده‌مانه‌ی ئەو دوو سه‌د و په‌نجا ساڵه‌ به‌ هێزترن، هه‌رچه‌نده‌ ده‌سه‌لات و ده‌ستووریشیان له‌ ده‌سه‌تدا نه‌ماوه.

یه‌کیک له‌و کێشه‌ فیکریانه‌ی ئیستیعمار کردی به‌ فیتنه‌ له‌ ناو موسوڵماناندا، کێشه‌ی حاکمیتی و مافی یاسا و پرسی دارپشتن و داوه‌ری بوو.

ئەوان ده‌یانوت: ئەمانه‌ کاری سیاسه‌تمه‌دارانی هه‌لکه‌وته‌ی گه‌له‌کانن و هیه‌چ په‌یوه‌ندیی به‌ خوا و به‌ پیغه‌مبه‌ر و به‌ دین و کولتوو‌ره‌وه‌ نییه‌.

ئەمه‌ وای کرد موسوڵمانان که‌ باوه‌ریان به‌ حاکمیتی شه‌رح هه‌بوو که‌

سیستەمی خیلافەت بە درێژایی میژووی حوکمی ئیسلامی (١٢٩١ سال) مومارەسە ی دەکرد و داوەرایی خەڵکی دەکرا و کێشەکانیان لای شەرع یە کلا دەکرایەو، لە سەرەتای سەدە ی رابردوودا (سەدە ی بیستەم) زاناگە ئێکی وە کوو عەبدولرەحمان کەواکیبی و فەرموودەوان: ئەحمەد شاکر و عەللامە ئەبو ئەعلا ی مەودوودی و عەبدلقادر عۆدە (رەحمەتی خوایان لێ بیت) بۆ پووجه لکەردنەو ی ئەم پیلانە چوونە مەیدانی مونا قەشە ی عەلمانییە کان و بەرپەرچیان لەم بۆچوونە نامۆیەدا دانەو ه.

ئەم دەبەر یە کراچوون و ململانێتییە «کێشە ی حاکمیتی» ی کرد بە خالێکی جەوهەر یی «دین» سە کە، بە لām کە (سە یید قوتب و محەمەد قوتب و عەلی جەریشە و عەبدولمەجید شازل) و پاشان دە یانی تری وە کوو: (ئەبو بە صیر و عەبدولئاخر حەماد و ئەبو قەتادە ی فە لە ستینی) و ... هتد، «کێشە ی حاکمیتی» یان کرد بە جۆر یکی تە و حید، یان روکنێکی سەرەکی تە و حید.

ئەمجارە لە ناو موسو لماناندا بوو بە مایە ی «مونا قەشە» کە ئایا حاکمیتی جۆر یکی سەر بە خۆ ی تە و حیدە، یان بە شێکە لە جۆر یک لەو سێ جۆر ی مەدرەسە ی حەدیس باسی دە کەن؟

- زاناگە ئێکی وە کوو: (بن باز و ئەلبانی) فەرموویان: بە شێکە لە (توحید الألوهية).

- زاناگە ئێکی وە کوو: (بن عثیمین و مەودوودی) فەرموویان: بە شێکە لە (توحید الربوبية).

- زاناگە ئێکی وە کوو: محەمەد جەمیل زینۆ فەرموویان: بە شێکە لە (توحید الاسماء والصفات).^(١)

^(١) لەم کاتە شدا موخابەراتی عەرەبستانی سعودی (فیتنە) یەکی دا هێنا و ئەو ی بلأو کردەو کە (العقيدة أولاً أم الحاکمية؟) واتە: کامیان جێ ی با یەخی یە کە مە؟

ئینجا له بهرانبهردا «ابو ایثار محمد المقری» کتییکی به ناوی: (توحید الحاکمیه) نووسی که تیدا باس له سهره تای دابه شکاری جوړه کانی ته وحید ده کات که ئیجتهادیکی پیشه وایانی دینه که یه و هیچ به لگه یه کی قورئان و سوننه تی له سهر نییه.

بۆیه دابه شکارییه که کاری «غیره مه عسوومه» و به بی به لگه فهرز ناکریت، پاشان لهم سهرده مه دا که «حاکمیتی» و ازق بکریته وه و بناسریت که مافی خوی گه وره یه و جوړیکه له ته وحید، چاکتر و ئاسانتره بۆ تیگه یاندنه وه ی موسولمانان لهم کیشه گه وره یه دنیا و قیامه تی پیوه به نده.

منیش له ئیستقرائی (واته: سهرنجدان و کۆلینه وه و تیفکرین) ئایه ته کانی یاسا و ریسا دانان (تشریع) و حوکمرانی (الحکم) و داوه ریکردن (القضاء) دا، پاشان له به دوا داوونی موناقه شه ی حاکمیتی و خویندنه وه ی ده یان کتیب و زانیی راو بووونی زۆرینه ی پیشه و و زانایان و بیرمه ندانی سهرده م، گه یستمه ئه وه ی که ته وحیده که ده کریت ئه وه ی ئیامی ئینولقه ییم وهر بگرییت و «ته وحیدی حاکمیتی» ی بۆ زیاد بکریت، چونکه (توحید الأسماء والصفات) به پیی دید و پیناسه ی ئینولقه ییم ههر له (توحید الربوبیه) که دایه.

که و ابو: جوړه کانی ته وحید له دید و تیروانین و پیناسه ی منی خزمه تکاری زانایاندا، ئهم سی جوړه یه:

یه که م: خواناسی.

دووهم: خواپه رستی.

سپیه م: حاکمیتی.^(۱)

عه قیده، یان حاکمیتی؟ تا بلای عه قیده (بی حاکمیتی) دید و ری و هه ابیتیه که ی خو مانه و سیاسه تی تیدا نییه.

(حاکمیتی) ئه وه فیکری سیاسی ئیخوانه که ده سه لاتی سیاسیان ده وی بۆ خو یان، وه کوو ئه وه ی حاکمیتی عه قیده نه بییت.

^(۱) الحمد لله کتییکی سهر به خو م له سهر «ته وحیدی حاکمیتی» نووسیوه.

یه که میان: هەر ئەوەی ئیمامی ئیبنولقەیمە که ناوی ناو: (توحید المعرفة والإثبات).

دووهمیشیان: هەر ئەوەی ئەو که ناوی ناو: (توحید الإرادة والقصد).

سییه میشیان: ئەو یه که لهم سەردەمەدا دواى موناخەشەیه کی زۆر، خەریکه جیى خوێ لهم باسەدا دەکاتەو و دەچەسپیت، بە تاییەت که جیهادییه کان تەبەننای دەکەن.^(۱)

* تەوحدى حاکمیتی:

- لەو تەى هیژ و دەسەلاتى بالا و ئیدارەى حوکمرانى لەناو کۆمەلگەى مەرفاىە تیدا پەیدا بوو، ئەو بوو تە شتیکی بەلگەنەویست که ئەو خاوەن دەسەلاتە سەرورەى و بالاىەیه که هەموو مافەکانى یاسا دانان (التشریع) و حوکمرانى (الحکم) و داوەرێکردن (القضاء) ی هەبوو.

لە سەردەمى هەموو پاشا و ئیمپراتۆر و کیسرا و قەیسەرەکاندا، هەر وا هاتوو، بۆیه هەر کەسیک قسەیه کی لە قسەى خاوەن سەرورەییە کەدا کردییت لیى قەبوول نه کراوه و بە بیبایەخ لە قەلەم دراوه.

لە سەرەتای هاتنى ئیسلامەو، تا سالى (۱۸۳۹ز) که یه کهمین یاسای ئەوروپایی فەرز کرا لەسەر سولتانی عوسمانی، هیچ خەلیفە و دەسەلاتداریکی بالاى ناو ئوممەت، یاسا و فەرمانیکی دەر نه کردوو که پێچەوانەى شەرع بووییت، چونکه لەو دنیایا بوو که (یاسا دارشتن) مافی خواى گەورەیه و بەس.

پێشەوایانى شەرع و زانایانیش که پاسەوانى دینه که بوون، لە کەسیان قەبوول نه کردوو یاسا دابڕێژن، بەلکوو دژی کردارە ناشەرعییه کانیش بوون که ئەوانیش هەر وه کوو مەرفی تر کردوویان.

^(۱) هەندیک لە «ئیسلامییه حیزبییه کان» بۆ لاوازکردنى جیهادییه کان، ئەم بیدەیهیان داھینا که «حاکمیتی له سیاسەى شەرعیادیە، نه ک له عەقیدەدا».

– ئەمە میژووی دەسەلاتە مەرکەزییەکانی میژوو، تا سەرکەوتن و جیگیربوونی شۆرشی فەرەنسا (سالی ۱۷۸۹ز) کە ئیتر ئەو سی ماف و ئەرکە بەسەر سی دەزگادا دا بەش کرا:

■ یاسا دارشتن، بوو بە ماف و ئەرک و دەسەلاتی ئەنجومەنی نیشتمانی (پەرلەمان).

■ حوکمرانی، بوو بە ماف و ئەرک و دەسەلاتی حکومەت (سەرۆک و سەرۆک وەزیران و وەزیرەکان).

■ داوەرکردن، بوو بە ماف و ئەرک و دەسەلاتی دادگا.

ئەم سی دەزگایە، تا ئیستا لە ولاتە دیموکراسییەکاندا هەن و کاری پۆژانەی خۆیان دەکەن.

ئێمامی مەودودی (پەحمەتی خۆی لی ییت) کە سالی (۱۹۷۹ز) کۆچی دوایی کردوو و خۆی یاساناس بوو و زانایەکی شەرع و بیرمەندیکی فیکری سیاسیی بوو، دەیزانی کە «مروّف» هیچ کام لەم سی مافەیان نییە، ئەمانە مافی خۆی تاک و پاکن.

بۆیە ئەو، وشە (حاکمیت)ی^(۱) زمانی ئوردوی بۆ بە کار هێنا کە لە بەرانبەریدا وشە ئینگلیزییە کەشی (Sovereignty) دەنوسی^(۲) کە بە مانای سەرورەیتی (السيادة)یە.^(۳)

(۱) (حاکمیت) لە زمان ئوردودا، (الحکم)ی عەرەبی نییە و (الحاکمیت)یش نییە، ئەو کەسانە ی ئەمەیان لە (ئێمامی مەودودی) وەرگرت هەر بە مانای «دەسەلات بەلای حوکمرانی» وەریانگرت، نە کە بە مانای سەرورەیتی کە هەر سی دەسەلاتە ئاماژە پێ کراوە کە دەگریتهوه. دەبێت بزانی کە (حاکمیت) ئوردوییە، نە کە عەرەبی.

(۲) بۆ نمونە: لە (المصطلحات الأربعة: چوار زاراوە کە قورئان)، وەرگیرانی ئەحمەد قەرەنی، بڵاوکار نووسینگەی تەفسیر، چاپی سیپەم ۱۴۴۱ک/ ۲۰۲۰ز، ل ۱۵۵.

(۳) فەرھەنگی ئینگلیزی/ عەرەبی ئۆکسفۆرد (oxford Arabic Dictionary) / سەرنووسەر تریسی ئارنس (Tressy Arts)، چاپی یە کەم ۲۰۱۴، بڵاوکار (oxford univervitypress) ل ۱۷۵۸.

واته: ئه وه دهسه لاته بالایه ی که هیچ دهسه لاتتیک ی له سهرووه وه نییه.

* پیغه مبهرا (سهلامی خویان له سه ر بیّت) و حاکمیتی:

ئه وه ی پاشا و ئیمپراتۆر و خاوهن دهسه لاته بالاکان به مافی خویان دهزانی له: یاسادانان و حوکمرانی و داوه ریکردنی نیوان خه لکیدا، مافی خوی گه وره ن که پیغه مبه ره به ریزه کانی (سهلامی خویان له سه ر بیّت) راده سپارد جیبه جیکاری بن له سه ر زه مین، چونکه حاکمیتی به هه ر سی مافه که یه وه ئه رکیکه له ئه رکه کانی بریکاری خوی گه وره (ئیسیتاخلاف) له سه ر زه مین که خوی گه وره مروقی بو خهلق کرد و ناردییه سه ر زه مین.

سه ییدنا ئاده م (سهلامی خوی له سه ر بیّت) یه که مین بریکار و جیبه جیکاری حاکمیتی خوی گه وره بو له سه ر زه مین، هه موو پیشه وا و زانا و بیرمه ندانی ئیسلام له سه ر ئه وه یه کده نگن که سه ییدنا ئاده م (سهلامی خوی له سه ر بیّت) یه که مین بریکار بووه، چونکه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَاذَقَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقرة: ۳۰).

واته: "کاتیک که خوی په روه ردگارت به فریشته کانی فه رموو: من خوازیارم بریکاریک له سه ر زه میندا دابنیم"، دوا ی جه نابی (سهلامی خوی له سه ر بیّت)، هه موو پیغه مبه ر و نیردراویکی خوی گه وره ده بوونه بریکار و جیبه جیکاری حاکمیتی خوی گه وره که یه کیکه له ئه رکه کانی بریکاری (ئیسیتاخلاف).

هه ر وه ک چۆن به سه ییدنا داودی (سهلامی خوی له سه ر بیّت) فه رموو که پیغه مبه ر و پاشا بوو: ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾ (ص: ۲۶).

واته: "ئه ری داود! ئیمه جه نابتمان به بریکار له سه ر زه مین داناوه، ده سا

جەنابیشت له حوکمرانی و داوهریی نیوان خەلکید، بە حەقەوێ پابەند بە و
نە کەوێتە پیش هەوا و هەوێ سەوێ، چونکە گومرا دەبیت و پێی خواوێستی برز
دە کەیت."

سەیدنا داود کە ئەو وەحیە ی بۆ هاتوو، پاشا بوو، هەر سێ مافە کانی:
سەر وەرێتی (السیادة) ی لە دەستدا بوو، لەبەر روشنایی وەحیە حەقە کەدا، یاسا
و پێسای دادەپشت، فەرمان و بریاری دەردە کرد کە بێ چەند و چوون جێبەجێ
دە کرا، داوهریی نیوان خەلکی دە کرد و کێشە کانیانی یە کلا دە کردەو.

کەس نە بوو شوێنکە و تووی بوو بێت و دید و پێی پیچەوانە ی
«حاکمیتی» یە کە ی جەنابی (سەلامی خوای لە سەر بێت) پەفتاری کرد بێت،
چونکە ئە گەر کە سێک خۆی، یان کە سێکی تری بە خاوەن یە کێک لە و سێ
مافە ی «حاکمیتی» یە کە بزانیایە، ئەوا کافر دە بوو؛ لە ریزی موشریکان ئە ژمار
دە کرا، نە ک لە ریزی سەیدنا داود (سەلامی خوای لە سەر بێت) و موسولمانانی
شوێنکە و تووی.

پێغەمبەرانی تریش (سەلامی خوایان لە سەر بێت) هەر وا بوون، بەلام هەیانە
گە یشتوو و تە دە سەلات و حاکمیتی گرتوو و تە دەست، هەیانە پیش ئەو کۆچی
دوایی کردوو و هە کوو سەیدنا موسا (سەلامی خوای لە سەر بێت)، یان شەهید
بوو و هە کوو سەیدنا زە کەریبا و یە حیا (سەلامی خوایان لە سەر بێت) و... هتد.

پێغەمبەری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەوانە بوو کە دە سەلاتی بالای
«حاکمیتی» یان کە و تە دەست و بوو بە بریکار و جێبەجێکاری ئە کە کانی
ئێستیخلاف، هەر وە ک چۆن خوای گەورە بە جەنابیشی فەرموو: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ
خَصِيماً﴾ (النساء: ۱۰۵).

واتە: "ئێمە حەق خوازانە ئەم پەيامەمان بۆ ناردوو و تە خوارەو، تا حوکمی

نیوان خه لکی به و شیویه پی بکهیت که خوی گه وره نیشانی داویت و ئاراسته ی کردوویت. نه که ی بیسته بهرگریوانی (خائین)ان، ئهوانه ی ده بوو هه لگری په یامه که ت بن، که چی وهریان نه گرت و پشتیان تی کرد.

ئاوا ده بینیت خوی گه وره که خوی خاوه نی مافه کانی ده سه لاتداریتی مه رکه زیی بالآ و سه روه ریتییه، نیردراوه کانی خوی (سه لامی خویان له سه ر بیّت) راسپاردوو که بریکار و جیبه جیکاری ته وحیدی په روه رگاریتی و ته وحیدی په رستن و ته وحیدی حاکمیتی بن، له بهرچاوی خه لکی موماره سه یان بکه ن، تا خویان بینه مه شخه لی ئیقتیدا پی کردن له ژیانی خویاندا و سه رچاوه ی ئیجتههاد له دید و په فتاریان له دوی وه فاتیان.

که وا بوو: «حاکمیتی» مافی خوی گه وره یه و خوی گه وره خوی پیغه مبه ره به ریزه کانی (سه لامی خویان له سه ر بیّت) بو کردوون به «خه لیفه»، تا بریکار و جیبه جیکاری بن. ئه وه عه قیده ی نه گۆری موسولانه و قاییلی موناقه شه نییه، چونکه فه رزکی عه قیده و شه ریه ت و بانگه وازه که یه تی.

بۆیه دیدی عه لمانیه ت که دین له حوکمرانی و سیاسه ت جیا ده کاته وه، دیدیکی کوفرینه و هه ر که سیک باوه ری پیی هه بیّت کافره، گه رچی موماره سه شی نه کرد بیّت!

به لام ئه وانه ی شه ریه تی خوا که نار ده خه ن و به غه یری دینی خوا، حوکم ده که ن، ئه وانه سی حوکمی کافربوون ده یانگر یته وه:

۱. لادانی شه ریه تی ئیسلام له حوکمرانی و داوه ری نیوان خه لکی.
۲. دارشتنی یاسای پیچه وانه به شه ریه تی ئیسلام، یان هینانی له ده ره وه.
۳. حوکم کردن و فه رزکردنی یاسا پیچه وانه که، به سه ر دادگا و داوه ر و خه لکه که دا.

* ئەم سی مافە ی سەروریتی (السیادة) له قورئاندا:

وتمان: سەروریتی و «حاکمیتی»، سەلماندن و چەسپاندنی هەر سی مافەکانی: یاسادانان (التشريع) و حوکمرانی (الحکم) و داوهریکردن (القضاء) به بو خوای تاک و پاک که به دهیان ئایه تی قورئان ئەم مافانه ی بو خوی سەلماندوو و وه کوو جوړه کانی تری ته وحید ریگای نه داوه کهس هاوبه شی هیچ مافیکیان ببیت، به هیچ راده و بریک، به هیچ شیواز و چۆنیتییه ک، هەر وه ک چۆن ریگای نه داوه کهس خوی؛ یان کهسانی تر بکاته هاوبه شی خوی گه و ره له په روه ردگاریتیدا، یان له په رستندا.

به هه مان شیوه جه ختی له وه کردوو ته وه که کهس بو ی نییه به رنامه ی ژیان و ده ستوور و یاسا دابریژیت که پیچه وانه بن له گه ل دینه که ی ئه ودا، کهس بو ی نییه حوکم به بی شه ریه ته که ی ئه و بکات، کهس بو ی نییه داوهریی نیتوان خه لکی به غهیری شه ریه ته که ی ئه و بکات. هەر کهسیک له هەر بواریکیاندا، پیچه وانه کاری کرد، حه تمه ن (کافر و فاسق و زالم) ه

ئەمەش سی مافە که ی حاکمیتی که بریتین له: (پروکنه کانی
ته وحیدی حاکمیتی):

یه که م: ته وحیدی یاسادانان (التشريع):

خوای گه و ره له باسی ئه و هدا که یاسا دارشتن و به رنامه دانان، ته نیا مافی خو یه تی و مو ماره سه ی کردوو، ده فه رمو یت: ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا

الَّذِينَ لَا تَفْقَهُوا فِيهِ كُفْرًا عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ (الشورى: ١٣).

واته: "خواى گه وړه «ياسا و پرېسای دینى» ی بو دارشتوون و بوى ناردوون، له هه موو نه و نه حکامه دینیانەى که پېشتر بو نووحي (سهلامى خواى له سهر بیت) ناردبوو، هه وړه ها نه وهى تاییهت به جه نابى و نه وانهش که وه کوو پاسپاردهى خو مان دابوومان به (ئبراهیم و موسا و عیسا) (سهلامى خویان له سهر بیت) که دینه که پیاده بکه ن و نه که ونه نا کوکییه وه و ته فره قه یان تی نه که ویت (له تیگه یشتن و موماره سه کردنیدا).

نه م بانگه وازهى جه نابت موشریکانى بو بانگه یشت ده که یت، زور له سهر دلیان قورسه، به کیشه یه کی ئیجگار گه وړه ده زانن، خواى گه وړه له نیوان نیردراوانى خویشیدا، هه ندیکیان بو فره مانى تاییه تی خو ی هه لده بژیریت، خواى گه وړه پرینایى نه و که سه ده کات که به ره و نه و دیته وه."

- له سورته تی (البجائیه) شدا پرۆشن و ئاشکرا و راشکاو ده فره مویت: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿١٨﴾ (البجائیه: ١٨).

واته: "پاشان جه نابتان خسته سهر دید و پرېياز و نه حکامى شه ریه تییک^(١)، ده سا جه نابیش شوینى بکه وه، شوین هه وا و هه وه سى نه و که سانه نه که ویت که نازانن."

که وا بوو: نه و که سانه ی یاسا و ده ستوور و پرېسا و بهرنامه ی کۆمه لکاری

^(١) شه ریهت له سهرده مى یاوه راندا، هه ره کوو مانای قورئانى، مانای هه موو دینه که بوو، له سه ده کانی دوا ییدا گۆرا بو مانای «فیقه»، واته: نه حکامه کانی خوا په رستی و سه ودا و مامه له و... هتد.

و ئیداره‌ی ده‌وڵەت و ئاراسته‌ی کۆمه‌لگه‌، دوور له‌ دینی خوا داده‌پێژن، نه‌زان و نه‌فامن، کافر و موشریکیشن؛ ئیتر چۆن ده‌شی‌ت خه‌لکی به‌ خۆیان بڵێن موسوڵمان و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی خوای زانا و دانا و به‌ ده‌سه‌لات بخه‌نه‌ لاوه‌ و یاسا و پێسا و به‌رنامه‌ی نه‌زانان به‌ینه‌ جێ و بیکه‌نه‌ ده‌ستوور و پێبازی ژیا‌نیان؟!

• شیرکی یاسادانان:

خوای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا که‌ باسی «ته‌وحیدی په‌روه‌ردگاری‌تی» ده‌کات، باسی کوفر و شیرکی به‌رانبه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ ته‌وحیده‌ش ده‌کات، هه‌روه‌ها که‌ باسی «ته‌وحیدی په‌رستن» ده‌کات، باسی کوفر و شیرکی ئه‌و جو‌ره‌ ته‌وحیده‌ش ده‌کات؛ بۆ «ته‌وحیدی حاکمیتی» یش هه‌ر وایه‌.

ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ی به‌ نمونه‌ له‌سه‌ر «ته‌وحیدی یاسا دارشتن» هه‌ینامانه‌وه‌ که‌ لقێکه‌ له‌ «ته‌وحیدی حاکمیتی»، له‌به‌رانبه‌ریشیاندا ده‌یان ئایه‌ت هه‌ن که‌ باسی «کوفر و شیرکی یاسا دارشتن» ده‌که‌ن، وه‌ کوو:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ (الشوری: ٢١).

واته‌: "یان هه‌لبه‌ته‌ هاوبه‌شیان له‌وه‌شدا بۆ خوای گه‌وره‌ داناوه‌، تا یاسا و پێسا و به‌رنامه‌ی ژیا‌نیان بۆ دا‌پێژن، پێچه‌وانه‌ی په‌زنامه‌ندیی خوای گه‌وره‌! ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوا‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ پ‌ریاری داوه‌ مو‌حاسه‌به‌ و سزادانیان ده‌خاته‌ پ‌وژ‌ی دوا‌یی^(١)، داوه‌ریی ده‌کردن و له‌ ژیا‌نی دنیا‌یاندا ده‌یخستنه‌ به‌ر سزای سه‌ختی خۆیه‌وه‌."

له‌م پ‌وانگه‌یه‌وه‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ هه‌موو یاسا و پ‌یسا‌کانی ق‌و‌ره‌یشی

^(١) که‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ﴾ (القمر: ٤٦)، واته‌: "کاتی مو‌حاسه‌به‌ کردنیان پ‌و‌ژ‌ی قیامه‌ته‌."

دەربارەى جەنگ و ناشتی و مالات و خواوەنیتی و... هتد، بە یاسای کوفر دەناساند و هەر هەمووی پەفز کردەو، هەر وەک چۆن لە باسی ھەرامکردنی کاتی جەنگ و ناشتیاندا دەفەرمویت: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَامًا وَيُخَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤْطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (التوبة: ٣٧).

ئەھلی جاھیلییەتی پێش ئیسلام لە سەرانی قورپەیش و... هتد، ئەوێان کردبوو بە پێسای کۆمەڵایەتی ناو خۆیان کە نابێت لە چوار مانگەکانی: (ذي القعدة، ذي الحجة، محرم، رجب) دا جەنگ بکەن، دەبێت ھەموو ھۆز و تیرەھەکی عەرەب لەو چوار مانگەدا لە ئەماندا بن، تا کاروباری سائە کەیان پێک بخەن؛ بەلام کە بەرژەوہندی دەسەلاتدارێکیان دەکەوتە مەترسییەو، یان ھەلی تۆلە سەندنەوہ بۆ ھۆزێک دەپەرخسا، ھەندێکیان پێریان دەدا کە لە یەکیک لەو چوار مانگەدا شەڕ بەرپا بکەن، پاشان مانگیکی تریان لە ھەشت مانگە باقییە کە ی سائ دەخستە جێی!

بۆ نموونە: کە شەریان بخستایەتە مانگی پەجەبی ئەو سائەو، دواتر مانگی «سەفەر»یان دەکرد بە «مانگی ھەرام» لە جیاتیی «پەجەب»، ئیتر ئەو سائە شەڕ لە مانگەکانی: (ذي القعدة، ذي الحجة، محرم + صفر) دا پرووی نەدەدا!

خوای گەورە لەم ئایەتەدا باسی ئەم پەفتارەیانێ کردووە و یاساکەیانێ بە کوفر ناساندووە، چونکە لە دید و تێروانیی کوفری و بەرژەوہندی تاغوتەکانیانەوہ ھاتوو، فەرمووی: "دواخستنی مانگی ئەمان (الأشهر الحرم) و گۆرینی بۆ مانگی تری داھاتوو، کوفریکی زیدەھە (کوفری دوو بەرەبەرە)".

ئەمە دەبێتە مایە گومرایی کافران خۆیان کە سائیک شەڕکردنی تێدا بە ھەرام دەزانن و سائیکی تر بە ھەلال! لافێ ئەوہشیان لێ دەدا کە بۆیە وا

مانگیکی تر له شوینی مانگه ئەمانه شکینراوه که داده نینهوه، تا له گەڵ ئە حکامی دینی خوادا یه ک بگریتهوه که گوايه چوار مانگه هه رامه که ی دیاری کردووه. واش نه بوو!

دهبینیت خوی گه و ره خودی یاساکه که یه که م جار دوور له وه حیی خوایی دایانپرشتووه و دوا ییش ئالوگۆریان به ناوی خوی گه و ره وه به سه ردا هیناوه، به «دوو جار کوفر» ناساندوویه تی، چونکه جاری یه که میش که دایانپرشتووه کوفر بووه، جاری دواتریش که گۆریویانه، هه ر کوفر بووه.

ئایه تی تریش له م باره وه زۆرن، بۆ نموونه وه کوو: (سوره تی الانعام: ۱۳۶ - ۱۴۰).

* یان ئایه تی: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ...﴾ (التوبة: ۳۱).

واته: "زانا و راهیبه کانی خۆیان له جیاتیی خوی گه و ره کردبوو به خوی خۆیان!"

ئییامی شه و کانی (په حمه تی خوی لی بیت) له ته فسیره که یدا (فتح القدیر)، له ته فسیری ئەم ئایه ته دا ده فه رمویت:

"مانای ئایه ته که ئە مه یه، چونکه گوێرایه لیبیان ده کردن و ملکه چییان بۆ فه رمانه کانیان ده رده بپری (چ به ئە نجامدان، یان به به ره ه لستی ئە وان و ئە نجامنه دانی ئە مان)، ئە مه دانانیان بوو له مه نزله ی خویه تیدا، چونکه فه رمان و به ره ه لستییه کانیان وا راده په راند؛ هه ر وه کوو راپه راندنی فه رمان و به ره ه لستی خوی گه و ره."

له شوینی تر دا ته فسیلاتی زیاترم له سه ر ئەم ئایه ته و هوی هاتنه خواره وه و رای زانایان نووسیوه که ئی ره شوینی ئە و ته فسیلاته نییه.

دووه م: تهو حیدی حوکمرانی (حاکمیتی):

حوکمرانی دوو لقه: ئیداره ی دهو له ت و ئاراسته ی کۆمه لگه.

ئیداره ی دهو له ت: دروستکردن و ریکخستنی په یکه ری ئیداری و ده زگا (ئورگان) له کانی دهو له ته، مه رجیش نییه قه واره سیاسیه که دهو له تیک بیت به پیناسه ی سه رده م، به لکوو ده شی ت هه ر ده سه لا تیکی سیاسیه بیت که هیزی مه رکه زی له ده ستدا بیت و خاک و خه لکی که له به رده ستیدا بن که ده زگا کانی جیه جیکردن بریاره کانی له ناویاندا دروست کرد بیت؛ ده زگا کان زه رووریه، هه ر یه که یان «ماف» و «ئه رک» و «ده سه لا ت: سه لا حیات» ی خو یان بو دیاری کراییت، تا کار و به رپر سیاری تی یان نه بیته گه ره لاوژی و فه وزا، بو ئه وه ی له کاتی ده رکه وتنی تاوان و هه له دا بزانی ت که مه تر خه مه سنوور به زی نه که کییه؛ یان کو ییه؟!

ئاراسته ی کۆمه لگه ش ئه وه یه که ده سه لا تی سیاسیه به هه موو ده زگا کانی دهو له ت و ریکخواه کانی کۆمه لگه ی مه ده نی و زانایان و که سایه تییه هه لکه وته کانی کۆمه لگه، ئاراسته ی وا بدریته تو یژه کانی دانیشتووان که له گه ل دید و تیروانی نی تیو ری و فه لسه فه ی حوکمراندا یه ک بگریته وه، تا دهو له ت و کۆمه لگه که بینه نمونه ی دید و بیرو باوه ره که. به نیسبه ت ئیمه ی موسو له انه وه هه ر وایه.

حاکم و حکومه تی موسو له ان ئه و دوو ئه رکه یان له سه ره و پنیو یسته ئیسلامه که له هه موو ده زگا و ئاراسته و بریاره کاندان نشان بده نه وه که نمونه ی دهو له ت و کۆمه لگه ی ئیسلامین.

ئه م دوو ئه رکه ی حوکمرانی له ئه سل یاندا مافی خوای گه ورن، بو یه خوای

گەوره پایه کانی سیاسەت و حوکمی دیاری کردوو، دەستوور و ئوسوولی یاسایی دیاری کردوو، بنەماکانی پێکخستنی ئابووری دیاری کردوو؛ چۆنیتی ئاراستە کۆمەڵگەی دیاری کردوو، قییم و داب و نەریتی کۆمەڵایەتی و پێسا ئەخلاقییە کانی دیاری کردوو، هیچ شتێک نییه فەرامۆش کرايیت.

له لووتکە ی خیلافەتەو، تا چۆنیتی پۆیشتن و ئاخاوتن و دەست بە ئاو گەیاندن! هەمووی بە ئایەتی قورئان و سیرە و سوننەتی پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پەفتاری یاوەران، بە تاییەتی چوار خولەفاکە ی راشیدین (خوا لییان پازی بیت)، پێک خراون و شەرح کراون و ئامادە خراونەتە بەردەست.

خوای گەوره هەر وەک چۆن بە ئامرازە کانی (حَصْر) وەکوو: (إنما)، یان (ما... الا)، یان (لا.. أَلَا) جەختی لە یە کبوونی خوێ لە پەرورەدگاریتی (الربوبية) و خوایەتی (پەرستن: الألوهية) دا کردوو، بە هەمان شیوازی حەصر و تەئکیدکردنیش باسی حوکمی خوێ کردوو؛ باسی کردوو کە بە هیچ کلۆجیک لەم مافەشدا هاوبەشی بە هیچ پادە و پڕ و شیواز و چۆنیتییه ک نییه.

بۆیە دەفەرمویت: ﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ﴾ (الرعد: ٤١)

واتە: "خوای گەوره حوکم دەکات، بە هیچ کلۆجیک و بە هیچ پادە و پێک و بە هیچ شیواز و چۆنیتییه ک کەس بۆی نییه دەستکاریی حوکمە کانی بکات، نە بە لادانی، نە بە گۆپینی؛ نە بە زیادکردنی و نە بە لێ کەمکردنەوی، تەنانەت ناشیت قسە و پێشنیاز بکریت، چ جایی پەخنە و گلەیی و گازەندە کە دەچنە خانە ی کوفرەو."

کە سەرئێوە دەیتە ئەم ئایەتە، دەبینیت نەفیکردنە کە ی بە نای توخم (لا النافية للجنس) ه، چونکە دەبینیت دوا ی (لا) کە، (اسم نكرة مبني على الفتح) هاتوو کە سێ نیشانەن بۆ جیاکردنەوی جۆری: (لا النافية للجنس)؛ هەر وەکوو

(لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) که نه فیکردنی خوایه تی غهیری خوای گه ورهیه، نه فیکردنی توخمی خوایه تییه، توخمی سیفه ته کانی په روه دگاریتی و په ستراویتی و حاکمیتی.

له م ئایه ته شدا نه فیزی توخمی «ته عقیب» ی حوکی خوای گه ورهیه، نه فی هه موو جوړه توخمیککی گوړین و لادان.

له ئایه تی تر دا به پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت: "که حوکمرانی خۆت به و ئه حکامانه ی دینه که بکه که به و هجی بۆمان ناردوویت ته خواره وه." به هه ره شه وه پپی ده فهرمویت: "ایی لانه دیت!" ده فهرمویت:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾ (النساء: ۱۰۵).

واته: "ئیمه حه قخوازانه ئه م په یامه مان بۆ ناردوویت ته خواره وه، تا حوکی نیوان خه لکی به و شیوه یه پی بکه ییت که خوای گه وره نیشانی داویت و ئاراسته ی کردوویت. نه که ییت بیسته به رگریوانی (خائین)ان، ئه وانه ی ده بوو هه لگری په یامه که ت بن، که چی وهریشیان نه گرت و پشتیان تی کرد."

- هه ر به هه مان شیوه پپی ده فهرمویت: ﴿وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ (المائدة: ۴۹).

واته: "به وه حوکی خه لکه که بکه که خوای گه وره بۆی ناردوویت ته خواره وه، هۆشدار به! هه ندیک ئه حکامی و ه حیه که ت پی نه گوړن!"

- پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ده یان کیشه و گرفت ی خه لکیدا بیده نگ ده بوو، پپی ده فهرموون: "هیچ و ه حیه کم له و باره وه بۆ نه هاتوه." به راو بوو چوونی خۆیشی نه ده کرد، سه بری ده گرت، تا بزائیت داخو خوای گه وره حوکی خۆی بۆ نه نیریت؟ ئه گینا به ئیجتهادی خۆی - له بهر رو شنایی و ه حیدا -

بریاریکی بۆ دەردەکردن، چ بریاری تایبەت، چ گشتی. تۆ تەصەور بکە ئەم
پێغەمبەرە مەعسوومە (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئەم پێشەوا تەقواکارە واقعیناسە،
ئەم زانا شارەزایە، چۆن لەو سنوورەدا دەوێستە و هیچ پڕەئییەکی نەدەدا!!!

لەمەوێ بپروانە جورئەتی بێدینی و بێ ئەدەبییە هەندیک کەس کە ئەحکامی
وێحیی سەلمێنراو و چەسپێنراوی خوایی دەخاتە کەنارەوێ و یاسا و دەستووری دژ
بە ئیسلام پیادە دەکات! یان هەوا و هەوێسی خۆی دەکاتە یاسا و بریار و بە
زۆری زۆردارانیش دەیچەسپێنێت!

* ئیمامی ئیبو تەیمییه (پەرحمەتی خوای لێ بیت) دەفەرمویت: "ئەسلا
بریتییه لە خۆبەدەستەوێدان، خۆتەسلیمکردن بە خوای پەرورەدگاری تاک و
تەنیا، هەر کەس خۆی تەسلیم بە غەیری خوای گەورە کرد، موشریکە.

هەر کەسێکی خۆی تەسلیم بە خوای گەورە نەکرد، لووتبەرز و هەرپالە، ئەو
کەسە بەرانبەر خوای گەورە لووتبەرزێ بنوینێت و خۆی بە گەورە بزانی،
موشریکە، کافرە.

خۆتەسلیمکردن بە خوای گەورە یەعنی: پەرستن و مل بۆ ئەو کە چکردن.
یەعنی گوێپڕایە لێ فەرمانەکانی ئەو، ئەوێشە ئیسلام. ئەمە ئەو ئیسلامە یە کە
خوای گەورە غەیری ئەو لە کەس وەرناگرێت کە گوێپڕایە لێ خوای تاک و پاکە
و هەر خۆی چۆنیتییه کە ی دیاری کردووە.^(۱)

* شیرک و کوفری حوکمرانی:

شیوازی قورئان لە پوونکردنەوێدا وایە کە باس لە شتێک دەکات باسی
پێچەوانە کەشی دەکات، تا گوێگران و خوێنەرانی زیاتر تی بگەیهنێت. کە باسی
تەوحیدی پەرورەدگاریتی (توحید الربوبیة) دەکات، باسی شیرکی
پەرورەدگاریتی و کردگاریتی و ئومیدی رزق و رۆزی و چاکبوونەوێ و ئەمان و

^(۱) مجموع الفتاوی، ب ۳، ل ۹۱.

سه لامه تیش ده کات.. که باسی ته وحیدی خوایه تی / په رستن (توحید الألوهیة) ده کات، باسی شیرکی په رستنیش ده کات له دلدا بیت وه کوو ریا، یان له په فتاردا بیت (گوفتار و کردار). له باسی «ته وحیدی حاکمیتی» یش هه ر وایه.

هه ندیک ثایه تمان له سه ره وه ده رباره ی ته وحیدی حوکمرانی هینایه وه، نه مه ی خواره وهش ئامازه یه به هه ندیک ثایه تی کوفر و شیرکی حوکمرانی:

﴿وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ٢٦).

واته: "خوای گه وره هیچ یه کییک ناکاته هاوبهش له حوکمرانی و ده رکردنی بریاریدا، نه له راویش پئی کردنی و نه له رازیکردن و نه کردنیدا، نه له کات و شوین و نه له حاله تیدا؛ نه له چوئیتی و چه ندیتیدا، چونکه خو ی زانا و دانا و شارهزا و به ئاگا و خاوه ن ده سه لاتی ره هایه و میهره بانیشی سنووری نییه."

ده بینیت هه ر له م سوره ته شدایه که ده فه رمویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ١١٠).

واته: "ئه و که سه ی به ئومیدی دیداری خوای په ورو دگاریتی به روو سووری، با کار و کرده وه ی چاک بکات و له په رستن ی خوای په ورو دگاریدا هیچ یه کییک نه کاته هاوبه شی."

ئاوا ده زانین و دلنیا ده بین که خوای گه وره هه ر وه کوو چو ن له په رستنیدا به هیچ شیوه یه ک قه بوول ناکات «هیچ یه کییک» ی بو بکریته هاوبهش، هه ر ئاواش قه بوول ناکات له حوکمرانیتیدا هیچ یه کییک ی بو بکریته هاوبهش.

- خوای گه وره که باسی سیستمی حوکمرانی ده کات باسی دوو سیستم ده کات و بهس، حوکمی وه حیی خوایی و حوکمی جاهیلییه ت. هه موو سیستمیکی حوکم که سه رچاوه که ی وه حیی خوای گه وره نه بیت، جاهیلییه.

ده فه رمویت: ﴿أَفُحْكُمُ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ﴾ (المائدة: ٥٠).

واته: "ایا حوکمی جاهیلییه تیان دهویت؟!"

- رازینه بوونیش به حوکم و داوهری و پریار و ئاراسته ی پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بیباوه پریه، له ئیسلام ده رچوونه، کافر بوونه؛ ههر وه کوو
خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ۶۵).

واته: "سویند بیت به خوای پهروه ردگارت، ئهوانه باوه پریان نابیت، تا جه نابت
نه کهن به «حاکم و حه کهم» ی نیتوانیان له و کیشانه دا که له ناویاندا پروو ددهن،
پاشان که حوکمت دان؛ نابیت هیچ گری و گۆلیک له دل دهروونیاندا بمینیت،
دهبیت به تهواوی تهسلیم به بریاره کهت بین، وهری بگرن و پیوه ی پابه ند بن."

* سییه م: تەوھیدی داوھری و داوھری بردنە لا

(توھید التحکیم والتحاکم):

سەلماندن و چەسپاندنی دادپەرۆھری (العدل) ھەموو پروکنەکانی داوھریکردنی ھەق دەخوازێت لە سەر بەخۆیی داوھر و ھەبوونی زانیاریی تەواو و کاتی پێویست و دەسەڵاتی پرێاردان و جێبەجێکردن و ھەبوونی مەرجەعییەتی یاسا و ئامادەبوونی لایەنەکانی کێشە کە و شایھیدان و بەلگەکانیان، پاشان گۆیگرتن لێیان و بەدواداچوونەوھێ بەلگەکانیان و کوڵینەوھ لە ھەنجەتی ھەموو لایەنەکان و بە یە کسان تەماشاکردنیان.

ئەمە لە لایە کەوھ داوھریکردنە کە ماف و ئەرکی قازی و داوھرە، لە لایەکی ترەوھ ماف و ئەرکی خاوەن کێشەکانە کە داوھرییان دێتە لا، دواي رازیوونیان بە داوھریتی و پرێاریان.

- داوھریکردنە کە کە ماف و ئەرکی قازی و داوھرەکانە، (تحکیم)ە کە لە بازنەھێ (القضاء)دایە.

- داوھری ھێنانە لای (قضاء) پێی دەوتریت (التحاکم).

ئەم دوانە ھەردووکیان مافی خوای گەورەن و ئەرکی سەرشانە عەبدەکانین. قازی و داوھرەکان دەبێت بەپێی ئەحکامی شەرع داوھری بکەن و کێشەکان یە کلا بکەنەوھ، خەڵکە کەش لەسەر یانە کە تەنیا لای شەرعەوان کێشەکانیان یە کلا بکەنەوھ، نە ک لە دادگای عەلمانییەت و یاسایان، ئەویان خواپەرستییە و ئەمیان کافر بوونە!

خوای گەورە بە ھیچ کلۆجیک قەبووڵی نەبووھ و نییە کەسیک، یان کەسانیک، یان دەزگا و دائیرە یە ک خۆی بکاتە داوھر و کێشە ی ناوکۆیی و ناوکۆیی خەڵکی بە غەیری شەرع یە کلا بکاتەوھ و پرێاری ناشرعیی لەسەر

دەربکات؛ ئەو حوکمە باتلە، چونکە ناشەرعییە. ناشەرعییە، چونکە لە مەرجهییەتی ئەحکامی دینە کەوێت نەهاتووێت کە قورئان و سوننەت و کۆرا (ئێجماع) و بەراورد (قیاس) ی راست و دروستە. ناشەرعییە، چونکە ناپەرەوایە، حەتمەن دادپەرەریی تەواوی تێدا پەچاو نەکراوە، ئەمە جگە لەوەی حەتمەن بەرژەوێتی لایەنی دەسەڵاتدار و خاوەن ھێز و واسیتە و پارە و خاوەن پلە و پایە و ناوداریی تێدا دەبێت.

لە ھەمان کاتدا خوای گەورە بە ھیچ کلۆجیک قەبوولی نەبوو و نییە کە خەڵکە موسولمانە کە بۆیە کلاکردنەوێت کێشەکانی ناوخیان، بچنە دادگای جاھیلییەت و داوھری کافر بە یاسا و پرسیای کوفرین ناوژیان بکات و ناوکۆیی و ناوکۆکیان چارەسەر بکات.

ئەمەش چەند ئایەتیک کە بەلگەی بۆچوونەکانی سەرەوێمان:

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ﴾ (النمل: ۷۸).

واتە: "خوای پەرەردگارت بە حوکمی خۆی داوھریی ئێوانیان دەکات." ئەم ئایەتە کورتە ھەردوو پڕوونە کە دادپەرەری (القضاء والتحكيم) کە تێدا یە کە دەفەر مۆیت: خوای گەورە داوھرییە کە دەکات، ھەمووان دُنیا دەکاتەوێت کە داوھرە کەتان زانا و دانایە، بیلایەنە و بەئاگایە، پڕیارە کە سەر بەخۆیە و کەس تەدەخول ناکات لە پڕیاریدا.

حوکمە کەشی حەتمەن جێبەجێ دەکریت کە دەفەر مۆیت: (بحکمہ)، ئەو ھەندیکێ بۆ ئێوھش پڕوون کردوو تەوێت و ئێوھش لەو دُنیا بوون کە شەرعیەتە کە خوای گەورە حەق و پەرەوایە و بەس.

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾ (الشورى: ۱۰).

واته: "بۆیه کلايیکردنه وهی ههر کیشهیه ک که راجیا و ناکوک دهبن تیتیدا،
حه تمهن ده بیئت بگه پینه وه سهر حوکمی خوی گه وره، خوی گه وره به بریاری
حه قی خوی ناکوکییه که چاره سهر ده کات و کیشه که بنهر ده کات."

که وا بوو: به هیچ شیوهیه ک موسولمانان بۆیان نییه په نا ببه نه بهر یاسای
کافران، بۆیه کلايیکردنه وهی کیشه و ناکوکیی ناوخیان، مادام که سانیکیان
دهست ده که ویت له شهر عزانانی ئه هلی ئیسلام، تا بیکه نه داوهر و ئه ویش به پیتی
شهریعه تی ئیسلام ده بیئت حوکمیان بکات.

ئه گهر موسولمانیک له «دارولکوفردا» مافی پیشیل کرا و ناچار بوو سکا لای
خوی بباته لای پۆلیس و داوهری خوی بباته لای یاسا و داوهری ئه وئ که
به پیتی یاسایه کی رپژه دادپه روه رانه سوراغی کیشه که ی ده کهن و دواتر حوکمی
له سهر ده رده کهن، حه قیان به سهر دین و ئینتیهای موسولمانه که وه نییه.

له م حاله ته دا که موسولمانه که ئیهامی مزگه وتیک، یان داعیه کی ئیسلامی،
یان که سیکی وای دهست نه که وت کیشه که ی بباته لا، بۆی هیه به چیه لای
پۆلیس و داوهری کافرانی ئه وئ؛ ههر وه کوو حالئ ئیستای موسولمانان له ولاته
دیموکراسیه کاندای (والله أعلم).

* کوفر و شیرکی داوهریکردن و داوهری بردنه لا:

له م بواره شدا، «بواری داوهریکردن» و «بواری داوهری بردنه لا» چه ندین
ئایه تی قورئان ده بینیت که ده فهرموون: ههر که سیک مافی داوهری تیی ره ها
بداته خوی، یان به که سانیکی تر، تا مافی ئه وه یان بداتی بۆیان هه بیئت به غیری
شهریعه تی خوی گه وره داوهری نیوان خه لکی بکه ن و بریاری پیچه وانیه ی
دینی خوا ده ربکه ن، کافر ده بیئت؛ چونکه داوهر ههر خوی گه وره یه، له دنیا شدا
پیغه مبه ره به رپژه کانی ئه ون (سه لامی خویان له سهر بیئت) که خوی گه وره

خۆی مۆلته تی پیداون و له دوای بهرپیشیان یاوه‌ران و زانیانن که ده‌بنه داوهر و به شه‌ریعه‌تی خوای گه‌وره کیشه‌ی راجیایی و نا‌کوکیی نیوان خه‌لکی یه‌کلا ده‌که‌نه‌وه.

خوای گه‌وره به هیچ کلۆجیک له که‌س قه‌بوول ناکات غه‌یری خۆی، یان پیغه‌مبه‌ره‌کانی (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت) که وه‌حی و سوننه‌ته‌کانیانن، بکه‌ن به داوهر، زانا و شه‌رعزانان و قازی و کاربه‌ده‌ستانی ده‌سه‌لاتی ئیسلامی بۆیان هه‌یه‌ بینه قازی و داوهر؛ به‌و مه‌رجه‌ی به شه‌ریعه‌تی خوای گه‌وره حوکم بکه‌ن و به‌س.

سه‌رنج بده‌ره ئه‌و ئایه‌ته که چ حوکمیکی قورسی له خۆ گرتوه‌! بپروانه چه‌ند خه‌ته‌ر و ترسناکه که ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ٦٥).

واته: "سو‌یند بی‌ت به خوای په‌روه‌ر دگارت، باوه‌ریان نابیت (به موسولمان حسیب نابن)، تا جه‌نابتان نه‌که‌نه داوهر بۆ یه‌کلا کردنه‌وه‌ی ئه‌و کیشه و نا‌کوکییانه‌ی له‌نیوانیاندا روو ده‌دات، پاشان نابیت دوای ئه‌وه‌ی که حوکم کردن هیچ گری و گو‌لیک (هیچ گله‌یی و نارازی و په‌خنه‌یه‌ک) له دل و ده‌روونیاندا هه‌بی‌ت؛ چه‌تمه‌ن ده‌بی‌ت به‌ته‌واوی ته‌سلیم به‌بریاره‌که‌ی جه‌نابت بین."

.ئینجا وه‌ره له سام و هه‌یه‌یه‌تی هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی بپروانه:

.ئیامی بوخاری و موسلیم و خاوه‌ن (السُّنَن) به‌کان و... هتد، له عه‌بدو‌للای کوری زوبیر «عبدالله بن الزبیر» به‌وه (خوا‌لییان رازی بی‌ت) ده‌گیرنه‌وه که فه‌رمو‌ی: (إِنَّ الزَّبِيرَ خَاصَمَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي شَرَاجٍ مِنَ الْحَرَّةِ، كَانَا

يَسْقِيَانِ بِهِ كِلَاهُمَا النَّخْلَ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ سَرَّحَ الْمَاءَ يَمُرُّ، فَأَبَى عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اسْقِ يَا زَبِيرُ، ثُمَّ أُرْسِلَ إِلَى جَارِكَ، فَغَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْ كَانَ ابْنُ عَمَّتِكَ؟ فَتَلَوْنَ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قَالَ: اسْقِ يَا زَبِيرُ، ثُمَّ اخْبِسِ الْمَاءَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَدَرِ ثُمَّ أُرْسِلَ الْمَاءُ (إِلَى جَارِكَ).

واته: "سه ییدنا زوبیری کوری عهوام (خوا لینی رازی بیټ)، [که کوری پووری پیغه مبهری خواجه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)] له گهل کابرایه کی نه نصارییدا کهوته نا کوکییه وه، کابرا له وانه بوو که به شداری غه زای «به در» ی کرد بوو (واته: خاوهن ریز و پله ی تایهت بوو)، نا کوکییه که یان له سهر مه جرای ئاوی جوگه یه ک بوو که له تهستیلک (گوم) ټکه وه ده هات بو باخی دارخورمای ههردو وکیان.

سکالایان برده خزمهت پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، کابرای نه نصاری به (سه ییدنا زوبیری) فهرموو: رپی ئاوه که بهرده، با بیټ بو باخه که ی من.

(سه ییدنا زوبیری) رازی نه بوو (ده یویست خوی یه کهم جار باخه که ی خوی ئاو بدات، پاشان بیکاته سهر رپره وی باخی کابرای نه نصاری)، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموو: زوبیری! جه نابت باخه که ت ئاو بده و پاشان رپی به ئاوه که بده بچیته سهر باخه که ی تهو.

کابرای نه نصاری تووره بوو، به پیغه مبهری خوی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموو: ههر له بهر تهوه ی تهو کوری پوورته؟!

رهنگی پرووی پاکی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گورپا، پاشان به زوبیری فهرموو: باخی خوت ئاو بده، پاشان ئاوه که بگره وه، تا بگه رپته وه ئاو تهستیلکه که وه، پاشان رپی خوش بکه بوی تا بچیت بو باخه که ی تهو.

پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌یزانی که مافی سه‌ییدنا زوبیره (خوا لئی پازی بیت) له پیشدا ئاودیژی باخه‌که‌ی بکات، ئینجا ری بدات پروات بۆ باخی کابرای ئه‌نصاری.

ئاوا هه‌ردووکیان له‌یه‌ک کاتدا یه‌ک په‌نج ده‌ده‌ن له‌ئاراسته‌کردنی مه‌جرای ئاوه‌که‌دا، ئه‌مه‌ له‌ قازانجی کابراش بوو، چونکه‌ پیویستی نه‌ده‌کرد سه‌رله‌نوی بچینه‌ سه‌ر ئه‌ستیلکه‌ که‌ و ئاوه‌ که‌ به‌ربداته‌وه‌ و ریره‌وی جوگه‌ که‌ی بۆ باخی خۆی بگوریت.

به‌لام له‌ حوکمی دوهم جاردا، ئه‌مه‌ که‌وته‌وه‌ سه‌رخۆی و سه‌ییدنا زوبیره‌ش شایانتر بوو پیشتر ئاودیژی بکات (له‌وانه‌یه‌ له‌به‌ر نزیکه‌ی باخه‌که‌ی بووبیت، یان له‌به‌ر دووری، یان وشکی، یان سه‌ره‌ولێژی، یان هۆی تر).

سه‌ییدنا زوبیره (خوا لئی پازی بیت) ده‌فه‌رمویت: "وا ده‌زانم ئه‌م ئایه‌ته‌: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ٦٥)، له‌سه‌ر ئه‌م پرووداوه‌ هاته‌ خوارێ."

ده‌بینیت مه‌سه‌له‌ که‌ چهند خه‌ته‌ره‌؟!

کابرا سه‌ره‌تا پازی نه‌بوو و کاتیک که‌ گله‌یی کرد حوکمه‌ که‌ نه‌گۆرا، هه‌ر وا مایه‌وه‌ و ئه‌وه‌ی هاوکاریکردنی بوو له‌ گرتنه‌وه‌ی ده‌می گونجه‌ که‌ له‌ ئه‌ستیلکه‌ که‌دا، هه‌ر وا پاکردنه‌وه‌ی ئاراسته‌کردنی ئاوه‌ که‌ بۆ لای خۆی، به‌لام ناچار بوو پازی بیت؛ به‌ پازینه‌بوونی مآلویران ده‌بوو، چونکه‌ کافر ده‌بوو!

بینه‌ وه‌رنه‌ گرتنی حوکمیکی داوه‌ریکردنی پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که‌ زاهیره‌ن پیشخستنی ئاودیژی کابراش شتیکی گه‌وره‌ نه‌بوو، به‌لام پازینه‌بوون به‌ داوه‌رییه‌ که‌ی پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و په‌خنه‌ لێ گرتنی ره‌فتاریکی دژوار و مه‌ترسیدار بوو.

له دڵدا پێی خوش نەبوو ئەوێه حوکمی گوناھکاری موسوڵمانی ھەیە.^(۱)

دەبینیت شیخ (پەحمەتی خۆی لێ بیّت) ئەوێه بیر دەخاتەوێه کە:

۱. داوێهێ نەمانە لا (التحاكم)، نیشانەێ موسوڵمانیئەییە کە وستی کەسە کە نیشان دەدات، بۆیە ھەر کەسێک داوێهێ نەمانە لای شەرع، ئەوێه بەلگەێ ئەوێه کە موسوڵمان نییە و بە حوکمی شەریعەتی ئیسلام رازی نییە.

۲. رازیوونی لە دڵ و دەرووندا بەلگەێ ئیئاندارتیئەییە کە دیارە لە ناخیدا تەسلیم بە ئیسلام بوو، بۆیە بەم حوکمەش رازیئە کە دەشیّت پێچەوانەێ حەز و بەرژەوێه ندیی خۆشی بوو بیّت.

۳. تەسلیمبوونی بە بریارە کە و وەرگرتن و جێبەجێکردنی، نیشانەێ سەرپرستی دینداری و تەقواکاری و ئاستی بالایی خواوێستیئە.

ئەم سێ خالە بەلگەێ موسوڵمانیئەییە کە یە، چونکە بریتین لە: (الإسلام والإيمان والإحسان).

ئاوا دەبینیت خۆی گەورە بۆ ھەنجەت برینی دووروو و دەغەلان، بەردەوام نێردراوی خۆی بۆ دەناردن، تا رێنمایی خەلکی بکەن و حوکمیان بکەن، ئاراستەیان بکەن بۆ ئەداکردنی ئەرکەکانی بریکاری (ئێستیخلاف) و کاتیکیش کە ناکوکیان تی دەکەوت؛ ئەم پێشەوا رێنیشانەرانە (سەلامی خویان لەسەر بیّت) داوێهێیان دەکردن و حەقیان بۆ پروون دەکردنەوێه و کێشەکانیان بۆ یە کلایی دەکردنەوێه.

پاش ئەوانیش (سەلامی خویان لەسەر بیّت)، خۆی گەورە نەبھیشت

^(۱) تەفسیری (تیسیر الکرم الرحمن)، ل ۱۹۹ ۲۰۰، توێژنەوێه (عبدالرحمن اللویحق)، بڵاوەکار: گوژاری (البیان) ۱۹۹۵/۱۶۱۶. ئەو شیکارەێ شیخ (پەحمەتی خۆی لێ بیّت) ھیناویەتیئەوێه، ھیی ئیئامی ئیبنولقەیمە (پەحمەتی خۆی لێ بیّت) کە لە کتیی (مدارج السالکین ۲/۲۰۱) دای بای کردووە.

خواویستان گومرا بین و له گێژاوی ناڤۆکیدا بزر بین.

سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خواش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ر وا بوو، جه‌نابی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خاوه‌ن وه‌حی و رابه‌ریتی و حاکمیتی و داوه‌ری بوو، پاش خۆیشی خه‌لیفه‌ به‌رپژه‌کانی پاشیدین (خوا لیان رازی بی‌ت) رابه‌ر و حاکم و داوه‌ر بوون، والی و داوه‌ریان بۆ هه‌ریمه‌کان داده‌نا؛ جگه‌ له‌وه‌ی که هه‌ریه‌ک له‌ یاوه‌ران (خوا لیان رازی بی‌ت) داوه‌ر بوون و پارسه‌نگی دینه‌داریتی خه‌لکه‌ که‌یان راده‌گرت.

پاش نه‌وه‌ی ئه‌وانیش (که سه‌د و بیست و چوار یاوه‌ر بوون خوا لیان رازی بی‌ت)، پیشه‌وایانی «تابیعین و تابعی تابیعین» هاتن که له‌ نیو ملیۆن که‌س زیاتر بوون، پاشان ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر دید و رپی ئه‌م سی نه‌وه‌ راست و چاکه‌ بوون. هه‌موویان رپیه‌رانی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت بوون، تا دنیا دنیا بی‌ت موسوڵانه‌ سه‌رراسته‌کان دید و رپیان ده‌پارێزن (إن شاء الله).

هیوادارم بۆت پروون بووبیته‌وه‌ و گه‌شیتبیته‌ دنیایی ته‌واو که «حاکمیتی» به‌ هه‌ر سی مافه‌ که‌یه‌وه‌: (مافی یاسا دارستن و مافی حوکمرانی و مافی داوه‌ریکردن و داوه‌ری بردنه‌ لا)، جوړیکی سه‌ربه‌خۆیه‌ له‌ جوړه‌کانی ته‌وحید و هیچ که‌متر نییه‌ له‌ ته‌وحیدی په‌روه‌ردگاریتی (الرئوبیة) که‌ خواناسینه‌، یان ته‌وحیدی خوایه‌تی (الألوهیة) که‌ په‌رستنی خوا‌ی تاک و ته‌نیا‌یه‌ به‌بی‌ هاوبه‌شدانان بۆی.

هه‌موو ئه‌م مانایانه‌ له‌ ئایه‌تی (مالک يوم الدين) دان، چونکه‌ مادام خوا‌ی گه‌وره‌ خاوه‌ن و ده‌سه‌لاتدار و حاکم و داوه‌ری پوژری پاداشت و سزایه‌ که‌ هه‌ر له‌ ده‌ست خۆیدان، حاکمیتی و داوه‌ریتی ژیا‌نی دنیا‌یشی بی‌گومان هه‌ر له‌ده‌ستدایه‌، بۆیه‌ به‌ وه‌حیی خۆی شه‌ریعه‌تی بۆ موقوفایه‌تی ناردووه‌؛ تا به‌و حوکم بکه‌ن و به‌ویش راجیایی و ناڤۆکییه‌کانی نیوانیان یه‌ کلایی بکه‌نه‌وه‌.

- دووهم: سه لماندنی پیغه مبه ریتی له سوره تی

«فاتحه» دا: (۱)

۱. ناسینی خوای گه و ره وه کوو پیویست، به غه یری ری و ه حی، نامومکینه بیته دی. نه فه لسه فه و نه زانست و نه ژیریاری، مرۆف ناگه یه ننه ناسینی خوای گه و ره به و ناو و سیفاتانه یه وه که خوای په و ره دگار له قورئاندا باسی کردوون.

- ئەم سێ ریگایه: (فه لسه فه و زانست و ژیریاری)، مرۆف ده گه یه ننه باوهر بوون به «وجود» و «تاک و ته نیایی» خوای گه و ره و توانا و ده سه لاتی، به لām ناگه نه ئاستی وه حی که وه سفکردنی خوای گه و ره یه، ههر له لایه ن خۆیه وه.

بۆیه ناسینی خوای گه و ره، هاتنی پیغه مبه رانی (سه لامی خویان له سه ر بیته) ده خواست، خوای گه و ره ش به لوتف و په حمه تی خۆی ته و پیغه مبه ره پیشه وایانه ی بۆ وه رگرتن و پروونکردنه وه و گه یاندنی وه حیه که ی هه لژارد، تا خه لکی بیناسن و دینه که ی پیاده بکه ن.

۲. له دانایی خوای گه و ره ناوه شیته وه، مرۆف خه لق بکات و ئیهالی بکات! له کاتی که دا ههر هه موو مه خلوقه کانی تری هیدایه ت داوه، ری نیشان داوون و فیری کردوون چۆن بژین و چۆن خۆ به یاریزن.

چۆن ده شیته میرووله یه ک فیر بکات ئاوا جیددی و کۆمه لکارانه بژی و له م لاوه مرۆف وه ل بکات!؟

(۱) ئەم باسه هیی ئیهامی ئیبنو لقه ییمه که له (مدارج السالکین، ب ۱، ل ۳۰ - ۳۳) دا باسی کردووه، به لām له بهر ئه وه ی من کاتی نووسینی ئەم خالانه، ئەو کتیه بیه لا نه بوو، ئه وه ی له بیرم ما بوو به دارشته وه ی خۆم نووسیومه ته وه.

به تایبه تی که خوی گه و ره پرسی «وجود» ی مه خلوقاته کانی دیاری کردووه که خه لک کردن و پاشان سازاندن و ئینجا ته قدیرکردنی پیداو یستییه کانی له ته مهن و پژوی و وزه و پهنج و... هتد، ئینجا هیدایه تدانی بو که وتنه سه ر پرسی ئه و جو ره ژیا نه ی که له گه ل گه ردووندا ده سازیت.

بۆیه ده فهرمویت: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝۱﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿۱﴾ (الأعلى: ۱ - ۳).

واته: "پاک و بێخه وشیی خوی په روه ردگارت رابگه یه نه و به رده وام ناوی به یینه و یادی بکه.. ئه و خوا بالایه ی که مه خلوقاتی ئیجاد کردووه و وا سازاندوویه تی که له گه ل ده و روه به ریدا بگونجیت و بژی، هه موو شتیکی پئو یستی بو مه زهنده کردووه و بو ی دیاری کردووه و پپی داوه."

ئاوا دوا ی ئیجاد و سازاندن و ته قدیری پیداو یستی دوا ی کاملکردنی، وه کوو هه موو ئامیژیک په یامی هیدایه تی خوی بو ناردووه، تا چه شنێ «که ته لوک» یک به پپی رینیشاندانی ئه و ره فتار بکات، خوا بناسیت و بیپه رستیت و به پپی شه ریه ته که ی ئه و؛ سنووری شیاو و نه شیاو دیاری بکات، پالفته ی ده روونی بکات و ره و شتی پارسه نگ رابگریت. ئاوا که به په یامه که ی خوی گه و ره په روه رده ده بیت، شایسته ی هه لگرتنی به رپرسیاریتی بانگه وازی دینه که ی ده بیت و ده که ویته کو مه لکاری و فه رمان به چاکه و جیهاد، تا سه روه ریتی شه رعی خوا پیاده ده کات و دینی خوا ده کاته مه نه جی ئیداره ی ده سه لات و ناراسته ی کو مه لگه.

ئه م هه موو ئه رکه، چۆن به بێ هاتنی پیغه مبه ران و به بێ پینهای خوی گه و ره دینه دی؟!

کی ده توانیت ریکیان بخت؟!

کی ده یانزانیته، چ بگات به موماره سه و گه یاندنه ئه نجام؟!

۳. خوای گه وره که (رب العالمین) ه، وتمان: (رب) په روه رده کار و سه رپه رشتیار و ئاراسته وانی هه لسوکه وتی ئه وانه ی به رده سستی، مشورخوریانه و قوناغ به قوناغی ژیان گۆشیان ده کات، تا پپی بگهن؛ ئی ئه مه حه تمه ن ناردنی پیغه مبه ران ده خوازیت، خو خوای گه وره نه یو یستوه له گه ل یه ک به یه کی مرۆقه کاندای بدویت و رپی هیدایه تی بو پروون بکاته وه. نه خیر، حه تمه ن پیغه مبه رانی (سه لامی خویان له سه ر بی) بو بریکاری خوی له نیو مرۆقدا هه لژاردوه، په روه رده ی تاییه تی کردوون و په یامی بو ناردوون که ئاوا خوا بناسین، ئاوا خه لکی فیتری خوا په رستی بکه ن؛ ئاوا سنووری حه لال و حه رامیان بو پروون بکه نه وه، با ئاوا کومه لکارانه بژین. په روه رده کاریتی بریتییه له: مشورخواردن و به خه مه وه بوون.

خوای گه وره که ئه وه نده زانا و دانا و به توانایه، ئه وه نده میه ره بان و به به زهیی و دلسۆزه، ئه وه نده به ئاگا و چاودی و ئاودی، چون ئه م مرۆقه - به وه هه موو ژیری و هه ست و توانایه یه وه - خه لق ده کات و ئیه مالی ده کات؟!

خو پراست په روه رده کردن و دروست ئاراسته کردن، گرنگتر و کاریگه ترن له به خێو کردن و بژیویدان، حه تمه ن خوای په روه رده گار و په روه رده کار و سه رپه رشتیار، خوای به ئاگا و چاودی و ئاراسته وان؛ ده بی نیردراو گه لیکی خوی بو ئه م خه لکه بنی ریت، تا به ته واوی بیناسن و بیه رستن.

۴. خوای گه وره که (الرحمن الرحیم) ه و به زه ییه که ی هه ر هه موو مه خلوقاتی گرتوه ته وه، چون ده شی ت مرۆق ئیه مال بکات و په یامی خوی نه نیریت بژیان؟!

چون ئه وه له به زهیی خوای گه وره ده وه شی ته وه، ئه م مرۆقایه تییه وه ل بکات و که س به که س نه بی ت و هه ر یه که له پیناوی به رژه وه ندیی خۆیدا هه موو ئه وانه ی له و بیه یترن بچه و سینیه وه؟

چۆن دەشیئت مەوۆه کان ئیهمال بکات، کێ دز دەردەچیت، با دەرچیت؛ کێ پیاو کوژ و خوینەرێژ دەبیئت، با وا دەربچیت و کێ دەکەوێتە ژێر پی، با بکەوێت؟! ئەو لە گەڵ سۆز و بەزەیی و دڵسۆزیی خوای میهرەباندایە ک ناگریتەو.

بۆیه حەتمەن خوای دانا و زانا، هەر دەبوو پیغەمبەرانی بە پەیامی خۆیهو بۆ مەروفایهتی بنیڕیت، تا بە خواناسین پەرەدە ببن، بە خواپەرستن گۆش ببن؛ بە شەریعهتەکی پارسەنگ ببن، بە زانیینی سیفاتی خوایی و پەوشتی بەزی پیغەمبەرەکانی پەرەدە ببن. بەرەحم و دڵسۆز و یارمەتیدەر بن، هاوکار و هاریکاری یە کتری بن، کۆمەلکارانە پەنج بدەن، تا شەریعهتی خوا دەکەنە حاکم لە کۆمەلگە کەیاندا؛ ئینجا وزەکانیان بخەنە گەر بۆ سوودوەرگرتن لە خێروپیڕی ولاتیان، تا بیکەنە مایە خۆشیی گوزەرانی ژایان.

ئەمە بەبێ کۆمەلگەیی هۆشیار و هاوکار و بەبێ دەستوور و یاسا و پێسا، بەبێ دەسەڵاتداری دڵسۆز و دادپەرور و خەمخۆر نایەتە دی. ئەگەر لە هەندیک کۆمەلگەیی مەروفایهتیدا ئەمانە بە پێژەیهک هاتبە دی، بە دڵناییهو لە ژێر سایە قورئان و سێبەری شەریعهتە کەیدا، چاکتر و زۆرتر و گشتگیرتر دینە دی، هەر وەک چۆن لە سەردەمانی خولەفای راشیدین (خوا لێیان رازی بیئت)؛ یان لە زەمانی عومەری کۆری عەبدولعەزیزدا پرووی دا، نە دەستدرێژی کاربەدەستان هەبوو، نە سنوور بەزاندنی خەلکی.

لووتکەیی شارستانییهتی هیچ ولاتیکی ئەمپۆی جیهان، ناگاتە سالیکی حوکمرانیی سەیدنا عومەری کۆری خەتتاب (خوا لێی رازی بیئت) کە حوکمی ئەو ولاتە بەرفراوانەیی دەکرد، بێ ئەوەی زولم و دەستدرێژی بکریتە سەر هیچ کەس!

۵. خوای گەورە دەفەر مویت: (مالك يوم الدين).

واته: "خاوهن و دەسه لاتداری بیسنووری پوژی پاداشت و سزا که پوژی دوايیه."

لەم پوژەدا هەموو مەرقەکان دەخرینە ژێر حیساب و لێپرسینەووە. ئیستا که خوای گەورە نێرەر و پەيامی خوێ بۆ کۆمەلگەکانی مەرقە بە درێژایی میژووێان ناردووە، کەس ناتوانیت لە پوژی پاداشت و سزادا بلیت: خاویه! من نەمدەزانی که پوژی قیامت هەیه و لە پەفتارەکانی دنیا دەپرسنەووە.. خاویه! ئەوێ نەمدەزانی.. نەمدەزانی ئەوێ شیرکە و ئەوێ کوفرە، نەمدەزانی ئەوێ حەرەمە، نەمدەزانی ئەم پەفتارە جائیز نییه.. نەمدەزانی تۆ شەریعەت ناردووە!

ئیستا ئەم قسانە جێ ناگرن، چونکە پیغەمبەرانى بەرپێز (سەلامی خویان لەسەر بیت) هاتوون و پەيامی خویان هێناو، ئیستا کەس هەنجەتی نەزانی نییه، لەبەر ئەوەی هەر هەموو مەرقەیاوەتی لە هەموو سەردەمی کەدا راسە و ناراسە؛ باسی پیغەمبەرانىان بیستوو و دینیان بە شیوەی تەواو، یان نیوچەل پێ گەیشتوو.

لەم سەردەمی کەدا کەس خاوهن هەنجەت نییه، چونکە لەسەر لووتکە شاخێک، یان لە بیابانێکی دوور و چۆلدا دەتوانیت بە مۆبایله کەی تەفسیلاتی باسی دین بەدۆزیتەو و بە زمانی خوێ تەرجەمە بکات، لە: (عەقیدە و عیبادهت و شەریعەت)، لە: (پەفتار و پەوشت و پالفتەى دەروون)، لە: (بانگەواز و کۆمەڵکاری و جیهاد)، لە: (دەستوور و حاکمیتی و سەرورەیتی شەرع)، چونکە خوای گەورە، پیغەمبەرانى (سەلامی خویان لەسەر بیت) ناردوو؛ کۆتا پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە کۆتا دینی خاوه هات و دینه کەى گەیانە و سەلماندی و چەسپاندی.

هەزاران، یان سەروو ملیۆنان پێشەوا و زانا، ئەم دینهیان شەرح کردوو و هەموو شتیکیان پوون کردوو تەو. دینیان تەفسیر بە دینیان زمان لەسەر «ئینتەرنێت»-ه، هەزاران پێگەى ئیسلامی و سەدان هەزار کتێب و گوشتاری

ئىسلامى و ملیۆنان دەرس و وتارى ئىسلامى ھەن کە ھەموو کەسێک بە ئاسانى دەستى پىيان دەگات.

بۆیە کەس لە پۆزى پاداشت و سزادا ھەنجهتى نەزانیى ناییت و ناتوانیت بلیت: دینم پى ۆ ھەگەشتوو. مزگەوت و کۆمەلە و پیکخراوى ئىسلامى لەم سەردەمەدا، لە ھەر ھەموو ولاتانى دنیادا ھەن کە دەشیخەلکى بچنە لایان و پرسىاریان دەر بارەى ئىسلام لى بکەن و وەلام وەر بگرنەو. ھەموو مەروڤیکیش لە قیامەتدا بەرپرسە لە پرسىارنە کردنى لە دینە کە.

٦. خواى گەورە داواى لە مەروڤ کردوو کە بپەرستیت، حەتمەن دەبییت خواى گەورە چۆنیتی پەرستنى بۆ مەروڤەکان پروون بکاتەو، ھەر وەھا روکن و مەرجهکانى، کات و شوینى.

بۆیە حەتمەن ھەر دەبوو پیغەمبەرگەلێک لە ناو خەلکیدا و لە ھاو زمانانى خویان ھەلێژریت و پەيامى خوى بنیریت بۆیان، تا جەنابیشیان (سەلامى خویان لەسەر بیت) بۆ خەلکە کە پروون بکەنەو و تىیان بگەنەن کە چۆن خواى گەورە دەپەرستن، چۆن و کەى و لە کوئ؟!

ئەگەر پیغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چۆنیتی نوێژکردنى پروون نە کردایەتەو، تەسەور بکە نوێژکردنى موسولمانان چۆن دەبوو؟!

زۆر زەحمەت بوو لەم ملیار و نیو موسولمانەى سەردەم، سەد ھەزاریان ببینیت بە یەك شیواز نوێژیان بکرایە! بە سەدان ھەزار جۆر و شیواز و چۆنیتی دەیانکرد.^(١)

^(١) گومرایە کە لەوانە کە ناسى پىيان دەلین «قورئانى» و ھىچ شتىكى لە سوننەتەو وەرنەدەگرت، دەیوت: "سوننەت وەرگرتن شیرکە، چونکە ھاوبەش دانانە بۆ خواى گەورە!" نوێژى دەکرد، ھەر جارە و پرووى لە شوینیک دەکرد، جارێک بە پیو و جارێک بە دانیشتنانەو، جارێک قورئانى تیدا دەخویند و جارێک دوعای بە کوردی دەخویند؛ باوەرى بە زۆریک لە چیرۆکە قورئانییەکانیش نەبوو!

به‌لام ئیستا هه‌موو نوێژخوێنه‌کان ته‌قربیه‌ن وه‌کوو پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوێژ ده‌که‌ن که ده‌یفه‌رموو: (صَلُّوا کَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصْلَى).^(۱)

واته: "وا نوێژ بکه‌ن که من ده‌بینن نوێژ ده‌که‌م."

هه‌روه‌ها باقی خواپه‌رستییه‌کانی تر که هه‌موویان «ته‌وقیفی»ن، واته: چۆن له پیغه‌مبه‌ری خواوه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتون، هه‌ر ده‌بیت واته‌نجام بدرین، بواری گۆرانکارییان تیدا نییه؛ وه‌کوو ئه‌وه‌ی نوێژی مه‌غریب سی رکاته و که‌س بۆی نییه‌ بیکات به‌ چوار، یان به‌ دوو.

نوێژی سوننه‌تی سپێده‌ی به‌یانیش دوو رکاته که‌س بۆی نییه‌ بیکات به‌ سی، یان به‌ یه‌ک. پاره‌ی هه‌شتا و پینج گرام زێری خالیست هه‌یه، ده‌بیت ۲,۵ %ی بده‌يته زه‌کات. چوو‌يته حه‌ج ده‌بیت ئیحرام بپۆشیت، هه‌روه‌ها خواپه‌رستییه‌کانی تر.

پاشان پیناسه و جووری «عیباده‌ت»ه‌کانیش نازانین، هه‌ر ده‌بیت خوای گه‌وره‌ له‌رێی نێردراوه‌کانییه‌وه (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیت) پرونیان بکاته‌وه. ده‌فه‌رموێت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶).

واته: "په‌ری و مروّقم بۆ ئه‌وه خه‌لق کردوه که بمپه‌رستن." حه‌تمه‌ن ده‌بیت پیغه‌مبه‌ره به‌رێزه‌کان که نێردراوی خوای په‌رستراون، ئه‌وان بفه‌رموون که: چی خواپه‌رستییه و چۆن ئه‌دا ده‌کریت؟

ئاشکرایه مه‌به‌ستی خوای گه‌وره ئه‌وه نییه که ته‌نیا نوێژ و پۆژوو و زه‌کات

قورئانیشی ده‌خوێنده‌وه و مانگانه زه‌کاتی ده‌دا! خۆی به‌ مانگانه‌که‌ی دیاری ده‌کرد. هه‌موو پۆژیک له‌ ژنه‌که‌ی خۆی ده‌دا، چونکه پینج فه‌رزه‌که‌ی وه‌کوو موسولمانان ده‌کرد! سه‌یر ئه‌وه بوو که ئه‌فسه‌ری یه‌کیتیش بوو!

^(۱) فه‌رموده‌یه‌کی زۆر به‌ناوبانگه، ئه‌لبانی (په‌حمه‌تی خوای لی بیت) له (صفة صلاة النبي ﷺ) ده‌فه‌رموێت: حه‌سه‌نه.

و حەج و پارانهوه و زیکر و قورئانخویندن، یان ڕکوع و سوجدە و ڕەفتارەکانی تر، خواپەرستین و من ئیوهم بۆ ئەنجامدانی ئەمانە خەلق کردووه. ئەو کاتە ی ئەمانە دەیخوازن، کە من لە چاو زۆریی کاتی شەو و ڕۆژ و سالانی تەمەندا، بۆیە حەتمەن دەبێت لەوە دُنیا بین کە ژیان و ڕەنجدانی هەموویان دەبنە خواپەرستی، مادام بکەرەکانیان موسوڵمان بن و مەبەستیان لە ئەنجامدانه کە، ڕازیکردنی خۆی گەورە بێت و جۆر و چۆنیتی ڕەفتارە کەش شەرح بیکرێتەو. ناشیت و ناکریت کابرای موسوڵمان پارە ی بانق بدزیت و بینیریت بۆ جیهاد! با مەبەستیشی ڕەزامەندی خۆی گەورە بێت، چونکە کارە کە ی دزییە و ناشەرعییە!

۷. خۆی گەورە مەدحی ئەوانە دەکات کە نێعمەتی خۆی بەسەردا ڕشتوون، چونکە ڕیازی ڕاستیان گرتوووە بەر. ئی خەڵک بەبی ڕینمایی و ڕینیشاندان و ئاراستەکردنی پیغەمبەرە (سەلامی خۆیان لەسەر بێت)، چوزانن کامەیه ڕیگای ڕاست؟!

لە هەموو زەمانەکانی دوا ی کۆچی دوا یی پیغەمبەرە (سەلامی خۆیان لەسەر بێت)، لەناو خەڵکیدا دەیان دید و ڕی و مەدرەسە ی بۆچوون و پیناسە و تیروانین دروست دەبوو، وە ک ئەم سەردەمە ی ئیمە کە مەزھەبەکان چوارن، سە لەفییه کان سی ئاراستەن؛ جیهادییه کان سین، ئیخوانییە کان دوون، سۆفییه کان پەنجان، مەلاکان سەدانن؛ ئەو ی سەر بە حکومەتە و ئەو ی عەلمانییه و ئەو ی فەرمانبەری ئەوقافە و حەقی بەسەر هیچەو نییه، ئەو ی بە بێدەنگی کاسبیی خۆی دەکات و ئیتر ئاوا...

گەنجیک لەم سەردەمەدا لە ولایتیکی ئاوەهادا چاو دەکاتەو و حەز دەکات دینە کە فیڕ بێت، چونکە حکومت نەیهیشتوووە لە قوتابخانە بخوینریت، یان بە شیواوی خستوو یه تییه بەردەست، ئەم گەنجە دەبێت ڕوو لە کوی بکات؟

هەر یە ک لەو ناوبراوانە و هاو شیوہیان دەلێت: من حەقم و ئەوانی تر باتلن.

له دواى پىغه مبه ره خاوه ن په يامه كان (سه لامي خويان له سه ر بيت)، لادان پرووى ددها و زورى نهى خه لك به گومرايى شه يتان و هه زى نه فس و بهر ژه وه ندييه كانيان ده كه وتنه وه شيرك و كو فر و تاوان، ئينجا نيردراوى تر ده هات و داواى لى ده كردن كه بگه رينه وه سه ر په يامه كهى خويان.

ئه مه ديار ده كهى هه موو ميژووى بانگه وازه خاويه كه يه. دواى پىغه مبه ري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خه لكى غه يري ياوه ران كه وتنه سه ر جو ره ها ديد و بوچوونى لادهر و له رى دهر چوو، جو ره ها مه دره سهى شياو و نه شياو دروست بوون، وه كوو: (شيعه و خه واريچ و قه ده رييه و جه هميه)، دواتر يش (ئه شعهرى و مو عته زيله و ماتور يدى و... هتد).

به لام ري بازه راسته كه بزر نه بوو، چونكه ري بازى سه د و بيست و چوار هه زار ياوه ر بوو، هيج ياوه ريك ريگا راسته كهى بهر نه دا و نه كه وته لاي يه كييك لهو كوومه لانه؛ بويه ئه وانهى سه ر به «مه دره سهى ئه هلى هه ديس» بوون، له سه ر ري بازى ياوه ران مانه وه و ديد و رى و مه نه هه كهى پىغه مبه ري خويان پاراست، نه وه به نه وه، تا ئه م زه مانه بهر گرييان لهو ري ساiane كرد كه «سه له ف» بو پاراستنى دينه كه دايانر شت بوون.

خوای گه وره كه ده فره مويت: اهدنا الصراط المستقيم.

واته ئيمه بهرده وام ئه م دوعايه بكه ين كه: "خوايه! ري نهييمان بكه بو ريگا راسته كه. ريگا راسته كه مان نيشان ده. "ئى هه تمه ن ده بيت ريگا راسته كه مان له بهرده ستدا بيت، تا بزاني چو ن «ريگا درويينه كان» له ريگا راسته راستيه كه جيا بكه ينه وه.

خوای گه وره هه ر به وه حيه كهى خو، به سه دان ئايه ت ريگا راسته كهى خو و ريگا و ريچكه لار و چه وته كانيشى پروون كردو وه ته وه.. له باسى هيدا يه تدانى مرو قدا ده فره مويت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَا السَّبِيلَ إِنَّمَا شَكَرُوا وَإِنَّمَا كَفَرُوا﴾ (الانسان: ٣).

واته: "ئیمه هەر دوو ڕیڤگا که مان نیشانی مرۆف داوه، ڕیپی سوپاسگوزاری و ڕیپی کوفرانه بژیری. ڕیپی پێغه مبه‌هران و پیاوچا کان به‌رانبه‌ر ڕیپی تاغوتان و دنیا په‌رستان. ئیتر خۆی سه‌رپشکه که کامیان ده‌گرێته به‌ر." خوای گه‌وره له‌وه دڵنای کردووه ته‌وه که به‌ ته‌ئکید دواپی زیندووی ده‌کاته‌وه و له‌ ڕوژی قیامه‌تدا مو حاسه‌به ده‌کریت.

ئه‌گه‌ر ڕیڤگای پێغه مبه‌رانی (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ت) سه‌رپاستانه‌ گرتبووه به‌ر، ئه‌وه پادا شتی تایبه‌ت و هه‌مه‌ جو‌ره‌ی مسو‌گه‌ره له‌ لی‌خو‌شبوونی خوای گه‌وره و بینینی له‌ به‌هه‌شت و ناز و نيعمه‌ته‌کانی، ئه‌گه‌ر ڕیڤگای تاغوتانی گرتبووه به‌ر؛ ئه‌وه سزای تایبه‌ت و هه‌مه‌ جو‌ره‌ ده‌دریت، له‌ غه‌زه‌ب لی‌ گرتنی و سزاکانی دۆزه‌خ و داماو‌ی و په‌نجه‌ڕۆیی هه‌تاهه‌تایی له‌ دۆزه‌خدا، خوا په‌نامان بدات.

٨. ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره نێردراوانی خۆی و په‌یامی خۆی نه‌ناردایه، خه‌لکی وه‌کوو ئیستای «هیندستان»، ده‌بوونه‌ خاوه‌نی زیاتر له‌ (٣٥٠) دین، جگه‌ له‌ بیروباوه‌ڕ و فیکری فه‌لسه‌فی و سیاس‌ی و بیدینی، ئه‌و کات هه‌موویان ده‌بوونه‌ خاوه‌ن هه‌نجه‌ت و له‌ قیامه‌تدا ده‌یانوت: "خوایه! که تو نێردراوت بو‌ نه‌ناردوین، تا بتناسین و بتپه‌رستین و دینی تو وه‌ر بگه‌ڕین و پیاده‌ی بکه‌ین، ئیتر چو‌ن مو حاسه‌به‌مان ده‌که‌یت؟! ئیمه به‌ ئیجتیهادی خو‌مان ئاوا تو‌مان ناسیوه، ئاواش تو‌مان په‌رستووه و باب و باپیرانمان دینیکیان بو‌ به‌جی هیشتوین که سالانه، یان نه‌وه به‌ نه‌وه‌مان بو‌مان زیاد کردووه، یان لی‌یان که‌م کردووه ته‌وه."

ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره نێردراوه به‌رپه‌زه‌کانی خۆی (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) نه‌ناردایه، ئه‌و ڕاستگو‌ و شه‌هید و پیاوچا‌کانه (الصديقين والشهداء والصالحين) له‌ ناو خه‌لکیدا نه‌ده‌بوون، (وه‌کوو ئیستای ڕوژئاوا)، ئه‌مانه که خوای گه‌وره وه‌سفی کردوون و ده‌فه‌رمو‌یت: (صراط الذين أنعمت عليهم). ڕیپازه که بووه ته‌ دید و ڕیپی ئه‌م پیاوچا‌کانه‌ی جی‌ی پێشه‌وايه‌تی مرۆفایه‌تین.

ئەگەر خوای گەورە پەيامی خۆی بە پیغەمبەرانییدا (سەلامی خویان لەسەر بیّت) نەناردایە، نە ئەم پیاوچاکانە پەیدا دەبوون، نە دەزانرا ئەمانە چۆن گەشتوونەتە ئەو ئاستە بالا یە سەلحبوون.

۹. کە سەرنج دەدەیتە ئایەتی: (غیر المغضوب علیهم ولا الضالین)، دُنیا دەبیّت کە ناردنی نێردراوانی خوای گەورە زەرورەتیکی بەشەریی ئیجگار پیویست بوو. پیغەمبەرە (سەلامی خویان لەسەر بیّت) ئەوەیان پروون کردووەتەو کە خەڵکانیک بەر غەزەبی خوا کەوتوون، چونکە دید و ڕیی پیغەمبەرانیان بۆ بەرژەوێندی خۆیان گۆڕیوە، وە کوو: «جولە کاکان». هەندیک خەڵکی تریش (گومرا) بوون، چونکە خوای گەورەیان بەتەواوی نەناسیوە و بە نەزانی پەرستوویانە.

بۆیە کەوتوونەتە شیرکەو، وە کوو «دیان» مەسیحییە کان کە سەیدنا عیسا (سەلامی خوای لەسەر بیّت) دەپەرستن، چونکە باوەریان وایە کە ئەو پیغەمبەرە (سەلامی خوای لەسەر بیّت) کۆری خواوە!

ئەم باوەر و پەرستنه شیرکییە، بوونەتە مایە ی گومرایی ملیۆنان مەرۆف کە هەر و اش دەزانن تەنیا خۆیان لەسەر دینی حەقن و دینداری سەرپرستن و شایانی چوونە بەهەشتن [ئەمە لە ڕیزی ئەهلی ئیسلامدا لە ڕیزی سۆفیە کاندای زۆرە، چونکە بە نەزانی و بێ بەلگە ی شەری دەکەونە شیرک و بیدعەتەو].

ئەوانە ی خوای گەورە غەزەبی لێ گرتوون و بەر ڕقی خوای بەزەبەر کەوتوون، دوا ی زانیی پەيامی خوا و تیگەیشتنی و پابەندبوون پییەو هەینحرافیان کردووە.

بۆیە لە لایەکی ترەو گومراش بوون. [لەم جۆر و پۆلە لە ڕیزی ئەهلی ئیسلامدا لە ڕیزی مەلا و داعییە کاندای زۆرە، چونکە شەریعیان خویندووە و دەزانن ئەرکە عەقائیدیە کانیان چینی، بەلام بەهەوا و هەوێس، یان لەبەر

به رژه وهندی ده که ونه ئیجتهاد و له ده قدا و له ری لاده دن! (والله أعلم).

ئهوانهش گومرا بوون، چونکه که وتوونه ته شیرک و کوفره وه و به هه له و که للهه رقی هه سوور بوون له سه ره ناسینی حق، بۆیه که وتوونه ته بهر غه زه بی خوی گه وه وه.

که وا بوو: ئایه ته که ده فره مویت: هه ندیک که س که وتوونه ته بهر غه زه بی خوی میهره بان [که واته گومرا و ویلن]، هه ندیکیش گومرا و ویلن، بۆیه که وتوونه ته بهر غه زه بی خوی گه وه وه.

ئاوا هه ره دوو لایان گومرا و سه رلیشیواو و ری بزرن و هه ردوو کیشیان بهر غه زه بی خوی گه وه که وتوون، ئی ئه مه هه تمه ن هاتنی پیغه مبه ره ن ده خوازیت (سه لامی خویان له سه ره بیته)، تا خه لکی نه که ونه ناو ئه وه دوو کۆمه له غه زه بلینگیراو و گومرایه وه.

ئهوانه ی که به قسه ی سه ییدنا عیسیان (سه لامی خوی له سه ره بیته) کرد له خه لکی «به نو ئیسرائیل»، خوی گه وه گرته یه خو و سه ری خستن، خوی گه وه ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَصْـَٔرَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِیِّنَ مَنْ أَصْـَٔرَیْ إِلَى اللّٰهِ قَالَ لِّلْحَوَارِیُّونَ نَحْنُ أَصْـَٔرُ اللّٰهِ فَاَمْنَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِیْ إِسْرَءِیْلَ وَكَفَرَتْ طَآئِفَةٌ ؕ فَأَيَّدَْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عُدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَٰلِمِیْنَ ﴿١٤﴾﴾ (الصف: ١٤).

واته: "ئه ی ئه وه که سانه ی باوه رتان هیئاوه! ئیوهش بینه پشتیوانی خوی گه وه، هه ره وه ک (عیسای کوری مه ریهم) به به نی ئیسرائیلی فره موو: کی ده بیته پشتیوان و لایه نگرم له سه رخستنی دین و دینداریدا؟

یاوه ره دلسۆزه نزیکه کانی (الحواریون) فره موویان: ئیمه، ئیمه پشتیوانانی خوی گه وه رین، ئیمه هه لگرانی په یامی ئه وین. ئاوا کۆمه لیک له به نو ئیسرائیل باوه ریان پی هیئا و باقییه که ی تریان له سه ره دید و ری کوفر مانه وه و باوه ریان به پیغه مبه ریتی عیسا نه هیئا و کافر بوون."

خوای گه وره ده فەر مویت: ئیدی ئەوانە ی باوە پریان هینابوو، زالمان کردن به سەر دوژمنه کانیاندا، ئاوا بوون به ده سه لاتدار و سەرکه وتن و ده رکه وتن.

ئە گەر ئەم پیغه مبه ره به پریزه (سه لامی خوای له سەر بیت) نه هاتایه، ئەو کۆمه له پشتیوانه سەر راسته ش نه ده که وتنه سەر هیدایه تی خوایی و هەر له پریزی گومرا و نه زان و موشریکاندا ده مانه وه.

- ئیمه ش به هاتنی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، دید و پری راستمان دۆزییه وه و گرتمان بهر (والحمد لله).

خوای گه وره له دید و پری و هه لویستی جووله که و دیان و مه جووسی و... هتد، رزگاری کردوین (والحمد لله).

سییه م: شیوازی مونا جات له سوره تی «فاتحه» دا:

۱. به (مالك يوم الدين)، خوای په روه ردگار به دوور ده گريت له له کارخستن (تعطيل) ی ناو و سیفاتی و لادان له ماناو واتای حه قیقی خویان.

وه سفکردن و ئیعترا فکردن به ده سه لاتداریتی و حاکمیتی خوای تاک و ته نیا له دنیا و قیامه تدا، له لایه نه کانی: (یاسادانان/ التشريع) و (حوکمرانی/ الحكم) و (داوه ری و داوه ری بردنه لا/ التحکیم والتحاکم) که شاهیدیت له سەر (په روه ردگاریتی/ الرب) و حاکمیتی (مَلِك يوم الدين) دا، ئینجا دیسته سەر سه لماندن و چه سپاندن و ئیعترا فکردن به (خوایه تی/ الألوهية) ی خوای گه وره.

۲. به (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ). خوای گه وره به دوور ده گريت له هاوبه ش دانان بۆی، چ له په روه ردگاریتی و حاکمیتی، چ له په رستنی و خوایه تییدا.

۳. به (اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين أنعمت عليهم) خۆت به که م و که مزان و موحتاج ده ناسینیت و گیانی ده عیبیه و لووتبه رزی له خۆتدا مه فح

ده که یته وه، چونکه ئیعتراف ده که یت و به گوftar و کردار و بریار ده یسه لمینیت و ده یچه سپینیت که موحتاجی زانست و زانینیت، زانسته کانی و ده حی و زانینی رینگا راسته که ی پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ر بیت)؛ تا زیاتر پابه ند بیت، بۆ ئه وه ی شایانی هیدایه ته خواییه که بیت که ئیعتراف ده که یت رینگای خواویستی راست و دروست و په وایه و چاو به خۆتدا ده گپریت و ده زانیت که زۆرت ماوه له رپچکه کانی جاهیلییه ت دوور بکه ویته وه و وه لائت بۆ خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی و پاشان بۆ موسولمانان پاک بکه ویته وه.

ههروه ها موحتاجی دید و رپی قورئان، «دین» و «دینداری» یت، تا له گه ل خواناسی و خواپه رستییه که تدا، «دینداره» ته زویر و چه واشه کاره کانت بۆ ده ربکه ویت که رووکه شیان موسولمانییه و ناخ و جه وهه ریان زبڵدانی کوفر و شیرک و جاهیلییه ته.

٤. به (غير المغضوب عليهم ولا الضالين) و قال و قوولبونه وه لی و چاک تیگه یشتن لی، ده گه یته ئه و ئاسته ته قواکارییه ی که جه وهه ر و سیما و ناوه رۆک و پواله تی حه ق بزانیت و له بریسکه و بریقه و شه وقی ته زویری باتلیان جیا بکه ویته وه. هه ر وه ک چۆن خوی گه وره مژده ده دات و ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا..﴾ (الأنفال: ٢٩).

واته: "ئه ی ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه! ئه گه ر سه رراستانه خوی گه وره بپه رستن و ته قواکارانه دینداری بکه ن، خوی گه وره توانای هه لاویردنی حه ق و باتلتان پی ده به خشییت."

ئه مه ش به وه رگرتن و چه سپاندنی زانسته کانی و ده حی ده بیت له خۆتدا. تۆ ده زانیت له «زانست» یشدا ده یان جوړ و سه دان سه رچاوه هه ن، به لام هه ر قورئان و سوننه ت و زانسته کانیا ن ده تگه یه ننه خواناسی و خواپه رستن و ئاسته کانی ته قواکاری.

«زانست» به کانی تر زۆرینه یان بیسوودن، هه له و چهوت و باتلن، زۆرینه یان بو فریودان و چهواشه کاری و زیان گه یاندن.

له میژووی ئیسلامدا و لهم سهرده مه شدا، ده یان «مه دره سه» ی دید و پرپی عه قایدی و فیکری و سیاسی هاتوونه ته کایه وه و ههر هه مووشیان کۆن و نوێ، ههر یه ک به جیا ده لێن: ههر ئیمه حه قین و حه ق ههر لای ئیمه یه و به س!

هه ندیک له وانه وه کوو: «شیعه» و شه ست لقه که ی و «خه واریج» و سی لقه که ی و «جه همیه و قه ده ریه و کوللابیه» و... هتد، له سهرده مانی یاوه راندا پهیدا بوون و لاف و گه زافی تاکه پرپیان لیدا، به لام یه ک یاوه ر نه چووه ناو هیچ یه کیکیانه وه.

یاوه ران سه دو بیست و چوار هه زار بوون، له سهرده می ئهم مه دره سانه دا لای که م نیوه یان، یان که متریان مابوون، به لام یه ک دانه شیان نه بووه پشتیوانی یه کیک لهم کۆمه لانه؛ چونکه یاوه ران (خوا لپیان رازی بیت) ده یانزانی تاکه پرپیگای راست، ئهو دید و پرپی و به رنامه و پرپیاز و بزوت و هه لویسته یه که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و یاوه رانی له سهر بوو.

ئیسنا زیاتر بۆت پروون بووه وه که بۆچی سوره تی «فاتحه»، (أُمُّ الْقُرْآن) ه؟! که ئهم خالانه ت لا پروون ده بیته وه و تییا ندا قال و قول ده بیته وه، مه حکه م له لات ده چه سپیت و ده بنه پرپسای حه قیقی و نه گۆری دین و دیندارییه که ت.

ده گه یته ئهو ئاسته ی «یه قین» که غه یری خوای گه وره توانای نییه و نازانیت و بو ی نییه به رنامه ی ژیا نی تاک و کو ی کۆمه لگه و ده ولته تی دادپه روه ری دا برێژیت، ههر وه ک چۆن مافی خوای گه وره یه که ده بیت هه موو مانا و واتا و ئامازه یه کی په روه رگاریتی و هه موو دروشمیکی په رستن و هه موو په نجیکی پرپکخستنی ژیان، ههر تاییه ت بکرین به خوای تاک و پاکه وه و به س.

چواره م: چه ند خالیك له رهوانبیزی سوره تی «فاتحه»:

۱. له زمانی عه ره بیدا، هه ره وه کوو زمانی کی تر، «ناو» پرو داوی که که کاتی تیدا نییه و به لگه شه له سه ره به رده و امیتی نه گۆریتی.

بۆ نموونه: (ساحة واسعة: گۆره پانیکی به رفراوان)، به رفراوانیتی گۆره پانه که، به رده و امیتی تیدایه و ناگۆریت.

هه ره وه ها: (شجرة عالية: دره خته که به رزه)، به رزیتییه که پرو داوی که، به لام کاتی پیوه نییه. وه لی کردار پرو داوه و کاتی پرو دانی پیوه یه، وه کوو: (قام/هه ستا)، هه ستان پرو داوه و دووباره ده بیته وه. هه ره وه ها (کتبت: نووسیم).

■ له سوره تی (البقرة) دا خوی گه وره که باسی دوو پرووه کان ده کات، باسی هه لویستی له رزۆکی دوو پاتبوویان ده کات، به شیوازی کردار (آمنام) و دواتر به شیوازی «ناو» ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَٰئِطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّمَا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾ (البقرة: ۱۴).

واته: "کاتیک به وه که سانه ده گه یشتن که باوه ریان هینابوو، ده یانوت: ئیمه ش باوه رمان هیناوه، که چی که ده چوونه وه لای دۆسته شه یتانه کانیان که ئاراسته یان ده کردن و فاک و فیک و فیلیان فیڕ ده کردن، ده یانوت: به دنیاییه وه ئیمه هه ره له گه ل ئیوه داین، ئیمه موسولمانه کانمان کردوو به (قه شمه ر) و گالته یان پی ده که یین!"

ده بینیت کاتی گه یشتیان به موسولمانان، ده لین: (آمنام)، چونکه زوو زوو به موسولمانان ده گهن، له گه ل هه ره موسولمانیکدا وا ده لین، کرداره که دوو پات ده که نه وه، به لام له گه ل دۆسته کانیاندا ئاسایی سیفه ته سروشتیه که ی خویان

باس ده کهن که موسولمان نین و هەر له گه‌ل دۆسته کانیاندان، به شیوازی «ناو» که نه گۆریتی و به‌رده‌وامیتی سیفه‌ته که یانه (إِنَّمَا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ).

■ کۆره‌که‌ی سه‌ییدنا نوح (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیت) له ده‌ستیکی لافاو و تۆفان و زریان هه‌دا که باوکی به‌ریزی هاواری لی کرد و هره له گه‌ل ئیمه‌دا به «به موسولمانیتی»، وتی: ﴿قَالَ سَأُوۡىٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعَصِمُنِي مِنَ الْمَآءِ﴾ (هود: ۴۳).

واته: "په‌نا ده‌به‌مه به‌ر چیا یه‌ک، خو ده‌گه‌یه‌نمه سه‌ر لووتکه‌که‌ی که له تۆفانه که ده‌مپاریزیت!"

به شیوازی کردار (آوی) و (یعصمی) که کردارن و دووباره ده‌بنه‌وه، به ته‌سه‌وری مرقانه‌ی خوی وایدانا که لووتکه‌چیا که به‌رزه و ئاو نایگاتی، چونکه چ خوی و چ خه‌لکانی تری دیوه، یان بینویه‌تی که له لافاودا ده‌چنه شوینی به‌رزتر له ئاستی ئاوه‌که و پارزراو ده‌بن.

به‌لام سه‌ییدنا نوح (سه‌لامی خوی له‌سه‌ر بیت) له‌پیی و هه‌یه‌وه زانیی و دلیا بوو که ئەم لافاوه‌یان ئاسایی نابیت و هیچ کافرکی له‌ده‌ست قوتار نابیت، چونکه لافاوه‌که بو‌ریشه‌کیشکردنی کافران هه‌ستاوه و هه‌تمه‌ن کۆره‌کافره‌که‌ی ئەمیش غه‌رق ده‌بیت.

بۆیه به‌هه‌موو شیوازیکی نه‌فیکردن، فه‌رمووی: ﴿لَا عَاصِمَ الْیَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ﴾ (هود: ۴۳).

واته: "ئه‌م‌پۆ به‌هیچ کلۆجیک، هیچ په‌نادراویک نابیت له سه‌ر زه‌میندا، مه‌گه‌ر که‌سیک که هه‌ر خوی گه‌وره‌په‌حمی پی کردبیت."

به (لا النافیة للجنس) که نه‌فی توخمی (عاصم) ده‌کات، واته: (معصوم: پارێزراو و په‌نادراو)، ئەو به‌شیوازی کردار وتی: (سآوی)، (یعصمی)، جه‌نابیشی

(سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت) به شیوه‌ی ناو فه‌رمووی: (لا عاصمَ اليوم).

■ دواى ئه‌وه‌ی سه‌ییدنا مووسا (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت) کابرای قیبتی سه‌ر به‌ فی‌عه‌ونی کوش، زۆر ترسا! ترسه‌که‌ی لى بوو به‌ سیفته، بویه خوای گه‌وره له‌ وه‌سفیدا ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ (القصص: ۱).

واته: "واى لى هات له‌ هه‌موو شاره‌که‌دا به‌ ترساوی مایه‌وه و هه‌ر سه‌یری ئه‌و لا و لای ده‌کرد." (خائفاً) ناوه و (يتَرَقَّبُ) کرداره که سه‌دان جار دووپات ده‌بیته‌وه.

■ له‌ پۆژی قیامه‌تدا، له‌و پۆژه‌ سامناک و تۆقینه‌رده‌دا که‌سه‌ به‌ هانای نزیکترین که‌سی خۆیه‌وه‌ ناچیت و هه‌موو خه‌لکه‌که‌ ترس و بیم دایگرتوون و خه‌می ئه‌و ساته و داهاتوویانه، به‌لام ئیپانداران که‌ فه‌رمانی خوای گه‌وره‌یان جیبه‌جی کردووه، ترسیان له‌سه‌ر نییه و خه‌م ناخۆن! ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (البقرة: ۶۲).

واته: "ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان هیناوه، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر دینی (جووله‌که‌ و دیانان و صابیئه) (صابیئه: دینی سه‌ییدنا زه‌کریا - سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت) - بوون که‌ باوه‌ریان به‌ خوای گه‌وره و پۆژی دوا‌یی هه‌بوو و کرده‌وه چاکه‌کانیان ئه‌نجام داوه.

ئه‌وانه‌ پاداشتی لای خوای گه‌وره‌یان مسۆگه‌ره، نه‌ ترسیان له‌سه‌ر ده‌بیته و نه‌ خه‌فته ده‌خۆن." فه‌رمووی: (لا خوف علیهم)، به‌ شیوازی «ناو»، نه‌یفه‌رموو: (لایخافون) هه‌ر وه‌ک چۆن فه‌رمووی: (ولا یحزنون) به‌ کردار، چونکه‌ ترس و تۆقان له‌ قیامه‌تدا ئیجگار زۆره و له‌ هه‌موو که‌سیکه‌دا ده‌بیته‌ سیفته‌ی به‌رده‌وام،

چونکه ترسی قیامت، هه‌ر له ژيانی دنیاوه له دلی ئیانداریا ده‌چه‌سپیت و هه‌میشه له بیرى ده‌بیّت، وه‌کوو خوای گه‌وره ده‌فرمویت:

– ﴿يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ (النور: ۳۷)، یان: ﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا غُوبًا قَطَطٍ﴾ (الإنسان: ۱۰)، هه‌روه‌ها: ﴿يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ (الإنسان: ۷).

به‌لام ترس و بیمی قیامت له قیامت‌دا، ده‌گاته حاله‌تیکی تو‌قین که خه‌لکی وه‌کوو سه‌رخۆش و مه‌ست، بی‌هۆش ده‌بن: ﴿وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ (الحج: ۲)، واته: "له‌و رۆژه‌دا که حه‌تمه‌ن ده‌بیینن. خه‌لکی ده‌بیینیت سه‌رخۆش و بی‌هۆشن! له‌راستیدا سه‌رخۆش نه‌بوون به‌خواردنه‌وه‌ی شه‌راب، به‌لام ژان و ئازار و سزای خوای گه‌وره سه‌خته."

ئا له‌م رۆژه‌دا ئه‌مان به‌سیفه‌تی «ناو» بو‌ئیانداریان به‌سه‌ریانه‌وه ده‌بیّت، ئه‌مانیکی واقعی و به‌رده‌وام (لاخوفّ علیهم). نه‌یفه‌رموو: (لایخافون)، چونکه حه‌تمه‌ن ده‌ترسن، به‌لام فه‌رموو: ترسیان له‌سه‌ر نابیّت. خوای گه‌وره ترسیان له‌سه‌ر هه‌لده‌گریت، به‌لام بو‌خه‌فه‌تخواردنیان به‌شیوازی کرده‌وه، ده‌فرمویت: (ولایحزنون)، خه‌فه‌ت ناخۆن.. خه‌فه‌تیشیان بو‌ناخوریّت.

راناو (هم) که‌شی پێش خستوه، تا ته‌ئیکید له‌وه بکاته‌وه که ئه‌وان خه‌فه‌ت ناخۆن، به‌لام خه‌لکی تر له‌خه‌م و خه‌فه‌ت و په‌ژاره‌دا بی‌هۆش که‌وتوون.

وه‌کوو ئه‌وه‌یه که ده‌لییت: (ما أنا فعلتُ)، واته: "ئه‌وه من نیم که کردوومه.. غه‌یری منه که کردوویه‌تی."^(۱)

^(۱) الدكتور فاضل صالح السامرائي: من أسرار البيان القرآني، دار ابن كثير/ لبنان . چاپی یه‌که‌م ۱۴۳۸هـ/ ۲۰۱۷ز، (ل/ ۲۱۳ - ۲۱۴).

سه‌دان جینگای وا له قورئاندا ده‌بینیت که «ناو»ی بۆ سیفه‌تی به‌رده‌وام و جیگیر و نه‌گۆر به‌کار هیناوه و «کردار»یش بۆ پروودای گۆراو و دوو پاتبووه‌وه.

له سوره‌تی «فاتحه» شدا وایه، خوای تاک و پاک و بۆینه و بۆ هاوبه‌ش که وه‌سفی خۆی ده‌کات، هه‌موو وه‌سفه‌کانی به «ناو» ده‌گهن، چونکه سیفاتی نه‌گۆر و جیگیر و به‌رده‌وامن، بۆیه ده‌فه‌رموویت: (الحمد، لله، رب، العالمین، الرحمن، الرحیم، مالک، یوم، الدین).

ئه‌وه‌ش که په‌یوندیی به‌عه‌به‌کانیه‌وه هه‌یه، کرداره و به‌رده‌وام دوو پات ده‌بیته‌وه، بۆیه فه‌رمووی: (نعبد، نستعین، اهدنا).

۲. پێشتر وتمان: خوای گه‌وره که باسی رێبازه‌که‌ی خۆی ده‌کات، به «تاک» باسی ده‌کات، ده‌فه‌رموویت: (الصراط) و به (المستقیم) وه‌سفی کردووه که سیفه‌تی جیگیر و نه‌گۆر، رێبازی راستیی به‌ره‌و خوا چوون هه‌ر یه‌کیکه و به‌س. هه‌موو ئه‌وانی تر رێچکه و تووله‌پێن و ده‌تگه‌یه‌ننه بن به‌ست، یان گومرایی و سه‌رگه‌ردانی و سزای خوای گه‌وره.

بۆیه فه‌رمووی: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ (الأنعام: ۱۵۳).

واته: "ئه‌مه‌ رێبازه‌که‌ی منه که راسته، شوینی بکه‌ون، شوین رێچکان و تووله‌پێیان مه‌که‌ون، چونکه له‌ راسته‌ رێگه‌ لات ده‌ده‌ن و په‌رته‌وازه‌ ده‌بن و له‌ رێگه‌ی راستی خوای گه‌وره‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه." (صراط)ه‌که له‌ خوای زانا و داناوه‌ هاووه و (سُبُل) له‌ هه‌زاران دید و بۆچوون و تیروانین و پیناسه و به‌رژه‌وه‌ندییه‌وه هاتوون.

■ ده‌فه‌رموویت: (المستقیم). ئیهامی ئیبنولقه‌ییم که پیش هه‌وت سه‌د سأل

کۆچی دوا یی کردوو (له ٧٥١ مردوو) له (مدارج السالکین) دا دهفه رمویت^(١)؛ "رێگا به «راست» وهسف ناکریت، تا پینج سیفه تی تیدا نه بیت: رێکی، گه یاندنه مه به ست، نزیککی، پانو پۆری و بهرفراوانی، ناساندنی (به وهی که ئهم رێگایه راسته). (الصراط المستقیم) به کهش ئهم سیفاتانهی هه موو تیدایه:

* وهسفکردنی به وهی رێکه (الإستقامة) مانای «نزیککی» یشی له خو گرتوو، چونکه هیلێ راستی نیوان دوو خال نزیکترین رێیه^(٢)، تا پینچاوپینچی زۆر بیت، یان بهرزی و نشیوی؛ ئه وه دوورتر ده بیت، ههروه ها رێکییه کهی (الإستقامة) ئه وهشی له خو گرتوو که «ده تگه یه نیته مه به ست» که به واریش هه بیت ئه وه هه موو مرقفه ی به سهردا به روا ت و له بیانگریته خو ی، مانای وایه: «پان و پۆر» یشه.

به مهش ئیزافه ی کردوو به ئه وه که سانه ی که خوای گه و ره نیعمه تی خو ی به سهردا رشتوون که پینچه وانه ی رێچکه ی ئه هلی غه زه بلیگیراوان و گومپرایانه، ئه وه وه سفه ی دیته دی که ناسینراوه به وهی که رێگایه کی راست و دروست و په وایه.

ئه مه جگه له وهی که رێگا راسته کهی خوای گه و ره، له گه لبوون (مه عیه ت) ی ئه ویشی پینوهیه، که وا بوو: ئیمان و ئه مان و بیخه مبوونه له ئاراسته و ته گیری پێ، خوای گه و ره له گه ل رێچکان و تووله رێگاندا نییه، بۆیه ده بینیت شوینکه وتووایان تیک به ربوون و بهردهوام دژایه تی یه کتری ده کهن (والحمد لله).

. له بهر ئه وهیه که خوای پهروهردگار بهردهوام بیری پینغه مبه ره نازداره کهی خو ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده خسته وه که بیخه م به، جه نابت له سه ر رێگا

^(١) مدارج السالکین (ب ١، ل ٣٣).

^(٢) ئیمامی ئیبنو لقه بییم له وه زه مانه دا وای فه رموو، که چی رۆژئاوا ئهم حقیقه ته ی کردوو به پیروزیی خو ی!

راسته کهیت و حەقیت و حەقیش دەگەیهنیت و ڕپی قیامەت سەرراستانه گرتوووە بهر. دەفەرمویت:

— ﴿قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِّلِينَ ﴿٥٧﴾﴾ (الأنعام: ٥٧).

واته: "بفەرموو: من له سەر بە لگه‌ی حەق و ڕۆشنی خوا‌ی په‌روه‌ردگاری خۆم، نه‌ک حەز و ئاره‌زوو، یان هه‌وا و هه‌وه‌س، له‌ کاتی‌کدا که ئیوه‌یه‌ کبونی خوا‌ی گه‌وره «ته‌و‌حید» و وه‌حی قورئانه‌ که‌ی به‌ درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌!

سزا و به‌لا و موسیبه‌ت له‌ده‌ست مندا نییه‌ که ئیوه‌ داوا‌ی ده‌که‌ن و په‌له‌تانه‌ لێی! که ئیوه‌ خۆتان ده‌لێن: بمانخه‌ره‌ به‌ر سزا و ناسۆر و ژان، ته‌گه‌ر راست ده‌که‌یت و پتیه‌مبه‌ری خوات! هه‌موو بپاری حوکمێک له‌ده‌ست خوا‌ی گه‌وره‌دایه‌، خۆی حەقیانه‌ت داوه‌ری ده‌کات و هه‌ر خۆیشی باشت‌ترین جیاکاری حەق و باتله‌."

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفِرْ﴾ (الكهف: ٢٩).

واته: "ئه‌م په‌یامه‌ ئه‌و حەقه‌یه‌ که له‌ لایه‌ن خوا‌ی خاوه‌نی و په‌روه‌ردگار و سه‌ره‌رشتیارتانه‌وه‌ هاتوو، جا کێ ده‌خوازیت وه‌ری بگری‌ت، با باوه‌ری پێ به‌یئیت و بیگری‌ته‌ به‌ر، کیش ده‌یه‌و‌یت له‌ سه‌ر دید و ڕپی کو‌فر بمیئته‌وه‌؛ با بمیئته‌وه‌، خۆی زه‌ره‌مه‌ند ده‌بیت، چونکه‌ به‌ دنیاییه‌وه‌ چاره‌نووسی کافران هه‌ر ئاگری دۆزه‌خ ده‌بیت."

— ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾﴾ (محمد: ٢).

واته: "ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌ریان هێنا و کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ته‌نجام داوه‌، باوه‌ریان به‌و په‌یامه‌ هێناوه‌ که بو‌ موحه‌مه‌د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوو‌ته‌

خواری که حەقە و لە لایەن خوای گەورەووەیە، خوای خاوەن و پەروەردگار و سەرپەرشتیار، ئەوانە خوای گەورە گوناھەکانیان دەسپێتەووە و باری ئیسانی و دەروونی و جەستەیی و حالیان پارسەنگ دەکات.

﴿فَأَسْمَسِكَ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الزخرف: ٤٣).

واتە: "بەووە پابەند بە کە بە وەحی بۆت هاتوووە و دڵنیا بە کە جەنابت لەسەر راستە ڕێگە کەیت."

٣. شیوازی ڕەوانبێژی قورئان وایە کە هیچ سیفەتێکی کەموکورتی و عەیب و نوقسانی ناگەرێتێتەووە بۆ هیچ سیفەتێکی زاتی، یان کرداری خوای گەورە. بۆ نمونە:

- سەبیدنا خضر (سەلامی خوای لەسەر بیّت) لە سورەتی (الکەف) دا کە باسی کونکردنی بە لەمە کە بۆ سەبیدنا موسا (سەلامی خوای لەسەر بیّت) دەکات، دەفەرموێت: ﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ (الکەف: ٧٩).

واتە: "وێستم بە لەمە کە نوقسان بکەم (عەبیداری بکەم)، تائەو پاشا زۆرداری دێتە سەریان، وای بزانیت بە لەمە کە بیکەڵک و نوقسانە، تالێیان نەستێنیت و نەبیات." خو دياره ئەم پیاوچاکە، ئەم کارە و کارەکانی تری هەر بە فەرمانی خوای گەورە کرد، بۆیە لە شەرحی دواتردا دەفەرموێت: ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِ﴾ (الکەف: ٨٢).

واتە: "خۆ من هەر لە خۆمەووە ئەم کارەم نەکرد، بە فەرمانی خوای گەورە بوو." بەلام نافەرموێت: خوای گەورە وێستی بە لەمە کە عەبیدار بکات.

. جنۆکە کان لە سورەتی (الجن) دا کە باسی هاتنی پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەکەن، دەلێن: "ئێمە جارێک دەچووینە ئاسمان و زۆر هەوالمان دەبیست و زانیاریان دەست دەکەوت، کەچی ئێستا کە دەچینە ئەوێ، دەبینین پڕ بوووە لە پاسەوان و دەدرێنە بەر بەردی ئاگرین و تۆپە لە گڕ!"

ئینجا دەلێن: ﴿وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرَأُ رَيْدَ بِنِ الْأَرْضِ أَمْ أُرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ ﴿١٠﴾
"الجن: ١٠".

واته: "ئیمه نازانین، ئایا خراپه بۆ خه لکی سه رزه مین دهو یستریت، یان خوای پهروه ردگاریان، خیر دههینیتته رییان؟!"

دهبینیت له باسی (شر) دا دهفه رمویت: (أُرِيدَ: دهو یستریت: دهخواییت)، واته: به (مبني للمجهول) که بکه (فاعل) ه که ی باس ناکهن که خوای گه وره یه، چونکه باسه که باسی (شر) ه، نالین: نازانین خوای پهروه ردگاریان دهیه ویت شه پ بهینیتته رییان، یان چاکه؟!

به لام له باسی (خیر) ه که دا به (مبني للمعلوم) ه و (فاعل) ه که شی باس ده کریت که خوای گه وره یه: (أَمْ أُرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا).

. خوای گه وره له باسی سه ییدنا ئیبراهیمدا (سه لامی خوای له سه ر بیت) له سوره تی (الشعراء) دا دهفه رمویت که ئیبراهیم به قهومه کافره که ی فه رموو: ﴿فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ ﴿الشعراء: ٧٧ - ٨١﴾.

واته: "هه موو ئه و بتانه ی له جیاتیی خوای گه وره ده یان په رستن، دووژمنمن، هه ر خوای گه وره یه که په رستراومه. ئه و خه لقی کردووم و هه ر ئه ویش هیدایه تی داوم، ئه وه که خوراک و خواردنه وه م پئی ده گه یه نیت که نه خوشیش ده که وم، هه ر ئه و چاکم ده کاته وه و شیفام ده دات، هه ر ئه ویشه ده ممرینیت و زیندووم ده کاته وه."

بروانه چۆن بکه (فاعل) ی هه موو کرداره کان، جگه له نه خوش که و تنه که بۆ خوای گه وره ده گیریتته وه: (خلقني، يهديني، يطعمني، يسقيني، يشفيني)، به لام

بکه‌ری نه‌خۆش خستنه‌که، ئه‌گه‌رچی هه‌ر له‌خوای گه‌وره‌وه‌یه، به‌لام ده‌فه‌رمویت: که نه‌خۆشیش ده‌که‌وم: (وَإِذَا مَرِضْتُ)، نافه‌رمویت: که نه‌خۆشی خستم.

سه‌ییدنا ئیبراهیم (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) له‌لووتکه‌ی بالای ئه‌ده‌بدایه که باسی کرداره‌کانی خوای په‌روه‌ردگاری ده‌کات، له‌نه‌خۆشییه که دا‌خۆی ده‌کاته هۆکار که خۆم سه‌به‌ب بووم بۆ نه‌خۆش که‌وتتم.

شتی‌کی سروشتیه که که‌س خۆی نه‌خۆش ناخات، نه‌خۆشکه‌وتن به‌ده‌ر له‌ویستی خه‌لکییه و هه‌ر به‌قه‌ده‌ری خوای زانا و دانایه، چونکه ده‌شیت نه‌خۆشییه که ویراسی بی‌ت^(۱)، یان سه‌ره‌نه‌جاسی لاسه‌نگبونی مملانی‌کانی ناو جه‌سته‌مانه: میکروۆب و به‌رگریمان، به‌کتیریای چاک و خراپ، کۆلسترۆلی چاک و خراپه، چه‌وری و گل‌اندی په‌نکریاس بۆ تواندنه‌وه‌ی شه‌کر و ئه‌نسۆلین؛ زۆر خواردن و نه‌بزوتن (وه‌رزش نه‌کردن).

هه‌روه‌ها سه‌دان جو‌ری نو‌قسانی قیتامینه‌کان و کازاکان و که‌مبوون و زۆربوونیان که هه‌ر یه‌کی‌کیان ده‌بی‌ته نو‌قسانیه‌کی له‌ش، یان نه‌خۆشییه‌ک. ئه‌مه جگه له‌برین و برین و... هتد.

لێره‌شدا له‌سوره‌تی «فاتحه» دا‌هه‌ر وایه، ده‌بینیت له‌باسی به‌خشینی ناز و نیعمه‌تی خۆی به‌سه‌ر پیاو‌چا‌کاندا، (فاعل) له‌که‌هاتوو‌ه که راناوی لکاوی دواوه‌ی (تاء) له‌(أَنْعَمَ).

واته: که تو نیعمه‌تی خۆت پێ به‌خشیون، چونکه لووتکه‌ی خۆش‌حالییه که خوای کردگار و په‌روه‌ردگار و زانا و دانا ئه‌م عه‌بدانه‌ی خه‌لات کردوو‌ه.

به‌لام له‌باسی غه‌زه‌ب لێ گرتن (المغضوب علیهم) و گو‌م‌پا‌بوون (الضالین) دا به‌شیوازی (مفعول) هاتوو‌ه، چونکه جگه له‌وه‌ی مانا‌که رۆشنه، واته: نه‌ک

^(۱) میکروۆبی سێ هه‌زار نه‌خۆشی له‌دایک و باو‌که‌وه ده‌چیته هه‌ر یه‌ک له‌ئه‌ولاده‌کانیا‌نه‌وه!

رپچکه ی ئه وانه ی غه زه بت لی گرتوون و گومرات کردوون! به لکوو ئه وانه که
 بهر (غه زه بی خوی گه وره و توورپه یی فریشته و بوغزاندنی موسولمانان بویان)
 که وتوون..

گومراکانیش تازه وا گومرا بوون که نه پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ر
 بیت) ده توانن هیدایه تیان بدهن، نه زانا و پیاوچاکانیش، ته نانه ت که سیان نه ماوه
 تکایه کیان بو بکات.

جەختکردنەوێ لە گشتگیری «عیبادەت» لە ئیسلامدا

د. عومەر سولەیمان ئەلئەشقر (پەرحمەتی خۆی لێ بێت) دەفەرمویت^(۱):

ئەم گەردوونە ی تییدا دەژیین، پەرستگایەکی ئیجگار بەفراوانە، لە
هەموو لایەکییەوێ مەخلووقەکان بە زیکر و وێرد و شوکرانە بژیڕی خۆی
کردگاریان دەپەرستن.

هەر هەموو ئاسمانەکان و زەمین و هەرچیەکی تیاندان، هەموویان
تەسلیمی خۆی تاک و پاکن، ملکه چی ئەون، ئیعتراڤ بە کردگاریتییی خۆی
داهێنەر دەکەن.

خۆی گەورە دەفەرمویت: ﴿بَلْ لَهُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ
قَلْبُوتٌ ﴿١١٦﴾﴾ البقرة: ۱۱۶.

واتە: "هەرچی لە ئاسمانەکان و زەمیندان، مولکی خۆی گەورەن و ملکه چی
ئەون."

هەر وەها دەفەرمویت: ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾﴾ (آل عمران: ۸۳).

واتە: "چا غەیری دینە کە ی خۆی گەورەیان دەوێت؟! ئەو کە هەرچی لە
ئاسمانەکان و زەمیندا هەیه ملکه چانە، یان بەزۆر ملکه چی ئەون و هەموویان بۆ
لای ئەو دەگەڕێنەوێ."

^(۱) د. عمر سليمان الأشقر: النيات في العبادات (بەشیكە لە دکتۆرانامە کە ی): (مقاصد
المکلفین)، دار النفائس/ الاردن، چاپی سێهەم ۱۴۱۵ ک / ۱۹۹۵ ز، ل ۴۴ - ۴۹.

ئه‌م هه‌موو مه‌خلووقاته‌ی که ته‌سلیمی خوای په‌روه‌ردگاریان، هه‌ر هه‌موویان سو‌جده بو‌ خوای تاک و پاک ده‌به‌ن: ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ (الرعد: ۱۵).

واته: "هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان له: (فریشته و مرؤف و جین) ملکه‌چانه، یان به‌زۆر، ته‌سلیم به‌ ویستی خوای گه‌وره‌ن و ریسا‌کانی وجوودیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پیت."

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مِنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ (الحج: ۱۸).

واته: "مه‌گه‌ر نابینیت (نازانیت) که هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌میندان سو‌جده بو‌ خوای گه‌وره‌ ده‌به‌ن؟ (واته: به‌ته‌واوی ته‌سلیمی فه‌رمانه‌کانی ئه‌و و ملکه‌چی ویست و ئیراده‌ی ئه‌ون)."

هه‌روه‌ها: خۆر و مانگ و ئه‌ستیره، چیا و دره‌خت و هه‌رچی دیت و ده‌روات، به‌لام له‌ حوکمی پۆژی دوا‌ییدا جودان، هه‌یانه‌ به‌ر لی‌خۆش‌بوونی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌و‌یت و زۆرینه‌شیان ده‌که‌و‌یت به‌ر سزا و ژان و ناسۆره‌وه‌.

له‌ گه‌ل ته‌سلیم‌بوون و سو‌جده‌بردنیاندا، یادی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن و به‌ تاک و پاکی داده‌نین: ﴿اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مِنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَٰتٍ كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ (النور: ۲۱).

واته: "مه‌گه‌ر نابینیت (بینین به‌ مانای زانین)، هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌میندان چۆن ته‌سبیحاتی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن، ئی‌عتراف به‌ پاک و بی‌خه‌وشیی ئه‌و ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها بالنده‌ی بال و لا به‌و ئاسمانه‌وه، هه‌ر له‌ زی‌کری خوادان که به‌و ئاسمانه‌وه رایانده‌گر‌یت!"

هەر یه کهشیان نوێژی خۆیان و زیکر و تهسبیحاتی خۆیان دهزانن و دهیکهن، بهلام ئیمه نازانین، نازانین نوێژ و زیکر و تهسبیحاتکردنیا چۆنه و چی دهلین:

﴿تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الإسراء: ٤٤).

واته: "هەرچی له حەوت ئاسمانەکان و زەویدان و هەرچیە ک که تییاندا دهژی، هەر هەموو شتێک له زیکر و تهسبیحاتی خۆی گه‌وره‌دان، سوپاس و ستایشی ده‌که‌ن، به‌لام ئیوه له زیکر و وێرده‌کانیان ناگه‌ن."

مرۆڤ له‌م گه‌ردوونه به‌رفراوانه‌دا، جیهانیکه له‌و جیهانانه‌ی خۆی کردگار هیناویه‌تییه بوون، خۆی گه‌وره هه‌مووانی بۆیه خه‌لق کردووه، تا بیناسن و بیه‌رستن و دینه‌که‌ی وه‌رگرن و له هه‌موو کار و کرده‌وه‌یه کیاندا پرویان له‌و بی‌ت و فه‌رمانی ئه‌و رابه‌پرێنن: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٥٦) ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا﴾ (٥٧) ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (٥٨) (الذاریات: ٥٦ - ٥٨).

واته: "جین و مرۆڤم، هەر بۆ په‌رستنی خۆم خه‌لق کردووه، خۆ نامه‌وێت پرزم بۆ په‌یدا بکه‌ن و خۆراکم بده‌ن! خۆی گه‌وره خۆی پۆزیده‌ره و خاوه‌ن هیزی په‌هایه."

که وا بوو: خواپه‌رستی ئه‌و مه‌به‌سته گ‌رنگ و مه‌زنه‌یه که مرۆڤی بۆ خه‌لق بووه^(١)، هەر هه‌موو گه‌ردوون بۆ ئه‌و خواپه‌رستییه خه‌لق کراوه.

که وا بوو: ئه‌رکیکی مه‌زن و گ‌رنگانه که ورده‌کارانه سه‌رنج بده‌ین و

^(١) جیاوازی هه‌یه له‌نیوان خواپه‌رستی مرۆڤ و خواپه‌رستی بوونه‌وه‌ره‌کانی تری «وجود»، گه‌ردوون ملکه‌چی سروشتیه و خۆی په‌روه‌دگاری به‌بی زه‌حمه‌ت ده‌په‌رستیت، خواپه‌رستییه‌که‌ی مرۆڤ سه‌رپشکانه‌یه، به سه‌ربه‌ستی خۆی ده‌یکات و سه‌بر له‌سه‌ر ماندوو‌بوونی ده‌گریت.

بکۆلینهوه، تا شارهزای چه مک (مفهوم) ی خواپهرستی ده بین و له هه موو مانا و لایه ن و په هه نده کانی ده گه ی ن، چونکه زانی ن و شاره زابو نمان له خواپهرستیدا بهرپر سیاری تیه کی گه وری دنیا و قیامه تمانه، چاره نووسی له سه ره.

ئیمه له هه ولدانماندا بو توژینه وه و شاره زابو نمان له په هه ند و لایه نه کانی «عیباده ت»، هه ده بی ت پروو بکه ی نه په یامه که ی خوای په وهر دگار مان و سونه تی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تا له ویوه پیناسه ی «عیباده ت» وه ربگرین، چونکه خوای گه وره بو یه په یامی خو ی ناردو وه ته خواری و پیغه مبه رانی (سه لامی خویان له سه ربی ت) ناردو وه؛ تا خه لکی مه به ست له خه لقکردن و وجودیان له سه ر زه مین بزانی ن و بهرپر سیاری تیه ئه و ئامانجه سه ره کییه هه لگر ن که بو ی خه لق بوون، هه وره ها ئه و رپیاز و بهرنامه ی ده بی ت بو گه یشتنه ئامانجه که یان بیگر نه بهر.

ئه و که سه ی سه رنج ده داته ده که کانی قورئان و سونه ت، ده بینیت چه مک و واتای «عیباده ت» زور گشتگیره، ته نیا فه رزه کان: (نو یژ و پروژو و زه کات و حه ج و جیهاد و دوعا و هانا و هاوار بو بردن و ئه وانی تر) ناگر یته وه، ده بینیت ژیان به پپی دید و پری و بهرنامه ی ئیسلام، هه موو لایه نه کانی «عیباده ت» ن.

ژیان له دید و پپی دینه که ی خوادایه که یه کی دابر نه بووه، هه رچی تی دیایه و تییدا ئه نجام ده دریت هیی خوای گه وریه و بو ئه وه. ئیسلام، ژیان و قیامه ت به دوو دید و پری دانانیت، فاسل ناخاته نیوانیانه وه. له ئیسلامدا جیاوازی له نیوان ئه نجامدانی فه رزیکی دروشمی په رستن و پارسه نگیوونی په فتار و په وشتی کدا نا کریت، چونکه هه موو بزوات و سه وتیکی ژیانی موسولمان به عه قیده که یه وه په یوه ست ده کات، تا هه موو ئه و بزواتانه ی پی پروو بکاته خوای په وهر دگاری، چونکه په فتار و په وش و بزواتی موسولمان که نییه تی بو خوای گه وره ده بی ت و کاره که ی شه رعی ده بی ت؛ ده بی ته راپه راندنی فه رمانی خوای گه وره و هوکاریک بو پیاده کردنی دینه که ی له ناو کو مه لگه ی مرو قایه تی دا.

خوای گه و ره دهفه رمویت: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝ لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُفْرِتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝﴾ (الأنعام: ۱۶۲ - ۱۶۳).

واته: "بفه رموو: نوێزه کانم، خواپه رستییه کانی ژیانم و مردنم، هه مووی بو
خوای پهروه ردگاری جیهانیانیه که هاوبه شی نییه، ئه وه شم به فه رمان پی دراوه،
منیش یه که مینی موسولمانانم."

ئیمامی ئیننو تهیمیه، دوا توێژینه وهی چه مکی گشتگیری عبادت،
دهفه رمویت:

(إِنَّ الْعِبَادَةَ اسْمٌ جَامِعٌ لِكُلِّ مَا يَحِبُّهُ اللَّهُ وَيَرْضَاهُ مِنَ الْأَقْوَالِ وَالْأَعْمَالِ الْبَاطِنَةِ
وَالظَّاهِرَةِ).^(۱)

واته: عبادت: "ناویکی کوکاره (زاراوه یه کی گشتگیره)، هه موو ئه وانه
ده گریته وه که خوای گه و ره پی خوشه و رازییه پێیان له: گوftar و رهفتاری ناخ
و دیار."

دوا پێناسه که ی به تهفسیل زیاتر پروونی ده کاته وه و دهفه رمویت: "نوێژ و
زه کات و پروژوو و هه ج و راستگویی و پاراستنی پاسپارده و گه یاندنه وهی،
ههروه ها نواندنی دلسۆزی و رهفتاری جوان له گه ل دایک و باوک و په یوه ندیی
خزمایه تی و په یمان پاراستن و به لێن بردنه سه ر و فه رمانکردن به چاکه و
به ره لستی له خراپه و جیهادکردن دژی کافران و دوورپروان؛ ههروه ها
چاکه کردن له گه ل دراوسێ و هه تیو و هه ژار و ریبواری ناچار و لێقه و ماو و
رهفتاری جوان له گه ل کوپله و نه رمونیانی به رانه ر ئاژله، ههروه ها دوعا کردن و
پارانه وه و زیکر و ته سبیحات و قورئان خوێندن، ئه مانه و هاوشیوه یان هه موویان
عباده تن."^(۲)

^(۱) العبودية، ل ۳۸، بلاوکار: المكتب الإسلامي، دمشق/سوريا.

^(۲) هه مان سه رچاوه و لاپه ره.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: "بازنه‌ی عیبادت ئه‌مانه‌ش ده‌گیریته‌وه: (خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له‌خواترسان، سلا‌و‌کردنه‌وه، گه‌رانه‌وه‌لای خوای گه‌وره، خواویستی و دلسۆزی به‌رانبه‌ر دینه‌که‌ی؛ سه‌برگرتن له‌سه‌ر دانایی فه‌رمانی، سوپاسگوزاری له‌سه‌ر ناز و نیعمه‌ته‌کانی، رازیوون به‌قه‌زا و قه‌ده‌ری، پشت‌پیه‌ستنی؛ ئومید و هیوا بوون به‌په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و لیبوردنی و ترسان له‌هه‌ره‌شه و سزای هاوشیوه‌یان هه‌موویان عیباده‌تن."^(۱)

دواتر به‌ته‌فسیلاتیکی زۆر، شتی تر به «عیبادت» ده‌ناسینیت، ده‌فه‌رمویت: "هه‌رچی شتیک خوای گه‌وره فه‌رمانی کردییت که هۆکاره و ده‌گیریته به‌ر، به عیبادت حسیه."^(۲) به‌لگه‌ش به‌و ئایه‌ته ده‌هینیته‌وه که ده‌فه‌رمویت: ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ (هود: ۱۲۳).

واته: "ده‌سا خوای گه‌وره بپه‌رسته و پشت به‌و به‌سته."

هه‌روه‌ها: ﴿قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ﴾ (الرعد: ۳۰).

واته: "بفه‌رمو: خوای گه‌وره په‌روه‌ردگاری منه و هیچ‌خوایه‌ک نییه‌شایانی خوایه‌تی بی‌ت، جگه‌له‌و، پشتم به‌و به‌ستوو و ته‌وبه‌کردن و گه‌رانه‌وه‌م هه‌ر بۆ لای ئه‌وه و به‌س."

له‌م روانگه‌یه‌ی ئیلامی ئینو ته‌یمیه‌وه (په‌حمه‌تی خوای لی بی‌ت)، هه‌موو داخواییه‌کی دین و دینداری (له‌وانه‌ش ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی زه‌مین) و هه‌موویان عیباده‌تن.

^(۱) هه‌مان سه‌رچاوه و لاپه‌ره.

^(۲) هه‌مان سه‌رچاوه / ل ۷۳.

دین مەنھەجى خواى گەورەیه، بۆرپکخستنى ھەموو لایەنەکانى ژيانى تاک و کۆى مەرؤف ھاتوو، بۆیە ھەتمەن ھەموو رەفتاریکی مەرؤفانە دەگریتەو، ھەموو لایەنەکانى ژيانى تاک و کۆى کۆمەلگە و دەوڵەت رپک دەخات؛ لە: ئادابى خواردن و خواردنەو و چوونە سەر ئاو (دەست بە ئاو گەياندن) ھەو، تا دەگاتە دامەزراندنى دەوڵەت و سیاسەتى ھوکمرانى و ئاراستەى کۆمەلگە و ئیدارەى دەسەلات و ئابوورى و دارایی و کاروبارى کۆمەلایەتى و سەودا و مامەلە و سزا و تاوانەکان و بنەماکانى پەيوەندى نیودەوڵەتى و ئاراستەى ناشتى و جەنگ.

بۆیە دەبینین قورئانى پیرۆز «فەرمانى تەکلیف» دەدات بەسەر موسولماناندا (ئەھکامى شەرىعى) یان دەداتى کە چۆنیتى و شیوازی رەفتارکردنیاھە لە لایەنە جۆراوجۆرەکانى ژياندا.

لە سورەتیکى قورئاندا (سورەتى بەقەرە) کۆمەلپک فەرمانى خواى دەبینین کە ھەموویان بە یەک شیوازی دارشتن ھاتوون کە (کُتِبَ عَلَیْکُم) ھ، وە کوو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ﴾ (البقرة: ۱۷۸).

واتە: "ئەى ئەو کەسانەى باوەرەتان ھیناوە! ھەقسەندنەو تان لە کوشتندا لەسەر فەرز کراوە. فەرزە لەسەر تان خوینى کوژراو وەر بگرەنەو."

ھەر وە ھا: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (البقرة: ۱۸۰).

واتە: "خواى گەورە وەسییە تکردنى فەرز کردوو لەسەر تان، ھەر کەسیکتان نیشانەى مردنى لى دەرکەوت و پارە و سامانى لە دوا بەجیما، دەبیت وەسییەت بکات و بلیت: (یان بنووسیت، یان دەنگى تۆمار بکات) کە قەرزارى کییە و چەندە؟ یان راسپاردە (ئەمانەت) ی کى و کى لە لایە و چۆن پیاان بدريتەو.

ئەمە فەرزه و دەبیت بکریت و دواى مردنى خاوهن وهسییه ته که جیبه جی ده کریت. "به لام چۆنیتی دابه شکردنی پاره و سامانی، ئەوه شهرع خشته (جدول)ی بو داناوه که کى بۆ ههیه پشک وهر بگریت و چه ند؟

ههروه ها خواى گه و ره هه به شیوازی: (کُتِبَ عَلَیْکُمْ)، ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ (البقرة: ۱۸۳).

واته: "ئەى ئەو که سانهى باوه پتان هیناوه! پۆژووتان له سه ر فهرز کراوه." ههروه ها بو فهرزیتی جیهاد ده فهرمویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ (البقرة: ۲۱۶).

واته: "کوشتار (کوشتنى دوژمنان: جیهاد) تان له سه ر فهرز کراوه، هه رچه نده پێشتان ناخۆشه و ناتانه ویت!"

ئەم فەرمانانه: (حه قسه ندنه وه وهسییه تکردن و پۆژووگرتن و جهنگ)، هه ره موویان خواى گه و ره فهرزى کردوون، موسولمانان ده بیت به ئەداکردنى ئەم فەرزانە خواى گه و ره بپه رستن، ده بیت ملکه چانه ته سلیم به فەرمانه کانی بین و سه ر راستانه جیبه جیان بکه ن.

ئەم پروونکردنه وهیه ی سه ره وه، راستیه کی گرنه گ و کاریگه رمان ده خاته پێشچاو که زۆرینه ی هه ره زۆرى موسولمانان نایزان! بۆیه پابه ندیش نابن پێیه وه.

زۆرینه ی خه لکی، هه ره وه ونده له وشه ی «عیباده ت» گه یشتون که بریتیه له: (نوێژ و پۆژوو و زه کات و هه ج و عومه ر) و هه ندیک په رستنى تری وه کوو: (زیکر و ته سبیحات و دوعا)، نازانن که بازنه ی گشتگیری «عیباده ت»، په فتار و په وشت و ئاداب و سیسته مه کانی پیکه ستنى ژبانى تاک و کو و ده ستوور و یاسا و پێسا و داب و نه ریت و قییه می کو مه لایه تییش ده گرێته خو.

پەرستنی خواى گه‌وره هەر به دروشمه‌کانى پەرستن نییه، وه‌کوو هه‌ندیک کهس لێى حالى بوون، ئه‌وانه‌ى ته‌نیا دروشمه‌کانى پەرستن به «عیباده‌ت» ده‌زانن و هەر ئه‌وانه‌یش ئه‌نجام ده‌ده‌ن، لایه‌نه‌کانى تری عیباده‌ت ئیه‌مال ده‌که‌ن، له‌ پراستیدا نه‌ مافی ته‌واوى «عیباده‌ت» به‌که‌ ده‌ده‌ن؛ نه‌ ئه‌رکى سه‌رشانیا‌ن به‌ ته‌واوى جێبه‌جێ ده‌که‌ن.^(١)

دروشمه‌کانى پەرستن: نوێژ و پوژوو و زه‌کات و ئه‌وانى تر، هه‌ریه‌که‌یان گ‌رنگى و مه‌نزله‌ و کارى‌گه‌رى خۆى هه‌یه، به‌لام ئه‌مانه‌ هه‌موو «عیباده‌ت» به‌کان نین، به‌لکوو به‌شیک‌ن له‌ «عیباده‌ت» به‌ى خواى گه‌وره داواى کردووه که ئه‌نجام بدریت.

داخوازى «عیباده‌ت» له‌ موسوڵمانان ئه‌وه‌یه که: هه‌موو گو‌فتار و په‌فتار و کار و کرده‌وه و په‌وشت و بزوت و سه‌ره‌وت و په‌یوه‌ندیه‌کیان به‌ خه‌لکیه‌وه، به‌پێى به‌رنامه‌ و ئه‌حکامه‌کانى شه‌رع بێت، ده‌بێت شه‌ریعه‌تى خواى گه‌وره ئاراسته‌ى هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیكى تاک و کۆیان بکات.

موسوڵمان به‌و نییه‌ ته‌ش ئه‌مانه‌ ده‌کات که خواپه‌رستین و له‌به‌ر خاترى خواى گه‌وره و پۆ به‌ده‌سته‌نێنانى په‌زاهه‌ندى ئه‌و ده‌یانکات. دروشمى موسوڵمان له‌ ژيانیدا ئه‌م ئایه‌ ته‌یه که ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (النور: ٥١).

واته: "حه‌تمه‌ن وه‌لامى موسوڵمانان بۆ بانگه‌وازی خواى گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بۆ داوه‌ریکردنى نێوانیان ئه‌وه‌یه که ده‌لێن: به‌سه‌رچاو، وا هاتین. وه‌لامیان هەر ئه‌وه‌یه که به‌لێ گو‌ی‌رایه‌ل و ملکه‌چین.. به‌پراستى ئا ئه‌وانه‌ سه‌رفرازن!"

^(١) شیخ یوسف قه‌ره‌زاوى: (العبادة في الإسلام، ص ٥٢).

چونکه کۆيله (بهنده) سه‌رپشک نییه له وه‌لامدانه‌وه‌ی بانگ‌کردنی گه‌وره‌که‌یدا و له‌راپه‌راندنی فه‌رمانیدا. یه‌که‌مین سیفه‌تی سه‌ره‌تایی و سه‌ره‌کیی «عه‌بد»: جیبه‌هیکردنی بی‌چه‌ند و چوونی فه‌رمانی گه‌وره‌که‌یه‌تی که‌ خاوه‌نیتی. بۆی نییه‌ جیبه‌جیی نه‌کات، یان بی‌گۆریت و به‌ «ئيجتیهاد»ی خۆی بکات!

خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (الأحزاب: ۳۶).

واته: "هه‌ر که‌ خوای گه‌وره‌ و پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فه‌رمانیکیان بۆ موسو‌لمانان ده‌رکرد، هه‌یچ موسو‌لمانیکی نیرینه‌، یان مێینه‌ بۆی نییه‌ یه‌که‌سه‌ر جیبه‌جیی نه‌کات و وا‌ بزانی‌ت سه‌ره‌سته‌ له‌راپه‌راندنیدا.

نا، فه‌رزه‌له‌سه‌ری، ئه‌رکی سه‌رشانی‌تی، به‌رپرسیاری‌تییه‌ و له‌ئه‌ستۆیدا‌یه‌ که‌ فه‌رمانه‌که‌ سه‌ررا‌ستانه‌ وه‌ر‌ب‌گ‌ریت و سه‌ررا‌ستانه‌ش را‌په‌ر‌نیت.

داوه‌ری بردنه‌لای شه‌رع و ملکه‌چبوون بۆ بریاری شه‌رع، خواپه‌رستین، قورئانی پیرۆز له‌باسی «ئه‌ه‌لی کیتاب» دا (جووله‌که‌ و دیانان) ده‌فه‌رمویت: ﴿اتَّخِذُوا حَبْرَهُمْ وَرُهْبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (التوبة: ۳۱).

واته: "عالم و قه‌شه‌کان (پیاوانی دینه‌که‌)ی خۆیانیا‌ن کرد‌بوو به‌ په‌روه‌ر‌د‌گاری خۆیان، هه‌روه‌ها‌ عیسا‌ی کور‌ی مه‌ریه‌م، هه‌مو‌ویانیا‌ن له‌جیاتیی خوای گه‌وره‌دانابوو به‌خوا! له‌کاتی‌که‌دا فه‌رمانی ئه‌وه‌یان پێ‌ درابوو، ته‌نیا‌یه‌ک خوا‌په‌رستن که‌ خوای گه‌وره‌ و کرد‌گاره‌ و هه‌یچ خوا‌یه‌کی تر نییه‌ شایانی

خوایه‌تی بیت جگه له‌و. پاک و بیخه‌وشی بو‌خوای گه‌وره له‌و شیرک و موشریکانه‌ی که ده‌یانکه‌ن به هاوبه‌شی خوای تاک و پاک."

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەم گوپراپه‌لی و شوینکه‌وتن و ملکه‌چییه‌یانی له‌هه‌رام و هه‌لال داناندا، به‌په‌رستنیان لێک داوه‌ته‌وه. واته: ئەو شوینکه‌وتووانه‌ی «ئه‌هلی کیتاب» پیاوانی دینی خۆیانیان به‌وه‌کردبوو به «خوا» که هه‌رچی ئەوان به‌هه‌لالیان بزانیایه، ئەمانیش به‌هه‌لالیان ده‌زانی و هه‌رچی ئەوان به‌هه‌رامیان بزانیایه، ئەمانیش به‌هه‌رامیان ده‌زانی و ملکه‌چییان بو‌فه‌توا و بریاری ئەوان ده‌رده‌بری که پیچه‌وانه‌ی وه‌حی بو!

* ئیپامی ئەحمەد و ترمزی و ئیبنو جەریری ته‌به‌ری (په‌حمه‌تی خویان لێ بیت) له‌زۆر رینگاهه‌ له‌عه‌دی کوری حاته‌مه‌وه (خوا لێی رازی بیت) ده‌گیرنه‌وه که کاتیک بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێ گه‌یشت (و زانیی زۆر بلا‌وبوو‌ته‌وه)، بو «شام» هه‌لات، چونکه له‌جاهیلییه‌تدا بو‌بوو به‌دیان (نصرانی/مه‌سیحی). کاتیک که خوشکه‌که‌ی و کۆمه‌لێک له‌پیاوانی هۆزه‌که‌ی به‌دیل گیران، پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ریزی له‌خوشکه‌که‌ی نا و ئازادی کرد و پشکنیک سامانیشی پێدا. هه‌والی بو‌براکه‌ی نارد و هانی دا که بیته‌وه و موسولمان ببیت، بیته‌وه و خۆی بجیته‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئەویش وای کرد.

کاتیک هاته‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی کوری حاته‌می ته‌ی بوو که به‌ناوبانگترین پیاوی سه‌خیی سه‌رده‌می جاهیلییه‌ت بوو، «عه‌دی»ی کورپشی له‌دوای ئەو، بو‌بوو به‌سه‌روکی هۆزه‌که‌یان؛ هه‌والی گه‌رانه‌وه‌که‌ی بوو به‌باسی نیو خه‌لکی. چووه‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و خاچ (صلیب) یکی زیوینی له‌مدا بوو.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قورئانی ده‌خوینده‌وه که گه‌یشته ئەم

ئایه‌ته: (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ)، «عه‌دی» ده‌فه‌رمو‌یت: «عه‌رزم کرد (پیم و ت): خو ئه‌و خه‌لکه ئه‌و عالم و قه‌شانه‌یان نه‌ده‌په‌رست.

پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمو‌ی: (بلی، اَنَّهُمْ حَرَّمُوا عَلَيْهِمُ الْحَلَالَ وَأَحَلُّوا لَهُمُ الْحَرَامَ، فَاتَّبَعَهُمْ، فَتِلْكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ).^(۱)

واته: به‌لێ، ئه‌و عالم و قه‌شانه‌یه‌ لایان لێ حه‌رام کردن و حه‌رامیان بو حه‌لال کردن، ئه‌و خه‌لکه‌ش شو‌ن‌یان که‌وتن، ئا ئه‌وه په‌رسته‌ که‌یانه.

^(۱) له ته‌فسیری ئیبنو که‌سیر (ب ۳، ل ۳۸۵) وه‌رگیراوه.

بنه‌ما سه‌ره‌کییه‌کانی دید و تی‌پروانینی ئیسلامی له سوره‌تی «فاتحه»‌دا

سه‌یید قوتب (په‌حه‌تی خوای لی بی‌ت)، له‌باسی سوره‌تی «فاتحه»‌دا ده‌فه‌رمو‌یت: ^(۱)

موسولمانان به‌رده‌وام ئه‌م سوره‌ته‌حه‌وت ئایه‌تییه‌کورت‌ه‌ده‌لی‌ته‌وه، لانی که‌م (۱۷) جار له‌شه‌و و پوژیک‌دا ده‌یخو‌ینیت، له‌دوو ئه‌وه‌نده‌ش زی‌اتر ده‌یخو‌ینیت. ئه‌گه‌ر نو‌یژه‌سوننه‌ته‌کان بکات، بی‌سنو‌وریش ده‌توان‌یت بی‌خو‌ینیت، هه‌ر کات‌یک ویستی له‌به‌ر ده‌ستی خوای په‌روه‌ردگاری‌دا نو‌یژی تر بکات، جگه‌له‌نو‌یژه‌فه‌رزه‌کان و سوننه‌ته‌کان.

نو‌یژه‌به‌بی‌خو‌یندنی ئه‌م سوره‌ته‌ناب‌یت، چونکه‌هه‌ر وه‌ک چو‌ن له‌هه‌ر دوو (سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیم)‌دا هات‌وه‌که‌عوباده‌ی کوری صامیت (خوا‌لی‌ی پازی بی‌ت) ده‌گی‌رپ‌ته‌وه: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمو‌ی: (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ). ^(۲)

واته: "نو‌یژی هی‌چ که‌سی‌ک قه‌بو‌ول ناب‌یت، ئه‌گه‌ر سوره‌تی «فاتحه»‌ی تی‌دا نه‌خو‌ین‌ریت."

له‌و حکمه‌تانه‌ی له‌فه‌رز‌یتی‌ی خو‌یندنی ئه‌م سوره‌ته‌له‌نو‌یژدا هه‌یه، ئه‌وه‌یه که‌هه‌مو‌ی ئاماژه‌یه‌بو‌بنه‌ما‌کانی عه‌قیده‌ی ئیسلامی و پ‌یسا‌کانی دید و تی‌پروانینی ئیسلامی و بازنه‌کانی هه‌ست و هو‌ش و ئاراسته‌وانی، بو‌یه‌ده‌بی‌ت له‌

^(۱) في ظلال القرآن، دار الشروق، به‌رگی یه‌که‌م، جزمی یه‌که‌م، ل ۲۱.

^(۲) متفق علی صحته. (ت).

هه موو رکاتیکی هه موو نوێژه کاندای خوینریت، هه بویه نوێژی کهس قه بوول ناییت؛ ئه گهر ئه م سوره ته ی تیدا نه خوینریت.

* * *

سوره ته که به (بسم الله الرحمن الرحيم) دهست پێ ده کات که راجیایه کی له سه ره ئایا ئایه تیکه له هه ر سوره تیک، یان هه ر ئایه تیکه له سوره تی «فاتحه»؟ په سه ندر ئه وه یه که: هه ر ئایه تیکه له سوره تی «فاتحه»، به لام له دهستیکی هه موو سوره ته کاندای خوینریت.

ده وت ریت: مه به ست له ئایه تی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ (الحجر: ٨٧).

واته: "حه وت ئایه ته که مان دایتی که جار له دوا ی جار له گه ل قورئانی مه زندا ده خوینریت." مه به ست له م حه وت ئایه ته ئامازه پێ کراوه: سوره تی «فاتحه» یه که به (بسم الله الرحمن الرحيم) له که وه حه وت ئایه ته و به رده وامیش له نوێژدا ده خوینریت.

دهستیکی به ناوی خوا ی گه وره وه، ئه و ئه ده به یه خوا ی گه وره له یه که مین ئایه ته وه که سه ره تا ناریدییه خوار ی، پینغه مبه ره که ی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فیر ده کات به رده وام بیفه رمویت.

زانایان له سه ره ئه وه یه که دنگن که یه که مین ئایه ت هاته خواره وه: (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ...) بوو، ئه مه له گه ل ئه و رپسا گه وره یه ی دید و تیروانی نی ئیسلامی دایه که خوا ی گه وره ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ (الحديد: ٣)، یه که مینه و هیچی له پێشدا نه بووه [چونکه هه ر بووه].

خوا ی گه وره وجوده حقه که یه که هه موو بوونه وه ریک وجودی خوی

له وه وه وه گر تو وه، ده ستپیککی هه موو ده ستپیککاریک لای ئه وه وه ده ست پی ده کات.

بۆیه هه موو ده ستپیککی، هه ر ده بیت به ناوی ئه وه وه بیت، هه موو بزوت و ئاراسته یه ک، هه ر به ناوی ئه وه وه ده ست پی ده کات.

وه سفکردنی هه ر له سه ره تا وه به (الرحمن الرحيم)، له به ر ئه وه یه که هه موو مانا و حاله تیکی به زه یی له و دوو ناوه یدان، ئه و دوو سیفه ته، ته نیا بۆ خوای گه وه کۆبوونه ته وه.

سیفه تی (الرحمن) یش تاییه ته به و، شیاویشه عه بدیک ناو بنریت «ره حیم»، به لام له لایه نی عه قیده ییه وه شیاو نییه که س ناو بنریت «ره حمان»، بیگومان که سیش به هه ر دوو سیفه ته که ناو بنریت.

هه رچه نده زمانه وانان و زانایان له مانا کانیاندا راجیا بن که کامیان به رفراوانتره و گشتگیرتره و ره حمه ته که ی هه موو مه خلوقی گرتو وه ته وه؟

به دوا داچوونی ئه و راجیا ییه، کاری ئیمه نییه له م (ظلال) هدا تا بیکه ین، ئه وه ی هه مووان پیی گه یشتون ئه وه یه که: ره حمه تی خوای میهره بان به هه ر دوو سیفه ته که، هه ر هه موو مانا و حاله ت و بواره کانی به زه یی گرتو وه ته وه.

ئه گه ر ده ستپیک به ناوی خوای گه وه وه که ته وحید و ئه دبه له گه ل خوای گه وه دا، یه که مین ریسای دید و تیروانی نی ئیسلامی بیت، گشتگیری و به رفراوانی مانا و حاله ت و بواره کانی به زه یی خوای گه وه که له دوو سیفه تی: (الرحمن الرحيم) دان، دوو مین ریسای دید و تیروانی نی ئیسلامیه که چۆنیتی و حه قیقه تی په یوه ندیی نیوان خوای گه وه و عه بده کانی پی ده سه لمیت.

دوای ده‌ستپیک به (بسم الله الرحمن الرحيم). پروکردنه خوای گه‌وره دیت، به ستایشکردن و وه‌سفکردنی به‌وهی که په‌روه‌دگاری په‌های هه‌موو جیهانه‌کانه. (الحمد لله رب العالمين).

(الحمد لله)، هه‌ستی ناسکی ئی‌بانداره که هه‌ر به زی‌کری خوای گه‌وره دلی به می‌هه‌بانایی خوای گه‌وره سوکنا ده‌بیت، چونکه هه‌ست ده‌کات خودی و جووده‌که‌ی خوی له: لوتف و می‌هه‌بانایی خوای خاوه‌نییه‌وه‌یه‌تی که نی‌عه‌تیکی خوای گه‌وره‌یه.

ئه‌م هه‌سته‌ش له ناخیدا هه‌زی سوپاس و ستایشکردنی خوای گه‌وره ده‌خروشینیت، ئه‌م ئی‌بانداره هه‌ست ده‌کات که له هه‌ر چاو‌تروو‌کانیکدا، له هه‌ر ساتیکدا، له هه‌ر حاله‌تیکدا نی‌عه‌تی خوای به‌سه‌ردا ده‌پژیت؛ هه‌ست ده‌کات، ئا ئه‌م هه‌موو ناز و نی‌عه‌ته و می‌هه‌ری خوای په‌روه‌دگار، هه‌موو مه‌خلووقاتی نو‌ق‌می به‌زه‌یی ئه‌و زاته‌کردووه، ئه‌میش له ناخه‌وه هه‌ست ده‌کات که ئه‌می مه‌خلووقیش غه‌رقی ئه‌م هه‌موو ناز و نی‌عه‌ته و به‌هه‌رانه‌ی خوای تاک و پا‌که.

بۆیه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ده‌ستپیک به (الحمد لله)یه، هه‌ر وه‌ک چۆن کۆتاییش هه‌ر به (الحمد لله)یه! ئه‌مه‌ش پ‌سایه‌کی تره‌له پ‌ساکانی دید و تپ‌روانینی ئی‌سلامی که راسته‌وخۆ دلی ئی‌باندار هه‌ستی پ‌ی ده‌کات و له گه‌لییدا ده‌شنیت. ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ﴾ (القصص: ۷۰).

واته: "ئا ئه‌وه خوای گه‌وره‌یه که هی‌چ خوایه‌ک نی‌یه شایانی خوایه‌تی بیت، جگه‌له ئه‌و. سوپاس و ستایش له دنیا و قیامه‌تدا هه‌ر بۆ ئه‌وه، چونکه هه‌ر لایه‌قی ئه‌وه."

فه‌زلی خوای گه‌وره له‌سه‌ر عه‌بده موسولمانه‌که‌ی، ده‌گاته ئه‌و ئاسته‌ی هه‌ر که ده‌ل‌یت: (الحمد لله)، خوای گه‌وره به‌چاکه‌یه‌کی ئه‌وه‌نده قورس و سه‌نگین بۆی ده‌نو‌سی‌ت که تای هه‌موو ته‌رازوویه‌ک قورس ده‌کات!

له سونه‌نی ئیبنو ماجه‌دا هاتوو هه‌ که ئیبنو عومه‌ر (خوا لیان رازی بیت)
 گێراویه‌تییه‌وه‌ که پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆی باس کردوون
 عه‌بدیک له‌ عه‌به‌د کانی خوای گه‌وره‌ و توویه‌تی: (يَا رَبَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي
 لِجَلَالِ وَجْهِكَ وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ).

واته‌: "خوایه! سوپاس و ستایش هه‌ر بۆ تو بیت، به‌و شیوه‌ و چۆنیتییه‌ی که
 شیایوی پیروزیی رووخسار و مه‌زنیی ده‌سه‌لاته‌."

ئه‌م هه‌مد و مه‌دحه‌، ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ و شایسته‌ بووه‌ که دوو فریشته‌ که (ی
 سه‌رشان)، سه‌ریان سوپاموه‌ و نه‌یانزانیوه‌ چۆن و له‌ چ خانه‌یه‌ کدا بینوسن!

بۆیه‌ به‌رز بوونه‌ته‌وه‌ بۆ لای خوای تاک و پاک و فه‌رموویانه‌: (يا ربنا إِنَّ
 عَبْدًا قَالَ مَقَالَةً لَا نَدْرِي كَيْفَ نَكْتُبُهَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا قَالَ عَبْدُهُ وَمَا
 الَّذِي قَالَ عَبْدِي؟ قَالَا: يَا رَبَّ إِنَّهُ قَالَ: يَا رَبَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِكَ
 وَعَظِيمِ سُلْطَانِكَ، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهَا: اكِتُبَا هَا كَمَا قَالَ عَبْدِي حَتَّى يَلْقَانِي فَأَجْزِيَهُ
 بِهَا).

واته‌: "ئه‌ی خوای په‌روه‌ر دگاران! عه‌بدیکت قسه‌یه‌ کی کرد، نه‌مانزانی چۆن
 بینوسین. خوای گه‌وره‌ که زاناته‌ به‌وه‌ی عه‌به‌د که‌ی و توویه‌تی، فه‌رمووی: ئه‌و
 عه‌به‌دم چیی و تووه‌؟!"

فه‌رموویان: وتی: خوایه! سوپاس و ستایش هه‌ر بۆ تو ده‌بیت، به‌و شیوه‌ و
 چۆنیتییه‌ی که شیایوی پیروزیی رووخسارت و مه‌زنیی ده‌سه‌لاته‌.

خوای گه‌وره‌ به‌ دوو فریشته‌ که‌ی فه‌رموو: چۆنی و تووه‌، هه‌ر وا بینوسن، تا
 ده‌گاته‌وه‌ به‌ خۆم، خۆم پاداشتی ئه‌وه‌ی ده‌ده‌مه‌وه‌."

هه‌ر وه‌ کوو و تمان: رووکردنه‌ خوای گه‌وره‌ و سوپاس و ستایشکردنی،
 هه‌ستی به‌رزی ئیماندار ده‌رده‌خات که چۆن هه‌ر به‌ زیکری خوای گه‌وره‌
 ده‌خروشییت.

به لām به شی دوایینی ئایه ته که: (رب العالمین)، ئه میش ئاماژه ده کات بو
 پرسیاه کی تری دید و تیروانینی ئیسلامی که پهروهردگاریتی پها [کردگاریتی
 و خاوه نیتی و ته گیری بهرده وامی مه خلوقات بهو زانایی و داناییه وه، بهو
 به ئاگایی و چاودیرییه وه]، باوه پ بوون بهوه بنه مایه کی سهره کی و سهره تایی
 عه قیده ی ئیسلامیه.

(الرّب) خاوه ن و خاوه ن ماف و توانینی رهفتاری سهره به خوی خویه تی. له
 زمانه وانیدا بهو که سه ده لّین: (رّب) که خاوه ن و سهره په رشتیاری چاکسازی و
 پهروهرده کارییه و ده سه لاتدار و سهره به سته له رهفتار کردنیدا. رهفتار کردنی خوی
 گه وره له چاکسازی و پهروهرده کاریدا هه موو جیهانه کانی گرتووه ته وه.

واته: هه موو مه خلوقات، خوی گه وره ئه م بوونه وه ده ی هه ر وا خه لق
 نه کردووه و دوایی لی گه رابیت و ئیه مالی کردبیت، به لکوو چاودیری و
 ئاودیری کردووه و ئاراسته ی چاکسازی و پهروهرده کاریتی کردووه.

هه ر هه موو جیهانیک و جیهانگه لکی سهرجه می مه خلوقات که پاریزراو
 و پارسه نگه له بزواتی پیکوپیکی خویدا، هه مووی به ته گیری خوی گه وره و
 ئیداره دانیتی، په یوه ندیی نیوان خوی کردگار و مه خلوق له هه موو کات و
 حاله تیکدا بهرده وامه.

پهروهردگاریتی گشتگیر و بیسنووری خوی گه وره (الرّبویه)،
 دوو پریانیکه ری ته وحیدی کامل و گشتگیر بهو ئاشکرا و راشکاو و
 پۆشنیه یه وه، ری ویل و دیدی لیله، له بهر ئه وه ی ئه م ته وحیده ی به شیوه
 پۆشنه که ی خوی تیدا نییه. ئه و پچکانه ی ئه م حه قیقه ته ی ته وحیدیان به
 شیوه کی بنبر (قاطع) له خو نه گرتووه، ئاوا دید لیل و ری ویل که وتوون.

زۆر جار و له زۆر کات و شویندا، خه لکی ئیعترا فیان به بوونی خوی گه وره
 ده کرد که کردگار و داهینه ری بوون و ژیا نه، به لām باوریشیان وا بوو که خوی

پهروهردگاری تریش ههن و ههنديک لایه نی ژيانی خه لکیان به دهسته!

ئه مه به بیروباوه پیکي سهیر دیتته بهرچاو، پیکه نین هینه ر و هه زه لییه، به لام
وا بووه و تا ئیستاش هه ر وایه!

قورئانی پیروز باسی کۆمه لانیکی موشریک ده کات که ده یانوت: ﴿مَا
نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر: ۳).

واته: "بۆیه ده یانپه رستین، تا پله یه ک له خوای گه و ره مان نزیک بکه نه وه."

کۆمه لیک له ئه هلی کیتابیش، پیاوه دینییه کانی خۆیان کردبوو به خوا!
وه کوو شه ریکی شه ر داپشتن بۆ خوای گه و ره، یان له جیاتیی خوای گه و ره یان
دانا بوون.

ده فه رمو یـتـ: ﴿اتَّخِذُوا أَعْبَارَهُمْ وَرَأَيْتُمْ أَزْوَاجًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾
(التوبة: ۳۱).

واته: "زانا و راهیه کانی خۆیان له جیاتیی خوای گه و ره کردبوو به
پهروهردگاری خۆیان."

ئه و پۆژه ی ئیسلام هات، عه قانیده کانی جاهیلییه ت هه موو سه ر زه مینیان پر
کردبوو له (أرباب) ی جیاواز به و سیفه ته ی که ئه وانه خوای بچووکن له گه ل
خوای گه و ره دان!

ناساندنی پهروهردگار یی (الربوبیة) له م سوره ته دا به و سیفه ته ی که
پهروهردگاری هه ر هه موو جیهانییه، ئه وه دوو پریان، دوو پریان نیوان
پیکوپیک و گه ره لاوژیی له خواناسیندا، نیوان پۆشنی و ئاشکرای عه قیده
(له ئیسلامدا) و لیل و په نهانی له دیده جاهیلییه کاندا.

له ئیسلامدا پهروهردگار یییه که پۆشنه، ده سه لات ی بیسنووری خوای
کردگار هه یه که ده بیت هه ر هه موو جیهانییان پرویان له و خوا کردگار، تاک و

تهنیا به بیټ و بهس، ده بیټ خه لکی نه و کۆله قورسه ی (أرباب) به کان دابنن و له کۆل خۆیانی بکه نه وه.

ده بیټ له و دید لیلی و پری و ئیلیه یان قوتار بن و له و پشیوی و گومراییه عه قایدیانه یان ده رباز بن، تا دواتر و یژدانیان ئاسوده بکه نه به باوه ر هینانیا نه به پهروه ردگاریتی و ده سه لاتی ره های خوای گه و ره و له که نهاری سه ره پرشتیاریتی به رده وامی خوای میهره باندا بحه وینه وه.

ئه م سه ره پرشتیاریتییه نه ده پسیټ و نه سست ده بیټ و نه بزر ده بیټ. «راقیتین» هزری فه لسه فی که «ئه رستۆ» یه ده لیت: "خوا ئه م گه ردوونه ی خه لق کرد، ئیتر وازی لی هینا و بایه خی پی نه دا، چونکه خوا زۆر له وه گه و ره تره بایه خ به که متر له خۆی بدات. خوا بیر له خۆی نه بیټ له هیچی تر ناکاته وه."

ئه رستۆ که ئا ئه مه دید و تیروانینیټی، به حساب گه و ره ترین فه یله سووفه و عه قلیشی گه و ره ترین عه قله!

که ئیسلام هات، جیهان تۆز و خۆلی لی نیشتبوو! حق و باتل به تیکه لای تییک پرژابوون، راست و چهوت ئالۆزانه تییک ئالابوون، دین و ئه فسانه، فه لسه فه و خه یالاتی ساویلکه؛ هه موویان ئاراسته ی تاک و کۆی مرؤفایه تییا نه کرد.

که ئیسلام هات، بینیی سروشتی مرؤف زۆر چلک و چه په لیلی پیوه لکاوه، بۆیه مرؤفه «بیرمه نه» به کانیش له گومان و پارایی و دوودلیدا بوون، ئه وانیش نه ده گه یشتنه «یه قین» له راستیه کی عه قیده دا.

گومرایی و بزربوون بوو، و ئلی و سه رگه ردانیی بوو، نه نووریک، نه یه قینییک؛ نه هه لۆیستیکی خواناسانه ی سه ر راست ده بیسترا. ئه م مرؤفایه تییه له و تاریکستانه چره دا، ده بوو دید و تیروانین و پیناسه یه ک بو خوا داپرێژن و بیناسین. ده بوو له گۆنکه لی فیکری جاهیلییه ت و پشیوی و ئالۆزی و سه رگه ردانییه وه ری خواناسین بدۆزنه وه!

پتوستان به وه بوو بگه نه سیفه تی راستی خوی کردگار و په یوه ندیی به مه خلوقاته کانیه وه و جوړی ئه و په یوه ندییه و چوئیتی به رده و امبوونی. تامه زړوی زانیی په یوه ستی تایه تی خوی کردگار و مروځ بوون. هه موو عه ودالی دوی حقیقه ت بوون، تامه زړوی زانین و ناسینه وه ی په یامی خوی گه وړه بوون، به لام ریځان نه ده برده بهر.

مروځایه تی له هیچ لایه که وه نه ده گه یشته حقیقه ته کانی عه قیده، چونکه په ی به ریسا کانی گه ردوون و ژیان و مروځ نه ده برد. ویزدانی مروځایه تی له توانیدا نه بوو پیناسه یه کی راستی گه ردوون و ژیان بخاته به رده ست، یان پیناسه یه کی راستی مروځ و پوځی له ژیانیدا، یان ئه و بهرنامه یه ی که ده بیت ژیان تاک و کوو له سهر داپرژیت. به بی عه قیده یه کی خواو یستی راست و دروست نه ده توانرا ته صه ورپکی راست و دروست دهر باره ی خوی کردگار و سیفاته کانی بزانییت.

بوویه سهره تا ده بوو بگاته «یه قین» یکی راست و پوځن و راشکاو، ئه مه ش پیش هاتنی ئیسلام مه حال بوو. ئه سته م بوو خه لکی، یان که سانیک به بی وه چی بگه نه ئه و یه قینه. چوڼ ده لوا که سیک له و هه موو ده بهریه کراچوون و تیکپرژان و گومراییه ی ئه و کاته دا، سهر دهر بهییت و پیی خواناسین بدوژیته وه؟ نامومکین بوو.

مروځ که زه رووړه تی گه یشته نه ئه و «یه قین» به په ی پی نابات، له سهر عه قیده ی خواناسی پیی خواناسین بدوژیته وه؟ نامومکین بوو.

مروځ زه رووړه تی گه یشته نه ئه و «یه قین» به په ی پی نابات و له سهر عه قیده ی خواناسی جیگیر نابیت، ئه گهر شاره زای ئه و باره سه خته ی دید و تیروانین و سیما و جه وه ره ی جاهیلیه ت نه بیت.

له م روانگه وه بوو که بایه خی یه که مینی ئیسلام به عه قیده که بوو. ده بوو

وه گرگرتنی عه قیده که له زه مینه یه کی سه ره به ستی و ئازادییه وه بیټ، تا مرؤفه که سه ره تا له وه موو ئه فسانه و دید و تیروانییه جاهیلییه پاک بیټه وه، هزر و هؤشی خالی بکاته وه لیان، تا بتوانیت بنه ماکانی عه قیده ی ئیسلامیان تیدا جیگیر بکات.

ئیسلام له دهستیپکی خۆناسینیدا بایه خی به عه قیده که دا، ئه و ریسایانه ی دید و تیروانییه دیاری کرد و ناساند که ده بیټ له ویزدانی مرؤفدا بچه سپین ده رباره ی خوای گه وه و سیفات و فرمان و به رنامه که ی و په یوه ندییه به مه خلووقاته وه به گشتی و به مرؤفه وه به تاییه تی که ده بوو زۆر بنبرانه له ناخی مرؤفدا جیگیر بن و بینه به لگه نه ویسته کانی وجود و ریسای نه گوپی خواناسین.

بۆیه ته وحیدی ته و او و کامل و پاک و راست و گشتگیر و خواویستانه که نه له دوور و نه له نزیک، خلته و پلته ی جاهیلییه تی تیدا نه مابیت، وه ربگیریت، تا عه قیده ی ئیسلامی بیټه ئه و زه مینه یه ی ئیسلامه که ی له سه ره بینا ده کړیت. ئیسلام عه قیده که ی ئاوا دارشت، سه ره تای موسولمانیتی ئه وه بوو.

ئینجا به رده وام به وه حی، دل و هزر و هؤشی موسولمانه که ئاراسته ده کرا، تا «ئینتیما» دینییه که ی پالفته تر بکات، دلی له جاهیلییه پاک بکاته وه؛ نه هیلیت هیچ دید و تیروانین و پیناسه و به رنامه و قبییه میکی جاهیلی له هزر و هؤشیدا بمینیت. کاتیک که ئاوا پالفته بوو، ئاوا بۆ خوا صولحا، حه تمه ن بۆ دینه که ی لیده پریت. ئاوا ده گه یشته «یه قین» یک که هیچ شتیکی جاهیلییه کاریه گریه کی، هه رچه ند بچووکیش بوایه، له سه ره نه ده ما.

ئیسلام له داواکارییه کانیدا راشکاو و ئاشکرا و روشن بوو، له ناسینی خوای گه وه و په رستنی و وه گرگرتنی شه ریه ته که یدا جیددی بوو، مه رجه کانی دینداریتی به ئیسلام بنبرانه ده ویست، ده بوو سیفه ته کانی خوای گه وه زۆر روشن بیت لای موسولمانان و زۆر مه حکمه بچه سپیت؛ ده بوو په ره دگاریتی

(الربوبية) هه که ی خوای گه وره، بیهته به لگه نه ویستی و جوودیان، چونکه ئەو هه موو سه رگه ردانی و پئی بزبوونی ئەهلی جاهیلییه که ئەو هه موو دید و تیپروانییه پشیو و ئالۆزه و ئەو فه لسه فه و ئەفسانه و عه قیده سوو و خه یالاته پووچانه دروستیان کردبوو، په یوه ندیی راسته و خویان به په روه ردگار ییتییه که ی خوای گه وره وه هه بوو.. که وه رگرتی راست (یان چه وت)، کاریگه ریی دژواری له سه ر په فتاری مرقایه تی بووه و ده بیته، ئیسلام هیچ جوړه مساوه مه یه کی له سه ر عه قیده که ی نه کرد.

ئەو که سه ی ورده کارانه به دوو داچوون بو ئەو هه موو په نجه ی ئیسلام ده کات که دهیدا له سه لماندن و چه سپاندنی ته وحیده کهیدا، ده رباره ی زاتی خوای گه وره و سیفەت و په یوه ندیی به مه خلوقاته کانیه وه.. ئەو که سه ی ورده کارانه سه رنج ده داته ئەو هه موو ده قه قورئانییه له سه ر عه قیده کهن.. که پیداچوونه وه یه ک بو ئەو هه موو جوړه ئاراسته و پینیشاندان و پینهاییه و هه حی ده کات، به بی زانیی ئەو هه موو دید و تیپروانین و پیناسه و خه یالات و فه لسه فانه ی جاهیلییه ناگاته ئەو ئەنجامه ی که بزانیته بوچی ئیسلام ئەوهنده بایه خه به عه قیده ته وحیده که ی داوه؟!

ته وحیده که به ته واوی نازانیته و مه حکه مانه ناچه سپیته، هه تا ئەو هه موو گوپراییه ی شیرک و کوفر نه زانیته [ئهمه زۆر زهروورییه، دنا موسولمانه که خوی پیی سهیره که بوچی ئەم هه موو ئایه تانه که زیاتر له دوو هه زار ئایه تن، له سه ر عه قیده کهن، په نگه بلیته: چه زهرووری بوو؟! زانیی دید و تیپروانییه کانی جاهیلییه، به «خواناسی» و «خواپه رستی» و «وه حی و پیغه مبه ریتی» و «فریشه و جنۆکه و شهیتان» و پاشان جاهیلییه تی ئینتیما و ده ستوور و نه ریت و یاسا کانیه وه، زهرووره تیکی کاریگه ره بو شاره زاوون له عه قیده که و سه لماندن و چه سپاندنی.

ئاوا که جاهیلییه ته به هه موو ئینتیما کانیه وه و ئیسلامت به هه موو

ئاراسته کانی عه قیده که یه وه زانی، هه ست به و پۆله گرنه و کاریگهره و به و په نهج و هه و له نه پساوهی ئیسلام ده که یت له ناساندنی عه قیده که و سه لماندن و چه سپاندنییدا، له قوتارکردنی هزر و هۆش و دل و دهروون و هه ست و ئینتیهای ئه هلی جاهیلییه تدا، له پزگارکردن و ئازادکردنی له عه بدیتی مرۆف و ئه فسانه و گهره لاوژی فیکری و له په رستنی جورا و جوری (أرباب) به کان.

دیتنی جوانی عه قیدهی ئیسلامی و زانیی ته و اویتی هه ستکردن به کاملیتی و په یبردن به سازگاری و گونجاوی ئاراسته کانی و واقیعه که ی و ئاسانی عه قیده که و سادهی نیشاندانی و ئاسانی و ده رگرتن و پیوه پابه ندبوونی، کاتییک ده سه لیت و ده زانریت که ئه و جاهیلییه ته ی ئیسلام گۆری، به هه موو شتیکییه وه بنا سریت: دید و تیروانیی شیرک و کوفری، فه لسه فه و ئه فسانه ی، نه ریت و قیه می و هه موو سیما و سیفه تیکی ئینتیهای و په یوه ندی «خالق» و «مه خلوق» و حه قیقه تی سیفه ته کانی خوی گه وره. دوا ی زانیی ئه مانه، هه ست ده کریت که عه قیدهی ئیسلامی په حمه ته، په حمه تیکی راسته قینه یه بو دل و هزر و هه ست و هۆش، په حمه ته به و جوانی و گرنگی و ئاسانییه یه وه که تییدایه؛ به و پۆشنی و راشکاوی و ئاشکراییه سازگارییه وه، به و نزیکی و هاوده نگی و سوکنا ییه وه که وه لامي سروشتیانه ی سروشتی مرۆفه.

* * *

- (الرحمن الرحيم): ئا ئه م سیفه ته ی که هه ر هه موو مانا و حاله ت و بواره کانی په حمه ت و به زه یی ده گریته وه، ته وه ریکی سه ره کیی سوره ته که یه و دووباره بووه ته وه [دوا ی (بسم الله الرحمن الرحيم) به]، لیسه دا ئایه تیکی سه ره بخۆیه بو ئه وه ی دیارترین سیفه تی په روه ردگاریتی گشتی بیت، بو ئه وه ی بناغه ی په یوه ندیه هه میشه ییه که ی نیوان خوی په روه ردگار و په روه رده کراوه کانی دا پزیت؛ تا هه ر له ده ستپیکه وه بزانییت که په یوه ندی

نیوان «خالق» و «مهخلوق» په یوه نندیی په حمهت و بهزهیی و سه ره پهرشتیاریتی و چاودیری و ئاگالیوونه که سوپاس و ستایشکردنه ناخی موسولمانی بو دهه ژینیت.

ئه مه یوه نندییه، سۆز و بهزهیی و سوکنایی دل داده مه زینیت و خوشه ویستی عه کس ده کاته وه، ستایشکردنی خوا ی گه وه وه لامدانه وه ی سروشتیانه ی په حمه ته گشتگیره که ی خوا ی میهره بانه.

خوا ی په روه ردگار له ئیسلامدا عه بده کانی خوی راوانیت و دوژمنکاریان ناکات، وه کوو «خاکانی ئۆلۆمپیا» که رغن و تووړه و شه پرفروشن، وه کوو ئه فسانه کانی یونان ده لیت!

خوا ی په روه ردگار له ئیسلامدا وه کوو ئه و خویانه ی «ئۆلۆمپیا» پلانی تۆله سندنه وه دانارژیت، وه کوو چیرۆکه ئه فسانه کانی «تهورات» ی مزه وه ده لیت، هه ر وه ک چۆن له باسی (بورجی بابل / ئیصاحی ده / سفر التکوین) دا^(۱) هاتو وه.

^(۱) «تهورات» ده لیت: (هه موو نیشته جییانی سه ر زه مین به یه ک زمان یه ک وته یان ده وته وه. که له رۆژه لاته وه سه فیریان کرد، پارچه زه وییه کی له باریان دۆزییه وه، له وی نیشته جی بوون، هه ندیکیان وتیان: وه رن، با خشتی قور دروست بکه یین و به ئاگر سووری بکه یینه وه، ئه و کاته خشت هه بوو، نه ک به رد.

وتیان: وه رن، با شاریک و بورجیک بینا بکه یین که سه ره وه ی بگاته ئاسان، تا نیشانه ی کۆبوونه وه مان بیت، نه بادا په رته وازه بیین و به سه ر زه میندا بلاو بیینه وه.

خوا دابه زی، تا سهیری شار و بورجه که بکات که «به نوئاده م» دروستیان کردبوو.

خوا فه رموی: ئه وه تا هه موویان، یه ک گهلن و یه ک زمانیان هه یه.

خوا فه رموی: ئه مانه هه ر خه ریک ده بن، تا ئه و بورجه ده گه یه ننه ئاسان، وه رن با نه هیلین، با بۆیان بیینه خواری و زمانه که یان داب بکه یین، تا له یه کتر تی نه گهن. ئینجا خوا په رته وازه ی کردن و به سه ر زه میندا بلاوی کردنه وه.

ئاوا نه یان توانی شاره که و بورجه که بینا بکه ن، له به ر ئه مه به که ئه و شاره ناوی «بابل» ی لی نراوه، چونکه خوا زمانی خه لکی ئه و شاره ی داب داب کرد، هه ر له ویشه وه خوا ئه م خه لکه ی بلاوه پی کرد و هه موویانی سه رلیشیواو کرد.

– (مالك يوم الدين): ئەوێش بنه‌مايه‌ كى ئیجگار كاریگه‌رى عه‌قیده ئیسلامیه‌ كه‌یه، كاریگه‌ری له‌ ژيانى مرۆڤایه‌ تیدا زۆر زۆر به‌هێزه، بنه‌مای باوه‌ر بوون به‌ پۆژى دواى، پۆژى زیندوو بوونه‌وه.

(المَلِك) كۆتا ئاستى ده‌سه‌لات و زالبوون و كۆنترۆلكردنه‌.

پۆژى قیامه‌ت: پۆژى پاداشت و سزایه، له‌ هه‌موو سه‌رده‌مانیكا زۆرینه باوه‌رپیان به‌ هه‌بوونی خۆی گه‌وره‌ هه‌بوو، باوه‌ریان وا بوو: كه‌ ئه‌م گه‌ردوونه، له‌ سه‌ره‌تادا ئه‌و خه‌لقى كردوو، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا باوه‌ریان به‌ هه‌بوونی پۆژى دواى نه‌بوو.

قورئان ده‌رباره‌ى هه‌ندىك له‌ وانه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَيَقُوْلُنَّ اَللّٰهُ﴾ (لقمان: ۲۵).

واته: "ئه‌گه‌ر لێیان پرسیت: كى ئاسانه‌كان و زه‌وى خه‌لق كردوو؟

هه‌ر ده‌لێن: خۆی گه‌وره‌." له‌ شوێنىكى تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿بَلْ عَجَبُوْا اَنْ جَاءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ﴿٢﴾ اَءَاْمِنَّا وَكُنَّا تُرٰٓبًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيْدٌ ﴿٣﴾﴾ (ق: ۲-۳).

واته: "كافه‌كان له‌وه سه‌ریان سوپما كه‌ پێغه‌مبه‌رىكى هۆشده‌ر و هۆشیاركار، هه‌ر له‌ ریزی خۆیانه‌وه هات! ده‌یانوت: ئه‌مه‌ شتیكى سه‌یره‌ كه‌، ئه‌گه‌ر مریدین و بووین به‌ خاك و خۆل، زیندوو بیه‌نه‌وه! ئه‌مه‌ شتیكى زۆر دووره‌ و مه‌حاله‌!"

باوه‌ر بوون به‌ پۆژى پاداشت و سزا، بنه‌مايه‌ كى تری عه‌قیده‌ى ئیسلامیه‌ كه‌ گه‌نگ و كاریگه‌ره‌ له‌ ئاراسته‌کردنى مرۆف و چاوئێپه‌ریان له‌ پۆژیكى داها‌توو كه‌ تێیدا لێیان ده‌پرسێته‌وه، گه‌نگ و كاریگه‌ره‌ له‌ په‌یوه‌ستکردنى دل و هه‌ز و هۆشیانه‌وه به‌ جیهانیكى تر كه‌ له‌ دواى ئه‌م جیهانه‌ى به‌رده‌ست، ده‌برینه‌

ئەوئ؛ ئاوا له ژياناندا ئەوەندە هەستی بەرپرسیارێتیان لەبەرچاو دەبێت و له موخاسەبە ی پۆژی پاداشت و سزا دەترسن که ئەوەندە تەنازول ناکەن بۆ مائی دنیا و چۆنیتی دەستخستنی.

بە پێچەوانەوه، لەوه گەورەتر دەرەچن که چاو بېرنه مائی دنیا و شەپالیان بێت لەسەری، ناکەونه ژیر باری خەم و خەفەتەوه که نەیانتوانی لەو ماوه که مەمی تەمەنی دنیااندا، هەموو داواکارییه کانی حەز و ئارەزوویان بهیننه دی.

تەنانەت چاوهروانی ئەوەش نین بەرھەمی پەنج و هەولیان له دنیادا کۆبکەنەوه، بۆیه خواناسانە چاو له پاداشتی خوای گەورە دەبەرن و نیاز و مەبەستیان راست دەکەنەوه بەوهی که هەموو بزاون و سەرەوتیکیان لەبەر خاتری خوای گەورە بێت و بەس.

چاوهروانی چۆنیتی و چەندیتی پاداشته که و له کۆیوه و چۆن دەستیان دەکەوێت، هەر له خوای گەورە دەکەن. جا له دنیادا پاداشتیان بداتەوه، یان بۆیان هەلبگریت بۆ پۆژی دواپی.

لەمەشدا لەو پەری سینە گوشاد و سوکنایی دلدا دەبن، چونکه متمانەیان بە خوای گەورە هەیه که چاوی لێیانە و ئاگای لێیانە و دەزانیت چەند خواویستن.

ئەم باوەر بوونه، ئەم یەقینە، ئەم متمانە پێ کردنه پەهایه به دادپەروریتی و زانایی و بەئاگایی خوای تاک و پاک وایان لی دەکات سوورتر بن لەسەر حەق، له هەمان کاتدا سینە فراوان و لێبۆردە و پیاوچاکتر دەرەچن.

ئەم بنەما عەقائیدییهش، هەر دوورپێانیکه له نیوان کۆیله بوون بۆ هەوا و هەوێ و ئارەزووه کان و ئینفیعاله کان و پێ و بزاونی شیاو و شایستهی مڕۆف، دوورپێانیکه: یا تەسلیمبوون به دید و تێروانییه به شەرییه که موکورتە کان، دیدە لیل و پێ و یله کانی سەر زەمین به قییه م و نرخ و کیشیانەوه، یان پابەندبوون به دید و پێ وەحیی خواپییهوه و خۆ دابەرن و جیاپوونەوه و دوورەپەریزبوون، له سیما و کرۆکی جاهیلییهت..

ئەمە دوورپىيانىكى حەقىقىيە لەنيوان ديد و پرى و مەنەجى مرؤفايەتى بەو شىۋە پەسەن و پارسەنگ و پاقىيەى خۋاى پەرۋەردگارى مرؤف دەيەۋىت و ديد و پرى و بەرنامەى پشپىو و ئالۋزى مرؤف كە قەت نەگەشتوۋەتە ئاستى كاملبون.

مەحالە ژيانى تاك و كۆزى مرؤفايەتى، پارسەنگانە لەسەر مەنەجى وەحىيى خۋايش بىيىتەۋە، چ جاي گەشە و نەشونماى، ئەگەر ئەم بنەما عەقائىدىيە بەتەۋاۋى و مەحكەمانە لە دل و ھزر و ھۋشى تاك بە تاكى كۆمەلگە كەدا نەچەسپىيىت؛ ئەگەر وا لە دل و ھزر و ھۋشيان نەچەسپىيىت كە پاداشتەنەۋەيان لە ژيانى دنياياندا، كۆتايى پاداشتەنەۋە نييە.

ئەگەر تاكە كان ئەۋەيان لا نەبوۋىيىت بە بەلگەنەۋىست و يەقىن كە وجوديان، ھەر ئەم ماۋە كەمەى تەمەنى ژيانيان نييە، بەلكو ئەۋەى ئيرە قۇناغىكى كورته و بە ژيانى پۇژى دۋايى بەراورد ناكريىت؛ ژيان، ژيانى قىامەتە، ئەو شايانى ئەۋەيە رەنجى بۇ بدرىت، ژيان و پاداشتى ئەۋى شايانى ئەۋەيە ليرە لە پىناۋى حەقدا خۇ بكات بە قوربانى؛ تا پەيامى خۋايى بسەلمىت و بچەسپىيىت.

ئەۋانەى يەقىنيان بە پۇژى دۋايى ھەيە و ئەۋانەى باۋەريان پىيى نييە لە ھىچ شىكىدا يەكسان نين، نە لە ھەست و ھۋش و نە لە پەفتار و پەۋشت و نە لە ئەنجامدانى كار و كردهۋەشدا، ھەردوۋ لايان دوۋ پۆلى جياۋازى مرؤفن، دوۋ جۆر سروسشتى لىك جودا و دوۋر كە نە لە دنيادا لە شىۋە و چۆنىيىتى كاركردندا پىك دەگەن و لىك دەچن؛ نە لە پاداشتى پۇژى دۋايشدا ۋەكوۋ يەك دەبن. ئا ئەمە دوورپىيانە كەيە.

* * *

. (إياك نعبد وإياك نستعين): ئەمەش بنەمايە كى ترى عەقىدەى ئىسلامىيە و

له بنه‌مای یه که‌مه‌وه دیت که خوای گه‌وره خاوه‌ن و په‌روه‌ردگار و سه‌ر په‌رشتیاری هه‌موو مه‌خلووقاته کانی‌تی که په‌رستن ناشیت بو غه‌یری خوای گه‌وره نه‌نجام بدریت و داوای یارمه‌تیش له غه‌یری خوای گه‌وره ناکریت.

ئیره‌ش هه‌ر دوو‌رپیانیکه، رینگای ئازادبوون له هه‌موو «عبودییه‌ت» یک که بو غه‌یری خوای تاک و پاک نه‌نجام ده‌دریت، رینگای کۆیله‌بوون بو مروّقی تر.

ئه‌م بنه‌ما عه‌قائیدییه‌ راگه‌یانندی ئازادبوونی مروّقه له عه‌بدایه‌تی نواندن بو ئه‌فسانه و پیرۆزیتی خه‌یالات و وه‌هم. ئازادییه‌کی گشتگیر و کامل، ئازادبوون له په‌رستنی سیستم و پڕیم، ئازادبوون له په‌رستن و ملکه‌چبوون بو بارودۆخ، بو قیه‌م و داب و نه‌ریتی جاهیلییه‌ت؛ مادام خوای گه‌وره ده‌بیت به‌رستری‌ت، مادام ته‌نیا خوای گه‌وره‌یه که داوای یارمه‌تی لی ده‌کریت.

که وا بوو: وێژدانی مروّف له زه‌لیلبوون و ملکه‌چکردن و گوێرایه‌لیکردنی سیستم و پڕیم و بارودۆخ و خه‌لکی رزگار ده‌بیت، هه‌ر وه‌ک چۆن به ته‌وحیده‌که دید و هزر و هۆشی، له په‌رستنی ئه‌فسانه و خه‌یالاتی به‌تال قوتار بوو.

لیره‌وه موسولمان هه‌لۆست له هیزه ئینسانیه‌کان و هیزه سروشتیه‌کان وه‌رده‌گریت.

هیزه ئینسانیه‌کان به به‌راورد له گه‌ل موسولماندا، دوو جوړن: هیزیکی هیدایه‌تدراو که باوه‌ری به خوای په‌روه‌ردگاری هه‌یه و له‌سه‌ر دید و رپی وه‌حیی ئه‌و ده‌روات.

ئه‌م هیزه ده‌بیت پشتیوانی لی بکریت و سه‌ربخريت، ده‌بیت موسولمانان بو هینانه‌دی خیر و چاکه و چاکسازی هاوکار بن، یارمه‌تیده‌ر بن. هیزیکی تر گومرا و رپی بزهره، په‌یه‌ندی به خوای گه‌وره‌وه نه‌ماوه و له‌سه‌ر دید و رپی وه‌حیی ئه‌و ناروات. ده‌بیت موسولمان دژایه‌تی ئه‌و هیزه‌یان بکات و به‌رده‌وام هه‌لمه‌تی بباته‌ سه‌ر و ریشه‌کیشی بکات.

موسولمان نابیت چاوی له‌وه بترسیت که هیزه گومرا و پڕی برزه که، به‌هیز و شه‌پفرۆش و درنده‌یه، هه‌رچه‌ند به‌هیز بیت، مادام هیزی خوای کردگاری وه‌لدا نییه، که‌واته هیزی راسته‌قینه‌ی خۆی له‌ده‌ستداوه. ئه‌و خۆراکه‌ی له‌ده‌ستدا نه‌ماوه که وزه‌ی به‌رده‌وامی‌تی به‌هیزییه‌که‌ی ده‌دات، ئه‌و هه‌ر وه‌کوو کوتله‌ گرێکی به‌ردینه که له‌خۆرێکی به‌کلپه‌ جیا بووه‌ته‌وه، زۆر نابات ده‌کوژیته‌وه، نه‌گه‌رمیی ده‌مینیت و نه‌پرووناکی و سارد و سپ‌ده‌که‌ویت.

هه‌رچه‌ند کوتله‌که‌ی گه‌وره‌ بیت، که‌چی گه‌ردیله‌یه‌کی زۆر گچکه‌ که به‌رده‌وام په‌یوه‌سته به‌خۆره‌ کلپه‌داره‌که‌وه، هیزی به‌هیزی تێدایه و گه‌رمی و پرووناکی خۆی به‌رده‌وامه: ﴿كَمَنْ فَعَلَ قَلِيلًا غَلَبَتْ عَلَيْهِ كَثِيرَةٌ﴾ (البقرة: ۲۴۹).

واته: "چهند جار پرووی داوه که کۆمه‌لێکی که‌م زāl بووه به‌سه‌ر کۆمه‌لێکی زۆردا، چونکه‌ ویستی خوای له‌سه‌ر بووه."

کۆمه‌له‌ که‌مه‌ که‌ زāl بووه، چونکه‌ په‌یوه‌ست بووه به‌سه‌رچاوه‌ی هه‌موو هیزی‌که‌وه، به‌ویستی ئه‌و جوولāوه و هیز و ده‌سه‌لاتی له‌و سه‌رچاوه‌ تاکه‌ی هیز و ده‌سه‌لاته‌وه و هه‌رگرتووه [که‌ خوای ده‌سه‌لاتداری په‌ها و خاوه‌ن هیزی بیسنوره].

به‌لام په‌یوه‌ندی به‌هیزه‌ سروشتیه‌کانه‌وه ئه‌مه‌یه که هه‌لوێستی ناسین و هاوده‌نگی و دۆستایه‌تییه‌تی، نه‌ک هه‌لوێستی لێ ترسان و دۆژمنایه‌تیکردنی، چونکه‌ هیزی مرۆف و هیزه‌کانی سروشت و گه‌ردوون، هه‌ردووکیان به‌ویستی خوای گه‌وره‌ په‌یدا بوون؛ هه‌ردووکیان له‌ژێر ویست و ئیراده و هه‌زی خوای گه‌وره‌دان، بۆیه‌ هاوکاری یه‌کن و له‌بزاوت و ئاراسته‌یاندایه‌مه‌هه‌نگن.

عه‌قیده‌ی ئیسلامی، موسولمان ئاراسته‌ ده‌کات به‌وه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ په‌روه‌رگاریتی و ئه‌م هه‌موو پێکهاتانه‌ی گه‌ردوون و ئه‌م هه‌موو هیزانه‌ی سروشتی دروست کردووه، بۆ ئه‌وه‌ی بووه که‌ بینه‌ یارمه‌تیده‌ر و هاوڕێ و هاریکاری یه‌کتری.

هۆکاری دۆزینهوهی ئەم ھاوڕێیەتیە، سەرنجدان و تیفکرین و توێژینهوهیەتی، تا بیناسیت و پیکهوه ھاوکار و یارمەتیدەری یەکتەری بن، تا پیکهوه بەرەو خۆی پەرەدگاری ھەردووکیان بکەونە پێ ئەم ھێزە سروشتیانە جاری وا ھەبە ئازار بە موسولمانە کە دەگەینەن؛ لەبەر ئەوەیە کە موسولمانە کە باشتر ئەو ھێزانە نەناسیوە و نەیزانیوە چۆن دەبێت پەفتاریان لەگەڵدا بکات، نەگەشتوووەتە زانین و بەکارھێنانی یاسا و پێسا گەردوونیەکانی خۆیان کە بزاتیان بەپێی ئەو یاسا و پێسیانە.

پۆژئاواییەکان کە میراتگری جاھیلییەتە کە ی پۆمان، لە جیاتیی بەکارھێنانی وشە ھێزە سروشتییەکان، دەلێن: (قهر الطبيعة).

واتە: ژێردەستەکردنی سروشت [چونکە دیدیان وایە کە: مرۆف و سروشت دوژمنی یەکن و ھەریەکیان دەخوازێت ئەوی تریان ژێردەستەیی خۆی بکات].

«ژێردەستکردنی سروشت» دیارە کە پێناسە و ئاماژەییەکی جاھیلییە و ھیچ پەیوەندییەکی بە خۆی پەرەدگار و کردگارەو نییە. لە دیدی موسولماندا: گەردوون مەخلوقێکە کە وەلامی خۆی کردگاری دەداتەو و بە فەرمانی ئەو کەوتوووەتە کار و بەردەوامە.

موسولمانی پەیوەست بە خۆی پەرەدگاری کە دل و ھزر ھۆشی لەگەڵ (الرحمن الرحيم) دایە و پۆخی بە پۆخی ئەم گەردوونەو ھەبە و تەسیحات بۆ خۆی پەرەدگاری جیھانییان دەکات، دەزانیت مرۆف پەیوەندییەکی تری بەم سروشت و گەردوونەو ھەبە کە غەیری پەیوەندیی ژێردەستەکردن و دوژمنایەتی.

موسولمان لەو دەگەشتوووەتە ئاستی دنیایی کە ئەو خۆی گەورە ھەموو ئەم ھێزانە بە دیھێناو، ھەموویانی بە پێی سیستم و نیزامیکی تایبەت خەلق کردووە (ومن ناموس واحد)، بۆ ئەوەی ھاریکاری یەکتەری بکەن، تا بە پێی ئەم سیستم و نیزامە تایبەتیە دەگەنە ئامانجە تەقدیرکراوەکان.

خوای گه‌وره، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه یاسا و پ‌یسا‌کانی وجود و بزواتی ئەم گه‌ردوون و سروشت و ژیهانی بۆ مرۆف ده‌سته‌به‌ر کردووه و نه‌یهی و یاسا په‌نه‌هانه‌کانی پ‌ی ناساندووه.

بۆیه مرۆف هه‌ر کات یه‌کیک له یاسا و پ‌یسا‌کانی گه‌ردوونی کشف کرد، ئەرکی سوپاس و ستایشکردن و په‌رستنی خوای گه‌وره‌یه، چونکه ده‌زانیت ئەوه خوای گه‌وره بوو زانیی ئەو یاسا و پ‌یسیایه‌ی بۆ ئاسان کرد، ئەوه خوای گه‌وره بوو بۆی ده‌بر کرد؛ نه‌ک خۆی به‌زه‌بری ه‌یز و توانای زانیی خۆی توانییه‌تی به‌و یاسا و پ‌یسیایه، شتیکی گه‌ردوونی ژێربار و زه‌لیلی به‌رده‌ستی خۆی بکات.

﴿أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ﴾ (الحج: ٦٥).

واته: "هه‌رچی له زه‌مینه‌دایه، خوای گه‌وره بۆ ئێه‌ی ده‌سته‌به‌ر کردووه."

موسولمان دل و ه‌زر و ه‌وشی به‌ئه‌فسانه‌ پ‌ر ناب‌یت‌ه‌وه به‌ران‌به‌ر ه‌یزه‌کانی سروشت، ترسی لیان نییه، به‌دوژمن‌یشیان دانان‌یت، چونکه موسولمان باوه‌ری به‌ خوای تاک و پاک هه‌یه؛ خوای تاک و پاکیش ده‌په‌رست‌یت، داوای یارمه‌تییش، هه‌ر له‌و ده‌کات و به‌س.

ده‌زان‌یت که ئەم ه‌یزانه‌ی سروشت، به‌دی‌ه‌پ‌نراوی خوای په‌روه‌رد‌گاران، بۆیه هه‌ر سه‌ره‌نج‌یان ل‌ی ده‌دات و بیران ل‌ی ده‌کاته‌وه و هاو‌ده‌نگ‌یان له‌گه‌ل‌دا ده‌گر‌یت، ئەم پ‌یزیان ده‌گر‌یت و ئەوان نه‌یهی یاسا و پ‌یسیای کارکردنی خ‌ویانیان ف‌یری ئەم ده‌که‌ن و هاو‌کاری ده‌بن. ئاوا ئەم گه‌ردوونه، ئەم سروشته‌ ده‌کاته‌وه‌نگ و د‌وست و خ‌وشه‌ویستی خ‌وی!

فه‌رمووده‌که‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چه‌ند شیرین و نازدار و به‌نرخه‌ که پ‌روانییه‌ چ‌یای «ئوحود» و فه‌رمووی: (هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ).^(١)

(١) رواه البخاری وأخرجه مسلم عن انس بن مالك. (ت)

واته: "ئهمه چیا به که، ئیمه ی خوش دهویت، ئیمه ش ئه ومان خوش دهویت." ئا ئهم وشانه، دلی به که مین موسولانه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وهسفی دهکات که پره له خوشه ویستی و راهاتن و به دهنگه وه چوون و په یوه ندیی نیوان جه نابی (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و سروشت له گه وره ترین بواری و حاله تیدا.

* * *

دوای پروونکردنه وهی ئه و بنه مایانه ی عه قیده ی ئیسلامی که دین و دینداری به بی یه کیکیشیان نابیت، دوای پروونکردنه وه و فهرزکردنی خوا په رستی که ههر ده بیت بو خوا ی تاک و پاک بیت و بهس، داوای یارمه تییش ههر له و ده کریت و بهس؛ دیته سه ر چه سپاندنی کرده وهیی ئهم بنه مایانه، به پروونکردنه خوا ی گه وره و لی پاران وهی به شیوه یه کی ریساییت که له گه ل که شی گشتیی سوره ته که دا ده گونجیت:

- (إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ) صراط الذین أنعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین).

- (إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ): خوا به! سه رکه و توومان بکه بو دوزینه وه و شاره زابوونی ئه و راسته ریگه ی ده مانگه یه نیته لای تو.. خوا به! دوای دوزینه وه و گرته به ریشی، سه رکه و توومان بکه له به رده وامبوون له سه ری و دینداری پیی.

شاره زابوونی ریگای خوا ویستی و پابه ندبوون و مانه وه له سه ری، هه ردو وکیان به ره می هیدایه تی خوا یین، به ره می په حمه ت و سه ر په رشتیار یکردنه که ی ئه ون.

لیره دا پروونکردنه خوا ی گه وره، به ره می ئه و باوهره دامه زراوه یه که ته نیا خوا ی گه وره یارمه تیده ره، ئهم مه سه له یان له مه سه له که ی پیشت گه وره تره.

بۆیه یه کهمین شت موسولمان داوای یارمه تیدان ده کات، له سههر پابه ندبوونی راست و بهره وامیی دینداری و چوست و چالاکیی ته قواکاری، هیدایه تدان بۆ رینگا راسته کهی خوای گه وره، دابینکاری به ختیاریی دنیا و قیامه ته؛ به ته نکید وایه.

له راستیدا هیدایه تدان سروشتی مرۆفه بۆ زانیینی ریساکانی گهردوون و ژیان و دۆزینهوه و پایه ندبوون به بهرنامه ی وه حیی خواییهوه، تا بزواتی مرۆقیش وه کوو بزواتی گهردوون و ژیان به پیتی سیستم و ریسای خوایی، هه ماهه ننگانه پیکه وه برۆن و له گه ل یه کتردا گونجاو و سازگار بن.

ئه مه بزواتی داواکراوه له ههردووکیاندا، ئا بهم جوهره پیکه وه بهره و خواناسی و خواپهرستی و دیداری خوای میهره بان برۆن.

قورئان زۆر زوو سروشتی ئه م رینگا راسته پروون ده کاته وه: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ﴿٧﴾

که وا بوو: ئه م رینگا راسته ی خوای گه وره، رینگای ئه و که سانه یه که هه ر خوای گه وره خۆی نیعمه تی خۆی پێ به خشیون، نه ک رینگای لار و له ویری ئه و که سانه ی غه زه بیان لی گیراوه، ئه وانه ی که رینگا راسته کهی خوای گه وره بیان دۆزییه وه و ناسییان؛ به لام پیه وه پایه ند نه بوون و وه لیان کرد، لییان لادا، ههروه ها رینگای ئه وانه ش که هه ر له سه ره تاوه حه قیان نه دۆزییه وه و گو مپا و سه رگهردان که وتن.

* * *

پاشان ئه م سوره ته ی هه لباردوو له هه موو نوێژیکدا بخوێنریت که هه یچ نوێژیک به بی ئه و، گیرا نابیت. ئه م سوره ته له گه ل که میی ئایه ته کانیشیدا، ئه و

هه‌موو بنه‌ما عه‌قائیدییه سه‌ره‌تاییانه‌ی تیدایه، ئه‌و رێسا نه‌گۆرانه‌ی دید و رێی ئیسلامی و ئه‌و ئاراستانه‌ی هه‌ست و هۆش که له‌و رێسیانه‌وه هاتوون.

له سه‌حیحی موسلیمدا رپوایه‌ته‌که‌ی عه‌لانی کورپی عه‌بدولپرهمان «العلاء بن عبدالرحمن»ی خزمه‌تکاری «سوره‌قه» هاتووه که له باوکییه‌وه (خوا لێیان رازی بێت) گێراویه‌تییه‌وه که ئه‌بو هورهیره (خوا لێی رازی بێت) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: (يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نَصْفَيْنِ، فَنَصْفُهَا لِي وَنَصْفُهَا لِعَبْدِي، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ.. إِذَا قَالَ عَبْدِي... هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ).^(١)

(الحمد لله ئەمڕۆ (٢٥)ی رەبیعی یە کەمی (١٤٤٣ک) بەرانبەر بە (٢)ی نۆفەمبه‌ری (٢٠٢١ز) سه‌عات (١٢)ی نیوه‌ڕۆ لهم کتێبه‌م بوومه‌وه که به (٣) مانگ نووسیم.

والحمد لله رب العالمين.

زیندانی ئه‌لیساندريا/ ئیتالیا

^(١) پێشتر له لیکدانه‌وه‌ی: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) دا له پێشه‌وه هینامانه‌وه، ده‌شیت نه‌قل بکریت بۆ ئێره‌ش. ناوه‌که‌ش الموعه‌للا (المعلا/ المَعْلَى) یه، نه‌ک (العلاء).

سەرچاوه کان

یه کهم: عه قیده:

۱. پوخته‌ی پایه‌کانی ئیمان، ئاماده‌کردنی: کاروان ئەحمەد کوردی، بلاوکار نووسینگە‌ی تەفسیر له هه‌ولێر، چاپی دووهم، ۱۴۴۱ ک/ ۲۰۲۰ ز.

۲. شُعَبُ الْإِيمَان، ابوبکر احمد بن الحسين بن علي بن موسى البيهقي (٤٥٨هـ)، توێژینه‌وه‌ی: محمد بسیونی زغلۆل، دار الكتب العلمية، بیروت، چاپی یه کهم/ ۱۴۱۰ ک/ ۱۹۹۰ ز.

دووهم: تەفسیر:

۱. تفسیر التحرير والتنوير ناسراو به (تەفسیری ئیبنو عاشوور). سباحة الاستاذ الإمام الشيخ محمد الطاهر بن عاشور. مؤسسة التأريخ/ بیروت. چاپی یه کهم/ ۱۴۲۰ ک/ ۲۰۰۰ ز.

۲. تفسیر القرآن العظيم (ناسراو به تەفسیری ئیبنو که‌سیر). للإمام الفداء الحافظ ابن كثير الدمشقي. دار الكتب العلمية/ بیروت. چاپی دووهم/ ۱۴۲۷ ک/ ۲۰۰۶ ز.

۳. تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان. العلامة الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي. توێژینه‌وه‌ی عبدالرحمن مَعْلَا اللُّوَيْحِق. بلاوکار: گوڤاری البیان (له به‌ریتانیا ده‌رده‌چیت). ۱۴۱۶ ک/ ۱۹۹۵ ز.

۴. الجامع لأحكام القرآن (ناسراو به تەفسیری قورتووبی). ابو عبدالله محمد بن احمد بن ابي بكر بن فرج القرطبي (٦٧١ مردووه). توێژینه‌وه‌ی: احمد عبدالعليم البردوني. دار الشعب/ قاهیره. چاپی دووهم. ۱۳۷۲ ک/ ۱۹۵۲ ز.

۵. فتح‌القدیر (الجامع بین فنی الروایة والدراية من علم التفسیر) (ناسراو به ته‌فسیری شه‌وکانی). للإمام العلامة محمد بن علي بن محمد الشوکاني . دار الكتاب العربي / بيروت . چاپی یه‌که‌م ۱۴۲۷ک / ۲۰۰۷ ز.

۶. في ظلال القرآن . سيّد قطب . دار الشروق / چاپی نو‌یه‌م . ۱۴۰۰ک / ۱۹۸۰ ز.

۷. الكشف عن حقائق غوامض التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل (ناسراو به ته‌فسیری كه‌ششاف) للإمام محمود بن عمر الزمخشري (۵۲۸ ك مردوو‌ه) تو‌یژینه‌وه و ریزبه‌ندی: مصطفى حسين أحمد.

دار الكتاب العربي / بيروت . چاپی سی‌یه‌م ۱۴۰۷ک / ۱۹۸۷ ز.

۸. المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز . ابن عطية الاندلسي .

بلا‌وکار: المجلس العلمي بـ(فاس) / المغرب ۱۴۱۱ک / ۱۹۹۱ ز

سی‌یه‌م: قورئانه‌وانی:

۱ . چوار زاراوه‌که‌ی قورئان (الرّب، الإله، العبادة، الدين) . ئی‌یامی نه‌بولئه‌علا‌ی مه‌ودودی.

وه‌رگێڕانی له‌عه‌ره‌بییه‌وه: أحمد محمد قه‌ره‌نی . بلا‌وکار: نو‌وسنگه‌ی ته‌فسیر له‌هه‌ولێر . چاپی سی‌یه‌م ۱۴۴۱ک / ۲۰۲۰ ز.

۲ . المعجم المفهرس للألفاظ القرآن الكريم (وفق نزول الكلمة) . محمد فوئاد عبدالباقی . ریزبه‌ندی: محمد سعید اللحام . دار المعرفة / بيروت / چاپی یه‌که‌م . ۱۴۲۳ک / ۲۰۰۲ ز.

۳ . مفردات ألفاظ القرآن . العلامة راغب الأصفهاني (۴۲۵ ك مردوو‌ه)، تو‌یژینه‌وه‌ی: صفوان عدنان الداودي . دارالقلم / دمشق والدار الشامیة / بيروت . چاپی سی‌یه‌م ۱۴۲۳ک / ۲۰۰۲ ز.

٤ . مقالات في علوم القرآن وأصول التفسير . د. مساعد بن سليمان الطيار (عهربستان) مركز التفسير للدراسات القرآنية . بهرگی دووهم . چاپی یه کهم ٢٠١٥/ک/١٤٣٦ ز.

٥ . من أسرار البيان القرآني . الدكتور فاضل صالح السامرائي . دار ابن كثير/ بيروت ١٤٣٨/ک/٢٠١٧ ز.

چوارم: فەرمووده‌وانی:

١ . الجامع الصحيح (ناسراو به سونه‌نی ترمزی) أبو عيسى محمد بن عيسى الترمذي السلمي (٢٧٩ ک مردووہ)، توژیینه‌وهی: أحمد محمد شاكر . دار الفكر/ بيروت . چاپی دووهم ١٤٠٣/ک/١٩٨٣ ز.

٢ . سُنَنُ ابن ماجه محمد بن يزيد القزويني . توژیینه‌وهی محمد فؤاد عبدالباقي . دار الفكر/ بيروت (نۆره‌ی چاپ و سالی پێوه نییه).
٣ . سُنَنُ أبي داود . أبوداود الطيالسي . دار المعرفة/ بيروت (نۆره‌ی چاپ و سالی: نییه).

٤ . السُّنَنُ/ احمد بن شعيب النسائي . دار المعرفة/ بيروت . چاپی پینجهم ١٤٢٠/ک/٢٠٠٠ ز.

٥ . شرح الاربعين النووية . الإمام يحيى بن شرف الدين النووي . شرح: ابن دقيق العيد.

وعبدالرحمن بن ناصر السعدي وعبدالعزيز فيصل آل مبارك، ومحمد بن صالح العثيمين.

مؤسسة الزاد/ قاهیره چاپی یه کهم ١٤٣٣/ک/٢٠١٢ ز.

٦ . صه‌حیحی بوخاری (الجامع الصحيح)، محمد بن اسماعيل أبي عبدالله

البخاري (٢٥٦ ك مردوو). توژیینه‌وهی: د. مصطفى ديب البغا. دار ابن كثير/ بيروت. چاپی سییه‌م ١٤٠٧ ك/ ١٩٨٧ز.

٧. صه‌حیحی موسليم (صحیح مسلم)، أبو الحسين مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري (٢٦١ ك مردوو). توژیینه‌وهی: محمد فؤاد عبدالباقي. دار احیاء التراث/ بيروت.

٨. المستدرک على الصحيحين. الحاكم محمد بن عبدالله النيسابوري. توژیینه‌وهی: مصفی عبدالقادر عطا. دار الكتب العلمية. چاپی یه‌که‌م ١٤١١ ك/ ١٩٩٠ز.

٩. المعجم الأوسط: الطبراني، أبو القاسم سليمان بن احمد بن ايوب/ الطبراني (٣٦٠ ك مردوو). توژیینه‌وهی طارق بن عَوْض الله بن محمد و عبدالمحسن ابراهيم الحسيني. دار الحرّمين/ قاهرة ١٤١٥ ك/ ١٩٩٤ز.

پێنجه‌م: زمانه‌وانی:

١. القاموس المحيط. الفيروز آبادي مجد الدين محمد بن يعقوب، توژیینه‌وهی: مكتب حقيق التراث في مؤسسة الرسالة/ بلاوکار مؤسسة الرسالة/ بيروت. چاپی دووهم.

٢. لسان العرب. ابن منظور. دار احیاء التراث العربي/ بيروت ١٤١٩ ك/ ١٩٩٩ز.

٣. معجم مقاييس اللغة. ابن فاري، شهاب الدين ابو عمرو. دار الفكر/ بيروت، چاپی یه‌که‌م ١٤١٥ ك/ ١٩٩٤ز.

شه‌شه‌م: پێژمانی عه‌ره‌بی:

١. معاني النحو: الاستاذ الدكتور فاضل صالح السامرائي. شركة العاتك/ قاهیره. چاپی دووهم. ١٤٢٣ ك/ ٢٠٠٣ ز (چوار به‌رگه‌).

حه‌وته‌م: سه‌رچاوه‌ی تر:

* پالفتنه‌ی ده‌روون (التزكية):

۱. مدارج السالکین بین منازل (إياک نعبد وإياک نستعین) للإمام أبي عبد الله محمد بن أبي بکر بن أيوب بن القيم الجوزية . توێژینه‌وه و ته‌خریجی فه‌رمووده‌کانی: أحمد فخري الرفاعي وعصام فارس الحرساني.

دار الجیل/ بیروت. چاپی یه‌که‌م. ۱۴۱۲ ک/ ۱۹۹۱ ز (به‌رگی یه‌که‌می).

* دو‌عا‌کردن:

۱. الدعاء المستجاب من الحديث والكتاب. احمد عبد الجواد.

دار الفكر / بیروت. چاپی یه‌که‌م ۱۴۲۴ ک/ ۲۰۰۳ ز.

* سیره (میژووی ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))

۱. روضة الأنوار في سيرة النبي المختار. صفی الدین المبارکفوری.

بلا‌و‌کار: وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف/ الرياض (عه‌ره‌بستان)، چاپی یه‌که‌م ۱۴۲۴ ک/ ۲۰۰۴ ز.

* هه‌روه‌ها ده‌یان سه‌رچاوه‌ی تر که لا‌وه‌کی‌یا‌نه له سه‌رچاوه‌ی تره‌وه نه‌قلم‌کردوون، وه‌کوو:

. ته‌فسیری ثعالبی و رازی و ئه‌بو‌حه‌بیان و سیووتی و... هتد.

. یان سه‌رچاوه‌ی تری فه‌رمووده‌وانی وه‌کوو: (الموطأ) ی ئی‌یا‌می مالیک و

(المُسْنَد)ی ئیهای شافعی و (المُسْنَد)ی ئیهای ئەحمەد و کتێبه کانی ئیهای ئیبنو
 حەزم و ئیهای دارەقوونی و ئیهای نەووەهیی..

له سه‌رچاوه‌ی تری زمانه‌وانیش وه‌کوو (المخصص)ی ئیبنو سیده و... هتد.

والحمد لله رب العالمين

ناوه‌پۆک

- ٧..... ناوی سوره‌ته‌که:
- ١٦..... ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی «فاتحه»:
- ١٦..... سوره‌تی «فاتحه» مه‌ککیه، یان مه‌ده‌نی؟
- ٢١..... هه‌ندیک فهرمووده له‌سه‌ر فه‌زلی سوره‌تی «فاتحه»:
- ٢٦..... لیکدانه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان:
- ٤١..... خۆبندنێ به‌سمه‌له:
- ٤٢..... خۆبندنێ به‌سمه‌له له‌نیوان خۆبندنێ دوو سوره‌تدا:
- ٤٤..... شیکردنه‌وه‌ی به‌سمه‌له:
- ٤٤..... -بسم الله به‌ ناوی خۆی گه‌وره:
- ٤٧..... (بسم الله) بۆ یارمه‌تی و به‌ره‌که‌ت و سه‌رفرازی و په‌فتاری تر:
- ٥٠..... لَفْظَ الْجَلَالَةِ: «الله»
- ٥٠..... . وشه‌ که له‌ لایه‌نی زمانه‌وانیه‌وه:
- ٥٣..... * شیکاریی ئیلامی مه‌وودودی (په‌حمه‌تی خۆی لێ بی‌ت) بۆ وشه‌ی (الله):
- ٥٥..... * بیروبو‌چوونی ئه‌هلی جاهیلییه‌ت ده‌باره‌ی (الله):
- ٦٠..... * به‌رنامه‌ دانان و یاسا دا‌رشتن مافی خۆی گه‌وره‌ن و به‌س:
- ٧١..... * ئه‌نجامی ئه‌م تو‌یژینه‌وه و شیکارییه:
- ٧٤..... * ناوی «الله» کۆی هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خۆی گه‌وره‌یه:
- ٧٧..... (الرحمن الرحيم):
- ٨١..... * هۆشداریه‌ک:
- ٨٢..... به‌زه‌یی بی‌سنوور و ده‌سه‌لاتی په‌ها:
- ٨٥..... له‌ ده‌ستپێکی هه‌موو په‌فتاریک (گوفتار، یان کردارت) دا بفرموو: (بسم الله):
- * ئایه‌تی دووهم: الحمد لله رب العالمین.. سوپاس و ستایش بۆ خۆی په‌روه‌ردگاری

- جیهانیان). ۸۶.....
- * چوار ریسای پیشه کیی دەستپیک: ۹۰.....
- با زیاتر بە کارهێنانی وشە (الرّب) لە زمانی عەرەبیدا پروون بکەینەو: ۱۰۳.....
- شیکاری ئیمامی مەودوودی بۆ وشە (الرّب): ۱۰۵.....
- * گشتگیرانە تر پروانینە وشە (الرّب): ۱۴۴.....
- گەورەیی الحمد لله: ۱۶۸.....
- پەڕەندی سێ ناو پیرۆزە کە: (الله، الرّب، الرّحیم) بە یە کترەو: ۱۷۱.....
- . ئایەتی سییەم: الرحمن الرحیم: ۱۷۴.....
- ئایەتی چوارەم: (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ) خاون و دەسەڵاتداری ڕەهای پۆری پاداشت و سزا). ۱۷۶.....
- * توێژینەو و شیکاری ئیمامی مەودوودی بۆ وشە (الدّین): ۱۷۸.....
۲. بە کارهێنانی وشە «دین» لە قورئاندا: ۱۸۲.....
- أ. بە کارهێنانی وشە «دین» بە مانای یە کەم و دوو: ۱۸۴.....
- ب. بە کارهێنانی وشە «دین» بە مانای سییەم: ۱۸۶.....
- ج. وشە «دین» بە مانای چوارەم: ۱۸۸.....
- د. بە کارهێنانی وشە «دین» وە کوو زاراوەیەکی گشتگیر: ۱۸۹.....
- تۆخکردنەوی چەند خالێکی بنەرەتیی عەقائیدی: ۱۹۶.....
- * ئایەتی پینجەم: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾. واتە: هەر تۆ دەپەرستین و داوای یارمەتیش هەر لە تۆ دەکەین. ۲۰۰.....
- کورتە باسیکی (العبادة) و (الإستعانة): ۲۱۲.....
- * بۆچی «عیبادەت» ی پیش «ئێستیعانه» هیناوە؟ ۲۱۷.....
- * خەلکی لە زانین و پابەندبوونیان بە (العبادة) و (الإستعانة) هەو چوار پۆلن: ۲۲۰.....
- * ریساکانی خواپەرستی (قواعد العبودية): ۲۳۳.....
- * خواپەرستییه کانی دلّ (عبودية القلب): ۲۳۳.....
- خواپەرستییه کانی زمان (عبودية اللسان): ۲۳۸.....
- خواپەرستییه کانی بەدەن: ۲۴۱.....
- . چیژتەنی رپیندراو: ۲۴۷.....

- خواپهرستییه کانی بهرکهوتن/ دهستلیدان (اللمس)^(١): ٢٤٨.
- خواپهرستییه کانی دهست به کارهینان (البطش بالید): ٢٤٩.
- خواپهرستییه کانی پویشتن: ٢٥١.
- خواپهرستییه کانی سواربوون: واته: به سواری پویشتن بۆ ئه نجامدانی کاریک..... ٢٥٢.
- * سه لماندن و چه سپاندنی (إياك نعبد وإياك نستعين): ٢٥٣.
- * پۆلی سییه‌م: خواوستانانی پۆ بزر: ٢٥٨.
- * پۆلی چوارهم: پابه‌ندانی خوانه‌ویست: ٢٥٩.
- ئیهامی مه‌ودوودی و شیکاریی وشه‌ی (العبادة): ٢٦١.
- * به کارهینانی وشه‌ی (العبادة) له قورئاندا: ٢٦٤.
- * مانای دووه‌می «عیباده‌ت»، به گوی کردن و گوپرایه‌لیکردنه (الطاعة): ٢٦٩.
- * مانای سییه‌می «عیباده‌ت»، به خودا دانان (التَّائِه): ٢٧٢.
- پهرستن به ههر سێ مانای: به‌ندایه‌تی و گوپرایه‌لیکردن و به خودا دانان: ٢٧٧.
- * ئایه‌تی شه‌شهم: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾: واته: پینگا راسته که مان نیشان بده و پابه‌ندمان بکه پتوه‌ی). ٢٨٨.
- * جۆره‌کانی هیدایه‌ت: ٢٩٢.
- * ئاسته‌کانی هیدایه‌ت: ٢٩٥.
- ئاستی یه‌که‌م: گفتوگۆی خوای گه‌وره له گه‌ل عه‌به‌که‌یدا: ٢٩٥.
- ئاستی دووه‌م: وه‌حیی تاییه‌ت به پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بی‌ت): ٣٠٠.
- ئاستی چوارهم: خستنه‌ دله‌وه (التَّحْدِیث): ٣٠١.
- ئاستی پینجه‌م: ئاستی تیگه‌باندن (الإفهام): ٣٠٤.
- ئاستی شه‌شهم: زانینی حه‌ق و هه‌لاوێردنی: ٣٠٧.
- ئاستی هه‌وته‌م: پروونکردنه‌وه‌ی تاییه‌تی حه‌ق: ٣١١.
- ئاستی هه‌شته‌م: به‌ دڵ بیستن: ٣١٢.
- ئاستی نۆیه‌م: ئاستی ئیلهام: ٣١٥.
- ئاستی ده‌یه‌م: خه‌ونی راست: ٣١٨.

- * نایه تی چه و ته م: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ۷..... ۳۳۵
- * سونه ته له کوتایی خویندنی «فاتحه» دا بوتريت: (آمین): ۳۵۱
- * مانای ئامین: ۳۵۳
- * هه نديک له وهی که له سوره تی «فاتحه» وه فير ده بین: ۳۵۳
- * جوړه کانی ته وحید لای ئیامی ئیبنولقه ییم (په حمه تی خوی لئ بیت): ۳۵۶
- * کیشه ی ته وحیدی حاکمیتی: ۳۵۷
- * ته وحیدی حاکمیتی: ۳۶۰
- * پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سه ر بیت) و حاکمیتی: ۳۶۲
- * ئه م سئ مافه ی سه روه ریتی (السیاده) له قورئاندا: ۳۶۵
- * ئه مه ش سئ مافه که ی حاکمیتی که بریتین له: (پروکنه کانی ته وحیدی حاکمیتی): ۳۶۵
- * یه که م: ته وحیدی یاسادانان (التشريع): ۳۶۵
- * دووهم: ته وحیدی حوکمرانی (حاکمیتی): ۳۷۰
- * سییه م: ته وحیدی داوه ری و داوه ری بردنه لا (توحید التحکیم والتحاکم): ۳۷۶
- * کوفر و شیرکی داوه ریکردن و داوه ری بردنه لا: ۳۷۸
- دووهم: سه لماندنی پیغه مبه ریتی له سوره تی «فاتحه» دا: ۳۸۵
- * سییه م: شیوازی موناجات له سوره تی «فاتحه» دا: ۳۹۷
- * چواره م: چهند خالیک له په وانپیژی سوره تی «فاتحه»: ۴۰۰
- * جه ختکردنه وه له گشتگیری «عبادهت» له ئیسلامدا ۴۱۱
- * بنه ما سه ره کییه کانی دید و تیروانینی ئیسلامی له سوره تی «فاتحه» دا ۴۲۳
- * سه رچاوه کان: ۴۴۷
- * ناوه پوک ۴۵۳